



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 26 ΙΟΥΝΙΟΥ 1967

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
106

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 44

*Κώδιξ Πολιτικής Δικονομίας
καὶ Εισαγωγικός αὐτοῦ Νόμος.*

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπερ-
σάμεν καὶ διατάσσομεν:

ΚΩΔΙΞ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ
ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Δικαιοδοσία τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν τακτικῶν πολιτικῶν δικαστηρίων ἀνήκουν α) αἱ ἰδιωτικοῦ δικαίου διαφορὰὶ ἐφ' ὅσον διὰ νόμου δὲν ὑπάγονται εἰς ἄλλα δικαστήρια, β) αἱ διὰ νόμου εἰς αὐτὰ ὑπαγόμεναι ὑποθέσεις ἐκουσίας δικαιοδοσίας, γ) αἱ διὰ νόμου εἰς αὐτὰ ὑπαγόμεναι ὑποθέσεις δημοσίου δικαίου καὶ δ) αἱ διοικητικαὶ διαφορὰὶ αἱ μὴ ὑπαγόμεναι εἰς τὴν δικαιοδοσίαν διοικητικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρον 2.

Πᾶσα ἐπέμβασις τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων εἰς διοικητικὰς διαφορὰς ἢ ὑποθέσεις ὑπαγομένης εἰς διοικητικὰ δικαστήρια ἢ ἀρχάς, ὡς καὶ τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων ἢ ἀρχῶν εἰς ἰδιωτικοῦ δικαίου διαφορὰς ἢ ὑποθέσεις ἀπαγορεύεται, ἐπιτρεπομένης μόνον τῆς ἐξετάσεως τῶν παρεμπιπτόντως ἀναφερομένων ζητημάτων.

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων ὑπάγονται ἡμεδαποὶ καὶ ἀλλοδαποί, ἐφ' ὅσον ὑφίσταται ἀρμοδιότης ἐλληνικοῦ δικαστηρίου.

2. Τῆς δικαιοδοσίας τῶν ἡμεδαπῶν δικαστηρίων ἐξαιροῦνται οἱ ἀλλοδαποὶ οἱ ἀπολαύοντες ἐτεροδικίαν, πλην ἂν πρόκειται περὶ διαφορῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 29.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἑλλειψὶς δικαιοδοσίας ἐρευνᾶται καὶ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τῶν δικαστηρίων εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἁρθρων 1 καὶ 2,

εἰς δὲ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἁρθρου 3 ὅσας οἱ ἐναγόμενοι δὲν παρίσταται κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν ἢ πρόκειται περὶ διαφορῶν ἀφόρων ἀκίνητα κείμενα εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. Ἐὰν τὸ δικαστήριον δὲν ἔχῃ δικαιοδοσίαν, ἀπορρίπτεται ἡ ἀγωγή ἢ ἡ αἴτησις.

Ἄρθρον 5.

1. Ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη ἐνεργείας κατ' ἰδίαν διαδικαστικῶν πράξεων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, τὰ δικαστήρια δύνανται νὰ ζητήσουν ταύτην εἴτε παρὰ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐλληνικῶν προξενικῶν ἀρχῶν, εἴτε παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἀλλοδαπῶν ἀρχῶν. Εἰς τὴν τελευταίαν περίπτωσιν ἡ αἴτησις διαβιβάζεται διὰ τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, πλην ἂν διεθνεῖς συμβάσεις ὁρίζουν ἄλλως.

2. Ἡ παρὰ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀρχῆς ἐνεργηθεῖσα πράξις εἶναι ἐγκυρὸς, ἐφ' ὅσον εἴτε ἐξετελέσθη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ δικαίου αὐτῆς εἴτε εἶναι σύμφωνος πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἡμεδαποῦ δικαίου.

Ἄρθρον 6.

1. Τὰ ἡμεδαπὰ δικαστήρια ὀφείλουν τῇ αἰτήσῃ ἀλλοδαπῶν ἀρχῶν νὰ ἐνεργεῖν κατ' ἰδίαν διαδικαστικὰς πράξεις τῆς δικαιοδοσίας των, ἐφ' ὅσον δὲν ὁρίζουν ἄλλως διεθνεῖς συμβάσεις ἢ ἡ ἐκτέλεσις αὐτῶν δὲν ἀντίκειται εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν.

2. Τὰ ἡμεδαπὰ δικαστήρια ἐκτελοῦντα αἰτήσεις ἀλλοδαπῶν ἀρχῶν ἐφαρμόζουν τὰς διατάξεις τοῦ ἡμεδαποῦ δικαίου, πλην ἂν διεθνεῖς συνθήκαι ὁρίζουν ἄλλως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου τῆς δίκης.

Ἄρθρον 7.

Ἐφ' ὅσον ἡ ἀρμοδιότης τῶν δικαστηρίων ἢ ἡ διαδικασία ἢ τὸ παρὰδεκτὸν ἐνδίκου μέσου καθορίζεται ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς ἐφαρμόζονται αἱ ἐπόμεναι διατάξεις.

Ἄρθρον 8.

Ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς ἀπόκειται εἰς τὴν ἐλευθέραν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου δυνάμει ἐν ἀνάγκῃ νὰ διατάξῃ ἀποδειξίν.

Ἄρθρον 9.

Διὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ αἰτήμα τῆς ἀγωγῆς. Αἱ περὶ καρπῶν, τόκων καὶ ἐξόδων παρεπόμεναι αἰτήσεις δὲν συνυπολογίζονται. Πλεί-

παιτήσεις απαιτήσεις επιδιωκόμεναι διὰ τῆς αὐτῆς ἀγωγῆς συνυπολογίζονται. Ἐπὶ ὁμοδικίας ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ διαιρετῶν δικαιωμάτων, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπὸ ἐκάστου ἐνάγοντος ἢ παρ' ἐκάστου τῶν ἐναγομένων αἰτούμενον. ἐὰν δὲ αἱ απαιτήσεις ὑπάγονται καὶ ὕλην εἰς διάφορα δικαστήρια, ἀρμόδιον εἶναι τὸ ἐξ αὐτῶν ἀνωτέρον.

Ἄρθρον 10.

Διὰ τὸν υπολογισμόν τῆς ἀξίας λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ χρόνος τῆς ἀκρίσεως τῆς ἀγωγῆς.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς προσδιορίζεται:

- 1) ἐπὶ νομῆς καὶ κυριότητος, ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ πράγματος, ἐπὶ ψιλῆς δὲ κυριότητος, ἐκ τοῦ ἡμίσεος τῆς ἀξίας τοῦ πράγματος,
- 2) ἐπὶ ἐνεχύρου, ὑποθήκης, ἐγγυήσεως καὶ πάσης ἄλλης ἀσφαλείας, ἐκ τῆς ἀξίας τῆς ἀσφαλιζομένης ἀπαιτήσεως, πλὴν ἂν τὸ πρὸς ἀσφάλειαν δοθὲν πρᾶγμα ἔχῃ μικροτέραν ἀξίαν, ὅτε λαμβάνεται αὕτη ὑπ' ὄψιν,
- 3) ἐπὶ πραγματικῆς δουλείας, ἐκ τῆς ἀξίας τὴν ὁποίαν ἡ δουλεία κένηται διὰ τὸ θεσπόμενον κτήμα, πλὴν ἂν τὸ ποσὸν καὶ ὁ διὰ τῆς δουλείας μειοῦται ἡ ἀξία τοῦ δουλεύοντος κτήματος εἶναι μεγαλύτερον, ὅτε λαμβάνεται τοῦτο ὑπ' ὄψιν,
- 4) ἐπὶ προσωπικῆς δουλείας, ἐκ τοῦ ἡμίσεος τῆς ἀξίας τοῦ κτήματος,
- 5) ἐπὶ διανομῆς, ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ διανεμητέου ἀντικειμένου,
- 6) ἐπὶ διαφορῶν ἀφορωσῶν τὴν ὑπαρξίν, διαρκείαν, ἐκτέλεσιν ἢ ἀκυρότητα συμβάσεως μισθώσεως, ἐκ τοῦ μισθώματος ἐνδὲς ἔτους, πλὴν ἂν ὁ χρόνος τῆς μισθώσεως εἶναι μικρότερος, ὅτε λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ ποσὸν τοῦ μισθώματος τοῦ χρόνου τούτου,
- 7) ἐπὶ ἐννόμων σχέσεων ἐκ τῶν ὁποίων πηγάζουν περιοδικαὶ παροχαί, ἐκ τῆς ἀξίας τῆς ἐτησίως παροχῆς, καὶ δὴ εἰς τὸ δεκαπλάσιον τῆς ἐτησίως παροχῆς, ἐὰν ἡ ἐπέλευσις τοῦ γεγονότος, ἐκ τοῦ ὁποίου ἤρτηται ἡ παῦσις αὐτῆς εἶναι βεβαία ἀξέσκιος ὅμως ὁ χρόνος ταύτης, εἰς τὸ εἰκοσάπλάσιον δὲ τῆς ἐτησίως παροχῆς ἐπὶ ἀπεριόριστου διαρκείας ταύτης. Ἐπὶ ὠρισμένης διαρκείας, εἰς τὸ σύνολον τῶν μελλουσῶν παροχῶν, ἀλλ' οὐδέποτε ὑπὲρ τὸ δεκαπλάσιον τῆς ἐτησίως παροχῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Καὶ ὕλην ἀρμοδιότητος.

Ἄρθρον 12.

1. Δύο μόνον βαθμοὶ δικαιοδοσίας τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων ὑπάρχουν, τὴν τήρησιν τῶν ὁποίων ἐξετάζει τὸ δικαστήριον καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος.

2. Αὐτοτελεῖς αἰτήσεις δὲν δύναται νὰ εἰσχυθῇ ἀπ' εὐθείας εἰς δικαστήριον κρίνον κατ' ἔρεσιν, πλὴν ἂν ἄλλως ὁ νόμος ὀρίξῃ.

Ἄρθρον 13.

Πρὸς ἐκδίκασιν τῶν εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια ὑπαγομένων υποθέσεων κατὰ πρῶτον βαθμὸν ἀρμόδια εἶναι τὰ εἰρηνοδικεῖα, τὰ μονομελῆ πρωτοδικεῖα καὶ τὰ πολυμελῆ πρωτοδικεῖα.

Ἄρθρον 14.

1. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν εἰρηνοδικεῶν ὑπάγονται πᾶσαι αἱ εἰς χρήματα ἀποτιμηταὶ διαφοραί, ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τῶν ὁποίων δὲν ὑπερβαίνει τὰς δέκα χιλιάδας δραχμᾶς.

2. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν μονομελῶν πρωτοδικεῶν ὑπάγονται πᾶσαι αἱ εἰς χρήματα ἀποτιμηταὶ διαφοραί, ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τῶν ὁποίων εἶναι ἀνωτέρα μὲν τῶν δέκα χιλιάδων δραχμῶν, δὲν ὑπερβαίνει ὅμως τὰς τεσσαράκοντα χιλιάδας δραχμᾶς.

Ἄρθρον 15.

Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν εἰρηνοδικεῶν ὑπάγονται ἄνευ διακρίσεως τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς 1) αἱ διαφοραὶ ἐκ μισθώσεως πράγματος ἢ ἄλλου προσδοφόρου ἀντικειμένου ἢ ἐξ ἐπιμόρτου ἀγροληψίας αἱ ἀφορώσαι τὴν πα-

ράδωσιν ἢ τὴν δι' οἰονδήποτε λόγον ἀπόδοσιν τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου. 2) αἱ διαφοραὶ αἱ ἀναφερόμεναι εἰς ζημίαν δένδρων, κλημάτων, καρπῶν, σπαρτῶν, ριζῶν καὶ φυτῶν ἐν γένει αἱ γινόμεναι διὰ πρηνόμου βροχῆς ζῶον ἢ καὶ οἰονδήποτε ἄλλον τρόπον. 3) αἱ διαφοραὶ αἱ προκύπτουσαι ἐκ τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 1003 ἕως 1009, 1018 ἕως 1020 καὶ 1023 ἕως 1031 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, ὡς καὶ αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὰς ἐκ παραδόσεως τούτων προκύπτουσας ζημίας, 4) αἱ διαφοραὶ αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὸν καθυστερητὸν τῶν ἀποστάσεων τῶν ἐπιβαλλομένων ὑπὲρ τῶν νόμων καὶ τῶν κανονισμῶν ἢ τῶν ἐπιτροπῶν συνηθειῶν διὰ τὴν φύτευσιν δένδρων ἢ φυτειῶν ἢ τὴν ἀνέγερσιν φρακτῶν ἢ τάφων, 5) αἱ διαφοραὶ αἱ ἀναφερόμεναι εἰς παρεμπόδισιν τῆς ἐλευθέρας χρήσεως ὁδῶν καὶ ἀτραπῶν καὶ εἰς τὰς ἐκ ταύτης ζημίας. 6) αἱ διαφοραὶ αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὴν χρήσιν τοῦ ρένοντος ὕδατος ἢ εἰς τὴν παρεμπόδισιν τῆς χρήσεως αὐτοῦ. 7) αἱ διαφοραὶ αἱ προκύπτουσαι ἐκ τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 834 ἕως 839 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, 8) αἱ διαφοραὶ αἱ ἀναφερόμεναι εἰς ἀπαιτήσεις τῶν ἐν ἀρθροῖς 834 καὶ 839 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος προσώπων ἢ τῶν καθολικῶν αὐτῶν διαδόχων, κατὰ τῶν πελατῶν αὐτῶν ἢ τῶν καθολικῶν διαδόχων τῶν, 9) αἱ διαφοραὶ ἐκ συμβάσεως μεταφορᾶς προσώπων δι' οἰονδήποτε μέσου ὡς πρὸς τὰς ἐξ αὐτῆς ἀπαιτήσεις τῶν μεταφορέων ἢ πρακτόρων ἢ τῶν καθολικῶν διαδόχων αὐτῶν, 10) αἱ διαφοραὶ αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν σωματοίων καὶ τῶν συνεταρισμῶν κατὰ τῶν μελῶν αὐτῶν ἢ τῶν καθολικῶν αὐτῶν διαδόχων, διὰ τὴν ὀφειλομένην εἰς αὐτὰ εἰσφοράν, ὡς καὶ διὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν μελῶν ἢ τῶν καθολικῶν αὐτῶν διαδόχων, πρὸς χρηματικὴν ἢ ἄλλην παροχὴν κατὰ τῶν σωματοίων καὶ τῶν συνεταρισμῶν, 11) αἱ διαφοραὶ αἱ ἀναφερόμεναι εἰς ἀπαιτήσεις τῶν δικηγόρων διὰ τὰς ἀμοιβὰς καὶ τὰ ἔξοδα αὐτῶν, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ὑπηρεσιῶν παρασχθεισῶν εἰς δίκας ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικεῖου ἢ πταισματοδικεῖου, ἢ τῶν καθολικῶν διαδόχων αὐτῶν, 12) αἱ διαφοραὶ αἱ ἀναφερόμεναι εἰς δικαιώματα ἢ ἀποζημιώσεις ἢ ἔξοδα τῶν ἐνώπιον οἰονδήποτε δικαστηρίου ἢ διαιτητῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων, ὡς καὶ τῶν ὁπωσδήποτε διορισθέντων πραγματογνωμόνων, ἐκτιμητῶν, ἐρμηνέων, μεσεγγυούχων καὶ φυλάκων, ἢ τῶν καθολικῶν διαδόχων πάντων τούτων, 13) αἱ διαφοραὶ αἱ προκύπτουσαι ἐκ πωλήσεως ζῶων λόγῳ πραγματικῶν ἐλαττωμάτων ἢ ἐλλείψεως συμφωνηθεισῶν ἰδιοτήτων, 14) αἱ διαφοραὶ αἱ ἀναφερόμεναι εἰς ἀκύρωσιν ἀποφάσεων τῆς γενικῆς συνελεύσεως σωματοίων ἢ συνεταρισμῶν.

Ἄρθρον 16.

Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν μονομελῶν πρωτοδικεῶν ὑπάγονται, καὶ ἂν ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς ὑπερβαίῃ τὰς τεσσαράκοντα χιλιάδας δραχμᾶς, 1) αἱ διαφοραὶ ἐκ μισθώσεως πράγματος ἢ ἄλλου προσδοφόρου ἀντικειμένου ἢ ἐξ ἐπιμόρτου ἀγροληψίας αἱ μὴ ὑπαγόμεναι εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν εἰρηνοδικεῶν, 2) αἱ διαφοραὶ ἐκ παροχῆς ἐξερτημένης ἐργασίας ἢ καὶ ἐξ οἰασθῆποτε ἄλλης αἰτίας ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς μεταξὺ ἐργαζομένων ἢ τῶν διαδόχων τῶν ἢ τῶν κατὰ νόμον δικαιουμένων ἐκ τῆς παροχῆς τῆς ἐργασίας τῶν καὶ τῶν ἐργοδοτῶν ἢ τῶν διαδόχων αὐτῶν, 3) αἱ διαφοραὶ ἐκ παροχῆς ἐξερτημένης ἐργασίας ἢ καὶ ἐξ οἰασθῆποτε ἄλλης αἰτίας ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς μεταξὺ τῶν ἀπὸ κοινοῦ ἐργαζομένων παρὰ τῷ αὐτῷ ἐργοδότῃ, 4) αἱ διαφοραὶ μεταξὺ ἐπαγγελματιῶν ἢ βιοτεχνῶν πρὸς ἀλλήλους ἢ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν πελατῶν αὐτῶν ἐκ τῆς παροχῆς ἐργασίας ἢ εἰδῶν ὑπ' αὐτῶν κατασκευασθέντων, 5) αἱ διαφοραὶ ἐκ συλλογικῆς συμβάσεως ἐργασίας ἢ ἐκ διατάξεων ἐξομοιουμένων πρὸς διατάξεις συλλογικῆς συμβάσεως μεταξὺ τῶν ὑπαγομένων εἰς αὐτάς ἢ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τρίτων, 6) αἱ διαφοραὶ μεταξὺ ὀργανισμῶν κοινωνικῆς ἀσφαλείσεως καὶ τῶν εἰς αὐτοὺς ἡσυχασμένων ἢ τῶν διαδόχων αὐτῶν ἢ τῶν κατὰ νόμον δικαιουμένων ἐκ τῆς σχέσεως ἀσφαλείσεως, 7) αἱ διαφοραὶ αἱ ἀναφερόμεναι εἰς ἀμοιβὰς καὶ ἔξοδα δικηγόρων πλὴν τῶν ἐν ἀρθρῳ 15 ἀριθ. 11, συμβολαιογράφων, νομίμως διωρισμένων δικολάβων, ἀμίσθων δικαστικῶν κλητῆρων, ἱατρῶν, ὁδοντίατρων, διπλωματούχων μαίων, κτηνιάτρων, διπλωματούχων ἀνωτάτων σχολῶν μηχανικῶν καὶ χημικῶν, νομίμως διωρισμένων μεσιτῶν, ἢ τῶν κα-

θολικῶν διαδόχων πάντων τούτων, ὅπωςδήποτε καὶ ἂν χαρακτηρίζεται ἡ σχέση ἐκ τῆς ὁποίας αὐταὶ προκύπτουν καὶ ἀδιαφόρως τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ συμφωνίας περὶ καθορισμοῦ τῆς ἀμοιβῆς ἢ τοῦ τρόπου καταβολῆς αὐτῆς, 8) αἱ διαφοραὶ αἱ ἀναφερόμεναι εἰς ἀπαιτήσεις διατητῶν, ἐκτελεστῶν διαθηκῶν, διαχειριστῶν ἐπὶ ἰδιοκτησίας κατ' ὁρόφους ἢ διαχειριστῶν διορισμένων ὑπὸ δικαστικῆς ἀρχῆς, ἐκκαθαριστῶν ἐταίριων ἢ νομικῶν προσώπων ἢ κληρονομικῶν ἢ τῶν καθολικῶν διαδόχων πάντων τούτων διὰ τὰς ἀμοιβὰς καὶ τὰ ἔξοδα αὐτῶν, ἀδιαφόρως τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ συμφωνίας περὶ καθορισμοῦ τῆς ἀμοιβῆς ἢ τοῦ τρόπου καταβολῆς αὐτῆς, 9) αἱ διαφοραὶ αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὸ ποστὸν ἢ τὴν καταβολὴν τοῦ ἀσφαλιστροῦ, 10) αἱ διαφοραὶ αἱ ἀφορῶσαι τὸν καθορισμὸν, τὴν μείωσιν ἢ τὴν αὐξήσιν διατροφῆς ὀφειλομένης λόγῳ γάμου, διαζυγίου, συγγενείας ἢ ἀναγνωρίσεως τῆς πατρότητος, ὡς καὶ τὸν προσδιορισμὸν τῆς συνεισφορᾶς τῆς γυναικὸς διὰ τὰ βάρη τοῦ γάμου ἢ ἐν διαζυγίῳ διὰ τὴν διατροφήν τοῦ τέκνου.

Ἄρθρον 17.

Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν μονομελῶν πρωτοδικείων ὑπάρχουν 1) αἱ διαφοραὶ αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ προσώπου τῶν τέκνων καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν ἀνατροφήν, ἐπιβλεψίν, ἐκπαίδευσιν, προσδιορισμὸν τῆς κατοικίας αὐτῶν καὶ εἰς τὴν λήψιν τῶν ἀναγκαίων σωφρονιστικῶν μέτρων, ὡς καὶ εἰς τὴν ἐπικοινωνίαν αὐτῶν μετὰ τῶν γονέων των, 2) αἱ διαφοραὶ μεταξὺ ἰδιοκτητῶν ὁρόφων ἢ διαμερισμάτων ἐκ τῆς σχέσεως τῆς κατ' ὅρον ἰδιοκτησίας καὶ αἱ μεταξὺ διαχειριστῶν ἰδιοκτησίας κατ' ὁρόφους καὶ ἰδιοκτητῶν ὁρόφων ἢ διαμερισμάτων, ἄνευ διακρίσεως τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς.

Ἄρθρον 18.

Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν πολυμελῶν πρωτοδικείων ὑπάρχουν 1) πάσαι αἱ διαφοραὶ διὰ τὰς ὁποίας δὲν εἶναι ἀρμόδια τὰ εἰρηνοδικεῖα ἢ τὰ μονομελῆ πρωτοδικεῖα, 2) αἱ ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν εἰρηνοδικείων τῆς περιφερείας αὐτῶν.

Ἄρθρον 19.

Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἐφετείων ὑπάρχουν αἱ ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν πολυμελῶν καὶ μονομελῶν πρωτοδικείων, ὡς καὶ τῶν εἰρηνητῶν τῆς περιφερείας αὐτῶν.

Ἄρθρον 20.

1. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ἀρείου Πάγου ὑπάρχουν αἱ ἀναιρέσεις κατὰ ἀποφάσεων παντὸς πολιτικοῦ δικαστηρίου.

2. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀνήκουν ὡσαύτως, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουν εἰς ἄλλα δικαστήρια, α) αἱ αἰτήσεις περὶ παραπομπῆς λόγῳ ἐξαιρέσεως τῶν δικαστῶν πολυμελοῦς πολιτικοῦ δικαστηρίου, β) αἱ αἰτήσεις περὶ καθορισμοῦ δικαστηρίου ἐὰν δὲν ὑφίσταται τὸ ἐκδὸν τὴν δι' ἐνδίκου μέσου προστάλλομένην ἀπόφασιν δικαστηρίου.

Ἄρθρον 21.

Τὸ ἐκδὸν τὴν δι' ἀνακοπῆς ἐρηνοδικίας ἢ δι' ἀναψηλαφήσεως προστάλλομένην ἀπόφασιν δικαστηρίου εἶναι ἀρμόδιον πρὸς ἐνδίκον τῆς ἀνακοπῆς ἐρηνοδικίας ἢ τῆς ἀναψηλαφήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Κατὰ τόπον ἀρμοδιότητος.

Ἄρθρον 22.

Κατὰ τόπον ἀρμόδιον εἶναι τὸ δικαστήριον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἔχει ὁ ἐναγόμενος τὴν κατοικίαν του, πλὴν ἂν ἄλλως ὁ νόμος ὀρίξῃ.

Ἄρθρον 23.

1. Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος δὲν ἔχῃ κατοικίαν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἀρμόδιον εἶναι τὸ δικαστήριον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἔχει τὴν διαμονήν του. Ἐὰν ὁ τόπος ἐνθα διαμένει δὲν εἶναι γνωστός, ἀρμόδιον εἶναι τὸ δικαστήριον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εἶχε τὴν τελευταίαν ἐν τῇ ἡμεδα-

πῇ κατοικίαν του, ἐὰν δὲ δὲν εἶχε κατοικίαν, τὴν διαμονήν του.

2. Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος ἔχῃ εἰδικὴν κατοικίαν, ἀρμόδιον εἶναι καὶ τὸ δικαστήριον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εὑρίσκεται αὕτη.

Ἄρθρον 24.

Ἕλληνας ἀπολαύοντες ἐπεροδικίας, ὡς καὶ οἱ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διορισμένοι ὑπάλληλοι τοῦ Κράτους, ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κατῴκουν πρὸ τῆς ἀποστολῆς των, ἐὰν δὲ πρὸ τῆς ἀποστολῆς των δὲν εἶχον κατοικίαν, εἰς τὰ δικαστήρια τῆς πρωτεύουσας τοῦ Κράτους. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ὡς πρὸς τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν.

Ἄρθρον 25.

1. Τὸ Δημόσιον ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἔχει τὴν ἔδραν τῆς ἢ ἀρχῆς ἢ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀρισμένη ὅπως ἐκπροσωπῇ τοῦτο εἰς τὰς ἐκαστοτε δίκας.

2. Τὰ μὴ φυσικὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα εἶναι ἱκανὰ νὰ εἶναι διάδικοι ὑπάρχουν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἔχουν τὴν ἔδραν των.

Ἄρθρον 26.

Δικηγόροι καὶ συμβολαιογράφοι ὑπάρχουν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἀσκοῦν τὰ καθήκοντά των.

Ἄρθρον 27.

1. Διαφοραὶ ἐκ τῆς ἐταιρικῆς σχέσεως μεταξὺ ἐταιρίας καὶ ἐταίρων ἢ μεταξὺ τῶν ἐταίρων πρὸς ἀλλήλους ὑπάρχουν εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἔχει τὴν ἔδραν τῆς ἢ ἐταιρίας.

2. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ κατὰ τὴν παρ. 1 δικαστηρίου ὑπάρχουν καὶ αἱ μετὰ τὴν διάλυσιν καὶ ἐκκαθάρισιν τῆς ἐταιρίας διαφοραὶ, αἱ ἀφορῶσαι τὴν διανομὴν τῆς ἐταιρικῆς περιουσίας, ἐφ' ὅσον ἡ ἀγωγή ἀκηθῇ ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τοῦ πέρατος τῆς διανομῆς.

Ἄρθρον 28.

Διαφοραὶ ἀφορῶσαι διαχείρισιν διεξαγομένην κατ' ἐντολὴν δικαστηρίου ὑπάρχουν εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου τὸ ὁποῖον ἔδωκε τὴν ἐντολήν, ἐὰν δὲ τὴν ἐντολήν ἔδωκεν ἄλλη δικαστικὴ ἀρχή, τοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἔχει αὕτη τὴν ἔδραν τῆς.

Ἄρθρον 29.

1. Διαφοραὶ ἀφορῶσαι ἐμπράγματα δικαιώματα ἐπὶ ἀκινήτων, τὴν νομὴν ἢ τὴν κατοχὴν αὐτῶν, διαίρεσιν κοινοῦ, κανονισμῶν ὁρίων, ἀπαιτήσεις κατὰ παντὸς δικατοχού, ἀποζημιώσιν δι' ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτριώσιν, ὡς καὶ διαφοραὶ ἐκ μισθώσεως ἀκινήτου ἢ δικαιώματος συνδεδεμένου πρὸς τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτοῦ ἢ ἐξ ἐπιμύρητος ἀγροληρίας, ὑπάρχουν εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου καίται τὸ ἀκίνητον.

2. Ἐὰν τὸ ἀκίνητον καίται ἐντὸς τῶν περιφερειῶν πλειόνων δικαστηρίων, ὁ ἐνάγων ἔχει τὸ δικαίωμα ἐπιλογῆς μεταξὺ αὐτῶν.

Ἄρθρον 30.

1. Διαφοραὶ ἀφορῶσαι ἀναγνώρισιν κληρονομικοῦ δικαιώματος ἢ διανομὴν κληρονομίας, ἀπαιτήσεις τοῦ κληρονόμου κατὰ τοῦ νομέως ἢ κατόχου τῆς κληρονομίας, ἀπαιτήσεις ἐκ κληροδοτημάτων ἢ ἄλλων αἰτίᾳ θανάτου διατάξεων ἢ ἐκ νομίμου μοίρας ἢ κατὰ ἐκτελεστῶν διαθήκης περὶ ἐκτελέσεως τῶν διατάξεων αὐτῆς, ὑπάρχουν εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εἶχεν ὁ κληρονομούμενος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του τὴν κατοικίαν του, ἐν ἐλλείψει δὲ κατοικίας τὴν διαμονήν του.

2. Ἀπαιτήσεις τῶν κληρονόμων κατ' ἀλλήλων μέχρι τῆς διανομῆς τῆς κληρονομίας, ἀπαιτήσεις τρίτων ἐναντὶς κληρονόμου ἢ τῆς κληρονομίας, ὡς καὶ ἐμπράγματα

περί κινητῶν μὴ περιλαμβανόμεναι εἰς τὰς ἐν παρ. 1 ἀναφερομένας, ὑπάγονται ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ κληρονομουμένου εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εἶχεν οὗτος τὴν κατοικίαν του καὶ ἐν ἐλλείψει κατοικίας τὴν διαμονὴν του.

Ἄρθρον 31.

1. Δίκαι αἱ ὁποῖαι ἔχουν πρὸς ἀλλήλας σχέσιν κυρίου καὶ παρεπομένου, ἰδίᾳ δὲ αἱ παρεπιπτούσαι ἀγωγαί, αἱ περὶ ἐγγυήσεως, αἱ παρεμβάσεις καὶ ἕτεραι ὁμοιοὶ ὑπάγονται εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου τῆς κυρίας δίκης.

2. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικάζοντος τὴν κυρίαν δίκην πολυμελοῦς πρωτοδικείου ὑπάγονται παρεπόμεναι ὑποθέσεις τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ μονομελοῦς καὶ τοῦ εἰρηνοδικείου, εἰς δὲ τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικάζοντος τὴν κυρίαν δίκην μονομελοῦς παρεπόμεναι ὑποθέσεις τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ εἰρηνοδικείου.

3. Ἐπὶ κυρίων δικῶν συναφῶν πρὸς ἀλλήλας ἀποκλειστικῶς ἀρμόδιον εἶναι τὸ πρῶτον ἐπιληφθὲν δικαστήριον, ἐφαρμοζομένης ἀναλόγως τῆς διατάξεως τῆς παρ. 2.

Ἄρθρον 32.

Δημόσιοι ὑπάλληλοι ὑπάγονται καὶ εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἀσκοῦν τὰ καθήκοντά των, στρατιωτικοὶ δὲ καὶ εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται ἡ μονάς, τὸ κατὰστημα ἢ ἡ ὑπηρεσία ὅπου ὑπηρετοῦν.

Ἄρθρον 33.

Διαφοραὶ ἀφορῶσαι τὴν ὑπαρξίν, τὸ κῦρος δικαιοπραξίας ἐν ζωῇ καὶ πάντα τὰ ἐξ αὐτῆς δικαιώματα δύναται νὰ εἰσαχθῶν καὶ εἰς τὸ δικαστήριον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται ὁ τόπος τῆς ἐκπληρώσεως τῆς παροχῆς. Εἰς τὸ αὐτὸ δικαστήριον δύναται νὰ εἰσαχθῶν καὶ αἱ διαφοραὶ περὶ ἀρνητικοῦ διαφέροντος, ὡς καὶ αἱ περὶ ἀποζημιώσεως διαπτώσιμα περὶ τὰς διαπραγματεύσεις.

Ἄρθρον 34.

Ἀνταγωγαὶ δύναται νὰ εἰσαχθῶν καὶ εἰς τὸ δικαστήριον ὅπου εἶναι ἐκκρεμῆς ἡ ἀγωγή, ἐφ' ὅσον ὑπάγονται εἰς τὴν καθ' ὕλην ἀρμοδιότητα αὐτοῦ ἢ κατωτέρου δικαστηρίου.

Ἄρθρον 35.

Διαφοραὶ ἐκ ποινικῶς κολασίμου πράξεως δύναται νὰ εἰσαχθῶν καὶ εἰς τὸ δικαστήριον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐτελέσθη ἡ κολάσιμος πράξις, καὶ ἂν ἡ ἀπαίτησις στρέφεται κατὰ προσώπου μὴ ὑπέχοντος ποινικὴν εὐθύνην.

Ἄρθρον 36.

Διαφοραὶ ἐκ διαχειρίσεως γενομένης ἄνευ δικαστικῆς ἐντολῆς δύναται νὰ εἰσαχθῶν καὶ εἰς τὸ δικαστήριον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ διαχείρισις.

Ἄρθρον 37.

1. Ὅσακις ἐνάγονται πλείονα πρόσωπα συνδεόμενα διὰ τοῦ δεσμοῦ τῆς ὁμοδικίας, ἀρμόδιον εἶναι τὸ δικαστήριον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἔχει τὴν κατοικίαν, ἐν ἐλλείψει δὲ κατοικίας τὴν διαμονὴν του, οἰοσδήποτε τῶν ὁμοδίκων.

2. Διαφοραὶ μεταξὺ τῶν αὐτῶν προσώπων ἔχουσαι τὴν αὐτὴν θάσιν καὶ ἀφορῶσαι ἐμπράγματα δικαιώματα ἐπὶ ἀκινήτων κειμένων εἰς περιφέρειᾳ διαφόρων δικαστηρίων δύναται νὰ εἰσαχθῶν εἰς ἓν τῶν δικαστηρίων τούτων.

Ἄρθρον 38.

Ἀπαίτησεις κατὰ προσώπων ἐχόντων τὴν πρὸς τὸ παρίστασθαι ἱκανότητα τῶν ὁποίων ἢ διαμονὴ εἰς τινὰ τόπον ὡς ἐκ τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν εἶναι μακροτέρας διαρκείας καὶ ἰδίᾳ κατὰ ὑπαλλήλων, ὑπηρετῶν, σπουδαστῶν, μαθητῶν, ἐφ' ὅσον ἔχουν ἀντικείμενον περιουσιακόν, δύναται νὰ εἰσαχθῶν καὶ εἰς τὸ δικαστήριον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς των.

Ἄρθρον 39.

Διαφοραὶ ἀφορῶσαι δικαστικὰς ἢ ἐξωδίκους δαπάνας ἢ τὴν ἀμοιβὴν δικηγόρων, δικολάβων, δικαστικῶν κλητῆρων καὶ πραγματευομένων δύναται νὰ εἰσαχθῶν καὶ εἰς τὸ δικαστήριον ἐνώπιον τοῦ ὁποίου διεξήχθη ἡ δίκη ἐκ τῆς ὁποίας προέκυψαν αὗται.

Ἄρθρον 40.

Γαμικαὶ διαφοραὶ δύναται νὰ εἰσαχθῶν καὶ εἰς τὸ δικαστήριον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται ὁ τόπος τῆς τελευταίας κοινῆς διαμονῆς τῶν συζύγων.

Ἄρθρον 41.

1. Δίκαι κατὰ προσώπων μὴ ἐχόντων κατοικίαν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ. ἐφ' ὅσον ἔχουν ἀντικείμενον περιουσιακόν, δύναται νὰ εἰσαχθῶν καὶ εἰς τὸ δικαστήριον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπάρχει περιουσία τοῦ ἐναγομένου ἢ εὐρίσκεται τὸ ἐπὶ δίκον ἀντικείμενον.

2. Ἐὰν ἡ περιουσία συνίσταται εἰς χρηματικὰς ἀπαίτησεις τοῦ ἐναγομένου κατὰ τρίτου, αὕτη θεωρεῖται εὐρισκομένη εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικίας τοῦ τρίτου.

Ἄρθρον 42.

Μεταξὺ πλείονων ἀρμόδιων δικαστηρίων ὁ ἐνάγων ἔχει τὸ δικαίωμα ἐπιλογῆς, ἢ δὲ μεταξὺ αὐτῶν προτεραιότης κανονίζεται ἐκ τοῦ χρόνου τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀγωγῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Παρέκτασις τῆς ἀρμοδιότητος.

Ἄρθρον 43.

1. Διὰ ρητῆς ἢ σιωπηρᾶς συμφωνίας τῶν διαδίκων ἀναρμόδιον κατὰ τόπον τακτικὸν δικαστήριον πρῶτου βαθμοῦ δύναται νὰ καταστή ἀρμόδιον, πλὴν ἂν πρόκειται περὶ διαφορῶν αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν ἀντικείμενον περιουσιακόν. Ἐπὶ διαφορῶν διὰ τὰς ὁποίας ὑφίσταται ἀποκλειστικὴ ἀρμοδιότης ἢ συμφωνία πρέπει νὰ εἶναι ρητὴ.

2. Σιωπηρὰ συμφωνία θεωρεῖται ὅτι ὑπάρχει ἐὰν ὁ ἐναγόμενος παριστάμενος κατὰ τὴν πρώτην ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν δὲν προέτεινεν ἐγκαίρως τὴν ἐνστάσιν ἀναρμοδιότητος.

Ἄρθρον 44.

Συμφωνία τῶν διαδίκων διὰ τῆς ὁποίας τακτικὸν δικαστήριον καθίσταται ἀρμόδιον διὰ μελλούσας διαφορὰς εἶναι ἐγκυρὸς μόνον ἂν εἶναι ἐγγραφὸς καὶ ἀναφέρεται εἰς ὠρισμένην ἐννομον σχέσιν ἐκ τῆς ὁποίας θὰ προέλθουν αἱ διαφοραί.

Ἄρθρον 45.

Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 43 καὶ 44 συμφωνίαι δημιουργοῦν ἀποκλειστικὴν ἀρμοδιότητα, πλὴν ἂν ἐκ τῆς συμφωνίας προκύπτῃ τὸ ἀντίθετον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Ἐρευνα τῆς ἀρμοδιότητος

Ἄρθρον 46.

Τὸ κατὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς ἀγωγῆς καθ' ὕλην ἢ κατὰ τόπον ἀρμόδιον δικαστήριον εἶναι μέχρι πέρατος τῆς δίκης ἀρμόδιον, καὶ ἂν μεταβληθῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δίκης τὰ καθορίζοντα τὴν ἀρμοδιότητα πραγματικὰ περιστατικά.

Ἄρθρον 47.

Ἐὰν τὸ δικαστήριον εἶναι καθ' ὕλην ἢ κατὰ τόπον ἀναρμόδιον, ἀποφαίνεται περὶ τούτου καὶ αὐτεπαγγέλτως καὶ καθορίζει τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον εἰς τὸ ὁποῖον παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν. Ἡ ἀπόφασις τοῦ παραπέμποντος δικαστηρίου, ὅταν καταστή τελεσίδικος, εἶναι ὑποχρεωτικὴ τὸσον ὡς πρὸς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ παραπέμφαντος, ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ εἰς δ ἢ παραπομπῇ δικαστηρίου. Αἱ συνέπειαι τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀγωγῆς διατηροῦνται.

*Άρθρον 48.

Ἀπόφασις πρωτοδικείου πολυμελοῦς ἢ μονομελοῦς δὲν ὑπόκειται εἰς προσβολὴν δι' ἐνδίκου μέτρου ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ ὑπόθεσις ἀνήκει εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ εἰρηνοδικοῦ. Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται ἀναλόγως καὶ διὰ τὰς ἀποφάσεις τοῦ πολυμελοῦς πρωτοδικείου ἐν σχέσει πρὸς τὰς ὑποθέσεις τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ μονομελοῦς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Παραπομπὴ ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον.

*Άρθρον 49.

Παραπομπὴ ἀπὸ δικαστηρίου εἰς ἰσοβάθμιον καὶ ὁμοειδὲς δικαστήριον γίνεται κατ' αἵτησιν, 1) ἐὰν ἐλόκληρον δικαστήριον ἢ τόσσοι δικασταὶ ἐξαίρεθῶν ὥστε οἱ λοιποὶ δὲν ἀρκοῦν διὰ τὴν νόμιμον συγκρότησιν τοῦ δικαστηρίου, 2) ἐὰν δι' ἀποθέσεως ἢ ἄλλον τινὰ λόγον δὲν ὑπάρχῃ ὁ κατὰ νόμον πρὸς συγκρότησιν τοῦ δικαστηρίου ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς δικαστῶν, 3) ἐὰν ἐκ τῆς ἐν ὧρισμένῳ τόπῳ συζητήσεως ὑποθέσεως τινος προκύπτῃ κίνδυνος διὰ τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν.

*Άρθρον 50.

Τὴν παραπομπὴν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ εἰς μὲν τὰς περιπτώσεις 1 καὶ 2 τοῦ ἀρθροῦ 49 οἷσδήποτε τῶν διαδίκων, εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν 3 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ μόνον ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεὺς.

*Άρθρον 51.

Ἀρμόδιον διὰ τὴν παραπομπὴν εἰς τὰς περιπτώσεις 1 καὶ 2 τοῦ ἀρθροῦ 49 εἶναι 1) τὸ πολυμελὲς πρωτοδικεῖον, ἐὰν πρόκειται περὶ παραπομπῆς ἀπὸ εἰρηνοδικοῦ εἰς εἰρηνοδικεῖον, 2) τὸ ἐφετεῖον, ἐὰν πρόκειται περὶ παραπομπῆς ἀπὸ μονομελοῦς ἢ πολυμελοῦς πρωτοδικείου εἰς μονομελὲς ἢ πολυμελὲς πρωτοδικεῖον, 3) ὁ Ἀρείος Πάγος εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν. Ἀρμόδιος διὰ τὴν παραπομπὴν εἰς τὴν περίπτωσιν 3 τοῦ ἀρθροῦ 49 εἶναι πάντοτε ὁ Ἀρείος Πάγος.

*Άρθρον 52.

Ἡ περὶ παραπομπῆς αἵτησις γίνεται ἐγγράφως, κατατίθεται εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου καὶ δικάζεται κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ δικάζοντος δικαστηρίου τηρουμένην διαδικασίαν, μὴ ἀπαιτουμένης παραπομπῆς τῆς ὑποθέσεως εἰς εἰσηγητήν. Διὰ τὴν παραβολὴν τῆς αἰτήσεως ἀρκεῖ πιθανολόγησις τῶν λόγων διὰ τοὺς ὁποίους ζητεῖται ἡ παραπομπή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Ἐξαιρέσεις δικαστῶν καὶ ὑπαλλήλων τῆς γραμματείας.

*Άρθρον 53.

1. Δικασταί, εἰσαγγελεῖς καὶ ὑπάλληλοι τῆς γραμματείας, ὑπὸ οἰανδήποτε ἰδιότητα ἐνεργούντες, δύνανται νὰ προτείνουσι τὴν ἐξαιρέσιν των ἢ νὰ ἐξαίρεθῶν παρὰ παντὸς διαδίκου,

α) ἐὰν εἶναι διαδικοί ἢ εὐρίσκωνται πρὸς ἓνα τῶν διαδίκων εἰς σχέσιν συνδικαιοῦχου, συνυποχρέου, ὑποχρέου εἰς ἀποζημιώσιν ἢ ἐὰν ἔχουν ὄμμεσον ἢ ἔμμεσον συμφέρον εἰς τὴν δίκην,

β) ἐὰν εἶναι μετὰ τινος διαδίκου κατ' εὐθείαν γραμμὴν συγγενεῖς ἐξ αἵματος ἢ ἀγχιστείας ἢ συνδεδεμένοι δι' υἰοθεσίαν, ἐὰν εἶναι συγγενεῖς ἐκ πλαγίου μέχρι τετάρτου βαθμοῦ ἐξ αἵματος ἢ μέχρι δευτέρου ἐξ ἀγχιστείας, ἐὰν εἶναι ἢ ὑπῆρξαν σύζυγοι ἢ μνηστῆρες,

γ) ἐὰν εἶναι κατ' εὐθείαν γραμμὴν συγγενεῖς ἐξ αἵματος ἢ ἀγχιστείας ἢ συνδεδεμένοι δι' υἰοθεσίαν ἢ εἶναι συγγενεῖς μέχρι δευτέρου βαθμοῦ ἐκ πλαγίου ἐξ αἵματος ἢ ἐξ ἀγχιστείας προσώπου τὸ ὁποῖον εἴτε διὰ παρεχόμενης ὑπηρεσίας εἴτε ἐξ οἰουδήποτε λόγου λαμβάνει μισθὸν ἢ ἄλλης χρηματικῆς ἀξίως χορηγίαν παρὰ φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου ἢ εταιρίας οἷσδήποτε μορφῆς, ἐχόντων ἰδιωτικὸν συμφέρον ὄμμεσον ἢ ἔμμεσον εἰς τὴν ἐκβασιν τῆς δίκης,

δ) ἐὰν κατὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἐξητάσθησαν ὡς μάρτυ-

ρες ἢ παρέστησαν ὡς δικηγόροι ἢ ἐν γένει ὡς πληρεξούσιοι ἢ παρέστησαν ἢ δύνανται νὰ παραστῶν ὡς νόμιμοι ἀντιπρόσωποι τινὸς τῶν διαδίκων,

ε) ἐὰν διεξήγαγον τὴν ὑπόθεσιν ἐκ τῆς ὁποίας προῆλθεν ἡ διαφορά ἢ ἐὰν εἰς τὴν δίκην ἐνήργησαν ὡς πραγματογνώμονες ἢ σύμβουλοι ἢ διαιτηταὶ ἢ συνέταξαν τὸ προσβαλλόμενον ἐγγράφον ἢ ἔλαβον μέρος εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου κατὰ τῆς ὁποίας ἠσκήθη ἔφεσις ἢ ἀναίρεσις,

στ) ἐὰν διήγειραν ἢ διεγείρουν ὑπόνοιαν προτετακτικῆς καὶ ἰδίᾳ ἐὰν ἔχουν πρὸς τινὰ τῶν διαδίκων ἰδιαιτέραν φιλίαν, ἰδιαιτέρας σχέσεις καθυκόντων ἢ ἐξαρτήσεως, ἔριν ἢ ἔχθραν.

2. Οἱ εἰσαγγελεῖς δὲν ἐξαίρουνται ὅσῳς ἐνεργοὺν ὡς διαδικοί.

*Άρθρον 54.

1. Αἵτησις ἐξαίρεσεως ὁλοκληροῦ τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ πάντων τῶν μελῶν τῆς εἰσαγγελίας αὐτοῦ ἢ τῶν ἀρεοπαγιτῶν, ὥστε διὰ τοῦ ὑπολειπομένου ἀριθμοῦ τῶν νὰ μὴ καθίσταται δυνατὴ ἡ νόμιμος συγκρότησις τοῦ δικαστηρίου τούτου, εἶναι ἀπαράδεκτος.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 1 ἐφαρμόζονται καὶ ὅταν ἡ αἵτησις ἐξαίρεσεως ἀφορᾷ ὅλα τὰ ἐφετεῖα, πρωτοδικεῖα ἢ εἰρηνοδικεῖα τοῦ Κράτους.

*Άρθρον 55.

Ἀρμόδιον νὰ ἀποφανθῇ περὶ τῆς ἐξαίρεσεως εἶναι τὸ δικαστήριον εἰς τὸ ὁποῖον ὑπηρετεῖ ὁ ἐξαίρουόμενος. Ἐπὶ ἐξαίρεσεως δικαστοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ εἰρηνοδικοῦ, ἀρμόδιον εἶναι τὸ πολυμελὲς πρωτοδικεῖον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπάρχοντα τὰ δικαστήρια ταῦτα. Ἐπὶ ἐξαίρεσεως ὑπαλλήλου γραμματείας ἀρμόδιος εἶναι ὁ προϊστάμενος τοῦ δικαστηρίου εἰς τὸ ὁποῖον οὗτος ὑπηρετεῖ.

*Άρθρον 56.

1. Δικασταὶ πολυμελῶν δικαστηρίων καὶ εἰσαγγελεῖς, ἐὰν συντρέχῃ λόγος ἐξαίρεσεως αὐτῶν, ὀφείλουσι νὰ δηλώσῃσι τούτο εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου.

2. Ὑπάλληλοι τῆς γραμματείας τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων, ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις ἐξαίρεσεως αὐτῶν, ὀφείλουσι νὰ δηλώσῃσι τούτο εἰς τὸν προϊστάμενον τῆς γραμματείας.

3. Δικασταὶ μονομελῶν πρωτοδικείων καὶ εἰρηνοδίκαι καὶ ὑπάλληλοι τῆς γραμματείας αὐτῶν, ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις ἐξαίρεσεως των, ὀφείλουσι νὰ δηλώσῃσι τούτο εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ πολυμελοῦς πρωτοδικείου καὶ νὰ ἀπόσχῃσι τῶν καθυκόντων των μέχρις ὅτου ἀποφανθῇ τούτο.

4. Τὸ δικαστήριον ἀποφασίζει μὴ μετέχοντος τοῦ δηλώσαντος καὶ ἀνευ ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως.

*Άρθρον 57.

Περὶ τῆς ἐξαίρεσεως τῶν ἐν ἀρθρῳ 53 προσώπων δύναται νὰ ἀποφασίσῃ καὶ αὐτεπαγγέλτως τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον τῇ προτάσει τοῦ προέδρου ἢ εἰσαγγελέως, συνάμενον νὰ ἀκούσῃ καὶ τὸν ἐξαίρουόμενον.

*Άρθρον 58.

Ἡ ἐξαίρεσις προτείνεται ὑπὸ τοῦ διαδίκου πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως, βραδύτερον δὲ καὶ μέχρι πέρατος τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως μόνον ἐφ' ὅσον πιθανολογηθῇ ὅτι ἡ περίπτωσις ἢ οἱ λόγοι τῆς ἐξαίρεσεως προέκυψαν ἢ ἐγένοντο γνωστοὶ εἰς τὸν διαδίκον μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς πενθημέρου προθεσμίας. Κατὰ τὴν τελευταίαν περίπτωσιν, ἐὰν ἡ ἐξαίρεσις γίνῃ δεκτὴ, δύνανται κατ' αἵτησιν νὰ κηρυχθῶσι ἄκυροι αἱ πράξεις τῆς διαδικασίας εἰς τὰς ὁποίας συνέπραξεν ὁ ἐξαίρουόμενος.

*Άρθρον 59.

1. Ἡ περὶ ἐξαίρεσεως αἵτησις ἢ ὑποβαλλομένη μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως γίνεται ἐγγράφως καὶ κατατίθεται εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου. Εἰς ταύτην πρέπει ἐπὶ ποινὴ ἀπαράδεκτου νὰ περιέχωνται οἱ λόγοι ἐξαίρεσεως.

2. Ἡ περὶ ἐξαίρεσεως αἰτήσις ἀνακοινούται ἀμελλητί εἰς τὸν ἐξαίρουμένον διὰ τὴν ἐκφρασθῆναι ἐπ' αὐτῆς καὶ συζητεῖται τὸ θραυτέρον μέχρι τῆς ἐκδικάσεως τῆς υποθέσεως. τηρουμένης τῆς διαδικασίας τοῦ δικάζοντος δικαστηρίου, ἄνευ συμμετοχῆς τοῦ ἐξαίρουμένου καὶ ἄνευ παραπομπῆς τῆς υποθέσεως εἰς εἰσηγητήν. Εἰς τὴν συζήτησιν καλοῦνται ὅπως παρ' αὐτοῦ οἱ διάδικοι ἐπιμελεῖσθαι τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου. Ὁ ἐξαίρουμένος ἀφ' ἧς ἀνεκοινώθη εἰς αὐτὸν ἡ αἴτησις ἐξαίρεσεως ὀφείλει νὰ ἀπέχῃ πάσης ἐνεργείας, πλην ἂν προκύπτῃ κίνδυνος ἐκ τῆς ἀναβολῆς.

Ἄρθρον 60.

Ἡ περὶ ἐξαίρεσεως αἰτήσις, υποβαλλομένη διαρκούσης τῆς ἐπ' ἀκρατηρίου συζητήσεως, γίνεται διὰ δηλώσεως καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά καὶ περιλαμβάνει τοὺς λόγους ἐξαίρεσεως, ἐπὶ πολυμελῶν δὲ δικαστηρίων συζητεῖται παρ' ἀρχῆν αὐτοῦ συμμετοχῆς τοῦ ἐξαίρουμένου. Ὁ ἐξαίρουμένος ἀφ' ἧς ἔλαβε γνῶσιν τῆς αἰτήσεως ὀφείλει νὰ ἀπέχῃ πάσης ἐνεργείας, πλην ἂν προκύπτῃ κίνδυνος ἐκ τῆς ἀναβολῆς.

Ἄρθρον 61.

1. Ἡ ἐπὶ αἰτήσεως ἐξαίρεσεως ἀπόφασις ἐκδίδεται παρ' ἀρχῆν ἐπὶ τῇ βάσει πιθανολογήσεως τῶν περὶ ἐξαίρεσεως λόγων καὶ καταχωρίζεται εἰς τὰ πρακτικά εἰς τὰ ὅποια ἀναφέρεται τὸ διατακτικὸν καὶ σημειοῦται συντόμως τὸ σκεπτικὸν αὐτῆς. Ἐπὶ αἰτήσεως ἐξαίρεσεως ὑπαλλήλου γραμματείας ἡ ἀπόφασις σημειοῦται κάτωθι τῆς αἰτήσεως.

2. Τὰ ἔξοδα βαρύνουν τὸν αἰτήσαντα τὴν ἐξαίρεσιν διὰ δικὸν καὶ ἂν ἡ αἴτησις γίνῃ δεκτὴ.

Ἄρθρον 62.

Ἐὰν ἡ αἴτησις ἐξαίρεσεως δικαστοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ εἰρηνοδικοῦ γίνῃ δεκτὴ καὶ δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ συγκρότησις τοῦ δικαστηρίου, τὸ πολυμελὲς πρωτοδικεῖον διὰ τῆς περὶ ἐξαίρεσεως ἀποφάσεως τοῦ παραπέμπει τὴν υποθέσιν εἰς ἄλλο μονομελὲς πρωτοδικεῖον ἢ εἰρηνοδικεῖον τῆς περιφερείας του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

Διάδικοι.

Ἄρθρον 63.

Ἰκανὸς νὰ εἶναι διάδικος εἶναι ὁ ἔχων τὴν ἱκανότητα νὰ εἶναι ὑποκείμενος δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων. Ἐνώσεις προσώπων πρὸς ἐπιδιώξιν σκοποῦ μὴ ἀποτελοῦνται: σωματεῖον καὶ ἐταιρία μὴ κεκτημένα νομικὴν προσωπικότητα δύνανται νὰ εἶναι διάδικοι.

Ἄρθρον 64.

1. Ὁ πρὸς πᾶσαν δικαιοπραξίαν ἱκανὸς δύναται νὰ παρίσταται ἐπὶ δικαστηρίου ἰδίῳ ὀνόματι. Ὁ ἔχων περιορισμένην ἱκανότητα πρὸς δικαιοπραξίαν δύναται νὰ παρίσταται ἐπὶ δικαστηρίου ἰδίῳ ὀνόματι εἰς ἃς περιπτώσεις ἔχει τὴν ἱκανότητα πρὸς δικαιοπραξίαν.

2. Ἐπὶ ἀσφαλιστικῶν μέτρων πρὸς ἀποτροπὴν ἐπικειμένου κινδύνου ἐκ τῆς ἀναβολῆς, δύναται νὰ παρίσταται καὶ ὁ μὴ ἱκανὸς πρὸς δικαιοπραξίαν.

Ἄρθρον 65.

1. Οἱ ἀνίκανοι πρὸς τὸ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου ἰδίῳ ὀνόματι παρίστανται διὰ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀντιπροσώπων.

2. Τὰ νομικὰ πρόσωπα παρίστανται ἐπὶ δικαστηρίου διὰ τῶν ἐκπροσωποῦντων αὐτά. Ὅσακις διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης ἀπαιτῆται προηγουμένη ἄδεια, αὕτη ἐὰν χορηγηθῇ ἀπεριορίστως περιλαμβάνει καὶ τὴν κατ' ἐφεσιν, ἀναψηλάφησιν καὶ ἀναίρεσιν δίκην.

3. Αἱ μὴ ἀποτελοῦνται: σωματεῖον ἐνώσεις προσώπων πρὸς ἐπιδιώξιν σκοποῦ καὶ αἱ μὴ κεκτημένα νομικὴν προσωπικότητα ἐταιρία παρίστανται ἐπὶ δικαστηρίου διὰ τῶν προσώπων εἰς τὰ ὅποια εἶναι ἀνταρθευμένη ἢ διαχειρίσις τῶν υποθέσεων αὐτῶν.

4. Ἐλλειπούσης διατάξεως ὀρίζουσας τὰ τῆς παραστάσεως ἐπὶ δικαστηρίου τῶν ἐν παρ. 1 ἕως ὃ προσώπων, ταῦτα παρίστανται διὰ τῶν ἀντιπροσωπευόντων αὐτὰ εἰς τὰς συνλληλικὰς σχέσεις τῶν.

Ἄρθρον 66.

1. Πράξεις διὰ τὴν ἐξώδικον ἐνέργειαν τῶν ὁποίων ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου τοῦ διαδίκου ἀπαιτεῖται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ οὐσιαστικοῦ δικαίου εἰδικὴ ἐξουσιοδότησις γινόμεναί ὡς διαδικαστικά, εἶναι ἰσχυραὶ καὶ ἄνευ ταύτης. ἐὰν ἐδόθῃ γενικὴ ἐξουσιοδότησις πρὸς διεξαγωγὴν τῆς δίκης.

2. Συμβιβασμός, ἀναγνώρισις, παραίτησις ἀπὸ τοῦ δικαιώματος τῆς ἀγωγῆς καὶ συμφωνία περὶ διαίτησις εἶναι ἀνίσχυροι: ἄνευ ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ἐνέργειαν τοιούτων πράξεων.

Ἄρθρον 67.

Ἄλλοδαπὸν πρόσωπον στερούμενον κατὰ τὸ δίκαιον τῆς ἰθαγενείας του τῆς ἱκανότητος πρὸς τὸ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου ἰδίῳ ὀνόματι θεωρεῖται ἱκανὸν νὰ παρίσταται ἐνώπιον τῶν ἡμεδαπῶν δικαστηρίων, ἐὰν κατὰ τὸ ἐλληνικὸν δίκαιον κέκτηται τὴν ἱκανότητα ταύτην.

Ἄρθρον 68.

1. Ἐὰν συντρέχουν ἐλλείψεις ὡς πρὸς τὴν ἱκανότητα τῶν διαδίκων πρὸς τὸ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου ἰδίῳ ὀνόματι, ὡς πρὸς τὴν νόμιμον ἐκπροσώπησιν των καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀπαιτουμένην διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης ἄδειαν ἢ ἐξουσιοδότησιν δυνάμεναι νὰ συμπληρωθῶν, τὸ δικαστήριον ἀναβάλλει τὴν πρόβδον τῆς δίκης καὶ τάσσει προθεσμίαν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐλλείψεων. Ἐὰν ἐκ τῆς ἀναβολῆς ἐπικεῖται κίνδυνος εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ διαδίκου, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοῦτον ἢ τὸν ἀντιπρόσωπόν του τὴν συνέχισιν τῆς δίκης ἢ τὴν ἐνέργειαν τῶν χρησίων πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ κινδύνου διαδικαστικῶν πράξεων μὴ δυνάμενον νὰ προβῇ εἰς ἐκδοσιν ὁριστικῆς ἀποφάσεως πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῶν ἐλλείψεων ἢ πρὸ τῆς παρόδου τῆς πρὸς τοῦτο ταχθείσης προθεσμίας. Τὸ κύρος τῶν ἐπιπραπεισῶν πράξεων ἤρτηται ἐκ τῆς ἐμπροθέσμου συμπληρώσεως τῶν ἐλλείψεων.

2. Ἐὰν ἡ συμπλήρωσις τῶν ἐλλείψεων εἶναι ἀδύνατος ἢ παρήλθεν ἄπρακτος ἢ πρὸς τοῦτο ταχθεῖσα προθεσμία, τὸ δικαστήριον προβαίνει εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς υποθέσεως.

Ἄρθρον 69.

Δικαστικὴν προστασίαν δικαιούται νὰ ζητήσῃ μόνον ὁ συνδεόμενος ὁπωσδήποτε μετὰ τοῦ ἀντικειμένου τῆς δίκης καὶ ἔχων ἄμεσον ἔννομον πρὸς τοῦτο συμφέρον.

Ἄρθρον 70.

1. Δικαστικὴ προστασία δύναται νὰ ζητηθῇ καὶ α) ἐὰν παροχὴ μὴ ἐξηρητημένη ἐξ ἀντιπαροχῆς συνδέεται πρὸς τὴν ἐπέλευσιν χρονικοῦ σημείου, πρὸ τῆς ἐπελεύσεως τοῦ χρονικοῦ τούτου σημείου, β) κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἁρθρου 378 Ἀστ. Κώδικος, γ) ἐὰν ὁ ἐνάγων ζητῇ τὴν παράδοσιν πράγματος καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν μὴ παραδόσεως αὐτοῦ τὸ διαφέρειν, δ) ἐὰν ἡ γένεσις ἢ ἡ ἀσκήσις τοῦ δικαιώματος ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως, ε) ἐὰν τὸ δικαίωμα ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς πληρώσεως αἰρέσεως ἢ τῆς ἐπελεύσεως γεγονότος, στ) κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ἐὰν ὑπάρχῃ βάσιμος φόβος ὅτι ὁ ὀφειλέτης θέλει ἀποφύγει τὴν ἐγκαλῶν ἐκπλήρωσιν τῆς παροχῆς.

2. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἑδαφ. α' τῆς προηγουμένης παραγράφου ὁ ἐναγόμενος καταδικάζεται νὰ καταβάλῃ τὰ χρεώματα ἢ νὰ παραδώσῃ τὸ πρᾶγμα ἅμα τῇ ἐπελεύσει τοῦ χρονικοῦ σημείου. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἑδαφίου γ' καταδικάζεται κατὰ τὴν παροχὴν τοῦ διαφέροντος ἂν δὲν εὑρεθῇ τὸ πρᾶγμα κατὰ τὴν ἐπέλευσιν. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἑδαφίου ε' καταδικάζεται εἰς τὴν παροχὴν ἅμα τῇ πληρώσει τῆς αἰρέσεως ἢ τῇ ἐπελεύσει τοῦ γεγονότος διαπιστουμένη κατὰ τὰ ἐν τῇ ἀποφάσει ὀριζόμενα.

*Άρθρον 71.

Ὁ ἔχων ἔννομον συμφέρον πρὸς δικαστικὴν ἀναγνώρισιν τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως ἐνόμου τινὸς σχέσεως δύναται νὰ ἐγείρῃ περὶ τούτου ἀγωγήν.

*Άρθρον 72.

Δικαστικὴν προστασίαν δύναται νὰ ζητήσῃ ὁ ἐπιδιώκων τὴν σύστασιν, μεταβολὴν ἢ κατάργησιν ἐνόμου σχέσεως εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένας περιπτώσεις.

*Άρθρον 73.

Οἱ θανεῖσθαι δικαιοῦνται νὰ ζητήσων δικαστικὴν προστασίαν ἀσκούντες τὰ δικαιώματα τοῦ ὀφειλέτου τῶν, πλην τῶν στενῶς συνδεομένων πρὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν ἀσκήσῃ ταῦτα.

*Άρθρον 74.

Τὸ δικαστήριον ἐξετάζει καὶ αὐτεπαγγέλτως κατὰ πάσαν στάσιν τῆς δίκης ἂν συντρέχουν αἱ ἐν ἀρθροῖς 63 ἕως 73 προϋποθέσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Ὅμοδικία.

*Άρθρον 75.

Πλείονα πρόσωπα δύνανται ὡς ὁμόδικοι νὰ ἐναγίσθων ἢ νὰ ἐναγισθῶν ἀπὸ κοινοῦ, πλην τῶν δι' ἄλλων διατάξεων ὀριζομένων περιπτώσεων, 1) ἐὰν ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς κοινοῦν δικαίωματος ἢ ὑποχρεώσεως ἢ τὰ δικαιώματα ἢ αἱ ὑποχρεώσεις αὐτῶν βασίζονται ἐπὶ τῆς αὐτῆς πραγματικῆς καὶ νομικῆς αἰτίας ἢ 2) ἐὰν ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς εἶναι ἀπαιτήσεις ἢ ὑποχρεώσεις ὁμοειδεῖς ἐρεϊδόμεναι ἐπὶ ὁμοίᾳ κατὰ τὰ οὐσιώδη στοιχεῖα ιστορικῆς καὶ νομικῆς βάσεως, συγχρόνως δὲ συντρέχῃ ἀρμοδιότης τοῦ δικαστηρίου ὡς πρὸς ἕκαστον τῶν ἐναγομένων.

*Άρθρον 76.

1. Ἐκαστος τῶν ὁμοδίκων, ἐφ' ὅσον ὁ νόμος δὲν ὀρίζει τὸ ἐναντίον, ἐνεργεῖ ἐν τῇ δίκῃ ἀνεξαρτήτως τῶν λοιπῶν. Αἱ πράξεις ἢ παραλείψεις ἐκάστου ὁμοδίκου δὲν βλάπτουν οὔτε ἐπηρεάζουν τοὺς λοιπούς.

2. Ἐκαστος τῶν ὁμοδίκων δικαιοῦται νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν δίκην ὑποχρεούμενος νὰ καλέσῃ καὶ τοὺς λοιπούς ὁμοδίκους.

*Άρθρον 77.

1. Ὅταν ἡ διαφορὰ ἐπιδέχεται ἐνιαίαν μόνον ρύθμισιν ἢ ἡ ἰσχὺς τῆς ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως ἐκτείνεται ἐπὶ πάντων τῶν ὁμοδίκων ἢ ὅταν οἱ ὁμόδικοι μόνον ἀπὸ κοινοῦ δύνανται νὰ ἐναγίσθων ἢ νὰ ἐναγισθῶν ἢ λόγῳ τῶν συντρέχουσων περιστάσεων δὲν δύνανται νὰ ὑπάρξουν ἀντίθετοι ἀποφάσεις ἐναντὶ αὐτῶν, αἱ πράξεις ἐκάστου ἐξ αὐτῶν ὠφελοῦν καὶ βλάπτουν τοὺς λοιπούς, οἱ δὲ νομίμως μετέχοντες τῆς δίκης ἢ προτεπικληθέντες ὁμόδικοι, ἀπολειπόμενοι, θεωροῦνται ὀντισπροσωπεύμενοι ὑπὸ τῶν παρισταμένων.

2. Ἡ διάταξις τῆς παρ. 1 δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ συμβιβασμοῦ, ἀναγνώρισεως, παραστήσεως ἀπὸ τῆς δίκης καὶ συμφωνίας περὶ διαιτησίας.

3. Οἱ ἀπολειπόμενοι ὁμόδικοι καλοῦνται εἰς πᾶσαν μεταγενεστέραν διαδικαστικὴν πράξιν.

4. Ἡ ἀσκῆσις ἐνδίκων μέσων ὑπὸ τινος τῶν ἐν παρ. 1 ὁμοδίκων ἐπάγεται ἀποτέλεσμα καὶ διὰ τοὺς λοιπούς.

*Άρθρον 78.

Ἐὰν εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἀρθρου 77 οἱ ὁμόδικοι προβάλλουν ἀντιφατικούς ἰσχυρισμούς, τὸ δικαστήριον ἐκτιμᾷ ἐλευθέρως τὴν ἐπιρροὴν αὐτῶν ἐπὶ τῆς διαδικασίας καὶ ἀποφάσεως, δυνάμενον νὰ καθορίσῃ χωριστὰ ὡς πρὸς ἕκαστον τῶν ὁμοδίκων τὰ ἀποτελέσματά των.

*Άρθρον 79.

Ἐὰν ἀλλεῖπον αἱ προϋποθέσεις τῆς ὁμοδικίας, τὸ δικαστήριον διατάσσει τὸν χωρισμὸν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Συμβασιμὴ τρίτων εἰς τὴν δίκην.

*Άρθρον 80.

1. Ἐὰν τρίτος ἀντιπλητῇ ἐν δίκῃ ἢ ἐν μέρει τὸ ἀντικείμενον δίκης μεταξὺ ἄλλων ἐκκρεμῶς, δικαιοῦται νὰ παρέμβῃ κυρίως κατὰ πάσαν στάσιν τῆς πρωτοδίκου καὶ τῆς κατ' ἐφεσιν διαδικασίας.

2. Ὁ κατὰ τὴν παρ. 1 παρεμβαινὼν δὲν δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκτὸς τῆς δίκης θέσιν τινὸς τῶν ἀρχικῶν διαδίκων, πλην ἂν ἄλλως ὁ νόμος ὀρίξῃ ἢ ἂν συμφωνοῦν περὶ τούτου πάντες οἱ διάδικοι.

*Άρθρον 81.

Ἐὰν τρίτος εἰς δίκην μεταξὺ ἄλλων ἐκκρεμῇ ἔχῃ ἔννομον συμφέρον νὰ ἀπὸβῇ ἡ δίκη ὑπὲρ τινος τῶν διαδίκων, δικαιοῦται μέχρις ἀμετακλήτου ἀποφάσεως νὰ παρέμβῃ προσθέτως πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ διαδίκου τούτου.

*Άρθρον 82.

1. Ἡ κυρία ἢ ἡ πρόσθετος παρέμβασις, εἴτε ἐκούσιως γινόμενη εἴτε κατόπιν προσεπιλήψεως ἢ ἀνακοινώσεως, ἀσκήται κατὰ τὰς περὶ ἀγωγῆς διατάξεις καὶ κοινοποιεῖται εἰς ὅλους τοὺς διαδίκους. Τὸ δικόγραφον τῆς παρεμβάσεως πρέπει ἐκτὸς τῶν στοιχείων παντὸς δικογράφου νὰ περιέχῃ α) ἀναγραφὴν τῶν διαδίκων καὶ τῆς ἐκκρεμῶς διαφορᾶς, β) προσδιορισμὸν τοῦ ἐνόμου συμφέροντος τὸ ὁποῖον ἔχει ὁ παρεμβαίνων εἰς τὴν ἐκκρεμῇ δίκην, ὡς καὶ τοῦ δικαιώματος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποῖου ἀντιπλητῇ τὸ ἐπίδικον, γ) ἐπὶ προσθέτου παρεμβάσεως, καθορισμὸν τοῦ διαδίκου πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ὁποῖου γίνεσθαι ἡ παρέμβασις.

2. Ἡ ἀσκῆσις τῆς κυρίας παρεμβάσεως ἔχει τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀσκήσεως ἀγωγῆς.

3. Ὁ παρεμβὰς καλεῖται ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος τὴν δίκην διαδίκου εἰς τὰς περαιτέρω διαδικαστικὰς πράξεις. Τὴν ἔλλειψιν κλητεύσεως δικαιοῦται νὰ προτείνῃ ἐπὶ προσθέτου παρεμβάσεως καὶ ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ παρέμβασις διάδικος.

*Άρθρον 83.

Ὁ προσθέτως παρεμβαίνων δικαιοῦται νὰ ἐπιχειρήσῃ πάσας τὰς κατὰ τὴν δίκην ἐπιτρεπομένας διαδικαστικὰς πράξεις πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ὑπὲρ οὗ παρενέβη καὶ ὑποχρεοῦται νὰ δεχθῇ τὴν δίκην εἰς τὴν θέσιν αὐτῇ εὐρίσκεται κατὰ τὸν χρόνον τῆς παρεμβάσεώς του. Αἱ ὑπ' αὐτοῦ ἐπιχειρούμεναι πράξεις εἶναι ἰσχυραὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἀντιτίθενται πρὸς τὰς πράξεις τοῦ διαδίκου ὑπὲρ οὗ παρενέβη. Ἀποφάσεις καὶ δικόγραφα ἐπιδιδόμενα εἰς τοὺς κυρίους διαδίκους πρέπει νὰ ἐπιδίδωνται καὶ εἰς τὸν προσθέτως παρεμβαίνοντα.

*Άρθρον 84.

Ἐὰν ἡ ἰσχὺς τῆς ἐν τῇ κυρίᾳ δίκῃ ἀποφάσεως ἐκτείνεται εἰς τὰς ἐνόμους σχέσεις τοῦ προσθέτως παρεμβαίνοντος πρὸς τὸν ἀντίδικόν του, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 77 ἕως 79.

*Άρθρον 85.

Ὁ προσθέτως παρεμβαίνων δὲν δικαιοῦται ὅσον ἀφορᾷ τὴν σχέσιν αὐτοῦ πρὸς τὸν ὑπὲρ οὗ παρενέβη διάδικον νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἡ διαφορὰ, ὡς αὕτη ὑπεβλήθη εἰς τὸ δικαστήριον, ἐκρίθη κακῶς ὑπὸ τούτου. Δικαιοῦται νὰ προτείνῃ ὅτι ὁ διάδικος ὑπὲρ οὗ παρενέβη διεξήγαγε πλημμελῶς τὴν δίκην, ἀλλὰ μόνον ὅταν εἴτε ὡς ἐκ τῆς στάσεως εἰς τὴν εὐρίσκετο ἡ δίκη κατὰ τὸν χρόνον τῆς παρεμβάσεώς του εἴτε ἐνεκὰ τῶν πράξεων τοῦ ὑπὲρ οὗ παρενέβη ἡμπεδίσθη νὰ προτείνῃ ἰσχυρισμούς ἢ δταν ἰσχυρισμοὶ ἀγνωστοὶ εἰς αὐτὸν δὲν προεβλήθησαν ἐκ δόλου ἢ βουλείας ἀμελείας ὑπὸ τοῦ διαδίκου ὑπὲρ οὗ παρενέβη.

*Άρθρον 86.

Ὁ προσθέτως παρεμβαίνων δικαιούται, συμφωνούντων ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων, νὰ μετάσχη τῆς δίκης ὡς κύριος διάδικος ὁπότε ὑπαιστέρεται εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὑπὲρ οὗ παρενέβη διαδίκου τιθεμένου τότε ἐκτὸς τῆς δίκης. Ἡ ἐνδοθητομένη ἀπόφασις δὲν ἔχει ἰσχὺν κατὰ τοῦ συναινέσει πάντων τῶν διαδίκων ἐκτὸς τῆς δίκης τεθέντος ἀρχικοῦ διαδίκου.

*Άρθρον 87.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἁρθρου 77, ἐὰν μόνον εἰς ἢ τινὲς τῶν ὁμοδίκων ἐνάγουν οἱ δὲ ἄλλοι δὲν θέλουν νὰ συμπράξουν μετ' αὐτῶν, δικαιούνται οἱ πρῶτοι νὰ προσεπικαλέσων τοὺς τελευταίους πρὸς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ ἐναγόμενος ἐὰν μόνον εἰς ἢ τινὲς τῶν ὁμοδίκων ἐνήγαγον αὐτὸν ἢ ἐὰν ὁ ἐνάγων ἐνήγαγε μόνον ἓνα ἢ τινὰς τῶν ὁμοδίκων.

*Άρθρον 88.

Ἐὰν ὁ δι' ἐμπράγματου ἀγωγῆς ἐναγόμενος κατέχη τὸ ἐπιδικον πρᾶγμα ἢ ἀσκή ἐμπράγματον δικαίωμα ἐν ἄλλοτρίῳ ὀνόματι, δικαιούται νὰ προσεπικαλέσῃ εἰς τὴν δίκην ἐκείνον ἐν ὀνόματι τοῦ ὁποίου κατέχει τὸ πρᾶγμα ἢ ἀσκή τὸ ἐμπράγματον δικαίωμα.

*Άρθρον 89.

Ὁ ἐνάγων, ὁ ἐναγόμενος καὶ ὁ κυρίως παρεμβαίνων δικαιούνται νὰ προσεπικαλέσων εἰς τὴν δίκην ἐκείνους παρὰ τῶν ὁποίων ἐν περιπτώσει ἥττης δικαιούνται νὰ ἀπαιτήσων ἀποζημίωσιν.

*Άρθρον 90.

Ἡ προσεπικλήσις ἀσκεῖται κατὰ τὰς περὶ ἀγωγῆς διατάξεις τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς πρώτης ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησεως καὶ κοινοποιεῖται πρὸς τὸν προσεπικαλούμενον. Ἡ ἀσκήσις τῆς προσεπικλήσεως ἔχει τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀσκήσεως ἀγωγῆς.

*Άρθρον 91.

Ἐὰν συντρέχη περίπτωσις προσεπικλήσεως παρ' ἐνὸς τῶν διαδίκων τρίτου τινὸς καὶ τὸ δικαστήριον κρίνῃ ἀναγκαίαν τὴν εἰς τὴν δίκην παρέμβασιν του, δικαιούται νὰ διατάξῃ καὶ ὑπεπαγγέλτως τὴν προσεπικλήσιν αὐτοῦ δι' ἀποφάσεως ὀριζούσης ἐπιμελεία τίνος διαδίκου θέλει γίνῃ ἡ προσεπικλήσις, ὡς καὶ τὸν χρόνον τῆς τοιαύτης ἐνεργείας. Ἡ διαταχθεῖσα προσεπικλήσις δύναται νὰ γίνῃ ἐπιμελεία καὶ παντὸς ἑτέρου διαδίκου.

*Άρθρον 92.

1. Ὁ ἔχων ἔννομον συμφέρον δικαιούται νὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τρίτους τὴν δίκην μέχρι τῆς ἐκδόσεως ὀριστικῆς ἐπὶ τῆς οὐσίας ἀποφάσεως τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου.

2. Ἡ ἀνακοίνωσις γίνεται διὰ δικηγόρου ἀναφέροντος καὶ τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἡ ἀνακοίνωσις, ὡς καὶ τὴν στάσιν εἰς ἣν εὐρίσκεται ἡ δίκη, ἀσκεῖται κατὰ τὰς περὶ ἀγωγῆς διατάξεις καὶ κοινοποιεῖται εἰς τὸν τρίτον.

3. Ἡ ἀνακοίνωσις δὲν παρέχει εἰς τὸν ἀνακοινούντα τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἀναβολὴν τῆς δίκης ἢ παράτασιν τῶν προθεσμιῶν αὐτῆς.

*Άρθρον 93.

Ὁ τρίτος πρὸς τὸν ὁποῖον ἐγένετο ἡ ἀνακοίνωσις δικαιούται νὰ μετάσχη τῆς δίκης κατὰ τὰς περὶ παρεμβάσεως διατάξεις. Ἐὰν ὁ πρὸς ὃν ἡ ἀνακοίνωσις δὲν μετάσχη τῆς δίκης καὶ ἡ ἀνακοίνωσις ἐγένετο πρὸ τῆς πρώτης ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησεως, στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς τριτανάκοπης κατὰ τῆς ἐνδοθητομένης ἀποφάσεως.

*Άρθρον 94.

Ἐὰν παρέμβῃ εἰς τὴν δίκην τρίτος ἀντιποιούμενος ἐπιδικον ἀπαιτήσιν ἔχουσαν ἀντικείμενον δεκτικὸν καταθέσεως, ὁ δὲ ἐναγόμενος προβῇ εἰς δημοσίαν κατάθεσιν τοῦ ἀντικειμένου

τῆς ἀπαιτήσεως, παραιτούμενος τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναλήψεως. τὸ δικαστήριον τῇ αἰτῇ τοῦ θέτει αὐτὸν ἐκτὸς τῆς δίκης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Πληρεξουσιότης.

*Άρθρον 95.

1. Ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων ὑποχρεοῦνται οἱ διάδικοι νὰ παρίστανται διὰ πληρεξουσίου δικηγόρου.

2. Οἱ διάδικοι δύναται νὰ παρίστανται ἄνευ πληρεξουσίου δικηγόρου α) ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικοῦ, β) ἐπὶ ἀσφαλιστικῶν μέτρων, γ) πρὸς ἀποτροπὴν ἐπικειμένου κινδύνου.

3. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῆς παρ. 2 ὁ δικαστὴς δικαιούται, ἐκτιμῶν τὰς καθ' ἑκάστου περιστάσεις, νὰ ὑποχρέωσιν τὸν διάδικον εἰς πρόβληψιν δικηγόρου.

*Άρθρον 96.

Πλείονες εἰς τὴν αὐτὴν δίκην πληρεξούσιοι δικηγόροι δικαιούνται νὰ ἐκπροσωποῦν τὸν διάδικον εἴτε ἀπὸ κοινοῦ εἴτε καὶ ἰδίᾳ ἑκάστος. Ἀντίθετος ὅρος τοῦ πληρεξουσίου ἐγγράφου δὲν ἰσχύει: ἔναντι τοῦ ἀντιδίκου, πλὴν ἂν περιήλθεν εἰς γῶσιν τούτου διὰ κοινοποιήσεως.

*Άρθρον 97.

1. Ἡ πληρεξουσιότης δίδεται εἴτε διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως εἴτε προφορικῶς διὰ δηλώσεως καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά ἢ τὴν ἐκθεσιν καὶ δύναται νὰ ἀφορᾷ ὠρισμένας ἢ καὶ πάσας τὰς δίκας τοῦ παρέχοντος αὐτήν, πρέπει δὲ νὰ ἀναγράφῃ τὰ ὀνόματα τῶν πληρεξουσίων.

2. Ἡ πληρεξουσιότης ἀρχῆς πρὸς τινὰ δικηγόρον δύναται νὰ δοῇ καὶ δι' ἐγγράφου αὐτῆς περιέχοντος τὰ ἐν παρ. 1 ἀναφερόμενα στοιχεῖα.

3. Κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικοῦ διαδικασίαν ἡ πληρεξουσιότης δίδεται καὶ δι' ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου περιλαμβανόμενης τὰ ἐν παρ. 1 στοιχεῖα καὶ βεβαιουμένης τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δίδοντος τὴν πληρεξουσιότητα ὑπὸ τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου νοινότητος ἢ ἀστυνόμου.

*Άρθρον 98.

1. Ἡ πληρεξουσιότης παρέχει εἰς τὸν πληρεξούσιον τὸ δικαίωμα νὰ παρίσθῃ ἐπὶ δικαστηρίου τὸν δόντα τὴν πληρεξουσιότητα καὶ νὰ ἐπιχειρῇ ὅλας τὰς κυρίας ἢ παρεπομένας πράξεις τὰς ἀφορώσας τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης, περιλαμβανομένης τῆς ἀσκήσεως ἀγωγῶν, ἀνταγωγῶν, παρεμβάσεων, προσεπικλήσεων καὶ ἐνδίκων μέσων, ὡς καὶ νὰ λαμβάνῃ ἀσφαλιστικὰ μέτρα καὶ νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν ἐκτέλεσιν, παριστάμενος κατὰ τὰς ἐκ τούτων πηγαζούσας δίκας.

2. Περιορισμὸς τῆς πληρεξουσιότητος ἰσχύει μόνον ἐὰν ἐδηλώσῃ ρητῶς κατὰ τὴν χορήγησιν αὐτῆς.

3. Πληρεξουσιότης διὰ πάσας τὰς δίκας παύει ἰσχύουσα μετὰ παρέλευσιν πενταετίας ἀπὸ τῆς χορηγήσεώς της.

*Άρθρον 99.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 97 παρεχομένη πληρεξουσιότης δὲν περιλαμβάνει, πλὴν ἂν εἰδικῶς ἀναφέρεται ἐν αὐτῇ, α) τὸ δικαίωμα τῆς ἀσκήσεως ἀγωγῆς κακοδικίας, ὡς καὶ τῆς διεξαγωγῆς δικῶν ἀφορωσῶν γαμικὰς διαφορὰς ἢ σχέσεις μεταξὺ γονέων καὶ τέκνων, β) τὸ δικαίωμα τῆς συνολογότησεως συμβεβαιοσίου καὶ διατησίσεως, ἀναγνωρίσεως, παραιτήσεως ἀπὸ τοῦ δικαιώματος τῆς ἀγωγῆς ἢ ἐνδίκων μέσων, ὡς καὶ τῆς προβολῆς ἐγγράφου ὡς πλαστοῦ.

*Άρθρον 100.

Ὁ διάδικος δύναται, παριστάμενος μετὰ τοῦ δικηγόρου του νὰ ἀναπτύσῃ τὴν ὑπόθεσιν του προφορικῶς καὶ νὰ προβάλῃ εἰς ἄμεσον ἀνάκλησιν ὁμολογιῶν τοῦ πληρεξουσίου του ἢ εἰς διόρθωσιν προταθέντων ὑπ' αὐτοῦ πραγματικῶν ἰσχυρισμῶν.

*Άρθρον 101.

Ἡ πληρεξουσιότης παύει 1) ὅταν ἀποβιώσῃ ὁ πληρεξούσιος ἢ ἐπέλθῃ μεταβολὴ εἰς τὴν πρὸς τὸ παρίστασθαι εἰς

δικαστηρίου ικανότητα αὐτοῦ. 2) ὅταν περατωθῇ ἡ δίκη ἢ ἡ κράξις διὰ τὴν ὁποίαν εἶχε δοθῇ ἡ πληρεξουσιότης, 3) ὅταν ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος παραιτηθῇ, παυθῇ πλέον τῶν τριῶν μηνῶν ἡ ἐκπέση τοῦ λειτουργήματός του, 4) ὅταν ἀνακληθῇ ἡ πληρεξουσιότης, 5) ὅταν ὁ πληρεξούσιος παραιτηθῇ τῆς πληρεξουσιότητος.

Ἄρθρον 102.

Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ δόντος τὴν πληρεξουσιότητα ἡ μεταβολὴς ἐπερχομένης εἰς τὴν πρὸς τὸ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου ικανότητα αὐτοῦ ἢ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου του, ἡ πληρεξουσιότης ἐξακολουθεῖ, παύει δὲ μόνον ἀφ' ἧς ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς δίκης διὰ τινὰ τῶν λόγων τούτων.

Ἄρθρον 103.

1. Ἡ δι' ἀνακλήσεως τῆς πληρεξουσιότητος ἢ διὰ παραιτήσεως τοῦ πληρεξουσίου ἐπερχομένη παύσις τῆς πληρεξουσιότητος πρὸς διεξαγωγὴν δίκης ἢ πρὸς ἐνέργειαν ὠρισμένων διαδικαστικῶν πράξεων ἰσχύει ἐναντὶ τοῦ ἀντιδίκου μόνον ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἀνακλήσεως ἢ τῆς παραιτήσεως ἢ ἀπὸ τῆς δηλώσεως τῆς καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά, ὅπου δὲ εἶναι ἀναγκαῖος κατὰ νόμον ὁ διορισμὸς ἐτέρου πληρεξουσίου δικηγόρου, ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως καὶ τοῦ διορισμοῦ τούτου.

2. Ἡ δι' ἀνακλήσεως παύσις τῆς πληρεξουσιότητος πρέπει νὰ κοινοποιηθῇ καὶ εἰς τὸν ἀνακαλούμενον πληρεξούσιον, ὡς καὶ εἰς τὸν συντάξαντα τὸ πληρεξούσιον ἔγγραφον συμβολαιογράφον ὁ ὁποῖος ὑποχρεοῦται νὰ κάμῃ μνείαν τῆς ἀνακλήσεως εἰς τὸ πρωτότυπον τοῦ πληρεξουσίου ἔγγραφου.

Ἄρθρον 104.

Ἐπὶ ἑνα μῆνα μετὰ τὴν παύσιν τῆς πληρεξουσιότητος διὰ παραιτήσεως τοῦ πληρεξουσίου καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἀνέλθῃ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης ἀντικαταστάτης, ὁ παραιτηθεὶς πληρεξούσιος δικαιούται καὶ ὑποχρεοῦται νὰ ἐνεργῇ ἐν τῇ δίκῃ μόνον τὰς πράξεις τὰς ἀναγκαῖας πρὸς προστασίαν τῶν συμφερόντων τοῦ δόντος τὴν πληρεξουσιότητα καὶ ἀποφυγὴν ἐπιβλαβῶν λόγῳ τῆς παραιτήσεώς του συνεπειῶν.

Ἄρθρον 105.

Διὰ τὰς προπαρασκευαστικὰς πράξεις καὶ κλήσεις μέχρι τῆς πρώτης ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως θεωρεῖται ὑπάρχουσα πληρεξουσιότης, διὰ δὲ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν ἀπαιτεῖται ρητὴ πληρεξουσιότης, τῆς ὁποίας μὴ ὑπαρχούσης κηρύσσονται ἄκυροι ὅλαι αἱ πράξεις καὶ αὐταὶ αἱ πρότερον ἐπιχειρηθεῖσαι. Τὴν ἑλλειψὶν πληρεξουσιότητος, ὡς καὶ τὴν υπέρβασιν αὐτῆς, ἐξετάζει τὸ δικαστήριον καὶ αὐτεπαγγέλτως κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης.

Ἄρθρον 106.

1. Ἐὰν ὁ ὡς πληρεξούσιος παριστάμενος δὲν ἀποδεικνύῃ τὴν ὑπαρξὶν πληρεξουσιότητος, τὸ δικαστήριον δύναται, ὀρίζον σύντομον προθεσμίαν πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἑλλείψεως, νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν μὴ ἀποδεικνύοντα τὴν πληρεξουσιότητά του, ὅπως μετὰσχῇ προσωρινῶς τῆς δίκης. Τὸ κύρος τῶν ἐπιτραπειῶν πράξεων ἤρτηται ἐκ τῆς ἐμπροθέμου συμπληρώσεως τῆς ἑλλείψεως.

2. Ἡ ὀριστικὴ ἀπόφασις δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐκδοθῇ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς ἑλλείψεως ἢ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς ταχθεῖσης προθεσμίας.

3. Ἐὰν δὲν συνεπληρωθῇ ἡ ἑλλειψὶς κατὰ τὴν ταχθεῖσαν προθεσμίαν, τὸ δικαστήριον προβαίνει εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως καὶ καταδικάζει τὸν ἄνευ πληρεξουσιότητος παριστάμενον εἰς τὰ προξηνηθέντα ἐκ τῆς τοιαύτης παραστάσεως του ἔξοδα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'

Θεμελιώδεις δικονομικαὶ ἀρχαί.

Ἄρθρον 107.

Τὸ δικαστήριον ἐνεργεῖ μόνον κατ' αἵτησιν τινὸς τῶν διαδίκων καὶ ἀποφαίνεται ἐπὶ τῇ θάσει τῶν παρ' αὐτῶν προτει-

νομένων καὶ ἀποδεικνυομένων πραγματικῶν ἰσχυρισμῶν καὶ τῶν ὑποβαλλομένων αἰτήσεων, πλὴν ἂν ἄλλως ὁ νόμος ὀρίξῃ.

Ἄρθρον 108.

Τὸ δικαστήριον διατάσσει καὶ αὐτεπαγγέλτως διεξαγωγὴν ἀποδείξεως δι' αἰουδέποτε τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιτρεπομένων προσφύων ἀποδεικτικῶν μέσων, καὶ ἂν δὲν ἐπακαλέσθησαν ταῦτα οἱ διάδικοι.

Ἄρθρον 109.

Αἱ διαδικαστικαὶ πράξεις ἐνεργοῦνται πρωτοδουλῇ καὶ ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων, πλὴν ἂν ἄλλως ὁ νόμος ὀρίξῃ.

Ἄρθρον 110.

1. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀφαιρεθῇ ἄκων τοῦ παρὰ τοῦ νόμου ὀριζομένου εἰς αὐτὸν δικαστοῦ.

2. Τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον δὲν δύναται νὰ μεταβιβάσῃ τὴν δικαιοδοσίαν του, πλὴν ἂν ἄλλως ὁ νόμος ὀρίξῃ. Μόνον κατ' ἰδίαν διαδικαστικὰς πράξεις δύναται νὰ ἀνατίθῃται καὶ εἰς ἄλλα δικαστήρια ἢ δικαστὰς καὶ ἄς περιπτώσεις ὁ νόμος ὀρίξῃ.

Ἄρθρον 111.

1. Οἱ διάδικοι ἔχουν τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις καὶ εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου.

2. Οἱ διάδικοι δικαιοῦνται νὰ παρίστανται εἰς ὅλας τὰς συζητήσεις τῆς υποθέσεως, καὶ ὅταν αὐταὶ γίνωνται κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, καὶ πρέπει νὰ καλοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου πρὸς τοῦτο.

3. Οἱ διάδικοι ὑποχρεοῦνται νὰ ἐμφανίζωνται αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ὅταν καλοῦνται ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τοῦτο.

Ἄρθρον 112.

1. Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία στηρίζεται εἰς τὴν ἔγγραφον προδικασίαν.

2. Οὐδεμία αἴτησις δικαστικῆς προστασίας, κυρίᾳ ἢ παρεμπίπτουσα, δύναται νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ δικαστήριον ἄνευ τηρήσεως προδικασίας, πλὴν ἂν ἄλλως ὁ νόμος ὀρίξῃ. Ἡ ἄνευ προδικασίας εἰσαχθεῖσα αἴτησις ἀπορρίπτεται ὡς ἀπαράδεκτος καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος.

Ἄρθρον 113.

Ἡ προδικασία καὶ ἡ ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου διαδικασία δὲν εἶναι δημόσιαι, ἐπιτρέπεται ὅμως ἡ κατ' αὐτὰς προσέλευσις τῶν διαδίκων, τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων καὶ τῶν πληρεξουσίων των.

Ἄρθρον 114.

1. Αἱ συνεδριάσεις πάντων τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων γίνονται δημοσίαι. Ἡ διάσκεψις πρὸς ἐκδοσὶν τῆς ἀποφάσεως γίνεται μυστικῶς.

2. Ὁ διευθύνων τὴν διαδικασίαν ὀρίζει κατὰ τὴν κρίσιν του τὸν ἀριθμὸν τῶν θυραμένων νὰ παραμείνουν εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων προσώπων, δύναται δὲ νὰ διατάξῃ τὸν ἀποκλεισμὸν τῶν ἀνηλίκων, τῶν ὀπλοφορούντων καὶ τῶν ἐμφανιζομένων κατὰ τρόπον ἀνάρμοστον καὶ ἀντικείμενον εἰς τὴν τάξιν καὶ εὐπρέπειαν τῆς συνεδριάσεως.

Ἄρθρον 115.

1. Ἐὰν ἡ διεξαγωγὴ τῆς συζητήσεως ἤθελεν εἰσθαι ἐπιβλαβὴς εἰς τὰ χρηστὰ ἡθῇ ἢ εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν, τὸ δικαστήριον δύναται καὶ αὐτεπαγγέλτως νὰ διατάξῃ τὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει κεκλεισμένων τῶν θυρῶν συζήτησιν κατὰ τὴν ὁποίαν δικαιοῦνται νὰ παρίστανται οἱ διάδικοι, οἱ νόμιμοι ἀντιπρόσωποι, οἱ πληρεξούσιοι καὶ οἱ τεχνικοὶ σύμβουλοι αὐτῶν. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ παραμονὴν ἐντεταλμένων τὴν τήρησιν τῆς τάξεως προσώπων, μαρτύρων καὶ πραγματογνωμόνων, ὡς καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ κατ' αἵτησιν τινὸς τῶν διαδίκων τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου παραμονὴν μέχρι τριῶν προσώπων τῆς ἐκλογῆς του.

"Αρθρον 120.

2. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀπόφασις δὲν δύναται νὰ ἐκδοθῇ ἄνευ προηγουμένης ἀκροάσεως τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων των καὶ τοῦ εἰσαγγελέως, ἐὰν οὗτος παρίσταται. Ἡ συζήτησις διεξάγεται δημοσίᾳ, πλην ἂν τὸ δικαστήριον κρίνῃ σκόπιμον ὅπως καὶ αὕτη γίνῃ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν.

3. Ἡ διατάσσουσα τὴν κεκλεισμένων τῶν θυρῶν συζήτησιν, ὡς καὶ ἡ ἐπὶ τῆς υποθέσεως ἀπόφασις δημοσιεύονται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει.

4. Κατὰ τῆς διατασσούσης τὴν κεκλεισμένων τῶν θυρῶν συζήτησιν ἀποφάσεως δικαιοῦται ὁ παραστάς εἰσαγγελέως καὶ οἱ διάδικοι νὰ ἀπὸκρίσιν ἀμέσως καὶ αὐτοτελῶς τὰ ἐνδίκια μέσα τῆς ἐφέσεως καὶ τῆς ἀναίρεσεως τὰ ὅποια ὁμοῦ δὲν ἀνατελλοῦν τὴν συζήτησιν τῆς υποθέσεως.

"Αρθρον 116.

1. Ἡ πρὸ τῆς δημοσίας συνεδριάσεως καὶ ἡ ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου διαδικασία εἶναι πάντοτε ἐγγράφος.

2. Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία γίνεται προφορικῶς.

3. Οἱ διάδικοι ἐνώπιον μὲν τοῦ εἰρηνοδικοῦ δικαιοῦνται, ἐνώπιον δὲ τῶν ἄλλων δικαστηρίων ὑποχρεοῦνται νὰ υποβάλωσιν προτάσεις.

4. Ἐπὶ δυσχερῶν υποθέσεων ὁ εἰρηνοδίκης δύναται νὰ υποχρεώσῃ τοὺς διαδίκους εἰς ὑποβολὴν προτάσεων.

"Αρθρον 117.

Οἱ διάδικοι, οἱ νόμιμοι ἀντιπρόσωποι καὶ οἱ πληρεξούσιοι αὐτῶν ὀφείλουσιν νὰ τηροῦν τοὺς κανόνας τῶν χρηστῶν ἡθῶν καὶ τῆς καλῆς πίστεως, νὰ ἀποφεύγουν ἐνεργείας ἀγούσας προφανῶς εἰς παρέλκυσιν τῆς δίκης, νὰ ἐκθέτουν δὲ τὰ εἰς τὴν ὑπόθεσιν ἀναγόμενα πραγματικά γεγονότα ὡς ἀκριβῶς γνωρίζουν ταῦτα, πλήρως καὶ συμφώνως πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ἀποφεύγοντες διαφορουμένας καὶ ἀτασεῖς ἐκφράσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'

Ἐκθέσεις.

"Αρθρον 118.

Οὐσιώδη προαπαιτούμενα πάσης ἐκθέσεως εἶναι 1) νὰ συντάσσεται κατὰ τὴν ἐπιχειρήσιν τῆς πράξεως ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν πραττόντων, 2) νὰ ἀναφέρῃ τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς πράξεως, τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ ὄνομα πατρὸς καὶ τὴν κατοικίαν ἐκάστου τῶν παρευρισκομένων προσώπων, 3) νὰ ἀναγινώσκειται εἰς τοὺς παρόντας διαδίκους καὶ εἰς τὰ λοιπὰ συμπράττοντα πρόσωπα καὶ νὰ ἐπιβεβαιωθῇ ὑπ' αὐτῶν, 4) νὰ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ συντάσσοντος αὐτὴν δικαστοῦ ἢ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου, ὑπὸ τοῦ συμπράττοντος γραμματέως καὶ τῶν παρόντων διαδίκων καὶ λοιπῶν συμπραττόντων προσώπων ἢ νὰ γίνεταί μνηεὶα τῆς ἀρνήσεως ἢ τῆς ἀδυναμίας αὐτῶν νὰ ὑπογράψουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'

Δικόγραφα.

"Αρθρον 119.

Τὰ παρὰ τινος διαδίκου πρὸς ἕτερον ἐπιδιδόμενα ἢ εἰς τὸ δικαστήριον υποβαλλόμενα δικόγραφα πρέπει νὰ ἀναφέρουν 1) τὸ δικαστήριον ἢ τὸν δικαστὴν ἐνώπιον τοῦ ὁποίου διεξάγεται ἡ δίκη ἢ ἡ διαδικαστικὴ πράξις, 2) τὸ εἶδος τοῦ δικογράφου, 3) τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ ὄνομα πατρὸς καὶ τὴν κατοικίαν ἐκάστου τῶν διαδίκων καὶ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων των, ἐπὶ νομικῶν δὲ προσώπων τὴν ἐπωνυμίαν καὶ τὴν ἔδραν αὐτῶν, 4) τὸ ἀντικείμενον τοῦ δικογράφου κατὰ τρόπον σαφῆ, ὠρισμένον καὶ εὐσύνοπτον καὶ 5) τὴν χρονολογίαν καὶ τὴν ὑπογραφήν τοῦ διαδίκου ἢ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου ἢ τοῦ δικαστικοῦ πληρεξουσίου του, ὅσας δὲ εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἢ διὰ δικηγόρου πράξεις, τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

1. Τὰ δικόγραφα τῆς ἀγωγῆς, τῆς ἀνακοπῆς ἐρηνοδικίας, τῆς ἐφέσεως, τῆς ἀναίρεσεως, τῆς ἀνακλητικῆς, τῆς τριτακοπῆς, τῆς ἀνακοπῆς κατ' ἐξουδίκιον καὶ δικαστικῶν πράξεων, τῆς κυρίας καὶ προσώτου παρεμβάσεως, τῆς ἀνακοινώσεως καὶ τῆς προσεπικλήσεως πρέπει νὰ περιέχουν, πλην τῶν ἐν ἀρθρῷ 119 ἀναφερομένων, καὶ ἀκριβῆ καθορισμὸν τῆς διευδύνσεως καὶ ἰδίᾳ τὴν ὁδὸν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς οἰκίας ἢ τοῦ γραφείου ἢ τοῦ καταστήματος τοῦ ἐνεργούντος τὴν διαδικαστικὴν πράξιν διαδίκου, τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου του καὶ τοῦ δικαστικοῦ πληρεξουσίου του.

2. Ἡ διάταξις τῆς παρ. 1 ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὸ δικόγραφον τῆς δηλώσεως περὶ ἐκουσίας ἐπαναλήψεως δίκης καὶ εἰς τὰς τὸ πρῶτον ἐνώπιον ἐκάστου δικαστηρίου υποβαλλόμενας προτάσεις, ἐφ' ὅσον ὁ διάδικος δὲν ἐκονοποίησεν δικόγραφον ἐκ τῶν εἰς τὴν παρ. 1 ἀναφερομένων.

3. Πᾶσα μεταβολὴ τῆς διευδύνσεως πρέπει νὰ γνωστοποιηθῇ διὰ τῶν διαμεριζομένων δικογράφων ἢ διὰ τῶν προτάσεων ἢ δι' αὐτοτελοῦς δικογράφου κατατιθέμενου εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου παρὰ τῷ ὁποίῳ ἐκκρεμῇ ἡ ὑπόθεσις, τιθεμένου εἰς τὸν φάκελον τῆς δικογραφίας καὶ κοινοποιουμένου πρὸς τὸν ἀντίδικον.

"Αρθρον 121.

Ἡ εἰς τὴν κατὰ τὸ ἀρθρον 120 ἀναφερομένην διεύθυνσιν τῆς κατοικίας ἢ τοῦ γραφείου ἢ τοῦ καταστήματος ἐπίδοσις ἐγγράφου ἀφορῶντος τὴν ἐκκρεμῇ δίκην, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ὁριστικῆς ἀπεφάσεως, εἶναι ἐγκυρὸς καὶ ἐὰν ὁ πρὸς ὃν αὕτη δὲν εἶχεν ἢ δὲν ἔχει πλέον αὐτόθι τὴν κατοικίαν ἢ τὸ γραφεῖον ἢ τὸ κατάστημα.

"Αρθρον 122.

Ἐὰν δὲν τηρηθῶν αἱ διατάξεις τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἀρθρου 120, δύναται νὰ ἐνεργηθῶν πρὸς τὸν ἀντίκλητον πᾶσαι αἱ ἐπίδοσις συμπεριλαμβανομένων καὶ ἐκείνων αἱ ὅποιαί πρέπει νὰ γίνωνται πρὸς τὸν διάδικον. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἀντίκλητος ἢ ὑπάρχῃ μὲν ἀλλ' εἶναι ἄγνωστος ἡ διεύθυνσις αὐτοῦ, ὡς καὶ τοῦ διαδίκου, αἱ ὡς ἄνω ἐπίδοσις δύναται νὰ ἐνεργηθῶν πρὸς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου ἐνώπιον τοῦ ὁποίου διεξάγεται ἡ δίκη. Διὰ τὴν κρίσιν περὶ τοῦ ἀγνώστου τῆς διευδύνσεως τοῦ διαδίκου ἢ τοῦ ὑπάρχοντος ἀντικλήτου ἀρκεῖ καὶ ἀπλή πιθανολόγησις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'

Ἐπίδοσις.

"Αρθρον 123.

1. Ἡ ἐπίδοσις παντὸς ἐγγράφου γίνεται διὰ δικαστικὸν κλητῆρος διωρισμένου παρὰ τῷ δικαστηρίῳ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κατοικεῖ ἢ διαμένει κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐνεργείας τῆς ἐπίδοσεως ὁ πρὸς ὃν αὕτη.

2. Αἱ ἐπιμελεία τοῦ δικαστηρίου ἐπίδοσις δύναται νὰ γίνων καὶ διὰ τινος τῶν ποινικῶν κλητῆρων τῆς περιφέρειας ἢ διὰ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων ἢ τῶν ὀργάνων τῆς ἀγροφυλακῆς ἢ δασοφυλακῆς.

3. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ δικαστικὸς κλητῆρ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ εἰρηνοδικείου ὅπου πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ ἐπίδοσις, αὕτη γίνεται ἐπιμελείᾳ τοῦ εἰρηνοδικοῦ κατὰ τὴν παρ. 2.

4. Διὰ Βασ. διαταγμάτων ἐκδιδόμενων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης δύναται νὰ καθιερωθῇ καὶ ἡ διὰ ταχυδρομείου, τηλεγραφείου ἢ τηλεφώνου ἐπίδοσις πάντων ἢ τινῶν τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων, ὀριζομένου συνάμα τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας καὶ ἀποδείξεως τῆς ἐπίδοσεως.

"Αρθρον 124.

1. Ἡ ἐπίδοσις γίνεται ἐπιμελείᾳ τοῦ διαδίκου κατόπιν παραγγελίας διδομένης ὑπ' αὐτοῦ ἢ τοῦ πληρεξουσίου του ἢ

κατ' αἴτησιν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστοῦ, ἐπὶ πολυμελῶν δὲ δικαστηρίων ὑπὸ τοῦ προέδρου αὐτῶν.

2. Αἱ ἐπίδοσις κατὰ τὴν διαδικασίαν ἐνώπιον τῶν μονομελῶν πρωτοδικείων καὶ τῶν εἰρηγοδικείων, ὡς καὶ κατὰ τὰς εἰδικῶς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένης περιπτώσεις, δύνανται νὰ γίνουν καὶ ἐξ ἐπαγγελίας ἐπιμελείᾳ τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου καὶ κατόπιν παραγγελίας δεδομένης ὑπ' αὐτῆς.

3. Ἡ παραγγελία πρὸς ἐπίδοσιν παρέχεται ἐγγράφως κατὰ τοῦ ἐπιτιμωμένου ἐγγράφου.

Ἄρθρον 125.

1. Ἡ ἐπίδοσις δύναται νὰ γίνη ὅπουδήποτε ἤθελεν εὐρεθῇ τὸ πρόσωπον πρὸς τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ γίνη αὕτη.

2. Ἐὰν τὸ πρόσωπον ἔχῃ εἰς τὸν τόπον ἐνθα πρόκειται νὰ γίνη ἡ ἐπίδοσις κατοικίαν, κατάστημα, γραφεῖον ἢ ἐργαστήριον εἴτε μόνον εἴτε μετ' ἄλλου ἢ ἐργάζεται αὐτόθι ὡς υπάλληλος, ἐργάτης ἢ ὑπηρετῆς, ἢ εἰς ἄλλο μέρος ἐπίδοσις δὲν δύναται νὰ γίνη ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ πρὸς ὃν αὕτη.

3. Ἡ ἐπίδοσις δὲν συγχωρεῖται νὰ γίνη εἰς ἐκκλησίαν κατὰ τὰς ὥρας τῶν ἱεροτελεστιῶν ἢ ἄλλων θρησκευτικῶν τελετῶν ἢ προσευχῶν ἢ ἐντὸς αἰθούσης δικαστηρίου συνεδριάζοντος.

Ἄρθρον 126.

1. Ἡ ἐπίδοσις δὲν δύναται νὰ γίνη ἐν καιρῷ νυκτὸς ἢ κατ' ἡμέραν Κυριακὴν ἢ ἄλλην ἑορτὴν νόμῳ ἐξαιρητέαν ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ πρὸς ὃν αὕτη ἢ ἄνευ ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου δικαστοῦ παρ' ᾧ ἐκκρεμαῖ ἡ ὑπόθεσις, ἐπὶ πολυμελῶν δὲ δικαστηρίων τοῦ προέδρου αὐτῶν. Ἐν περιπτώσει μὴ ὑπάρξεως ἐκκρεμῶς δίκης ἢ ἀδείας δίδεται ὑπὸ τοῦ εἰρηγοδικοῦ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῖου πρόκειται νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἐπίδοσις.

2. Ἡ νύξ θεωρεῖται διαρκούσα ἀπὸ τῆς 7ης ἐσπερινῆς μέχρι τῆς 7ης πρωϊνῆς ὥρας.

3. Ἡ κατὰ τὰς περιπτώσεις τῆς παρ. 1 παρεχόμενη ἀδεία πρέπει νὰ σημειοῦται εἰς τὸ ἐπιτιμωμένον ἐγγράφον καὶ νὰ ἀναγράφεται εἰς τὴν ἐκθέσιν ἐπιδόσεως.

Ἄρθρον 127.

1. Ἡ ἐπίδοσις γίνεται: α) προσωπικῶς εἰς ἐκεῖνον πρὸς τὸν ὁποῖον ἀπευθύνεται τὸ ἐγγράφον, β) ἐπὶ προσώπων ἀνιγκάνων πρὸς τὸ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου εἰς τὸν νόμιμον ἀντιπρόσωπον αὐτῶν, γ) ἐπὶ προσώπων πνευματικῶς ἀσθενῶν καὶ μὴ κηρυχθέντων ὑπὸ ἀπαγόρευσιν, πρὸς τὸν προσωρινὸν διαχειριστήν, δ) ὅσον διωρίσθῃ τοιοῦτος, δ) ἐπὶ νομικῶν προσώπων ἢ ἄλλων ἐνώσεων προσώπων ἢ ὁμάδος περὶ συστάς πρὸς τὸν κατὰ νόμον ἢ τὸ καταστατικὸν ἐκπρόσωπον αὐτῶν, ε) ἐπὶ τοῦ Δημοσίου πρὸς τοὺς κατὰ νόμον ἐκπροσωποῦντας αὐτό.

2. Ἐπὶ πλειόνων νομίμων ἀντιπροσώπων ἀρκεῖ ἡ πρὸς ἓνα τούτων ἐπίδοσις.

Ἄρθρον 128.

1. Ἡ ἐπίδοσις συνίσταται εἰς τὴν ἐγχείρισιν τοῦ ἐγγράφου εἰς τὸ πρόσωπον πρὸς ὃ γίνεται αὕτη.

2. Ἐὰν ἡ ἐπίδοσις γίνεται πρὸς νόμιμον ἀντιπρόσωπον πλειόνων ἀνιγκάνων προσώπων ἢ πρὸς τὸν ἀντίκλητον πλειόνων, ἀρκεῖ ἡ εἰς αὐτὸν παράδοσις ἐνὸς μόνον ἀντιγράφου ἢ πρωτοτύπου τοῦ ἐπιδοτέου ἐγγράφου.

Ἄρθρον 129.

1. Ἐὰν ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις δὲν εὐρίσκειται ἐν τῇ κατοικίᾳ του, τὸ ἐγγράφον παραδίδεται εἰς τινὰ τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων συγγενῶν ἢ ὑπηρετῶν καὶ ἐν ἀπουσίᾳ ἢ ἐν ἀλλείψει αὐτῶν πρὸς τινὰ τῶν λοιπῶν συνοίκων, ἔχοντα συνείδησιν τῶν πραττομένων καὶ μὴ μετέχοντα τῆς δίκης ὡς ἀντίδικον τοῦ ἐνδιαφερομένου.

2. Ὡς κατοικία κατὰ τὴν παρ. 1 νοεῖται ἡ οἰκία ἢ τὸ διαμέρισμα αὐτῆς τὸ ὁποῖον εἶναι προωρισμένον διὰ διημέρευσιν ἢ διανυκτέρευσιν τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις, ἔστω καὶ ἂν ἐπὶ

εραγχύτατον χρονικὸν διάστημα δὲν χρησιμοποιεῖται πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον.

3. Ὡς σύνοικοι θεωροῦνται οἱ εἰς τὸ αὐτὸ διαμέρισμα διαμένοντες, οἱ θυρωροὶ πολυκατοικιῶν καὶ αἱ ἐν αὐταῖς οἰκοῦσαι οἰκογένειαι αὐτῶν, οἱ διευθύνται ξενοδοχείων καὶ οἰκοτροφείων καὶ τὸ ὑπηρετικὸν καὶ ὑπαλληλικὸν προσωπικὸν αὐτῶν, οὐχὶ ὅμως καὶ οἱ ἐνοικοὶ ἐτέρου διαμερίσματος ἢ δωματίου τῆς αὐτῆς οἰκίας.

4. Ἐὰν οὐδεὶς ἐκ τῶν ἐν τῇ παρ. 1 ἀναφερομένων εὐρίσκειται ἐν τῇ κατοικίᾳ, α) τὸ ἐγγράφον ἐπικολλᾶται εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας ἐπὶ παρουσίᾳ ἐνὸς μάρτυρος, β) ἀντίγραφον αὐτοῦ συντασσόμενον ἐφ' ἀπλοῦ ἐγχειρίζεται ἐπὶ ἀποδείξει ἐφ' ἀπλοῦ εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ ἀτυνομικοῦ τμήματος ἢ σταθμοῦ τῆς περιφέρειας ἐνθα ἡ κατοικία καὶ ἐν ἀλλείψει τούτων εἰς τὸν ἐφημέριον τῆς ἐνορίας ἢ ἐπὶ ἐτεροθρήσκων εἰς τὸν ἀρμοδίον θρησκευτικὸν λειτουργὸν οἱ ὁποῖοι ὑποχρεοῦνται νὰ εἰδοποιήσουν τὸν πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις.

Ἄρθρον 130.

1. Ἐὰν ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις δὲν εὐρίσκειται ἐν τῷ κατὰ τὸ ἄρθρον 125 παρ. 2 καταστήματι, γραφεῖῳ ἢ ἐργαστηρίῳ, τὸ ἐγγράφον ἐγχειρίζεται εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ καταστήματος, τοῦ γραφείου ἢ τοῦ ἐργαστηρίου ἢ πρὸς τινὰ τῶν συνεταιρῶν, συνεργατῶν, υπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν ἔχοντα συνείδησιν τῶν πραττομένων καὶ μὴ μετέχοντα τῆς δίκης ὡς ἀντίδικον τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις.

2. Ἐὰν οὐδεὶς ἐκ τῶν ἐν τῇ παρ. 1 ἀναφερομένων εὐρίσκειται ἐν τῷ καταστήματι, γραφεῖῳ ἢ ἐργαστηρίῳ, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 129 παρ. 4 ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 131.

1. Ἐὰν ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις ἢ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 129 καὶ 130 ἀναφερόμενα πρόσωπα ἀρνήθουν τὴν παραλαβὴν τοῦ ἐγγράφου ἢ τὴν υπογραφήν τῆς ἐκθέσεως ἐπιδόσεως ἢ δὲ δύναται νὰ υπογράψουν, ὁ ἐπιδίδων ἐπικολλᾷ τὸ ἐγγράφον εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας, τοῦ γραφείου, τοῦ καταστήματος ἢ τοῦ ἐργαστηρίου ἐπὶ παρουσίᾳ ἐνὸς μάρτυρος.

2. Ἐὰν ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις στερεῖται κατοικίας, γραφείου, καταστήματος ἢ ἐργαστηρίου καὶ ἀρνεῖται νὰ παραλάβῃ τὸ ἐγγράφον ἢ δὲν δύναται ἢ ἀρνεῖται νὰ υπογράψῃ τὴν ἐκθέσιν ἐπιδόσεως, ἡ δὲ ἀρνήσις ἢ ἡ ἀδυναμία θεβαιούται καὶ ὑπὸ ἐνὸς πρὸς τοῦτο προσλαμβανομένου μάρτυρος, τὸ ἐγγράφον ἐγχειρίζεται εἰς τὰ ἐν ἄρθρῳ 129 παρ. 4 ἐδαφ. β' ἀναφερόμενα πρόσωπα.

Ἄρθρον 132.

Ἐὰν ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις νοσηλεύεται ἐν νοσοκομείῳ ἢ κρατεῖται ἐν φυλακῇ καὶ ἡ μετ' αὐτοῦ ἐπικοινωνία δὲν εἶναι δυνατὴ κατὰ τὴν ἐν τῇ ἐκθέσει ἐπιδόσεως σημειουμένην δεξιότησιν τῆς διευθύνσεως τοῦ νοσοκομείου ἢ τῆς φυλακῆς, ἡ ἐπίδοσις δύναται νὰ γίνη πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ νοσοκομείου ἢ τῆς φυλακῆς ὁ ὁποῖος ὑποχρεοῦται νὰ ἐγχειρίσῃ τὸ ἐγγράφον εἰς τὸν πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις.

Ἄρθρον 133.

1. Ἐὰν ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις ὑπηρετῇ εἰς ἐμπορικὸν πλοῖον ἐλλειμενισμένον εἰς ἐλληνικὸν λιμένα, αὕτη ἐν ἀπουσίᾳ ἢ ἀρνήσει αὐτοῦ νὰ παραλάβῃ τὸ ἐγγράφον, ἡ ἀρνήσει ἢ ἀδυναμία νὰ υπογράψῃ τὴν ἐκθέσιν, γίνεται πρὸς τὸν πλοίαρχον τοῦ πλοίου ἢ πρὸς τὸν ἀναπληρωτὴν του, ἐν ἀπουσίᾳ δὲ ἢ ἀρνήσει καὶ τούτων τὸ ἐγγράφον ἐπικολλᾶται εἰς ἓνα τῶν ἱστών ἐπὶ παρουσίᾳ ἐνὸς μάρτυρος, ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ συντασσόμενον ἐφ' ἀπλοῦ ἐγχειρίζεται ἐπὶ ἀποδείξει ἐφ' ἀπλοῦ εἰς τὸν λιμενάρχην, ὑποχρεούμενον νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις.

2. Ἐὰν ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις ὑπηρετῇ εἰς ἐμπορικὸν πλοῖον μὴ ἐλλειμενισμένον εἰς ἐλληνικὸν λιμένα, αὕτη γίνεται ἐφ' ἐνὸς εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις κατὰ τὸ ἄρθρον 129 καὶ ἐφ' ἐτέρου εἰς τὰ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ γραφεῖα τοῦ πλοιοκτήτου ἢ ἄλλως τοῦ ἐν ἐλληνικῷ λιμένι πράκτορος τοῦ πλοίου, ἐν ἀλλείψει δὲ ἀμφοτέρων εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, ὑποχρεούμενον νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν πρὸς ὃν

ή επίδοσις διὰ τῆς εἰς τὸν τόπον ἐλλειψισμοῦ ἢ προσεγγίσεως ἐλληνικῆς λιμενικῆς ἢ προξενικῆς ἀρχῆς ἢ κατ' ἄλλον πρόσφορον τρόπον.

Ἄρθρον 134.

1. Προκειμένου περὶ προσώπων ἀνηκόντων εἰς τινὰ τῶν ἐπομένων κατηγοριῶν τελούντων ἐν ἐνεργῶ ὑπηρεσίᾳ, ἐὰν δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἐπίδοσις εἰς τοὺς ἰδίους ἢ τοὺς μετ' αὐτῶν συνοικοῦντας συγγενεῖς ἢ ὑπηρετάς, αὕτη γίνεται ἀφ' ἐνὸς μὲν κατὰ τὰς παρ. 3 καὶ 4 τοῦ ἁρθροῦ 129, ἀφ' ἑτέρου δὲ α) ἐπὶ ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτικῶν τῆς ξηρᾶς, ἐὰν μὲν ὑπηρετοῦν ἐν πόλει ὅπου ὑπάρχει φρουραρχεῖον, εἰς τὸν φρουραρχὸν τοῦ τόπου τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, ἄλλως εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ ταχυδρομείου τῆς κατοικίας τοῦ παραγγέλλοντος τὴν ἐπίδοσιν. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν ἀναγράφεται ἐπὶ φακέλου, ὁ ὁποῖος παραδίδεται μετὰ τοῦ κοινοποιουμένου ὀντιγράφου, τὸ πλήρες ὄνομα τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις, ἡ μονὰς ἢ ὁ ταχυδρομικὸς τομεὺς εἰς τὸν ὁποῖον οὗτος ὑπάγεται, β) ἐπὶ ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ ναυτῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ναυτικοῦ, γ) ἐπὶ ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ σμηνιτῶν τῆς Β. Ἀεροπορίας πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ἀεροπορίας, δ) ἐπὶ ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τῆς ἀστυνομίας πόλεων, τῆς χωροφυλακῆς καὶ τοῦ λιμενικοῦ σώματος, ὡς καὶ ἐπὶ ἀστυφυλάκων, χωροφυλάκων καὶ λιμενοφυλάκων, πρὸς τὸν προϊστάμενον τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, ε) ἐπὶ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν φάρων καὶ φανῶν καὶ τῶν σηματοφόρων πρὸς τὸν λιμεναρχὴν τῆς περιφερείας ἐν ἣ εὐρίσκεται ὁ τόπος ἀσκήσεως τῶν καθήκοντων τῶν.

2. Οἱ ἐν παρ. 1α' ἕως ε' ἀναφερόμενοι, λαμβάνοντες τὸ ἔγγραφο, ὑποχρεοῦνται νὰ διαδιδάξουν τοῦτο ἀμελλητί διὰ τοῦ ταχυτέρου καὶ ἀσφαλεστέρου μέσου πρὸς τὸν πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις.

Ἄρθρον 135.

1. Ἐὰν τὸ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις πρόσωπον διαμένῃ ἢ ἔχῃ τὴν ἑδραν τοῦ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἡ ἐπίδοσις γίνεται πρὸς τὸν εἰσαγγελέα τοῦ δικαστηρίου παρ' ᾧ εἶναι ἐκκρεμῆς ἡ μέλλει νὰ εἰσαχθῇ ἡ δίκη ἢ ὅπερ ἐξέδωκε τὴν ἐπιδιδόμενην ἀπόφασιν καί, ἐπὶ δικῶν ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικοῦ, πρὸς τὸν εἰσαγγελέα τοῦ πρωτοδικείου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῖου ὑπάγεται τὸ εἰρηνοδικεῖον. Ἐπὶ ἐγγράφων ἀφορώντων τὴν ἐκτέλεσιν ἢ ἐπίδοσιν γίνεται πρὸς τὸν εἰσαγγελέα πρωτοδικῶν τῆς περιφερείας τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως καὶ ἐπὶ ἐξωδικῶν πράξεων πρὸς τὸν εἰσαγγελέα τῆς τελευταίας κατοικίας ἢ τῆς γνωστῆς ἐν τῇ ἡμεδαπῇ διαμονῆς τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις καὶ ἐν ἐλλείψει τούτων πρὸς τὸν εἰσαγγελέα τῶν πρωτοδικῶν τῆς πρωτεύουσας.

2. Κατὰ πάσας τὰς ἐν παρ. 1 περιπτώσεις, ἡ παραγγελία πρὸς ἐπίδοσιν πρέπει νὰ περιέχῃ ἀκριβῆ σημείωσιν τοῦ τόπου καὶ τῆς διευθύνσεως τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις.

3. Ὁ εἰσαγγελεὺς, παραλαμβάνων τὸ ἔγγραφο, ὑποχρεοῦται νὰ πέμψῃ τοῦτο ἀμελλητί πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν, ὁ ὁποῖος ὑποχρεοῦται νὰ διαδιδάξῃ τοῦτο περαιτέρω πρὸς τὸν πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις.

Ἄρθρον 136.

1. Ἐὰν εἶναι ἄγνωστος ὁ τόπος ἢ ἡ ἀκριβὴς διεύθυνσις τῆς διαμονῆς τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ ἁρθροῦ 135. συγχρόνως δὲ δημοσιεύεται διὰ δύο ἡμερησίων ἐφημερίδων, ἐκδιδομένων μίᾳς ἐν Ἀθήναις καὶ μίᾳς ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ δικαστηρίου, ἄλλως καὶ ταύτης ἐν Ἀθήναις, καὶ ὑπόδειξιν τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις εἰσαγγελέως, περίληψιν τοῦ κοινοποιουμένου δικογράφου συντασσόμενῃ καὶ ὑπογραφομένῃ ὑπὸ τοῦ ἐπιδίδοντος καὶ περιέχουσα τὸ ὀνοματεπώνυμον τῶν διαδίδων. τὸ εἶδος τοῦ ἐπιδιδόντος δικογράφου, τὸ αἰτητικὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ ἀποφάσεως καὶ περὶ ἀποφάσεως, τὸ δικαστήριον ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου ἐκκρεμῇ ἡ μέλλει νὰ εἰσαχθῇ ἡ δίκη ἢ τὸν ὑπάλληλον ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου διεξά-

γεται ἡ ἐκτέλεσις καί, ἐὰν ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις καλεῖται πρὸς ἐμφάνισιν ἢ ἐνέργειαν ὠρισμένης πράξεως, τὸν τόπον καὶ χρόνον τῆς ἐμφανίσεως καὶ τὸ εἶδος τῆς πράξεως.

2. Ὁ ἐπισπεύδων τὴν ἐπίδοσιν πρὸς πρόσωπον ἀγνώστου διαμονῆς, δύναται νὰ δημοσιεύσῃ εἰς ἐφημερίδας ὀρίζουσας τὴν αἰτήσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 135 παρ. 1 ἀρμόδιου εἰσαγγελέως καὶ κατ' ἀνάλογον ἐφαρμογὴν τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ προσκλήσεις πρὸς πάντα γνωρίζοντα τὸν τόπον καὶ τὴν ἀκριβῆ διεύθυνσιν διαμονῆς τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις ὅπως ἀνακινώσῃ τὰ στοιχεῖα ταῦτα ἐνυπογράφως μετ' ἀκριβοῦς μνείας τῆς διευθύνσεως τοῦ πρὸς τὴν γραμματεῖν τοῦ πρωτοδικείου Ἀθηνῶν ἢ τοῦ πρωτοδικείου τοῦ τόπου τῆς τελευταίας κατοικίας ἢ διαμονῆς αὐτοῦ. Αἱ δημοσιεύσεις γίνονται εἰς ἐμφανὲς μέρος τῶν ἐφημερίδων καὶ εἰς δύο φύλλα ἀπέχοντα ἀπ' ἀλλήλων κατὰ ὅκτω ἡμέρας. Εἰς τὰς οὕτω δημοσιευόμενας προσκλήσεις δὲν ἀπαιτεῖται νὰ περιέχεται ὁ λόγος δι' ὃν ζητοῦνται τὰ στοιχεῖα. Ἐν ἣ περιπτώσει μετὰ παρέλευσιν ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας δημοσιεύσεως δὲν περιέλθῃ ἀνακοίνωσις εἰς οὐδετέραν τῶν γραμματειῶν τούτων, ὁ τόπος ἢ ἡ ἀκριβὴς διεύθυνσις διαμονῆς τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις τεκμαίρεται ἄγνωστος, ἀποκλειομένης τῆς ἀνταποδείξεως.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 1 ἐφαρμόζονται καὶ εἰς ἄς περιπτώσεις τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν θεβαιώσῃ ὅτι δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἀποστολὴ τοῦ ἐγγράφου εἰς πρόσωπον διαμένον ἢ ἔδρευον εἰς τὴν ἀλλοδαπῇ.

Ἄρθρον 137.

Ἡ ἐπίδοσις θεωρεῖται συντελεσθεῖσα, ἐπὶ μὲν τῶν ἐν ἁρθροῖς 132 ἕως 135 ἀναφερομένων προσώπων ἅμα τῇ εἰς τὰς ἐκεῖ καθοριζόμενας ἀρχὰς ἢ πρόσωπα ἐγχειρίσει τοῦ ἐγγράφου, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου τῆς περαιτέρω ἀποστολῆς καὶ λήψεως αὐτοῦ, ἐπὶ δὲ τῶν ἀγνώστου διαμονῆς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 136 παρ. 1 περιλήψεως.

Ἄρθρον 138.

Ἐπὶ τῶν διαμενόντων ἢ ἐχόντων τὴν ἑδραν τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἡ ἐπίδοσις δύναται νὰ γίνῃ καὶ κατὰ τὰς διατυπώσεις τοῦ ἀλλοδαποῦ νόμου ὑπὸ τῶν παρ' αὐτοῦ ὀριζομένων ὁργάνων.

Ἄρθρον 139.

Ἐὰν, τὰ ἐν τοῖς ἁρθροῖς 129 παρ. 4, 131 παρ. 1 καὶ 132 ἕως 136, γραφεῖα ἢ καταστήματα εἶναι κλειστὰ ἢ αἱ ἐν αὐτοῖς ἀρχαὶ ἢ πρόσωπα ἀρνοῦνται νὰ παραλάβουν τὸ ἐπιδιδόμενον ἔγγραφο ἢ νὰ ὑπογράψουν τὴν ἐκθεσιν ἐπιδόσεως, ὁ ἐπιδίδων ἐπικολλᾷ αὐτὸ εἰς τὴν θύραν τοῦ γραφείου ἢ καταστήματος ἐπὶ παρούσα ἐνὸς μάρτυρος.

Ἄρθρον 140.

1. Περὶ τῆς ἐπιδόσεως συντάσσεται ὑπὸ τοῦ ἐπιδίδοντος ἐκθεσις περιέχουσα πλὴν τῶν ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 118 ἀπαιτούμενων καὶ α) τὴν παραγγελίαν πρὸς ἐπίδοσιν, β) σαφὴ καθορισμὸν τοῦ ἐπιδιδόντος ἐγγράφου καὶ τῶν προσώπων τὰ ὁποῖα ἀρροῦν τοῦτο, γ) μνείαν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ὥρας τῆς ἐπιδόσεως, δ) μνείαν τοῦ προσώπου εἰς τὸ ὁποῖον παραδίδῃ τὸ ἐπιδιδόμενον ἔγγραφο καὶ τὸν τρόπον ἐπιδόσεως ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ ἀρνήσεως τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις ἢ τῶν ὑπὸ τῶν ἁρθρῶν 129 ἕως 136 καὶ 139 ὀριζομένων προσώπων.

2. Ἡ ἐκθεσις ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἐπιδίδοντος καὶ ὑπὸ τοῦ παραλαμβάνοντος τὸ ἔγγραφο, ἐν περιπτώσει δὲ ἀρνήσεως ἢ ἀδυναμίας τούτου, καὶ ὑπὸ τοῦ προσλαμβανομένου πρὸς τοῦτο μάρτυρος.

3. Ἐπὶ τοῦ ἐπιδιδόμενου ἐγγράφου, ὁ ἐπιδίδων σημειῖ τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς ἐπιδόσεως καὶ ὑπογράφει. Ἡ σημείωσις αὕτη ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν ὑπὲρ τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις. Ἐὰν ὑπάρχῃ διαφορά μετὰ τῆς ἐκθέσεως ἐπιδόσεως καὶ τῆς σημειώσεως, κατισχύει ἡ ἐκθεσις ἐπιδόσεως.

Ἄρθρον 141.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 140 ἐκθεσις συντάσσεται εἰς διπλῶν καὶ τὸ μὲν πρωτότυπον αὐτῆς παραδίδεται εἰς ἐκεῖνον

κατὰ παραγγελίαν τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ ἐπίδοσις, τὸ δὲ ἐφ' ἁπλοῦ ἰσοτύπον φυλάσσεται ὑπὸ τοῦ ἐπιδίδοντος. Περὶ τῆς ἐπιδόσεως γίνεται μνηεὶς ἐν περιλήψει εἰς εἰδικὸν βιβλίον τηρούμενον ὑπὸ τοῦ ἐπιδίδοντος.

2. Ἐν περιπτώσει ἀποδεδειγμένης τυχαίας ἀπολείας τοῦ πρωτοτύπου τὰ ἐπὶ τῇ βάζει τοῦ ἐν παρ. 1 ἰσοτύπου ἐκδιδόμενα ἀντίγραφα ἀναπληροῦν τὸ πρωτότυπον.

*Ἀρθρον 142.

1. Ὅσακις ἡ ἐπίδοσις γίνεται ἐξ ἐπαγγέλματος, ἡ παραγγελία δίδεται ὑπὸ τῆς γραμματείας ἡ ὁποία ὀφείλει νὰ ἐπιτηρῇ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐπιδόσεως καὶ νὰ φροντίξῃ διὰ τὴν ἀρσιν τῶν τυχόν ἐλλείψεων.

2. Ὁ προϊστάμενος τῆς γραμματείας δύναται κατ' αἴτησιν τινος τῶν διαδίκων νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐπιμελεία τοῦ χιτῶντος ἐπίδου, τάσων ὀρισμένην προθεσμίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας ὑποχρεοῦται οὗτος νὰ προσαγάγῃ τὴν ἐκθεσιν ἐπιδόσεως. Ἐὰν ὁ αἰτῶν διάδικος δὲν προσαγάγῃ ἐντὸς τῆς προθεσμίας τὴν ἐκθεσιν, ἡ ἐπίδοσις γίνεται ἐπιμελεία τῆς γραμματείας.

3. Ἡ ἐπίδοσις ὡς πρὸς τὸν αἰτήσαντα ταύτην διάδικον θεωρεῖται γενομένη ἀπὸ τῆς αἰτήσεως. Ἡ αἴτησις γίνεται προφορικῶς ἢ ἐγγράφως. γίνεται δὲ περὶ ταύτης σημειώσεις ἐν τῷ σχετικῷ φακέλῳ.

*Ἀρθρον 143.

1. Ὅσακις ἡ ἐπίδοσις γίνεται ἐξ ἐπαγγέλματος, ἐκδίδεται ὑπὸ τῆς γραμματείας ὁ ἀπαιτούμενος πρὸς ἐπίδου ἀριθμὸς ἀντιπεφωνημένων ἀντιγράφων τῶν ἐν τῷ δικαστηρίῳ φυλαττομένων διδασκαλικῶν ἐγγράφων, ἰδίᾳ τῶν κλήσεων, τῶν ἀποφάσεων καὶ τῶν πρακτικῶν.

2. Πάντα τὰ πρὸς ἐπίδου δικόγραφα, ἰδίᾳ αἱ ἀγωγαί, αἰτήσεις καὶ δηλώσεις, παραδίδονται ἐν πρωτοτύπῳ ἢ ἀντιπεφωνημένῳ ἀντιγράφῳ εἰς τὴν γραμματεῖαν μετὰ τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς ἐπίδου ἀριθμοῦ ἀντιγράφων, ἄλλως ἐκδίδει ταῦτα ἡ γραμματεία. Ἐὰν τὰ παραδοθέντα ἀντίγραφα δὲν εἶναι ἀντιπεφωνημένα, ἡ γραμματεία κυροῖ ταῦτα. Ὁ προσάγων πρὸς ἐπίδου δικόγραφα ὑποχρεοῦται νὰ προκαταβάλῃ τὰ ἐξοδα τῶν ἀντιγράφων ἢ τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῶν. Τὸ πρωτότυπον ἢ ἐν τῶν ἀντιπεφωνημένων ἀντιγράφων φυλάσσεται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ δικαστηρίου.

*Ἀρθρον 144.

1. Πᾶς διάδικος ἢ ἄλλος ἐνδιαφερόμενος δύναται νὰ διαρίσῃ διὰ πάσας ἡ ὀρισμένης πρὸς αὐτὸν ἀπευθυνόμενας δικαστικές ἢ ἐξωδικαίους ἐπιδόσεις, ἀφωρώσας μίαν ἢ πλείονας ἡ πάσας αὐτοῦ τὰς ὑποθέσεις, ἀντίκλητον πρὸς παραλαβὴν τῶν κοινοποιουμένων ἐγγράφων διὰ δηλώσεως ἐνώπιον τῆς γραμματείας τοῦ εἰρηνοδικοῦ τῆς κατοικίας τοῦ δηλούντος μετ' ἀκριβοῦς σημειώσεως τῆς διεσφύσεως τῆς κατοικίας ἢ τοῦ γραφείου τοῦ ἀντικλήτου. Ἡ δηλώσις γίνεται αὐτοπροσώπως ἢ δι' εἰδικοῦ πληρεξουσίου, συντασσομένης ἐκθέσεως ὑπογραφομένης ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου τῆς γραμματείας καὶ τοῦ δηλούντος καὶ καταχωριζομένης ἐν ἰδίῳ ἀλφαριθμητικῷ κατ' ἐπώνυμον εὔρετηρίῳ.

2. Κατὰ τὸν ἐν παρ. 1 τρόπον γίνεται καὶ ἡ ἀντικατάστασις ἢ ἀνάκλησις τοῦ ἀντικλήτου ἡ ὁποία σημειοῦται κάτωθι τῆς πράξεως τοῦ διορισμοῦ. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῆς δηλώσεως παραιτήσεως τοῦ ἀντικλήτου.

3. Ἡ ἐξουσία τοῦ ἀντικλήτου παύει α) ὅταν ἀποδίσσῃ οὗτος, β) ὅταν περατωθῇ ἡ ὑπόθεσις ἢ ἡ πράξις διὰ τὴν ὁποίαν διωρίσθῃ, γ) δύο πλήρεις ἡμέρας μετὰ τὴν ἀνάκλησιν τοῦ ἀντικλήτου ἢ τὴν παραίτησιν αὐτοῦ.

4. Ἀντίκλητος δύναται νὰ διορισθῇ ἐγκύρως καὶ διὰ ῥήτρας ἐν συμβάσει, εἰς τὸν οὕτω διοριζόμενον ἀντίκλητον καὶ εἰς τὴν ἐν τῇ συμβάσει διεσφύσιν αὐτοῦ ἐπιδίδονται παραγγελία τοῦ ἀντισυμβαλλομένου ἢ τῶν καθολικῶν ἢ εἰδικῶν διαδίκων αὐτοῦ πάσαι αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν σύμβασιν ἐξώδικαι ἢ διδασκαλικά πράξεις, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀποφάσεων

ἢ πράξεων τῶν ἐπιβαλλουσῶν ἐνέργειαν δυναμένην νὰ γίνῃ μόνον προσωπικῶς ὑπὸ τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις, πλὴν ἂν ῥητῶς ἐν τῇ συμβάσει ὀρίζεται ἄλλως. Ἐν ἀμφιβολίᾳ ἢ πρὸς τὸν συμβατικῶς διορισμένον ἀντίκλητον ἐπίδοσις εἶναι δυνητική. Ἡ παρ. 3 εφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀντικλήτων τούτων, ἀλλ' ἡ ἀνάκλησις ἢ ἡ παραίτησις ἐπάγεται ἀποτελέσματα ἐναντι τοῦ ἀντισυμβαλλομένου ἢ τῶν καθολικῶν ἢ εἰδικῶν διαδίκων αὐτοῦ μόνον ἀπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς κοινοποιήσεως τῆς καὶ μόνον ἐὰν περιλαμβανῇ διορισμὸν ἐτέρου ἀντικλήτου ἐν τῇ αὐτῇ πόλει μετ' ἀκριβοῦς ἀναγραφῆς τῆς διεσφύσεως αὐτοῦ. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν καὶ ἐπὶ μεταβολῇ τῆς ἐν τῇ συμβάσει ἢ ἐν μεταγενεστέρῳ διορισμῷ διεσφύσεως τοῦ διορισθέντος ἀντικλήτου.

*Ἀρθρον 145.

1. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 97 διορισμένος δικαστικὸς πληρεξούσιος εἶναι αὐτοδικαίως καὶ ἀντίκλητος διὰ πάσας τὰς ἐπιδόσεις τὰς ἀναγομένας εἰς τὴν δίκην εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι πληρεξούσιος, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἀφορώσεως τὴν ὀριστικὴν ἀπόφασιν.

2. Ἡ ἐπίδοσις δύναται νὰ γίνῃ καὶ πρὸς τὸν ἀντίκλητον, πλὴν ἂν πρόκειται περὶ ἀποφάσεων ἢ πράξεων ἐπιβαλλουσῶν ἐνέργειαν δυναμένην νὰ γίνῃ μόνον προσωπικῶς ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ ἐπιδίδονται πρὸς αὐτόν.

3. Ἡ ἐπίδοσις τῆς κλήσεως διὰ τὴν πρώτην συζήτησιν ἀγωγῆς ἢ ἐνδίκου μέσου δύναται νὰ γίνῃ καὶ πρὸς τὸν ὑπογράφαντα αὐτὰ ὡς πληρεξούσιον.

4. Ἡ ἐπίδοσις πρὸς πρόσωπον διακείμενον ἢ ἐδρεύον ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ ἀγνώστου διαμονῆς, ἐφ' ὅσον ἀνάγεται εἰς τὴν κύκλον τῶν ὑποθέσεων διὰ τὰς ὁποίας τοῦτο ἔχει διορισμένον ἀντίκλητον, πρέπει νὰ γίνῃται ὑποχρεωτικῶς πρὸς τὸν ἀντίκλητον καὶ ὅταν πρόκειται περὶ ἀποφάσεως ἢ πράξεως ἐπιβαλλούσης ἐνέργειαν δυναμένην νὰ γίνῃ μόνον προσωπικῶς ὑπὸ τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'

Προθεσμιαί.

*Ἀρθρον 146.

1. Ἡ διαδρομὴ τῶν παρὰ τοῦ νόμου ἢ τῶν δικαστηρίων τεταγμένων προθεσμιῶν ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς ἡμέρας τῆς ἐπιδόσεως ἢ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν συνέβη τὸ ἀποτελεῖν τὴν ἀφετηρίαν τῆς προθεσμίας γεγονὸς καὶ λήγει τὴν 7ην μ.μ. ὥραν τῆς τελευταίας ἡμέρας, ἐὰν δὲ αὕτη εἶναι κατὰ νόμον ἐξαιρετέα, τὴν αὐτὴν ὥραν τῆς ἐπομένης μὴ ἐξαιρετέας ἡμέρας.

2. Αἱ διὰ τῆς ἐπιδόσεως ἐγγράφου τινὸς κινούμεναι προθεσμιαί τρέχουν καὶ κατ' ἐκείνου κατὰ παραγγελίαν τοῦ ὑποὶ οὗ ἐγένετο ἡ ἐπίδοσις.

*Ἀρθρον 147.

1. Προθεσμία προσδιορισμένη κατὰ ἔτη, λήγει ἅμα ὡς παρέλθῃ ἡ ἀντίστοιχος ἡμερομηνία τοῦ τελευταίου ἔτους.

2. Ἐὰν προθεσμία εἶναι ὀρισμένη κατὰ μῆνα, ἐκαστος μῆν ὑπολογίζεται εἰς τριάκοντα ἡμέρας.

3. Προθεσμία ἡμίσεος ἔτους νοεῖται ὡς προθεσμία ἐξ μηνῶν, προθεσμία δὲ ἡμίσεος μηνὸς νοεῖται ὡς προθεσμία δέκα πέντε ἡμερῶν.

4. Ἐὰν προθεσμία εἶναι προσδιορισμένη κατ' ὥρας, δὲν συνυπολογίζονται αἱ κατὰ τὸ διάστημα αὐτῆς παρεμπιπτούσαι κατὰ νόμον ἐξαιρετέαι ἡμέραι.

5. Ἐὰν ἡ προσδιορισθεῖσα προθεσμία ἀποτελεῖται ἐκ μηνῶν καὶ ἡμερῶν, πρῶτον ὑπολογίζονται οἱ μῆνες καὶ κατόπιν προστίθενται αἱ ἡμέραι.

*Ἀρθρον 148.

1. Ἐὰν διάδικός τις ἀποβῇ διαρκούσης τῆς προθεσμίας, διχοκόπτεται αὕτη.

2. Ἐὰν ἡ διακοπὴς προθεσμίας ᾗρητο ἀπὸ ἐπιδόσεως ἐγγράφου, ἡ νέα προθεσμία ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐκ νέου ἐπιδόσεως εἰς τοὺς κατὰ νόμον διαδεχόμενους τὸν θανόντα. Ἐὰν ἡ δια-

κοπείσα προθεσμία ήρξατο από άλλου τινός γεγονότος, ή νέα προθεσμία άρχεται από της επιδόσεως προς τά άνω πρόσωπα σχετικής δηλώσεως.

3. Εάν κατά την διάρκεια προθεσμίας τινός επέλθη διακοπή της δίκης, διακόπτεται ή προθεσμία και άρχεται νέα από της επαναλήψεως της δίκης.

Άρθρον 149.

1. Αί προς διεξαγωγήν άποδείξεων τεταγμένοι προθεσμίαι αναστέλλονται κατά την διάρκεια των δικαστικών διακοπών, πλην των άφορωσών υποθέσεις ύπαγομένας εις τó τμήμα των διακοπών.

2. Εν τη έννοία της παρ. 1 περιλαμβάνονται και αί προς δόσιν ως και αί προς δήλωσιν άποδοχής ή άντεπαγωγής όρκου προθεσμίαι.

Άρθρον 150.

Οί διάδικοι δύνανται διά συμφωνίας νά παρατείνουν τās παρά του νόμου ή του δικαστού τεταγμένας προθεσμίας μόνον συναινέσει του δικαστού σταθμίζοντος τās έκάστοτε περιστάσεις.

Άρθρον 151.

1. Αί προς διεξαγωγήν άποδείξεων τεταγμένοι προθεσμίαι δύνανται, κατ' αίτησιν τινός των διαδίκων υποβαλλομένην προφορικώς ή έγγραφως, νά παραταθούν υπό του δικαστηρίου τó πολύ δις δι' άποφάσεως αυτού καταχωρίζομένης εις τά πρακτικά.

2. Εάν ή άπόδειξις διεξάγεται ενώπιον έντεταλμένου δικαστού, ή κατά την παρ. 1 παράτασις γίνεται κατ' αίτησιν τινός των διαδίκων δι' άποφάσεως του διατάξαντος την άπόδειξιν δικαστηρίου, επί πολυμελών δέ δικαστηρίων, υπό του προέδρου κατά την διαδικασίαν των άρθρων 726 έπ., άποκλεισμένων των ένδίκων μέσων.

3. Η αίτησις περί παρατάσεως προθεσμίας πρέπει νά γίνεται πρό της λήξεως της προθεσμίας ή της παρατάσεως αυτής, ό δέ ζητών την παράτασιν καταδικάζεται εις τά έξοδα. Η παράτασις άρχεται, και εάν ή χορήγησις αυτής έγγενετο πρότερον, από της λήξεως της παρατεινομένης προθεσμίας.

Άρθρον 152.

1. Ο πρόεδρος του δικαστηρίου, ό δικαστής του μονομελούς πρωτοδικείου, ό εισηγητής ή ό ειρηνοδίκης, έφ' όσον πιθανολογούνται σπουδαίοι λόγοι, δύνανται δι' άποφάσεώς των, κατόπιν αίτήσεως τινός των διαδίκων, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 151 παρ. 2 νά συντέμνουν τās νομίμους προθεσμίας, έξαιρουμένων των προθεσμιών της άσκήσεως ένδίκων μέσων.

2. Οί διάδικοι δύνανται διά συμφωνίας νά συντέμνουν τās νομίμους ή τās δικαστικάς προθεσμίας.

Άρθρον 153.

Η παρέλευσις νομίμου ή δικαστικής προθεσμίας επάγεται έκπτώσιν από του δικαιώματος προς επιχείρησιν της πράξεως δι' ήν έχει ταχθί ή προθεσμία, πλην άν ό νόμος όρίξη άλλως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'

Έπαναφορά των πραγμάτων εις την προτέραν κατάστασιν.

Άρθρον 154.

1. Εάν διάδικος συνεπεία άνωτέρως βίαις ή δόλου του άντιδίκου του δέν ήδυνήθη νά τηρήση προθεσμίαν τινά, δύνανται νά ζητήση την έπαναφοράν των πραγμάτων εις την προτέραν ύφισταμένην κατάστασιν.

2. Πταίσμα του δικαστικού πληρεξουσίου ή του νομίμου άντιπροσώπου του αίτούντος διαδίκου δέν συνιστά λόγον έπαναφοράς των πραγμάτων εις την προτέραν κατάστασιν.

3. Η αίτησις περί έπαναφοράς των πραγμάτων εις την προτέραν κατάστασιν δέν δύναται νά στηρίχθι επί περιστατικών τά όποια ό δικαστής κατά την εξέτασιν αίτήσεως περί

παρατάσεως προθεσμίας ή περί άναβολής έκρινεν άνεπαρκή προς χορήγησιν της παρατάσεως ή της άναβολής.

Άρθρον 155.

Η έπαναφορά πρέπει νά ζητηθί έντός προθεσμίας είκοσι ημερών από της ημέρας της άρσεως του συνιστώντος την άνωτέραν βίαν κωλύματος ή της γνώσεως του δόλου, τó βραδύτερον δέ έντός τεσσάρων μηνών από της παρόδου της άπολεσθείσης προθεσμίας.

Άρθρον 156.

Η έπαναφορά ζητείται παρά του δικαστηρίου ενώπιον του όποίου έκκρεμέ ή κυρία δίκη, ή, έφ' όσον δέν ύπάρχη τοιαύτη έκκρεμής, παρά του δικαστηρίου του άρμοδίου νά άποφανθί περί του έμπροθέσμου της πράξεως προς επιχείρησιν της όποιας είχε ταχθί ή προθεσμία.

Άρθρον 157.

1. Η αίτησις περί έπαναφοράς άσκείται διά των κατά την δίκην διαμειβομένων δικογράφων ή των προτάσεων ή δι' άυτοτελοϋς δικογράφου κατατιθεμένου κατά τās περί άγωγής διατάξεις και κοινοποιουμένου προς τόν άντίδικον.

2. Η κατά την παρ. 1 αίτησις πρέπει νά αναφέρη τούς λόγους διά τούς όποιους δέν κατέστη δυνατή ή τήρησις της προθεσμίας και τά προς έξακρίβωσιν της άληθείας αύτών άποδεικτικά μέσα και νά περιέχη την παραλειφθείσαν πράξιν ή μυείαν ότι ένηργήθη ήδη αύτη, έφ' όσον δέ άπαιτείται δι' αύτην ιδιαίτερος τύπος, πρέπει νά μνημονεύεται και ότι έτηρήθη ούτος.

Άρθρον 158.

Η επί της αίτήσεως συζήτησις γίνεται όμοϋ μετά της συζητήσεως της κυρίας υποθέσεως, έφ' όσον αύτη είναι έκκρεμής, δύνανται όμως τó δικαστήριο νά διατάξη την κχωρισμένην έκδίκασιν αύτών.

Άρθρον 159.

Η άσκησις της αίτήσεως δέν αναστέλλει την πρόδον της κυρίας δίκης ή την έκτέλεσιν της έκδιδομένης άποφάσεως, πλην άν τó κατά τó άρθρον 156 άρμοδιον δικαστήριο, κατά πρότασιν τινός των διαδίκων υποβαλλομένην κατά την έκδίκασιν της αίτήσεως, διατάξη την αναστολήν της πρόδου της δίκης ή της έκτελέσεως.

Άρθρον 160.

Αίτησις έπαναφοράς των πραγμάτων εις την προτέραν κατάστασιν δέν συγχωρείται εάν έξ ούοδύηποτε λόγου άωλόεσθι ή έν άρθρω 155 προθεσμία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'

Άκυρότητες.

Άρθρον 161.

Η παράτασις διατάξεως ρυθμιζούσης την διαδικασίαν και ίδια τόν τύπον διαδικαστικής τινός πράξεως επάγεται άκυρότητα άπαγγελλομένην υπό του δικαστηρίου 1) άν την τήρησιν της διατάξεως διαγράφη ρητώς ό νόμος επί ποινή άκυρότητος, 2) άν διά την παράτασιν ταύτην χωρή άνάίρεσις ή άναψηλάφησις, 3) εις πās άλλην περίπτωσηιν άν κατά την κρίσιν του δικαστού ή παράτασις επέφερεν εις τόν προτείνοντα αύτην διάδικον θλάβην ή όποία δέν δύναται νά έπανορθωθί άλλως ή κηρισσομένης της άκυρότητος.

Άρθρον 162.

1. Η άκυρότης δέν δύναται νά άπαγγελθί άνευ προτάσεως του διαδίκου, πλην άν ό νόμος παρέχη εις τó δικαστήριο την έξουσίαν νά έξετάσθι την τήρησιν της διατάξεως άυτεπαγγέλτως.

2. Τήν άκυρότητα δέν δικαιούται νά προτείνη ό ένεργήσας την ως άνωρον προσβαλλομένην πράξιν ή εκείνος εκ της ένεργείας του όποίου προήλθεν ή άκυρότης ή ό μετά την άκυρόν πράξιν παραιτηθείς ρητώς ή σιωπηρώς της προτάσεως της άκυρότητος.

3. Ἡ πρότασις τῆς ἀκυρότητος εἶναι ἀπαράδεκτος ἐὰν δὲν γίνῃ κατὰ τὴν πρῶτην διαδικαστικὴν πράξιν μετὰ τὴν ὡς ἀκυρὸν προσβαλλομένην, πλὴν ἂν ὁ νόμος παρέχῃ εἰς τὸ δικαστήριον τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐξετάσῃ τὴν τήρησιν τῆς διατάξεως αὐτεπαγγέλτως ἢ ἂν ἐνεκα τῆς ἀκυρότητος δύναται νὰ ζητηθῇ ἀναίρεσις.

*Ἀρθρον 163.

Ἀπαγγελλομένης τῆς ἀκυρότητος, τὸ δικαστήριον διατάσσει αὐτεπαγγέλτως τὴν ἐντὸς ὁρισμένης προθεσμίας ἐπανάληψιν τῆς πράξεως, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ τοῦτο εἶναι δυνατόν, πλὴν ἂν ἐπὶ τῶν ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ δικαιώματος ἢ ἀπαράδεκτον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'

Ἑγγυοδοσία.

*Ἀρθρον 164.

Ἡ ἐγγυοδοσία εἰς ἃς περιπτώσεις προβλέπεται ὑπὸ τοῦ νόμου διατάσσεται, ἐφ' ὅσον οἱ διάδικοι δὲν συνωμολόγησαν ἄλλοι, ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τὸ ὁποῖον κατ' ἐλευθέρην ἐκτίμησιν καθορίζει τὸ μέγεθος τῆς χορηγητέας ποσότητος καὶ τὴν προθεσμίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ παρασχεθῇ αὕτη.

*Ἀρθρον 165.

Ἡ ἐγγυοδοσία γίνεται διὰ μετρητῶν χρημάτων κατατιθεμένων εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων. Τὸ γραμματίον τῆς καταθέσεως πρέπει νὰ κατατίθεται ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 164 προθεσμίας εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου τὸ ὁποῖον διέταξε τὴν ἐγγυοδοσίαν.

*Ἀρθρον 166.

Τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον ἢ τὸ εἰρηνοδικεῖον διὰ τὰς ὑπ' αὐτοῦ διατασσομένης ἐγγυοδοσίας δύναται, τῇ αἰτήσῃ τοῦ ὑποχρέου, νὰ ἐπιτρέψῃ κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ασφαλιστικῶν μέτρων ὅπως ἡ ἐγγύησις ἀντὶ διὰ μετρητῶν χρημάτων δοθῇ 1) διὰ τίτλων παραστατικῶν ἀξίας εἰς τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ εἶναι προσηρτημένα τὰ μὴ ληξιπρόθεσμα τοκομερίδια ἢ αἱ μὴ ἀπαιτῆται μερισματοποδείξεις, 2) δι' ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς ἀξιοχρέου τραπεζίτης, 3) δι' ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἐπὶ ἀκινήτων κειμένων ἐν Ἑλλάδι. Οἱ παραστατικοὶ ἀξίας τίτλοι καὶ τὰ ἀκίνητα ὑπολογίζονται διὰ τὴν ἐγγύησιν εἰς τὰ τρία τέταρτα τῆς ἀξίας των.

*Ἀρθρον 167.

1. Ἡ ἐγγυοδοσία διὰ τίτλων παραστατικῶν ἀξίας γίνεται διὰ καταθέσεως τούτων εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων. Ἐπὶ ἐγγυοδοσίας δι' ὀνομαστικῶν τίτλων τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἀνακοινεῖ ἀμελλητὶ τὴν κατάθεσιν ταύτην εἰς τὴν ἐκδότριαν τοῦ τίτλου ἀνώνυμον ἐταιρείαν ἢ ὁποία σημειοῖ τοῦτο παραχρῆμα εἰς τὰ βιβλία της.

2. Τὸ γραμματίον τῆς καταθέσεως τῶν τίτλων, ἡ ἐγγυητικὴ ἐπιστολὴ ἀξιοχρέου τραπεζίτης καὶ τὸ πιστοποιητικὸν ἐγγραφῆς τῆς ὑποθήκης πρέπει νὰ κατατίθεται ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 164 προθεσμίας εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου τὸ ὁποῖον διέταξε τὴν ἐγγυοδοσίαν. Τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον ἢ τὸ εἰρηνοδικεῖον δύναται νὰ παρατείνουν τὴν προθεσμίαν ταύτην μέχρι δέκα πέντε εἰσέτι ἡμερῶν.

*Ἀρθρον 168.

Ἀπὸ τῆς πρὸς ἐγγυοδοσίαν καταθέσεως χρημάτων ἡ τίτλων παραστατικῶν ἀξίας ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐγγύησις ἀποκτᾷ ἐπὶ τούτων δικαίωμα ἐνεχύρου ὑπὲρ τῆς ἀπαιτήσεως δι' ἣν ἡ ἐγγύησις.

*Ἀρθρον 169.

Ἐὰν μετὰ τὴν χορήγησιν τῆς ἐγγυήσεως καταδειχθῇ ὅτι αὕτη εἶναι ἀνεπαρκὴς ἢ προκύβουν νέα γεγονότα δικαιολογούντα τὴν ἀντικατάστασιν αὐτῆς, δύναται νὰ ζητηθῇ συμπλήρωσις ἢ ἀντικατάστασις κατὰ τὰ ἄρθρα 165 ἕως 167.

Ἡ περὶ τούτου αἴτησις δὲν ἀναστέλλει τὴν πρόδον τῆς κυρίας δίκης.

*Ἀρθρον 170.

Ἐὰν παύσῃ ἡ αἰτία δι' ἣν ἐδόθη ἡ ἐγγύησις, αἴρεται αὕτη, ἐπελθούσης δὲ τῆς περιπτώσεως δι' ἣν ἐδόθη, αὕτη καταπίπτει ὑπὲρ ἐκείνου ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐδόθη. Περὶ τούτων ἀποφαίνεται κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ασφαλιστικῶν μέτρων τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον ἢ τὸ εἰρηνοδικεῖον διὰ τὰς ὑπ' αὐτοῦ διαταχθείσας ἐγγυήσεις.

*Ἀρθρον 171.

Τὸ δικαστήριον κατ' αἴτησιν τοῦ ἐναγομένου ἢ τοῦ καθ' οὗ ἡσκήθη κυρία παρέμβασις ἢ ἐνδίκον μέσον δύναται νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν ἐνάγοντα ἢ κυρίως παρεμβαίνοντα ἢ τὸν ἀσκήσαντα ἐνδίκον μέσον εἰς ἐγγυοδοσίαν διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ἐνώπιον τοῦ διαδικασίας, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ὑπάρχῃ προφανῆς κίνδυνος ὅτι ἡ ἐνδεχομένη καταδίκη αὐτοῦ εἰς τὰ ἔξοδα δὲν θὰ καταστῇ δυνατόν νὰ ἐκτελεσθῇ.

*Ἀρθρον 172.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 171 ἐγγυοδοσία δὲν ἐπιβάλλεται 1) ἐὰν ὁ ἐνάγων ἢ κυρίως παρεμβαίνων ἢ ὁ ἀσκήσας ἐνδίκον μέσον ἔτυχῃ τοῦ εὐεργετήματος τῆς πενίας, 2) ἐπὶ ἀνταγωγῆς, 3) ἐπὶ γαμικῶν διαφορῶν, ἐπὶ διαφορῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς σχέσεις γονέων καὶ τέκνων καὶ ἐν γένει ἐπὶ μὴ περιουσιακῶν διαφορῶν, 4) ἐπὶ διαφορῶν περὶ διατροφῆς, 5) ἐπὶ διαφορῶν ἐκ συναλλαγματικῶν ἢ ἄλλων τίτλων εἰς διαταγὴν, 6) ἐπὶ ἐργατικῶν διαφορῶν καὶ ἐπὶ διαφορῶν ἐξ ἀμοιβῶν διὰ τὴν παροχὴν ἐργασίας.

*Ἀρθρον 173.

Ὁ ἐναγόμενος ἢ ὁ καθ' οὗ ἡσκήθη κυρία παρέμβασις μέχρι τῆς καταθέσεως τῆς διαταχθείσης ἐγγυήσεως δὲν ὑποχρεῖται νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ἀγωγὴν ἢ τὴν κυρίαν παρέμβασιν. Τὸ δικαστήριον μέχρι τῆς καταθέσεως τῆς διαταχθείσης ἐγγυήσεως λόγω ἀσκήσεως ἐνδίκου μέσου δὲν προβαίνει εἰς τὴν συζήτησιν αὐτοῦ.

*Ἀρθρον 174.

Μετὰ παρέλευσιν ἀποάκτου τῆς ταχθείσης πρὸς δόσιν τῆς ἐγγυήσεως προθεσμίας τὸ δικαστήριον αἰτῆσει τοῦ αἰτήσαντος τὴν ἐγγύησιν ἀποφαίνεται ἀνακληθεῖσθαι τὴν ἀγωγὴν ἢ τὴν κυρίαν παρέμβασιν ἢ τὸ ἐνδίκον μέσον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ'

Δικαστικά ἔξοδα.

*Ἀρθρον 175.

1. Ὁ κυρίαν ἢ παρεμπίπτουσαν δίκην προκαλῶν προκαταβάλλει τὰ τέλη τῶν κατὰ τὴν δίκην ταύτην συζητήσεων.

2. Ὁ προσβάλλων ἀπόφασιν δι' ἐνδίκου μέσου προκαταβάλλει τὰ τέλη τῆς πρώτης ἐπ' αὐτοῦ συζητήσεως.

3. Ὁ προκαλῶν διαδικαστικὴν πράξιν διάδικος προκαταβάλλει τὰ ἔξοδα καὶ τὰ τέλη αὐτῆς.

4. Ἐπὶ δικῶν περὶ διατροφῆς ὁ ἐκ τοῦ νόμου ἢ ἐκ δικαιοπραξίας ὑπόχρεος πρὸς παροχὴν αὐτῆς προκαταβάλλει καὶ τὰ ἔξοδα καὶ τέλη τοῦ ἀντιδίκου του.

*Ἀρθρον 176.

1. Ὅταν τὰ προκαταβλητέα ἔξοδα καὶ τέλη διαδικαστικῆς πράξεως ἢ συζητήσεως δὲν εἶναι ἀκριδῶς καθωρισμένα ὑπὸ τοῦ νόμου, καθορίζει ταῦτα ὁ πρόεδρος τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, ὁ εἰσηγητὴς, ὁ δικαστὴς τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ ὁ εἰρηνοδίκης ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐκκρεμεῖ ἡ δίκη.

2. Ἡ ἀπόδειξις τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 175 γενομένης προκαταβολῆς τῶν τελῶν καὶ ἐξόδων πρέπει νὰ προσάγεται εἰς τὸν γραμματέα κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως ἢ κατὰ τὴν ἐπιχείρησιν τῆς πράξεως.

*Ἀρθρον 177.

Ὁ εἰς προκαταβολὴν τῶν τελῶν καὶ ἐξόδων ὑπόχρεος, παραλείπων ταύτην, λογίζεται μὴ ἐμφανιζόμενος.

*Ἀρθρον 178.

Ὁ ἡττώμενος καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων. Ὡς ἡττώμενος θεωρεῖται καὶ ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου ἀπερ-

ρίσθη ή αίτησις κατά τὸ μὴ ὁμολογηθὲν ἢ ἀναγνωρισθὲν ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου μέρους.

Ἄρθρον 179.

Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος δὲν προσκάλεσε διὰ τῆς στάσεώς του τὴν ἀσκήσιν τῆς ἀγωγῆς καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν ἀσκήσιν ἀποδέχεται τὴν τὴν ὁμολογὴν πλήρως τὴν θάσιν αὐτῆς, τὰ ἐξόδα ἐπιβάλλονται εἰς θάρος τοῦ ἐνάγοντος.

Ἄρθρον 180.

1. Ἐὰν ἕκαστος τῶν διαδίκων ἐν μέρει νικᾷ καὶ ἐν μέρει ἡττᾶται, τὰ ἐξόδα συμφηρίζονται ἢ κατανέμονται ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως τῆς νίκης ἢ τῆς ἡττης. Ἐν περιπτώσει συμφηρισμοῦ τῶν ἐξόδων τὰ προκαταβληθέντα τέλη βαρύνουν ἐξ ἴσου πάντας τοὺς διαδίκους.

2. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῆς παρ. 1 ὁ δικαστὴς δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ τὸ σύνολον τῶν ἐξόδων εἰς θάρος τοῦ ἐνὸς μόνον τῶν διαδίκων, ἐὰν τὸ ἀπορριφθὲν μέρος τῆς αἰτήσεως τοῦ ἐτέρου διαδίκου εἶναι ἐλάχιστον καὶ δὲν ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς ἐπαύξησιν τῶν ἐξόδων ἢ ἐὰν ὁ καθορισμὸς τοῦ μεγέθους τῆς ἀπαιτήσεως ἐξηρτᾶτο ἐκ τῆς κρίσεως τοῦ δικαστοῦ ἢ ἐκ τῆς ἐκτιμήσεως πραγματογνωμόνων.

Ἄρθρον 181.

Τὰ ἐξόδα δύνανται νὰ συμφηρισθοῦν ἐπὶ διαφορῶν μεταξὺ συζύγων ἢ μεταξὺ συγγενῶν ἐξ αἵματος ἢ ἐξ ἀγχιστείας μέχρι καὶ τοῦ δευτέρου βαθμοῦ.

Ἄρθρον 182.

1. Πλείονες, ὁμόδικοι ἢ μὴ, καταδικασθέντες εἰς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, ἐνέχονται κατ' ἴσα μέρη. Δύνανται ὅμως κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου νὰ γίνῃ κατανομή τῶν ἐξόδων ἐπὶ τῇ ἐάσει τοῦ εἰς ἕκαστον ἀναλογούντος μεριδίου ἐπὶ τοῦ ἐπιδίκου ἀντικειμένου.

2. Τὰ ἐξόδα τῆς κατ' αἴτησιν ἐνὸς τῶν ὁμοδίκων ἐνεργηθείσης ἰδιαιτέρας πράξεως ἢ προκληθείσης ἰδιαιτέρας διαδικασίας ἐπιβάλλονται ἀποκλειστικῶς εἰς θάρος αὐτοῦ.

3. Ἐὰν πλείονες κατεδικασθῶσαν ὡς εἰς ὁλόκληρον συνοφειλέται, ἐνέχονται εἰς ὁλόκληρον καὶ πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, ἂν δὲν ὁρίζεται ἄλλως ἐν τῇ ἀποφάσει, ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τῆς παρ. 2.

Ἄρθρον 183.

1. Ἐπὶ κυρίας παρεμβάσεως τὰ ἐξόδα τῆς κυρίας δίκης καὶ τῆς παρεμβάσεως, ἐὰν αὕτη γίνῃ δεκτὴ, ἐπιβάλλονται κατ' ἴσα μέρη εἰς θάρος τῶν ἀρχικῶν διαδίκων.

2. Ἐὰν ἡ κυρία παρέμβασις ἀπορριφθῇ ὡς ἀπαράδεκτος ἢ ἄκυρος, ὁ παρεμβαδίων καταδικάζεται εἰς τὰ ἐκ τῆς ἀσκήσεως αὐτῆς προκληθέντα ἐξόδα τῶν ἀρχικῶν διαδίκων.

3. Ἐὰν ἡ κυρία παρέμβασις ἀπορριφθῇ κατ' οὐσίαν, τὰ ἐξόδα αὐτῆς ἐπιβάλλονται εἰς θάρος τοῦ παρεμβαδίνοντος, τὰ δὲ ἐξόδα τῆς κυρίας δίκης ἐπιβάλλονται κατ' ἴσα μέρη εἰς θάρος τοῦ παρεμβαδίνοντος καὶ τοῦ ἡττωμένου ἀρχικοῦ διαδίκου.

4. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 180 ἕως 182 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἄρθρον 184.

1. Ἐπὶ προσθέτου παρεμβάσεως τὰ ἐξ αὐτῆς προκληθέντα ἐξόδα ἐπιβάλλονται, ἐν περιπτώσει μὲν νίκης τοῦ ὑπὲρ οὗ ἢ παρέμβασιν διαδίκου εἰς θάρος τοῦ ἀντιδίκου, ἐν περιπτώσει δὲ ἡττης αὐτοῦ ἢ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν εἰς θάρος τοῦ προσθέτως παρεμβαδίνοντος.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 180 ἕως 182 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

3. Κατ' αὐτὰς περιπτώσεις ὁ προσθέτως παρεμβαδίων θεωρεῖται ὡς ὁμόδικος ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 182.

Ἄρθρον 185.

Τὰ ἐκ τῆς ἀσκήσεως καὶ ἐκδικάσεως ἐνδίκου μέσου προκληθέντα ἐξόδα ἐπιβάλλονται, ἐν περιπτώσει μὲν ἀπορρίψεως αὐτοῦ εἰς θάρος τοῦ ἀσκήσαντος τοῦτο διαδίκου, ἐν

περιπτώσει δὲ παραδοχῆς αὐτοῦ εἰς θάρος τοῦ ἡττωμένου διαδίκου, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 178 ἕως 184.

Ἄρθρον 186.

Τὰ ἐξόδα τῆς κατ' ἐρήμην δίκης καὶ τὰ ἐκ τῆς ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως ἢ ἐπιχειρήσεως διαδικαστικῆς πράξεως προκληθέντα ἐπιβάλλονται εἰς θάρος τοῦ κατ' ἐρήμην δικασθέντος ἢ ζητήσαντος τὴν ἀναβολὴν διαδίκου. Ἐὰν ἡ ἐρημοδικία ἐθεωρήθῃ ἄκυρος ἢ ἡ ἀναβολὴ προσκλήθῃ ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἀντιδίκου, τὰ ἐξόδα ἐπιβάλλονται εἰς θάρος αὐτοῦ.

Ἄρθρον 187.

Τὰ ἐξόδα δύνανται νὰ ἐπιβληθοῦν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς θάρος τοῦ νικήσαντος διαδίκου 1) ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ ὁ διάδικος οὗτος παρέβῃ τὸ καθήκον ἀληθείας, 2) ἐὰν βραδέως προέβαλε μέσον ἐπιθέσεως ἢ ἀμύνης ἢ βραδέως προσήγαγεν ἀποδεικτικὸν μέσον, καίτοι κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ ἡδύνατο νὰ προβάλλῃ ἢ νὰ προσαγάγῃ τοῦτο ἐνωρίτερον, 3) ἐὰν ἐγένετο ὑπαίτιος τῆς ἀκυρότητος διαδικαστικῆς πράξεως ἢ συζητήσεως.

Ἄρθρον 188.

1. Ὑπάλληλοι τῆς γραμματείας τῶν δικαστηρίων, δικηγόροι, συμβολαιογράφοι, δικαστικοὶ κλητῆρες, πληρεξούσιοι ἢ ἀντιπρόσωποι τῶν διαδίκων, μάρτυρες καὶ πραγματογνώμονες δύνανται νὰ καταδικασθοῦν εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως α) ὅταν ἐκ βαρείας ἀμελείας ἢ ἐκ δόλου ἐγένοντο ὑπαίτιοι τῆς ἀκυρότητος διαδικαστικῆς πράξεως ἢ συζητήσεως ἢ τῆς ἀναβολῆς ταύτης ἢ ἐπροξένησαν περιττὰ ἐξόδα καὶ β) ὅταν ὁρίζεται τοῦτο ρητῶς ὑπὸ τοῦ νόμου.

2. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως συγχωρεῖται ἀνακοπὴ κατὰ τὰ ἄρθρα 601 ἐπόμενα.

Ἄρθρον 189.

Ἐπιφυλασσομένης ἀντιθέτου συμφωνίας τῶν ἐνδιαφερομένων, τὰ ἐξόδα τοῦ δικαστικοῦ συμβεβημένου βαρύνουν τοὺς διαδίκους ἐξ ἡμισείας, τὰ δὲ ἐξόδα τῆς δι' αὐτοῦ καταργηθείσης δίκης συμφηρίζονται.

Ἄρθρον 190.

1. Ἐπὶ ἀνακλήσεως διαδικαστικῆς πράξεως ἢ παραιτήσεως ἀπὸ ταύτης ἢ ἀπὸ τῆς ὅλης δίκης τὰ ἐξόδα ἐπιβάλλονται εἰς θάρος τοῦ ἀνακαλούντος ἢ παραιτουμένου διαδίκου.

2. Ἐπὶ ἀποδοχῆς τῆς ἀγωγῆς ἢ ἐνδίκου μέτου τὰ ἐξόδα τῆς διὰ τῆς ἀποδοχῆς περατουμένης δίκης ἐπιβάλλονται εἰς θάρος τοῦ ἀποδεχομένου διαδίκου, ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 179.

Ἄρθρον 191.

1. Μόνον τὰ ἀναγκαῖα πρὸς διεξαγωγὴν καὶ ὑπεράσπισιν τῆς δίκης δικαστικὰ καὶ ἐξώδικα ἐξόδα ἀποδίδονται, ἰδίᾳ δὲ α) τὰ τέλη χαρτοσήμου διὰ τὴν σύνταξιν τῶν ἀποφάσεων, τῶν δικογράφων, τῶν δικαστικῶν ἐκθέσεων καὶ ἄλλων ἐγγράφων τῆς δίκης καὶ διὰ τὴν ἐπιχειρήσιν τῶν διαδικαστικῶν πράξεων, β) τὸ τέλος δικαστικοῦ ἐνόμιου, γ) ἡ κατὰ τὰς ἰσχύουσας διατιμήσεις ἀμοιβὴ τῶν δικηγόρων ἢ ἄλλων δικαστικῶν πληρεξουσίων καὶ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, δ) τὰ κατὰ τὰς ἰσχύουσας διατιμήσεις εἰς τοὺς μάρτυρας λόγῳ ἐξόδων καὶ ἀποζημιώσεως καὶ εἰς τοὺς πραγματογνώμονας λόγῳ ἐξόδων καὶ ἀμοιβῆς καταβαλλόμενα ποσά, ε) τὰ διὰ τὴν προσαγωγὴν ἄλλων ἀποδεικτικῶν μέτων καταβληθέντα ποσὰ καὶ τὰ πρὸς ἐμφάνισιν τοῦ διαδίκου ἐν τῇ δίκῃ γινόμενα ἐξόδα ταξιδίου, ὡς καὶ τὰ ἐξόδα ἀλληλογραφίας.

2. Δὲν ἀποδίδονται τὰ ἐξόδα τὰ γενόμενα α) ἐξ ἰδίας ἀπειθείας, ἀπροσεξίας ἢ ἐξ ἰδίου σφάλματος τοῦ διαδίκου, β) ἐξ ὑπερβαλλούσης προνοίας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 192.

1. Διὰ τὸν προσδιορισμὸν καὶ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς ποσότητος τῶν ἀποδοτέων ἐξόδων ἕκαστος τῶν διαδίκων ὀφείλει νὰ ἐπισυνάπῃ εἰς τὴν δικογραφίαν μέχρι τῆς ἐπ' ἀκρατηρίου

συζητήσεως και άλλων τῶν ἐξόδων καὶ νὰ φέρῃ μέχρι πέρας τῆς συζητήσεως τὰς προτάσεις του ἐπὶ τοῦ παρὰ τοῦ ἀντιδίκου ὑποβληθέντος καταλόγου ἐξόδων.

2. Ὁ κατὰ τὴν παρ. 1 καταλόγος δύναται νὰ περιληφθῇ καὶ εἰς τὰς κατὰ τὴν ἐπὶ ἀκριτοῦ συζητήσιν ὑποβαλλομένας προτάσεις.

3. Διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἐξόδων ἀρκεῖ πιθανολόγησις.

Ἄρθρον 193.

1. Τὸ δικαστήριον ἀποφαίνοντο ὁριστικῶς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐπὶ κυρίας ἢ παρεμπιπτούσης δίκης πρέπει, ἐφ' ὅσον ὑπεβλήθη ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 192 κατάλογος, νὰ περιλάβῃ ἐν τῇ ἀποφάσει διάταξιν περὶ τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων καθορίζον καὶ τὸ ποσὸν αὐτῶν.

2. Ἐὰν δὲν ὑποβληθῇ κατάλογος ἐξόδων, τὸ δικαστήριον δικαιούται ἢ νὰ προβῇ εἰς ἐκκαθάρισιν τούτων ἢ νὰ παραπέμψῃ ταύτην εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν.

3. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις δὲν περιέχῃ διάταξιν περὶ τῶν ἐξόδων, δύναται νὰ ὑποβληθῇ αἴτησις περὶ τούτου ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 194.

Ἐπὶ ἀποδοχῆς ἢ ἀνακλήσεως διαδικαστικῆς πράξεως ἢ παραιτήσεως ἀπὸ ταύτης ἢ ἀπὸ τῆς ὅλης δίκης, ἐὰν ἐκδίδεται ὁριστικὴ ἀπόφασις, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν ἄρθρῳ 193 ὀριζόμενα, ἄλλως ἢ ἐκκαθάρισις τῶν ἐξόδων γίνεται ὑπὸ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ τοῦ εἰρηνοδικείου διὰ τὰς ἐνώπιον αὐτοῦ διεξαγόμενας δίκας.

Τὰ αὐτὰ ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ δικαστικοῦ συμβιβασμοῦ.

Ἄρθρον 195.

Προσβολὴ τῆς ἀποφάσεως δι' ἐνδίκου μέσου ὡς πρὸς τὰ ἐξόδα δὲν συγχωρεῖται ἐὰν δὲν περιλαμβάνῃ καὶ τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ'.

Εὐεργέτημα πενίας.

Ἄρθρον 196.

1. Τὸ εὐεργέτημα τῆς πενίας παρέχεται εἰς ἐκείνον ὁ ὁποῖος δὲν δύναται ἀποδεδειγμένως νὰ καταβάλῃ τὰ ἐξόδα τῆς δίκης χωρὶς ἐκ τούτου νὰ περιορισθῇ τὰ πρὸς διατροφήν αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του ἀπαραίτητα μέσα.

2. Τὸ εὐεργέτημα τῆς πενίας δύναται νὰ παρασχεθῇ καὶ εἰς κοινωφελῇ ἢ μὴ ἐπιδιώκοντα κερδοσκοπικοὺς σκοποὺς νομικὰ πρόσωπα, ὡς καὶ εἰς ομάδας προσώπων ἢ περιουσίας ἔχουσας τὴν ἰκανότητα νὰ εἶναι διάδικοι, ἐὰν ἀποδεικνύεται ὅτι διὰ τῆς καταβολῆς τῶν ἐξόδων τῆς δίκης καθίσταται ἀδύνατος ἢ προβληματικὴ ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ σκοποῦ αὐτῶν.

3. Ἡ διάταξις τῆς παρ. 2 ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ ὁμορρύθμων ἢ ἑτερορρύθμων ἐταρειῶν ἢ ἐπὶ συνεταιρισμῶν, ἐφ' ὅσον ἡ καταβολὴ τῶν ἐξόδων δὲν δύναται νὰ γίνῃ οὔτε ἐκ τοῦ ταμείου αὐτῶν οὔτε παρὰ τῶν μελῶν ἀνευ περιορισμοῦ τῶν πρὸς διατροφήν αὐτῶν καὶ τῆς οἰκογενείας των ἀπαραιτήτων μέσων.

4. Τὸ εὐεργέτημα τῆς πενίας παρέχεται μόνον ἐφ' ὅσον ἡ δίκη δὲν ἐμφανίζεται ὡς προφανῶς ἄδικος ἢ ἀσύμφορος.

Ἄρθρον 197.

1. Τὸ εὐεργέτημα τῆς πενίας δύναται, συντρέχουσιν τῶν προϋποθέσεων τοῦ ἄρθρου 196, νὰ παρασχεθῇ καὶ εἰς ἄλλοδαπούς ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀμοιβαιότητος.

2. Εἰς πρόσωπα μὴ ἔχοντα ἀποδεδειγμένως ἰθαγένειαν δύναται νὰ παρασχεθῇ τὸ εὐεργέτημα τῆς πενίας ἐφ' οὓς ὅρους καὶ εἰς τοὺς ἡμεδαπούς.

Ἄρθρον 198.

1. Τὸ εὐεργέτημα τῆς πενίας παρέχεται, κατόπιν αἰτήσεως, ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου, τοῦ δικαστοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου ἐκκρεμῇ ἡ πρόκειται νὰ εἰσαχθῇ ἡ δίκη, ἐπὶ πράξεων δὲ μὴ σχετιζομένων

πρὸς δίκην τινὰ, ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς κατοικίας τοῦ αἰτούντος.

2. Ἡ αἴτησις πρέπει νὰ ἀναφέρῃ συνοπτικῶς τὸ ἀντικείμενον τῆς δίκης ἢ τῆς πράξεως, τὰ ὑπάρχοντα ἀποδεικτικὰ μέσα διὰ τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν καὶ τὰ στοιχεῖα ἐκ τῶν ὁποίων προκύπτει ἡ συνδρομὴ τῶν προϋποθέσεων τοῦ ἄρθρου 196.

3. Εἰς τὴν αἴτησιν πρέπει νὰ ἐπισυνάπτονται α) πιστοποιητικὸν ἐφ' ἀπλοῦ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος τῆς κατοικίας ἢ μονίμου διαμονῆς τοῦ αἰτούντος περὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς, οἰκονομικῆς καὶ οἰκογενειακῆς καταστάσεως αὐτοῦ καὶ βεβαιοῦν τὰ ἐν ἄρθρῳ 196 παρ. 1 ἕως 3 ὀριζόμενα, β) πιστοποιητικὸν ἐφ' ἀπλοῦ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τῆς κατοικίας ἢ μονίμου διαμονῆς τοῦ αἰτούντος βεβαιοῦν ἐὰν κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν ἐγένετο ὑπ' αὐτοῦ δῆλως φόρου εἰσοδήματος, ὡς καὶ παντὸς ἄλλου ἀμέσου φόρου καὶ τὴν συνεφεύξῃ ἐλέγχου ἐξακριβώσιν αὐτῆς καὶ γ) κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 197 παρ. 1 πιστοποιητικὸν ἐφ' ἀπλοῦ τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης βεβαιοῦν ὅτι συντρέχει ὁ ὅρος τῆς ἀμοιβαιότητος.

Ἄρθρον 199.

1. Κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς αἰτήσεως δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ διὰ δικηγόρου παράστασις, δύναται δὲ νὰ διαταχθῇ ἡ κλήτευσις τοῦ ἀντιδίκου τοῦ αἰτούντος. Διὰ τὴν παραδοχὴν τῆς αἰτήσεως ἀρκεῖ πιθανολόγησις, δύναται δὲ τὸ δικαστήριον καὶ αὐτεπαγγέλτως νὰ ζητήσῃ καὶ ἄλλας ἀποδείξεις, νὰ ἐξετάσῃ μάρτυρας, ὡς καὶ τὸν αἰτούντα, ἀνωμοτὴ ἢ ἐνόρκως, καὶ νὰ ζητήσῃ πληροφορίας παρὰ τοῦ δικαστοῦ τῆς ὑποθέσεως ἢ καὶ γνώμην δικηγόρου ὅτι ἡ διεξαγωγὴ τῆς δίκης δὲν ἐμφανίζεται ὡς προφανῶς ἄδικος ἢ ἀσύμφορος.

2. Ὁ δικάζων τὴν αἴτησιν δικαστῆς, διατάσσων τὴν κλήτευσιν τοῦ ἀντιδίκου τοῦ αἰτούντος, δύναται νὰ ὀρίσῃ ὅτι ἡ περαιτέρω διαδικασία τῆς ἐκδικάσεως τῆς αἰτήσεως θὰ γίνεταί ἀτελῶς.

Ἄρθρον 200.

Τὸ εὐεργέτημα τῆς πενίας παρέχεται κεχωρισμένως δι' ἐκάστην δίκην καὶ ἰσχύει εἰς πάντα βαθμὸν δικαιοδοσίας καὶ εἰς πᾶν δικαστήριον, περιλαμβάνει δὲ καὶ τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 201.

1. Ὁ τυχὼν τοῦ εὐεργετήματος τῆς πενίας ἀπαλλάσσεται προσωρινῶς τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς καταβολὴν τῶν ἐξόδων τῆς δίκης καὶ τῆς διαδικασίας ἐν γένει καὶ ἰδίᾳ τῶν τελῶν χαρτοσήμου, τοῦ τέλους δικαστικοῦ ἐνσήμου, τοῦ τέλους τοῦ ἀπογράφου καὶ τῶν προσαυξήσεων αὐτῶν, τῶν δικαιωμάτων τῶν συμβολαιογράφων καὶ τῶν δικαστικῶν κλητῆρων, μαρτύρων καὶ πραγματογνωμόνων, τῆς ἀμοιβῆς τῶν δικηγόρων καὶ ἄλλων δικαστικῶν πληρεξουσίων καὶ τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς ἐγγυοδοσίαν διὰ τὰ ἐξόδα ταῦτα.

2. Διὰ τῆς παρεχούσης τὸ εὐεργέτημα τῆς πενίας ἀποφάσεως δύναται νὰ ὀρισθῇ ὅτι ὁ πένης ἀπαλλάσσεται προσωρινῶς τῆς προκαταβολῆς μέρους μόνον τῶν ὡς ἄνω ἐξόδων.

3. Ἡ παραχώρησις τοῦ εὐεργετήματος τῆς πενίας δὲν ἔχει ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς πληρωμὴν τῶν εἰς τὸν ἀντίδικον ἐπιδικαζομένων ἐξόδων.

Ἄρθρον 202.

1. Αἰτῆσαι τοῦ διαδίκου ὀρίζονται διὰ τῆς παρεχούσης τὸ εὐεργέτημα τῆς πενίας ἀποφάσεως ἢ διὰ μεταγενεστέρως τοιαύτης εἰς δικηγόρος ἢ δικολάβος, εἰς συμβολαιογράφος καὶ εἰς δικαστικὸς κλητῆρ ἐντεταλμένοι τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ πένητος, τὴν ἐκπροσώπησιν αὐτοῦ ἐπὶ δικαστηρίου καὶ τὴν παροχὴν τῆς ἀπαιτουμένης συνδρομῆς διὰ τὴν ἐπιχείρησιν τῶν διαφορῶν πράξεων. Οὗτοι ὑποχρεοῦνται νὰ δεχθῶν τὴν ἐντολὴν ταύτην καὶ νὰ παρέχουν τὴν συνδρομὴν των εἰς τὸν πένητα ἀνευ ἀξιώσεως προκαταβολῆς ἀμοιβῆς ἢ δικαιωμάτων.

2. Ὁ διὰ τῆς ἀποφάσεως ὀρισμὸς δικηγόρου ἢ δικολάβου ἐπέχει θέσιν παροχῆς δικαστικῆς πληρεξουσίου ἐκ μέρους τοῦ πένητος ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 98 καθοριζομένῃ ἐκτάσει,

πλήν ἂν διὰ τῆς ἀποφάσεως, αἰτήσῃ τοῦ πένητος, περιορίζεται ἢ ἐπεκτείνεται αὕτη.

*Ἀρθρον 203.

Τὸ εὐεργέτημα τῆς πενίας ἀποσθέννυται διὰ τοῦ θανάτου τοῦ φυσικοῦ προσώπου ἢ διὰ τῆς διαλύσεως τοῦ νομικοῦ προσώπου ἢ τῆς ἐταιρίας ἢ ἄλλης ομάδος προσώπων ἢ περιουσίας, πράξεις ὅμως μὴ ἐπιδεχόμεναι ἀναβολὴν δύνανται νὰ ἐνεργηθῶν καὶ μεταγενεστέρως ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ παρασχεθέντος εὐεργετήματος.

*Ἀρθρον 204.

Τὸ εὐεργέτημα τῆς πενίας δύναται νὰ ἀνακληθῇ ἢ νὰ περιορισθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου δικαστοῦ κατόπιν προτάσεως τοῦ εἰσαγγελέως ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, ἐφ' ὅσον ἀποδεικνύεται ὅτι δὲν συνέτρεχον, ἐξέλιπον ἢ μετεβλήθησαν αἱ προϋποθέσεις τῆς παροχῆς αὐτοῦ.

*Ἀρθρον 205.

1. Ἡ ἐκκαθάρισις τῶν ἐξόδων τῆς δίκης γίνεται, ἐπὶ παροχῆς τοῦ εὐεργετήματος τῆς πενίας, κατὰ τὰ ἄρθρα 192 ἕως 195, περιλαμβανομένων καὶ τῶν προσωρινῶς κατὰ τὸ ἄρθρον 201 μὴ καταβληθέντων ἐξόδων.

2. Ἐὰν διὰ τῆς ἀποφάσεως τὰ ἐξόδα ἐπιβληθῶν εἰς θάρος τοῦ ἀντιδίκου τοῦ πένητος, ἢ εἰσπραξίς αὐτῶν γίνεται ὡς πρὸς μὲν τὰ τέλη χαρτοσήμου, δικαστικοῦ ἐνόμιου, ἀπογράφου καὶ ἀντιγράφου καὶ τῶν προσταξήσεων αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, ὡς πρὸς δὲ τὰ εἰς τὸν πένητα, τοὺς δικηγόρους ἢ ἄλλους δικαστικούς πληρεξουσίους καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς δικαστικούς ὑπαλλήλους ὀφειλόμενα, ταῦτα ἐπιδικάζονται ὑπὲρ αὐτῶν καὶ εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον γίνεται ἡ εἰσπραξίς τῶν ἐξόδων, ἐὰν ταῦτα ἐπιβληθῶν εἰς θάρος τοῦ πένητος, εὐθὺς ὡς ἐκλείψουν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει αἱ προϋποθέσεις τῆς παροχῆς τοῦ εὐεργετήματος τῆς πενίας καὶ βεβαιωθῇ τοῦτο κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 204 ὀριζόμενον τρόπον.

*Ἀρθρον 206.

Κατὰ διαδίκων ἢ νομίμων ἀντιπροσώπων οἱ ὅποιοι ἐπέτρεχον τὴν παροχὴν τοῦ εὐεργετήματος τῆς πενίας δι' ἀναληθῶν δηλώσεων καὶ στοιχείων ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἀποφαινομένου τὴν ἀνάκλησιν δικαστοῦ χρηματικὴ ποινὴ πεντακοσίων ἕως πέντε χιλιάδων δραχμῶν περιερχομένη εἰς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν, μὴ ἀποκλεισμένης τῆς υποχρεώσεως αὐτῶν πρὸς καταβολὴν τῶν ποσῶν τῶν ὁποίων ἀπηλλάγησαν, ὡς καὶ τῆς ποινικῆς διώξεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ'

Ποιναί.

*Ἀρθρον 207.

Τὸ δικαστήριον διὰ τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεώς του ἐπιβάλλει αὐτεπαγγέλτως εἰς τὸν διάδικον ἢ τὸν νόμιμον ἀντιπρόσωπόν του ἢ τὸν δικαστικὸν πληρεξούσιον αὐτοῦ, ἀναλόγως τῆς εὐθύνης ἐκάστου, χρηματικὴν ποινὴν χιλίων ἕως δέκα χιλιάδων δραχμῶν περιερχομένη εἰς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν. ἐὰν ἐκ τῆς διεξαγωγῆς δίκης προέκυψεν ὅτι ἐν γνώσει 1) ἤσκησαν προφανῶς ἀβάσιμον ἀγωγὴν, ἀνταγωγὴν, ἢ παρέμβασιν ἢ προφανῶς ἀβάσιμον ἐνδίκον μέσον 2) διεξήγαγον παρελκυστικῶς τὴν δίκην ἢ παρέβησαν τοὺς κανόνας τῶν χρηστικῶν ἢ τῆς καλῆς πίστεως ἢ τὸ καθήκον ἀληθείας.

*Ἀρθρον 208.

Ὁ δικαστὴς δύναται κατ' αἵτησιν τινὸς τῶν διαδίκων ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως νὰ διατάσῃ τὴν ἐκ τῶν δικηγόρων ἢ τῶν προτάσεων τῶν διαδίκων διαγραφὴν ἐξυβριστικῶν ἢ ἄλλων ἀναρμόστων φράσεων καὶ νὰ ἀπαγγέλλῃ δι' ἀσυγγνώστους παραδρομὰς καὶ παραβάσεις, γενομένας ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, πειθαρχικὰς ποινὰς κατὰ ὑπαλλήλων τῆς γραμματείας, συμβολαιογράφων καὶ δικαστικῶν κλητῆρων.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΝΩΜΙΟΝ ΤΩΝ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

*Ἀπόπειρα Συμβιβασμοῦ.

*Ἀρθρον 209.

1. Ὁ εἰρηνοδίκης ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐκδικαζομένων ὑποθέσεων κατὰ τὴν πρώτην ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν ὑποχρεοῦται πρὸ πάσης συζητήσεως νὰ προσπαθῇ νὰ συμβιβάσῃ τοὺς διαδίκους. Ἡ συζήτης ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως προχωρεῖ μόνον ἐὰν ἀποτύχῃ ἢ ἀπόπειρα πρὸς συμβιβασμόν. Ἡ παράλειψις ταύτης δὲν ἐπιφέρει ἀπαράδεκτον ἢ ἀκυρότητα.

2. Ὁ εἰρηνοδίκης δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀποπείρας πρὸς συμβιβασμόν παρ' εἰρηνοδίκου ἄλλης περιφερείας, ἐὰν κρίνῃ ὅτι τοῦτο ἐνδείκνυται πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ συμβιβασμοῦ.

*Ἀρθρον 210.

1. Ὁ προτιθέμενος νὰ ἀσκήσῃ ἀγωγὴν δύναται πρὸ τῆς καταθέσεως αὐτῆς νὰ ζητήσῃ τὴν συμβιβαστικὴν ἐπέμβασιν τοῦ κατὰ τόπον ἀρμοδίου εἰρηνοδίκου πρὸς ἐκδίκασιν τῆς ἀγωγῆς, καὶ ἂν οὗτος εἶναι καὶ ὕλην ἀναρμόδιος. Πρὸς τοῦτο ἡ ὑπόβάλλεται αἵτησις πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἀναγράφεται συνοπτικῶς τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς ἢ ἐμφανίζονται αὐθορμητῶς οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐνώπιον αὐτοῦ.

2. Ὁ εἰρηνοδίκης, ὑποβληθεὶς αἰτήσεως πρὸς συμβιβασμόν, καλεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ τὸ ταχύτερον καὶ ὠρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν πάντας τοὺς ἐνδιαφερομένους. Ἡ πρόσκλησις τοῦ εἰρηνοδίκου πρέπει νὰ ἀναφέρῃ ἐν συντομίᾳ τὴν διαφοράν. Ἐὰν προσέλθουν αὐθορμητῶς πάντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ὁ εἰρηνοδίκης δύναται ἀμέσως νὰ προβῇ εἰς συμβιβαστικὴν ἐπέμβασιν. Ἡ συμβιβαστικὴ ἐπέμβασις τοῦ εἰρηνοδίκου δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνεται δημοσίᾳ, τηροῦνται δὲ περὶ αὐτῆς πρακτικά.

3. Ἐὰν δὲν ἐμφανισθῇ ὁ ὑποβαλὼν τὴν αἴτησιν, αὕτη θεωρεῖται ὡς μηδέποτε ὑποβληθεῖσα καὶ καταδικάζεται οὗτος εἰς τὰ δικαστικά ἐξόδα. Ἐὰν δὲν ἐμφανισθῇ τις τῶν κληθέντων, γίνεται περὶ τοῦτου μνεία εἰς τὰ πρακτικά καὶ ἡ συμβιβαστικὴ ἐπέμβασις τοῦ εἰρηνοδίκου θεωρεῖται ἀποτυχούσα.

*Ἀρθρον 211.

1. Ὁ εἰρηνοδίκης κατὰ τὴν ἀπόπειραν πρὸς συμβιβασμόν ἢ τὴν συμβιβαστικὴν ἐπέμβασιν ἐξετάζει μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων ὁλόκληρον τὴν διαφορὰν χωρὶς νὰ δεσμεύεται ἀπὸ τὸ ἰσχύον δικονομικὸν καὶ οὐσιαστικὸν δίκαιον, ἐκτιμᾷ ἐλευθέρως τὰ διάφορα πραγματικά περιστατικά καὶ προσπαθεῖ νὰ ἐξεύρῃ τρόπον συμβιβασμοῦ. Ἰδίᾳ δικαιούται νὰ διατάσῃ αὐτοψίαν, πραγματογνωμοσύνην, τὴν προσαγωγὴν οἰουδήποτε ἐγγράφου, τὴν προσωπικὴν ἐμφάνισιν τῶν διαδίκων, δύναται δὲ νὰ ἐξετάζῃ μάρτυρας καὶ ἀνωμοτί καὶ ἐν γένει νὰ ἐνεργῇ πᾶσαν πρᾶξιν πρὸς διευκρίνισιν τῆς διαφορᾶς.

2. Ὁ συμβιβασμὸς δύναται νὰ ἀφορᾷ ὁλόκληρον τὴν διαφορὰν ἢ καὶ μέρος αὐτῆς.

3. Ὁ εἰρηνοδίκης δικαιούται ἅπαξ μόνον νὰ ἀναβάλῃ τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ συμβιβασμοῦ ἢ νὰ ὀρίξῃ ἄλλην ἡμέραν καὶ ὥραν διὰ τὴν συμβιβαστικὴν ἐπέμβασιν αὐτοῦ, ἂν θεωρῇ ὅτι εἶναι οὕτω δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῇ ὁ συμβιβασμός.

*Ἀρθρον 212.

1. Ἐὰν ἀμφισβητοῦνται ὠρισμένα πραγματικά περιστατικά, ὁ συμβιβασμὸς δύναται νὰ ἐξαρτηθῇ, ἐφ' ὅσον συμφωνοῦν εἰς τοῦτο πάντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ἐκ τῆς δόσεως ὅρκου παρὰ τινος ἐξ αὐτῶν. Ὁ ὅρκος πρέπει νὰ δίδεται κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν, ἐὰν δὲ τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν, ὀρίζεται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου δικάσιμος κατὰ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ δοθῇ ὁ ὅρκος.

2. Ἐὰν δὲν δοθῇ ὁ ὅρκος, ὁ συμβιβασμὸς θεωρεῖται ἀπο-

τυχών και ὁ μὴ δώσας τὸν ὄρκον καταδικάζεται εἰς τὰ δικαστικά ἔξοδα.

Ἄρθρον 213.

1. Περὶ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ εἰρηνοδίκου πρὸς συμβιβασμὸν γίνεται ἐν συντομίᾳ μνεία εἰς τὰ πρακτικά.

2. Ἐὰν ἡ ἀπόπειρα τοῦ συμβιβασμοῦ ἢ ἡ συμβιβαστικὴ ἐπέμβασις ἀποτύχῃ, γίνεται περὶ τούτου μνεία εἰς τὰ πρακτικά καὶ σημειοῦται ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου ὁ λόγος τῆς ἀποτυχίας.

3. Ἐὰν ἐπιτευχθῇ συμβιβασμός, ἀναγράφονται λεπτομερῶς ἐν τῷ πρακτικῷ πάντα τὰ ἔργα ὑπὸ τοῦς ὁποίους ἐγένετο οὗτος.

4. Ὁ κατὰ τὰ ἄρθρα 209 καὶ ἐπόμενα γενόμενος συμβιβασμός ἔχει πάντα τὰ ἀποτελέσματα τοῦ δικαστικοῦ συμβιβασμοῦ.

Ἄρθρον 214.

Ἀπόπειρα πρὸς συμβιβασμὸν δὲν γίνεται καὶ ἡ ὑποβληθεῖσα αἰτήσις περὶ συμβιβαστικῆς ἐπεμβάσεως θεωρεῖται ὡς μηδέποτε ὑποβληθεῖσα, σημειουμένου τούτου εἰς τὰ πρακτικά. ἐὰν δὲν συντρέχουν αἱ κατὰ τὸ οὐσιαστικὸν δίκαιον προϋποθέσεις διὰ τὸ ἔγκυρον τοῦ συμβιβασμοῦ.

Ἄρθρον 215.

Ἡ ὑποβολὴ αἰτήσεως πρὸς συμβιβαστικὴν ἐπέμβασιν τοῦ εἰρηνοδίκου ἔχει πάντα τὰς συνεπείας τῆς ἀσκήσεως ἀγωγῆς, ἐφ' ὅσον αὕτη ἀσκηθῇ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀποτυχίας τῆς συμβιβαστικῆς ἐπεμβάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Ἀσκήσις τῆς ἀγωγῆς.

Ἄρθρον 216.

1. Ἡ ἀγωγή ἀσκεῖται διὰ καταθέσεως δικογράφου παρὰ τῇ γραμματείᾳ τοῦ δικαστηρίου εἰς τὸ ὅποιον ἀπευθύνεται. Ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικείου ἡ ἀγωγή δύναται νὰ ἀσκηθῇ καὶ προφορικῶς συντασσόμενης ἐκθέσεως.

2. Ἡ ἀγωγή θεωρεῖται μὴ ἀσκηθεῖσα ἐὰν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως ἢ συντάξεως τῆς ἐκθέσεως δὲν κοινοποιηθῇ πρὸς τὸν ἐναγόμενον.

Ἄρθρον 217.

1. Ἡ ἀγωγή, τηρουμένων τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 119 ἢ 118 ὁριζομένων, πρέπει νὰ περιέχῃ α) σαφῆ ἐκθεσιν τῶν γεγονότων καὶ ὅποια θεμελιῶν κατὰ νόμον τὴν ἀγωγήν καὶ δικαιολογῶν τὴν ἀσκήσιν αὐτῆς παρὰ τοῦ ἐνάγοντος κατὰ τοῦ ἐναγομένου, β) ἀκριβῆ περιγραφήν τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς, γ) ὠρισμένον αἶτημα.

2. Εἰς τὴν ἀγωγήν γίνεται μνεία α) εἰς τὰς δίκας περὶ περιουσιακῶν σχέσεων τῆς εἰς χρῆμα ἀξίας τοῦ ἐπιδίκου ἀντικειμένου, β) τῶν θεμελιούντων τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου στοιχείων καὶ γ) τῶν ἀποδεικτικῶν μέσων καὶ ὅποια ἐπικαλεῖται ὁ ἐνάγων πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἰσχυρισμῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 218.

1. Περὶ τῆς καταθέσεως συντάσσεται ἐκθεσις κάτωθι τοῦ κατατιθεμένου πρωτοτύπου τῆς ἀγωγῆς ἀναφέρουσα τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς καταθέσεως καὶ τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ καταθέσαντος.

2. Μνεία τῶν κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἁρθρου 216 ἀσκουμένων ἀγωγῶν πρέπει νὰ γίνεται ἀμελλητὶ εἰς εἰδικὸν βιβλίον μετ' ἀλφαριθμητικῶν εὑρετηρίων τηρούμενον ὑπὸ τῆς γραμματείας. Εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο πρέπει νὰ ἀναγράφονται κατ' αὐξήοντα ἀριθμὸν καὶ κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν αἱ κατατιθέμεναι ἀγωγαί, μνημονευομένων τῶν ὀνοματεπωνύμων τῶν διαδίκων, τῆς χρονολογίας τῆς καταθέσεως καὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς.

Ἄρθρον 219.

Κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικείου διαδικασίαν πᾶσαι ἐν γένει αἱ διαδικαστικαὶ πράξεις τῶν διαδίκων, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, δύναται νὰ γίνουν

προφορικῶς ἐνώπιον τῆς γραμματείας τοῦ εἰρηνοδικείου, συντασσόμενης περὶ τούτου ἐκθέσεως. Ὁ συντάσσων τὴν ἐκθεσιν ὑπάλληλος τῆς γραμματείας, ἐὰν δὲν παρίσταται δικηγόρος ἢ δικολόγος ἐκπροσωπῶν τὸν διάδικον, ὑποχρεοῦται νὰ καθοδηγῇ αὐτὸν καὶ νὰ ἐφιστῇ τὴν προσοχὴν τοῦ ἐπὶ τῶν τυχόν ἐλλείψεων ἢ ἀτελειῶν τῆς πράξεως.

Ἄρθρον 220.

1. Τὸ κατατεθὲν πρωτότυπον ἢ ἡ ἐκθεσις τῆς ἀγωγῆς φυλάσσεται εἰς τὸ ἀρχειὸν τοῦ δικαστηρίου. Ἀντίγραφον τῆς ἀγωγῆς ἐφ' ἀπλοῦ προσαγόμενον ὑπὸ τοῦ διαδίκου καὶ ἐπικυρούμενον ὑπὸ τῆς γραμματείας τίθεται εἰς ἰδιαίτερον φάκελον φέροντα τὸν αὐξήοντα ἀριθμὸν τοῦ βιβλίου τῶν καταθέσεων καὶ τὰ ὀνοματεπώνυμα τῶν διαδίκων.

2. Εἰς τὸν κατὰ τὴν παρ. 1 φάκελον προσαρτῶνται πάντα τὰ διαδικαστικὰ ἔγγραφα τῶν διαδίκων καὶ αἱ ἐκθέσεις, ὡς καὶ πᾶν προσκομιζόμενον ἔγγραφον ἢ ἄλλο ἀποδεικτικὸν στοιχείον. Ταῦτα ἀποτελοῦν τὴν δικογραφίαν τῆς ὑποθέσεως προσαγομένην ἐπιμελεία τῆς γραμματείας κατὰ πᾶσαν συζήτησιν. Τοῦ φακέλου τούτου δικαιοῦνται νὰ λαμβάνουν γνώσιν οἱ διάδικοι.

3. Ἐκ τῆς δικογραφίας ἀναλαμβάνονται μετὰ τὸ πέρας τῆς δίκης, ἐπὶ ἀποδείξει ἐφ' ἀπλοῦ φυλασσόμενη εἰς τὸν φάκελον, τὰ παρ' ἐκάστου τῶν διαδίκων προσαγόμενα ἔγγραφα, πλην ἂν ὁ παρ' ᾧ ἐκκρεμῇ ἡ δίκη εἰρηνοδικίης, δικαστῆς τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου, εἰσηγητῆς ἢ πρόεδρος ἐπιτρέψῃ τὴν ἀπόδοσιν καὶ πρὸ τοῦ πέρατος τῆς δίκης, ὅτε κρατοῦνται, δαπάνη τοῦ ἀναλαμβάνοντος, κεκυρωμένα ἀντίγραφα τῶν ἐγγράφων ἐκείνων καὶ ὅποια θεωροῦνται ἀπαραίτητα εἰς τὴν δικογραφίαν.

4. Τὰ ἐφ' ἀπλοῦ ἀντίγραφα, αἱ αἰτήσεις καὶ αἱ προτάσεις δὲν ἀποδίδονται, ἀλλὰ φυλάσσονται ἐντὸς τοῦ φακέλου τιθεμένου μετὰ τὸ πέρας τῆς δίκης εἰς τὸ ἀρχειὸν τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 221.

1. Πλείονες αἰτήσεις τοῦ αὐτοῦ ἐνάγοντος κατὰ τοῦ αὐτοῦ ἐναγομένου πηγάζουσαι ἐκ τῆς αὐτῆς ἢ διαφόρου αἰτίας, ἀφορῶσαι τὸ αὐτὸ ἢ διάφορον ἀντικείμενον καὶ ἐρειζόμεναι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἢ διαφόρου λόγου δύναται νὰ ἐνωθῶν εἰς τὸ αὐτὸ δικόγραφον ἀγωγῆς α) ἐὰν δὲν ἀντιφάσκουν πρὸς ἀλλήλας, β) ἐὰν, ἐν συνόλῳ λαμβανόμεναι, ὑπάγωνται λόγῳ ποσοῦ εἰς τὸ δικαστήριον εἰς τὸ ὅποιον εἰσάγονται, γ) ἐὰν ὑπάγωνται εἰς τὸ αὐτὸ δικαστήριον κατὰ τόπον, δ) ἐὰν ὑπάγωνται εἰς τὸ αὐτὸ εἶδος διαδικασίας, ε) ἐὰν ἡ σύγχρονος ἐκδίκασις αὐτῶν δὲν ἐπιφέρῃ σύγχυσιν.

2. Ἐὰν γίνῃ ἐνωσις πλείονων αἰτήσεων κατὰ παράδοσιν τῶν διατάξεων τῆς παρ. 1, διατάσσεται κατ' αἴτησιν ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως ὁ χωρισμὸς καὶ ἡ ἰδιαίτερη συζήτησις αὐτῶν κατὰ τὴν αὐτὴν ἢ μεταγενεστέραν δικάσιμον, ἐπὶ δὲ ἀναρμοδιότητος κατ' ὕλην ἢ κατὰ τόπον ἐφαρμόζονται τὰ ἄρθρα 47 καὶ 48.

Ἄρθρον 222.

1. Ἀγωγή ὑπὸ αἴρεσιν δὲν ἐπιτρέπεται, δύναται ὅμως ὁ ἐνάγων, διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς ἀπορρίψεως τῆς πρώτης θάσεως ἢ αἰτήσεως τῆς ἀγωγῆς, νὰ στηρίξῃ ταύτην ἐπὶ ἄλλης θάσεως ἢ νὰ ὑποβάλῃ ἐτέραν αἴτησιν ἐρειδομένην ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἢ ἄλλης θάσεως.

2. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 ἐπιδοθητικὴ ἀσκήσις ἀγωγῆς δύναται νὰ γίνῃ διὰ τοῦ αὐτοῦ ἢ καὶ ἐτέρου δικογράφου.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 1 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἀναγωγῆς.

Ἄρθρον 223.

Ἀγωγαί, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀναγνωριστικῶν, ἢ ἀνακοπαί ἐμπράγματοι, μικταὶ ἢ περὶ νομῆς, πλην τῶν περὶ προσωρινῶν μέτρων, ἀφορῶσαι ἀκίνητα ἐγγράφονται τῇ αἰτήσεϊ τοῦ ἐνάγοντος ἢ ἀνακόπτοντος εἰς τὰ βιβλία διεκδικήσεων τοῦ γραφείου τῆς περιφερείας ἐνθα κεῖται τὸ ἀκίνητον ἐντὸς τριάντων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως αὐτῶν, ἄλλως ἀπορρίπτονται ὡς ἀπαράδεκτοι καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος.

Διὰ Β: διαταγμάτων εκδιδομένων τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὁρίζεται ὁ τρόπος τῆς τηρήσεως τῶν βιβλίων διεκδικήσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Συνέπεια τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀγωγῆς.

*Ἀρθρον 224.

1. Ἡ ἀσκῆσις τῆς ἀγωγῆς, πλὴν τῶν κατὰ τὸ οὐσιαστικὸν δίκαιον ἀποτελεσμάτων, συνεπάγεται α) ἐκκρεμοδικίαν, β) τὸ ἀμετάβλητον τῆς δικαιοδοσίας καὶ ἀρμοδιότητος τοῦ δικαστηρίου, γ) τὴν μεταξὺ πλείονων ἀρμοδίων δικαστηρίων προτίμησιν.

2. Ἐκκρεμοδικίαν συνεπάγεται καὶ ἡ διαρκούσης τῆς δίκης ἀσκήσις ὑπὸ τινος τῶν διαδίκων ἀπαιτήσεως ἐπιδικούσης καταψήφισιν, ἀναγνώρισιν ἢ διάπλασιν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ ἐκκρεμοδικία ἐπέρχεται ἀφ' ἧς προσβλήθη ἡ ἀπώτησις.

*Ἀρθρον 225.

1. Μετὰ τὴν ἐπέλευσιν τῆς ἐκκρεμοδικίας καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἐνώπιον οἰουδήποτε δικαστηρίου νέα δίκη περὶ τῆς αὐτῆς ἐπιδίκου διαφορᾶς μεταξὺ τῶν αὐτῶν διαδίκων ὑπὸ τὴν αὐτὴν ιδιότητα παρισταμένων.

2. Ἐὰν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκκρεμοδικίας ἀσκηθῇ ἐτέρα ἀγωγή, ἀνταγωγή ἢ κυρία παρέμβασις ἢ προταθῇ ἐνστάσις συμψηφισμοῦ περὶ τῆς αὐτῆς ἐπιδίκου διαφορᾶς, ἀναστέλλεται καὶ αὐτεπαγγέλτως ἡ ἐκδίκασις αὐτῆς μέχρι περατώσεως τῆς πρώτης δίκης.

*Ἀρθρον 226.

1. Μετὰ τὴν ἐπέλευσιν τῆς ἐκκρεμοδικίας εἶναι ἀπαράδεκτος πᾶσα μεταβολὴ τοῦ αἰτήματος τῆς ἀγωγῆς.

2. Μεταβολὴ τῆς βάσεως τῆς ἀγωγῆς ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τὸν πρῶτον βαθμὸν δικαιοδοσίας κατόπιν συναινέσεως τοῦ ἐναγομένου ἢ ἀδείας τοῦ δικαστηρίου μέχρι πέρατος τῆς ἐνώπιον αὐτοῦ συζητήσεως. Μεταβολὴ τῆς βάσεως τῆς ἀγωγῆς δὲν ἐπιτρέπεται ἐνώπιον τοῦ πολυμελοῦς πρωτοδικείου ὅταν τις ἢ ὑπόθεσις εἰσάγεται εἰς αὐτὸ μετὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ διαδικασίαν.

3. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 2 συναινέσις τοῦ ἐναγομένου τεκμαίρεται: ὑπάρχουσα, ἐὰν οὗτος χωρὶς νὰ φέρῃ ἀντίρρησην κατὰ τῆς μεταβολῆς εἰσέρχεται εἰς τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς μεταβληθείσης βάσεως τῆς ἀγωγῆς.

4. Τὸ δικαστήριον δὲν παρέχει τὴν κατὰ τὴν παρ. 2 ἄδειαν ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν του δυσχεραίνεται ἢ ὑπεράσπισις τοῦ ἐναγομένου ἢ παρελκύεται ἡ δίκη.

*Ἀρθρον 227.

Μετὰ τὴν ἐπέλευσιν τῆς ἐκκρεμοδικίας καὶ μέχρι πέρατος τῆς δίκης εἰς τὸν πρῶτον βαθμὸν δικαιοδοσίας ὁ ἐνάγων δικαιοῦται 1) νὰ συμπληρώσῃ, νὰ διευκρινίσῃ καὶ νὰ διορθώσῃ τοὺς ἐν τῇ ἀγωγῇ ἰσχυρισμούς, ἀρκεῖ νὰ μὴ μεταβάλλεται ἡ βάση τῆς ἀγωγῆς, 2) νὰ ἐπεκτείνῃ ἢ νὰ περιορίσῃ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ δικαστηρίου τὸ αἶτημα τῆς ἀγωγῆς εἴτε ὡς πρὸς τὸ κύριον ἀντικείμενον εἴτε ὡς πρὸς τὰ παρεπόμενα αὐτοῦ, 3) νὰ ζητήσῃ, ἕνεκα μεταβολῆς ἐπελθούσης μετὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἀγωγῆς, ἀντὶ τοῦ ἀρχικῶς αἰτηθέντος ἀντικειμένου ἕτερον ἀντικείμενον ἢ τὸ διαφέρειν.

*Ἀρθρον 228.

1. Ἡ ἐπέλευσις τῆς ἐκκρεμοδικίας δὲν στερεῖ τοὺς δαίτους τῆς ἐξουσίας νὰ μεταβιβάσουν τὸ ἐπιδίκον πρᾶγμα ἢ δικαίωμα ἢ συστήσουν ἐμπράγματον δικαίωμα.

2. Ἡ μεταβίβασις τοῦ ἐπιδίκου πράγματος ἢ δικαίωματος ἢ ἡ σύστασις ἐμπραγμάτου δικαίωματος οὐδεμίαν μεταβολὴν ἐπιφέρει εἰς τὴν δίκην. Ὁ εἰδικὸς διάδοχος δικαιοῦται νὰ ἀσκήσῃ παρέμβασιν.

3. Ἐὰν ὁ ἐνάγων προέβῃ εἰς τὴν μεταβίβασιν τοῦ ἐπιδίκου πράγματος ἢ δικαίωματος ἢ εἰς σύστασιν ἐμπραγμάτου

δικαίωματος, δὲν δύναται νὰ προταθῇ κατ' αὐτοῦ ἑλλείψεις νομιμοποιήσεως, πλὴν ἂν ἡ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις δὲν δεσμεύῃ τὸν εἰδικὸν διάδοχον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Εἰσαγωγή τῆς ἀγωγῆς πρὸς συζήτησιν.

*Ἀρθρον 229.

1. Ἐπὶ ὑποθέσεων εἰσαγομένων ἐνώπιον πολυμελῶν πρωτοδικείων ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 220 φάκελος δικογραφίας ὑποβάλλεται ὑπὸ τῆς γραμματείας εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου ὁ ὁποῖος ὁρίζει ἀμελλητὶ ἓνα τῶν δικαστῶν ὡς εἰσηγητὴν, παραγγέλλων τὴν πρὸς αὐτὸν διαβίβασιν τοῦ φακέλου.

2. Συμφωνούντων τοῦ προέδρου καὶ τοῦ εἰσηγητοῦ δύναται διὰ πράξεως αὐτῶν νὰ εἰσαχθῇ ἡ ὑπόθεσις ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ πολυμελὲς πρωτοδικεῖον ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν των δὲν εἶναι ἀναγκαία προδήλως ἡ ὑπὸ εἰσηγητοῦ προπαρασκευῇ τῆς ὑποθέσεως.

*Ἀρθρον 230.

Ἐπὶ μονομελῶν πρωτοδικείων καὶ εἰρηνοδικείων ὁ φάκελος δικογραφίας ὑποβάλλεται ἀμελλητὶ ὑπὸ τῆς γραμματείας εἰς τὸν δικαστὴν διὰ νὰ ὀρίσῃ δικάσιμον. Ἐὰν ὑπάρχουν πλείονα τμήματα ὁ φάκελος ὑποβάλλεται εἰς τὸν δικαστὴν τοῦ ἀρμοδίου τμήματος. Ἐὰν ὑπάρχῃ ἀμφιβολία περὶ τοῦ ἀρμοδίου τμήματος ἢ τὸ δικαστήριον δὲν ἔχει διακριθῇ εἰς τμήματα, ὁ προϊστάμενος τοῦ δικαστηρίου ὁρίζει δικαστὴν πρὸς ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως.

*Ἀρθρον 231.

1. Πρὸ τοῦ προσδιορισμοῦ δικασίμου ὁ δικαστὴς, καὶ ἐπὶ ἀπ' εὐθείας εἰσαγωγῆς εἰς τὸ πολυμελὲς πρωτοδικεῖον ὁ πρόεδρος, ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ ἐὰν ἡ ἀγωγή ἔχῃ τυπικὰς ἢ οὐσιαστικὰς ἑλλείψεις καὶ νὰ προκαλέσῃ τὴν διόρθωσιν ἢ συμπλήρωσιν αὐτῶν. Πρὸς τοῦτο καλεῖται ὁ ἐνάγων ἢ ὁ πληρεξούσιός του εἰς τὸ δικαστικὸν γραφεῖον, τασσομένης ἅμα προθεσμίας διὰ τὴν ἐμφάνισιν καὶ τὴν διόρθωσιν ἢ συμπλήρωσιν τῶν ἑλλείψεων.

2. Ἡ διόρθωσις ἢ συμπλήρωσις τῶν ἑλλείψεων δύναται νὰ γίνῃ κάτωθι τοῦ κατατεθειμένου δικογράφου.

*Ἀρθρον 232.

1. Ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ ἢ ἐπὶ πολυμελῶν πρωτοδικείων τοῦ προέδρου δὲν ὑπάρχουν ἑλλείψεις ἢ διορθωθῶν ἢ συμπληρωθῶν αἱ ὑπάρχουσαι ἢ παρόντι ἢ κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἁρθρου 231 ταχθεῖσα προθεσμία, προσδίδεται: ὑπὸ τούτου δικάσιμος διὰ τὴν προφορικὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως δι' ἀπλῆς σημειώσεως ἐπὶ τοῦ κατατεθειμένου δικογράφου.

2. Ἡ δικάσιμος πρέπει νὰ ὁρίζεται εἰς τοιοῦτο χρονικὸν σημεῖον ὥστε μετὰ τῆς ἐπιδόσεως καὶ τῆς συζητήσεως νὰ μετολαβῇ προθεσμία δέκα πέντε τοῦλάχιστον ἡμερῶν, ἐὰν δὲ ὁ καλούμενος διάδικος ἢ τις τῶν ὁμοδίκων διαμένῃ εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν ἢ εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς, ἐξήκοντα ἡμερῶν.

*Ἀρθρον 233.

Ἀντίγραφον τῆς ἀγωγῆς ἢ τῆς ἐκθέσεως περιλαμβάνον καὶ τὰς γενομένας διορθώσεις ἢ συμπληρώσεις μετὰ τῆς σημειώσεως προσδιορισμοῦ δικασίμου καὶ κλήσεως πρὸς συζήτησιν κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν δικάσιμον πρέπει νὰ κοινοποιῇται πρὸς τὸν ἐναγόμενον.

*Ἀρθρον 234.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 232 καὶ 233 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ προσδιορισμοῦ πάσης ἄλλης δικασίμου.

2. Δικαίωμα ἐπισπεύσεως τῆς συζητήσεως ἔχει πᾶς διάδικος, ἐπὶ δὲ τῶν εἰρηνοδικείων ἐφαρμόζονται καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθρου 235.

"Αρθρον 235.

1. Κατά την ενώπιον του ειρηνοδίκειου διαδικασίαν ὁ ειρηνοδίκης ὁρίζει αὐτεπαγγέλτως πάσας τὰς δικασίμους. Ἡ γραμματεία ἐπιμελείται τῆς κλητεύσεως τῶν διαδίκων ἀμέσως μετὰ τὸν ὁρισμὸν τῆς δικασίμου.

2. Ἡ κλητεύσις γίνεται δι' ἐπιδόσεως ἐγγράφου τὸ ὅποιον πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ α) τὰ ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα τῶν καλουμένων διαδίκων, β) τὸν ειρηνοδίκην ενώπιον τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ διεξαχθῇ ἡ συζήτησις, ὡς καὶ τὴν ἡμέραν, τὴν ὥραν καὶ τὸν τόπον τῆς συζήτησεως, γ) σύντομον μνείαν τοῦ ἀντικειμένου τῆς συζητήσεως, δ) ἡμερομηνίαν καὶ ὑπογραφήν τοῦ συντάσσοντος τὴν κλήσιν ὑπαλλήλου.

3. Αἱ κατὰ τὰ ἀρθρα 233, 234 καὶ 235 παρ. 2 κοινοποιήσεις δύνανται νὰ παραλειποῦν, ἐὰν ἀνεκινώθῃ ὑπὸ τῆς γραμματείας τοῦ ειρηνοδίκειου εἰς τὸν διάδικον ἢ δικασίμου προφορικῶς καὶ παρεδόθῃ εἰς αὐτὸν κεκυρωμένον ἀντίγραφον τοῦ δικογράφου ἢ τῆς ἐκθέσεως, βεβαιοῦνται δὲ ταῦτα διὰ σημειώσεως τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου τῆς γραμματείας, χρονολογουμένης, ὑπογραφομένης ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ παραλαβόντος διαδίκου καὶ τιθεμένης εἰς τὸν φάκελον τῆς δικογραφίας.

"Αρθρον 236.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ προσέρχωνται αὐθορμήτως ενώπιον τοῦ ειρηνοδίκειου, πρὸς λύσιν πάσης μεταξὺ αὐτῶν διαφορᾶς ἐπιδικτικτῆς συμβιβασμοῦ. Ὁ ἐνάγων ἐκθέτει προφορικῶς τὴν ἀγωγὴν του ἢ ὁποία ἀναγράφεται εἰς τὰ πρακτικὰ καὶ ἀμέσως μετὰ ταῦτα ἄρχεται ἢ ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησις.

"Αρθρον 237.

Κατὰ τὴν ενώπιον τοῦ ειρηνοδίκειου διαδικασίαν ἡ πρόσθετος παρέμβασις δύνανται νὰ ἀσκηθῇ καὶ προφορικῶς κατὰ τὴν δικασίμον. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ ειρηνοδίκης δύναται νὰ ἀναβάλῃ τὴν συζήτησιν εἰς μεταγενεστέραν δικασίμον ἀμέσως ὀριζομένην, ἐὰν κρίνῃ ὅτι τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν διαδίκων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Προπαρασκευὴ τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως.

"Αρθρον 238.

1. Ὁ εἰσηγητὴς προβαίνειν εἰς προσδιορισμὸν δικασίμου καλεῖ συγχρόνως τὸν ἐναγόμενον νὰ ὑποβάλῃ διὰ τῶν προτάσεων τοὺς ἰσχυρισμούς του τὸ βραδύτερον ὅτι ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως.

2. Ἐὰν ἐγένετο σύντηξις τῆς προθεσμίας πρὸς συζήτησιν, ὁ εἰσηγητὴς ὁρίζει ἀνάλογον προθεσμίαν πρὸς ὑποβολὴν τῶν ἰσχυρισμῶν, δυνάμενος νὰ ἐπιτρέψῃ καὶ τὴν κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν ὑποβολὴν αὐτῶν.

3. Αἱ διατάξεις τῶν παρ. 1 καὶ 2 ἐφαρμόζονται μόνον κατὰ τὴν διαδικασίαν ενώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ.

"Αρθρον 239.

1. Ἡ παράλειψις τῆς ἐμπροθέστου ὑποβολῆς τῶν ἰσχυρισμῶν ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα ὅτι ὁ ἐναγόμενος δὲν δύναται μετὰ ταῦτα νὰ προβάλῃ α) τὴν ἀνεκδοκίτητα, πλὴν ἂν δὲν χωρῇ παρέταξις, β) τὴν ὑπαγωγὴν τῆς διαφορᾶς εἰς διαιτησίαν, γ) τὴν ἑλλειψιν ἐγγυοδοσίας, δ) τὴν μὴ καταβολὴν τῶν ἐξόδων τῆς προηγουμένης δίκης, ε) τὴν ὑπαρξιν προθεσμίας πρὸς ἀποποίησην τῆς κληρονομίας, στ) τὴν προσεπικλήσιν ὀυδίκων καὶ ὑποχρέων πρὸς ἀποζημίωσιν, ζ) τὴν ἀκυρότητα τοῦ δικογράφου τῆς ἀγωγῆς ἢ τῆς παρεμβάσεως. Πάντες οἱ λοιποὶ ἰσχυρισμοὶ δύνανται νὰ προβληθῶν μέχρι τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου ενώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ συζητήσεως.

2. Ἐὰν συνεπεία τῆς μὴ ἐμπροθέστου ὑποβολῆς τῶν ἰσχυρισμῶν δυσχεραίνεται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ εἰσηγητοῦ ἡ ὑπεράσπισις τοῦ ἐνάγοντος, δύναται κατ' αἴτησιν αὐτοῦ ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως νὰ διαταχθῇ ἡ ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως.

"Αρθρον 240.

1. Ὁ ειρηνοδίκης, ὁ δικαστὴς τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ ὁ εἰσηγητὴς δύναται καὶ πρὸ τῆς ὁρισθείσης δικασί-

μου αὐτεπαγγέλτως ἢ κατ' αἴτησιν τινὸς τῶν διαδίκων ὑποβάλ-
λειν διὰ τῆς ἀγωγῆς ἢ καὶ αὐτοτελῶς α) νὰ καλέσῃ ἐγ-
γράφως τοὺς διαδίκους ἢ τοὺς νομίμους ἀντιπροσώπους τῶν
ὅπως ἐμφανισθῶν αὐτοπροσώπως κατὰ τὴν συζήτησιν πρὸς
ὑποβολὴν ἐρωτήσεων καὶ παροχὴν διασαφήσεων περὶ τῆς ὑπο-
θέσεως, β) νὰ ζητήσῃ ἐγγράφως παρὰ δημοσίας ἀρχῆς τὴν
προσαγωγὴν ἢ ἀποστολὴν ἐγγράφου εὐρισκομένου εἰς τὴν κα-
τοχὴν τῆς, γ) νὰ διατάξῃ τὴν κατὰ τὴν συζήτησιν προσαγω-
γὴν ἐγγράφον ἢ ἄλλων ἀποδεικτικῶν στοιχείων.

2. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῆς παρ. 1 ἡ ἐπίδοσις δύνανται
νὰ γίνῃ καὶ ἐπιμελεία τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου.

3. Ἐὰν διάδικος κληθῇ καὶ δὲν προσπαγῇ ἀδικαιολογη-
τως τὰ κατὰ τὴν παρ. 1 ἐδάφ. γ' ἐγγράφα ἢ ἄλλα ἀποδει-
κτικὰ στοιχεία, καταδικάζεται πλὴν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων
καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἐκ δραχμῶν 100 ἕως 1000 περισ-
χυομένων εἰς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

Συζήτησις ἐπ' ἀκροατηρίου.

"Αρθρον 241.

1. Ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ὁ ειρηνοδίκης, ὁ δικαστὴς τοῦ μονο-
μελοῦς πρωτοδικείου, ὁ εἰσηγητὴς ἢ ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστη-
ρίου κηρύσσει τὴν ἐναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διευθύνει τὴν
συζήτησιν, δίδει τὸν λόγον εἰς τοὺς διαδίκους, τοὺς νομίμους
ἀντιπροσώπους, τοὺς πληρεξούσιους ἢ τοὺς τεχνικούς συμβού-
λους τῶν, ἀφαίρει τοῦτον ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν διε-
πουσῶν τὴν συζήτησιν διατάξεων ἢ τῶν ὁδηγιῶν του, ἐξετά-
ζει τοὺς διαδίκους, τοὺς νομίμους ἀντιπροσώπους τῶν, τοὺς
μάρτυρας καὶ τοὺς πραγματογνώμονας, κηρύσσει περαιωμένην
τὴν συζήτησιν ὅταν κατὰ τὴν κρίσιν του ἡ ὑπόθεσις διηυκρί-
νισθῇ προσηκόντως καὶ δημοσιεύει τὴν ἀπόφασιν.

2. Τὸ δικαστήριον διαρκούσης τῆς δίκης δύναται, ἐφ' ὅσον
κρίνῃ τοῦτο σκόπιμον, νὰ ἐπιχειρῇ συμβιβαστικὴν λύσιν τῆς
διαφορᾶς καὶ νὰ καλῇ πρὸς τοῦτο τοὺς διαδίκους ἐνώπιόν του.

"Αρθρον 242.

1. Πάν μέλος τοῦ δικαστηρίου δικαιούται ἀδεία τοῦ διευ-
θύνοντος τὴν συζήτησιν νὰ ἀπαιτῇ ἐρωτήσεις πρὸς τοὺς δια-
δίκους, τοὺς νομίμους ἀντιπροσώπους τῶν, τοὺς μάρτυρας καὶ
τοὺς πραγματογνώμονας καὶ νὰ ἀπαίτῃ τὴν ἀνάγνωσιν ἐγ-
γράφων.

2. Τὸ κατὰ τὴν παρ. 1 δικαίωμα ἔχουν καὶ οἱ διάδικοι, οἱ
νόμιμοι ἀντιπρόσωποι, οἱ πληρεξούσιοι καὶ οἱ τεχνικοὶ συμβου-
λοι αὐτῶν, ἀφ' οὗ ζητήσουν καὶ λάβουν παρὰ τοῦ διευθύνοντος
τὴν συζήτησιν τὴν πρὸς τοῦτο ἀδειαν. Ἡ ὑποβολὴ τῶν ἐρωτή-
σεων δύναται νὰ γίνῃ ἀπ' εὐθείας ἢ διὰ τοῦ διευθύνοντος τὴν
συζήτησιν ὁ ὁποῖος δύναται νὰ ἀπαγορεύσῃ ταύτας ἐὰν κρίνῃ
αὐτάς ἀσκόπους ἢ μὴ ἐπιτρεπομένας.

"Αρθρον 243.

Ἐπὶ πολυμελῶν δικαστηρίων ἐὰν διαταγῇ τοῦ διευθύνοντος
τὴν συζήτησιν ἀφορώτα τὴν διευκρίνισιν τῆς ὑποθέσεως ἡ ἐρω-
τήσις ὑποβληθεῖσα παρ' αὐτοῦ ἢ ἄλλου μέλους τοῦ δικαστη-
ρίου ἀπαιτοῦται ὑπὸ τινος τῶν εἰς τὴν συζήτησιν μετεχόν-
των προσώπων ὡς μὴ ἐπιτρεπομένη, ἀποφαίνεται περὶ τούτου
τὸ δικαστήριον. Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ ἀπαγορεύσεως
ἐρωτήσεως.

"Αρθρον 244.

Ὁ διευθύνων τὴν συζήτησιν ὀφείλει νὰ φροντίξῃ δι' ὑπο-
βολῆς ἐρωτήσεων ἢ κατ' ἄλλον τρόπον, ὅπως τὰ μετέχοντα
τῆς συζητήσεως πρόσωπα ἐκφράζωνται σαφῶς περὶ πάντων
τῶν οὐσιωδῶν πραγματικῶν γεγονότων, ὑποβάλλουν τὰς ἀναγ-
καίαις προτάσεις καὶ αἰτήσεις, συμπληροῦν τοὺς ἀτελῶς καὶ
ἀρρίπτως ὑποβληθέντας ἰσχυρισμούς, καθορίζουν τὰ ἀποδει-
κτικὰ μέσα καὶ ἐν γένει παρέχουν τὰς ἀναγκαίαις διασαφήσεις
διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας τῶν προβαλλομένων ἰσχυ-
ρισμῶν. Ὡς αὐτὸς ὀφείλει νὰ ἐπιστῇ τὴν προσοχὴν τῶν αὐ-
τῶν προσώπων ἐπὶ τῶν αὐτεπαγγέλτως λαμβανόμενων ὑπ'
ὄψιν πραγματικῶν γεγονότων ἢ ἐρευνημένων ζητημάτων.

*Αρθρον 245.

1. Αι προτάσεις τῶν διαδίκων καὶ τὰ ἀποδεικτικά ἔγγραφα κατατίθενται παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ ὑπαλλήλῳ τῆς γραμματείας, βεβαιουμένης τῆς καταθέσεως δι' ἐπισημειώσεως διαλαμβανούσης τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς καταθέσεως.

2. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 κατάθεσις πρέπει νὰ γίνεται ὁκτὼ ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου ὑπὸ τοῦ ἐναγομένου καὶ πέντε ἡμέρας πρὸ αὐτῆς ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος. Αἱ ἐκατέρωθεν ἀντικρούσεις συμπληροῦνται μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς προτερίας τῆς συζήτησεως. Ἡ συμπλήρωσις βεβαιοῦται ἐν τέλει τῶν προτάσεων διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου τῆς γραμματείας. Ὁ πληρεξούσιος τοῦ ἐτέρου διαδίκου δύναται νὰ προσυπογράψῃ τὴν βεβαίωσιν ταύτην.

3. Ἐὰν ἡ μεταξὺ τῆς ἐπιδόσεως τῆς κλήσεως καὶ τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησεως προθεσμία εἴναι μικροτέρα τῶν δέκα ἡμερῶν, ἡ κατάθεσις τῶν προτάσεων γίνεται ὑπὸ μὲν τοῦ ἐναγομένου δύο ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου, ὑπὸ δὲ τοῦ ἐνάγοντος μίαν ἡμέραν πρὸ αὐτῆς. Αἱ ἐκατέρωθεν ἀντικρούσεις γίνονται μέχρι τῆς συζήτησεως. Ἡ συμπλήρωσις βεβαιοῦται κατὰ τὸν ἐν τῇ παρ. 2 ἀναφερόμενον τρόπον.

*Αρθρον 246.

Κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικοῦ διαδικασίαν πάντα τὰ ἀποδεικτικά ἔγγραφα, ὡς καὶ προτάσεις κατατίθενται κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν. Κατ' αἵτησιν διαδίκου δύναται νὰ παρασχεθῇ προθεσμία μέχρι τριῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν συζήτησιν πρὸς κατάθεσιν αὐτῶν εἰς τὴν γραμματείαν τοῦ δικαστηρίου.

*Αρθρον 247.

Ἐὰν ἡ κατάθεσις τῶν προτάσεων καὶ τῶν ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων ἢ ἡ συμπλήρωσις αὐτῶν γίνῃ βραδέως, τὸ δικαστήριον, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἀντιδίκου προφορικῶς ὑποβαλλομένης, εἴτε ἀναβάλλει τὴν συζήτησιν εἰς μεταγενεστέραν δικάσιμον ἀμέσως ὀριζομένην, καταδικάζον συγχρόνως τὸ βραδέως καταθέσαντα τὰς προτάσεις του εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν κατὰ τὸ ἀρθρον 207 εἴτε παρέχει προθεσμίαν μέχρι τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησεως πρὸς ἀντίκρουσιν τῶν προτάσεων. Παρασχεθείσης τῆς προθεσμίας νέοι ἰσχυρισμοὶ δύνανται νὰ προταθοῦν μόνον πρὸς ἀντίκρουσιν ἤδη προταθέντων.

*Αρθρον 248.

Προτάσεις προηγουμένων συζητήσεων φέρονται εἰς τὸ αὐτὸ ἢ ἀνώτερον δικαστήριον δι' ἀναφορᾶς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς προσαγόμενον κεχωρημένον ἀντίγραφον αὐτῶν. Τὸ ἀντίγραφον τοῦτο ἀναλαμβάνεται μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως.

*Αρθρον 249.

1. Καὶ ἂν κατετέθησαν ἐγκαίρως αἱ προτάσεις καὶ τὰ ἀποδεικτικά ἔγγραφα, δύναται αἰτῆσαι τινὸς τῶν διαδίκων νὰ ἀναβληθῇ ἐκάστη συζήτησις τῆς υποθέσεως ἅπαξ μόνον εἰς μεταγενεστέραν δικάσιμον ἀμέσως ὀριζομένην, ἐφ' ὅσον συντρέχει σπουδαῖος λόγος κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου.

2. Δευτέραν ἀναβολὴν δύναται αἰτῆσαι τινὸς τῶν διαδίκων νὰ διατάξῃ μόνον ὁ εισηγητὴς κατὰ τὴν ἐνώπιον αὐτοῦ διαδικασίαν, ἐὰν κρίνῃ τοῦτο σκόπιμον.

*Αρθρον 250.

1. Ἡ προφορικὴ συζήτησις ἄρχεται μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς υποθέσεως διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ ἐνάγοντος, τοῦ ἐναγομένου καὶ τῶν λοιπῶν διαδίκων.

2. Αἱ ἀγορεύσεις πρέπει νὰ περιορίζονται εἰς τὸ νομικὸν καὶ πραγματικὸν μέρος τῆς υποθέσεως. Ἀπλὴ ἀναφορὰ εἰς τὰς προτάσεις ἀντὶ προφορικῆς ἀναπτύξεως δὲν ἐπιτρέπεται. Ἀνάγνωσις ἐγγράφων συγχωρεῖται μόνον καὶ ὅσον ἐνδιαφέρει ἢ κατὰ λέξιν διατύπωσις τοῦ περιεχομένου αὐτῶν.

3. Ὅσῳκις ὁ διάδικος ἢ ὁ νόμιμος ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ παρίσταται μετὰ δικηγόρου ἢ ἄλλου δικαστικοῦ πληρεξουσίου δικαιοῦται τῇ αἰτήσῃ του νὰ λάβῃ τὸν λόγον.

*Αρθρον 251.

1. Ὁ εἰρηνοδίκης ἐπιμελεῖται αὐτεπαγγέλτως τῆς περατώσεως τῶν ἐνώπιον αὐτοῦ συζητουμένων διαφορῶν. Ἡ ἐνώπιον τοῦ ἀκροατηρίου συζήτησις πρέπει κατὰ τὸ δυνατόν νὰ περατοῦται κατὰ τὴν αὐτὴν δικάσιμον.

2. Ἡ ἀπόφασις τοῦ εἰρηνοδίκου ἐκδίδεται εἰ δυνατόν ἀμέσως μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησεως, πάντως δὲ ἐντὸς δέκα πέντε τῶν πολλῶν ἡμερῶν.

*Αρθρον 252.

Πᾶσαι αἱ ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεις γίνονται ὑποχρεωτικῶς ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ εἰρηνοδίκου ἢ τοῦ δικαστοῦ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ τοῦ εισηγητοῦ οἱ ὁποῖοι ἐκδίδουν ὁσάκις συντρέχει περίπτωσις καὶ τὴν ὀριστικὴν ἀπόφασιν. Ἐὰν ὁ εἰρηνοδίκης, ὁ δικαστὴς τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ ὁ εισηγητὴς κωλύεται προσκαίρως, ἢ συζήτησις ἀναβάλλεται δι' ἄλλην δικάσιμον ἀμέσως ὀριζομένην, ἐὰν δὲ οὗτος ἀπεβίωσεν ἢ ἔπαυσε νὰ εἴναι τοποθετημένος εἰς τὸ δικαστήριον ἢ τελῇ ἐν ἀδείᾳ πέρα τοῦ ἐνδὸς μηνός, ἢ διαδικασία χωρεῖ ἐνώπιον τοῦ ἀναπληρωτοῦ του.

*Αρθρον 253.

1. Ὁ εἰρηνοδίκης κατ' αἵτησιν τοῦ ἐναγομένου ὑποβαλλομένην κατὰ τὴν πρώτην ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν δύναται νὰ παραπέμψῃ τὴν ἐκδίκασιν διαφορᾶς ἀφορώσης ἐνοχικὴν ἀπαίτησιν εἰς τὸ μονομελὲς ἢ πολυμελὲς πρωτοδικεῖον τῆς περιφερείας του, ἐὰν ἐκκρεμῇ ἐνώπιον αὐτοῦ ἀγωγή τοῦ ἐναγομένου κατὰ τοῦ ἐνάγοντος δι' ἀπαίτησιν ἐπιδεκτικὴν συμφητισμοῦ μετὰ τῆς παραπεμπομένης.

2. Ὁ δικαστὴς τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου δύναται ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῆς παρ. 1 νὰ παραπέμψῃ τὰς ἐνώπιον αὐτοῦ δικαζόμενας διαφορὰς εἰς τὸ πολυμελὲς πρωτοδικεῖον.

*Αρθρον 254.

1. Τὸ δικαστήριον δύναται αὐτεπαγγέλτως ἢ κατ' αἵτησιν τινὸς τῶν διαδίκων νὰ διατάξῃ τὴν αὐτοπρόσωπον ἐμφάνισιν τῶν διαδίκων ἢ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων των εἰς τὸ ἀκροατήριον πρὸς ὑποβολὴν ἐρωτήσεων καὶ παροχὴν διασαφίσεων περὶ τῆς υποθέσεως.

2. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῆς παρ. 1 ἡ κλήσις δύναται νὰ ἐπιδοθῇ καὶ ἐπιμελεία τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου, ἐκδίδεται δὲ πάντοτε εἰς τὸν διάδικον ἢ τὸν νόμιμον αὐτοῦ ἀντιπρόσωπον προσωπικῶς καὶ οὐχὶ πρὸς τὸν ἀντίκλητον.

*Αρθρον 255.

1. Τὸ δικαστήριον κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης δύναται αὐτεπαγγέλτως ἢ κατ' αἵτησιν τινὸς τῶν διαδίκων νὰ διατάξῃ τὴν ἔνωσιν καὶ συνεκδίκασιν πλειόνων ἐνώπιον αὐτοῦ ἐκκρεμουσῶν δικῶν μεταξὺ τῶν αὐτῶν ἢ διαφόρων διαδίκων ἐὰν ὑπάγωνται εἰς τὴν αὐτὴν διαδικασίαν καὶ κατὰ τὴν κρίσιν του διευκολύνεται ἢ ἐπιταχύνεται ἢ διεξαγωγή τῆς δίκης ἢ ἐπέρχεται μείωσις τῶν ἐξόδων.

2. Ἐὰν αἱ πλείονες ὑποθέσεις ἐκκρεμῶν ἐνώπιον διαφόρων εισηγητῶν ἢ τμημάτων, τὴν κατὰ τὴν παρ. 1 ἐξουσίαν ἔχει ὁ εισηγητὴς ἢ τὸ τμήμα εἰς ὃ διεβιβάσθῃ ἢ πρότερον ἀσκηθεῖσα ἀγωγή.

*Αρθρον 256.

1. Τὸ δικαστήριον κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης δύναται αὐτεπαγγέλτως ἢ κατ' αἵτησιν τινὸς τῶν διαδίκων νὰ διατάξῃ ὅπως πλείονες διὰ τοῦ αὐτοῦ δικηγόρου ὑποδληθεῖσαι αἰτήσεις συζητηθοῦν κεχωρισμένως.

2. Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος ἀσκήσῃ ἀνταγωγὴν, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ ὅπως γίνῃ κεχωρισμένη συζήτησις τῆς ἀγωγῆς ἀπὸ τῆς ἀνταγωγῆς, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν του διευκολύνεται ἢ ἐπιταχύνεται ἢ διεξαγωγή τῆς δίκης.

*Αρθρον 257.

Τὸ δικαστήριον δύναται αὐτεπαγγέλτως ἢ κατ' αἵτησιν τινὸς τῶν διαδίκων νὰ διατάξῃ ὅπως, ἐπὶ πλειόνων αὐτοτελῶν μέσων ἐπιθέσεως ἢ ἀμύνης ἀφορώντων τὴν αὐτὴν αἵτησιν, ἢ συζήτησις διεξαχθῇ διαδοχικῶς ἢ περιορισθῇ εἰς ἐν

ἢ τινὰ μόνον ἐξ αὐτῶν. ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ διευκολύνεται ἢ ἐπιταχύνεται ἢ διεξάγῃ τῆς δίκης.

Ἄρθρον 258.

Ἐὰν ἡ διάγνωσις τῆς διαφοράς ἐξαρτᾶται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐκ τῆς ὑπάρξεως ἢ ἀνυπαρξίας ἐννόμου τινὸς σχέσεως ἢ τῆς ἀκυρότητος ἢ τῆς διαρρήξεως δικαιοπραξίας τινὸς ἢ ὁποία ἀποτελεῖ ὑποκείμενον ἐτέρας δίκης ἐκκρεμοῦς ἐνώπιον πολιτικοῦ ἢ διοικητικοῦ δικαστηρίου ἢ ἐκ ζητήματος τοῦ ὁποῖον πρόκειται νὰ κρίνῃ ἢ κρίνεται ὑπὸ διοικητικῆς τινὸς ἀρχῆς, τὸ δικαστήριον δύναται αὐτεπαγγέλτως ἢ κατ' αἵτησιν τινὸς τῶν διαδίκων νὰ διατάξῃ τὴν ἀναβολὴν τῆς συζήτησεως μέχρι τελεσιδίκου ἢ ἀμετακλήτου περατώσεως τῆς ἐτέρας δίκης ἢ μέχρις ἐκδόσεως ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἀποφάσεως μὴ δυνάμενης νὰ προσβληθῇ. Ἐὰν ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ δὲν ἔχῃ εἰσέτι ἐπιληφθῇ τῆς ὑποθέσεως, τὸ δικαστήριον τάσσει προθεσμίαν, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὁ διάδικος ὀφείλει νὰ προκαλέσῃ δι' αἰτήσεως τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 259.

1. Ἐὰν εἶναι ἐκκρεμῆς ποινικὴ ἀγωγή ἔχουσα ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς διαγνώσεως τῆς διαφοράς, τὸ δικαστήριον δύναται αὐτεπαγγέλτως ἢ κατ' αἵτησιν τινὸς τῶν διαδίκων νὰ διατάξῃ τὴν ἀναβολὴν τῆς συζήτησεως μέχρις ἀμετακλήτου περατώσεως τῆς ποινικῆς διαδικασίας.

2. Ἐὰν κατὰ τὴν διάρκειαν δίκης τινὸς γεννηθῇ ὑπόνοια ἀξιοποίνου πράξεως ἢ διαπίστωσις τῆς ὁποίας ἔχει ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς διαγνώσεως τῆς διαφοράς, τὸ δικαστήριον δύναται αὐτεπαγγέλτως ἢ κατ' αἵτησιν τινὸς τῶν διαδίκων, νὰ διατάξῃ τὴν ἀναβολὴν τῆς συζήτησεως μέχρις ἀμετακλήτου περατώσεως τῆς ποινικῆς διαδικασίας ἐφ' ὅσον ἐντὸς προθεσμίας ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένης ἤθελεν ἀσκηθῇ ἡ διὰ τὴν ἀξιόπαινον πράξιν ποινικὴ ἀγωγή.

Ἄρθρον 260.

Ὁ εἰρηνοδίκης ὀφείλει κατὰ τὴν ἐνώπιον αὐτοῦ διαδικασίαν νὰ καθοδηγῇ, ὅσκις ὑπάρχει ἀνάγκη, τοὺς ἀνευ δικηγόρου ἢ δικολάβου παρισταμένους διαδίκους εἰς τὴν ἐπιχείρησιν τῶν διαδικαστικῶν πράξεων καὶ νὰ ἐπιστῇ τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἐπὶ τῶν συνεπειῶν ἐκ τῆς παρελεύσεως τῶν προθεσμιῶν, ἰδίᾳ τῶν ἀφορωσῶν τὴν ἀσκήσιν τῶν ἐνδίκων μέσων.

Ἄρθρον 261.

1. Ἐὰν μάρτυς, πραγματογνώμων ἢ τις τῶν αὐτοπροσώπως κατὰ τὴν συζήτησιν ἢ τὴν ἐπιχείρησιν διαδικαστικῆς πράξεως παρισταμένων διαδίκων ἢ νομίμων ἀντιπροσώπων τῶν ἀγνοῇ τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν, προσλαμβάνεται ἐρμηνεύς. Προκειμένου περὶ γλώσσης ἐλάχιστα γνωστῆς, ἐν ἀνάγκῃ δύναται νὰ προσληφθῇ ἐρμηνεύς τοῦ ἐρμηνεύς.

2. Ἡ κατάθεσις τοῦ μάρτυρος γράφεται εἰς τὰ πρακτικὰ ἢ εἰς τὴν ἐκθεσιν ἐν μεταφράσει, εἰ δυνατόν δὲ καὶ εἰς τὴν πρωτότυπον γλῶσσαν.

3. Οἱ ἐρμηνεῖς διορίζονται ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ καὶ ἐπὶ πολυμελῶν δικαστηρίων ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν ὀρκισθῇ ὡς ἐρμηνεῖς ὀρκίζονται κατὰ τὸ ἄρθρον 425 ὅτι πιστῶς καὶ ἀκριβῶς θέλουσιν ἀσκήσει τὸ καθήκον αὐτῶν, ὑπόκεινται δὲ εἰς τοὺς λόγους ἐξαιρέσεως τῶν πραγματογνωμόνων.

Ἄρθρον 262.

1. Ἐὰν μάρτυς ἢ πραγματογνώμων ἢ τις τῶν κατὰ τὴν συζήτησιν ἢ τὴν ἐπιχείρησιν διαδικαστικῆς πράξεως παρισταμένων διαδίκων ἢ νομίμων ἀντιπροσώπων τῶν εἶναι κωφός, ἄλαλος ἢ κωφάλαλος, ἢ μετ' αὐτοῦ συνεννόησις γίνεται ὡς ἐξῆς. Αἱ ἐρωτήσεις καὶ αἱ τυχόν παρατηρήσεις ὑποβάλλονται πρὸς τὸν κωφὸν ἐγγράφως, αἱ δὲ ἀπαντήσεις δίδονται προφορικῶς. Πρὸς τὸν ἄλλον αἱ ἐρωτήσεις καὶ παρατηρήσεις ὑποβάλλονται προφορικῶς, οὗτος δὲ ἀπαντᾷ ἐγγράφως. Πρὸς τὸν κωφάλαλον αἱ ἐρωτήσεις καὶ παρατηρήσεις ὑποβάλλονται ἐγγράφως, ἐγγράφως δὲ καὶ οὗτος ἀπαντᾷ. Αἱ ἐγγραφὴ ἐρωτήσεις, παρατηρήσεις καὶ ἀπαντήσεις καταχωρίζονται εἰς τὰ πρακτικὰ ἢ εἰς τὴν ἐκθεσιν.

2. Ἐὰν ὁ κωφός, ὁ ἄλαλος ἢ ὁ κωφάλαλος δὲν γνωρίζῃ ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν, ὁ δικαστὴς διορίζει ἓνα ἢ δύο ἐρμη-

νεῖς ἐκλεγομένους κατὰ προτίμησιν μεταξὺ τῶν εἰθισμένων νὰ συνεννοῦνται μετ' αὐτοῦ προσώπων.

Ἄρθρον 263.

Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησεως ἢ ὁποία ἔχει κηρυχθῇ περαιωμένη ὅταν κατὰ τὴν μελέτην τῆς ὑποθέσεως ἢ τὴν διάσκεψιν παρουσιάζωνται κενὰ ἢ ἀμφίβολα σημεῖα χορήγοντα συμπληρώσεως ἢ ἐπεξηγήσεως. Ἡ οὕτως ἐπαναλαμβανομένη συζήτησις θεωρεῖται συνέχεια τῆς προηγουμένης.

Ἄρθρον 264.

Ἐὰν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς τηρήσεως τῆς τάξεως διετάχθῃ ἢ ἀπομακρυνθῇ προσώπου μετέχοντος τῆς συζήτησεως ἢ τῆς διαδικαστικῆς πράξεως ἐκ τοῦ τόπου ἐνθα διεξάγονται αὗται, ἡ διαδικασία προβαίνει ὡς ἐὰν ἡ ἀποχώρησις ἐγένετο ἐκουσίως.

Ἄρθρον 265.

1. Περὶ τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου προφορικῆς συζήτησεως συντάσσονται ὑπὸ τοῦ γραμματέως καὶ ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν πρακτικὰ τὰ ὁποία πρέπει νὰ περιέχουν α) μνηεῖον τοῦ τόπου καὶ τοῦ χρόνου τῆς συζήτησεως, β) τὰ ὀνοματεπώνυμα τῶν δικαστῶν, τοῦ εἰσαγγελέως, τοῦ γραμματέως, τοῦ ἐρμηνεύς, τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων, τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων καὶ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, γ) μνηεῖον περὶ τῆς δημοσιότητος τῆς συζήτησεως ἢ τῆς διεξάγωγῆς αὐτῆς κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, δ) τὰ κατὰ τὴν συζήτησιν γενόμενα, ἰδίᾳ δὲ τὰς ὑποβληθείσας ἐρωτήσεις καὶ τὰς ἐπ' αὐτῶν ἀπαντήσεις, τοὺς ἰσχυρισμούς, τὰς αἰτήσεις καὶ τὰς δηλώσεις τῶν διαδίκων, πλὴν ἂν εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἢ ὑποβληθῇ προτάσεων ὅποτε ἀρκεῖ ἢ εἰς αὐτὰς ἀναφορὰ, τὰς καταθέσεις τῶν μαρτύρων, τῶν πραγματογνωμόνων καὶ τῶν ἐξετασθέντων διαδίκων ἢ νομίμων ἀντιπροσώπων των, ἐφ' ὅσον οὗτοι δὲν ἐξητάσθησαν προηγουμένως ἢ ἀπομακρύνονται ἐκ τῆς προτέρας καταθέσεώς των, τὰς γνωμοδοτήσεις τῶν πραγματογνωμόνων, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπεβλήθησαν ἐγγράφως ὅτε ἀρκεῖ ἢ εἰς αὐτὰς ἀναφορὰ, τὸ πόρισμα τῆς αὐτοψίας καὶ ε) τὴν δημοσίευσιν τῶν ἀποφάσεων.

2. Τὰ πρακτικὰ δύναται νὰ τηρηθῶν καὶ στενογραφικῶς. Τὸ στενογραφημένον πρωτότυπον μεταφράζεται ὑπὸ τοῦ τηρήσαντος αὐτὸ καὶ προσαρτᾶται εἰς τὰ πρακτικὰ.

3. Διὰ β. δικταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ δύναται νὰ ὀρισθῇ καὶ ἡ διὰ φωνοληψίας τήρησις τῶν πρακτικῶν.

Ἄρθρον 266.

Τὰ πρακτικὰ ἀναγινώσκονται ἐν σχεδίῳ εἰς τοὺς διαδίκους ἢ τοὺς πληρεξουσίους αὐτῶν κατ' αἵτησιν των, ὑποχρεωτικῶς μὲν ἐὰν περιλαμβάνουν ἀναγνώρισιν, συμβιβασμόν, παραίτησιν ἢ ὁμολογίαν, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου δὲ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν. Περὶ τούτου γίνεται μνηεῖα εἰς τὰ πρακτικὰ.

Ἄρθρον 267.

1. Τὰ πρακτικὰ ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν καὶ τοῦ γραμματέως. Τὰ σχέδια ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων συντάσσονται τὰ πρακτικὰ φυλάσσονται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ δικαστηρίου.

2. Ἐὰν ὁ διευθύνων τὴν συζήτησιν κωλύεται ἢ ἔπαυσε νὰ ἀποτελῇ μέλος τοῦ δικαστηρίου, ὑπογράφει ἀντ' αὐτοῦ ὁ κατὰ διορισμὸν ἀρχαιότερος τῶν κατὰ τὴν συζήτησιν λαβόντων μέρος δικαστῶν, κωλυομένων δὲ πάντων τούτων, ὑπογράφει μόνον ὁ γραμματεὺς. Περὶ τῶν κωλυμάτων γίνεται μνηεῖα εἰς τὰ πρακτικὰ.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 2 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ μονομελῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρον 268.

1. Τὰ πρακτικὰ ἀποτελοῦν πλήρη ἀπόδειξιν ὡς πρὸς τὴν συζήτησιν καὶ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς.

2. Ἐὰν κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν διευτυπώθῃ ἐκ μέρους τῶν διαδίκων, τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων ἢ τῶν πλη-

ρεζουσιών αὐτῶν ἀντίρρησης στρεφόμενη περὶ τὴν ἀκρίβειαν τῆς διατυπώσεως τῶν ἀναγνωρίσεων, συμβιβασμῶν, παραιτήσεων, ὁμολογιῶν ἢ ἄλλων δηλώσεων, τὰ πρακτικὰ ἐκτιμῶνται κατὰ τὸ μέρος αὐτὸ ἐλευθέρως ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ.

3. Ἡ τήρησις τῶν διὰ τὴν προφορικὴν συζήτησιν ὁριζομένων διατυπώσεων δύναται νὰ ἀποδεχθῇ μόνον διὰ τῶν πρακτικῶν.

*Ἀρθρον 269.

Ἐὰν κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς ὑποθέσεως δὲν ἐμφανίζονται πάντες οἱ διάδικοι ἢ ἐμφανίζονται μὲν ἀλλὰ δὲν μετέχουν προσηκόντως τῆς συζητήσεως, αὕτη ματαιοῦται. Νέα συζήτησις τῆς ὑποθέσεως δὲν δύναται νὰ ὁρισθῇ πρὸ τῆς παρόδου τριῶν μηνῶν, πλην ἂν συντηθῇ ἡ προθεσμία.

*Ἀρθρον 270.

Ἐκαστος διάδικος ὀφείλει νὰ ἀπαντᾷ σαφῶς, γενικῶς ἢ ειδικῶς, περὶ τῆς ἀληθείας ἢ μὴ τῶν πραγματικῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ ἀντιδίκου του. Ἐφ' ὅσον δὲν ἡμφεσθητῇ ἡ ἀλήθεια πραγματικοῦ τινὸς ἰσχυρισμοῦ, εἰς τὸν δικαστὴν ἀπόκειται νὰ κρίνῃ ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν τυχόν γενικὴν ἄρνησιν καὶ τὸ σύνολον τῶν ἰσχυρισμῶν τῶν διαδίκων, ἐὰν συναγεται ὁμολογία ἢ ἄρνησις.

*Ἀρθρον 271.

1. Ἡ ἔνστασις πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ ὥρισμένην αἵτησιν καὶ σαφῆ ἐκθεσιν τῶν γεγονότων τὰ ὅποια θεμελιοῦν αὐτήν.

2. Ἐνστάσεις ἐκ δικαιώματος τρίτου ἐπιτρέπονται μόνον εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένους περιπτώσεις.

*Ἀρθρον 272.

Κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν καὶ πρὸ τῆς ἐπὶ τῆς οὐσίας ὑπερασπίσεως ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρου 239 πρέπει νὰ προτείνωνται ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου α) ἡ ἀναρμοδιότης, πλην ἐὰν δὲν χωρῇ παρέκτασις, β) ἡ ἀπαγωγή τῆς διαφορᾶς εἰς διαιτησίαν, γ) ἡ ἑλλειψὶς ἐγγυοδοσίας, δ) ἡ μὴ καταβολὴ τῶν ἐξόδων τῆς προηγουμένης δίκης, ε) ἡ ὑπαρξίς προθεσμίας πρὸς ἀποκοίτησιν κληρονομίας, στ') ἡ προσεπικλήσις ὁμοδίκων ἢ ὑποχρέων πρὸς ἀποζημίωσιν, ζ) ἡ ἀκυρότης τοῦ δικηγράφου τῆς ἀγωγῆς ἢ τῆς παρεμβάσεως.

*Ἀρθρον 273.

Ἐὰν ἡ διαφορὰ ὑπάγεται εἰς διαιτησίαν, τὸ δικαστήριον παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν διαιτησίαν, διατηρουμένων τῶν συνεπειῶν τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀγωγῆς. Ἐὰν παύσῃ ἡ ἰσχύς τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας, ἡ ὑπόθεσις ἐπαναφέρεται εἰς τὸ δικαστήριον διὰ κλήσεως.

*Ἀρθρον 274.

Ὁ κληρονόμος, ἐναγόμενος δι' ἀπαίτησιν κατὰ τῆς κληρονομίας, ἐφ' ὅσον δικαιοῦται εἰσέτι νὰ ἀποκηθῇ αὐτήν, δύναται νὰ ζητήσῃ ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως. Τὸ δικαστήριον δεχόμενον τὴν αἵτησιν ἀναβάλλει τὴν συζήτησιν μέχρι τῆς παρόδου τῆς προθεσμίας ἀποκοιήσεως τῆς κληρονομίας.

*Ἀρθρον 275.

Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος προσεπικάλυψε τοὺς ὁμοδίκους ἢ τοὺς πρὸς ἀποζημίωσιν ὑποχρέους ἢ τὸν νομέα καὶ οὗτοι δὲν ἐνεφανίσθησαν κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν, δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως μέχρι τῆς παρόδου τῆς εἰς τὸν προσηκόντως παρεχόμενης προθεσμίας πρὸς ἐμφάνισιν. Τὸ δικαστήριον δεχόμενον τὴν αἵτησιν ἀναβάλλει τὴν συζήτησιν μέχρι τῆς παρόδου τῆς προθεσμίας.

*Ἀρθρον 276.

Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τοῦ ἀρθρου 272 τὸ δικαστήριον, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν του διευκολύνεται ἢ ἐπιταχύνεται ἡ διεξαγωγὴ τῆς δίκης, δύναται νὰ προδῇ εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν καὶ νὰ ἐκδώσῃ ἰδιαιτέραν ἀπόφασιν πρὸ τῆς ἐξετάσεως τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ὡς πρὸς τὴν ἑλλειψιν δικαιοδοσίας, τὴν ἐκκρεμοδικίαν, τὴν ἱκανότητα νὰ εἶναι διάδικος ἢ νὰ διεξαγάγῃ δίκην ἰδίῳ ὀνόματι ἢ τὴν

νόμιμον παράστασιν ἢ ἐξουσιοδότησιν τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου.

*Ἀρθρον 277.

1. Ὁ ἐναγόμενος, συντρεχουσῶν τῶν προϋποθέσεων τοῦ οὐσιαστικοῦ δικαίου, δύναται νὰ προτείνῃ συμφητισμὸν εἴτε ὑπὸ τὴν εἴρεσιν τῆς ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἀναγνωρίσεως τῆς διὰ τῆς ἀγωγῆς ἀσκηθείσης ἀπαιτήσεως εἴτε ἄνευ τῆς αἰρέσεως ταύτης.

2. Ἡ πρότασις τοῦ συμφητισμοῦ δημιουργεῖ ἐκκρεμοδικίαν.

*Ἀρθρον 278.

1. Μετὰ τὴν ἐπέλευσιν τῆς ἐκκρεμοδικίας καὶ μέχρι τέλους τῆς πρώτης ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως δύναται ὁ ἐναγόμενος νὰ ἀσκήσῃ ἀνταγωγὴν.

2. Ἐπὶ ἀναγκαστικῆς ὁμοδικίας συγχωρεῖται ἀνταγωγὴ μόνον ὅταν ἀσκεῖται ὑπὸ πάντων ἢ κατὰ πάντων τῶν ὁμοδίκων.

3. Ὑπόθεσις ὑπαγομένη εἰς εἰδικὴν διαδικασίαν δὲν δύναται νὰ εἰσχωθῇ δι' ἀνταγωγῆς κατ' ἀγωγῆς ἢ ὅποια δικάζεται κατὰ τὴν γενικὴν ἢ διάφορον εἰδικὴν διαδικασίαν καὶ ἀντιστρόφως.

4. Ἡ ἀνταγωγὴ ἀσκεῖται εἴτε δι' ἰδιαιτέρου δικηγράφου εἴτε διὰ τῶν προτάσεων ἢ, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ ὑποβολὴ προτάσεων, προφορικῶς, γινομένης μνείας εἰς τὰ πρακτικά.

5. Ἀσκηθείσης τῆς ἀνταγωγῆς, ἡ δωσιδικία αὐτῆς ὑφίσταται καὶ ἐὰν ἡ κυρία ἀγωγὴ ἀπορριφθῇ ἢ ὁ ἐνάγων ἀνακαλέσῃ ταύτην ἢ παραιτηθῇ αὐτῆς.

*Ἀρθρον 279.

Μέσα ἐπιθέσεως καὶ ἀμύντης δύναται νὰ προβληθῶν μέχρι πέρατος τῆς πρώτης ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως, ἄλλως ἀπορρίπτονται ὡς ἀπαράδεκτα καὶ αὐτεπαγγέλτως, πλην ἂν κατὰ νόμον δύναται νὰ προταθῶν κατὰ πάσαν στάσιν τῆς δίκης. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ καὶ μετὰ τὴν πρώτην ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν, προβολὴν μέσων ἐπιθέσεως καὶ ἀμύντης, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν του δὲν προσβλήθησαν ταῦτα ἐγκαίρως ἐκ δεδικαιολογημένης αἰτίας καὶ οὐχὶ ἐκ προθέσεως στρεφοδικίας ἢ ἐκ βαρείας ἀμελείας καὶ δὲν ἐπιβραδύνεται ἡ περάτωσις τῆς δίκης.

*Ἀρθρον 280.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικεῖου οἱ διάδικοι πρέπει νὰ προτείνουν καὶ νὰ προσάγουν πάντα τὰ πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἰσχυρισμῶν αὐτῶν ἀποδεικτικὰ μέσα καὶ ἰδίᾳ ὑποχρεοῦνται νὰ προσάγουν τὰ ἐγγράφα τὰ ὅποια ἐπικαλοῦνται.

*Ἀρθρον 281.

1. Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος δὲν ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν ἢ ἐμφανισθεὶς δὲν μετὰσχῃ προσηκόντως αὐτῆς, τὸ δικαστήριον ἐξετάζει αὐτεπαγγέλτως ἐὰν ἡ ἀγωγὴ καὶ ἡ κλήσις πρὸς συζήτησιν ἐπεδόθησαν πρὸς αὐτὸν νομίμως καὶ ἐμπροθέσμως.

2. Ἐὰν ἡ ἀγωγὴ καὶ ἡ κλήσις πρὸς συζήτησιν δὲν ἐπεδόθησαν ἐμπροθέσμως ἢ, μὴ νομίμως ἐπιδόθῃσιν, δὲν περιτλήθον εἰς γνῶσιν τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις, τὸ δικαστήριον διατάσσει τὴν ἐκ νέου ἐπίδοσιν αὐτῶν. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει προβαίνει ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου εἰς τὴν συζήτησιν.

3. Ἑρμηδικοῦντος τοῦ ἐναγομένου, οἱ περιεχόμενοι εἰς τὴν ἀγωγὴν πραγματικοὶ ἰσχυρισμοὶ τοῦ ἐνάγοντος θεωροῦνται ὁμολογημένοι, πλην ἂν πρόκειται περὶ γεγονότων διὰ τὰ ὅποια δὲν συγχωρεῖται ὁμολογία, ἢ δὲ ἀγωγὴ γίνεται δεκτὴ ἐφ' ὅσον κρίνεται νόμῳ βάσιμος καὶ δὲν ὑπάρχει ἔνστασις ἐξεταζομένη αὐτεπαγγέλτως.

*Ἀρθρον 282.

1. Ἐὰν ἡ συζήτησις γίνεται ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐνάγοντος καὶ δὲν ἐμφανισθῇ οὗτος κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν ἢ ἐμφανισθεὶς δὲν μετὰσχῃ προσηκόντως ταύτης, τὸ δικαστήριον προβαίνει εἰς τὴν συζήτησιν ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ καὶ ἀπορρίπτει τὴν ἀγωγὴν.

2. Εάν η συζήτηση γίνεται επίμελειά του έναγομένου ή του κυρίου ή προσθέτως παρεμβαίνοντος, εφαρμόζονται αι διατάξεις του άρθρου 281, εν περιπτώσει δέ έρμηδικίας του έναγομένου απορρίπτεται η άγωγή.

3. Εάν ο έναγόμενος ήστησεν άνταγωγήν δι' ιδίου δικηγόρου, εφαρμόζονται αι διατάξεις του άρθρου 281. Εάν η άνταγωγή ήστηθι διά τών προτάσεων, κηρύσσεται άπραγματος ή συζήτηση αύτης.

"Άρθρον 283.

Εάν ο κύριος παρεμβαίνων δέν εμφανισθι κατά την πρώτην συζήτησιν ή εμφανισθείς δέν μετάσχη προσηκόντως αύτης, εφαρμόζονται αι διατάξεις του άρθρου 282.

"Άρθρον 284.

1. Εάν ο προσθέτως παρεμβαίνων δέν εμφανισθι κατά την πρώτην συζήτησιν ή εμφανισθείς δέν μετάσχη προσηκόντως αύτης, ή διαδικασία προβαίνει ως εάν δέν είχεν άσκηθι ή πρόσθετος παρέμβασις. Ο προσθέτως παρεμβαίνων δύναται νά παρίσταται εις τας έπακολουθούσας συζητήσεις και διαδικαστικάς πράξεις και πρέπει νά καλήται νομίμως πρὸς τοῦτο.

2. Εάν ο προσθέτως παρεμβαίνων εμφανισθι κατά την πρώτην συζήτησιν τότε α) εάν μὲν απολείπονται άμφότεροι οί άρχικοί διάδικοι ή ο αντίδικος του ύπέρ οῦ ή παρέμβασις, τὸ δικαστήριον συζητεῖ τὴν υπόθεσιν έρήμην του αντίδικου του ύπέρ οῦ ή παρέμβασις, εφαρμόζοντων τῶν διατάξεων τῶν άρθρων 281 και 282, β) εάν απολείπεται μόνον ο ύπέρ οῦ ή παρέμβασις, τὸ δικαστήριον συζητεῖ τὴν υπόθεσιν έρήμην τούτου μεταξὺ τοῦ παρεμβαίνοντος και τοῦ αντίδικου του ύπέρ οῦ ή παρέμβασις.

3. Εάν ο προσθέτως παρεμβαίνων μετάσχη τῆς δίκης ως κύριος διάδικος και δέν εμφανισθι κατά την πρώτην συζήτησιν ή εμφανισθείς δέν μετάσχη προσηκόντως αύτης, έπέρχονται ως πρὸς αὐτὸν αι διατάξεις οί άρμόζονσαι εν περιπτώσει άπουσίας τοῦ διαδίκου τὴν θέσιν τοῦ οποιου ανέλαβε.

"Άρθρον 285.

Εάν οί κατά τὸ άρθρον 87 προσεπικληθέντες δέν ένεφανίσθησαν εις τὴν ἐπ' άκροατηρίου συζήτησιν ή εάν απολείφθέντος τοῦ προσεπικαλέσαντος ένεφανίσθησαν οί προσεπικληθέντες όμόδικοι, εφαρμόζονται τὰ εν τῷ άρθρῳ 77. Εάν δέν ένεφανίσθησαν οί προσεπικληθέντες και ο προσεπικαλέσας, υπόκεινται οί προσεπικληθέντες όμόδικοι εις τὰς αὐτὰς επίζημίους συνεπείας εις τὰς οἰσας και ο προσεπικαλέσας.

"Άρθρον 286.

1. Εάν ο κατά τὸ άρθρον 88 προσεπικληθείς δέν εμφανισθι κατά την ἐπ' άκροατηρίου συζήτησιν ή εμφανιζόμενος δέν προβῃ εις δήλωσιν κατ' εἰς σχέσιν του πρὸς τὸ επίδικον ή άμφισβήτησιν τοῦς ισχυρισμοῦς τοῦ προσεπικαλέσαντος έναγομένου, οὔτος δικαιούται νά αποδεχθῇ τὴν άγωγήν.

2. Εάν ο κατά τὸ άρθρον 88 προσεπικληθείς άναγνωρίσῃ ως αληθεῖς τοῦς ισχυρισμοῦς τοῦ προσεπικαλέσαντος έναγομένου, δικαιούται τῇ συναίνεσει αὐτοῦ νά μετάσχη τῆς δίκης ως κύριος διάδικος εις τὴν θέσιν τοῦ έναγομένου. Εν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ο έναγόμενος τίθεται εκτὸς τῆς δίκης, ή δέ έκδοθησομένη άπόφασις έχει ισχὺν και κατ' αὐτοῦ.

"Άρθρον 287.

Εάν ο έναγων, ο έναγόμενος ή ο κύριος παρεμβαίνων προσεπικαλέσεν πρὸς αποζημίωσιν τοῦς πρὸς τοῦτο υποχρεούς, τότε 1) μὴ εμφανισθέντες οί προσεπικληθέντες και ο προσεπικαλέσας, δικάζονται έρήμην, 2) εμφανισθέντων τῶν κυρίων διαδίκων και απολειπομένων τῶν προσεπικληθέντων, συζητεῖται ή υπόθεσις μεταξὺ τῶν πρώτων κατ' άντιμωλίαν, οί δέ προσεπικληθέντες δικάζονται έρήμην, 3) εμφανισθέντων τῶν προσεπικληθέντων και απολειπομένου τοῦ προσεπικαλέσαντος τούτους κυρίου διαδίκου, οί πρώτοι έχουν τὸ δικαίωμα εἴτε νά λάβουν τὴν θέσιν τοῦ κυρίου διαδίκου και νά συζητή-

σουν τὴν υπόθεσιν μετὰ τοῦ αντίδικου εἴτε νά παρέμβουν άπλῶς. Κατὰ τὴν δευτέραν περίπτωσιν ή διαδικασία προβαίνει ως εάν δέν είχεν άσκηθι ή πρόσθετος παρέμβασις, τὸ δέ δικαστήριον δικάζει έρήμην τὸν απολειπόμενον προσεπικαλέσαντα διάδικον, 4) εμφανισθέντων τῶν κυρίων διαδίκων και τῶν προσεπικληθέντων, έχουν οί τελευταίοι τὸ δικαίωμα νά λάβουν τὴν θέσιν τοῦ προσεπικαλέσαντος και νά συζητήσουν τὴν υπόθεσιν μετὰ τοῦ αντίδικου ή νά παρέμβουν άπλῶς.

"Άρθρον 288.

Εάν κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ άρθρου 287 οί προσεπικληθέντες λάβουν τὴν θέσιν τοῦ προσεπικαλέσαντος, στεροῦνται τοῦ δικαιώματος νά άμφισβήτησουν τὴν πρὸς αποζημίωσιν υποχρέωσιν, ή δέ υπόθεσις συζητεῖται μεταξὺ αὐτῶν και τῶν λοιπῶν διαδίκων, τιθεμένων τοῦ προσεπικαλέσαντος εκτὸς τῆς δίκης. Η άπόφασις έχει ισχὺν και κατὰ τοῦ εκτὸς τῆς δίκης τεθέντος προσεπικαλέσαντος ο οποιος δύναται νά εξακολουθήσῃ μετέχων τῆς δίκης ως προσθέτως παρεμβαίνων.

"Άρθρον 289.

1. Εάν μετὰ τὴν πρώτην έρήμην ή κατ' άντιμωλίαν συζήτησιν εις έκαστον βαθμὸν δικαιοδοσίας δέν εμφανισθι τις τῶν διαδίκων ή εμφανισθείς δέν μετάσχη προσηκόντως τῆς συζητήσεως, ή διαδικασία προβαίνει ως εάν ήσαν παρόντες πάντες οί διάδικοι. Τὸ δικαστήριον υποχρεούται νά λαμβάνῃ ἐπ' όψιν τὸ εἰσαγωγικὸν τῆς δίκης δικόγραφον, πάσας τὰς ἐπὶ τοῦ μὴ εμφανισθέντος διαδίκου κατὰ τὰς προηγουμένας συζητήσεις υποβληθείσας προτάσεις, τὰ πρακτικά τῶν προηγουμένων συζητήσεων, τὰ τυχόν κοινοποιηθέντα δικόγραφα και τὰς εις τὴν δικογραφίαν ή τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου ύπαρχούσας εκθέσεις διεξαγωγῆς άποδείξεων.

2. Ο μὴ εμφανισθείς ή μὴ μετасχὼν προσηκόντως εις τὴν συζήτησιν διάδικος δικαιούται νά παρίσταται και νά μετέχη εις πάσας τὰς μετὰ ταῦτα διεξαγομένας συζητήσεις και διαδικαστικάς πράξεις και πρέπει νά καλήται πάντοτε κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις και προδικείας.

"Άρθρον 290.

1. Εάν διάδικος, μὴ εμφανισθείς κατὰ τὴν εκφώνησιν τῆς υποθέσεως, προσέλθῃ διαρκούσης τῆς συζητήσεως και μετάσχη προσηκόντως ταύτης, θεωρεῖται ως κατ' άντιμωλίαν διακαζόμενος και υποχρεούται νά αποδεχθῇ τὴν συζήτησιν εις δ σημείον αὕτη εύρίσκειται.

2. Θεωρεῖται ως μὴ παριστάμενος ο ζητῶν μόνον άναβολὴν μὴ γενομένην δεκτὴν ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου διάδικος.

3. Εάν διάδικος, εμφανισθείς κατὰ τὴν εκφώνησιν τῆς υποθέσεως, υποβάλῃ αἴτησιν άναβολῆς τῆς συζητήσεως άπορριφθεῖσαν ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου, χωρὶς νά άπαντήσῃ εις τὴν οὐσίαν, θεωρεῖται ως μὴ μετέχων προσηκόντως τῆς περαιτέρω συζητήσεως.

4. Ο μετὰ τὴν έναρξιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς οὐσίας εκουσίως άποχωρὼν διάδικος θεωρεῖται ως κατ' άντιμωλίαν διακαζόμενος.

"Άρθρον 291.

Πρώτη συζήτησις θεωρεῖται εκείνη καθ' ἣν ή υπόθεσις εξεφωνήθη και ήρξατο ή ενδίκασις αὐτῆς, άδιαφόρως αν τὸ δικαστήριον εἰσηλθεν ή οχι εις τὴν εξέτασιν τῆς οὐσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Π αρεμπύπτοντα.

"Άρθρον 292.

1. Εἰς τὰ παρεμπύπτοντα ζητήματα ανάγεται πᾶν δ,τι δύναται νά έμποδίσῃ, διακόψῃ ή καταργήσῃ ή όπωσδήποτε επηρεάσει τὴν τακτικὴν πρόδον τῆς κυρίας δίκης, περιλαμβανομένης και τῆς εκτελέσεως.

2. Τὰ παρεμπύπτοντα ζητήματα προϋποθέτουν κυρίαν διαφοράν και ένα τούλάχιστον διάδικον τὸν οποιον ενδιαφέρει ή άπόφασις ἐπὶ τῆς κυρίας διαφορᾶς και τοῦ παρεμπύπτοντος.

*Άρθρον 293.

1. Ἡ παρεμπύπτουσα ἀγωγή μεταξὺ τῶν αὐτῶν διαδίκων ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου πρέπει νὰ περιέχῃ μεταγενεστέραν αἴτησιν τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου διαδίκου.

2. Αἱ παρεμπύπτουσαι ἀγωγαὶ δύνανται νὰ ἀσκηθῶν κατὰ πάσαν στάσιν τῆς δίκης καὶ κατ' ἑφεσιν, πλὴν ἂν περιέχουν αὐτοτελῆ αἴτησιν.

*Άρθρον 294.

Τὸ δικαστήριον, καθ' εἰσανδήποτε διαδικασίαν καὶ ἂν δι-κάζῃ, ἐξετάζει τὰ παρεμπύπτοντα ζητήματα καὶ ὅταν εἶναι ἀναρμόδιον πρὸς ἐκδίκασιν αὐτῶν.

*Άρθρον 295.

Τὰ παρεμπύπτοντα ζητήματα ἢ αἱ παρεμπύπτουσαι ἀγωγαὶ συνεκδικάζονται μετὰ τῆς κυρίως δίκης. Ἐὰν ἡ κυρία δίκη εἶναι ὥριμος κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ πρὸς ἐκδοσιν ὁριστικῆς ἀποφάσεως, τὸ δὲ παρεμπύπτον χρήζῃ ἐξετάσεως, τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται ἐπὶ τῆς κυρίας δίκης, παραπέμπον τὸ παρεμπύπτον εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Διαδικασία ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ τοῦ πολυμελοῦς πρωτοδικείου.

*Άρθρον 296.

1. Ὁ εἰσηγητὴς ἐξετάζει καὶ ἀποφαίνεται περὶ πάντων τῶν διαδικαστικῶν καὶ οὐσιαστικῶν ζητημάτων καὶ προπαρασκευάζει τὴν ὑπόθεσιν ὥστε αὕτη νὰ καθίσταται ὥριμος πρὸς ἐκδοσιν ὁριστικῆς ἀποφάσεως διὰ μιᾶς καὶ μόνης συζητήσεως ἐνώπιον τοῦ πολυμελοῦς πρωτοδικείου. Ἰδίᾳ α) ἀποφαίνεται περὶ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 272 ἀναφερομένων ζητημάτων τηρουμένης τῆς διατάξεως τῆς παρ. 4 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ, β) διατάσσει ἀποδείξιν ἢ ὅποια διεξάγεται κατὰ κανόνα ἐνώπιον αὐτοῦ.

2. Ἐὰν ἡ ἀγωγή ἔχῃ τυπικὰς ἢ οὐσιαστικὰς ἐλλείψεις, ὁ εἰσηγητὴς κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν προκαλεῖ τὴν διόρθωσιν ἢ συμπλήρωσιν αὐτῶν εἴτε ἀμέσως εἴτε παρέχων πρὸς τοῦτο προθεσμίαν, ἐφαρμοζομένης κατὰ τὰ λοιπὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἁρθροῦ 231 παρ. 2. Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ πράξῃ ὁ εἰσηγητὴς διατάσσων τὴν ἐπανάληψιν τῆς συζητήσεως.

3. Ἐὰν ἡ ἀγωγή εἶναι ἀπορριπτέα ἢ ἡ ὑπόθεσις εἶναι ὅπως δῆποτε ὥριμος διὰ τὴν ἐκδοσιν ὁριστικῆς ἀποφάσεως, ὁ εἰσηγητὴς δι' ἀποφάσεώς του κηρύσσει περαιωμένην τὴν ἐνώπιον αὐτοῦ διαδικασίαν καὶ παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ πολυμελὲς πρωτοδικεῖον. Ἐὰν διεξήχθησαν ἀποδείξεις, εἰς τὴν ἀπόφασιν πρέπει νὰ περιέχεται καὶ ἡ ἐκτίμησις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ.

4. Ἐπὶ ἐρημοδικίας τινὲς τῶν διαδίκων κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 281 ἕως 291, ἐφ' ὅσον δὲ συντρέχει περίπτωσις ὁ εἰσηγητὴς ἐκδίδει καὶ τὴν ὁριστικὴν κατ' ἐρήμην ἀπόφασιν. Ἐπὶ ἐρημοδικίας κατὰ τινὰ τῶν μεταγενεστέρων συζητήσεων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 289, τοῦ εἰσηγητοῦ μὴ δυναμένου νὰ ἐκδώσῃ τὴν ὁριστικὴν ἀπόφασιν.

5. Ὁ εἰσηγητὴς ἐκδίδει ὁριστικὴν ἀπόφασιν ἐν περιπτώσει ἀποδοχῆς τῆς ἀγωγῆς. Ἐπίσης διὰ ρητῆς συμφωνίας τῶν διαδίκων καταχωρίζομένης εἰς τὰ πρακτικὰ ὁ εἰσηγητὴς δύναται νὰ καταστήσῃ ἀρμόδιος πρὸς ἐκδοσιν καὶ τῆς ὁριστικῆς κατ' ἀντιμωλίαν ἀποφάσεως ἀντὶ τοῦ πολυμελοῦς πρωτοδικείου.

*Άρθρον 297.

1. Εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ πολυμελοῦς πρωτοδικείου μετέχει ὑποχρεωτικῶς ὁ εἰσηγητὴς ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου διεξήχθη ἡ διαδικασία. Ἐὰν ὁ εἰσηγητὴς κωλύεται προσκαίρως, ἡ συζήτησις ἀναβάλλεται δι' ἄλλην δικάσιμον ἀμέσως ὀριζομένην, ἐὰν δὲ οὗτος ἀπεβίωσεν ἢ ἔπαυσε νὰ εἶναι τοποθετημένος εἰς τὸ δικαστήριον ἢ τελεῇ ἐπ' ἀδείᾳ πλεόν τοῦ ἐνὸς μηνὸς ἢ ἐν

δικαστικαῖς διακοπαῖς, προσλαμβάνεται ὁ ἀντικαταστάτης αὐτοῦ.

2. Ἡ ἐνώπιον τοῦ πολυμελοῦς πρωτοδικείου συζήτησις ἀρχεται διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ προφορικῆς ἀναπτύξεως τῆς ὑπόθεσεως, μεθ' ἧς δίδεται ὁ λόγος εἰς τοὺς παρόντας διαδίκους καὶ πληρεξουσίους αὐτῶν.

3. Τὸ πολυμελὲς πρωτοδικεῖον ἐξετάζει ὁλόκληρον τὴν ὑπόθεσιν, μὴ δεσμευόμενον ἐκ τῶν ἀποφάσεων τοῦ εἰσηγητοῦ τὰς ὁποίας δύναται νὰ ἀνταγαγῇ ἐλευθέρως.

4. Ἐὰν τὸ πολυμελὲς πρωτοδικεῖον διατάξῃ νέας ἀποδείξεις ἢ τὴν ἐπανάληψιν ἢ συμπλήρωσιν τῶν ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ διεξαχθεισῶν, δύναται ἢ νὰ κρατήσῃ παρ' ἑαυτῷ τὴν ὑπόθεσιν καὶ νὰ προβῇ εἰς τὴν διεξαγωγὴν αὐτῶν ἐπ' ἀκροατηρίου ἢ νὰ παραπέμψῃ αὐτὴν εἰς τὸν εἰσηγητὴν πρὸς περαιτέρω προπαρασκευήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

Διακοπὴ καὶ ἐπανάληψις τῆς δίκης.

*Άρθρον 298.

1. Ἡ δίκη διακόπτεται ἐὰν μέχρι τοῦ πέρατος τῆς προφορικῆς συζητήσεως μετὰ τὴν ὁποίαν ἐκδίδεται ἡ ὁριστικὴ ἀπόφασις α) ἀποθάνῃ τις τῶν διαδίκων ἢ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων του ἢ ἐπέλθῃ ἄλλη μεταβολὴ εἰς τὸ πρόσωπον τινὸς ἐξ αὐτῶν ἐπηρεάζουσα τὴν ἱκανότητα τῆς ἐπὶ δικαστηρίου παραστάσεως ἢ τὴν ἐξουσίαν τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου πρὸς ἐκπροσώπησιν, πλὴν ἂν πρόκειται περὶ θανάτου ἢ ἄλλων μεταβολῶν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου ἀνωνύμου ἐταιρίας, ἐταιρίας περιορισμένης εὐθύνης, νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, σωματείου, ἢ ιδρύματος, β) ἐπέλθῃ περίπτωσις ἀποκαταστάσεως κληρονομίας ἢ κληροδοσίας, γ) κηρυχθῇ τις τῶν διαδίκων εἰς κατὰστασιν πτωχεύσεως, ἐφ' ὅσον ἡ δίκη ἀφορᾷ τὴν πτωχευτικὴν περιουσίαν, ἢ ἀποθάνῃ ἢ ἀντικατασταθῇ ὁ σύνδικος ἢ ἐκδοθῇ τελεσίδικος ἀπόφασις περὶ ἐπικυρώσεως τοῦ πτωχευτικοῦ συμβιβασμοῦ ἢ περὶ ἀποκαταστάσεως, ἐφ' ὅσον συνεπείᾳ αὐτῶν ἐπέρχεται ἀνάληψις τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας ὑπὸ τοῦ συμβιβασθέντος ἢ ἀποκατασταθέντος, δ) ἀποθάνῃ, ἀπολυθῇ, ἐκπέσῃ, παραιτηθῇ τοῦ λειτουργήματός του ἢ ἀπολέσῃ ἐν γένει τὴν ἱκανότητα διὰ τὴν ἐκπροσώπησιν καὶ υπεράσπισιν τοῦ διαδίκου ὁ δικαστικὸς πληρεξούσιος ἐνὸς τῶν διαδίκων ἢ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων των, πλὴν ἂν ὁ διάδικος ἢ ὁ νομίμος ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ ἔχῃ εἰς τὴν δίκην πλείονας δικαστικούς πληρεξουσίους λαδόντας μέρος εἰς αὐτήν.

*Άρθρον 299.

1. Ἡ διακοπὴ ἐπέρχεται μόνον ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως πρὸς τὸν ἀντίδικον τοῦ λόγου τῆς διακοπῆς δι' ἐπιδόσεως δικογράφου ἢ διὰ προφορικῆς δηλώσεως ἐπ' ἀκροατηρίου ἢ ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου κατὰ τὴν ἐπιχείρησιν τῆς διαδικαστικῆς πράξεως. Ἡ γνωστοποίησις γίνεται ὑπὸ προσώπου δικαιοουμένου νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν δίκην.

2. Εἰς τὴν κατὰ τὴν παρ. 1 γνωστοποίησιν δύναται νὰ προβῇ καὶ ὁ μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς ἐπελεύσεως τοῦ λόγου τῆς διακοπῆς πληρεξούσιος τοῦ διαδίκου ἢ τοῦ νομίμου ἀντιπρόσωπου εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ὁποίου ἐπῆλθεν ὁ λόγος οὗτος.

*Άρθρον 300.

Ἐπὶ πάσης ὁμοδικίας ὁ θάνατος ἐνὸς τῶν ὁμοδίκων ἢ ἄλλο γεγονός ἐκ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 298 ἀναφερομένων, ἐπερχόμενον εἰς τὸ πρόσωπον ἐνὸς ἐξ αὐτῶν, ἐπάγεται διακοπὴν τῆς δίκης ἐναντὶ πάντων τῶν διαδίκων.

*Άρθρον 301.

Πᾶσα διαδικαστικὴ πράξις πλὴν τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως ἐνεργηθεῖσα μετὰ τὴν διακοπὴν τῆς δίκης καὶ πρὸ τῆς ἐπανάληψεως αὐτῆς εἶναι ἄκυρος, πλὴν ἂν ἐνεργηθῇ ὑπὸ τοῦ διαδίκου ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐπῆλθεν ἡ διακοπὴ.

*Άρθρον 302.

Ἡ ἐπανάληψις διακοπείσης δίκης δύναται νὰ γίνῃ ἐκούσιως διὰ ρητῆς ἢ σιωπηρᾶς δηλώσεως τοῦ διαδίκου ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐπῆλθεν ἡ διακοπὴ.

*Άρθρον 303.

1. Ὁ ἀντίδικος τοῦ διαδίκου ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐπὶ ἡλθεν ἡ διακοπή τῆς δίκης καὶ ὁ ὑμῆδικος αὐτοῦ δύνανται νὰ ἐπισπεύσουν τὴν ἐπανάληψιν τῆς διακοπείσης δίκης, προσκαλοῦντες αὐτὸν πρὸς τοῦτο. Ἡ πρόσκλησις γίνεται διὰ κοινοποιήσεως δικογράφου.

2. Ἡ ἐπανάληψις τῆς δίκης χωρεῖ αὐτοδικαίως τριάκοντα ἡμέρας μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς προσκλήσεως. Ἡ προθεσμία αὕτη δύναται νὰ παραταθῇ ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ, τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ τοῦ δικαστοῦ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου, ἐὰν δὲ ἡ δίκη ἐκκρεμῇ ἐνώπιον πολυμελοῦς δικαστηρίου, ὑπὸ τοῦ προέδρου αὐτοῦ.

*Άρθρον 304.

Ὁ κληρονόμος, ὁ κληροδόχος ἢ ὁ καταπιστευματοδόχος δὲν δύνανται νὰ κληθῶν πρὸς ἐπανάληψιν διακοπείσης δίκης πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς πρὸς ἀποκοίτησιν προθεσμίας ἢ τῆς ὁπωσδήποτε ἄλλως ἐπελθούσης ἀπωλείας τοῦ δικαιώματος πρὸς ἀποκοίτησιν.

*Άρθρον 305.

1. Ἐὰν διακοπῇ ἡ ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου δίκη, ἡ ἐπανάληψις αὐτῆς γίνεται καὶ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου.

2. Ἐὰν ἡ ἐπανάληψις τῆς δίκης δὲν γίνῃ ὑπὸ τῶν διαδίκων ἐντὸς εὐλόγου προθεσμίας, ὁ εἰρηνοδίκης ὁρίζει αὐτεπαγγέλτως δικάσιμον πρὸς ἐξακολούθησιν αὐτῆς κατὰ τὴν ὁποίαν καλοῦνται πάντες οἱ νομιμοποιούμενοι πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς δίκης διάδικοι. Πρὸς τοῦτο ὁ εἰρηνοδίκης φροντίζει αὐτεπαγγέλτως νὰ ἐξακριβώσῃ τοὺς νομιμοποιουμένους νὰ ἐπαναλάβουν τὴν δίκην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Κατάργησις καὶ περάτωσις τῆς δίκης.

*Άρθρον 306.

1. Οἱ διάδικοι δύνανται κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης νὰ συμβιβάζωνται, ἐφ' ὅσον συντρέχουν αἱ κατὰ τὸ οὐσιαστικὸν δίκαιον προϋποθέσεις. Ὁ συμβιβασμὸς γίνεται διὰ δηλώσεως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἢ ἐντεταλμένου δικαστοῦ ἢ ἐνώπιον συμβολαιογράφου καὶ ἐπάγεται αὐτοδικαίως κατάργησιν τῆς δίκης.

2. Συμβιβασμὸς γινόμενος κατ' ἄλλον τρόπον δὲν ἐπάγεται κατάργησιν τῆς δίκης, κρίνεται δὲ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ οὐσιαστικοῦ δικαίου.

*Άρθρον 307.

Ὁ ἐνάγων δύναται νὰ παραιτηθῇ τοῦ δικογράφου τῆς ἀγωγῆς ἄνευ συναινεσεως τοῦ ἐναγομένου πρὶν ἢ οὗτος εἰσέλθῃ εἰς τὴν προφορικὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως. Ἡ μετὰ ταῦτα γινομένη παρὰ ἰτήσιν εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐφ' ὅσον ἀντιλέγῃ ὁ ἐναγόμενος καὶ πιθανολογῇ ὅτι ἔχει ἔννομον συμφέρον πρὸς περάτωσιν τῆς δίκης δι' ἐκδόσεως ὁριστικῆς ἀποφάσεως.

*Άρθρον 308.

1. Ἡ παρὰ ἰτήσιν ἀπὸ τοῦ δικογράφου τῆς ἀγωγῆς ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα ὅτι ἡ ἀγωγή θεωρεῖται ὡς μὴ ἀσκηθεῖσα.

2. Ἐὰν ἡ ἀγωγή ἀσκηθῇ ἐκ νέου, ὁ ἐναγόμενος δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἀπάντησιν εἰς τὴν ἀγωγήν μέχρι τῆς καταβολῆς τῶν ἐξόδων τῆς πρώτης δίκης, πλὴν ἂν διὰ τὴν πρώτην δίκην εἴχε παραχωρηθῇ εἰς τὸν ἐναγόμενον τὸ εὐεργέτημα τῆς πενίας.

*Άρθρον 309.

Ὁ ἐνάγων δύναται νὰ παραιτηθῇ τοῦ διὰ τῆς ἀγωγῆς ἀσκηθέντος δικαιώματος, ἐφ' ὅσον συντρέχουν αἱ κατὰ τὸ οὐσιαστικὸν δίκαιον προϋποθέσεις, ἄνευ συναινεσεως τοῦ ἐναγομένου. Ἡ παρὰ ἰτήσιν εἶναι ἀπαράδεκτος ἐφ' ὅσον ὁ ἐναγόμενος ἀντιλέγῃ καὶ πιθανολογῇ ὅτι ἔχει ἔννομον συμφέρον πρὸς περάτωσιν τῆς δίκης δι' ἐκδόσεως ὁριστικῆς ἀποφάσεως.

*Άρθρον 310.

Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 307 καὶ 309 παρὰ ἰτήσιν γίνεται ἡ διὰ δηλώσεως καταχωριζομένη εἰς τὰ πρακτικά ἢ διὰ δικογράφου προσαρτωμένου εἰς τὸν φάκελον τῆς δικογραφίας καὶ ἐπιδιδομένου ἐν ἀντιγράφῳ πρὸς τὸν ἀντίδικον τοῦ παραιτουμένου.

*Άρθρον 311.

Ὁ ἐναγόμενος δύναται νὰ ἀποδεχθῇ τὴν ἀγωγήν ἀναγνωρίζων ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸ δι' αὐτῆς ἀσκηθὲν δικαίωμα, ἐφ' ὅσον συντρέχουν αἱ κατὰ τὸ οὐσιαστικὸν δίκαιον προϋποθέσεις. Ἡ ἀποδοχὴ γίνεται εἴτε κατὰ τὸ ἄρθρον 310 εἴτε σιωπηρῶς διὰ πράξεων ἐκ τῶν ὁποίων συνάγεται σαφῶς αὕτη. Γενομένης ἀποδοχῆς ἐκδίδεται ἀπόφασις συμφώνως πρὸς αὐτήν.

*Άρθρον 312.

Αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρων 307 ἕως 311 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἀνταγωγῆς, κυρίας καὶ προσθέτου παρεμβάσεως, προσεπικλήσεως, ἀνακοινώσεως, ἐνδίκων μέσων, ἀνακοπῆς κατ' ἐξωδίκων καὶ δικαστικῶν πράξεων, τριτανακοπῆς καὶ οἰασθήποτε ἄλλης διαδικαστικῆς πράξεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Ἀπόφασις.

*Άρθρον 313.

Ἡ ἀπόφασις ἐκδίδεται μόνον ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ ὁ ὁποῖος μέτεχε τῆς συνθέσεως τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐκδίδεται αὕτη, ἐπὶ πολυμελῶν δὲ δικαστηρίων κατόπιν διασκέψεως καὶ ψηφοφορίας πάντων τῶν δικαστῶν τῶν μετасχόντων τῆς συζητήσεως.

*Άρθρον 314.

1. Ἡ διάσκεψις γίνεται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ προέδρου, εἰσηγουμένου τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὡς εἰσηγητοῦ ὁρισθέντος δικαστοῦ, εἴτε ἀμέσως μετὰ τὴν συζήτησιν εἴτε μετὰ ταῦτα καθ' ἡμέραν ὁριζομένην ὑπὸ τοῦ προέδρου.

2. Τὴν σειράν τῆς συζητήσεως καὶ τῆς ψηφοφορίας ἐπὶ τῶν ζητημάτων ὁρίζει ὁ πρόεδρος.

3. Ἡ ψηφοφορία γίνεται ψηφίζοντος πρώτου τοῦ νεωτέρου κατὰ διορισμὸν δικαστοῦ, κατόπιν, τοῦ ἀμέσως ἀρχαιότερου καὶ τελευταίου τοῦ προέδρου.

*Άρθρον 315.

1. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη τῆς πλειονοψηφίας. Αἰτῆσι τῆς μειονοψηφίας καταχωρίζεται ἡ γνώμη αὐτῆς εἰς τὸ αἰτιολογικὸν τῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τὸν τύπον τῆς ἀμφιβολίας, ὡς καὶ εἰς τὸ πρακτικὸν τῆς διασκέψεως.

2. Ἐὰν κατὰ τὴν ψηφοφορίαν σχηματισθῶν πλείονες τῶν δύο γνωμῶν, οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ἀσθενεστέραν μειονοψηφίαν ὀφείλουν νὰ προσχωρήσουν εἰς μίαν τῶν ἐπικρατεστέρων γνωμῶν. Ἐὰν πλείονες ἐκ τῶν ἀσθενεστέρων γνωμῶν συγκεντρῶνουν ἴσον ἀριθμὸν ψήφων, γίνεται ψηφοφορία περὶ τοῦ ἀποκλεισμοῦ μιᾶς ἐξ αὐτῶν ὅποτε οἱ ἀποκλεισθέντες ταύτην ὀφείλουν νὰ προσχωρήσουν εἰς μίαν τῶν ἄλλων γνωμῶν, μέχρι σχηματισμοῦ πλειονοψηφίας.

3. Ἐπελθούσης ἰσοψηφίας, προσλαμβάνεται ἕτερος δικαστής καὶ ἡ ὑπόθεσις συζητεῖται ἐκ νέου ἐπ' ἀκροατηρίου.

*Άρθρον 316.

Ἐὰν κατὰ τὴν διάσκεψιν προκύψῃ διχοψφία, συντάσσεται πρακτικὸν ὑπογραφομένον ὑπὸ τοῦ προέδρου, τῶν μειονοψηφούντων καὶ τοῦ γραμματέως. Ἐὰν τις ἐξ αὐτῶν ἀπεβίωσεν ἢ ἔπαυσε νὰ εἶναι τοποθετημένος εἰς τὸ δικαστήριον ἢ τελεῇ ἐν ἀδείᾳ, γίνεται μεία εἰς τὸ πρακτικὸν καὶ ὑπογράφουν οἱ λοιποί.

*Άρθρον 317.

1. Περαιτωθείσης τῆς ψηφοφορίας, συντάσσεται ὑπὸ τοῦ εἰσηγηθέντος δικαστοῦ ἐφ' ἀπλοῦ, χρονολογεῖται καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ αὐτοῦ σχέδιον τῆς ἀποφάσεως πε-

ριλαμβάνον τὸ αἰτιολογικὸν καὶ τὸ διατακτικὸν αὐτῆς. Ἐπὶ ἀποφάσεως τοῦ εἰσηγητοῦ, τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου καὶ τοῦ εἰρηνοδικείου τὸ σχέδιον συντάσσεται, χρονολογεῖται καὶ υπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἐκδίδοντος τὴν ἀπόφασιν δικαστοῦ.

2. Ἐκ τοῦ κατὰ τὴν παρ. 1 σχεδίου δημοσιεύεται ἡ ἀπόφασις ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει.

3. Τὸ πρωτότυπον τῆς ἀποφάσεως συντάσσεται ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσίευσως αὐτῆς.

Ἄρθρον 318.

Τὸ πρωτότυπον τῆς ἀποφάσεως πρέπει νὰ ἀναφέρῃ 1) τὴν σύνθεσιν τοῦ δικαστηρίου, μνημονευομένου ἐπὶ πολυμελῶν δικαστηρίων τοῦ ὀνόματος τοῦ εἰσηγηθέντος δικαστοῦ, 2) τὸ ὄνομα τεσσάρων, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν διαδίκων, τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων καὶ τῶν δικαστικῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, γινομένης μνείας ἐὰν οὗτοι παρέστησαν καὶ ὑπέβαλον προτάσεις, 3) σύντομον περίληψιν τοῦ ἀντικειμένου καὶ τῆς πορείας τῆς δίκης, 4) τὸ αἰτιολογικὸν καὶ διατακτικὸν τῆς ἀποφάσεως καὶ 5) μνείαν τῆς δημοσίευσως τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 319.

1. Τὸ πρωτότυπον τῆς ἀποφάσεως υπογράφεται ὑπὸ τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν καὶ τοῦ γραμματέως.

2. Ἐὰν ὁ διευθύνων τὴν συζήτησιν ἀπεβίωσεν ἢ ἔπαυσε νὰ εἶναι τοποθετημένος εἰς τὸ δικαστήριον ἢ τελεῖ ἐν ἀδείᾳ, υπογράφει αὐτὸ κατὰ διορισμὸν ἀρχιόπερος τῶν κατὰ τὴν συζήτησιν λαθόντων μέρους δικαστῶν. Κωλυομένων πάντων υπογράφει ὁ προϊστάμενος τοῦ δικαστηρίου, ἐλλείψει δὲ καὶ τούτου μόνον ὁ γραμματεὺς.

3. Περὶ τῶν κατὰ τὴν παρ. 2 κωλυμάτων γίνεται μνεία εἰς τὸ πρωτότυπον τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 320.

Αἱ ἀποφάσεις αἱ μὴ ἀποφαινόμεναι ὀριστικῶς καταχωρίζονται μόνον εἰς τὰ πρακτικά εἰς τὰ ὅποια ἀναγράφεται τὸ διατακτικὸν καὶ σημειοῦται συντόμως τὸ αἰτιολογικόν, μὴ ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τῶν ἁρθρῶν 317 ἕως 319.

Ἄρθρον 321.

Ἐὰν ἐνεκα οἰουμένης λόγου προκύψαντος μετὰ τὸ πέρας τῆς συζητήσεως καταστῇ ἀδύνατος ἡ υπογραφή τοῦ σχεδίου τῆς ἀποφάσεως ἢ ὅπου δὲν συντάσσεται σχέδιον ἢ διὰ καταχωρίσεως εἰς τὰ πρακτικά ἐκδοσις αὐτῆς, ἡ συζήτησις ἐπαναλαμβάνεται κατόπιν ὁρισμοῦ νέας δικασίμου καὶ κοινοποιήσεως κλήσεως. Ὁ ὁρισμὸς δικασίμου δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἡ κλήσις πρὸς συζήτησιν δύναται νὰ κοινοποιηθῇ ἐπιμελείᾳ εἴτε τινὸς τῶν διαδίκων εἴτε τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου. Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ ὅταν τὸ δικαστήριον διατάσῃ τὴν ἐπανάληψιν τῆς συζητήσεως. Εἰς πάσας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις αἱ κλήσεις πρὸς συζήτησιν καὶ τὰ ἀποδεικτικά ἐπιδόσεως συντάσσονται ἀτελῶς.

Ἄρθρον 322.

1. Τὸ δικαστήριον ἐκδίδει ὀριστικὴν ἀπόφασιν ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἢ ὑπόθεσις εἶναι ὥριμος πρὸς τοῦτο.

2. Ἐπὶ σωρεύσεως ἀγωγῶν ἢ ἐπὶ συνεκδικαζομένων ὑποθέσεων τὸ δικαστήριον δύναται εἴτε νὰ ἐκδώσῃ ὀριστικὴν ἀπόφασιν ἐπὶ τῶν ὁρίμων ὑποθέσεων εἴτε νὰ ἀναβάλῃ νὰ ἀποφανθῇ ὀριστικῶς μέχρις οὗ καταστῶν ὥριμος πᾶσαι, ἐὰν κρίνῃ τοῦτο σκόπιμον πρὸς κρείσσονα διάγνωσιν τῆς διαφορᾶς.

Ἄρθρον 323.

1. Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος προσέβαλε πρὸς συμφηρισμὸν ἀνεκκαθάριστον ἀνταπαίτησιν ἐνῷ ἡ διὰ τῆς ἀγωγῆς ἀσκουμένη ἀπαίτησις εἶναι ὥριμος, τὸ δικαστήριον δύναται, ἐὰν πιθανολογήται ὅτι ἡ ἔνστασις τοῦ συμφηρισμοῦ εἶναι βάσιμος, νὰ παραπέμψῃ αὐτὴν εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν καὶ νὰ ἀποφανθῇ ὀριστικῶς ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ἐκ τῆς ἐνστάσεως τοῦ συμφηρισμοῦ δικαιωμάτων τοῦ ἐναγομένου. Ἡ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ταύτην ἐκδιδόμενη ἀπόφασις θεωρεῖται ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἐνδίκια μέσα καὶ τὴν ἐκτέλεσιν ὡς ἰσχυρὴ.

2. Ἡ δίκη παραμένει ἐκκρεμὴς ἐν σχέσει πρὸς τὴν παραπεμφθεῖσαν εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν ἔνστασιν συμφηρισμοῦ. Ἐὰν κατὰ τὴν ἰδιαιτέραν συζήτησιν διαπιστωθῇ ὅτι ἡ ἔνστασις τοῦ συμφηρισμοῦ εἶναι ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει βάσιμος, τὸ δικαστήριον δέχεται ταύτην καὶ ἀνατρέπει ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν κατὰ τὴν παρ. 1 ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν.

3. Αἱ διατάξεις τῶν παρ. 1 καὶ 2 ἐφαρμόζονται καὶ κατὰ τὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἐπιτρέπεται ἡ παραπομπὴ τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ ἐναγομένου εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν.

Ἄρθρον 324.

Ἐὰν ἀμφισβητῆται ἡ ὑπαρξίς καὶ τὸ ποσὸν τῆς ἀπαιτήσεως, τὸ δικαστήριον δύναται, ἐφ' ὅσον θεωρεῖ ὥριμον τὴν ὑπόθεσιν ὡς πρὸς τὴν ὑπαρξίν τῆς ἀπαιτήσεως, νὰ ἀποφανθῇ ὀριστικῶς μόνον περὶ ταύτης, ὡς πρὸς δὲ τὸ ποσὸν τῆς ἀπαιτήσεως νὰ ἐκδώσῃ μὴ ὀριστικὴν ἀπόφασιν.

Ἄρθρον 325.

Αἱ ἀποφάσεις αἱ ἀποφαινόμεναι ὀριστικῶς ἐπὶ κυρίᾳ ἢ παρεμπιπτούσης αἰτήσεως δὲν δύναται μετὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτῶν νὰ ἀνακληθῶνται ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος αὐτὰς δικαστηρίου. Αἱ μὴ ἀποφαινόμεναι ὀριστικῶς δύναται εἴτε αὐτεπαγγέλτως, εἴτε κατόπιν προτάσεως τινὸς τῶν διαδίκων, ὑποβαλλομένης μόνον κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως καὶ οὐχὶ αὐτοτελῶς, νὰ ἀνακληθῶνται ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος αὐτὰς δικαστηρίου κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης μέχρι τῆς ἐκδόσεως ὀριστικῆς ἀποφάσεως. Τὸ δικαστήριον δὲν ὑποχρεοῦται νὰ ἀπαντᾷ εἰς πρότασιν περὶ ἀνακλήσεως καὶ ὅταν αὕτη παραδεχτῶς ὑποβάλλεται.

Ἄρθρον 326.

1. Αἱ ἀποφάσεις ἐπιδίδονται ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων, αἱ δὲ ἐκ τούτων μὴ ὀριστικαὶ καὶ ἐπιμελείᾳ τοῦ δικαστηρίου.

2. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ εἰρηνοδικείου καὶ τὰ πρακτικά συνεδριάσεως αὐτοῦ τὰ περιλαμβανόμενα ἀποφάσεις ἐπιδίδονται ἀμελλητὴ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως αὐτεπαγγέλτως πρὸς πάντας τοὺς διαδίκους.

3. Ἐπὶ μὴ ὀριστικῶν ἀποφάσεων ἡ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως αὐτοπρόσωπος παρουσία τῶν διαδίκων ἢ τῶν διεξαγόντων τὴν δίκην νομίμων ἀντιπροσώπων τῶν ἐπέχει θέσιν ἐπιδόσεως.

Ἄρθρον 327.

Ἐὰν οἱ διάδικοι παρίστανται ἄνευ δικηγόρου ἢ δικολάβου, ὁ εἰρηνοδικὴς ὑποχρεοῦται νὰ ὑποδεικνύῃ ἐν τῇ ἀπόφασιν τὰ τακτικά ἐνδίκια μέσα τὰ ὅποια δύναται νὰ ἀσκήσουν κατὰ τῆς ἀποφάσεως. Ἡ παράβασις τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης δὲν ἀποτελεῖ λόγον προσβολῆς τῆς ἀποφάσεως δι' ἐνδίκου μέσου.

Ἄρθρον 328.

1. Τὸ περιεχόμενον τῆς ἀποφάσεως ἀποτελεῖ πλήρη ἀπόδειξιν ὡς πρὸς τὴν ἐμφάνισιν καὶ ἐκπροσώπησιν τῶν διαδίκων, τὴν ὑπ' αὐτῶν προφορικῶς ἐπ' ἀκριβοτήτιαν προσβολὴν ἰσχυρισμῶν καὶ ὑποβολὴν αἰτήσεων καὶ τὴν ἐξενεχυθεῖσαν γνώμην τοῦ δικαστηρίου.

2. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀποδεικτικὴ δύναμις τοῦ περιεχομένου τῆς ἀποφάσεως δύναται νὰ ἀνταρπῇ μόνον διὰ τοῦ πρακτικοῦ τῆς συζητήσεως καὶ τῶν εἰς αὐτὸ προσηρητημένων ἐγγράφων ἢ διὰ τῆς προσβολῆς τῆς ἀποφάσεως ὡς πλάστης.

Ἄρθρον 329.

1. Δύναται νὰ ἐπιδιωχθῇ δι' ἀγωγῆς ἡ ἐνστάσις ἢ ἀναγνώρισις τῆς ἀνυπαρξίας δικαστικῆς ἀποφάσεως μόνον εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας περιπτώσεις α) ἐὰν ἐξεβδόθῃ ὑπὸ δικαστῆρος στερουμένων δικαστικῆς ιδιότητος, β) ἐὰν πολιτικὸν δικαστήριον ἀπεφάνθῃ ἐπὶ ἀντικειμένου μὴ ὑπαγομένου εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων, γ) ἐὰν δὲν ἐδημοσιεύθῃ, δ) ἐὰν ἐξεβδόθῃ ἐπὶ δίκης διεξαχθείσης κατ' ἀνυπάρχοντος φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου, ε) ἐὰν ἐξεβδόθῃ κατὰ προσώπου ἀπολαύοντος ἐτεροδικίας.

2. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀγωγή ἀποκλείεται ἐὰν κατὰ τῆς ἀποφάσεως ἡσκήθησαν ἐνδίκια μέσα.

3. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀγωγή ὑπάγεται εἰς τὸ πολυμελὲς πρωτοδικεῖον τῆς γενικῆς δωσιδικίας τοῦ ἐναγομένου.

Ἄρθρον 330.

Τὸ δικάζον τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 329 ἀγωγήν δικαστήριον δύναται, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τινὸς τῶν διαδίκων ὑποβαλλομένη καὶ διὰ τῶν προτάσεων, νὰ διατάξῃ τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει. Ἡ ἀπόφασις αὕτη δύναται νὰ ἀνακληθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως κατόπιν αἰτήσεως τινὸς τῶν διαδίκων κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὑποβαλλομένης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'

Διαδικασία διορθώσεως καὶ ἐρμηνείας ἀποφάσεων.

Ἄρθρον 331.

Ἐὰν ἐκ παραδρομῆς κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἀποφάσεως παρεστέρησαν λάθι γραφικὰ ἢ λογιστικὰ ἢ τὸ διατακτικὸν τῆς ἀποφάσεως βετυπωθῇ ἑλλειπῶς ἢ ἀνακριβῶς, τὸ ἐκδόν ταύτην δικαστήριον δύναται τῇ αἰτήσῃ τινὸς τῶν διαδίκων ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως δι' ἀποφάσεώς του νὰ προβῇ εἰς διόρθωσιν αὐτῆς.

Ἄρθρον 332.

Ἐὰν ἡ διατύπωσις ἀποφάσεως γεννᾷ ἀμφιβολίας ἢ εἶναι ἀσαφής, τὸ ἐκδόν ταύτην δικαστήριον κατόπιν αἰτήσεως τινὸς τῶν διαδίκων δύναται δι' ἀποφάσεώς του νὰ ἐρμηνεύσῃ τὴν ἀπόφασιν οὕτως ὥστε νὰ καταστή ἀναμφίβολος ἡ ἔννοια αὐτῆς, οὐδέποτε ὅμως ἡ ἐρμηνεῖα δύναται νὰ μεταβάλῃ τὸ διατακτικὸν τῆς ἐρμηνευομένης ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 333.

1. Ἡ αἴτησις διορθώσεως ἢ ἐρμηνείας ἀποφάσεως πρέπει, πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 119 ὁριζομένων, νὰ ἀναφέρῃ σαφῶς καὶ τὰ λάθι ἢ τὰς παραλείψεις ἢ τὰς ἀνακριβεῖς τῶν ὁποίων ζητεῖται ἡ διόρθωσις ἢ τὰ ἀμφίβολα σημεῖα ἢ τὰς ἀσαφείας τῶν ὁποίων ζητεῖται ἡ ἐρμηνεία.

2. Ἡ αἴτησις κατατίθεται εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου ἐντὸς προθεσμίας ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς ἀποφάσεως ἢ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπόκειται εἰς ἔνδικα μέσα. Περὶ τῆς καταθέσεως συντάσσεται ἑκάστης κάτωδι τῆς αἰτήσεως, ὑποβάλλεται δὲ αὕτη ἀμελλητί εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου ἢ τὸν δικαστὴν τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ τὸν εἰρηνοδίκην ὅπως ὀρίσῃ δικάσιμον πρὸς συζήτησιν.

3. Ἐὰν ὁ πρόεδρος ἢ ὁ δικαστὴς τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ ὁ εἰρηνοδίκης θεωροῦν ἀναγκαίαν τὴν διόρθωσιν τῆς ἀποφάσεως, ὁρίζουν αὐτεπαγγέλτως δικάσιμον πρὸς συζήτησιν.

Ἄρθρον 334.

1. Ἡ ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησις γίνεται ἄνευ προπαρασκευαστικῆς διαδικασίας, καλουμένων ὁκτώ τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς συζήτησεως πάντων τῶν κατὰ τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐξεδόθη ἢ πρὸς διόρθωσιν ἢ ἐρμηνείαν ἀποφάσεως διαδίκων. Ἐὰν ἡ διόρθωσις τῆς ἀποφάσεως προκαλῆται αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ἢ κλησὶς τῶν διαδίκων γίνεται ἐπιμελεῖα τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου.

2. Ἐὰν κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς αἰτήσεως δὲν ἐμφανίζονται τινες τῶν διαδίκων, ἐφ' ὅσον μὲν ἐκλητεύθη νομίμως, ἢ διαδικασία προχωρεῖ ὡς ἐάν πάντες οἱ διάδικοι ἦσαν παρόντες, ἐφ' ὅσον δὲ δὲν ἐκλητεύθη νομίμως, ἀναβάλλεται ἡ συζήτησις καὶ διατάσσεται ἡ κλητεύσις αὐτοῦ.

Ἄρθρον 335.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκδιδομένων ἐπὶ αἰτήσεων διορθώσεως ἢ ἐρμηνείας ἀποφάσεως δύναται νὰ ἀσκηθῶν πάντα τὰ ἔνδικα μέσα τὰ ὁποῖα θὰ ἤθύναντο νὰ ἀσκηθῶν κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς ὁποίας ἐζητήθη ἡ διόρθωσις ἢ ἐρμηνεία. Ἐξαίρεσις τῆς ἀνακοπῆς ἐρημοδικίας.

Ἄρθρον 336.

Ἡ διορθοῦσα ἢ ἐρμηνεύουσα ἀπόφασις σημειοῦται εἰς τὸ πρωτότυπον τῆς διορθουμένης ἢ ἐρμηνευομένης, εἰς δὲ τὰ ἀντί-

γραφα, ἀπόγραφα ἢ ἀποσπάσματα ταύτης πρέπει νὰ ἀναγράφεται ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἡμερομηνία τῆς διορθώσεως ἢ ἐρμηνεύσεως ἀποφάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'

Δεδικαζόμενον.

Ἄρθρον 337.

Αἱ ὁριστικαὶ ἀποφάσεις τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων αἱ μὴ ὑποκείμεναι εἰς ἀνακοπὴν ἐρημοδικίας καὶ ἔφεσιν εἶναι τελεσιδικοί καὶ ἀποτελοῦν δεδικασμένον.

Ἄρθρον 338.

1. Τὸ δεδικασμένον ἐκτείνεται ἐπὶ τοῦ κριθέντος οὐσιαστικοῦ ζητήματος, ἐφ' ὅσον ἡ ἀπόφασις ἔκρινεν ὁριστικῶς ἐπὶ ἐνόμου σχέσεως προβληθείσης δι' ἀγωγῆς, ἀνταγωγῆς, κυρίως παρεμβάσεως ἢ ἐνστάσεως συμφητισμοῦ. Τὸ δεδικασμένον ἐκτείνεται ἐπίσης ἐπὶ τοῦ ὁριστικῶς κριθέντος δικονομικοῦ ζητήματος.

2. Ἐὰν προεβλήθῃ ἐνστάσις συμφητισμοῦ, ἡ ἀπόφασις ἢ ἀπορρινωμένη περὶ τῆς ὑπάρξεως ἢ ἀνυπαρξείας τῆς πρὸς συμφητισμὸν προβληθείσης ἀνταπειτήσεως ἀποτελεῖ δεδικασμένον μόνον μέχρι τοῦ ποσοῦ διὰ τὸ ὁποῖον προεβλήθη ἡ ἐνστάσις τοῦ συμφητισμοῦ, πλὴν ἂν ἐκρίθη ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῆς ἀνταπειτήσεως ὅτε τὸ δεδικασμένον ἐκτείνεται ἐπ' αὐτοῦ.

Ἄρθρον 339.

Ἐπιφυλασσομένων τῶν ὑπὸ διεθνῶν συμβάσεων ὁριζομένων, ἀποφάσεις ἀλλοδαποῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου ἰσχύει καὶ ἀποτελεῖ δεδικασμένον ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἄνευ ἄλλης διαδικασίας, ἐφ' ὅσον 1) ἀποτελεῖ δεδικασμένον κατὰ τὸ δίκαιον τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεώς της, 2) ἡ ὑπόθεσις ὑπῆλθε κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐλληνικοῦ δικαίου εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν δικαστηρίων τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει τὸ ἐκδόν τὴν ἀπόφασιν δικαστήριον, 3) ὁ ἡττηθεὶς διάδικος δὲν ἐστερήθη τοῦ δικαιώματος τῆς υπερασπίσεως καὶ τῆς ἐν γένει συμμετοχῆς εἰς τὴν δίκην, πλὴν ἂν ἡ στέρησις ἐγένετο κατ' ἐφαρμογὴν διατάξεως ἰσχυοῦσης καὶ διὰ τοὺς ὑπεχόμενους τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει τὸ ἐκδόν τὴν ἀπόφασιν δικαστήριον, 4) δὲν ἀντίκειται εἰς προγενεστέραν ἀπόφασιν ἡμεδαποῦ δικαστηρίου ἐκδοθεῖσαν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως καὶ ἀποτελοῦσαν δεδικασμένον ἐναντὶ τῶν διαδίκων μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις τοῦ ἀλλοδαποῦ δικαστηρίου καὶ 5) δὲν ἀντίκειται εἰς τὰ χρηστὰ ἥδη ἢ τὴν δημοσίαν τάξιν.

Ἄρθρον 340.

Δεδικαζόμενον ὑφίσταται μεταξὺ τῶν αὐτῶν προσώπων ὑπὸ τὴν αὐτὴν ιδιότητα μόνον περὶ τοῦ κριθέντος δικαιώματος καὶ ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου καὶ τῆς αὐτῆς ἱστορικῆς καὶ νομικῆς αἰτίας.

Ἄρθρον 341.

Τὸ δεδικασμένον ἰσχύει ὑπὲρ καὶ κατὰ 1) τῶν διαδίκων, 2) τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δίκης ἢ μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς γενομένων διαδόχων αὐτῶν καὶ 3) τῶν νεομένων ἢ κατεχόντων τὸ ἐπίδικον πράγμα ἐν ὁνόματι τινὸς τῶν διαδίκων ἢ τῶν διαδόχων τῶν, ἀδιαφθῶς ἂν πρόκειται περὶ ἐμπραγμάτων ἢ ἐνοχικῶν σχέσεων. Τὸ δεδικασμένον δὲν ἰσχύει ἐναντὶ ἐκείνου ὁ ὁποῖος ἐκ μεταβιβάσεως παρὰ μὴ δικαιοῦχου ἀπέκτησε δικαιώματα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ οὐσιαστικοῦ δικαίου.

Ἄρθρον 342.

1. Ἡ ὑπὲρ τοῦ ὑποχρέου εἰς ἀποκατάστασιν κληρονομίας ἢ κληροδοτήματος καὶ κατὰ τρίτου ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις ἢ ἀφορῶσα τὴν εἰς ἀποκατάστασιν ὑποκειμένην περιουσίαν ἢ ἀντικείμενον αὐτῆς ἀποτελεῖ δεδικασμένον καὶ ὑπὲρ τοῦ κατεπιστευματοδόχου.

2. Ἡ κατὰ τοῦ ὑποχρέου εἰς ἀποκατάστασιν κληρονομίας ἢ κληροδοτήματος καὶ ὑπὲρ τρίτου ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις ἢ ἀφορῶσα ἀντικείμενον τῆς εἰς ἀποκατάστασιν ὑποκειμένης περιουσίας ἀποτελεῖ δεδικασμένον καὶ κατὰ τοῦ κατεπιστευ-

ματοδόχου μόνον ἐφ' ὅσον ὁ ὑπόχρεος πρὸς ἀπακατάστασιν ἔχει ἐξουσίαν διαθέσεως τοῦ ἐπιδόκου ἀντικειμένου ἀνευ τῆς συναινέσεως τοῦ καταπιστευματοδόχου.

Ἄρθρον 343.

1. Ἡ μεταξὺ τοῦ κληθεμένου σχολαζούτης κληρονομίας ἢ τοῦ ἐκκαθαριστοῦ κληρονομίας ἢ τοῦ ἐκτελεστοῦ διαθήκης τοῦ ἔχοντος δικαίωμα διεξαγωγῆς τῆς δίκης καὶ τρίτου ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις ἢ ἀπορῶσα δικαιώματα ἢ ὑποχρεώσεις τῆς κληρονομίας ἀποτελεῖ δεδικασμένον καὶ ἔναντι τῶν κληρονόμων.

2. Ἡ μεταξὺ τῶν κληρονόμων τῶν ἔχοντων δικαίωμα διεξαγωγῆς τῆς δίκης καὶ τρίτου ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις ἢ ἀπορῶσα δικαιώματα ἢ ὑποχρεώσεις τῆς κληρονομίας ἀποτελεῖ δεδικασμένον καὶ ἔναντι τοῦ ἐκτελεστοῦ διαθήκης τοῦ ἔχοντος ἐξουσίαν διεξαγωγῆς τῆς δίκης.

Ἄρθρον 344.

1. Ἡ μεταξὺ τοῦ δανειστοῦ καὶ τοῦ πρωτοφειλέτου ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις ἢ ἀπορρίπτουσα τὴν ἀγωγὴν λόγῳ ἀνυπαρξίας τοῦ χρέους ἀποτελεῖ δεδικασμένον καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐγγυητοῦ.

2. Ἡ μεταξὺ τοῦ δανειστοῦ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις ἢ ἀπορρίπτουσα τὴν ἀγωγὴν λόγῳ ἀνυπαρξίας τοῦ χρέους ἀποτελεῖ δεδικασμένον καὶ ὑπὲρ τοῦ πρωτοφειλέτου.

Ἄρθρον 345.

Ἡ μεταξὺ νομικοῦ προσώπου καὶ τρίτου ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις ἢ ἀπορῶσα δικαιώματα ἢ ὑποχρεώσεις τοῦ νομικοῦ προσώπου ἀποτελεῖ δεδικασμένον καὶ ἔναντι τῶν μελῶν αὐτοῦ ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα ἢ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ νομικοῦ προσώπου.

Ἄρθρον 346.

Τὸ δεδικασμένον ἐκτείνεται ἐπὶ τῶν προταθεισῶν ἐνστάσεων, ὡς καὶ ἐπὶ ἐκείνων αἱ ὁποῖαι ἠδύναντο νὰ προταθοῦν ἀλλὰ δὲν ἐπροτάθησαν. Ἐκ τῶν μὴ προταθεισῶν ἐνστάσεων ἐξαιρούνται ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι στηρίζονται ἐπὶ αὐτοτελοῦς δικαιώματος δυναμένου νὰ ἀσκηθῇ καὶ διὰ κυρίας ἀγωγῆς.

Ἄρθρον 347.

Τὸ δεδικασμένον ἐκτείνεται καὶ ἐπὶ τῶν παρεπιπτόντως κριθέντων ζητημάτων ἀποτελούντων ἀναγκαστὰν προϋπόθεσιν τοῦ κυρίου ζητήματος, ἐφ' ὅσον τὸ δικαστήριον ἦτο καὶ ὅλῃν ἀρμόδιον νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τούτων.

Ἄρθρον 348.

Τὸ δεδικασμένον λαμβάνεται ὑπ' ὅψιν καὶ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 349.

1. Οἱ διάδικοι καὶ οἱ διάδοχοι αὐτῶν δὲν δύνανται νὰ προσβάλουν τὴν ἀπόφασιν λόγῳ δόλου τινὸς τῶν διαδίκων ἢ τρίτου, εἰμὴ μόνον κατὰ τὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἐπιτρέπεται ἀναψηλάφησις.

2. Τρίτοι ἔναντι τῶν ὁποίων ἰσχύει τὸ δεδικασμένον δύνανται νὰ προσβάλουν τοῦτο μόνον λόγῳ δόλου τῶν διαδίκων.

Ἄρθρον 350.

1. Πᾶς διάδικος δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν μεταρρύθμισιν τελεσιδίκου ἢ ἀνεκκλήτου ἀποφάσεως καταδικαζούσης εἰς καταβολὴν περιοδικῶν παροχῶν ὀφειλομένων δυνάμει τοῦ νόμου ἐξ οἰασθῆποτε αἰτίας καὶ καθισταμένων ἀπαιτητῶν εἰς τὸ μέλλον, ἐὰν ἐπὶ ἡλθεν οὐσιώδης μεταβολὴ τῶν συνθηκῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἀπηγγέλθη ἡ καταδίκη. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ περιοδικῶν παροχῶν ὀφειλομένων δυνάμει δικαιοπραξίας, ἐφ' ὅσον τὸ ποσὸν ἢ ἡ διάρκεια τῆς καταβολῆς αὐτῶν καθωρίσθη ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου καὶ μόνον ὡς πρὸς τὸ ποσὸν ἢ τὴν διάρκειαν αὐτῶν.

2. Μεταβολὴ τῶν συνθηκῶν θεωρεῖται καὶ ἡ μετὰ τὴν ἀπόφασιν ἀξιομειώσεις τοῦ τιμαρίθμου τῆς ζωῆς.

3. Ἡ μεταβολὴ τῶν συνθηκῶν λαμβάνεται ὑπ' ὅψιν μόνον ἐφ' ὅσον ἐπὶ ἡλθεν εἰς χρόνον κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ ζητῶν τὴν με-

ταρρύθμισιν τῆς ἀποφάσεως δὲν ἠδύνατο νὰ προβάλῃ τὴν μεταβολὴν εἰς τὴν ἀρχικὴν δίκην.

4. Ἡ μεταρρύθμισις δύναται νὰ ζητηθῇ μόνον δι' ἀγωγῆς εἰσαγομένης εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον.

5. Ἡ μεταρρύθμισις δύναται νὰ ζητηθῇ καὶ νὰ ἀπαγγελθῇ μόνον διὰ τὸν μετὰ τὴν ἐγερσιν τῆς ἀγωγῆς χρόνον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'

Ἀποδείξεις.

ΤΙΤΛΟΣ Ι.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 351.

Ἀντικείμενον ἀποδείξεως εἶναι μόνον τὰ πραγματικὰ γεγονότα τὰ ἔχοντα οὐσιώδη ἐπιρροὴν εἰς τὴν ἐκδασιν τῆς δίκης.

Ἄρθρον 352.

1. Πραγματικὰ γεγονότα τὰ ὅποια εἶναι οὕτω κοινῶς γνωστά, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ εὐλογος ἀμφιβολία περὶ τῆς ἀληθείας αὐτῶν λαμβάνονται ὑπ' ὅψιν αὐτεπαγγέλτως καὶ ἀνευ ἀποδείξεως.

2. Πραγματικὰ γεγονότα γνωστὰ τῷ δικαστηρίῳ ἐξ ἄλλης δικαστικῆς ἐνεργείας αὐτοῦ λαμβάνονται ὑπ' ὅψιν αὐτεπαγγέλτως καὶ ἀνευ ἀποδείξεως, ἐφ' ὅσον ἡ ἀλήθεια αὐτῶν ἰσχύει ἔναντι πάντων.

3. Τὸ δικαστήριον ἐπὶ τῇ βάσει ἀποδεδειγμένων πραγματικῶν γεγονότων δύναται νὰ συνάγῃ συμπεράσματα περὶ ἐτέρων γεγονότων.

4. Γὰ διδάγματα τῆς κοινῆς πείρας λαμβάνονται ὑπ' ὅψιν αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου καὶ ἀνευ ἀποδείξεως.

Ἄρθρον 353.

Τὸ δικαστήριον λαμβάνει ὑπ' ὅψιν αὐτεπαγγέλτως καὶ ἀνευ ἀποδείξεως τὸ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πολιτείᾳ ἰσχύον δίκαιον, τὰ ἔθιμα καὶ τὰ συναλλακτικὰ ἥθη, ἐὰν δὲ ἀγνοῇ ταῦτα, δύναται νὰ διατάξῃ ἀπόδειξιν ἢ νὰ χρησιμοποίησιν τὸ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ πρόσφορον μέσον, μὴ περιοριζόμενον εἰς τὰς ὑπὸ τῶν διαδίκων προσαχόμενας ἀποδείξεις.

Ἄρθρον 354.

1. Ἐκαστος διάδικος ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδείξῃ τὰ πραγματικὰ γεγονότα τὰ ὅποια ἀπαιτοῦνται ἀναγκαστικῶς πρὸς ὑποστήριξιν τῆς αὐτοτελοῦς αἰτήσεως ἢ ἀνταίτησεως αὐτοῦ.

2. Ὅταν ὁ νόμος θέτῃ τεκμήριον περὶ τῆς ὑπάρξεως πραγματικοῦ γεγονότος, χωρεῖ ἀπόδειξις τοῦ ἀντιθέτου, ἐφ' ὅσον δὲν ὀρίζεται ἄλλως.

Ἄρθρον 355.

Ἀποδεικτικὰ μέσα εἶναι ἡ ὁμολογία, ἡ αὐτοψία, ἡ πραγματογνωμοσύνη, τὰ ἐγγράφα, ἡ ἐξέτασις τῶν διαδίκων, οἱ μάρτυρες καὶ ὁ ὁρκος τοῦ διαδίκου.

Ἄρθρον 356.

Ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τῷ νόμῳ ρητῶς ὀριζομένων περιπτώσεων, τὸ δικαστήριον κρίνει ἐλευθέρως τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα καὶ ἀποφαίνεται κατὰ συνείδησιν περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἰσχυρισμῶν. Ἐν τῇ ἀπόφασί προέχει νὰ ἀναφέρονται οἱ λόγοι οἱ ὁποῖοι ὠδήγησαν τὸν δικαστὴν εἰς τὸν σχηματισμὸν τῆς πεποιθήσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 357.

1. Ἡ ἀπόδειξις διεξάγεται, κατόπιν ἐκδόσεως ἀποφάσεως, ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἢ ἐνώπιον ἐτέρου δικαστηρίου ἢ δικαστοῦ ἢ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

2. Ἡ διατάσσουσα τὴν ἀπόδειξιν ἀπόφασις πρέπει νὰ ὀρίξῃ α) τὸ θέμα τῆς ἀποδείξεως περιέχον τοὺς οὐσιώδεις πραγματικούς ἰσχυρισμούς οἱ ὁποῖοι ἀμφισβητοῦνται καὶ δὲν ἔχουν εἰσέτι ἀποδειχθῇ, β) τὸν διάδικον ὁ ὁποῖος φέρει τὸ βάρος τῆς ἀποδείξεως καὶ τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα διὰ τῶν ὁποίων θὰ διεξαχθῇ αὕτη, γ) τὸν τόπον τῆς διεξαγωγῆς τῆς ἀπο-

δείξεως καὶ ἐνώπιον τίνος θὰ διεξαχθῇ αὕτη, δ) τὸν χρόνον ἐντὸς τοῦ ὁποίου θὰ περατωθῇ ἡ ἀπόδειξις. Ὁ χρόνος οὗτος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς ἐξ μῆνας, προκειμένου διὰ περὶ διεξαγωγῆς ἀποδείξεως ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, τὸ ἔτος.

Ἄρθρον 358.

Πᾶσαι αἱ κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀποδείξεων ἐκδιδομένα ἀποφάσεις καταχωρίζονται εἰς τὰ πρακτικά ἢ εἰς τὴν ἐκθεσιν, ἀναγραφόμενου τοῦ διατακτικοῦ καὶ συντόμως τοῦ σχεπτικοῦ αὐτῶν.

Ἄρθρον 359.

Οἱ διάδικοι δικαιούνται νὰ παρίστανται κατὰ τὴν ἀποδεικτικὴν διαδικασίαν. Ὁ διεξάγων τὴν ἀπόδειξιν διάδικος ὀφείλει νὰ προβῇ εἰς κλήτευσιν καὶ τῶν ἄλλων διαδίκων. Ἄν ὁ κλητευθεὶς δὲν παρῇ, ἡ διαδικασία διεξάγεται ἀπόντος αὐτοῦ.

Ἄρθρον 360.

Τὸ δικαστήριον δικαιούται καὶ μετὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀποδείξεων νὰ διατάξῃ νέας ἀποδείξεις.

Ἄρθρον 361.

Ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς ἀποδείξεως ὁ ἀντίδικος τοῦ φέροντος τὸ θέμα τῆς ἀποδείξεως δικαιούται εἰς ἀνταπόδειξιν καὶ ἂν περὶ τούτου δὲν ἐγένετο μνεία εἰς τὴν ἀπόφασιν.

Ἄρθρον 362.

Τὰ παρ' ἐνὸς διαδίκου προσαχθέντα ἀποδεικτικά μέσα λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου καὶ πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἰσχυρισμῶν ἐτέρου διαδίκου.

Ἄρθρον 363.

Ὅπου ὁ νόμος ἀρκεῖται εἰς πειθανολόγησιν, τὸ δικαστήριον δὲν ὑποχρεοῦται νὰ τηρήσῃ τὰς περὶ ἀποδεικτικῆς διαδικασίας διατάξεις, δύναται δὲ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ μὴ πληροῦντα τοὺς ὅρους τοῦ νόμου ἀποδεικτικά μέσα.

Ἄρθρον 364.

Ἐὰν συμφωνοῦν οἱ διάδικοι ἡ ὑπάρχῃ κίνδυνος ἀπωλείας ἢ δυσχεροῦς χρήσεως ἀποδεικτικοῦ μέσου ἢ πρόκειται νὰ διαπιστωθῇ ἡ παρούσα κατὰστασις πράγματος ἢ ἔργου, δύναται νὰ ζητηθῇ διεξαγωγὴ συντηρητικῆς ἀποδείξεως περὶ συγκεκριμένου ἰσχυρισμοῦ καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δίκης.

Ἄρθρον 365.

1. Ἡ αἴτησις περὶ συντηρητικῆς ἀποδείξεως υποβάλλεται ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς κυρίας δίκης δικαστηρίου ἢ καὶ ἐνώπιον ἐτέρου δικαστηρίου, ἐὰν ὁ κίνδυνος εἶναι ἄμεσος, δύναται δὲ νὰ συζητηθῇ καὶ ἄνευ κλητεύσεως τοῦ ἀντιδίκου.

2. Ἡ αἴτησις πρέπει νὰ περιέχῃ α) τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἀντιδίκου, β) τὰ πραγματικά γεγονότα περὶ τῶν ὁποίων θὰ ληφθῇ ἡ συντηρητικὴ ἀπόδειξις, γ) τὸ ἀποδεικτικὸν μέσον διὰ τοῦ ὁποίου θὰ διεξαχθῇ αὕτη, δ) τὸν λόγον ἕνεκα τοῦ ὁποίου ὑφίσταται κίνδυνος ἀπωλείας ἢ δυσχεροῦς χρήσεως τοῦ ἀποδεικτικοῦ μέσου. Ὁ λόγος οὗτος ἀρκεῖ νὰ πειθανολογηται.

Ἄρθρον 366.

1. Ἐὰν τὸ δικαστήριον ἐπιτρέψῃ τὴν συντηρητικὴν ἀπόδειξιν, ὁρίζει διὰ τῆς ἀποφάσεώς του τὰ πραγματικά γεγονότα περὶ τῶν ὁποίων θὰ διεξαχθῇ, τὰ ἀποδεικτικά μέσα καὶ τὸν χρόνον ἐντὸς τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ περατωθῇ αὕτη.

2. Ἐὰν ἡ αἴτησις ὑπεβλήθῃ ἐνώπιον δικαστηρίου τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ἀρμοδίον διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς κυρίας δίκης, δύναται τοῦτο, ἐφ' ὅσον ὁ κίνδυνος δὲν εἶναι ἄμεσος, νὰ παραπέμψῃ τὴν αἴτησιν εἰς τὸ ἀρμοδίον διὰ τὴν κυρίαν δίκην δικαστήριον.

Ἄρθρον 367.

Κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς διαφορᾶς τὸ δικαστήριον ὑποχρεοῦται νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν συντηρητικῶς διεξαχθεῖσαν ἀπόδειξιν ἀνεξαρτήτως τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ κινδύνου. Ἡ κατανομή τοῦ βάρους τῆς ἀποδείξεως δὲν ἐπηρεάζεται ἐκ τῆς συντηρητικῆς ἀποδείξεως.

ΤΙΤΛΟΣ II.

Ὁμολογία.

Ἄρθρον 368.

1. Ὁμολογία τοῦ διαδίκου προφορικῶς ἢ ἐγγράφως ἐνώπιον τοῦ δικάζοντος δικαστηρίου ἢ τοῦ ἐντεταλμένου δικαστοῦ ἀποτελεῖ πλήρη ἀπόδειξιν κατὰ τοῦ ὁμολογήσαντος.

2. Ἡ ἐξώδικος ὁμολογία ἐκτιμᾶται ἐλευθέρως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 369.

Ἡ ἀποδεικτικὴ δύναμις τῆς ὁμολογίας δὲν ἐπηρεάζεται ἐκ τοῦ λόγου ὅτι ἐν αὐτῇ, πλὴν τοῦ ἐπιβλαβοῦς διὰ τὸν ὁμολογούντα πραγματικοῦ γεγονότος, περιέχεται καὶ ἕτερον πραγματικὸν γεγονός ἐπωφελὲς εἰς αὐτὸν καὶ ἀποτελοῦν αὐτοτελῆ ἰσχυρισμόν. Ἐὰν τὸ ἐπωφελὲς διὰ τὸν ὁμολογούντα πραγματικὸν γεγονός δὲν εἶναι αὐτοτελές, ἡ ὁμολογία ἐκτιμᾶται ἐλευθέρως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 370.

Ἡ ὁμολογία δύναται νὰ ἀνακληθῇ ὑπὸ τοῦ ὁμολογήσαντος μόνον ἐὰν οὗτος ἀποδείξῃ ὅτι ἡ ὁμολογία δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

ΤΙΤΛΟΣ III.

Αὐτοψία.

Ἄρθρον 371.

Τὸ δικαστήριον διατάσσει αὐτοψίαν, ἐὰν θεωρῇ ἀναγκαίαν τὴν διὰ τῶν ἰδίων αἰσθήσεων ἀντίληψιν ἀντικειμένου ἀποδείξεως.

Ἄρθρον 372.

1. Τὸ ἀποφασίζον τὴν ἐνέργειαν αὐτοψίας δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ταυτόχρονον ἐνέργειαν πραγματογνωμοσύνης ἢ καὶ ἐξέτασιν μαρτύρων.

2. Ἐὰν μετὰ τῆς αὐτοψίας διατάχῃ καὶ πραγματογνωμοσύνη, ὁ διορισμὸς τῶν πραγματογνωμόνων δύναται νὰ γίνη καὶ κατὰ τὴν αὐτοψίαν παρὰ τοῦ ἐνεργούντος αὐτὴν.

Ἄρθρον 373.

Ὁ δικαστὴς ὁ ὁποῖος θὰ ἐνεργήσῃ τὴν αὐτοψίαν ὁρίζει τὸν τόπον, τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς διεξαγωγῆς αὐτῆς. Ἐὰν, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐνεργούντος τὴν αὐτοψίαν δικαστοῦ ἢ ἐπὶ πολυμελοῦς δικαστηρίου τοῦ προέδρου αὐτοῦ, ἡ μεταφορὰ τοῦ ἀντικειμένου τῆς αὐτοψίας εἰς τὸν τόπον τῶν συνεδριάσεων εἶναι ἀδύνατος ἢ δυσχερής, ὁρίζεται κατάλληλος διὰ τὴν διεξαγωγὴν αὐτῆς τόπος εἰς τὸν ὁποῖον μεταβαίνει ὁ ἐνεργῶν αὐτὴν.

Ἄρθρον 374.

Ὁ διεξάγων τὴν αὐτοψίαν δύναται κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς, ἐὰν κρίνῃ σκόπιμον, νὰ καταρτίσῃ σχέδια ἢ ἰχνογραφήματα, νὰ λάβῃ φωτογραφίας ἢ ἄλλας ἀπεικονίσεις ἢ νὰ πρυβῇ εἰς ἐπιτόπιον ἐφαρμογὴν τίτλων ἢ τεχνικᾶς ἐνεργείας αὐτοπροσώπως ἢ δι' ὑπαλλήλου τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου ἢ διὰ τοῦ διορισθέντος ἢ τοῦ ἐπὶ τούτῳ διοριζομένου πραγματογνώμονος. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ προβῇ καὶ εἰς ἀναπαράστασιν τοῦ ἀποδεικτέου γεγονότος καὶ ἐνδεχομένως εἰς φωτογράφειαν ἢ ἄλλην ἀπεικόνισιν τῆς ἀναπαράστασεως.

Ἄρθρον 375.

1. Περὶ τῆς αὐτοψίας, ἐὰν μὲν διεξάγεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, γίνεται μνεία εἰς τὰ πρακτικά, ἐὰν δὲ ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, συντάσσεται ἐκθεσις. Εἰς τὰ πρακτικά ἢ τὴν ἐκθεσιν πρέπει νὰ ἀναφέρεται τὸ ἀντικείμενον τῆς αὐτοψίας, ὡς καὶ ἡ ἀντίληψις τὴν ὁποίαν ἐσχημάτισε τὸ δικαστήριον ἢ ὁ δικαστὴς ἐκ τῆς αὐτοψίας.

2. Ἐὰν διορίσθησαν πραγματογνώμονες, πρέπει εἰς τὰ πρακτικά ἢ τὴν ἐκθεσιν νὰ ἀναφέρονται τὰ ὁρήματα αὐτῶν, ὡς καὶ ἂν ἐνήργησαν οὗτοι τὴν πραγματογνωμοσύνην. Ὡσαύτως πρέπει νὰ ἀναφέρεται ἡ γνωμοδότησις τῶν πραγματογνώμων, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπεβλήθῃ ἐγγράφως, ὅποτε ἀρκεῖ ἡ εἰς αὐτὴν ἀναφορά.

3. 'Εάν ἐξητάσθησαν μάρτυρες, αἱ καταθέσεις αὐτῶν πρέπει νὰ περιλαμβανῶνται εἰς τὰ πρακτικά ἢ τὴν ἐκθεσιν.

4. 'Η ἐγγράφος γνωμοδότησις τῶν πραγματογνωμόνων, ὡς καὶ τὰ τυχόν σχέδια, ἰχνογραφήματα, φωτογραφίαι, ἀναγραφαστάσεις καὶ ἐν γένει βοηθήματα τὰ ὅποια εἶχεν ὑπ' ὄψει τὸ δικαστήριον ἢ ὁ δικαστὴς κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς αὐτοψίας ἐπισυνάπτονται εἰς τὰ πρακτικά ἢ τὴν ἐκθεσιν.

Ἄρθρον 376.

'Εάν ἡ αὐτοψία διεξάγεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, γίνεται ἀμέσως μετ' αὐτὴν συζήτησις τῆς ὑποθέσεως. 'Εάν διεξάγεται ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου ὑπὸ τοῦ διακρίνοντος τὴν ὑπόθεσιν δικαστοῦ ἢ ὑπὸ ἐντεταλμένου δικαστοῦ, ἡ ἐκθεσις μετὰ τῶν ἐπισυναπτομένων εἰς αὐτὴν τίθεται εἰς τὸν φάκελον τῆς δικογραφίας ἐπιμελείᾳ τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου. 'Εάν διεξάγεται κατ' αἵτησιν ἢ παραγγελίαν, ἡ ἐκθεσις μετὰ τῶν ἐπισυναπτομένων εἰς αὐτὴν ἀποστέλλεται ἐπιμελείᾳ τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου τὸ ὅποιον διεξήγαγε τὴν αὐτοψίαν εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ διακρίνοντος τὴν ὑπόθεσιν δικαστηρίου κατετίθεται εἰς τὸν φάκελον τῆς δικογραφίας.

Ἄρθρον 377.

Οἱ διάδικοι ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχουν τὴν συνδρομὴν τῶν διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς αὐτοψίας καὶ νὰ πράττουν πᾶν ὅ,τι εἶναι ἀναγκαῖον διὰ τὴν διεξαγωγὴν αὐτῆς.

Ἄρθρον 378.

'Εάν ἀντικείμενον τῆς αὐτοψίας εἶναι διάδικος ἢ τρίτος, ὑποχρεοῦται οὗτος νὰ ἀνεχθῇ τὴν ἐνέργειαν τῆς αὐτοψίας, πλὴν ἂν συντρέχῃ σπουδαῖος λόγος, ἰδίᾳ δὲ ἐὰν θίγεται ἡ ὑγεία ἢ ἡ ἀξιοπρέπεια αὐτοῦ, δὲν δύνανται ὅμως νὰ ληφθῶν ἐξαναγκαστικὰ μέτρα ἐναντίον του. Ὁ διεξάγων τὴν αὐτοψίαν πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ λάβῃ ὅλα τὰ μέτρα ἵνα ἐξασφαλίσθῃ πλήρως ἡ ὑγεία καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ προσώπου κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 379.

1. 'Εάν ἀντικείμενον τῆς αὐτοψίας εἶναι κινητὸν τὸ ὅποιον κατέχει διάδικος ἢ τρίτος, ὑποχρεοῦται οὗτος νὰ προσαγάγῃ καὶ ἐπιδείξῃ αὐτὸ εἰς τὸν ἐνεργούντα τὴν αὐτοψίαν.

2. 'Εάν ἀντικείμενον τῆς αὐτοψίας εἶναι ἀκίνητον τὸ ὅποιον κατέχει διάδικος ἢ τρίτος, ὑποχρεοῦται οὗτος νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἀκινήτου διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς αὐτοψίας. Ὡσαύτως ὁ κάτοχος ἀκινήτου διάδικος ἢ τρίτος ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐπίσκεψιν, ἐὰν ἐν τῷ ἀκινήτῳ εὐρίσκεται κινητὸν τὸ ὅποιον εἶναι ἀντικείμενον αὐτοψίας καὶ ἡ μεταφορὰ αὐτοῦ εἶναι ἀδύνατος ἢ δυσχερὴς.

3. 'Ενεκα σπουδαίου λόγου δικαιούται ὁ διάδικος ἢ ὁ τρίτος νὰ ἀρνήσῃ τὴν προσαγωγὴν καὶ ἐπιδείξῃν κινητοῦ ἢ τὴν ἐπίσκεψιν ἀκινήτου διὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοψίας.

Ἄρθρον 380.

Ὁ διάδικος ἢ ὁ τρίτος ὁ ὅποιος κατέχει τὸ ἀντικείμενον τῆς αὐτοψίας ἢ εἶναι ἀντικείμενον αὐτῆς πρέπει νὰ κληθῇ τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνεργείας τῆς αὐτοψίας ἵνα παραστῇ κατ' αὐτήν.

Ἄρθρον 381.

1. 'Εάν ὁ διάδικος ἢ ὁ τρίτος ἐνεκα σπουδαίου λόγου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐνεργούντος τὴν αὐτοψίαν ἀρνήται τὴν προσαγωγὴν καὶ ἐπιδείξῃν κινητοῦ ἢ τὴν ἐπίσκεψιν ἀκινήτου ἢ τὴν ὑποβολὴν αὐτοῦ εἰς αὐτοψίαν, ματαιοῦται ἡ ἐνέργεια αὐτῆς.

2. 'Εάν ὁ κατέχων τὸ κινητὸν ἢ ἀκίνητον διάδικος ἢ τρίτος δὲν παρίσταται κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν καὶ ὥραν διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς αὐτοψίας ἢ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐνεργούντος τὴν αὐτοψίαν ἀρνήται ἀδικαιολογητῶς τὴν προσαγωγὴν καὶ ἐπιδείξῃν τοῦ κινητοῦ ἢ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἀκινήτου, δύναται δι' ἀποφάσεως ἐκδιδομένης παραγγεῖλαι νὰ διαταχθῇ ἡ διὰ βίας ἀφαίρεσις τοῦ κινητοῦ καὶ ἡ προσαγωγή τοῦ ἐνώπιον τοῦ ἐνεργούντος τὴν αὐτοψίαν ἢ ἡ βία ἀνοιξις τῶν θυρῶν τοῦ ἀκινήτου διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς αὐτοψίας.

3. 'Η βία ἀφαίρεσις κινητοῦ καὶ προσαγωγή αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ ἐνεργούντος τὴν αὐτοψίαν γίνεται κατὰ τὰς περὶ ἀ-

ναγκαστικῆς ἐκτελέσεως διατάξεις ὑπὸ δικαστικοῦ κλητῆρος ὁ ὅποιος ἀμέσως μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς αὐτοψίας ἀποδίδει τὸ κινητὸν εἰς τὸν κάτοχον παρὰ τοῦ ὁποίου ἀφῆρσε τοῦτο. 'Η βία ἀνοιξις τῶν θυρῶν ἀκινήτου γίνεται κατὰ τὰς περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως διατάξεις.

4. 'Εάν δὲν εἶναι δυνατὴ ἀμέσως ἡ ἀφαίρεσις τοῦ κινητοῦ ἢ ἡ ἀνοιξις τῶν θυρῶν, ὁ ἐνεργῶν τὴν αὐτοψίαν δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐκδιδομένης παραγγεῖλαι νὰ ἀναβάλῃ τὴν διεξαγωγὴν τῆς αὐτοψίας δι' ὀρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν κατὰ τὴν ὁποίαν ὑποχρεοῦνται νὰ παραστῶν οἱ διάδικοι ἢ ὁ τρίτος ἀνευ κλητευσέως.

Ἄρθρον 382.

'Εάν ἡ ἐνέργεια τῆς αὐτοψίας δὲν κατέστη δυνατὴ συνεπείᾳ ἀπουσίας διαδίκου ἢ ἀρνήσεως αὐτοῦ νὰ προσαγάγῃ καὶ ἐπιδείξῃ κινητὸν τὸ ὅποιον κατέχει ἢ νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐπίσκεψιν ἀκινήτου τὸ ὅποιον εὐρίσκεται εἰς τὴν κατοχήν του ἢ νὰ ὑποβάλῃ αὐτὸν εἰς αὐτοψίαν, τὸ ἀποφασίσαν τὴν ἐνέργειαν τῆς αὐτοψίας δικαστήριον κρίνει ἐλευθέρως ἂν τὸ ἀντικείμενον ἀποδείξεως διὰ τὸ ὅποιον διετάχθη ἡ αὐτοψία πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀποδεδειγμένον.

Ἄρθρον 383.

Διάδικοι ἢ τρίτοι παρακωλύοντες ἀδικαιολογητῶς τὴν ἐνέργειαν αὐτοψίας διὰ τῆς ἀπουσίας τῶν κατὰ τὴν ὁριθεῖσαν ἡμέραν καὶ ὥραν πρὸς ἐνέργειαν αὐτῆς ἢ διὰ τῆς ἀρνήσεως τῶν νὰ προσαγάγουν καὶ ἐπιδείξουν κινητὸν ἢ νὰ ἐπιτρέψουν τὴν ἐπίσκεψιν ἀκινήτου ἢ νὰ ὑποβάλουν ἑαυτοὺς εἰς αὐτοψίαν καταδικάζονται εἰς ἀποζημίωσιν, εἰς πληρωμὴν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, ὡς καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 207.

ΤΙΤΛΟΣ IV.

Πραγματογνωμοσύνη.

Ἄρθρον 384.

1. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διορίσῃ ἓνα ἢ πλείονας πραγματογνώμονας, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν του πρόκειται περὶ ζητημάτων διὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν ὁποίων ἀπαιτοῦνται εἰδικαὶ γνώσεις ἐπιστήμης ἢ τέχνης.

2. Τὸ δικαστήριον ὑποχρεοῦται νὰ διορίσῃ πραγματογνώμονας, ἐὰν ζητηθῇ τοῦτο παρὰ τινος τῶν διαδίκων καὶ κατὰ τὴν κρίσιν του ἀπαιτοῦνται ἰδιόζουσαι γνώσεις ἐπιστήμης ἢ τέχνης.

Ἄρθρον 385.

Οἱ πραγματογνώμονες βοηθοῦν τὸ δικαστήριον γνωμοδοτοῦντες ἐπὶ τῶν τιθεμένων ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ζητημάτων. 'Εάν εἶναι ἀναγκαῖον, τὸ δικαστήριον διατάσσει τὴν παράστασιν τῶν πραγματογνωμόνων κατὰ τὴν ἐνέργειαν ὧν ἢ ὀρισμένων διαδικαστικῶν πράξεων.

Ἄρθρον 386.

1. Οἱ πραγματογνώμονες διορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ διακρίνοντος τὴν ὑπόθεσιν δικαστηρίου ἐν τῇ ὁποίᾳ, πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 357 παρ. 2 ὁριζομένων, πρέπει νὰ σημειοῦνται ἑκακριβῶς α) τὰ ὀνόματα αὐτῶν καὶ β) τὰ ζητήματα ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ γνωμοδοτήσουν.

2. Τὸ διακρίνον τὴν ὑπόθεσιν δικαστήριον δύναται νὰ ἀναθέσῃ τὸν διορισμὸν τῶν πραγματογνωμόνων ἢ καὶ τὸν ὁρισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν εἰς ἄλλο δικαστήριον ἐνεργούν κατ' αἴτησιν ἢ παραγγελίαν ἢ εἰς ἐντεταλμένον δικαστήν.

3. Τοὺς πραγματογνώμονας δύναται δι' εὐλογον αἰτίαν νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸ διορίσαν αὐτοὺς δικαστήριον ἢ ὁ διορίσας δικαστὴς κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων ἢ αὐτεπαγγέλτως.

Ἄρθρον 387.

Παρ' ἐκάστῳ δικαστηρίῳ τηρεῖται κατάλογος πραγματογνωμόνων. Ὁ τρόπος τῆς καταρτίσεως καὶ τῆς τηρήσεως τῶν καταλόγων ὁρίζεται διὰ Β. διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

Άρθρον 388.

Τὸ δικαστήριον ὁρίζει τοὺς πραγματογνώμονας ἐκ τοῦ κατάλογου πραγματογνώμων. ἂν ὅμως δὲν ὑπάρχῃ κατάλογος ἢ τὸ δικαστήριον κρίνῃ σκόπιμον, διορίζει τὰ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ κατάλληλα πρὸς τοῦτο πρόσωπα.

Άρθρον 389.

Δὲν δύνανται νὰ ἐγγραφῶν εἰς τὸν κατάλογον πραγματογνώμων οὔτε νὰ διορισθῶν πραγματογνώμονες 1) οἱ καταδικασθέντες ἐνεκὰ κακούργηματος ἢ πλημμελήματος καὶ στερηθέντες τῶν πολιτικῶν τῶν δικαιωμάτων κατὰ τὰ ἄρθρα 59 ἕως 63 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, ὡς καὶ οἱ παραπεμφθέντες διὰ βουλεύματος διὰ τιαύτας πράξεις, 2) οἱ στερηθέντες τῆς ἀδείας ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ στέρησις αὕτη, 3) οἱ ἐστερημένοι τῆς ἐλευθέρας διαθέσεως τῆς περιουσίας των, 4) οἱ δικασταί, οἱ εἰσαγγελεῖς καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῆς γραμματείας τῶν δικαστηρίων.

Άρθρον 390.

Οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν κατάλογον πραγματογνώμων, ὡς καὶ οἱ ἀσκούντες νομίμως ἐπάγγελμα εἰς τὸν κύκλον τοῦ ὁποῦ ἀνάγεται τὸ θέμα τῆς πραγματογνωμοσύνης, ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκτελέσουν τὰς εἰς αὐτοὺς διὰ τῆς ἀποφάσεως ἀντιτιθέμενα καθήκοντα, οἱ μὴ ἀνήκοντες δὲ εἰς τὰς κατηγορίας ταύτας δύνανται νὰ ἀποποιηθῶν τὸν διορισμὸν των, ἐφ' ὅσον δὲν ἐδήλωσαν ὅτι ἀποδέχονται αὐτὸν ἢ δὲν ἔδωκαν τὸν νόμιμον ὄρκον.

Άρθρον 391.

Ἀπόσπασμα τῆς διατασούσης τὸν διορισμὸν καὶ τῆς διορίζουσας ἢ ἀντικαθιστῶσης πραγματογνώμονας ἀποφάσεως περιλαμβανόν τὸ διατακτικὸν αὐτῆς κοινοποιεῖται ἅμα τῇ δημοσιεύσει τῆς εἰς τοὺς διαδίκους καὶ εἰς τοὺς πραγματογνώμονας, ἐπιμελεῖα τῆς γραμματείας τοῦ ἐκδῶσαντος αὐτὴν δικαστηρίου ἢ δικαστοῦ.

Άρθρον 392.

Οἱ πραγματογνώμονες δύνανται νὰ προτείνουν τὴν ἐξαίρεσιν των ἢ νὰ ἐξαίρεθῶν παρὰ τινος διαδίκου 1) ἐὰν συντρέχῃ τις τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 53 παρ. 1 ἐδ. α ἕως γ καὶ στ λόγων, 2) ἐὰν εἶναι δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ἡ προϊσταμένη αὐτῶν ἀρχὴ ἀπηγόρευσεν εἰς αὐτοὺς ἐγγράφως τὴν ἐνέργειαν τῆς πραγματογνωμοσύνης διὰ λόγους ἀναφερομένους εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των, 3) ἐὰν συντρέχῃ ἄλλος σπουδαῖος λόγος.

Άρθρον 393.

1. Ἡ ἐξαίρεσις προτείνεται ὑπὸ τοῦ πραγματογνώμονος ἢ τινὸς τῶν διαδίκων δι' ἐγγράφου αἰτήσεως πρὸς τὸ διορίσαν τοὺς πραγματογνώμονας δικαστήριον ἢ τὸν διορίσαντα αὐτοὺς ἐντεταλμένον δικαστήν. Ἡ αἴτησις κατατίθεται εἰς τὴν γραμματείαν τοῦ δικαστηρίου ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἐκοινοποιήθη τὸ ἀπόσπασμα τῆς διορίζουσας τοὺς πραγματογνώμονας ἀποφάσεως. Μετὰ ταῦτα ἡ αἴτησις περὶ ἐξαίρεσεως εἶναι ἀπαράδεκτος, πλην ἂν ὁ λόγος τῆς ἐξαίρεσεως προέκυψε κατόπιν.

2. Ἡ αἴτησις περὶ ἐξαίρεσεως δύναται νὰ γίνῃ καὶ διὰ δηλώσεως ἐνώπιον τῆς γραμματείας τοῦ διορίζοντος τοὺς πραγματογνώμονας δικαστηρίου ἢ ἐντεταλμένου δικαστοῦ.

3. Ἡ αἴτησις περὶ ἐξαίρεσεως πρέπει νὰ περιέχῃ τοὺς λόγους ἐξαίρεσεως, ἄλλως εἶναι ἀπαράδεκτος. Οἱ λόγοι οὗτοι ἀρκεῖ νὰ πιθανολογῶνται.

Άρθρον 394.

1. Ἡ περὶ ἐξαίρεσεως αἴτησις εἰσάγεται πρὸς συζήτησιν κατὰ τὴν ἀμέσως μετὰ τὴν ὑποβολὴν αὐτῆς συνεδρίασιν ἐνώπιον τοῦ διορίσαντος τοὺς πραγματογνώμονας δικαστηρίου ἢ ἐντεταλμένου δικαστοῦ ἐπιμελεῖα τῆς γραμματείας. Κλήσις τῶν διαδίκων καὶ τοῦ πραγματογνώμονος τοῦ ὁποῦ ζητεῖται ἡ ἐξαίρεσις δὲν εἶναι ἀπαραίτητος.

2. Τὸ διορίζον τοὺς πραγματογνώμονας δικαστήριον ἢ ὁ ἐντεταλμένος δικαστὴς ἀποφαινεται ἀνεκκλήτως καὶ ἐκδίδει παραχρῆμα τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ.

3. Ἐὰν γίνῃ ἡ ἐξαίρεσις, τὸ δικαστήριον ἢ ὁ ἐντεταλμένος

δικαστὴς διορίζει διὰ τῆς αὐτῆς ἀπαφάσεως ἄλλον πραγματογνώμονα εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἐξαίρεθέντος.

Άρθρον 395.

1. Τὸ δικάζον τὴν ὑπόθεσιν δικαστήριον παρέχει εἰς τοὺς πραγματογνώμονας τὰς ἀναγκαῖας ὁδηγίας περὶ τοῦ τρόπου κατὰ τὸν ὁποῖον θὰ ἐκτελέσουν τὰ καθήκοντά των, ὅριζον ἰδίᾳ α) ἐὰν κρίνῃ ἀναγκαῖον νὰ παραστοῦν εἰς διαδικαστικὰς πράξεις καὶ ποίως, β) ἐὰν ἡ διεξαγωγὴ τῆς πραγματογνωμοσύνης θὰ γίνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ ἢ ὑπὸ μόνων τῶν πραγματογνώμωνων, γ) ἐὰν ἡ γνωμοδότησις θὰ ὑποβληθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου προφορικῶς ἢ ἐγγράφως.

2. Τὰς ἐν παρ. 1 ἐξουσίας ἔχει καὶ τὸ κατ' αἴτησιν ἢ παραγγελίαν ἐνεργῶν διαδικαστικὰς πράξεις ἀναφερομένης εἰς τὴν πραγματογνωμοσύνην δικαστήριον ἢ ὁ ἐντεταλμένος δικαστής, ἐφ' ὅσον δὲν ὠρίσθῃ ἄλλως ὑπὸ τοῦ δικάζοντος τὴν ὑπόθεσιν δικαστηρίου.

Άρθρον 396.

1. Οἱ πραγματογνώμονες δύνανται νὰ λάβουν γνῶσιν τῶν ἐν τῷ φακέλῳ τῆς δικογραφίας χρησίμων διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς πραγματογνωμοσύνης στοιχείων.

2. Τὸ ἐν ἄρθρῳ 395 δικαστήριον ἢ ὁ δικαστὴς δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς πραγματογνώμονας ὅπως πρὸ τῆς συντάξεως τῆς γνωμοδότησεως των ζητήσουν διευκρινίσεις παρὰ τῶν διαδίκων ἢ πληροφορίας παρὰ τρίτων ἢ καταρτίσουν σχέδια ἢ ἰχνογραφήματα, λάβουν φωτογραφίας ἢ ἄλλας ἀπεικονίσεις ἢ προσῶν εἰς ἐπιτόπιον ἐφαρμογὴν τίτλων ἢ τεχνικὰς ἐνεργείας ἢ ἐξετάσουν ἔγγραφα ἢ βιβλία ἐμπόρων ἢ ἐπαγγελλομένων.

Άρθρον 397.

Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 395 καὶ 396 παρ. 2 ἀπαφάσεις λαμβάνονται τῇ αἰτήσῃ τῶν διαδίκων ἢ τῶν πραγματογνώμωνων ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως ἄνευ προηγουμένης κλητεύσεως τῶν διαδίκων ἢ τῶν πραγματογνώμωνων.

Άρθρον 398.

1. Ἐὰν διετάχθῃ ἡ παράστασις τῶν πραγματογνώμωνων κατὰ τὴν ἐνέργειαν ὠρισμένων διαδικαστικῶν πράξεων, κοινοποιεῖται εἰς αὐτοὺς πρὸ τριῶν ἡμερῶν κλήσις ὅπως παραστοῦν κατ' αὐτάς.

2. Οἱ πραγματογνώμονες, παριστάμενοι εἰς τὰς συνεδριάσεις, δικαιοῦνται ἀδείᾳ τοῦ διευδύνοντος τὴν συζήτησιν νὰ ἀποτείνουν ἐρωτήσεις πρὸς τοὺς διαδίκους, τοὺς νομίμους ἀντιπροσώπους αὐτῶν καὶ τοὺς μάρτυρας καὶ νὰ ζητοῦν τὴν ἀνάγνωσιν ἐγγράφων.

Άρθρον 399.

1. Ἐὰν διετάχθῃ προφορικὴ γνωμοδότησις, οἱ πραγματογνώμονες, καλούμενοι κατὰ τὸ ἄρθρον 398 παρ. 1, ἐκδίδουν προφορικῶς τὴν γνώμην των ἢ ὁποῖα καταχωρίζεται εἰς τὰ πρακτικά ἢ εἰς τὴν ἐκθέσιν.

2. Ἐὰν τις τῶν πραγματογνώμωνων δὲν δύναται ἀμέσως νὰ ἐκθέσῃ πλήρως τὴν γνώμην του, τὸ δικαστήριον ἢ ὁ δικαστὴς δύναται νὰ ὀρίσῃ ἄλλην ἡμέραν καὶ ὥραν πρὸς τοῦτο.

3. Ἀντίγραφον τῶν πρακτικῶν τοῦ κατ' αἴτησιν ἢ παραγγελίαν ἐνεργῶντος δικαστηρίου ἢ τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἐντεταλμένου δικαστοῦ ἀποστέλλεται ἐπιμελεῖα τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου ἀμελλητί εἰς τὴν γραμματείαν τοῦ δικάζοντος τὴν ὑπόθεσιν δικαστηρίου καὶ τίθεται εἰς τὸν φάκελον τῆς δικογραφίας.

Άρθρον 400.

1. Ἐὰν διετάχθῃ ἔγγραφος γνωμοδότησις, τὸ δικαστήριον ὁρίζει προεδρίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας οἱ πραγματογνώμονες πρέπει νὰ ὑπαβάλουν αὐτήν. Ὁ δικαστὴς ἢ ἐπὶ πολυμελῶν δικαστηρίων ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου δύναται, τῇ αἰτήσῃ τῶν πραγματογνώμωνων, ἄνευ προηγουμένης κλητεύσεως τῶν διαδίκων, νὰ παρατείνῃ τὴν προεδρίαν, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν του δὲν ἀρκῇ αὕτη διὰ τὴν κατάρτισιν τῆς γνωμοδότησεως.

2. Ἐὰν οἱ πραγματογνώμονες εἶναι πλείονες, ἐνεργῶν πάσας τὰς διὰ τὴν πραγματογνωμοσύνην ἀπαιτούμενας πράξεις

και καταρτίζουν την έγγραφον γνωμοδότησιν από κοινού. Προς τούτο συνέρχονται καλούμενοι ύφ' οίουδήποτε έξ αυτών.

3. Η έγγραφος γνωμοδότησις πρέπει νά αναφέρει τας ενεργείας τών πραγματογνωμόνων και την γνώμην έκάστου έξ αυτών ήτιολογημένην και νά υπογράφεται ύπ' αυτών. Εάν τις ή τινές τών πραγματογνωμόνων δέν παρουσιάζονται κατά την ενέργειαν τής πραγματογνωμοσύνης ή άρνούνται νά υπογράψουν την έγγραφον γνωμοδότησιν, σημειούται τούτο έν αύτῃ.

4. Η έγγραφος γνωμοδότησις κατατίθεται ύπό τών πραγματογνωμόνων ή τοῦ ύπ' αυτών έξουσιοδοτηθέντος προς τούτο είς την γραμματείαν τοῦ διορίσαντος αυτούς δικαστηρίου συντασσομένης περί τούτου πράξεως και τίθεται είς τόν φάκελον τής δικογραφίας. Εάν ή γνωμοδότησις κατετέθη είς ενεργούν κατ' αίτησιν ή παραγγελίαν δικαστήριον ή έντεταλμένον δικαστήν, άποστέλλεται αύτη άμελλητί είς την γραμματείαν τοῦ δικάζοντος την ύπόθεσιν δικαστηρίου και τίθεται είς τόν φάκελον τής δικογραφίας.

Άρθρον 401.

Τò έν άρθρω 395 δικαστήριον ή ό δικαστής δύναται μετά την ύποβολήν τής γνωμοδοτήσεως τών πραγματογνωμόνων νά διατάξη την παροχήν διευκρινίσεων ή άλλων πληροφοριών περί αύτης, εφαρμολομένων τών άρθρων 398 έως 400.

Άρθρον 402.

1. Οί πραγματογνώμονες πρό πάσης ενεργείας των όρκίζονται κατά τας έν άρθρω 425 διακρίσεις ότι θά έκτελέσουν εύσυνειδήτως τὰ καθήκοντά των.

2. Η όρκισις τών πραγματογνωμόνων γίνεται ένώπιον τοῦ έν άρθρω 395 δικαστηρίου ή δικαστοῦ, διαταχθείσης δέ έγγραφου γνωμοδοτήσεως, ένώπιον ύπαλλήλου τής γραμματείας τοῦ δικαστηρίου, συντασσομένης περί τούτου έκθέσεως.

Άρθρον 403.

Εάν ό διορισθείς πραγματογνώμων είναι ύπόχρεος νά έκτελέσῃ τὰ είς αύτόν ανατιθέμενα καθήκοντα και άδικαιολογητως άρνηθῇ ή άπόσχη ύποτεδήποτε τής έκτελέσεως αυτών, πλην τής προς άποζημίωσιν ύποχρεώσεως αυτού, καταδικάζεται ύπό τοῦ δικάζοντος την ύπόθεσιν ή τοῦ διορίσαντος τόν πραγματογνώμονα δικαστηρίου ή δικαστοῦ, τῇ αίτήσει τινός τών διαδίκων, άνευ κλητεύσεως, είς τὰ δικαστικά έξοδα με τὰ όποία συνεπεία τής άρνήσεως ή άποχής του επιβαρύνεται ό αίτών διάδικος. Τò δικαστήριον δύναται αύτεπαγγέλτως νά επιβάλῃ και χρηματικήν ποινήν κατά τας διατάξεις τοῦ άρθρου 207.

Άρθρον 404.

Η γνωμοδότησις τών πραγματογνωμόνων έκτιμάται έλευθέρως ύπό τοῦ δικαστηρίου.

Άρθρον 405.

Τò δικάζον την ύπόθεσιν δικαστήριον, εάν κατά την κρίσιν του συντρέχῃ προς τούτο λόγος, δύναται τῇ αίτήσει τών διαδίκων ή και αύτεπαγγέλτως νά διατάξη νέαν πραγματογνωμοσύνην ή επανάληψιν ή συμπλήρωσιν τής πραγματογνωμοσύνης ύπό τών αυτών ή άλλων πραγματογνωμόνων.

Άρθρον 406.

1. Εάν ή γνωμοδότησις τών πραγματογνωμόνων ύπεβλήθῃ προφορικώς ένώπιον τοῦ δικάζοντος την ύπόθεσιν δικαστηρίου, άρχεται άμέσως μετ' αύτήν ή συζήτησις τής ύποθέσεως.

2. Εάν ή γνωμοδότησις τών πραγματογνωμόνων ύπεβλήθῃ έγγραφως ένώπιον τοῦ δικάζοντος την ύπόθεσιν δικαστηρίου ή έγγραφως ή προφορικώς ένώπιον δικαστηρίου ενεργούντος κατ' αίτησιν ή παραγγελίαν ή έντεταλμένου δικαστοῦ, ή συζήτησις ένώπιον τοῦ δικάζοντος την ύπόθεσιν δικαστηρίου δέν δύναται νά γίνη πρό τής παρελεύσεως τριών ήμερών από τής τοποθετήσεως τοῦ περιλαμβάνοντος αύτήν πρακτικοῦ ή έκθέσεως είς τόν φάκελον τής δικογραφίας.

Άρθρον 407.

Γνωμοδοτήσεις προσώπων έχόντων ειδικάς γνώσεις έπιστή-

μης ή τέχνης επί ζητημάτων άφορώντων έκκρεμή δίκην, συνταχθεΐσαι τῇ αίτήσει τινός τών διαδίκων και προσαγόμεναι ύπ' αύτοῦ, έκτιμῶνται έλευθέρως ύπό τοῦ δικαστηρίου.

Άρθρον 408.

1. Εάν διορισθούν ύπό τοῦ δικαστηρίου πραγματογνώμονες, έκαστος τών διαδίκων δύναται νά διορίσῃ ανά ένα τεχνικόν σύμβουλον, έχοντα την ικανότητα νά διορισθῇ πραγματογνώμων.

2. Ο διοριζόμενος ύπό τών διαδίκων τεχνικός σύμβουλος δέν ύποχρεούται νά άποδεχθῇ τόν διορισμόν του, ή δέ άμοιότης του καταβάλλεται ύπό τοῦ διορίσαντος αύτόν διαδίκου.

Άρθρον 409.

1. Ο διορισμός τών τεχνικῶν συμβούλων γίνεται έγγραφως ή προφορικώς διά δηλώσεως είτε ένώπιον τοῦ δικαστηρίου ή έντεταλμένου δικαστοῦ καταχωριζομένης είς τὰ πρακτικά ή την έκθεσιν, είτε ένώπιον τής γραμματείας τοῦ δικαστηρίου, συντασσομένης έκθέσεως.

2. Οί τεχνικοί σύμβουλοι τών διαδίκων βοηθοῦν αυτούς διά τών τεχνικῶν των γνώσεων, δύναται δέ νά παρίστανται είς πάσας τας διαδικαστικάς πράξεις κατά τας όποιās παρίστανται οί πραγματογνώμονες και έχουν τας έν άρθροις 396 παρ. 1 και 398 παρ. 2 έξουσίας.

3. Οί τεχνικοί σύμβουλοι τών διαδίκων δύναται, μετά την ύποβολήν τής γνωμοδοτήσεως τών πραγματογνωμόνων και πρό τής συζητήσεως τής ύποθέσεως, νά αναπτύξουν τας γνώμας των επί τής γνωμοδοτήσεως τών πραγματογνωμόνων προφορικώς ένώπιον τοῦ δικαστηρίου ή νά ύποβάλουν αύτάς έγγραφως, ως και νά άποτείνουν έρωτήσεις και προς τούς πραγματογνώμονας.

ΤΙΤΛΟΣ V.

Μάρτυρες.

Άρθρον 410.

1. Συμβάσεις και συλλογικάί πράξεις δέν δύναται νά άποδειχθούν διά μαρτύρων, έφ' όσον ή αξία τοῦ άντικειμένου αυτών ύπερβαίνει τò ποσόν τών δέκα χιλιάδων δραχμῶν.

2. Δέν επιτρέπεται ή έμμάρτυρος άπόδειξις κατά τοῦ περιεχομένου έγγράφου, έστω και άν ή αξία τοῦ άντικειμένου τής δικαιοπραξίας είναι κατωτέρα τοῦ ποσού τών δέκα χιλιάδων δραχμῶν.

3. Δέν επιτρέπεται ή έμμάρτυρος άπόδειξις προσθέτων συμφώνων, προγενεστέρων, συγχρόνων ή μεταγενεστέρων, δικαιοπραξίας συνταχθείσης έγγραφως, έστω και άν δέν αντίκεινται είς τò περιεχόμενον τοῦ έγγράφου.

Άρθρον 411.

1. Η διά μαρτύρων άπόδειξις επιτρέπεται κατά πᾶσαν περίπτωσιν α) εάν ύπάρχῃ άρχή έγγράφου άποδείξεως πηγάζουσα έξ έγγράφου έχοντος άποδεικτικήν δύναμιν, β) εάν ύφιστατο φυσική ή ήθική άδυναμία προς κτήσιν έγγράφου, γ) εάν τò συνταχθέν έγγραφον άποδεδειγμένως άπωλέσθῃ έκ τύχης, δ) εάν έκ τής φύσεως τής δικαιοπραξίας ή τών ειδικῶν συνθηκῶν ύπό τας όποιās έγένετο αύτη, ίδια δέ επί έμπορικῶν συναλλαγῶν, δικαιολογείται ή έμμάρτυρος άπόδειξις.

2. Οσάκις ύπό τοῦ νόμου ή ύπό τών μερῶν όρίζεται διά την δικαιοπραξίαν τò έγγραφον είτε ως συστατικός είτε ως άποδεικτικός τύπος, ή διά μαρτύρων άπόδειξις τής δικαιοπραξίας επιτρέπεται μόνον είς την περίπτωσιν τής παρ. 1 εδάφ. γ'.

Άρθρον 412.

Όταν ή διά μαρτύρων άπόδειξις αποκλείεται, δέν επιτρέπεται ή κατά τò άρθρον 352 παρ. 3 έμμεσος άπόδειξις.

Άρθρον 413.

Η διά μαρτύρων άπόδειξις διεξάγεται κατόπιν έκδόσεως αποφάσεως ή όποία πλην τών έν άρθρω 357 παρ. 2 πρέπει νά όρίζῃ και τόν αριθμόν τών μαρτύρων τούς όποιους δύναται νά έξετάσῃ έκαστος τών διαδίκων. Ο αριθμός τών μαρτύρων δέν δύναται νά ύπερβαίνῃ τούς πέντε και είς έξαιρε-

δικὰς περιπτώσεις τούς δέκα δι' ἕκαστον τῶν διαδίκων, ἐπὶ ὁμοδικίας δὲ τούς δέκα πέντε διὰ πάντας τούς ὁμοδικούς, πλὴν ἂν οὗτοι εἶναι πλείονες τῶν δέκα πέντε ὅποτε ὀρίζεται εἰς δι' ἕκαστον ἐξ αὐτῶν.

*Ἀρθρον 414.

1. Ὁ διεξάγων τὴν διὰ μαρτύρων ἀπόδειξιν διάδικος ὀφείλει, εἰκοσι τέσσαρας ὥρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης ἡμέρας πρὸς ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων, νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸν ἀντίδικον τὰ ὀνόματα τῶν ἐξετασθησομένων μαρτύρων. Ἡ γνωστοποίησις πρέπει νὰ περιέχῃ τὰ ἐν ἄρθρῳ 119 στοιχεῖα, ὡς καὶ τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν κατοικίαν καὶ τὴν ἀκριβῆ διεύθυνσιν τῶν μαρτύρων.

2. Μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων δὲν δύναται νὰ γίνῃ γνωστοποίησις μαρτύρων ὑπὸ οὐδενὸς τῶν διαδίκων.

*Ἀρθρον 415.

1. Οἱ μάρτυρες κλητεύονται ὑπὸ τῶν διαδίκων τρεῖς ἡμέρας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ὁρισθείσης πρὸς ἐξέτασιν αὐτῶν ἡμέρας. Ἡ κλήσις τοῦ μάρτυρος πρέπει νὰ περιέχῃ τὰ ἐν ἄρθρῳ 119 ὀριζόμενα στοιχεῖα, ὡς καὶ τὸ δικαστήριον ἢ τὸν δικαστὴν ἐνώπιον τοῦ ὁποίου θὰ ἐξετασθῇ ὁ μάρτυς, τὸν τόπον, τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς ἐξετάσεως αὐτοῦ.

2. Ὁ καλούμενος ὅπως ἐξετασθῇ ὡς μάρτυς ὑποχρεοῦται νὰ προσέλθῃ καὶ καταθέσῃ περὶ τῶν πραγματικῶν γεγονότων τὰ ὅποια γνωρίζει.

3. Ἐὰν ὁ κληθεὶς πρὸς ἐξέτασιν μάρτυς δὲν προσέλθῃ ἀδικαιολογῶν, τὸ δικαστήριον ἢ ὁ δικαστὴς δι' ἀποφάσεώς του καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικὰ ἢ τὴν ἔκθεσιν καταδικάζει αὐτὸν εἰς πληρωμὴν τῶν ἐκ τῆς ἀπουσίας του προξενηθέντων ἐξόδων, δύναται δὲ νὰ διατάξῃ καὶ τὴν διαίαν προσαγωγὴν αὐτοῦ. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως περὶ διαίας προσαγωγῆς γίνεται ἐπιμελείᾳ τοῦ δικαστοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας.

*Ἀρθρον 416.

Δὲν ἐξετάζονται ὡς μάρτυρες 1) οἱ κληρικοὶ ὡς πρὸς τὰ περιελθόντα εἰς γνῶσιν αὐτῶν κατὰ τὴν ἐξομολόγησιν, 2) πρόσωπα τὰ ὅποια καθ' ὃν χρόνον συνέβη τὸ ἀποδεικτέον πραγματικὸν γεγονός ἐστερεῶντο τοῦ αἰσθητηρίου πρὸς ἀντίληψιν τούτου ἢ στεροῦνται τῆς ικανότητος πρὸς ἀνακοίνωσιν τῆς ἀντιλήψεως αὐτῶν, 3) πρόσωπα στερούμενα τοῦ λογικοῦ καθ' ὃν χρόνον συνέβη τὸ ἀποδεικτέον πραγματικὸν γεγονός ἢ καθ' ὃν χρόνον πρόκειται νὰ ἐξετασθῶν.

*Ἀρθρον 417.

Καλούμενοι ὡς μάρτυρες δὲν ἐξετάζονται 1) κληρικοί, δικηγόροι, συμβολαιογράφοι, ἱατροί, φαρμακοποιοί, νοσοκόμοι, μαῖται, βοηθοὶ αὐτῶν, ὡς καὶ σύμβουλοι τῶν διαδίκων ὡς πρὸς τὰ εἰς αὐτοὺς διαπιστευθέντα ἢ ὑπ' αὐτῶν διαπιστευθέντα κατὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος των πραγματικὰ γεγονότα διὰ τὰ ὅποια ἔχουν καθήκον ἐχεμυθίας, πλὴν ἂν ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτοὺς τοῦτο ὁ ἐμπιστευθεὶς καὶ ἐκεῖνος τὸν ὅποιον ἀφορᾷ τὸ ἀπόρρητον, 2) δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ στρατιωτικοὶ ἐν ἐνεργείᾳ ἢ μὴ διὰ πραγματικὰ γεγονότα ὡς πρὸς τὰ ὅποια ὑφίσταται καθήκον ἐχεμυθίας, πλὴν ἂν ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργὸς ἤθελεν ἐπιτρέψῃ τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν, 3) πρόσωπα δυνάμενα νὰ ἔχουν συμφέρον ἐκ τῆς δίκης.

*Ἀρθρον 418.

Δικαιοῦνται νὰ ἀρνηθῶν τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν ὡς μαρτύρων 1) κληρικοί, δικηγόροι, συμβολαιογράφοι, ἱατροί, φαρμακοποιοί, νοσοκόμοι, μαῖται, βοηθοὶ αὐτῶν, ὡς καὶ σύμβουλοι τῶν διαδίκων ὡς πρὸς τὰ γεγονότα τῶν ὁποίων ἔλαβον γνῶσιν κατὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος των, 2) συγγενεῖς τινὸς τῶν διαδίκων ἐξ αἵματος ἢ ἐξ ἀγχιστείας ἢ υἰοθεσίας μέχρι καὶ τοῦ τρίτου βαθμοῦ κατ' εὐθείαν ἢ ἐκ πλαγίου, πλὴν ἂν τυγχάνουν τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ συγγενείας πρὸς ἅπαντας τοὺς διαδίκους, σύζυγοι, ἔστω καὶ μετὰ τὴν λύσιν τοῦ γάμου, ὡς καὶ μεμνηστευμένοι.

*Ἀρθρον 419.

Ὁ μάρτυς δὲν ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ 1) περιστατικὰ δυνάμενα νὰ δικαιολογήσουν τὴν ἐπὶ ἀξιοποίνῳ πράξει διώξιν αὐτοῦ ἢ τῶν μετ' αὐτοῦ συνδεομένων κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 418 ἀρ. 2. 2) προσώπων ἢ θίγοντα τὴν τιμὴν αὐτοῦ ἢ τὴν τιμὴν τῶν ἐν λόγῳ προσώπων, 2) περιστατικὰ ἀποτελοῦντα ἐπαγγελματικὸν ἢ καλλιτεχνικὸν ἀπόρρητον.

*Ἀρθρον 420.

1. Ὁ μάρτυς ὀφείλει νὰ προβάλῃ τοὺς λόγους δι' οὓς διακαίεται νὰ ἀρνηθῇ μαρτυρίαν καὶ νὰ πιθανολογήσῃ τοῦλάχιστον αὐτούς.

2. Ὁ διάδικος ὀφείλει πρὸ τῆς ὀρκίσεως τοῦ μάρτυρος νὰ προβάλῃ τοὺς λόγους μὴ ἐξετάσεως αὐτοῦ.

3. Τὸ δικαστήριον ἢ ὁ δικαστὴς ἐνώπιον τοῦ ὁποίου διεξάγεται ἡ ἐμάρτυρος ἀπόδειξις ἀποφαίνεται αὐτεπαγγέλτως ἢ κατ' αἴτησιν τινὸς τῶν διαδίκων ἂν συντρέχῃ περίπτωσις μὴ ἐξετάσεως τοῦ μάρτυρος συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 416 ἕως 419, πρὸς τοῦτο δὲ ἀρκεῖ πιθανολόγησις.

*Ἀρθρον 421.

Μάρτυς μὴ ἐμφανιζόμενος ἢ ἐμφανισθεὶς καὶ ἀρνούμενος νὰ καταθέσῃ καίτοι ὑποχρεοῦται πρὸς τοῦτο δύναται νὰ καταδικασθῇ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ δικαστοῦ ἐνώπιον τοῦ ὁποίου διεξάγεται ἡ ἀπόδειξις καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 207.

*Ἀρθρον 422.

Ἐὰν ἔνεκα εἰδικῶν λόγων ἐπιβάλλεται ἡ ἐξέτασις ὡς μαρτύρων προσώπων μὴ συμπληρωσάντων τὸ δέκατον τέταρτον ἔτος τῆς ἡλικίας των ἢ στερηθέντων συνεπείᾳ καταδίκης τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων, ταῦτα ἐξετάζονται ἄνωμοι.

*Ἀρθρον 423.

1. Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, ὑπὸ ἐντεταλμένου δὲ δικαστοῦ μόνον ἐὰν διαμένουν ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ δικαστηρίου.

2. Βασιλόπαιδες ἢ ἄλλα μέλη τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας ἐξετάζονται κατ' οἶκον. Ἡ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐμφάνισις αὐτῶν δύναται νὰ ἐπιτραπῇ διὰ Β. διατάγματος καθορίζοντος καὶ τὸν τρόπον καθ' ὃν πρέπει νὰ προσκληθῶν καὶ ἐξετασθῶν ἐν τῇ δημοσίᾳ συνεδριάσει.

3. Ὑπουργοί, Ἀρχιερεῖς, Πρεσβεῦται καὶ ἄλλοι διὰ διπλωματικῆς ἀποστολῆς ἐπιφορτισμένοι διπλωματικοὶ ὑπάλληλοι ξένου Κράτους ἐξετάζονται κατ' οἶκον, πλὴν ἂν προτιμῶν τὴν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου προσέλευσιν αὐτῶν. Κατ' οἶκον ἐπίσης ἐξετάζονται οἱ ἔνεκα νόσου ἢ γήρατος κωλυόμενοι πρὸς ἐμφάνισιν μάρτυρες.

*Ἀρθρον 424.

Ὁ μάρτυς πρὸ τῆς ἐξετάσεως ἐρωτᾶται περὶ τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ ἐπωνύμου, τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως, τῆς ἡλικίας, τῆς θρησκείας, τῆς κατοικίας καὶ τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτοῦ. Ὡσαύτως ἐρωτᾶται περὶ τῆς τυχόν συγγενείας αὐτοῦ πρὸς τοὺς διαδίκους καὶ περὶ παντὸς ἐτέρου περιστατικοῦ τὸ ὅποιον δύναται νὰ ἀποτελέσῃ λόγον μὴ ἐξετάσεως ἢ νὰ διαφωτίσῃ περὶ τῶν σχέσεων τούτου πρὸς τοὺς διαδίκους καὶ περὶ τῆς ἀξιοπιστίας του.

*Ἀρθρον 425.

1. Ὁ μάρτυς πρὸ τῆς ἐξετάσεως αὐτοῦ ὀφείλει νὰ ὁμῶσθαι ἐπὶ τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Ὁ τύπος τοῦ ὅρκου εἶναι: «Ὁρκίζομαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ νὰ εἶπω εὐσυνειδήτως ὅλην τὴν ἀλήθειαν καὶ μόνον τὴν ἀλήθειαν χωρὶς νὰ προσθέσω οὔτε νὰ ἀποκρύψω τι».

2. Ἐὰν ὁ μάρτυς πρεσβεύῃ γνωστὴν θρησκείαν ἢ δόγμα ὑπὸ τῶν ὁποίων ὀρίζεται ἴδιος τύπος ὅρκου, ὁ ὅρκος δίδεται κατὰ τὸν τύπον τούτου.

3. Ἐὰν ὁ μάρτυς δηλώσῃ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ δικαστοῦ ὅτι οὐδεμίαν πρεσβεύει θρησκείαν ἢ πρεσβεύει θρησκείαν μὴ ἐπιτρέπουσαν τὸν ὅρκον, ὁ ὅρκος δίδεται ὡς διαβεβαίωσις ὑπὸ τὸν ἐξῆς τύπον: «Δηλῶ ἐπικαλούμενος τὴν τι-

μήν και την συνειδήσιν μου ότι θα είπω όλην την αλήθειαν και μόνον την αλήθειαν χωρίς να προσθέσω ούτε να αποκρύψω τι».

4. Οί κληρικοί παντός θρησκευματος όρκίζονται διαβεβαιούντες επί τη ίερωσύνη αυτών.

5. Έάν ο μάρτυς είναι άχειρ, επαναλαμβάνει τον υπό του δικαστού αναγινωσκόμενον όρκον.

6. Κωφοί, άλαλοι και κωφάλαλοι όρκίζονται εξαρμολομένων των διατάξεων του άρθρου 262.

*Άρθρον 426.

1. Οί μάρτυρες εξετάζονται κεχωρισμένως, μόνον δέ όταν κριθίη τοϋτο απαραίτητον δύναται να εξετασθούν κατ' αντιπαράστασιν προς έτέρους μάρτυρας ή και προς τους διαδίκους. Οί μάρτυρες καταδέτουν προφορικώς, δύναται δέ κατά την κρίσιν του δικαστού να χρησιμοποιούν σημείωμα προς υποβοήθησιν της μνήμης των.

2. Ο μάρτυς οφείλει να δηλώση πώς περιήλθον εις γνώσιν αυτού τα κατατιθέμενα, προκειμένου δέ περί γεγονότων των όποιων δέν έχει άμεσον αντίληψιν οφείλει να δηλοί και το πρόσωπον παρ' ου έπληροφορήθη τα κατατιθέμενα.

*Άρθρον 427.

1. Περί της όρκίσεως και της εξέτασεως του μάρτυρος συντάσσεται έκθεση ή οποία υπογράφεται υπό του μάρτυρος, του δικαστού, του γραμματέως και των διαδίκων, ως και των προσληφθέντων έρμηνέων.

2. Έάν οί μάρτυρες εξετάζονται ενώπιον του δικαστηρίου, ή κατάθεσις αυτών καταχωρίζεται εις τα πρακτικά.

3. Είς την έκθεσιν ή τα πρακτικά πρέπει να αναφέρονται ή όρκισις του μάρτυρος και αι ένστάσεις των διαδίκων.

*Άρθρον 428.

Το δικαστήριον δύναται κατόπιν αίτήσεως ή και αυτεπαγγέλτως να διατάξη την εκ νέου εξέτασιν μάρτυρος, αν τοϋτο επιβάλλεται προς συμπλήρωσιν ή διευκρίνισιν της καταθέσεως ή αν κατά την κρίσιν αυτού ουχι όρθως ο μάρτυς ήρνήθη μαρτυρίαν επί ώρισμένου θέματος. Είς τας περιπτώσεις ταύτας ο μάρτυς δέν όρκίζεται εκ νέου.

*Άρθρον 429.

Έκαστος των διαδίκων δύναται να παραιτηθίη της εξέτασεως γνωστοποιηθέντος υπ' αυτού μάρτυρος, εφ' όσον δέν ήρχισεν ή εξέτασις αυτού.

*Άρθρον 430.

Αί διατάξεις περί μαρτύρων εφαρμόζονται και όταν προς απόδειξιν παρωχημένων πραγματικών γεγονότων εξετάζονται πρόσωπα τα όποια άντελήφθησαν ταϋτα επί τη βάσει των είδικών αυτών γνώσεων.

*Άρθρον 431.

Έάν οί μάρτυρες εξητάσθησαν ενώπιον του δικάζοντος την υπόθεσιν δικαστηρίου, άρχεται άμέσως μετά την εξέτασιν ή συζήτησιν της υποθέσεως.

ΤΙΤΛΟΣ VI.

Εξέτασις των διαδίκων.

*Άρθρον 432.

1. Εφ' όσον τα πραγματικά γεγονότα δέν άποδείχθησαν παντάπασιν ή άποδείχθησαν άτελώς διά των άλλων άποδεικτικών μέσων, το δικαστήριον δύναται να εξετάσθι ένα ή πλείονας διαδίκους περί της αλήθείας των πραγματικών γεγονότων.

2. Έάν διάδικος είναι πρόσωπον άνήλικον προς το παρίστασθαι επί δικαστηρίου, δύναται κατά την κρίσιν του δικαστηρίου να εξετασθί είτε ο υπό επίμελειαν τελών, πλην αν στερήται της συνειδήσεως των πραττομένων ή δέν συνεπλήρωσε το δέκατον τέταρτον έτος της ήλικίας του, είτε ο νόμιμος άντιπρόσωπος αυτού ή άμφότεροι.

3. Έάν διάδικος είναι νομικόν πρόσωπον, δύναται να εξε-

τασθί ή ο εκπροσωπών το νομικόν πρόσωπον επί δικαστηρίου ή άλλο πρόσωπον εκ των μελών της δικητέρας αυτού.

4. Έάν ή δίκη διεξάγεται υπό συνδίκου πτωχεύσεως, δύναται να εξετασθούν είτε ο σύνδικος είτε ο πτωχεύσας ή άμφότεροι.

*Άρθρον 433.

Η εξέτασις των διαδίκων διατάσσεται κατ' αίτησιν τινός των διαδίκων ή αυτεπαγγέλτως και διεξάγεται κατὰ τας περί εξέτασεως μαρτύρων διατάξεις.

*Άρθρον 434.

1. Οί διάδικοι εξετάζονται άνωμοτί, πλην αν το δικαστήριον κρίνη σκόπιμον να διατάξη, όπως ο διάδικος εξετασθί ένόρκως περί πάντων ή τινών των άμφισβητουμένων γεγονότων. Το δικαστήριον δύναται ώσαύτως να καλέσθι τον άνωμοτί εξετασθέντα ήδη διάδικον όπως βεβαιώσθι ένόρκως εν όλω ή εν μέρει την κατάθεσιν του. Επί της δυνατότητος ταύτης ο δικαστής εφιστά την προσοχήν του εξέταζομένου διαδίκου πριν άρχίσθι ή εξέτασις αυτού.

2. Περί του αυτού γεγονότος δέν δύναται να εξετασθούν ένόρκως οί αντιδικοϋντες διάδικοι.

*Άρθρον 435.

Δέν εξετάζονται ένόρκως οί καταδικασθέντες τελεσιδικώς επί ψευδορκία ή ψευδομαρτυρία.

*Άρθρον 436.

1. Η μη έμφάνισις διαδίκου τινός κατὰ την όρισθείσαν προς εξέτασιν δικάζιμον ή ή άρνησις της καταθέσεως εκ μέρους αυτού δέν κωλύει την εξέτασιν έτέρου έμφανισθέντος διαδίκου.

2. Δέν επιτρέπεται χρήσις έξαναγκαστικών μέτρων όπως υποχρεωθί ο διάδικος να προσέλθι και υποβληθί εις εξέτασιν.

*Άρθρον 437.

Το δικαστήριον εκτιμᾷ έλευθέρως την άνώμοτον ή ένορκον κατάθεσιν των διαδίκων, την άνευ δεδικαιολογημένης αίτίας μη έμφάνισιν του προς άνώμοτον ή ένορκον εξέτασιν κληθέντος, την άρνησιν αυτού να καταθέσθι ή να άπαντήσθι επί των ύποβαλλομένων εις αυτόν έρωτήσεων, ως και την διαφοράν της ένόρκου από της προηγηθείσης άνωμότου καταθέσεως.

ΤΙΤΛΟΣ VII.

Όρκος.

*Άρθρον 438.

1. Πᾶς διάδικος δύναται να επάγη όρκον προς τον αντίδικον αυτού κατὰ πάσαν στάσιν της δίκης περί πραγματικού γεγονότος μη συνιστώντος διά τον όρκιζόμενον άξιόποιον ή άνήθικον πράξιν, του όποιου ήδύνατο να έχη άμεσον αντίληψιν ο αντίδικος, ο δικαιοπάροχος ή ο αντιπρόσωπος αυτού.

2. Επαγωγή όρκου μετ' επικλήσεως άλλων άποδεικτικών μέσων τεκμαίρεται ως γενομένη έπικουρικώς.

3. Το δικαστήριον επιβάλλει τον όρκον μόνον, εάν δέν ύπάρχουν άλλαι έπαρκείς άποδείξεις.

*Άρθρον 439.

Η επιβάλλουσα τον όρκον άπόφασις πρέπει να προσδιορίζη το πραγματικόν γεγονός περί του όποιου επάγεται ο όρκος, την προθεσμίαν δηλώσεως άποδοχής ή άντεπαγωγής, τον τόπον και τον χρόνον της δόσεως του επαγομένου ή άντεπαγομένου όρκου και τας συνεπείας της δόσεως, εάν δι' αύτης λύεται ή διαφορά, δύναται δέ να όρίζη και τας συνεπείας της μη δόσεως αυτού.

*Άρθρον 440.

1. Ο όρκος άρχεται διά των λέξεων «Όρκίζομαι ενώπιον του Θεού ότι...».

2. Αί διατάξεις του άρθρου 425 παρ. 2 έως 6 εφαρμόζονται και εν προκειμένω.

*Άρθρον 441.

1. Κατὰ την διά της άποφάσεως ταχθείσαν προθεσμίαν

οφείλει ο εἰς ὃν ἐπεβλήθη ὁ ὅρκος νὰ δηλώσῃ ἐὰν δέχεται ἢ ἀντεπαγγῆ καὶ ἐν περιπτώσει ἀποδοχῆς νὰ δώσῃ αὐτόν.

2. Ὁ ἀντεπαγγῆς ὅρκος δίδεται κατὰ τὸν διὰ τῆς ἀποφάσεως ὁρισθέντα χρόνον καὶ τόπον.

*Ἀρθρον 442.

Ἡ ἐπαγγὴ ἢ ἀντεπαγγὴ τοῦ ὅρκου δύναται νὰ ἀνακληθῇ μόνον ἐφ' ὅσον δὲν ἐκινετοποιήθῃ ἢ περὶ ἀποδοχῆς αὐτοῦ δηλώσῃ. Ἀνάκλησις τῆς ἀνακλητέως δὲν ἐπιτρέπεται.

*Ἀρθρον 443.

Ἀνίκαναι πρὸς ὀρκοδοσίαν εἶναι 1) οἱ μὴ συμπληρώσαντες τὸ 14ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, 2) οἱ κατὰ τὸν χρόνον τῆς δόσεως τοῦ ὅρκου στερούμενοι τῆς συνειδήσεως τῶν πραττομένων, 3) οἱ ἐπὶ ψευδορκίᾳ ἢ ψευδομαρτυρίᾳ καταδικασθέντες, 4) οἱ τελοῦντες ὑπὸ δικαστικῇ ἢ νόμιμον ἀπαγόρευσιν.

*Ἀρθρον 444.

1. Ἐπὶ ἀχειραρέτων ἀνηλίκων καὶ ἐπὶ δικαστικῶς ἢ νομίμως ἀπηγορευμένων ὁ ὅρκος δίδεται ὑπὸ τοῦ ἀσχοῦντος τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν ἢ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτῶν.

2. Ἐπὶ νομικῶν προσώπων ὁ ὅρκος δίδεται ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸν νόμον ἢ τὸ καταστατικὸν ἐκπροσωποῦντος αὐτὰ ἐπὶ δικαστηρίου. Διὰ διατάξεως τοῦ καταστατικοῦ ἢ διὰ πράξεως τῆς διοικήσεως τοῦ νομικοῦ προσώπου δύναται νὰ ἀντίθεται ἢ δόσις τοῦ ὅρκου εἰς ὠρισμένον ἢ ὠρισμένα ἐιδικῶς πρόσωπα.

*Ἀρθρον 445.

Ἀποθιμὸς ἐκείνου εἰς τὸν ὅποιον ἐπεβλήθη ὁ ὅρκος πρὸ τῆς δηλώσεως ἀποδοχῆς ἢ ἀντεπαγγῆς ἢ πρὸ τῆς δόσεως τοῦ ὅρκου, τάσσεται εἰς τοὺς κληρονόμους ἢ καὶ ἄλλους δικαιούχους αὐτοῦ νέα προθεσμία.

*Ἀρθρον 446.

1. Ὁ ὅρκος δίδεται ὑπὸ τοῦ ὀμνούντος αὐτοπροσώπως.
2. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 261, 262, 423 καὶ 427 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.
3. Πρὸ τῆς δόσεως τοῦ ὅρκου τὸ δικαστήριον ἢ ὁ δικαστὴς ἐπιστᾷ τὴν προσοχὴν τοῦ ὀρκιζομένου ἐπὶ τῆς σημασίας καὶ τῶν συνεπειῶν τοῦ ὅρκου.

*Ἀρθρον 447.

1. Ὁ δοθεὶς ὅρκος ἀποτελεῖ πλήρη ἀπόδειξιν ἀποκλειομένης τῆς ἀνταποδείξεως. Καταδικασθέντος τοῦ ὀμνούντος ἐπὶ ψευδορκίᾳ, ἀναιρέπεται ἡ ἀποδεικτικὴ δύναμις τοῦ ὅρκου.

2. Ἡ δόσις τοῦ ὅρκου ὑπὸ τοῦ ἐνὸς τῶν ὀμνόντων ἐκτιμᾶται ἐλευθέρως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ὡς πρὸς τοὺς λοιπούς, πλην ἐπὶ ἀδικαιρέτων δικαίων.

3. Ἡ μὴ δήλωσις, ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος δήλωσις ἀποδοχῆς ἢ ἀντεπαγγῆς, ἡ μὴ δόσις, ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος ἢ μὴ προσήκουσα δόσις τοῦ ὅρκου ἐκτιμῶνται ἐλευθέρως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.

*Ἀρθρον 448.

1. Ἐὰν ἡ ὑπαρξὶς ἀπαιτήσεως ἀποδειχθῇ πλήρως, εἶναι δὲ ἀδύνατον νὰ διαπιστωθῇ τὸ μέγεθος αὐτῆς δι' ἄλλων ἀποδεικτικῶν μέσων, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἐπιβάλῃ ἐκτιμητικὸν ὅρκον εἰς τὸν δικαιούχον τῆς ἀπαιτήσεως καθορίζον τὸ ἀνώτατον ὄριον τὸ ὅποιον δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ὁ ὀμνών.

2. Ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν ἐπιβολῆς, δηλώσεως ἀποδοχῆς καὶ δόσεως τοῦ ἐκτιμητικοῦ ὅρκου, τὴν ἰκανότητα πρὸς ὀρκοδοσίαν καὶ τὰς συνεπείας τῆς δόσεως, μὴ δηλώσεως ἢ μὴ ἐμπρόθεσμου δηλώσεως, μὴ δόσεως ἢ μὴ ἐμπρόθεσμου δόσεως ἐφαρμόζονται τὰ ἄρθρα 439, 440, 441 παρ. 1 καὶ 443 ἕως 447. Ἀντεπαγγὴ τοῦ ἐπιβληθέντος ἐκτιμητικοῦ ὅρκου δὲν ἐπιτρέπεται.

ΤΙΤΛΟΣ VIII.

*Ἐγγραφα.

*Ἀρθρον 449.

Τὰ ἔγγραφα ἔχουν ἀποδεικτικὴν δύναμιν ὅταν εἶναι συντεταγμένα κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, ἔχουν τὰ ἀπαραίτητα διὰ

τὸ κύρος αὐτῶν στοιχεῖα, δὲν εἶναι τεμαχισμένα, διατετηγμένα, διαγεγραμμένα, δὲν ἔχουν ἑσμάματα ἢ ἑξαλείψεις ἢ δὲν εἶναι ἄλλως εἰς οὐσιώδη μέρη μεταβεβλημένα καὶ εἶναι δυνατὴ ἡ ἀνάγνωσις αὐτῶν.

*Ἀρθρον 450.

Ὁ τεμαχισμός, ἡ διάτμησις ἢ ἡ διαγραφή ἐγγράφου τινὸς τεμαχίζεται· ὅτι ἐγένετο πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐκμηδενίσεως τῆς ἀποδεικτικῆς δυνάμεως αὐτοῦ, πλην ἂν ἀποδειχθῇ τὸ ἐναντίον.

*Ἀρθρον 451.

Ἐὰν ὑπάρχουν μεταβολαὶ εἰς ἔγγραφο, ὁ διεξάγων τὴν διὰ τούτου ἀπόδειξιν ὀφείλει νὰ ἀποδείξῃ ὅτι αἱ μεταβολαὶ ἐγένοντο παρὰ τοῦ ἐκδόντος τὸ ἔγγραφο ἢ παρ' ἐκείνου κατὰ τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἀπόδειξιν ἢ εἰς τὸν ὅποιον περιήλθε τὸ δικαίωμα ἢ ὅτι ἐγένοντο συναινέσει αὐτῶν.

*Ἀρθρον 452.

Ἐὰν ἔγγραφο ἀπολεσθῇ ἢ καταστῇ δυσανάγνωστον ἢ ἄχρηστον, ὁ διεξάγων τὴν ἀπόδειξιν δύναται νὰ ἀποδείξῃ ἢ τὴν ὑπαρξὴν τοῦ ἐγγράφου νομίμως συντεταγμένου ἢ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ ἢ ἀμφοτέρω διὰ παντὸς ἀποδεικτικοῦ μέσου, καὶ ἐὰν ἀκόμη πρόκειται περὶ σχέσεως πρὸς σύστασιν τῆς ὁποίας ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ νόμου ἢ τῶν μερῶν ἢ σύνταξις ἐγγράφου.

*Ἀρθρον 453.

1. Ἐὰν τὸ προσαχθὲν ἔγγραφο ἀναφέρεται εἰς ἄλλο, προσάγεται καὶ τοῦτο, πλην ἂν τὸ προσαχθὲν ἀντικατέστησε τὸ ἀναφερόμενον ἢ περιλαμβάνῃ ὅλον τὸ οὐσιώδες περιεχόμενον αὐτοῦ.

2. Ἐὰν τὸ προσαχθὲν ἔγγραφο διαφέρῃ κατὰ τὸ περιεχόμενον ἀπὸ τοῦ ἀναφερομένου ἐγγράφου, προτιμᾶται τὸ περιεχόμενον τοῦ τελευταίου.

*Ἀρθρον 454.

Ἐπὶ συντηρητικῆς ἀποδείξεως δι' ἐγγράφου τὸ δικαστήριον δύναται, πλην τῶν ἄλλων μέτρων, νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν λήψιν ἀντιπεφωνημένου ἀντιγράφου ἔχοντος ἰσχὺν πρωτοτύπου ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τούτου ἢ νὰ διατάξῃ τὴν προσαγωγὴν τοῦ ἐγγράφου πρὸς ἀπόδειξιν τῆς γνησιότητος αὐτοῦ.

*Ἀρθρον 455.

1. Ἐγγραφα συντεταγμένα κατὰ τοὺς νομίμους τύπους ὑπὸ δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ λειτουργοῦ ἢ προσώπου ἀσχοῦντος δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἢ λειτουργίαν, ἀποτελοῦν πλήρη ἀπόδειξιν ἐναντι πάντων περὶ παντὸς βεβαιουμένου ἐν τῷ ἐγγράφῳ ὡς γενομένου ὑπὸ τοῦ συντάξαντος τὸ ἔγγραφο προσώπου ἢ ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι καθ' ὕλην καὶ κατὰ τόπον ἀρμόδιον διὰ τὴν βεβαίωσιν ταύτην. Ἀνταποδείξεις μόνον διὰ προσβολῆς τοῦ ἐγγράφου ὡς πλαστοῦ συγχωρεῖται.

2. Τὰ ἐν παρ. 1 ὀριζόμενα ἰσχύουν καὶ ὡς πρὸς τὰ διγρηματικῶς ἐν τῷ ἐγγράφῳ ἀναφερόμενα, ἐφ' ὅσον ταῦτα ἔχουν ἄμεσον σχέσιν πρὸς τὸ κύριον ἀντικείμενον τοῦ ἐγγράφου. Τὰ μὴ ἔχοντα ἄμεσον σχέσιν θεωροῦνται ὡς ἀρχὴ ἐγγράφου ἀποδείξεως.

*Ἀρθρον 456.

Ἐγγραφα συντεταγμένα ὑπὸ ἀλλοδαποῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ λειτουργοῦ ἢ προσώπου ἀσχοῦντος δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἢ λειτουργίαν καθ' ὕλην καὶ κατὰ τόπον ἀρμόδιου, τὰ ὅποια εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκδόσεώς των θεωροῦνται ὡς δημόσια ἔγγραφα, ἔχουν τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 455 καθοριζομένην ἀποδεικτικὴν δύναμιν.

*Ἀρθρον 457.

Τὰ εἰς τὰ ἄρθρα 455 καὶ 456 ἀναφερόμενα ἔγγραφα ἀποτελοῦν πλήρη ἀπόδειξιν ἐναντι πάντων καὶ ὡς πρὸς τὰ ἐν αὐτοῖς βεβαιούμενα τῶν ὁποίων τὴν ἀλήθειαν ὀφείλει νὰ διαπιστώσῃ ὁ συντάξας τὸ ἔγγραφο, ἐπιτρεπομένης ἀνταποδείξεως.

*Ἀρθρον 458.

Τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 455 καὶ 456 πρὸς σύστασιν ἢ βεβαίω-

σιν δικαιοπραξίας συντασσόμενα έγγραφα αποτελούν πλήρη απόδειξιν ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενον τῶν δικαιοπρακτικῶν δηλώσεων τῶν μερῶν ἑναντι πάντων, ἐπιτρεπομένης ἀνταποδείξεως.

Ἄρθρον 459.

Ἐγγραφοὶ μὴ πληροῦν τὰς προϋποθέσεις τῶν ἁρθρῶν 455 καὶ 456 στερεῖται τῆς ἀποδεικτικῆς δυνάμεως δημοσίου ἐγγράφου, δύναται ὁμῶς νὰ ἰσχύσῃ ὡς ἰδιωτικὸν ἔγγραφον ὑπὸ τοὺς ὁρους τοῦ ἁρθροῦ 460.

Ἄρθρον 460.

Διὰ νὰ ἔχῃ ἀποδεικτικὴν δύναμιν ἰδιωτικὸν ἔγγραφον ἀπαιτεῖται νὰ φέρῃ τὴν ἰδιόχειρον ὑπογραφήν τοῦ ἐκδότη τοῦ ἢ ἀντ' αὐτῆς σημεῖον τεθὲν παρ' αὐτοῦ καὶ ἐπικυρωθὲν παρὰ συμβολαιογράφου ἢ ἄλλης δημοσίας ἀρχῆς βεβαιούσης ὅτι ἐτέθη ἀντὶ τῆς ὑπογραφῆς καὶ ὅτι ὁ ἐκδότης ἐδήλωσεν ὅτι δὲν δύναται νὰ ὑπογράψῃ.

Ἄρθρον 461.

Ὡς ἰδιωτικὰ ἔγγραφα θεωροῦνται καὶ 1) τὰ κατὰ τὸν Ἐμπορικὸν Νόμον ἢ ἄλλας διατάξεις τηρούμενα ὑπὸ ἐμπόρων καὶ ἐπαγγελματιῶν βιβλία, 2) τὰ κατὰ τὰς ἰσχυοῦσας διατάξεις τηρούμενα βιβλία ὑπὸ δικηγόρων, συμβολαιογράφων, δικαστικῶν κλητῆρων, ἱατρῶν, φαρμακοποιῶν καὶ μαιῶν, 3) φωτογραφικαὶ ἢ κινηματογραφικαὶ ἀναπαραστάσεις, φωνοληψίαὶ καὶ πᾶσα ἄλλη μηχανικὴ ἀπεικόνισις.

Ἄρθρον 462.

Ἐγγραφα ἰδιωτικὰ συντεταγμένα κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, ἐφ' ὅσον ἀνεγνωρίσθῃ ἢ ἀπεδείχθῃ ἡ γνησιότης τῶν, ἀποτελοῦν πλήρη ἀπόδειξιν ὅτι ἡ εἰς αὐτὰ περιεχομένη δήλωσις προέρχεται ἐκ τοῦ ἐκδότη τοῦ ἐγγράφου, ἐπιτρεπομένης ἀνταποδείξεως.

Ἄρθρον 463.

Βεβαίαν χρονολογίαν ὡς πρὸς τοὺς τρίτους λαμβάνει τὸ ἰδιωτικὸν ἔγγραφο μόνον διὰ τῆς θεωρήσεως ὑπὸ συμβολαιογράφου ἢ ἄλλου ἀρμοδίου κατὰ νόμον δημοσίου ὑπαλλήλου, διὰ τοῦ θανάτου ἐνδὲς τῶν ὑπογραψάντων, διὰ τῆς μνείας εἰς δημόσιον ἔγγραφο κατὰ τὸ οὐσιῶδες περιεχόμενον αὐτοῦ ἢ δι' ἄλλου γεγονότος τὸ ὅποιον κατ' ἀνάλογον τρόπον καθιστᾷ βεβαίαν τὴν χρονολογίαν. Ἡ θεωρήσις συνίσταται εἰς τὴν σημείωσιν ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου τῆς λέξεως «θεωρήθη» καὶ τῆς χρονολογίας.

Ἄρθρον 464.

Ἰδιωτικὸν ἔγγραφο ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν ὑπὲρ τοῦ ἐκδότη μόνον ἂν τὸ προσήγαγεν ὁ ἀντίδικος ἢ πρόκειται περὶ τῶν ἐν ἁρθρῳ 461 ἀναφερομένων βιβλίων.

Ἄρθρον 465.

1. Τὰ ἐν ἁρθρῳ 461 ἐδαφ. 1 καὶ 2 ἀναφερόμενα βιβλία, ἐφ' ὅσον εἶναι συντεταγμένα κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, ἀποτελοῦν μεταξὺ ἐμπόρων ἢ ἄλλων προσώπων ὑποχρέων εἰς τήρησιν ὁμοίων βιβλίων πλήρη ἀπόδειξιν περὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἀναφερομένων, ἐπιτρεπομένης ἀνταποδείξεως. Κατὰ προσώπων ὁμῶς μὴ ὑποχρέων πρὸς τήρησιν τῶν βιβλίων τούτων ἀποτελοῦν πλήρη ἀπόδειξιν περὶ τοῦ μεγέθους τῆς ἀπαιτήσεως, ὅταν ἡ ὑπαρξίς τῆς ἀπαιτήσεως εἶναι ἄλλως ἀποδεδειγμένη καὶ μόνον ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς, πλὴν ἂν ἐγένετο ἀναγνώρισις τοῦ περιεχομένου διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ὑποχρέου.

2. Τὰ ἐν ἁρθρῳ 461 ἀριθ. 3 ἀναφερόμενα ἔγγραφα ἀποτελοῦν πλήρη ἀπόδειξιν περὶ τῶν ἐν αὐτοῖς γεγονότων ἢ πραγμάτων, ἐπιτρεπομένης ἀνταποδείξεως.

Ἄρθρον 466.

1. Ἀντίγραφα τὴν ἀκρίβειαν τῶν ὁποίων βεβαιῶι ὁ πρὸς τοῦτο ἀρμοδῖος ὑπάλληλος ἔχουν ἀποδεικτικὴν δύναμιν ἴσην πρὸς τὸ πρωτότυπον.

2. Φωτογραφίαι ἢ φωτοτυπίαὶ ἐγγράφων ἔχουν ἀποδεικτικὴν δύναμιν ἴσην πρὸς τὸ πρωτότυπον, ἐφ' ὅσον ἡ ἀκρίβεια αὐτῶν βεβαιούται ὑπὸ προσώπου ἀρμοδίου κατὰ νόμον πρὸς ἐκδόσιν ἀντιγράφων.

Ἄρθρον 467.

1. Πᾶς διάδικος ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιδείξῃ τὰ ἔγγραφα τὰ ὅποια ἐχρησιμοποίησεν ἢ ἐπεκαλέσθῃ κατὰ τὴν δίκην.

2. Πᾶς διάδικος ἢ τρίτος ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιδείξῃ τὰ ἔγγραφα τὰ ὅποια κατέχει καὶ τὰ ὅποια δύναται νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἀπόδειξιν, πλὴν ἂν συντρέχῃ σπουδαῖος λόγος δικαιολογῶν τὴν μὴ ἐπιδείξιν αὐτῶν. Σπουδαῖος λόγος συντρέχει ἰδίᾳ εἰς τὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἐπιτρέπεται ἀρνήσις μαρτυρίας.

Ἄρθρον 468.

1. Ἡ ἐπίδειξις δύναται νὰ ζητηθῇ, ἐφ' ὅσον μὲν ὑπόχρεος εἶναι τρίτος, διὰ παρεμπιπτούσης ἀγωγῆς, ἐφ' ὅσον δὲ ὑπόχρεος εἶναι διάδικος, καὶ διὰ τῶν προτάσεων.

2. Ἡ συζήτησις καὶ ἡ ἀπόδειξις γίνονται κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις.

3. Ἐὰν εἶναι δυσχερὲς ἐκ σπουδαίων λόγων ἡ εἰς τὸ ἀκρατήριον προσαγωγή τοῦ ἐγγράφου ἢ ὡς ἐκ τῆς σπουδαιότητος ἢ τῆς φύσεως αὐτοῦ ὑπάρχῃ κίνδυνος ἀπωλείας ἢ βλάβης, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ὀρίσῃ ὅπως τὸ ἔγγραφο προσαχθῇ ἐνώπιον ἐνδὲς τῶν μελῶν τοῦ δικάζοντος ἢ ἄλλου δικαστηρίου ἢ ἐξετασθῇ ὑπὸ ἐντεταλμένου δικαστοῦ μεταβαίνοντος εἰς τὴν τόπον εἰς τὸν ὅποιον εὐρίσκεται τοῦτο ἢ νὰ ἐπιτρέψῃ ὅπως προσαχθῇ κεκυρωμένη φωτοτυπία ἢ φωτογραφία ἢ κεκυρωμένον ἀντίγραφο αὐτοῦ.

Ἄρθρον 469.

1. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς διατασσούσης τὴν ἐπίδειξιν ἀποφάσεως γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ ἐκτελέσεως πρὸς ἰκανοποίησιν ἀπαιτήσεων συνισταμένων εἰς ἀπόδοσιν καὶ παράδοσιν πράγματος ἢ ἐνέργειαν πράξεως.

2. Τὸ ἄρθρον 382 ἐφαρμόζεται καὶ ἐν προκειμένῳ.

3. Τὰ ἄρθρα 467 καὶ 468 ἐφαρμόζονται καὶ ὁσάκις τὸ ἔγγραφο εὐρίσκεται εἰς χεῖρας δημοσίας ἀρχῆς ἢ δημοσίου ὀργάνου ἢ ἄλλου ὑπαλλήλου νομικοῦ προσώπου δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου, πλὴν ἂν πρόκειται περὶ ἐγγράφων ἀναγμένων εἰς ἀπόρρητα τοῦ Κράτους σχετικὰ μὲ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὰς διεθνεῖς σχέσεις αὐτοῦ.

Ἄρθρον 470.

1. Ἐγγραφοὶ ἰδιωτικὸν τὸ ὅποιον θέλει νὰ μεταχειρισθῇ ὁ διάδικος πρὸς ἀπόδειξιν πρέπει νὰ ὑποβάλλεται ἐν πρωτοτύπῳ καθ' ὅλον τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ. Τὸ δικαστήριον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δύναται νὰ λάθῃ ὑπ' ὅψιν κεκυρωμένον ἀντίγραφο τοῦ ἐγγράφου ἢ τὸ ἐπιδοθὲν τηλεγράφημα.

2. Ἐὰν πρόκειται νὰ διεξαχθῇ ἀπόδειξις διὰ βιβλίου ἢ ἄλλου ἐκτενοῦς ἐγγράφου περιέχοντος πλεῖον θέματα μὴ ἔχοντα συνάφειαν πρὸς τὴν δίκην, δύναται νὰ ὑποβληθῇ κεκυρωμένον ἀπόσπασμα περιέχον τὰ ἔχοντα συνάφειαν πρὸς τὴν δίκην μέρη τοῦ ἐγγράφου.

Ἄρθρον 471.

Ἐὰν τὸ προσαγόμενον ἔγγραφο εἶναι συντεταγμένον εἰς ξένην γλῶσσαν, συνυποβάλλεται ἐπίσημος μετάφρασις αὐτοῦ κεκυρωμένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἢ ἄλλου ἀρμοδίου κατὰ νόμον προσώπου ἢ ὑπὸ τῆς πρεσβείας ἢ τοῦ προξενίου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν χώραν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς ὁποίας συνετάγη τὸ ἔγγραφο ἢ ὑπὸ τῆς ἐν Ἑλλάδι πρεσβείας ἢ τοῦ προξενίου τῆς αὐτῆς χώρας. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν διὰ πραγματογνωμῶν μετάφρασιν τοῦ ἐγγράφου εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

Ἄρθρον 472.

Τὰ δημόσια ἔγγραφα θεωροῦνται γνήσια, ἐπιτρεπομένης μόνον τῆς προσβολῆς αὐτῶν ὡς πλαστών. Τὸ δικαστήριον δύναται, ἂν ἔχῃ ἀμφιβολίας διὰ τὴν γνησιότητα τοῦ ἐγγράφου, νὰ ζητήσῃ αὐτεπαγγέλτως ἐξηγήσεις παρὰ τοῦ φερομένου ὡς ἐκδότη τοῦ ἐγγράφου.

Ἄρθρον 473.

Τὸ δικαστήριον δύναται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συντρεχουσῶν περιστασιῶν νὰ θεωρήσῃ γνήσιον ἄνευ ἀποδείξεως ἁλλοδαπὸν

δημόσιον έγγραφον. Πρὸς τοῦτο δύναται νὰ θεωρήσῃ ἐπαρκῆ τὴν ἐπικύρωσιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν ἢ ὑπὸ πρεσβυτοῦ ἢ προξένου τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 474.

1. Ἡ γνησιότης ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου, ἐφ' ὅσον ἀμφισβητεῖται, πρέπει νὰ ἀποδεικνύεται ὑπὸ τοῦ ἐπικαλουμένου καὶ προσάγοντος αὐτό, πλην ἂν εἶναι καταφανῶς τοσοῦτον μεταβεβλημένον ὥστε τὸ δικαστήριον νὰ δύναται ἀμέσως καὶ ἀσφαλῶς νὰ διαπιστώσῃ τὴν μὴ γνησιότητα αὐτοῦ.

2. Ἐκείνος κατὰ τοῦ ὁποίου προσάγεται ἰδιωτικὸν ἐγγράφον ὀφείλει νὰ δηλώσῃ ἀμέσως ἂν ἀναγνωρίζῃ ἢ ἀρνήται τὴν γνησιότητα τῆς ὑπογραφῆς, ἄλλως τὸ ἐγγράφον θεωρεῖται ὡς ἀνεγνωρισμένον.

3. Ἐὰν ἀναγνωρισθῇ ἢ ἀποδειχθῇ ἡ γνησιότης τῆς ὑπογραφῆς, θεωρεῖται διαπιστωθεῖσα ἡ γνησιότης τοῦ περιεχομένου, ἐπιφυλασσομένης τῆς προσβολῆς του ὡς πλαστοῦ.

4. Ἐπὶ φωτογραφικῶν ἢ κινηματογραφικῶν ἀναπαραστάσεων, φωνοληψιῶν καὶ πάσης ἄλλης μηχανικῆς ἀπεικονίσεως, ἐφ' ὅσον ἀμφισβητεῖται ἡ γνησιότης αὐτῶν, ὀφείλει ὁ ἐπικαλούμενος καὶ προσάγων ταύτας νὰ ἀποδείξῃ τὴν γνησιότητα.

Ἄρθρον 475.

Ἡ ἀπόδειξις τῆς γνησιότητος ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου δύναται νὰ γίνῃ διὰ παντός ἀποδεικτικοῦ μέσου.

Ἄρθρον 476.

1. Ἐὰν πρόκειται νὰ γίνῃ παραβολὴ ἐγγράφων, ὁ ἀποδεικνύων ὀφείλει πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς διὰ παραβολὴν ὠρισμένης ἡμέρας νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν ἀντιδίκον κατάλογον τῶν ἐγγράφων πρὸς τὰ ὁποῖα θὰ γίνῃ ἡ παραβολὴ ἢ νὰ καταθέσῃ τὰ πρωτότυπα εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου.

2. Ἐὰν δὲν ὑπάρχουν ἢ δὲν δύναται εὐχερῶς νὰ προσαχθῶν ἀναμφισβητήτως γνήσια ἐγγράφα, δύναται ὁ διάδικος ἢ τρίτος τοῦ ὁποίου ἀμφισβητεῖται ἡ γνησιότης τῆς γραφῆς ἢ τῆς ὑπογραφῆς νὰ ὑποχρεωθῇ νὰ γράψῃ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἢ ἐντεταλμένου δικαστοῦ καθ' ὑπαγόμευσιν αὐτῶν ὠρισμένον κείμενον πρὸς τὸ ὁποῖον θὰ γίνῃ ἡ παραβολή. Τὸ κείμενον τοῦτο ἐπισυνάπτεται εἰς τὰ πρακτικὰ ἢ εἰς τὴν ἐκθεσιν. Τὸ δικαστήριον ἐκτιμᾷ ἐλευθέρως τὴν ἄρνησιν τοῦ διαδίκου ἢ τρίτου νὰ γράψῃ ἢ τὴν προσπάθειαν αὐτοῦ ὅπως ἀλλοιώσῃ τὴν γραφὴν του.

3. Ἐὰν τὰ πρὸς παραβολὴν ἐγγράφα κατέχωνται ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου ἢ τρίτου, δύναται νὰ ζητηθῇ ἡ ἐπίδειξις αὐτῶν. Διὰ τὴν παραβολὴν ἐφαρμόζονται αἱ περὶ αὐτοψίας καὶ πραγματογνωμοσύνης διατάξεις.

Ἄρθρον 477.

Πᾶν ἐγγράφον δύναται νὰ προσβληθῇ ὡς πλαστὸν, τὰ δὲ ἰδιωτικὰ καὶ ὅταν διὰ παραβολῆς πρὸς ἄλλα ἀπεδείχθησαν γνήσια.

Ἄρθρον 478.

Ἐὰν ἡ πλαστογραφία ἀποδίδεται εἰς ὠρισμένον πρόσωπον, δύναται νὰ προταθῇ κατὰ πάσαν στάσιν τῆς δίκης διὰ κυρίας ἢ παρεμπιπτούσης ἀγωγῆς ἢ διὰ τῶν προτάσεων ἢ καὶ προφορικῶς ὅταν ἡ ὑπόβολή προτάσεων δὲν εἶναι ὑποχρεωτική, ὡς καὶ κατὰ τοὺς ὑπὸ τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας προβλεπομένους τρόπους.

Ἄρθρον 479.

Ἐὰν γεννῶνται σοβαραὶ ὑπόνοιαι πλαστογραφίας καθ' ὠρισμένου προσώπου, τὸ δικαστήριον δύναται, ἐφ' ὅσον τὸ ὡς πλαστὸν προσβαλλόμενον ἐγγράφον εἶναι κατὰ τὴν κρίσιν του οὐσιῶδες διὰ τὴν διάγνωσιν τῆς ὑποθέσεως, εἴτε νὰ ἀναβάλῃ τὴν δίκην μέχρι τέλους τῆς ποινικῆς εἴτε νὰ διατάξῃ ἀποδείξεις περὶ τῆς πλαστότητος.

Ἄρθρον 480.

Ὁ προβάλλων ἰσχυρισμούς περὶ πλαστότητος ἐγγράφου ὑποχρεοῦται ταυτοχρόνως ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου νὰ προσάγῃ τὰ ἀποδεικτικὰ τῆς πλαστότητος ἐγγράφα καὶ νὰ ἀναφέρῃ ὀνομαστικῶς τοὺς μάρτυρας καὶ τὰ ἄλλα ἀποδεικτικὰ μέσα.

Ἄρθρον 481.

Ἐὰν ἐγγράφον προσβάλλεται παρεμπιπτόντως ὡς πλαστὸν χωρὶς νὰ ἀποδίδεται ἡ πλαστογραφία εἰς ὠρισμένον πρόσωπον, τὸ δικαστήριον διατάσσει ἀποδείξεις μόνον ἐὰν ὁ προσάγων τὸ ἐγγράφον ἐπιμένῃ εἰς τὴν χρησιμοποίησιν αὐτοῦ καὶ εἶναι τοῦτο κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου οὐσιῶδες διὰ τὴν διάγνωσιν τῆς ὑποθέσεως.

Ἄρθρον 482.

1. Ἀντίγραφον πάσης ἀποφάσεως ἢ ὁποία κηρύσσει ἐγγράφον πλαστὸν ἢ ἀνακαλεῖ ἢ μεταρρυθμίζει αὐτὴν ἀποστέλλεται ἀμελλητί ἐπιμελείᾳ τῆς γραμματείας εἰς τὸν εἰσαγγελέα τοῦ δικαστηρίου καὶ εἰς τὴν ἐκδύσασαν τοῦτο δημοσίαν ἀρχήν.

2. Τὸ ὡς πλαστὸν κηρυχθὲν ἐγγράφον δὲν ἀποδίδεται εἰς τὸν διάδικον ἀλλὰ παραμένει εἰς τὸν φάκελον τῆς δικογραφίας.

3. Ἐν περιπτώσει ἐκδόσεως ἀντιγράφου τοῦ κηρυχθέντος πλαστοῦ ἐγγράφου σημειοῦται ἐπὶ τοῦ ἀντιγράφου ὅτι ἐκηρύχθη τοῦτο πλαστὸν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'

Εἰδικαὶ διατάξεις περὶ μικροδιαφορῶν.

Ἄρθρον 483.

1. Ἐὰν τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς ὑπάγεται εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον καὶ ἀφορᾷ ἀπαιτήσεις, ὡς καὶ δικαιώματα ἐπὶ κινητῶν ἢ τὴν νομὴν αὐτῶν, ἢ δὲ ἀξία αὐτοῦ δὲν ὑπερβαίνει τὰς τέσσαρας χιλιάδας δραχμᾶς, ἐφαρμόζονται τὰ ἄρθρα 484 ἕως 489.

2. Τὰ ἄρθρα 484 ἕως 489 ἐφαρμόζονται καὶ ὅταν ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς εἶναι ἀνωτέρα τῶν τεσσάρων χιλιάδων δραχμῶν, ἐὰν ὁ ἐνάγων δηλώσῃ ὅτι δέχεται πρὸς ἱκανοποίησιν του ἀντὶ τοῦ διὰ τῆς ἀγωγῆς αἰτουμένου ἀντικειμένου χρηματικὸν ποσὸν μὴ ὑπερβαῖνον τὰς τέσσαρας χιλιάδας δραχμᾶς. Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ ἐναγόμενος καταδικάζεται διὰ δίκην ὑπερβῆναι νὰ καταβάλῃ εἴτε τὸ διὰ τῆς ἀγωγῆς αἰτούμενον ἀντικείμενον εἴτε τὴν ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου διὰ τῆς ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως ὀρισθησομένην ἀποτίμησιν.

Ἄρθρον 484.

Ὁ ἐνάγων ὑποχρεοῦται πάσας τὰς μὴ τελούσας ὑπὸ αἵρεσιν ἢ προθεσμίας ἀπαιτήσεις του κατὰ τοῦ ἐναγομένου νὰ ἀσκήσῃ διὰ τῆς αὐτῆς ἀγωγῆς ἐφ' ὅσον τὸ σύνολον αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰς τέσσαρας χιλιάδας δραχμᾶς. Ἐὰν ἀσκήσῃ αὐτὰς κεχωρισμένως, αἱ ἀγωγαὶ δὲν ἀπορρίπτονται ἀλλὰ σὶ ἐξ αὐτῶν διαπάναι, πλην τῶν τῆς πρώτης, βαρύνουν τὸν ἐνάγοντα.

Ἄρθρον 485.

1. Τὸ ἄρθρον 220 δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ μικροδιαφορῶν.
2. Ὁ ἐνάγων ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ κατὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς ἀγωγῆς του τὰ ἐγγράφα τὰ ὁποῖα ἐπικαλεῖται πρὸς ἀπόδειξιν καὶ ἔχει εἰς τὴν κατοχὴν του, ἄλλως ἡ ἀγωγή ἀπορρίπτεται ὡς ἀπαράδεκτος.

Ἄρθρον 486.

1. Ἐὰν κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς ὑποθέσεως δὲν ἐμφανισθοῦν πάντες οἱ διάδικοι, βεβαιοῦται τοῦτο εἰς τὰ πρακτικὰ καὶ ἡ ἀγωγή θεωρεῖται ἀνακληθεῖσα. Ἐὰν ἀπουσιάζῃ τις τῶν διαδίκων, ἡ συζήτησις χωρεῖ ἄνευ αὐτοῦ, δὲν ἐφαρμόζονται δὲ αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 281 παρ. 3 καὶ 282 παρ. 2.

2. Ὁ εἰρηνοδικὴς κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐν ἁρθρῷ 483 διαφορῶν δύναται νὰ ἀποκλίνῃ τῶν δικονομικῶν διατάξεων, νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν καὶ μὴ πληροῦντα τοὺς ὅρους τοῦ νόμου ἀποδεικτικὰ μέσα καὶ κατὰ τὴν ἐλευθέραν αὐτοῦ κρίσιν νὰ ἀκολουθῇ ἐκάστοτε τὴν ὁδὸν διὰ τῆς ὁποίας ἀσφαλέστερον, ταχύτερον καὶ ὀλιγοδαπανώτερον δύναται νὰ φθάσῃ εἰς τὴν ἀνέυρεσιν τῆς ἀληθείας.

Ἄρθρον 487.

Ἡ συζήτησις μέχρι τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως θεωρεῖται ὡς ἐν ὅλῳ. Πᾶν ὅ,τι προταθῇ ἢ ἀποδειχθῇ μέχρι πέρας τῆς συζητήσεως θεωρεῖται ἐμπροθέσμως προταθὲν καὶ ἀποδειχθέν.

*Άρθρον 488.

1. Αἱ ἀποφάσεις δημοσιεύονται προφορικῶς ἐν δημοσίᾳ συνεδρίᾳ κατὰ κινήσιν ἡμέρας μετὰ τὴν σύζητησιν καὶ διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως πρὶν ἢ ὁ εἰρηνοδίκης ἐπιληφθῇ τῆς ἐξετάσεως ἄλλης ὑποθέσεως.

2. Αἱ ἀποφάσεις καταχωρίζονται εἰς τὰ πρακτικὰ εἰς τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ περιγράφεται συντόμως τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς καὶ νὰ ἀναφέρονται τὸ διατακτικὸν τῆς ἀποφάσεως καὶ συντόμως τὸ αἰτιολογικόν.

3. Αἱ ἀποφάσεις δὲν ἐπιδίδονται, ἐὰν βεβαιούται ἐκ τῶν πρακτικῶν ὅτι ἐδημοσιεύθησαν παρόντων τῶν διαδίκων ἢ τῶν διεξαγόντων τὴν δίκην νομίμων ἀντιπροσώπων των. Ἐὰν οὖτοι δὲν παρέστησαν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως, ἐπιδίδεται ἀπόσπασμα αὐτῆς περιλαμβάνον μνεῖαν τοῦ δικαστηρίου, τὰ ὄνόματα τῶν διαδίκων, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς ἀποφάσεως καὶ τὸ διατακτικὸν αὐτῆς.

*Άρθρον 489.

1. Τὸν μὴ παριστάμενον αὐτοπροσώπως διάδικον δύνανται νὰ ἀντιπροσωπεύσουν καὶ ὁ σύζυγος, οἱ ἀνιόντες καὶ κατιόντες, οἱ δευτέρου βαθμοῦ συγγενεῖς ἐξ αἵματος ἢ ἀγχιστείας καὶ οἱ ἑμμεῖθοι αὐτοῦ ὑπάλληλοι. Ὁ σύζυγος θεωρεῖται πάντοτε πληρεξούσιος θυνάμενος νὰ διορίσῃ καὶ ἄλλους πληρεξουσίου.

2. Ἐὰν ὁ ἐντελεὺς εἶναι ἀγράμματος, τὸ ἔγγραφον τῆς πληρεξουσιότητος ὑπογράφεται κατ' ἐντολὴν τοῦτου ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἢ τοῦ διδασκάλου ἢ τοῦ ἱερατοῦ ἢ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος.

3. Οἱ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀντιπρόσωποι τῶν διαδίκων οὐδεμιᾶς δικαιοῦνται ἀμοιβῆς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐντολῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'.

Εἰδικαὶ διατάξεις περὶ λογοδοσίας.

*Άρθρον 490.

Ὁ ἀσκῶν ἀγωγὴν πρὸς λογοδοσίαν ἢ πρὸς ἐγχείρισιν καταλόγου τῶν στοιχείων ομάδος ἀντικειμένων δύναται νὰ πέλῃ εἰς αὐτὴν αἴτημα περὶ καταβολῆς τοῦ καταλοίπου τοῦ λογαριασμοῦ ἢ ἀποδόσεως τῶν ἀντικειμένων τῆς ομάδος χωρὶς νὰ προσδιορισθῶν ταῦτα εἰς τὸ δικόγραφον τῆς ἀγωγῆς ἢ περὶ καταβολῆς ὀρισμένου ἐλλείμματος διὰ τὴν περίπτωσιν μὴ καταθέσεως τοῦ λογαριασμοῦ ἢ τοῦ καταλόγου μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν. Τὰ αὐτὰ αἰτήματα δύνανται νὰ ὑποβληθῶν καὶ διὰ παρεμπιπτούσης ἀγωγῆς.

*Άρθρον 491.

Ἡ διατάσσουσα λογοδοσίαν ἢ ἐγχείρησιν καταλόγου τῶν στοιχείων ομάδος ἀντικειμένων ἀπόφασις ὀρίζει προθεσμίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας ὁ λογαριασμοὺς ἢ ὁ κατάλογος πρέπει νὰ κατατεθῇ μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου.

*Άρθρον 492.

1. Περὶ τῆς καταθέσεως τοῦ λογαριασμοῦ ἢ τοῦ καταλόγου συντάσσεται ἔκθεσις. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα καὶ τὰ δικαιολογητικὰ τίθενται εἰς τὸ φάκελον τῆς δικογραφίας.

2. Μετὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ λογαριασμοῦ ἢ τοῦ καταλόγου ἢ ὑπόθεσις εἰσάγεται πρὸς συζήτησιν καθ' ἣν οἱ διάδικοι ὑποβάλλουν τὰς παρατηρήσεις των, προσδιορίζουν σαφῶς τὰ κοινῶς τοῦ λογαριασμοῦ ἢ τὰ στοιχεῖα τοῦ καταλόγου τὰ ὁποῖα ἀμφισβητοῦν, τὰς ἐλλείψεις ἢ παραλείψεις αὐτῶν καὶ ἐν γένει προβάλλουν πάντα τὰ μέσα ἐπιθέσεως καὶ ἀμύνης τὰ ἀφορῶντα τὸν λογαριασμὸν ἢ τὸν κατάλογον.

*Άρθρον 493.

Ἐὰν διὰ τοῦ κατατεθέντος λογαριασμοῦ ἢ καταλόγου ὁμολογεῖται ὑποχρέωσις καταβολῆς ὀρισμένου ποσοῦ ἢ ἀποδόσεως ὀρισμένων ἀντικειμένων, τὸ δικαστήριον κατόπιν αἰτήσεως καταδικάζει τὸν ἐναγόμενον, δι' ἀποφάσεως καταχωρίζομένης εἰς τὰ πρακτικὰ, εἰς καταβολὴν τοῦ ποσοῦ ἢ ἀπόδοσιν τῶν ἀντικειμένων ἐπὶ τῇ θάσει τῆς ἐν τῷ λογαριασμῷ ἢ τῷ καταλόγῳ ὁμολογίας, ἐπιφυλασσόμενον διὰ τὰ ἐπὶ πλέον καταβλητέα ἢ ἀποδοτέα.

*Άρθρον 494.

1. Ἐὰν δὲν κατατεθῶν ἐντὸς τῆς τελευτήσεως ὑπὸ τῆς ἀποφάσεως προθεσμίας ὁ λογαριασμοὺς ἢ ὁ κατάλογος, ἢ ἀπόφασις καθίσταται ὀριστικὴ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς λογοδοσίαν ἢ τὴν ὑποβολὴν καταλόγου.

2. Ἐὰν ἐξητήθῃ κατὰ τὸ ἀρθρον 490 καταβολὴ ὀρισμένου ἐλλείμματος καὶ πιθανολογεῖται τοῦτο, τὸ δικαστήριον διὰ τῆς διατασσούσης τὴν λογοδοσίαν ἀποφάσεως δύναται νὰ καταδικάσῃ τὸν ἐναγόμενον, διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς μὴ ἐμπροσθέντος καταθέσεως τοῦ λογαριασμοῦ ἢ τοῦ καταλόγου μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν, εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐλλείμματος. Τὸ δικαστήριον δύναται, ἐὰν κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, νὰ διατάξῃ ἀποδεῖξιν περὶ τοῦ πιθανοῦ ἐλλείμματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Εἰδικαὶ διατάξεις περὶ διανομῆς.

*Άρθρον 495.

Ἐπὶ κοινωνίας ἢ ἀγωγῇ διανομῆς ἀπευθύνεται κατὰ πάντων τῶν κοινωνῶν, ἄλλως ἀπορρίπτεται ὡς ἀπαράδεκτος.

*Άρθρον 496.

Ἐπὶ ἀγωγῇ διανομῆς τὸ δικαστήριον προσδιορίζει τὴν μερίδα ἐκάστου τῶν κοινωνῶν, τὰ διανεμητέα ἀντικείμενα καὶ τὰς ἐκ τῆς κοινωνίας ὡς καὶ τὰς ἐκ συνεισφοράς ἀπαίτησεις ἐκάστου τῶν κοινωνῶν.

*Άρθρον 497.

1. Ἐπὶ ἀγωγῇ διανομῆς τὸ δικαστήριον ἀποφασίζει ἂν εἶναι δυνατὴ ἡ αὐτοουσία διανομὴ ἐνὸς ἐκάστου τῶν διανεμητέων ἀντικειμένων. Τὸ δικαστήριον, ἀποφασίζον τὴν αὐτοουσίαν διανομὴν, διαιρεῖ τὰ διανεμητέα ἀντικείμενα εἰς τόσα ὥστε ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν νὰ ἐπιτρέπῃ εἰς ἕκαστον τῶν κοινωνῶν νὰ λάβῃ ἀνάλογον πρὸς τὴν μερίδα αὐτοῦ ἀριθμὸν μερῶν.

2. Ἐὰν τὰ διανεμητέα ἀντικείμενα εἶναι πλείονα καὶ ἡ αὐτοουσία διανομὴ ἐνὸς ἐκάστου ἐξ αὐτῶν εἶναι ἀδύνατος ἢ ἀσύμφορος, εἶναι ὅμως δυνατὴ ἡ διανομὴ αὐτῶν εἰς μέρη ἀνευ διαίρεσεως ἐνὸς ἐκάστου καὶ ἀνευ μειώσεως τῆς ἀξίας αὐτῶν, οὕτως ὥστε εἰς ἕκαστον τῶν κοινωνῶν νὰ ἀντιστοιγῶν ἀνάλογα πρὸς τὴν μερίδα αὐτοῦ μέρη, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἀποφασίσῃ τὴν κατὰ τὸ τρόπον τοῦτον αὐτοουσίαν διανομὴν.

3. Ἐὰν ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 διαίρεσις τῶν διανεμητέων ἀντικειμένων εἶναι ἀνέφικτος ἢ ἀσύμφορος, τὸ δικαστήριον δύναται εἴτε νὰ διατάξῃ τὴν διὰ πλειστηριασμοῦ πώλησιν εἴτε κατ' αἴτησιν τινὸς τῶν διαδίκων νὰ ἀποφασίσῃ τὴν διανομὴν διὰ τῆς διαίρεσεως τῶν διανεμητέων ἀντικειμένων εἰς ἴσα μέρη καὶ τῶν κοινωνῶν εἰς ἰσαριθμούς ομάδας μερίδων, οὕτως ὥστε ὁ ἀριθμὸς τῶν μερῶν νὰ ἐπιτρέπῃ εἰς τοὺς ἀποτελούντας ἐκάστην ομάδα νὰ λάβουν ἀνάλογον ἀριθμὸν ἐξ αὐτῶν. Κατὰ τὴν τελευταίαν περίπτωσιν μεταξὺ τῶν δικαιούχων ἐκάστου μέρους συνιστᾶται κοινωνία ἐπὶ τοῦ λαχόντος εἰς αὐτοὺς μέρους.

*Άρθρον 498.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν παρ. 1 ἕως 3 τοῦ ἀρθρου 497 τὸ δικαστήριον 1) δὲν ὑποχρεοῦται νὰ διατάξῃ ἀποδεῖξιν ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ αὐτοουσία διανομὴ εἶναι προδήλως δυνατὴ, ἀδύνατος ἢ ἀσύμφορος, 2) δύναται πρὸς ἐξίσωσιν ἀνίσων μερῶν νὰ ἀποφασίσῃ ὅπως οἱ λαμβάνοντες ὀρισμένα μέρη κοινωνοὶ καταβάλουν εἰς ἄλλους κοινωνοὺς ὀρισμένον χρηματικὸν ποσὸν ἢ νὰ ἐπιβάλῃ δουλείαν ἐπὶ ὀρισμένων μερῶν ὑπὲρ ἄλλων κοινωνῶν.

*Άρθρον 499.

1. Κατὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν μερῶν πρέπει νὰ ἀποφεύγεται κατὰ τὸ δυνατόν ἡ κατάτμησις τῶν ἀκινήτων καὶ ἡ διανομὴ τῶν ἐπιχειρήσεων.

2. Διὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν μερῶν λαμβάνεται ἐπ' ὅφιν ἡ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ σχηματισμοῦ αὐτῶν ἀξία τῶν διανεμητέων ἀντικειμένων. Τὸ δικαστήριον καθορίζει τὴν ἀξίαν ἐπὶ τῇ ἐάσει τῶν διεξαχθεῖσων ἀποδείξεων, μὴ διατασσόμενης περὶ τούτου νέας ἀποδείξεως ἐν περιπτώσει μεταγενεστέρως μεταβολῆς τῆς ἀξίας.

*Άρθρον 500.

1. Εάν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ὑπάρχῃ ἐμπορικὴ, βιομηχανικὴ, βιοτεχνικὴ, μεταλλευτικὴ, γεωργικὴ, κτηνοτροφικὴ ἢ ἄλλη ἐπιχειρήσεις ἀποτελοῦσα οἰκονομικὸν σύνολον, τὸ δικαστήριον δύναται αἰτῆσαι τινὸς τῶν κοινωνῶν νὰ ἐπιδικάσῃ ὁλόκληρον τὴν διανεμητέαν ἐπιχείρησιν εἰς τὸν αἰτοῦντα ἐπὶ τῇ καταβολῇ χρηματικοῦ ποσοῦ ἴσου μὲ τὴν ἀγοραίαν ἀξίαν τῆς ἐπιχειρήσεως. Διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἀξίας ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς παρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 499. Εάν πλείονες τῶν κοινωνῶν ζητήσουν τὴν ἐπιδίκασιν εἰς αὐτοὺς τῆς ἐπιχειρήσεως, τὸ δικαστήριον ἐπιδικάζει αὐτὴν εἰς τὸν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἑκτονώτερον πρὸς ἐπιφελῆ ἐξαιρουμένην τῆς ἐπιχειρήσεως.

2. Ἡ αἴτησις πρέπει νὰ ὑποβάλλεται μέχρι τῆς πρώτης ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησεως ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ ἢ τοῦ δικαστηρίου.

*Άρθρον 501.

1. Εάν ἡ κατὰ τὸ ἀρθρον 497 διανομὴ εἶναι ἀνέφικτος ἢ ἀσύμφορος, τὸ δικαστήριον διατάσσει τὴν διὰ πλειστηριασμοῦ πώλησιν.

2. Ὁ πλειστηριασμὸς γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως τὰς ἀφορώσας τὴν προδικασίαν καὶ τὴν κυρίαν διαδικασίαν μέχρι τῆς κατακυρώσεως. Διὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἀποσβέννυται ἡ ὑποθήκη ἢ τὸ ἐνέχυρον ἐπὶ τῶν ἐκπλειστηριασθέντων ἀντικειμένων.

*Άρθρον 502.

Εάν ἡ αὐτοῦσία διανομὴ εἶναι ἐν μέρει μόλιον δυνατὴ, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἀποφασίσῃ ἐν μέρει τὴν αὐτοῦσίαν διανομὴν καὶ ἐν μέρει τὴν διὰ πλειστηριασμοῦ πώλησιν.

*Άρθρον 503.

1. Ἐκαστος τῶν κοινωνῶν δικαιούται, ἐκ τῶν σχηματισθέντων διὰ τῆς διατασσούσης τὴν αὐτοῦσίαν διανομὴν ἀποφάσεως μερῶν, εἰς ἀριθμὸν ἀνάλογον πρὸς τὴν μερίδα αὐτοῦ εἰς τὴν κοινωνίαν.

2. Ἡ διανομὴ τῶν μερῶν γίνεται διὰ κληρώσεως.

*Άρθρον 504.

1. Ἡ ἀπόφασις τοῦ πολυμελοῦς δικαστηρίου διὰ τῆς ὁποίας διατάσσεται ἡ αὐτοῦσία διανομὴ καὶ σχηματίζονται τὰ μέρη παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς ἐντεταλμένον δικαστὴν διὰ νὰ γίνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ ἡ κληρώσις. Εάν παρελείφθῃ εἰς τὴν ἀπόφασιν ἡ παραπομπή, δύναται νὰ ζητηθῇ ἡ συμπλήρωσις αὐτῆς.

2. Ὁ εἰρηνοδίκης ἢ ὁ δικαστὴς τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ ὁ ἐντεταλμένος δικαστὴς ὁρίζει, κατ' αἴτησιν τινὸς τῶν διαδίκων, ἡμέραν καὶ ὥραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐνώπιον αὐτοῦ, καλουμένων πάντων τῶν διαδίκων, γίνεται ἡ κληρώσις.

3. Ὁ δικαστὴς ἐνώπιον τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ κληρώσις ὁρίζει κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προθεσμίαν ἢ ὁποία πρέπει νὰ παρέλθῃ ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς κλήσεως μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς κληρώσεως καὶ τὸν τρόπον τῆς κληρώσεως.

4. Κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν καὶ ὥραν καταρτίζονται τὸσοι κλήροι ὅσα εἶναι τὰ μέρη τὰ ὁποῖα ἐσχηματίσθησαν ὑπὸ τῆς ἀποφάσεως, τίθενται δὲ οὗτοι εἰς τὴν κληρωτίδα. Ἐκ τῆς κληρωτίδος ἐξάγεται δι' ἕκαστον τῶν κοινωνῶν ὁ ἀναλογῶν πρὸς τὴν μερίδα αὐτοῦ εἰς τὴν κοινωνίαν ἀριθμὸς κλήρων.

5. Ἡ κληρώσις γίνεται καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τινὸς ἢ καὶ πάντων τῶν διαδίκων, ἐφ' ὅσον ἀποδεικνύεται ὅτι νομίμως ἐκλητεύθησαν.

6. Περὶ τοῦ καταρτισμοῦ τῶν κλήρων καὶ τῆς κληρώσεως συντάσσεται ἑκθεσις ἐν τῇ ὁποίᾳ πρέπει νὰ ἀναφέρεται καὶ ὁ τρόπος τῆς καταρτίσεως τῶν κλήρων καὶ τῆς κληρώσεως καὶ νὰ ὀρίζονται ἀκριβῶς τὰ λαχόντα εἰς ἕκαστον τῶν κοινωνῶν μέρη.

*Άρθρον 505.

1. Εάν πάντες οἱ διάδικοι εἶναι σύμφωνοι, ἡ κληρώσις δύναται νὰ γίνῃ ἐνώπιον συμβολαιογράφου. Ὁ συμβολαιογράφος συντάσσει ἑκθεσιν ἐν τῇ ὁποίᾳ πρέπει νὰ μνημονεύωνται πάντες οἱ παραστάντες κατὰ τὴν κληρώσιν, νὰ βεβαιούται ἡ συμφωνία τῶν κοινωνῶν ὅπως ἐνεργηθῇ ἡ κληρώσις ἐνώπιον τοῦ

συμβολαιογράφου, νὰ ἀναφέρεται ὁ τρόπος τοῦ σχηματισμοῦ τῶν κλήρων καὶ τῆς κληρώσεως, ὡς καὶ τὰ λαχόντα εἰς ἕκαστον τῶν κοινωνῶν μέρη.

2. Εάν πάντες οἱ διάδικοι εἶναι σύμφωνοι, ἀντὶ τῆς κληρώσεως δύναται νὰ γίνῃ διανομὴ τῶν ὑπὸ τῆς διατασσούσης τὴν αὐτοῦσίαν διανομὴν ἀποφάσεως σχηματισθέντων μερῶν μεταξὺ τῶν κοινωνῶν ἀνευ κληρώσεως, συντασσομένης περὶ τούτου ἑκθέσεως ἐνώπιον συμβολαιογράφου.

*Άρθρον 506.

1. Ἀπὸ τῆς κληρώσεως ἡ διανομῆς οἱ κοινοὶ καθίσταται δικαιούχοι τῶν λαχόντων εἰς ἕνα ἕκαστον ἐξ αὐτῶν μερῶν.

2. Διὰ τὴν μεταβίβασιν τῆς κυριότητος τῶν διανεμηθέντων ἀκινήτων εἰς τοὺς κοινωνοὺς καὶ διὰ τὴν σύστασιν ὑπὲρ τινὸς ἐξ αὐτῶν ἡ μεταβίβασιν εἰς αὐτοὺς ἡ κατάργησιν ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων, ἀπαιτεῖται μεταγραφὴ τῆς διατασσούσης τὴν αὐτοῦσίαν διανομὴν τελεσιδικίου δικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ τῆς ἐκθέσεως κληρώσεως ἡ διανομῆς.

*Άρθρον 507.

Ἐκαστος τῶν κοινωνῶν δικαιούται νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ λάβῃ εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ τὰ ἀποδεικτικά ἔγγραφα τῶν δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν λαχόντων εἰς αὐτὸν μερῶν. Εάν τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἀφορῶν πλείονα μέρη, ἀνήκουν εἰς τὸν λαβόντα τὸ μεγαλύτερον ἐξ αὐτῶν ὁ ὁποῖος ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ὑπὸ τῶν λοιπῶν κοινωνῶν δι' ἐξόδων τῶν λήψιν ἀντιγράφων κεκυρωμένων ὑπὸ δημοσίας ἀρχῆς. Ἐν διαφωνίᾳ μεταξὺ τῶν κοινωνῶν ἀποφασίζει τὸ δικαστήριον.

*Άρθρον 508.

1. Ἐπὶ δίκης περὶ διανομῆς προσεπικαλοῦνται ὑποχρεωτικῶς, ἐπιμελεῖα τοῦ ἐπισπεύδοντος τὴν συζήτησιν, οἱ ἔχοντες δικαίωμα ὑποθήκης ἢ ἐνεχύρου ἢ ἐπικαρπίας, ὡς καὶ οἱ ἐπιβαλόντες συντηρητικὴν ἢ ἀναγκαστικὴν κατάσχεσιν ἐπὶ τῆς μερίδος τινὸς τῶν κοινωνῶν.

2. Εάν δὲν ἐγένετο ἡ κατὰ τὴν § 1 προσεπικλήσις, τὸ δικαστήριον κατ' αἴτησιν τινὸς τῶν διαδίκων ἢ αὐτεπαγγέλτως ἀναβάλλει τὴν συζήτησιν καὶ τάσσει προθεσμίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ προσεπικληθῇ ὁ ἔχων δικαίωμα ὑποθήκης ἢ ἐνεχύρου ἢ ἐπικαρπίας ἢ ὁ ἐπιβαλὼν συντηρητικὴν ἢ ἀναγκαστικὴν κατάσχεσιν. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ἀπράκτου, ἀπορρίπτεται ἡ ἀγωγή ὡς ἀπαράδεκτος.

*Άρθρον 509.

1. Ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς διατασσούσης τὴν κατὰ τὸ ἀρθρον 497 διανομὴν ἀποφάσεως ἡ ὑποθήκη ἢ τὸ ἐνέχυρον περιορίζονται ἐπὶ τῶν λαχόντων εἰς τὸν ὀφειλέτην μερῶν. Τοῦ περιορισμοῦ τῆς ὑποθήκης γίνεται σημείωσις εἰς τὸ διδλὸν ὑποθηκῶν, ὡς καὶ τοῦ περιορισμοῦ τοῦ ἐνεχύρου, ἐφ' ὅσον τηροῦνται διὰ τὴν σύστασιν αὐτοῦ δημόσια διδλία.

2. Εάν συνεπείᾳ τοῦ κατὰ τὴν § 1 περιορισμοῦ δὲν ἀσφαλίζεται ἐπαρκῶς ἡ ἀπαίτησις τοῦ ἐνυποθήκου ἢ ἐνεχυροῦχοι δανειστοῦ, δύναται κατόπιν αἰτήσεώς του τὸ διατάσσει τὴν διανομὴν δικαστήριον νὰ συστήσῃ ὑποθήκην ἢ ἐνέχυρον ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων τὰ ὁποῖα διὰ τῆς διανομῆς περιέρχονται εἰς τὸν ὀφειλέτην του. Ἡ αἴτησις δύναται νὰ ὑποβληθῇ καὶ μετὰ τὴν τελεσιδικίαν τῆς ἀποφάσεως καὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς διανομῆς.

3. Εάν ἡ διατάσσουσα τὴν διανομὴν ἀπόφασις πρὸς ἐξίσωσιν τῶν μερῶν ὑποχρεοῖ τινὰ τῶν κοινωνῶν νὰ καταβάλλῃ χρηματικὸν ποσὸν εἰς τὸν κοινωνὸν τοῦ ὁποίου ἡ μερίς βαρύνεται δι' ὑποθήκης ἢ ἐνεχύρου, τὸ δικαστήριον τῇ αἰτήσῃ τοῦ δανειστοῦ διατάσσει τὴν εἰς αὐτὸν καταβολὴν τοῦ χρηματικοῦ ποσοῦ πρὸς ἐξόφλησιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῆς ἀπαιτήσεώς του, καὶ ἂν ἡ ἀσφαλιζομένη ἀπαίτησις δὲν εἶναι ληξιπρόθεσμος.

*Άρθρον 510.

Ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς διατασσούσης τὴν κατὰ τὸ ἀρθρον 497 διανομὴν ἀποφάσεως ἀντικείμενον τῆς ἐπικαρπίας καθίστανται τὰ λαχόντα εἰς τὸν φιλὸν κύριον ἀντικείμενα.

*Άρθρον 511.

1. Ἡ συντηρητικὴ ἢ ἀναγκαστικὴ κατάσχεσις δὲν ἐμποδίζει τὴν ἐνέργειαν δικαστικῆς διανομῆς.

2. Μετά την τελεσιδικίαν τῆς διατασσούσης τὴν αὐτοσίαν διανομὴν ἀποφάσεως ἢ συντηρητικῆς ἢ ἀναγκαστικῆς κατάσχεσις ἐπὶ μερίδος τινὸς τῶν κοινωνῶν περιορίζεται εἰς τὰ λαχόντα εἰς αὐτοὺς μέρη.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΕΝΔΙΚΑ ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΑΝΑΚΟΠΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 512.

1. Τὰ ἔδικα μέσα τῆς ἀνακοπῆς ἐρημοδικίας, τῆς ἐφέσεως, τῆς ἀναψηλαφήσεως καὶ τῆς ἀναιρέσεως ἀσκούνται διὰ δικογράφου κατατιθεμένου ἐν πρωτοτύπῳ παρὰ τῇ γραμματείᾳ τοῦ ἐκδόντος τὴν προσδεδειγμένην ἀπόφασιν δικαστηρίου.

2. Περὶ τῆς καταθέσεως συντάσσεται ἐκθεσις ἐν τῷ κατὰ τὸ ἄρθρον 513 τηρουμένῳ βιβλίῳ ὑπογραφομένη καὶ ὑπὸ τοῦ καταθέτοντος. Ἐπὶ τοῦ κατατεθέντος δικογράφου γίνεται σημείωσις τοῦ αὐξήσαντος ἀριθμοῦ τῆς ἐκθέσεως καὶ τῆς χρονολογίας ταύτης θεσπισμένη διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συντάσσοντος τὴν ἐκθεσιν.

3. Τὰ ἔδικα μέσα τῆς ἀνακοπῆς ἐρημοδικίας καὶ τῆς ἀναψηλαφήσεως κατ' ἀποφάσεων τῶν εἰρηνοδικείων δύναται νὰ ἀσκηθῶν καὶ προφορικῶς, συντασσομένης ἐκθέσεως ἐν τῷ κατὰ τὸ ἄρθρον 513 τηρουμένῳ βιβλίῳ.

Ἄρθρον 513.

1. Ὑπὸ τῆς γραμματείας τῶν δικαστηρίων τηρεῖται βιβλίον ἴδιον δι' ἕκαστον τῶν ἐν ἄρθρῳ 512 παρ. 1 ἀναφερομένων ἐνδίκων μέσων, ὁ τρόπος τῆς τηρήσεως τοῦ ὁποίου καὶ αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι ὀρίζονται διὰ β. διατάγματος.

2. Ὁ ἀρμόδιος ὑπάλληλος τῆς γραμματείας ἐκάστου δικαστηρίου ὑποχρεοῦται, ἅμα τῇ προσαγωγῇ δικογράφου ἐνδίκου μέσου πρὸς κατάθεσιν, νὰ προβῇ ἀμελητὶ καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ προσάγοντος τὸ δικόγραφον εἰς σύνταξιν τῆς ἐκθέσεως καταθέσεως καὶ καταχώρισιν ταύτης εἰς τὸ κατὰ τὴν παρ. 1 βιβλίον. Ἐν περιπτώσει προσαγωγῆς πολλῶν δικογράφων ὑποχρεοῦται, τηρῶν τὴν σειρὰν τῆς προσελεύσεως τῶν αἰτούντων, νὰ συντάξῃ ἀπάσας τὰς ἐκθέσεις αὐθημερόν.

Ἄρθρον 514.

1. Τὸ κατατεθὲν πρωτότυπον τοῦ ἐνδίκου μέσου ἢ ἡ ἐκθεσις φυλάσσεται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ δικαστηρίου. Ἀντίγραφον αὐτοῦ ἐφ' ἀπλοῦ, προσαγόμενον ὑπὸ τοῦ διαδίκου καὶ ἐπικυρούμενον ὑπὸ τῆς γραμματείας τίθεται εἰς ἰδιαίτερον φάκελον φέροντα τὸν αὐξήσαντα ἀριθμὸν τοῦ βιβλίου καταθέσεων καὶ τὰ ὀνοματεπώνυμα τῶν διαδίκων.

2. Εἰς τὸν κατὰ τὴν παρ. 1 φάκελον προσαρτῶνται καὶ ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 220 φάκελος δικογραφίας.

3. Ἐπὶ ἐφέσεως ἢ ἀναιρέσεως ἢ γραμματεία τοῦ δικαστηρίου παρὰ τῷ ὁποίῳ κατετέθη αὕτη ὑποχρεοῦται νὰ διαβιβάσῃ ἀμελητὶ εἰς τὴν γραμματείαν τοῦ δικαστηρίου ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἀπευθύνεται ἡ ἐφεσις ἢ ἡ ἀναιρέσις τὰ ἐν τῷ φακέλῳ τῆς δικογραφίας ἐφ' ἀπλοῦ ἀντίγραφα τῶν ἀγωγῶν καὶ τῶν ἀσκηθέντων ἐνδίκων μέσων, τὰς αἰτήσεις καὶ τὰς προτάσεις πασῶν τῶν συζητήσεων καὶ πᾶν ἄλλο ἐγγραφον εὐρισκόμενον ἐν τῷ φακέλῳ.

4. Ἡ γραμματεία τοῦ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου ἢ τοῦ Ἀρείου Πάγου θέτει εἰς ἰδιαίτερον φάκελον φέροντα αὐξήσαντα ἀριθμὸν καὶ τὰ ὀνοματεπώνυμα τῶν διαδίκων, τὰ κατὰ τὴν § 3 διαβιβασθέντα ἐγγραφα, ὡς καὶ τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 515 προσαγόμενα ὑπὸ τοῦ αἰτούντος τὸν προσδιορισμὸν δικασίμου. Εἰς τὸν φάκελον προσαρτῶνται πάντα τὰ διαδικαστικὰ ἐγγραφα τῶν διαδίκων καὶ αἱ ἐκθέσεις, ὡς καὶ πᾶν προσαγόμενον ἐγγραφον ἢ ἄλλο ἀποδεικτικὸν στοιχείον.

5. Ἐπὶ παραπομπῆς ἢ ἀναπομπῆς τῆς ὑποθέσεως, ἢ γραμματεία τοῦ δικαστηρίου ὑποχρεοῦται νὰ διαβιβάσῃ ἀμελητὶ εἰς τὴν γραμματείαν τοῦ δικαστηρίου τῆς παραπομπῆς ἢ ἀναπομπῆς τὸν κατὰ τὴν § 4 φάκελον τῆς δικογραφίας.

6. Μετά τὴν περάτωσιν τῆς δίκης ἢ γραμματεία ἐκάστου δικαστηρίου ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιστρέψῃ ἀμελητὶ τὰ διαβιβασθέντα εἰς αὐτὴν ἐγγραφα εἰς τὴν γραμματείαν τοῦ ἀποστέλλοντος αὐτὰ δικαστηρίου. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 220 παρ. 3 καὶ 4 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἄρθρον 515.

1. Ἐκαστος τῶν διαδίκων δύναται μετὰ τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐνδίκου μέσου, προσάγων ἀντίγραφον αὐτοῦ καὶ τῆς προσδεδειγμένης ἀποφάσεως παρὰ τῇ γραμματείᾳ τοῦ δικαστηρίου ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἀπευθύνεται τοῦτο, νὰ ζητήσῃ τὸν προσδιορισμὸν δικασίμου καὶ νὰ φέρῃ πρὸς συζήτησιν τὴν ὑπόθεσιν διὰ κλήσεως κάτωθι ἀντιγράφου τοῦ κατατεθέντος δικογράφου ἢ καὶ αὐτοτελῶς γινομένης καὶ ἐπιδιδομένης πρὸς τὸν ἀντίδικον.

2. Ὁ προσδιορισμὸς δικασίμου γίνεται δι' ἀπλῆς σημειώσεως ἐπὶ τοῦ κατατεθειμένου δικογράφου, ἐφαρμοζομένης καὶ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 232.

3. Ἐὰν ἡ συζήτησις τῆς ἀνακοπῆς ἐρημοδικίας ἢ τῆς ἀναψηλαφήσεως πρόκειται νὰ γίνῃ ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικείου, ὁ προσδιορισμὸς δικασίμου γίνεται αὐτεπαγγέλτως.

4. Αἱ διατάξεις τῶν παρ. 1 ἕως 3 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ προσδιορισμοῦ πάσης ἄλλης δικασίμου.

Ἄρθρον 516.

Τὰ ἔδικα μέσα δύναται νὰ ἀσκηθῶν καὶ πρὸ τῆς ἐπίδοσεως τῆς ἀποφάσεως καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς.

Ἄρθρον 517.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀσκήσεως τῶν ἐνδίκων μέσων ἄρχονται ἀπὸ τῆς συντάξεως τῆς ἐκθέσεως καταθέσεως αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Ἀνακοπὴ ἐρημοδικίας.

Ἄρθρον 518.

Εἰς ἀνακοπὴν ἐρημοδικίας ὑπόκεινται 1) αἱ ἐρήμην τινὸς τῶν διαδίκων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις τῶν εἰρηνοδικείων, τῶν μονομελῶν πρωτοδικείων, τῶν εἰρηγητῶν, τῶν πολυμελῶν πρωτοδικείων καὶ ἐφετείων, ἐὰν ὁ διάδικος δὲν ἐκλητεύθῃ παντάπασι ἢ δὲν ἐκλητεύθῃ προσηκόντως ἢ ἐμπροθέσμως, 2) ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 549 παρ. 2, αἱ κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν εἰς ἕκαστον βαθμὸν δικαιοδοσίας ἐρήμην τινὸς τῶν διαδίκων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις, ἐὰν ὁ διάδικος δὲν ἡδυνήθῃ νὰ παραστῇ λόγῳ ἀνωτέρας βίας ἢ δόλου τοῦ ἀντιδίκου του.

Ἄρθρον 519.

1. Δικαίωμα ἀνακοπῆς ἐρημοδικίας ἔχουν ὁ ἐρήμην δικασθεὶς ἐνάγων, ἐναγόμενος, ἐκκαλῶν, ἐφεσίβλητος ἢ κυρίως παρεμβάς, οἱ καθολικοὶ διάδοχοι, ὡς καὶ οἱ μετὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς ἀγωγῆς εἰδικοὶ διάδοχοι αὐτῶν.

2. Ὁ μὴ ἐμφανισθεὶς κατὰ τὴν συζήτησιν προσδέτως παρεμβάς, καὶ ὅταν θεωρεῖται ὁμόδικος τοῦ ὑπὲρ οὗ ἢ παρέμβασις διαδίκου, δὲν δικαιούται εἰς ἀσκήσιν ἀνακοπῆς, πλην ἂν ἀνέλαβε τὴν δίκην.

3. Ὁ προσδέτως παρεμβάς δύναται νὰ ἀσκήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἀνακοπῆς τοῦ ὑπὲρ οὗ ἢ παρέμβασις διαδίκου.

Ἄρθρον 520.

1. Ἐὰν ὁ ἐρήμην δικασθεὶς διάδικος διαμένῃ εἰς τὴν ἡμεδαπὴν, ἢ προθεσμία τῆς ἀνακοπῆς εἶναι δεκαπενθήμερος ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἐπίδοσεως τῆς ἀποφάσεως.

2. Ἐὰν ὁ ἐρήμην δικασθεὶς διάδικος εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς, ἢ προθεσμία τῆς ἀνακοπῆς εἶναι ἐξήκοντα ἡμερῶν, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς τελευταίας τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 136 παρ. 1 δημοσιεύσεων περιλήψεως τοῦ ἀποδεικτικῆς ἐπίδοσεως τῆς ἀποφάσεως. Ἡ περίληψις περιλαμβάνει τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ τὴν ιδιότητα τοῦ ἐπιδόντος, τὰ ὀνοματεπώνυμα καὶ τὰς κατοικίας τῶν διαδίκων, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς ἀποφάσεως, τὸ ἐκδὸν ταύτην δικαστήριον καὶ σύντομον μνησίαν τοῦ διατακτικοῦ αὐτῆς.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 2 ἐφαρμόζονται καὶ ὅταν ὁ ἐρήμην δικασθεὶς διάδικος διαμένῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν.

Ἄρθρον 521.

1. Διαρκούσης τῆς προθεσμίας τῆς ἀνακοπῆς κατ' ἀποφάσεων ἐκδοθεισῶν κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν, δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ἐρήμην ἐκδοθεῖσα ὁριστικὴ ἢ μὴ ὁριστικὴ ἀπόφασις. Πᾶσα πρᾶξις ἐνεργουμένη κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προθεσμίας τῆς ἀνακοπῆς εἶναι ἄκυρος, ἐπιτρέπεται ὅμως ἡ λήψις ἀσφαλιστικῶν μέτρων.

2. Ἐπὶ ὁριστικῶν ἀποφάσεων προσωρινῶς ἐκτελεστῶν δὲν ἀνατέλλεται ἡ ἐκτέλεσις, πλὴν ἂν πρόκειται νὰ γίνῃ κατὰ τρίτου.

Ἄρθρον 522.

1. Τὸ ἔγγραφο τῆς ἀνακοπῆς πρέπει νὰ περιέχῃ τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 119 ἕως 121 ἀπαιτούμενα στοιχεῖα, τὸν λόγον τῆς ἀνακοπῆς καὶ τὰ πρὸς ἀπόδειξιν αὐτοῦ μέσα, προκειμένου δὲ περὶ μαρτύρων τὰ ἐν ἄρθρῳ 414 παρ. 1 στοιχεῖα.

2. Ὁ ἀνακόπτων ὑποχρεοῦται ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου τῆς ἀνακοπῆς νὰ προκαταβάλλῃ εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν κατάθεσιν τῆς ἀνακοπῆς τὰ διὰ τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως ἐπιδικασθέντα ἔξοδα καὶ τέλη τῆς ἐρήμην συζήτησεως καὶ παράβολον δραχμῶν πεντακοσίων, ἐπὶ δὲ ἀνακοπῆς κατ' ἐρήμην ἀποφάσεως εἰρηνοδικείου δραχμῶν ἑκατὸν. Τὸ τέλος τοῦ δικαστικοῦ ἐνσήμου δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὰ προκαταβλητέα ἔξοδα καὶ τέλη.

Ἄρθρον 523.

1. Ἡ ἐμπροθέσμως καὶ προσηκόντως κατ' ἀποφάσεων ἐκδοθεισῶν κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν ἀσκηθεῖσα ἀνακοπὴ ἐπάγεται α) ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως καὶ β) νέαν συζήτησιν τῆς ὑπόθεσεως ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος τὴν ἐρήμην ἀπόφασιν δικαστηρίου. Πᾶσα πρᾶξις ἐνεργουμένη μετὰ τὴν ἀσκησιν τῆς ἀνακοπῆς εἶναι ἄκυρος, ἐπιτρέπεται ὅμως ἡ λήψις ἀσφαλιστικῶν μέτρων.

2. Ἐπὶ ἀποφάσεων προσωρινῶς ἐκτελεστῶν δὲν ἀνατέλλεται ἡ ἐκτέλεσις, πλὴν ἂν πρόκειται νὰ γίνῃ κατὰ τρίτου.

3. Ἡ κατ' ἀποφάσεων ἐκδοθεισῶν μετὰ τὴν πρώτην συζήτησιν ἀσκουμένη ἀνακοπὴ δὲν ἀνατέλλει τὰς προθεσμίας οὔτε ἐμποδίζει τὴν πρόδον τῆς δίκης, πλὴν ἂν τὸ δικαστήριον κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἀνακοπῆς ὀρίσῃ ἄλλως.

4. Τὸ ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα διαρκεῖ μέχρι τῆς ἐπιδόσεως τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς ἢ τῆς κατ' ἄλλον τρόπον καταργήσεως τῆς ἐπ' ἀνακοπῆς δίκης.

Ἄρθρον 524.

1. Ἐὰν ἡ συζήτησις τῆς ἀνακοπῆς γίνεταί ἐπιμελείᾳ τοῦ ἀνακόπτοντος καὶ οὗτος δὲν ἐμφανισθῇ κατ' αὐτὴν ἢ ἐμφανισθεὶς δὲν μετὰσχῃ προσηκόντως ταύτης, τὸ δικαστήριον ἀπορρίπτει τὴν ἀνακοπὴν.

2. Ἐὰν ἡ συζήτησις τῆς ἀνακοπῆς γίνεταί ἐπιμελείᾳ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἀνακοπὴ, ὁ δὲ ἀνακόπτων δὲν ἐμφανισθῇ κατ' αὐτὴν ἢ ἐμφανισθεὶς δὲν μετὰσχῃ προσηκόντως ταύτης, τὸ δικαστήριον πράττει τὰ ἐν ἄρθρῳ 281 καὶ ἐν περιπτώσει ἐρημοδικίας ἀπορρίπτει τὴν ἀνακοπὴν.

3. Κατὰ τῆς ἀπορριπτούσης τὴν ἀνακοπὴν ἀποφάσεως δὲν συγχωρεῖται νέα ἀνακοπὴ, πλὴν ἂν ὁ ἀνακόπτων δὲν ἐκλητεύθῃ παντάπασιν ἢ ἐκλητεύθῃ ἀκύρως ἢ ἐμπροθέσμως.

Ἄρθρον 525.

1. Ἐὰν ὁ ἀνακόπτων ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἀνακοπῆς καὶ μετὰσχῃ προσηκόντως ταύτης, τὸ δικαστήριον ἐξετάζει αὐτεπαγγέλτως ἂν ἡ ἀνακοπὴ εἶναι παραδεκτὴ καὶ ἂν ἡσκήθῃ ἐμπροθέσμως καὶ κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις. Ἀποφασίς περὶ ἀποδείξεως τῶν λόγων τῆς ἀνακοπῆς δὲν ἐκδίδεται ἀλλὰ τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται δι' ἀποφάσεως καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικὰ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προαποδεικτικῶς προσαγομένων στοιχείων. Ἐὰν γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀνακοπὴ, τὸ δικαστήριον ἐξαφανίζει τὴν ἐρήμην ἀπόφασιν καὶ προβαίνει εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς οὐσίας τῆς ὑπόθεσεως, ἄλλως ἀπορρίπτει τὴν ἀνακοπὴν ὡς ἀπαράδεκτον.

2. Ἐὰν γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀνακοπὴ, οἱ καθ' ὧν αὕτη διάδικοι δύναται νὰ προτείνουν καὶ νέους πραγματικούς ἰσχυρισμούς.

Ἄρθρον 526.

Ἐὰν ἡσκήθῃ ἀνακοπὴ κατ' ἀποφάσεως ἐκδοθείσης μετὰ τὴν πρώτην συζήτησιν καὶ γίνῃ δεκτὴ αὕτη, ἐξαφανίζονται ἡ ἀνακοπεῖσα ἀπόφασις καὶ αἱ μετ' αὐτὴν ἐνεργηθεῖσαι πράξεις, ἐπανερχομένων τῶν διαδίκων εἰς τὴν πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως στάσιν τῆς δίκης, τὸ δὲ δικαστήριον προβαίνει ἀμέσως εἰς τὴν περαιτέρω ἐξέτασιν τῆς διαφορᾶς ἄνευ νέας συζητήσεως.

Ἄρθρον 527.

Ἐὰν κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἀνακοπῆς δὲν ἐμφανισθῇ ἢ ἐμφανισθεὶς δὲν μετὰσχῃ προσηκόντως αὐτῆς ὁ καθ' οὗ ἡ ἀνακοπὴ, ἡ διαδικασία προβαίνει κατὰ τὸ ἄρθρον 289.

Ἄρθρον 528.

Ἐὰν ἀκυρωθῇ τελεσιδικίως ἡ ἐρημοδικία, τὰ διὰ τὴν ἀσκησιν τῆς ἀνακοπῆς προκαταβληθέντα ἔξοδα, τέλη καὶ παράβολον, ἐπιστρέφονται εἰς τὸν προκαταβαλόντα, ἄλλως διατάσσεται ὅπως τὰ μὲν ἔξοδα καὶ τέλη καταβληθῶν εἰς τὸν ὑπὲρ οὗ ἐπιδικάσθησαν, τὸ δὲ παράβολον εἰσαχθῇ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Ἔφεσις.

Ἄρθρον 529.

Εἰς ἔφεσιν ὑπόκεινται αἱ ἀποφάσεις τῶν εἰρηνοδικείων, τῶν μονομελῶν πρωτοδικείων, τῶν εἰσηγητῶν καὶ τῶν πολυμελῶν πρωτοδικείων.

Ἄρθρον 530.

Τὰ εἰρηνοδικεῖα ἀποφαίνονται ἀνεκκλήτως ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἁρθρῶν 483 ἕως 489 ἐκδικαζομένων διαφορῶν.

Ἄρθρον 531.

1. Ἔφεσις συγχωρεῖται μόνον κατὰ τῶν εἰς πρῶτον βαθμὸν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων α) τῶν λόγῳ ἀναρμοδιότητος παραπεμπουσῶν τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, β) τῶν περατουσῶν τὴν ὅλην ἢ μόνον τὴν εἴτε ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς εἴτε ἐπὶ τῆς ἀνταγωγῆς δίκην ὁριστικῶν ἀποφάσεων. Ἐπὶ ἐρήμην ἀποφάσεων ἔφεσις χωρεῖ, ἐὰν μὲν ἐξεδόθησαν κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν, ἐφ' ὅσον δὲν συγχωρεῖται πλέον ἀνακοπὴ ἐρημοδικίας, ἐὰν δὲ ἐξεδόθησαν εἰς μεταγενεστέραν συζήτησιν, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις εἶναι ἐν μέρει ὁριστικὴ, δὲν χωρεῖ ἔφεσις οὔτε κατὰ τῶν ὁριστικῶν διατάξεων πρὸ τῆς ἐκδόσεως ὁριστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς δίκης.

2. Ἐκκαλουμένης τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως, θεωροῦνται συνεκκληθεῖσαι καὶ αἱ προεκδοθεῖσαι μὴ ὁριστικά, καὶ ἂν δὲν ἀπευδύναται ρητῶς κατ' αὐτῶν ἡ ἔφεσις.

Ἄρθρον 532.

Δευτέρα ἔφεσις ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ διαδίκου κατὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὡς πρὸς τὸ αὐτὸ ἢ ἄλλο κεφάλαιον δὲν ἐπιτρέπεται.

Ἄρθρον 533.

Ἐὰν ἡ ἀνακοπὴ ἐρημοδικίας ἀπερρίφθῃ, ἡ ἔφεσις ἀπευδύναται κατὰ τῆς ἀπορριψάσης τὴν ἀνακοπὴν ἀποφάσεως ὁπότε θεωρεῖται συνεκκληθεῖσα καὶ ἡ καθ' ἧς ἡ ἀνακοπὴ ἐρήμην ἀπόφασις, ἐφ' ὅσον δὲν παρῆλθεν ἡ προθεσμία πρὸς ἀσκησιν ἐφέσεως κατ' αὐτῆς.

Ἄρθρον 534.

1. Δικαίωμα ἐφέσεως ἔχουν, ἐφ' ὅσον ἡττήθησαν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει κατὰ τὴν πρωτόδικον δίκην, ὁ ἐνάγων, ὁ ἐναγόμενος, οἱ κυρίως καὶ προσδέτως παρεμδάντες, οἱ καθολικοὶ διάδοχοι, οἱ μετὰ τὴν ἀσκησιν τῆς ἀγωγῆς εἰδικοὶ διάδοχοι αὐτῶν. ὡς καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς πρωτοδικῶν ἂν ἦσαν διάδικοι.

2. Ἐφεσιν δικαιοῦται νὰ ἀσκήσῃ καὶ ὁ νικήσας διάδικος, ἐφ' ὅσον ἔχει ἔννομον συμφέρον.

*Άρθρον 535.

Ἡ ἔφεσις ἀπευθύνεται· κατ' ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἦσαν διάδικοι κατὰ τὴν πρωτόδικον δίκην ἢ τῶν καθολικῶν διαδόχων ἢ τῶν κληροδόχων αὐτῶν. Ἐπὶ ἀναγκαστικῆς ὁμοδικίας ἡ ἔφεσις πρέπει νὰ ἀπευθύνεται κατὰ πάντων τῶν ὁμοδικῶν, ἄλλως ἀπορρίπτεται ὡς ἀπαράδεκτος.

*Άρθρον 536.

1. Ἐὰν ὁ ἐκκαλῶν διαμένῃ εἰς τὴν ἡμεδαπὴν, ἡ προθεσμία τῆς ἐφέσεως εἶναι τριάκοντα ἡμερῶν, ἐὰν δὲ διαμένῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς, ἐξήκοντα ἡμερῶν καὶ ἄρχεται εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς περατοῦσης τὴν δίκην ἀποφάσεως.

2. Ἐὰν δὲν ἐπεδόθῃ ἡ ἀπόφασις, ἡ προθεσμία τῆς ἐφέσεως εἶναι ἐνὸς ἔτους ἀρχομένη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς περατοῦσης τὴν δίκην ἀποφάσεως.

3. Ἐὰν ὁ εἰς ἄσκησιν ἐφέσεως δικαιούμενος διάδικος ἀπέθανεν, ἡ προθεσμία τῆς ἐφέσεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρὸς τοὺς καθολικοὺς διαδόχους ἢ τοὺς κληροδόχους ἐπιδόσεως τῆς περατοῦσης τὴν δίκην ἀποφάσεως.

*Άρθρον 537.

1. Διαρκούσης τῆς προθεσμίας τῆς ἐφέσεως δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ἀπόφασις τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου. Πᾶσα πρᾶξις ἐνεργουμένη κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προθεσμίας τῆς ἐφέσεως εἶναι ἄκυρος, ἐπιτρέπεται ὅμως ἡ λήψις ἀσφαλιστικῶν μέτρων.

2. Ἐπὶ ὀριστικῶν ἀποφάσεων προσωρινῶς ἐκτελεστῶν δὲν ἀναστέλλεται ἡ ἐκτέλεσις, πλὴν ἂν πρόκειται νὰ γίνῃ κατὰ τρίτου.

*Άρθρον 538.

1. Τὸ ἔγγραφο τῆς ἐφέσεως πρέπει νὰ περιέχῃ τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 119 ἕως 121 ἀπαιτούμενα στοιχεῖα καὶ τοὺς λόγους τῆς ἐφέσεως.

2. Πρόσθεται λόγος ἐφέσεως ὡς πρὸς τὰ αὐτὰ ἢ ἄλλα κεφάλαια τῆς ἀποφάσεως ἀσκοῦνται μόνον δι' ἰδίου δικηγόρου κατατιθεμένου παρὰ τῇ γραμματείᾳ τοῦ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου, συντασσομένης ἐκθέσεως κάτωθι αὐτοῦ καὶ κοινοποιουμένου ὁκτώ ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως τῆς ἐφέσεως εἰς τὸν ἐφεσίβλητον.

*Άρθρον 539.

1. Ἡ ἐμπροθέσμως καὶ προσηκόντως ἀσκηθεῖσα ἔφεσις ἐπάγεται ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως. Πᾶσα πρᾶξις ἐνεργουμένη μετὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς ἐφέσεως εἶναι ἄκυρος, ἐπιτρέπεται ὅμως ἡ λήψις ἀσφαλιστικῶν μέτρων.

2. Ἐπὶ ἀποφάσεων προσωρινῶς ἐκτελεστῶν δὲν ἀναστέλλεται ἡ ἐκτέλεσις πλὴν ἂν πρόκειται νὰ γίνῃ κατὰ τρίτου.

3. Τὸ ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα διαρκεῖ μέχρι τῆς ἐπιδόσεως τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἐφέσεως ἢ τῆς κατ' ἄλλον τρόπον καταργήσεως τῆς κατ' ἔφεσιν δίκης.

*Άρθρον 540.

Διὰ τῆς ἀσκήσεως τῆς ἐφέσεως ἡ ὑπόθεσις μεταβιβάζεται εἰς τὸ δευτεροβάθμιον δικαστήριον κατὰ τὰ διὰ τῆς ἐφέσεως καὶ τῶν προσθέτων λόγων καθοριζόμενα ὅρια.

*Άρθρον 541.

1. Ὁ ἐφεσίβλητος δύναται καὶ μετὰ τὴν πάροδον τῆς προθεσμίας τῆς ἐφέσεως νὰ ἀσκήσῃ ἀντέφεσιν ὡς πρὸς οἰονδήποτε κεφάλαιον τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως καὶ ἂν ἀπεδέχθῃ τὴν ἀπόφασιν ἢ παρητήθῃ τῆς ἐφέσεως.

2. Ἡ ἀντέφεσις ἀσκεῖται μόνον δι' ἰδίου δικηγόρου κατατιθεμένου παρὰ τῇ γραμματείᾳ τοῦ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου, συντασσομένης ἐκθέσεως κάτωθι αὐτοῦ, κοινοποιεῖται δὲ τοῦτο ὁκτώ ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως τῆς ἐφέσεως εἰς τὸν ἐκκαλοῦντα.

3. Ἐὰν ἀπορριφθῇ ἡ ἔφεσις ὡς ἐκπρόθεσμος ἢ ἀπαράδεκτος, ἀπορρίπτεται καὶ ἡ ἀντέφεσις, πλὴν ἂν ἡσκήθῃ διαρκούσης διὰ τὸν ἐφεσίβλητον τῆς προθεσμίας τῆς ἐφέσεως ὅτε ἰσχύει ὡς αὐτοτελής ἔφεσις. Ἡ παραίτησις ἀπὸ τῆς ἐφέσεως ἢ ἡ ἀπορριψὶς τῆς ἐφέσεως ὡς τυπικῶς ἄκυρος ἢ ἀβασίμου δὲν ἐπηρεάζει τὴν ἀντέφεσιν.

*Άρθρον 542.

1. Ἐπὶ τῆς διαδικασίας τῆς κατ' ἔφεσιν δίκης ἐφαρμόζιν-

ται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 241 ἕως 295 καὶ 298 ἕως 328.

2. Τοὺς παρὰ πρωτόδικας εἰσαγγελεῖς, ἐὰν ἔχουν τὴν ιδιότητα τοῦ ἐκκαλοῦντος ἢ τοῦ ἐφεσίβλητου, ἐκπροσωπεῖ ὁ παρ' ἐφέταις εἰσαγγελεύς.

*Άρθρον 543.

1. Πᾶσα αἴτησις ὑποβληθεῖσα πρωτόδικως δύναται νὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον τῆς ἐφέσεως καὶ τῆς κατ' ἔφεσιν δίκης, καὶ ἂν δὲν ἀπεφάνθῃ περὶ αὐτῆς τὸ πρωτοβάθμιον δικαστήριον.

2. Εἶναι ἀπαράδεκτος ἡ ὑποβολὴ νέας αἰτήσεως, ὡς καὶ ἡ ἄσκησις ἀνταγωγῆς τὸ πρῶτον εἰς τὴν κατ' ἔφεσιν δίκην, καὶ ἂν συναίνῃ ὁ ἀντίδικος.

Τὸ ἀπαράδεκτον λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν καὶ αὐτεπαγγέλτως.

3. Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν κατ' ἔφεσιν δίκην ἡ διὰ τῶν προτάσεων ὑποβολὴ αἰτήσεων διὰ παρεπομένους ἀπαιτήσεις αἱ ὁποῖαι ἐγεννήθησαν μετὰ τὴν συζήτησιν κατὰ τὴν ἐξεδότην ἢ προσβαλλομένη ἀπόφασις ἢ αἰτήσεων περὶ ἀποκαταστάσεως τῶν πραγμάτων εἰς τὴν πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως κατάστασιν ἢ περὶ ἀποδόσεως τῶν ἐκ ταύτης ἐπελθουσῶν ζημιῶν.

*Άρθρον 544.

1. Εἶναι ἀπαράδεκτος εἰς τὴν κατ' ἔφεσιν δίκην πᾶσα μεταβολὴ τῆς βάσεως τοῦ ἀντικειμένου καὶ τοῦ αἰτήματος τῆς ἀγωγῆς, καὶ ἂν συναίνῃ ὁ ἀντίδικος. Τὸ ἀπαράδεκτον λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν καὶ αὐτεπαγγέλτως. Ἐπιτρέπεται ἕνεκα γεγονότων ἐπελθόντων μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως ἵνα, ἀντὶ τοῦ ἀρχικῶς αἰτηθέντος ἀντικειμένου, αἰτηθῇ ἄλλο ἢ ἡ ἀξία αὐτοῦ ἢ τὸ διαφέρον.

2. Συμπληρώσεις, διόρθώσεις ἢ ἐπεξηγήσεις τῆς ἀγωγῆς ἀνευ μεταβολῆς τῆς βάσεως τοῦ ἀντικειμένου καὶ τοῦ αἰτήματος αὐτῆς ἐπιτρέπεται μόνον ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἄρθρου 227 ἀρ. 1.

*Άρθρον 545.

Εἶναι ἀπαράδεκτος εἰς τὴν κατ' ἔφεσιν δίκην ἡ προβολὴ πραγματικῶν ἰσχυρισμῶν μὴ προταθέντων πρωτόδικως, πλὴν ἂν 1) προτείνωνται ὑπὸ τοῦ ἐφεσίβλητου, ἐνάγοντος, ἐναγομένου ἢ παρεμβάντος πρὸς ὑπεράσπισιν κατὰ τῆς ἐφέσεως καὶ δὲν μεταβάλλεται δι' αὐτῶν ἡ βάση τῆς ἀγωγῆς ἢ τῆς παρεμβάσεως ἢ προτείνωνται ὑπὸ τοῦ τὸ πρῶτον εἰς τὴν κατ' ἔφεσιν δίκην κυρίως παρεμβαίνοντος ἢ προσθέτως μὲν παρεμβαίνοντος, θεωρουμένου ὅμως ὡς ἀναγκαίου ὁμοδίκου τοῦ ἀρχικοῦ διαδίκου, 2) ἐγεννήθησαν μετὰ τὴν τελευταίαν ἐνώπιον τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου συζήτησιν, 3) συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 279.

Τὸ ἀπαράδεκτον λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν καὶ αὐτεπαγγέλτως.

*Άρθρον 546.

Ἐὰν κατόπιν ἐφέσεως κατ' ἀποφάσεως ἀπορριψῆς ἀνακοπὴν ἐρημοδικίας ἐξηφανίσθῃ αὕτη, ὁ ἐρήμην δικασθεὶς διάδικος δύναται νὰ προτείνῃ εἰς τὴν κατ' ἔφεσιν δίκην καὶ πάντας τοὺς πραγματικοὺς ἰσχυρισμοὺς τοὺς ὁποίους ἠδύνατο νὰ προτείνῃ πρωτόδικως. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ ἐφεσίβλητος.

*Άρθρον 547.

1. Εἰς τὴν κατ' ἔφεσιν δίκην ἐπιτρέπεται ἐπὶ κλήσις καὶ προσαγωγὴ νέων ἀποδεικτικῶν μέσων. Ἐξέτασις νέων μαρτύρων περὶ ζητημάτων περὶ τῶν ὁποίων ἐξητάσθησαν μάρτυρες κατὰ τὴν πρωτόδικον δίκην ἐπιτρέπεται ἂν ἐπιβάλλεται τοῦτο κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, καὶ μόνον μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 413 ὀριζομένου ἀριθμοῦ.

2. Τὸ δευτεροβάθμιον δικαστήριον δύναται νὰ ἀποκρούσῃ τὰ τὸ πρῶτον ἐνώπιον αὐτοῦ προσαχθέντα ἀποδεικτικὰ μέσα ὡς ἀπαράδεκτα, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δι' αὐτὸν ἀποκρούσῃ ταῦτα κατὰ τὴν πρωτόδικον δίκην ἐκ προθέσεως στρεφοδικίας ἢ ἐκ βαρείας ἀμελείας.

*Άρθρον 548.

1. Ἐὰν κατὰ τὴν πρωτόδικον δίκην ἐξητάσθῃ ἐνόρκως ὁ διάδικος, δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὴν κατ' ἔφεσιν δίκην ἡ ἐνορκὴς ἐξέτασις τοῦ ἀντιδίκου περὶ τοῦ αὐτοῦ πραγματικοῦ γεγονότος.

2. Ἐὰν κατὰ τὴν πρωτόδικον δίκην διάδικος ἡρνήθῃ νὰ ἐξετασθῇ ἐνόρκως, εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δευτεροβαθμίου δικα-

στηρίου απόκειται να επιτρέψη ή μη την εξέτασιν αὐτοῦ κατ' ἔφεσιν.

Ἄρθρον 549.

1. Ἐπὶ ἐρημοδικίας τοῦ ἐκκαλοῦντος ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ἐρημοδικίας τοῦ ἐνάγοντος διατάξεις, ὡς πρὸς δὲ τὴν συζήτησιν τῆς ἀντεφέσεως καὶ περὶ συζητήσεως τῆς ἀνταγωγῆς ἐν περιπτώσει ἐρημοδικίας τοῦ ἐνάγοντος διατάξεις.

2. Ἐπὶ ἐρημοδικίας τοῦ ἐφεσιβλήτου ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 289, ἀνακοπὴ δὲ ἐρημοδικίας ἐπιτρέπεται μόνον διὰ τὸν ἐν ἁρθρῳ 518 ἀριθ. 1 λόγον.

Ἄρθρον 550.

Ἐὰν ἐλλείπη τις τῶν προϋποθέσεων τοῦ παραδεκτοῦ τῆς ἐφέσεως ἰδίᾳ ἐὰν ἡ ἔφεσις δὲν ἡσκήθῃ ἐμπροθέσμως καὶ κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις, τὸ δικαστήριον ἀπορρίπτει ταύτην ὡς ἀπαράδεκτον καὶ αὐτεπαγγέλτως.

Ἄρθρον 551.

1. Ἐὰν τὸ δευτεροβάθμιον δικαστήριον κρίνῃ παραδεκτὴν τὴν ἔφεσιν, προβαίνει εἰς τὴν εξέτασιν τοῦ παραδεκτοῦ καὶ τοῦ βασίμου τῶν λόγων αὐτῆς.

2. Τὸ δευτεροβάθμιον δικαστήριον ἐφαρμόζει τὸν κατὰ τὸν χρόνον τῆς δημοσιεύσεως τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως ἰσχύοντα νόμον. Νόμος δημοσιευθεὶς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως δὲν ἐφαρμόζεται ὑπὸ τοῦ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου, καὶ ἂν κατὰ ρητὴν διάταξιν ἢ ὡς ἐκ τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ ἔχῃ ἀναδρομικὴν δύναμιν.

Ἄρθρον 552.

Ἐὰν τὸ αἰτιολογικὸν τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως κρίνεται ἐσφαλμένον ἀλλὰ τὸ διατακτικὸν αὐτῆς ὀρθόν, τὸ δευτεροβάθμιον δικαστήριον ἀντικαθιστᾷ τὰς αἰτιολογίας καὶ ἀπορρίπτει τὴν ἔφεσιν.

Ἄρθρον 553.

1. Ἐὰν λόγος τις τῆς ἐφέσεως κριθῇ βάσιμος, ἡ ἐκκαλουμένη ἀπόφασις ἐξαφανίζεται καὶ τὸ δευτεροβάθμιον δικαστήριον δικάζει τὴν ὑπόθεσιν κατ' οὐσίαν.

2. Ἐὰν ἡ ἐκκαλουμένη ἀπόφασις ἐξαφανίζεται λόγῳ ἀναρμοδιότητος τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου, ἡ ὑπόθεσις παραπέμπεται εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ 47. Ἐὰν πρόκειται περὶ ἀναρμοδιότητος κατὰ τόπον καὶ κριθῇ ἀρμόδιον ἕτερον πρωτοβάθμιον δικαστήριον ὑπαγόμενον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ δικάζοντος δευτεροβαθμίου δικαστηρίου, τοῦτο δύναται ἢ νὰ παραπέμψῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἀρμόδιον ἢ νὰ κρατήσῃ καὶ νὰ δικάσῃ αὐτὴν κατ' οὐσίαν.

Ἄρθρον 554.

1. Τὸ δευτεροβάθμιον δικαστήριον δὲν δύναται νὰ ἐκδώσῃ ἐπιβλαβεστέραν διὰ τὸν ἐκκαλοῦντα ἀπόφασιν ἄνευ ἀσκήσεως ἰδίας ἐφέσεως ἢ ἀντεφέσεως ἐκ μέρους τοῦ ἐφεσιβλήτου.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 1 δὲν ἐφαρμόζονται ὅταν τὸ δευτεροβάθμιον δικαστήριον μετὰ τὴν ἐξαφάνισιν τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως δικάσῃ τὴν ὑπόθεσιν κατ' οὐσίαν.

Ἄρθρον 555.

Ἐὰν πλείονες ἡττήθησαν διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καὶ διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους καὶ εἰς μόνον ἡσκήσεν ἔφεσιν, ἡ δεχομένη αὐτὴν ἀπόφασις ἰσχύει καὶ ὑπὲρ τῶν μὴ ἐκκαλεσάντων ὁμοδίκων, ἐφ' ὅσον δὲν ἀπεδέχθησαν τὴν πρωτοδίκου ἀπόφασιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Ἀναψηλάφησις.

Ἄρθρον 556.

Εἰς ἀναψηλάφησιν ὑπόκειται αἱ ἀποφάσεις τῶν εἰρηνοδικίων, τῶν μονομελῶν πρωτοδικείων, τῶν εἰσηγητῶν καὶ τῶν πολυμελῶν πρωτοδικείων, τῶν ἐφετείων καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐφ' ὅσον δικάζει κατ' οὐσίαν.

Ἄρθρον 557.

1. Ἀναψηλάφησις συγχωρεῖται μόνον κατὰ τῶν περατούσων τὴν δίκην ὁριστικῶν ἀποφάσεων τῶν μὴ ὑποκειμένων εἰς ἀνακοπὴν ἐρημοδικίας καὶ εἰς ἔφεσιν. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις εἴναι ἐν μέρει ὁριστικὴ, δὲν χωρεῖ ἀναψηλάφησις οὔτε κατὰ τῶν ὁριστικῶν διατάξεων πρὸ τῆς ἐκδόσεως ὁριστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς δίκης.

2. Ἐὰν προσβληθῇ δι' ἀναψηλάφησεως ἡ ὁριστικὴ ἀπόφασις, θεωροῦνται προσβληθεῖσαι καὶ αἱ προεκδοθεῖσαι μὴ ὁριστικαί, καὶ ἐὰν δὲν ἀπευδύνηται ρητῶς κατ' αὐτῶν ἡ ἀναψηλάφησις.

Ἄρθρον 558.

Ἐὰν ἡ ἀνακοπὴ ἐρημοδικίας ἀπερρίφθῃ, ἡ ἀναψηλάφησις ἀπευδύνηται κατὰ τῆς ἀπορριψάσης τὴν ἀνακοπὴν ἀποφάσεως. ὅποτε θεωρεῖται προσβληθεῖσα καὶ ἡ κατ' ἧς ἡ ἀνακοπὴ ἐρμήνη ἀπόφασις, ἐφ' ὅσον δὲν παρῆλθεν ἡ προθεσμία πρὸς ἀσκήσιν ἀναψηλάφησεως κατ' αὐτῆς.

Ἄρθρον 559.

Δευτέρα ἀναψηλάφησις ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ διαδίκου κατὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὡς πρὸς τὸ αὐτὸ ἢ ἄλλο κεφάλαιον δὲν ἐπιτρέπεται.

Ἄρθρον 560.

1. Δικαίωμα ἀναψηλάφησεως ἔχουν ἐφ' ὅσον ἡττήθησαν ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει κατὰ τὴν δίκην κατ' ἧν ἐξεδόθη ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις, ὁ ἐνάγων, ὁ ἐναγόμενος, ὁ ἐκκαλῶν, ὁ ἐφεσιβλήτος, ὁ ἀναιρεσίω, ὁ ἀναιρεσιβλήτος, οἱ κυρίως καὶ προσθέτως παρεμβάντες, οἱ καθολικοὶ διάδοχοι, οἱ μετὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς ἀγωγῆς εἰδικοὶ διάδοχοι αὐτῶν, ὡς καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς ἐὰν ἦσαν διάδικοι.

2. Ἀναψηλάφησιν δικαιούται νὰ ἀσκήσῃ καὶ ὁ νικήσας διάδικος ἐφ' ὅσον ἔχει ἔννομον συμφέρον.

Ἄρθρον 561.

Ἡ ἀναψηλάφησις ἀπευδύνηται κατ' ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἦσαν διάδικοι κατὰ τὴν δίκην κατ' ἧν ἐξεδόθη ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις ἢ τῶν καθολικῶν διαδόχων ἢ τῶν κληρονόμων αὐτῶν. Ἐπὶ ἀναγκαστικῆς ὁμοδικίας ἡ ἀναψηλάφησις πρέπει νὰ ἀπευδύνηται κατὰ πάντων τῶν ὁμοδίκων, ἄλλως ἀπορρίπτεται ὡς ἀναράδεκτος.

Ἄρθρον 562.

Ἀναψηλάφησις συγχωρεῖται μόνον 1) ἐὰν εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἐξεδόθησαν μετὰξὺ τῶν αὐτῶν διαδίκων, ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἰδιότητα παρισταμένων, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἢ διαφόρων δικαστηρίων ἀντιγράφουσι πρὸς ἀλλήλας ἀποφάσεις, 2) ἐὰν διάδικος δὲν ἐξεπροσώπηθῃ νομίμως εἰς τὴν δίκην, ἐφ' ὅσον μετεγενεστέρως δὲν ἐνεκρίθῃ ρητῶς ἢ σιωπηρῶς ἡ διεξαγωγὴ τῆς δίκης, 3) ἐὰν τὸ αὐτὸ πρόσωπον παρέστη ὡς διάδικος ἰδίῳ ὀνόματι ἢ ἐξεπροσώπησεν διαδίκους ὑπὸ πλείονας ἰδιότητας ἔχοντας ἀντίθετα συμφέροντα ἐν τῇ δίκῃ, 4) ἐὰν παρέστη τις ὡς πληρεξούσιος διαδίκου ἄνευ πληρεξουσιότητος, ἐφ' ὅσον μετεγενεστέρως δὲν ἐνεκρίθῃ ἡ διεξαγωγὴ τῆς δίκης, 5) ἐὰν ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις εἴναι πλαστή εἴτε διότι ἀναγράφει ψευδῶς ὅτι τὸ δικαστήριον συνεκρτήθη ὑπὸ τοῦ κατὰ νόμον ἀναγκαίου ἀριθμοῦ δικαστῶν εἴτε διότι, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ πρακτικοῦ τῆς διασκέψεως, δὲν ἐξεδόθη διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένης πλειονοψηφίας ἢ δὲν φέρει τὰς ὑπογραφὰς τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένων προσώπων καὶ δὲν εἶναι δυνατὴ ἢ ὑπὸ τούτων ὑπογραφή αὐτῆς, 6) ἐὰν ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις στηρίζεται ἐπὶ ψευδοῦς καταθέσεως μάρτυρος ἢ διαδίκου, ἐπὶ ψευδοῦς ἐκθέσεως ἢ καταθέσεως πραγματογνώμονος, ἐπὶ ψευδοῦς ὅρκου διαδίκου ἢ ἐπὶ πλαστῶν ἐγγράφων, ἐφ' ὅσον τὸ ψεῦδος ἢ ἡ πλαστότης ἀναγνωρίσθησαν δι' ἀποφάσεως ποινικοῦ δικαστηρίου, προκειμένου δὲ περὶ καταθέσεως διαδίκου καὶ διὰ δικαστικῆς ὁμολογίας αὐτοῦ. Ἐὰν ἡ ἀσκήσις τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς ἢ ἡ πρόδοσις τῆς ποινικῆς διαδικασίας εἴναι ἀδύνατος, ἡ ἀναγνωρίσις δύναται νὰ γίνῃ δι' ἀποφάσεως τοῦ δικάζοντος τὴν ἀναψηλάφησιν δικαστηρίου ἢ οἰουδὴποτε ἄλλου ἀρμοδίου δικαστηρίου, 7) ἐὰν ὁ αἰτούμενος τὴν ἀναψηλάφησιν διάδικος ἀνεῦρεν ἢ ἔλαβεν εἰς τὴν κατοχὴν του μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως νέα κρίσιμα ἐγγράφα τὰ ὅποια δὲν ἡδύνατο νὰ προσαγάγῃ ἐγκαίρως ἐξ ἀνωτέρας εἰας ἢ τὰ ὅποια κατεκρατήθησαν ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου ἢ τρίτου εὐρισκόμενου ἐν συνεννόησει μετὰ τοῦ ἀντιδίκου καὶ τῶν ὁποίων τὴν ὑπαρξίν. ὡς καὶ τὴν παρὰ τοῦ ἀντιδίκου ἢ τρίτου κατοχὴν. ἡγνῶσι διαρκούσης τῆς δίκης, 8) ἐὰν ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις στηρίζεται ἐπὶ ἀποφάσεως πολιτικοῦ, ποινικοῦ ἢ διοικητικοῦ δικαστηρίου ἢ ὅποια ἀνετράπη τελεσιδικίως μετὰ τὴν τελευταίαν συζήτησιν ἐφ' ἧς ἐξεδόθη ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις, 9) ἐὰν διάδικος ἐκλήτευσεν εἰς

τήν δίκην τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ ὡς ἀγνώστου διαμονῆς, καίτοι ἐγνώριζε τὴν διαμονήν του.

*Ἀρθρον 563.

1. Ἐὰν ὁ αἰτούμενος τὴν ἀναψηλάφησην διαμένη εἰς τὴν ἡμεδαπὴν, ἢ προθεσμία τῆς ἀναψηλάφησης εἶναι ἐξήκοντα ἡμερῶν.

2. Ἐὰν ὁ αἰτούμενος τὴν ἀναψηλάφησην διαμένη εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς, ἢ προθεσμία τῆς ἀναψηλάφησης εἶναι ἑκατὸν εἴκοσιν ἡμερῶν.

3. Ἡ προθεσμία τῆς ἀναψηλάφησης ἄρχεται α) εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθρου 562 ἀριθ. 1 ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς νεωτέρας τῶν ἀντιφατικῶν ἀποφάσεων, β) εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθρου 562 ἀριθ. 2 ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως πρὸς τὸν ἰκανὸν καταστάνα διὰ δικὸν ἢ πρὸς τὸν νομίμως ἀντιπροσωπεύοντα αὐτόν, γ) εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθρου 562 ἀριθ. 4 ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως προσωπικῶς πρὸς τὸν αἰτούμενον τὴν ἀναψηλάφησην, δ) εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθρου 562 ἀριθ. 6 ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς ἀποφάσεως διὰ τῆς ὁποίας ἀναγνωρίζεται ἡ ψευδομαρτυρία, ψευδορκία ἢ ἡ πλαστότης, ε) εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθρου 562 ἀριθ. 7 ἀπὸ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ αἰτούμενος τὴν ἀναψηλάφησην ἔλαβε γνῶσιν τῆς ὑπάρξεως τῶν νέων κρισίμων ἐγγράφων, στ) εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθρου 562 ἀριθ. 8 ἀπὸ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ αἰτούμενος τὴν ἀναψηλάφησην ἔλαβε γνῶσιν τῆς ἀνατρεπούσης ἀποφάσεως, ζ) εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἀρθρου 562 ἀριθ. 3, 5, καὶ 9 ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως.

4. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παρ. 3 ἐδάφ. δ, ε καὶ στ δὲν ἄρχεται ἡ προθεσμία ἂν δὲν προηγήθῃ ἐπίδοσις τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἄλλως ἄρχεται ἀπὸ τῆς μετὰ τὴν τελεσιδικίαν ἢ τὴν γνῶσιν τῶν κρισίμων ἐγγράφων ἢ τῆς ἀνατρεπούσης ἀποφάσεως, γενομένης ἐπιδόσεως. Τὰ συνιστῶντα τὴν ἀφετηρίαν τῆς προθεσμίας γεγονότα τῶν ἐδαφίων τούτων πρέπει νὰ ἀποδεικνύονται ἐγγράφως ἢ διὰ δικαστικῆς ὁμολογίας.

5. Ἐὰν δὲν ἐπιδόθῃ ἡ ἀπόφασις, ἢ προθεσμία τῆς ἀναψηλάφησης εἶναι τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ἐφ' ὅσον αὕτη εἶναι τελεσιδικία ἢ ἀνέκκλητος, ἄλλως ἀπὸ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν αὕτη κατέστη τελεσιδικία. Εἰς τὰς περιπτώσεις ὅμως τοῦ ἀρθρου 562 ἀριθ. 6 ἡ ἀναψηλάφησης εἶναι ἀπαράδεκτος μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀμετακλήτου ἀποφάσεως τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου ἢ ἀφ' ἧς κατέστη ἀδύνατος ἡ ἄσκησις τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς ἢ ἡ πρόδος τῆς ποινικῆς διαδικασίας.

6. Ἐὰν ὁ δικαιούμενος εἰς ἄσκησιν ἀναψηλάφησης ἀπέθανεν, ἡ προθεσμία τῆς ἀναψηλάφησης ἄρχεται μόνον ἀπὸ τῆς πρὸς τοὺς καθολικοὺς διαδόχους ἢ κληροδόχους ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

*Ἀρθρον 564.

1. Ἡ προθεσμία ἀναψηλάφησης ὡς καὶ ἡ ἄσκησις αὐτῆς δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, πλὴν ἂν πρόκειται περὶ ἀποφάσεων ἐκδιδομένων ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 610 παρ. 1 γαμικῶν διαφορῶν ἢ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 635 παρ. 1 διαφορῶν ἀφορώσων σχέσεις γονέων καὶ τέκνων ἢ διατασσουσῶν τὴν ἐξάλειψιν ὑποθήκης, προσημειώσεως ἢ κατασχέσεως ἢ κηρυσσουσῶν ἐγγράφων ὡς πλαστὸν καὶ ἐφ' ὅσον εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις ταύτας ἡ προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως. Δύναται ὅμως τὸ δικάζον τὴν ἀναψηλάφησην δικαστήριον ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τινὸς τῶν διαδίκων ὑποβαλλομένην διὰ τῶν προτάσεων νὰ διατάξῃ ἐπὶ ἐξαλείψεως ὑποθήκης, προσημειώσεως ἢ κατασχέσεως, τὴν ἄρσιν τοῦ ἀνασταλτικοῦ ἀποτελέσματος ἐπὶ παροχῇ ἀναλόγου ἐγγυήσεως.

2. Τὸ δικάζον τὴν ἀναψηλάφησην δικαστήριον δύναται ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τινὸς τῶν διαδίκων ὑποβαλλομένην διὰ τῶν προτάσεων νὰ διατάξῃ τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐπὶ παροχῇ ἀναλόγου ἐγγυήσεως ἢ καὶ ἄνευ αὐτῆς. Ἡ ἀπόφασις αὕτη δύναται νὰ ἀνακληθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου μέχρι τῆς ἐκδό-

σεως τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἀναψηλάφησης κατόπιν αἰτήσεως τινὸς τῶν διαδίκων κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὑποβαλλομένης.

*Ἀρθρον 565.

1. Τὸ ἐγγράφον τῆς ἀναψηλάφησης πρέπει νὰ περιέχῃ τὰ κατὰ τὰ ἀρθρα 119 ἕως 121 ἀπαιτούμενα στοιχεῖα, μνησὶν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, τοὺς λόγους τῆς ἀναψηλάφησης, τὰ γεγονότα ἐξ ὧν προκύπτει ἡ τήρησις τῆς προθεσμίας, αἰτήσιν περὶ ἐξαρκύνσεως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ὡς καὶ αἰτήσιν ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως.

2. Πρόσθεται λόγῳ ἀναψηλάφησης ὡς πρὸς τὰ αὐτὰ ἢ ἄλλα κεφάλαια τῆς ἀποφάσεως ἀσκοῦνται μόνον δι' ἰδίου δικηγόρου κατατιθεμένου παρὰ τῇ γραμματεῖᾳ τοῦ δικαστηρίου ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἀπευθύνεται ἡ ἀναψηλάφησης, συντασσόμενης ἐκθέσεως κάτωθι αὐτοῦ καὶ κοινοποιουμένου εἴκοσιν ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως τῆς ἀναψηλάφησης εἰς τὸν καθ' οὗ αὕτη.

*Ἀρθρον 566.

Ἐπὶ τῆς διαδικασίας τῆς κατ' ἀναψηλάφησην δίκης ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρων 241 ἕως 295, 298 ἕως 328, 542 ἕως 552.

*Ἀρθρον 567.

1. Ἐὰν τὸ δικαστήριον κρίνῃ ὅτι ἡ ἀναψηλάφησης εἶναι παραδεκτὴ καὶ ἡσκήθῃ ἐμπροσθέντως καὶ κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις, προβαίνει εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν λόγων τῆς ἀναψηλάφησης, ἐὰν δὲ θεωρήσῃ τινὰ ἐκ τούτων παραδεκτὸν καὶ βάσιμον, δέχεται ταύτην καὶ ἐξαφανίζει τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν ἐξετάζει τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως ἐντὸς τῶν διὰ τῆς ἀναψηλάφησης καθοριζομένων ὁρίων, ἄλλως ἀπορρίπτει τὴν ἀναψηλάφησην.

2. Ἐὰν ἡ ἀναψηλάφησης ἐγένετο δεκτὴ λόγῳ ἐκδόσεως ἀντιφατικῶν ἀποφάσεων, τὸ δικαστήριον ἐξαφανίζει τὴν τελευταίαν ἀπόφασιν.

*Ἀρθρον 568.

Τὸ δικάζον τὴν ἀναψηλάφησην δικαστήριον, ὑποβαλλομένης αἰτήσεως διὰ τοῦ κυρίου ἢ προσθέντος δικηγόρου τῆς ἀναψηλάφησης, διατάσσει διὰ τῆς δεχομένης τὴν ἀναψηλάφησην ἀποφάσεως τὴν ἐπαναφορὰν τῶν πραγμάτων εἰς τὴν πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐξαφανισθείσης ἀποφάσεως κατάστασιν.

*Ἀρθρον 569.

Κατὰ τῆς ἐπὶ τῆς ἀναψηλάφησης ἐκδιδομένης ἀποφάσεως συγχωροῦνται ἐνδίκᾳ μέσα μόνον ἐφ' ὅσον ἡ ἐκδοθεῖσα εἰς τὴν ἀρχικὴν δίκην ἀποφάσις ἦτο ἐπιδεκτικὴ προσβολῆς δι' ἐνδίκων μέσων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

*Ἀναίρεσις.

*Ἀρθρον 570.

Εἰς ἀναίρεσιν ὑπόκεινται αἱ ἀποφάσεις τῶν εἰρηνοδικείων, τῶν μονομελῶν πρωτοδικείων, τῶν εἰρηγητῶν, τῶν πολυμελῶν πρωτοδικείων, τῶν ἐφετείων καὶ παντὸς ἄλλου πολιτικοῦ δικαστηρίου.

*Ἀρθρον 571.

1. Ἀναίρεσις συγχωρεῖται μόνον κατὰ τῶν μὴ ὑποκειμένων εἰς ἀνακοπὴν ἐρημοδικίας καὶ εἰς ἔφεσιν ἀποφάσεων α) τῶν λόγῳ ἀναρμοδιότητος καθ' ὕλην παραπεμπουσῶν τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἀρμοδίον δικαστήριον καὶ τῶν κατὰ παράθεσιν τοῦ ἀρθρου 47 ἐκδοθεισῶν ὑπὸ τοῦ εἰς δ ἢ παραπομπῇ δικαστηρίου, β) τῶν περατοῦσων τὴν ὅλην ἢ μόνον τὴν εἴτε ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς εἴτε ἐπὶ τῆς ἀνταγωγῆς δίκην ὁριστικῶν ἀποφάσεων. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις εἶναι ἐν μέρει ὁριστικὴ, δὲν χωρεῖ ἀναίρεσις οὔτε κατὰ τῶν ὁριστικῶν διατάξεων πρὸ τῆς ἐκδόσεως ὁριστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς δίκης.

2. Προσβαλλομένης δι' ἀναίρεσεως τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως, θεωροῦνται προσβληθεῖσαι καὶ αἱ προεκδοθεῖσαι μὴ ὁριστικαί, καὶ ἂν δὲν ἀπευθύνεται ρητῶς κατ' αὐτῶν ἡ ἀναίρεσις.

*Ἀρθρον 572.

Ἐὰν ἡ ἀνακοπὴ ἐρημοδικίας ἀπερρίφθῃ, ἡ ἀναίρεσις

ἀπευθύνεται κατὰ τῆς ἀπορριψάσης τὴν ἀνακοπὴν ἀποφάσεως ὅποτε θεωρεῖται ὅτι ἡ ἀναίρεσις ἀπευθύνεται καὶ κατὰ τῆς καθ' ἧς ἡ ἀνακοπὴ ἐρήμην ἀποφάσεως, ἐφ' ὅσον δὲν παρήλθεν ἡ προθεσμία πρὸς ἀσκήσιν ἀναίρεσεως κατ' αὐτῆς.

Ἄρθρον 573.

Δευτέρᾳ ἀναίρεσις ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ διαδίκου κατὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὡς πρὸς τὸ αὐτὸ ἢ ἄλλο κεφάλαιον δὲν ἐπιτρέπεται.

Ἄρθρον 574.

1. Δικαίωμα ἀναίρεσεως ἔχουν, ἐφ' ὅσον ἡττήθησαν ἐν ὧν ἢ ἐν μέρει κατὰ τὴν δίκην κατὰ τὴν ὁποίαν ἐξεδόθη ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις, ὁ ἐνάγων, ὁ ἐναγόμενος, ὁ ἐκκαλὼν, ὁ ἐφεσίβλητος, ὁ αἰτῶν τὴν ἀναψηλάφωσιν, ὁ καθ' οὗ αὕτη, οἱ κυρίως καὶ προσθέτως παρεμβάντες, οἱ καθολικοὶ διάδοχοι, οἱ μετὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς ἀγωγῆς εἰδικοὶ διάδοχοι, ὡς καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς μόνον ἐὰν ἦσαν διάδικοι.

2. Ἀναίρεσιν δικαιούται νὰ ἀσκήσῃ καὶ ὁ νικήσας διάδικος, ἐφ' ὅσον ἔχει ἔννομον συμφέρον.

Ἄρθρον 575.

Ὁ παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεὺς δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν ὑπὲρ τοῦ νόμου ἀναίρεσιν πάσης ἀποφάσεως, καὶ μὴ ὑποκειμένης εἰς ἀναίρεσιν ἐκ μέρους τῶν διαδίκων, διὰ πάντα λόγον καὶ ἀνευ περιορισμοῦ προθεσμίας. Ἡ ἐπὶ τῆς ἀναίρεσεως ταύτης ἐκδιδομένη ἀπόφασις δὲν παράγει ἀποτελέσματα ἐναντὶ τῶν διαδίκων, πλην ἂν στηρίζεται ἐπὶ ὑπερβάσεως δικαιοδοσίας ἢ ἐλλείψεως καθ' ὕλην ἀρμοδιότητος.

Ἄρθρον 576.

Ἡ ἀναίρεσις ἀπευθύνεται κατ' ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἦσαν διάδικοι κατὰ τὴν δίκην καθ' ἣν ἐξεδόθη ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις ἢ τῶν καθολικῶν διαδόχων ἢ τῶν κληροδόχων αὐτῶν. Ἐπὶ ἀναγκαστικῆς ὁμοδικίας ἡ ἀναίρεσις πρέπει νὰ ἀπευθύνεται κατὰ πάντων τῶν ὁμοδίκων, ἄλλως ἀπορρίπτεται ὡς ἀπαράδεκτος.

Ἄρθρον 577.

Ἀναίρεσις συγχωρεῖται μόνον 1) ἐὰν παρεβιάσθῃ κανὼν οὐσιαστικοῦ δικαίου, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἐρμηνευτικῶν κανόνων τῶν δικαιοπραξιῶν, ἀδιαφόρως ἂν πρόκειται περὶ νόμου ἢ ἐθίμου ἡμεδαποῦ ἢ ἀλλοδαποῦ, ἐσωτερικοῦ ἢ διεθνούς δικαίου. Ἡ παράβασις τῶν διδαγμάτων τῆς κοινῆς πείρας ἀποτελεῖ λόγον ἀναίρεσεως μόνον ἐὰν ταῦτα ἀφορῶν τὴν ἐρμηνείαν κανόνων δικαίου ἢ τὴν εἰς αὐτοὺς ὑπαγωγὴν τῶν πραγματικῶν γεγονότων, 2) ἐὰν τὸ δικαστήριον δὲν συνετέθῃ προσηκόντως ἢ μετέσχε τῆς συνθέσεως αὐτοῦ δικαστῆς τοῦ ὁποίου ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἐξαίρεσις ἢ κατὰ τοῦ ὁποίου ἡσκήθη ἀγωγή κακοδικίας, 3) ἐὰν τὸ δικαστήριον ἀπέρριψε τὴν αἴτησιν περὶ ἐξαίρεσεως δικαστοῦ, καίτοι οὗτος κατὰ τὰ δεκτὰ ὑπὸ τῆς ἀποφάσεως γενόμενα πραγματικά περιστατικά ἦτο ἐξαίρετός κατὰ νόμον, 4) ἐὰν τὸ δικαστήριον ὑπερέβῃ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων, 5) ἐὰν τὸ δικαστήριον ἐπὶ ἀρμοδιότητος καθ' ὕλην ἐσφαλμένως ἐκήρυξεν αὐτὸ ἀρμόδιον ἢ ἀναρμόδιον, ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 48 ἢ ἐὰν τὸ εἰς δ ἢ παραπομπὴ δικαστηρίου παρεβιάσῃ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 47, 6) ἐὰν παρὰ τὸν νόμον καὶ ἰδίᾳ παρὰ τὰς περὶ ἐπιδόσεως διατάξεις ὁ διαδίκος ἐδικάσθῃ ἐρήμην, 7) ἐὰν παρὰ νόμον ἀπεκλείσθῃ ἢ δημοσιότης τῆς διαδικασίας, 8) ἐὰν τὸ δικαστήριον παρὰ τὸν νόμον ἔλαβεν ὑπ' ὅψιν πράγματα μὴ προταθέντα ἢ δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὅψιν πράγματα προταθέντα καὶ ἔχοντα οὐσιώδη ἐπὶρροὴν εἰς τὴν ἔκτασιν τῆς δίκης, 9) ἐὰν τὸ δικαστήριον ἐπέδικασε μὴ αἰτηθὲν ἢ πλεον τοῦ αἰτηθέντος ἢ ἀφῆκεν αἴτησιν ἀδικαστον, 10) ἐὰν τὸ δικαστήριον παρὰ τὸν νόμον ἐδέχθῃ πράγματα ἔχοντα οὐσιώδη ἐπὶρροὴν εἰς τὴν ἔκτασιν τῆς δίκης ὡς ἀληθῆ ἀνευ ἀποδείξεως ἢ δὲν διέταξε περὶ αὐτῶν ἀποδείξιν, 11) ἐὰν τὸ δικαστήριον ἔλαβεν ὑπ' ὅψιν ἀποδεικτικά μέσα μὴ ἐπιτρεπόμενα ὑπὸ τοῦ νόμου ἢ παρὰ τὸν νόμον ἔλαβεν ὑπ' ὅψιν ἀποδείξεις μὴ προσαχθείσας ἢ δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὅψιν ἐπικληθέντα καὶ προσαχθέντα ἀποδεικτικά μέσα, 12) ἐὰν τὸ δικαστήριον παρέβῃ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ νόμου ἐν σχέσει πρὸς τὴν δύναμιν τῶν ἀποδεικτικῶν μέσων, 13) ἐὰν

τὸ δικαστήριον ἐσφαλμένως ἐφήρμοσε τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ νόμου περὶ θάρους ἀποδείξεως καὶ συνεπείᾳ τούτου ἀπέρριψεν ὡς ἀναπόδεικτον ἰσχυρισμὸν τοῦ διαδίκου εἰς τὸν ὁποῖον ἐπεβλήθη τὸ ἔαρος τῆς ἀποδείξεως, 14) ἐὰν τὸ δικαστήριον παρὰ τὸν νόμον ἐκήρυξεν ἢ δὲν ἐκήρυξεν ἀκυρότητα, ἔκπτωσιν ἀπὸ δικαίωματος ἢ ἀπαράδεκτον, 15) ἐὰν παρὰ τὸν νόμον ἀνεκλήθῃ ἀπόφασις ὁριστικῇ, 16) ἐὰν τὸ δικαστήριον κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου ἐδέχθῃ ὅτι ὑπάρχει ἢ ὅτι δὲν ὑπάρχει δεδικασμένον ἢ ὅτι ὑπάρχει δεδικασμένον ἐπὶ τῇ βάσει ἀποφάσεως ἐξαφανισθείσης συνεπείᾳ ἐνδίκου μέσου ἢ ἀναγνωρισθείσης ὡς ἀνυπάρχου, 17) ἐὰν ἡ αὕτη ἀπόφασις περιέχῃ ἀντιφατικὰς διατάξεις, 18) ἐὰν τὸ δικαστήριον τῆς παραπομπῆς δὲν συνεμορφώθῃ πρὸς τὴν ἀναιρετικὴν ἀπόφασιν, 19) ἐὰν ἡ ἀπόφασις στερῇται νομίμου βάσεως καὶ ἰδίᾳ ἐὰν στερῇται παντελῶς αἰτιολογιῶν ἢ ἔχῃ ἀντιφατικὰς ἢ ἀνεπαρκεῖς αἰτιολογίας ἐπὶ ζητήματος ἀσκούντος οὐσιώδη ἐπὶρροὴν εἰς τὴν ἔκτασιν τῆς δίκης, 20) ἐὰν παρεμόρφωσεν τὸ περιεχόμενον ἀποδεικτικοῦ μέσου, δεχθὲν πόρισμα καταδήλως διάφορον τοῦ ἐξ αὐτοῦ προκύπτοντος ὡς πρὸς τὴν ὑπαρξιν ἢ ἀνυπαρξίαν πραγματικῶν γεγονότων.

Ἄρθρον 578.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν εἰρηνοδικίων, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν πρωτοδικίων τῶν ἐκδιδομένων ἐπὶ ἐφέσεων κατ' ἀποφάσεων τῶν εἰρηνοδικίων συγχωρεῖται ἀναίρεσις μόνον 1) ἐὰν παρεβιάσθῃ κανὼν οὐσιαστικοῦ δικαίου, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἐρμηνευτικῶν κανόνων τῶν δικαιοπραξιῶν, ἀδιαφόρως ἂν πρόκειται περὶ νόμου ἢ ἐθίμου ἡμεδαποῦ ἢ ἀλλοδαποῦ, ἐσωτερικοῦ ἢ διεθνούς δικαίου. Ἡ παράβασις τῶν διδαγμάτων τῆς κοινῆς πείρας ἀποτελεῖ λόγον ἀναίρεσεως μόνον ἐὰν ταῦτα ἀφορῶν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν κανόνων δικαίου ἢ τὴν εἰς αὐτοὺς ὑπαγωγὴν τῶν πραγματικῶν γεγονότων. Ὁ λόγος οὗτος ἀναίρεσεως δὲν δύναται νὰ προβληθῇ ἐπὶ μικροδιαφορῶν, 2) ἐὰν τὸ δικαστήριον δὲν συνετέθῃ προσηκόντως ἢ ἐδικάσεν εἰρηνοδικίᾳ τοῦ ὁποίου ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἐξαίρεσις, 3) ἐὰν τὸ δικαστήριον ὑπερέβῃ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων ἢ δὲν ἦτο καθ' ὕλην ἀρμόδιον, 4) ἐὰν παρὰ νόμον ἀπεκλείσθῃ ἢ δημοσιότης τῆς διαδικασίας.

Ἄρθρον 579.

1. Ἡ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῆς οὐσίας ἐκτίμησις πραγματικῶν γεγονότων καὶ ἰδίᾳ τοῦ περιεχομένου ἐγγράφων δὲν ὑπόκειται εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ Ἀρείου Πάγου, πλην ἂν παρεβιάσθῃσαν κανόνες δικαίου, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐρμηνευτικῶν, ἢ ἂν συντρέχῃ λόγος ἀναίρεσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 577 ἀρ. 19 καὶ 20.

2. Ἡ ἐκτίμησις τοῦ περιεχομένου διαδικαστικῶν ἐγγράφων τῆς αὐτῆς ἢ ἄλλης δίκης, ἰδίᾳ δὲ ἀγωγῶν, παρεμβάσεων, ἐνδίκων μέσων, προτάσεων ἢ δικαστικῶν ἀποφάσεων ὑπόκειται εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἄρθρον 580.

1. Εἶναι ἀπαράδεκτος λόγος ἀναίρεσεως κατ' ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου παραπομπῆς, ἐφ' ὅσον δι' αὐτοῦ πληττεται ἡ ἀπόφασις καθ' ὃ μέρος αὕτη συνεμορφώθη πρὸς τὴν ἀναιρετικὴν.

2. Εἶναι ἀπαράδεκτος λόγος ἀναίρεσεως ἐρειδόμενος ἐπὶ ἰσχυρισμῷ μὴ προταθέντος νομίμως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῆς οὐσίας, πλην ἂν πρόκειται α) περὶ παραβάσεως μὴ δυναμένης νὰ προβληθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῆς οὐσίας, β) περὶ σφάλματος προκύπτοντος ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς ἀποφάσεως, γ) περὶ ἰσχυρισμοῦ ἀφορώντος τὴν δημοσίαν τάξιν.

3. Οὐδεὶς δύναται νὰ δημιουργήσῃ λόγον ἀναίρεσεως ἐν τῶν ἰδίων πράξεων ἢ ἐκ πράξεων προσώπων ἐν ὄνματι αὐτοῦ ἐνεργούντων, πλην ἂν πρόκειται περὶ λόγων ἀφορώντων τὴν δημοσίαν τάξιν.

Ἄρθρον 581.

1. Ἡ αἴτησις ἀναίρεσεως ὑπάγεται εἰς τὸν Ἀρειὸν Πάγον ὁ ὁποῖος δικάζει ἐν ὁλομείᾳ ἢ ἐν τμήματι.

2. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς ὁλομείας τοῦ Ἀρείου Πάγου ὑπάγονται α) αἰτήσεις ἀναίρεσεως ὑπὲρ τοῦ νόμου, β) αἰτήσεις ἀναίρεσεως κατ' ἀποφάσεων πολιτικῶν δικαστηρίων παραπεμπόμεναι πρὸς ἐκδίκασιν εἰς τὴν ὁλομείαν διὰ κοι-

νοῦ πρακτικοῦ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ δι' ἀποφάσεως τοῦ δικάζοντος τμήματος. Ἡ παραπομπή δύναται νὰ γίνη ὡς πρὸς πάντας ἢ τινὰς μόνον τῶν λόγων ἀναιρέσεως, ἐὰν καὶ ἑκατέρων τῶν περιπτώσεων κριθῇ ὅτι γεννῶνται ζητήματα γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος ἢ ὅτι τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἐνότητα τῆς νομολογίας. Τὸ δικάζον τμήμα δύναται νὰ παραπέμψῃ τὴν ἐκδίκασιν ὑποθέσεως εἰς τὴν ὁλομέλειαν καὶ ὅταν κρίνῃ ταύτην ἐπιβαλλομένην λόγῳ ἀντιθέτου γνώμης αὐτοῦ ἐπὶ κοινομένου νομικοῦ ζητήματος πρὸς προγενεστέρων ἀποφασιν τῆς ὁλομελείας ἢ τμήματος.

3. Ἐὰν ἡ παραπομπή εἰς τὴν ὁλομέλειαν γίνεται διὰ πρακτικοῦ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὁ πρόεδρος ὁρίζει συγχρόνως δικάσιμον τῆς ὁλομελείας, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν παρ. 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 586.

*Ἀρθρον 582.

1. Ἐὰν ὁ ἀναιρεσίων διαμένη εἰς τὴν ἡμεδαπὴν, ἡ προθεσμία τῆς ἀναιρέσεως εἶναι τριάκοντα ἡμερῶν, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἐπίδοσεως τῆς ἀποφάσεως.

2. Ἐὰν ὁ ἀναιρεσίων διαμένη εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς, ἡ προθεσμία τῆς ἀναιρέσεως εἶναι ἐνενήκοντα ἡμερῶν, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἐπίδοσεως τῆς ἀποφάσεως.

3. Ἐὰν δὲν ἐπεδόθῃ ἡ ἀπόφασις, ἡ προθεσμία τῆς ἀναιρέσεως εἶναι τριῶν ἐτῶν, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς περατούσης τὴν δίκην ἀποφάσεως.

4. Ἐὰν ὁ δικαιούμενος εἰς ἄσκησιν ἀναιρέσεως ἀπέθανεν ἡ προθεσμία τῆς ἀναιρέσεως ἄρχεται μόνον ἀπὸ τῆς εἰς τοὺς καθολικοὺς διαδόχους ἢ κληροδόχους ἐπίδοσεως τῆς περατούσης τὴν δίκην ἀποφάσεως.

*Ἀρθρον 583.

1. Ἡ προθεσμία τῆς ἀναιρέσεως ὡς καὶ ἡ ἄσκησις αὐτῆς δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 610 παρ. 1 γαμικῶν διαφορῶν, ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 635 παρ. 1 διαφορῶν, ἀφορωσῶν σχέσεις γονέων καὶ τέκνων, ὡς καὶ ἐπὶ δικῶν ἀφορωσῶν ἐξάλειψιν ὑποθήκης, προσημειώσεως ἢ κατασχέσεως ἢ κηρύσσουσῶν ἔγγραφον ὡς πλαστόν, ἡ προθεσμία τῆς ἀναιρέσεως ὡς καὶ ἡ ἄσκησις αὐτῆς ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν.

2. Ἐὰν ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως πιθανολογεῖται κίνδυνος βλάβης ἢ ἀποκατάστασις τῆς ὁποίας δὲν εἶναι εὐχερής, δύναται νὰ διαταχθῇ κατ' αἰτήσιν τινὸς τῶν διαδίκων ἢ ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει ἀναστολή τῆς ἐκτελέσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ὑπὸ τὸν ὅρον παροχῆς ἀναλόγου ἐγγυήσεως ἢ καὶ ἄνευ ἐγγυήσεως ἢ νὰ ἐξαρτηθῇ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως ἐκ τῆς παροχῆς ἐγγυήσεως ὑπὸ τοῦ νικῆσαντος διαδίκου. Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀποφαίνεται ἐν συμβουλίῳ ἄνευ ὑποχρεωτικῆς κλητεύσεως τῶν διαδίκων τὸ ἀρμόδιον πολιτικὸν τμήμα, συντιθέμενον ἐκ τριῶν μελῶν, περιλαμβανομένου ὑποχρεωτικῶς τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ὑποθέσεως. Ἡ περὶ ἀναστολῆς ἀπόφασις δύναται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον νὰ ἀνακληθῇ κατ' αἰτήσιν τινὸς τῶν διαδίκων μέχρι τῆς πρώτης συζητήσεως τῆς ἀναιρέσεως, μετὰ ταῦτα δὲ μόνον κατὰ τὴν συζήτησιν αὐτῆς.

*Ἀρθρον 584.

1. Τὸ ἔγγραφον τῆς ἀναιρέσεως πρέπει νὰ περιέχῃ τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 119 ἕως 121 ἀπαιτούμενα στοιχεῖα, μνηστὴν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, τοὺς λόγους τῆς ἀναιρέσεως, αἰτήσιν περὶ ἀναιρέσεως ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως καὶ αἰτήσιν ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως.

2. Ἐὰν διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀναιρετηρίου προσβάλλωνται δύο ἢ πλείονες ἀποφάσεις πρωτοβαθμίου καὶ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου, ἡ κατάθεσις πρέπει νὰ γίνεταί εἰς ἕκαστον τῶν δικαστηρίων.

*Ἀρθρον 585.

1. Ὅταν ἀσχοῦν ἀναίρεσιν οἱ εἰσαγγελεῖς, προσθέτουσ λόγους δύναται νὰ ἀσκήσῃ καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου.

2. Ἡ παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀσκουμένη ἀναίρεσις διαδίδεται εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ Ἀρείου

Πάγου. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἄνευ περιορισμοῦ προθεσμίας ἀσχοῦνται καὶ αἱ πρόσθετοι λόγοι ἀναιρέσεως

*Ἀρθρον 586.

1. Διὰ τὸν προσδιορισμὸν δικασίμου ὁ ἐπισπεύδων τὴν συζήτησιν διάδικος προσάγει εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ Ἀρείου Πάγου κεκυρωμένον ἀντίγραφον τῆς ἀναιρέσεως, τῶν προσβαλλομένων ἀποφάσεων, τῶν εἰσαγωγικῶν ἐγγράφων τῆς κυρίας δίκης ἢ τῶν παρεμπιπτουσῶν δικῶν καὶ τῶν προτάσεων αὐτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν διαδίκων, ἐὰν αὗται εἶναι ἀπαραίτητοι πρὸς διάγνωσιν τοῦ βασίμου τῶν εἰς τὸ κύριον δικόγραφον ἢ εἰς πρόσθετον ἀναιρετήριον περιεχομένων λόγων ἀναιρέσεως. Τῶν ἐγγράφων τούτων κατατίθενται καὶ δύο ἀντίγραφα ἀτελῶς.

2. Ἡ γραμματεία τοῦ Ἀρείου Πάγου ὑποβάλλει ἀμελλητὶ τὰ κατατεθέντα ἔγγραφα εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου ὁ ὁποῖος καθορίζει τὸ ἀρμόδιον τμήμα, ὁ δὲ πρόεδρος τοῦ τμήματος δι' ἀπλῆς σημειώσεως ἐπὶ τοῦ κατατεθέντος ἀντιγράφου τῆς ἀναιρέσεως α) δικάσιμον τῆς ὑποθέσεως, β) τὴν προθεσμίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ γίνη ἡ ἐπίδοσις τῆς κλήσεως πρὸς συζήτησιν, γ) εἰσηγητὴν ἀρεοπαγίτην πρὸς τὸν ὁποῖον διαδίδεται ὁ φάκελος τῆς δικογραφίας.

3. Ἡ δικάσιμος ὁρίζεται εἰς χρόνον παρέχοντα ἐπαρκῆ προθεσμίαν διὰ τὴν ἐπίδοσιν καὶ προπαρασκευὴν τῆς συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως.

4. Ἐὰν τὴν συζήτησιν ἐπισπεύδῃ ὁ ἀναιρεσίων, ἡ κλήσις συντάσσεται κάτωθι ἀντιγράφου τοῦ κατατεθέντος δικογράφου καὶ ἐπιδίδεται ἐπιμελείᾳ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀντιδίκους ἐξήκοντα τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου ἂν πάντες οἱ καλούμενοι διάδικοι διαμένουν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, ἐνενήκοντα δὲ τοῦλάχιστον ἡμέρας ἂν τις τούτων διαμένη ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς. Ἐὰν τὴν συζήτησιν ἐπισπεύδῃ ὁ ἀναιρεσίβλητος ἢ διάδικος ἄλλος πλὴν τοῦ ἀναιρεσίοντος, ἡ κλήσις ἐπιδίδεται ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐπισπεύδοντος πρὸς τὸν ἀναιρεσίοντα καὶ τοὺς λοιποὺς διαδίκους.

*Ἀρθρον 587.

1. Πρόσθετοι λόγοι ἀναιρέσεως εἶναι πᾶραδεκτοὶ καὶ ἂν ἡ αἴτησις ἀναιρέσεως δὲν περιέχῃ λόγον τύποις παραδεκτὸν καὶ ὠρισμένον.

2. Οἱ πρόσθετοι λόγοι ἀναιρέσεως ὡς πρὸς τὰ αὐτὰ ἢ ἄλλα κεφάλαια τῆς προσβληθείσης ἀποφάσεως ἀσχοῦνται μόνον διὰ δικογράφου κατατιθέμενου εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ Ἀρείου Πάγου, συντασσομένης κάτωθι αὐτοῦ ἐκθέσεως.

3. Ἐὰν τὴν συζήτησιν ἐπισπεύδῃ ὁ ἀναιρεσίων, ἡ μὲν κατάθεσις τοῦ δικογράφου τῶν προσθέτων λόγων γίνεται ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν ἐξητήθῃ ὑπὸ τοῦ ἀναιρεσίοντος ὁ προσδιορισμὸς δικασίμου ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως, ἡ δὲ ἐπίδοσις ἐν ἀντιγράφῳ πρὸς τοὺς ἀντιδίκους ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως.

4. Ἐὰν τὴν συζήτησιν ἐπισπεύδῃ ὁ ἀναιρεσίβλητος ἢ διάδικος ἄλλος πλὴν τοῦ ἀναιρεσίοντος, ἡ κατάθεσις τοῦ δικογράφου τῶν προσθέτων λόγων γίνεται ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου τὸ βραδύτερον ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸν ἀναιρεσίοντα ἐπίδοσεως τῆς κλήσεως πρὸς συζήτησιν τῆς ἀναιρέσεως, ἐντὸς δὲ τῆς αὐτῆς προθεσμίας πρέπει νὰ γίνη ἡ ἐπίδοσις πρὸς τοὺς λοιποὺς διαδίκους.

*Ἀρθρον 588.

1. Οἱ διάδικοι δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς κατάθεσιν προτάσεων, πλὴν ἂν προσβάλλωνται ἐνστάσεις κατὰ τοῦ παραδεκτοῦ καὶ τοῦ ἐμπροσθέντος τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως καὶ τῶν προσθέτων λόγων. Αἱ προτάσεις τῶν διαδίκων κατατίθενται εἰκοσι τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου.

2. Νέοι ἰσχυρισμοὶ τῶν διαδίκων καὶ νέα ἀποδεικτικά μέσα διὰ τὴν μετ' ἀναίρεσιν κατ' οὐσίαν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου ὑποβάλλονται κατὰ τὰ ἰσχύοντα ἐπὶ τῶν δικαστηρίων τῆς οὐσίας.

3. Ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς παρ. 1 ὀφείλουν πάντες οἱ διάδικοι νὰ καταθέσουν παρὰ τῇ γραμματεῖᾳ τοῦ Ἀρείου Πάγου τὰ πρὸς ὑποστήριξιν ἢ ἀπόκρουσιν τῆς ἀναιρέσεως καὶ

τῶν προσθέτων λόγων χρησιμεύοντα ἔγγραφα, ὡς καὶ τὰ κατὰ τὴν παρ. 2 παραδεκτῶς ὑποβαλλόμενα. Ἡ κατάθεσις καὶ ἡ ἡμερομηνία αὐτῆς βεβαιοῦται διὰ σημειώσεως ἐπὶ τοῦ φακέλου τῆς δικογραφίας.

4. Τὰ ὑπὸ τῶν διαδίκων προσαγόμενα ἀντίγραφα διαδικαστικῶν ἐγγράφων τῶν ἀντιδίκων αὐτῶν ἢ ἄλλων διαδίκων ὑποβάλλονται ἀτελῶς δεόντως κεκυρωμένα.

Ἄρθρον 589.

1. Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ὑποθέσεως ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἐμπειριστατικὴν ἐκθεσιν περὶ τοῦ παραδεκτοῦ τῆς ἀναίρεσεως καὶ περὶ τοῦ παραδεκτοῦ καὶ βασίμου τῶν λόγων αὐτῆς καὶ νὰ καταθέσῃ ταύτην εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐκτὸς τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου.

2. Τῆς ἐκθέσεως τοῦ εἰσηγητοῦ δικαιοῦνται νὰ λάβουν γνῶσιν ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεὺς καὶ οἱ διάδικοι.

Ἄρθρον 590.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 586 ἕως 589 ἐφαρμόζονται καὶ ὅταν ἡ συζήτησις ἐπισπεύδεται ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ τῶν παρ' ἐφέταις ἢ πρωτοδικαῖς εἰσαγγελέων.

2. Ἐπὶ ἀναίρεσεως ἀσκηθείσης ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ ἑλλειψίς κλητεύσεως τῶν διαδίκων δὲν καθιστᾷ ἀπαράδεκτον τὴν συζήτησιν, ἐξαίρεσις μόνον τῶν περιπτώσεων κατὰ τὰς ὑποίας ἡ ἀναίρεσις παράγει ἀποτελέσματα καὶ ἐναντι αὐτῶν.

Ἄρθρον 591.

1. Ἐπὶ τῆς διαδικασίας τῆς κατ' ἀναίρεσιν δίκης ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 241 ἕως 244, 254, 255, 261 ἕως 270, 298 ἕως 322, 326 καὶ 328 ἕως 350.

2. Τοὺς εἰσαγγελεῖς ἔχοντας τὴν ιδιότητα τοῦ διαδίκου ἐκπροσωπεῖ ὁ παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεὺς.

Ἄρθρον 592.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς ὑποθέσεως ἄρχεται ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζήτησις διὰ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἐκθέσεως τοῦ εἰσηγητοῦ. Μετὰ ταῦτα ἀγορεύουν οἱ πληρεξούσιοι τοῦ ἀναίρεσέοντος, τοῦ ἀναιρεσιβλήτου καὶ τῶν λοιπῶν διαδίκων. Ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεὺς ἀγορεύει τελευταῖος, πλὴν ἂν εἶναι διάδικος ἢ ἐκπροσωπῇ ἀναιρεσέοντα εἰσαγγελέα.

Ἄρθρον 593.

Αἰτήσῃ τοῦ εἰσαγγελέως, τοῦ εἰσηγητοῦ ἢ τινὸς τῶν διαδίκων ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἀναβάλῃ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως ἅπαξ μόνον εἰς μεταγενέστεραν δικασίμον ἀμέσως ὀριζομένην. Δευτέρα ἀναβολὴ δύναται νὰ διαταχθῇ μόνον τῇ αἰτήσῃ τοῦ εἰσηγητοῦ.

Ἄρθρον 594.

1. Ἐὰν ὁ διάδικος ἐπιμελείᾳ τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ συζήτησις δὲν ἐμφανισθῇ κατ' αὐτὴν ἢ ἐμφανισθεὶς δὲν μετασχηπῇ προσηκόντως ταύτης, ὁ Ἀρειος Πάγος προβαίνει εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως ὡς ἐὰν ἦσαν παρόντες οἱ διάδικοι.

2. Ἐὰν ὁ ἀντίδικος τοῦ ἐπιμεληθέντος τῆς συζήτησεως διαδίκου δὲν ἐμφανισθῇ κατ' αὐτὴν ἢ ἐμφανισθεὶς δὲν μετασχηπῇ προσηκόντως ταύτης, ὁ Ἀρειος Πάγος ἐξετάζει αὐτεπαγγέλτως ἂν οὗτος ἐκλητεύθῃ νομίμως καὶ ἐμπροθέσμως. Ἐὰν ἡ κλησίς πρὸς συζήτησιν δὲν ἐπεδόθῃ ἐμπροθέσμως ἢ, μὴ νομίμως ἐπιδεδείσῃ, δὲν περιῇλθεν ἐμπροθέσμως εἰς γνῶσιν τοῦ πρὸς ὃν αὕτη, ὁ Ἀρειος Πάγος κηρύσσει ἀπαράδεκτον τὴν συζήτησιν, ἡ δὲ ὑπόθεσις ἐπαναφέρεται πρὸς συζήτησιν διὰ νέας κλητεύσεως. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει προβαίνει καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ κλητευθέντος εἰς τὴν συζήτησιν.

3. Ἐὰν πλείονες μετέχουν τῆς κατ' ἀναίρεσιν δίκης καὶ δὲν ἐκλητεύθῃ τις ἐξ αὐτῶν, ἡ συζήτησις κηρύσσεται ἀπαράδεκτος ὡς πρὸς πάντας.

4. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκδιδομένων κατὰ τὰς παρ. 1 ἕως 3 δὲν ἐπιτρέπεται ἀνακοπὴ ἐρημοδικίας.

Ἄρθρον 595.

1. Τὸ δικαστήριον συζητεῖ πρῶτον περὶ τοῦ παραδεκτοῦ τῆς ἀναίρεσεως.

2. Ἐὰν ἡ ἀναίρεσις δὲν ἡσκήθῃ νομίμως ἢ ἂν ἐλλείπῃ προϋποθέσεις τῆς τοῦ παραδεκτοῦ αὐτῆς, ὁ Ἀρειος Πάγος ἀπορρίπτει ταύτην καὶ αὐτεπαγγέλτως.

3. Ἐὰν ὁ Ἀρειος Πάγος κρίνῃ νόμιμον καὶ παραδεκτὴν τὴν ἀναίρεσιν, προβαίνει εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ παραδεκτοῦ καὶ τοῦ βασίμου τῶν λόγων αὐτῆς.

Ἄρθρον 596.

Ἐὰν τὸ αἰτιολογικὸν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως κρίνεται ἐσφαλμένον ἀλλὰ τὸ διατακτικὸν αὐτῆς ὀρθόν, ὁ Ἀρειος Πάγος ἀπορρίπτει τὴν ἀναίρεσιν, πλὴν ἂν ὑπάρχῃ ἐννομον συμφέρον πρὸς ἀποτροπὴν δεδικασμένου, ὅτε ἀναιρεῖται ἡ ἀπόφασις κατὰ τὴν ἐσφαλμένην μόνον αἰτιολογίαν τῆς.

Ἄρθρον 597.

1. Ἐὰν ἀναιρεθῇ ἡ ἀπόφασις, οἱ διάδικοι ἐπανερχονται εἰς τὴν πρὸ τῆς ἀναιρεθείσης ἀποφάσεως κατάστασιν, ἡ δὲ πρὸ αὐτῆς διαδικασία ἀκυροῦται μόνον ἐφ' ὅσον στηρίζεται ἐπὶ τῆς παραβάσεως διὰ τὴν ὁποίαν ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀναίρεσις. Πᾶσα ἀπόφασις στηριζομένη ἐπὶ τῆς ἀναιρεθείσης ἀναιρεῖται, ἐφ' ὅσον οἱ λόγοι ἀναίρεσεως ἀναφέρονται καὶ εἰς αὐτήν.

2. Ἐὰν ἀποδεικνύεται προαποδεικτικῶς ἐκουσία ἢ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις τῆς ἀναιρεθείσης ἀποφάσεως, ὁ Ἀρειος Πάγος, ὑποβαλλομένης αἰτήσεως διὰ τῶν προτάσεων ἢ δι' αὐτοτελοῦς δικογράφου κατατιθεμένου εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ Ἀρείου Πάγου μέχρι τῆς προτερείας τῆς συζητήσεως, διατάσσει διὰ τῆς ἀναιρετικῆς ἀποφάσεως τὴν ἐπαναφορὰν τῶν πραγμάτων εἰς τὴν πρὸ τῆς ἐκτελέσεως κατάστασιν.

Ἄρθρον 598.

1. Ἐὰν ὁ Ἀρειος Πάγος ἀναιρέσῃ τὴν ἀπόφασιν λόγῳ ὑπερβάσεως δικαιοδοσίας, τὰ πολιτικὰ δικαστήρια δὲν δικαιοῦνται νὰ ἐπιληφθῶν περαιτέρω τῆς ὑποθέσεως. Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἀναιρεῖται καὶ ἡ τυχὸν ὑπὸ τῆς ἀναιρεθείσης ἀποφάσεως ἐπικυρωθεῖσα πρωτόδικος ἀπόφασις, ἐφ' ὅσον καὶ αὕτη ἐνέχει ὑπερβάσιν δικαιοδοσίας.

2. Ἐὰν ὁ Ἀρειος Πάγος ἀναιρέσῃ τὴν ἀπόφασιν διὰ παράβασιν τῶν περὶ ἀρμοδιότητος διατάξεων, παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ παρ' αὐτοῦ κρινόμενον ἀρμόδιον δικαστήριον.

3. Ἐὰν ὁ Ἀρειος Πάγος ἀναιρέσῃ τὴν ἀπόφασιν δι' οἷον-δήποτε ἄλλον λόγον πλὴν τῶν ἐν παρ. 1 καὶ 2 ἀναφερομένων, δύναται νὰ κρατήσῃ τὴν ὑπόθεσιν καὶ νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐκδικάσεως αὐτῆς ἰδίᾳ ἐὰν αὕτη κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δὲν χρήζῃ περαιτέρω διευκρινίσεως. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ ὀριζόμενον τμήμα.

4. Τὸ τμήμα εἰς τὸ ὁποῖον παρεπέμφθη ἡ ὑπόθεσις, ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἀνῆρθέῃ διὰ τοὺς ὑπ' ἀρ. 1, 13, 16, 19 καὶ 20 τοῦ ἄρθρου 577 λόγους, ὡς καὶ διότι τὸ δικαστήριον παρὰ τὸν νόμον ἐκήρυξεν ἢ δὲν ἐκήρυξεν ἑκπτώσιν ἀπὸ δικαιώματος, ἐφ' ὅσον διαφωνεῖ πρὸς τὴν ἐξενεχθείσαν ὑπὸ τοῦ παραπέμψαντος τμήματος γνώμην, παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ Ἀρείου Πάγου πρὸς ἄρσιν τῆς διαφωνίας.

5. Αἱ ἀποφάσεις τῆς ὁλομελείας καὶ τῶν τμημάτων τοῦ Ἀρείου Πάγου δεσμεύουν τὰ ἐπιλαμβανόμενα τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως δικαστήρια ὡς πρὸς τὰ ὑπ' αὐτῶν ἐπιλυθέντα νομικὰ ζητήματα πλὴν τῶν περιπτώσεων τῆς παρ. 4.

6. Ἐὰν ὁ Ἀρειος Πάγος δικάζων ἐν ὁλομελείᾳ ἀναιρέσῃ τὴν ἀπόφασιν ἢ ἀπορρίψῃ τοὺς εἰς τὴν ὁλομέλειαν παραπεμφθέντας λόγους ἀναίρεσεως ἢ λύσῃ κατὰ τὴν παρ. 4 τὴν διαφωνίαν, ὑπάρχουν δὲ καὶ ἕτεροι λόγοι ἀναίρεσεως μὴ παραπεμφθέντες εἰς τὴν ὁλομέλειαν, ἡ ὑπόθεσις ἀναπέμπεται εἰς τὸ τμήμα ἐνώπιον τοῦ ὁποίου συζητεῖται κατόπιν κλήσεως κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 586 ὀριζόμενα. Τὸ οὕτω δικάζον τμήμα, ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις, ἀποφαίνεται καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν λόγων ἀναίρεσεως.

*Άρθρον 599.

1. Ενώπιον του δικαστηρίου της παραπομπής ή υπόθεσις εισάγεται και συζητείται διά κλήσεως. Επίδοσις της άναιρετικής απόφάσεως δέν είναι άπαραίτητος.

2. Η υπόθεσις συζητείται έντός των διά της άναιρετικής απόφάσεως διαγραφόμενων όρίων.

3. Η διάταξις της παρ. 2 του άρθρου 597 εφαρμόζεται και επί του δικαστηρίου της παραπομπής.

*Άρθρον 600.

Η άναιρετική απόφασις σημειούται εις τό περιθώριον του πρωτοτύπου της άναιρεθείσης απόφάσεως. Προς τούτο ή γραμματεία του Άρείου Πάγου όφείλει νά ειδοποιή άμελλητί την γραμματείαν του έκδόντος την απόφασιν δικαστηρίου ή όποία ύποχρεούται νά προβή άνευ άναβολής εις την σημείωσιν ταύτην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Άνακοπή και τριτανάκοπή.

*Άρθρον 601.

Εάν τις δέν συμμετέσχει ή δέν προσκληθή εις δικαστικήν ή έξώδικον πράξιν φέρουσιν ελάτθην εις αυτόν ή θέτουσαν εις κίνδυνον τά έννομα συμφέροντά του, δύναται νά άσκήσῃ κατ' αυτής άνακοπήν.

*Άρθρον 602.

Η άνακοπή εισάγεται ενώπιον του δικαστηρίου της γενικής δωσιδικίας του άνακόπτοντος, έπιφυλασσομένων των διατάξεων περί ειδικών δωσιδικιών.

*Άρθρον 603.

1. Αί διατάξεις περί της άσκήσεως της άγωγής, της εισαγωγής αυτής προς συζήτησιν και της έπ' άκροατηρίου συζητήσεως εφαρμόζονται και επί της άνακοπής.

2. Το έγγραφον της άνακοπής πρέπει νά περιέχη, έκτός των έν άρθροις 119 έως 121 στοιχείων, και τους λόγους αυτής. Νέοι λόγοι δύναται νά προστεθούν μόνον διά προσθέτου δικογράφου κατατιθεμένου παρά τῇ γραμματεία του δικαστηρίου εις τό όποίον άπευδύνεται ή άνακοπή και κοινοποιουμένου εις τόν αντίδικον όκτώ τουλάχιστον ήμέρας πρό της συζήτησεως.

3. Ο άνακόπων επέχει κατὰ την δίκην θέσιν έναγομένου.

*Άρθρον 604.

1. Υπό τας προϋποθέσεις του άρθρου 601 δύναται νά άσκηθῇ τριτανάκοπή κατὰ της μεταξὺ άλλων έκδοθείσης όριστικής απόφάσεως.

2. Τριτανάκοπήν δύναται νά άσκήσῃ και ό δεσμευόμενος έκ του δεδικασμένου τρίτος, έφ' όσον έπικαλείται όλον ή συμπαγινίαν των διαδίκων.

*Άρθρον 605.

Η τριτανάκοπή εισάγεται ενώπιον του έκδόντος την προσβαλλομένην απόφασιν δικαστηρίου, παρεμπιπτόντως δέ ενώπιον του δικαστηρίου εις τό όποίον έγκρισε ή κυρία δίκη, εάν τούτο είναι ισόβαθμον ή άνώτερον του έκδόντος την προσβαλλομένην απόφασιν.

*Άρθρον 606.

1. Η τριτανάκοπή άπευδύνεται κατὰ πάντων των διαδίκων μεταξὺ των όποίων έξεδόθη ή προσβαλλομένη απόφασις, πλην άν άσκείται μετά την έκτέλεσιν αυτής όπότε δύναται νά άπευδυνθῇ κατὰ μόνου του νικήσαντος διαδίκου.

2. Αί διατάξεις του άρθρου 603 εφαρμόζονται και επί τριτανάκοπής.

*Άρθρον 607.

Η άσκήσις της τριτανάκοπής δέν άνατέλλει την έκτέλεσιν της προσβαλλομένης απόφάσεως. Το δικάζον την τριτανάκοπήν δικαστήριον δύναται κατόπιν αίτήσεως ύποβαλλομένης κατὰ την έκτέλεσιν της τριτανάκοπής νά διατάξῃ την

άναστολήν της έκτελέσεως ύπό τόν όρον έγγυοδοσίας ή και άνευ αυτής εάν πιθανολογείται ότι έκ της έκτελέσεως της απόφάσεως ήθελεν επέλθει ούσιώδης ελάτθην εις τά συμφέροντα του τριτανάκόπτοντος. Η απόφασις αυτή δύναται νά άνακληθῇ κατὰ τόν αυτόν τρόπον μέχρι της έκδόσεως της όριστικής επί της τριτανάκοπής απόφάσεως.

*Άρθρον 608.

Τό δικαστήριον, εάν κρίνῃ την τριτανάκοπήν παραδεκτήν, δέχεται αυτήν, άνυροί ή, κατὰ τας περιστάσεις, άποφαίνεται άνενεργόν ως προς τόν τριτανάκόπτοντα την προσβαλλομένην απόφασιν, έπαναφέρει αυτόν εναντι των άρχικών διαδίκων εις την πρό της έκδόσεως της απόφάσεως θέσιν και προχωρεί εις την έκ νέου συζήτησιν της ύποθέσεως.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ
ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Γενικά διατάξεις.

*Άρθρον 609.

1. Τα άρθρα 1 έως 608 εφαρμόζονται και επί των ειδικών διαδικασιών, πλην άν αντίκεινται εις ειδικάς περί αυτών διατάξεις.

2. Εάν ή υπόθεσις δέν ύπάγεται εις την διαδικασίαν κατὰ την όποίαν εισήχθη, τό δικαστήριον άποφαίνεται περί τούτου άυτεπαγγέλτως και διατάσσει την έκδίκασιν της ύποθέσεως κατὰ την διαδικασίαν κατὰ την όποίαν δικάζεται αυτή. Η περί τούτου απόφασις δέν άνακαλείται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Γαμικαί διαφοραί.

*Άρθρον 610.

1. Κατὰ την ειδικήν διαδικασίαν των άρθρων 611 έως 632 δικάζονται αί διαφοραί αί άφορώσαι α) τό διαζύγιον, β) την άκύρωσιν γάμου, γ) την άναγνώρισιν της ύπάρξεως ή μη γάμου, δ) τας έκ του γάμου μεταξὺ των συζύγων σχέσεις όλίων τό άντικείμενον δέν είναι περιουσιакόν.

2. Μετά των έν παρ. 1 διαφορών και κατὰ την ειδικήν διαδικασίαν των άρθρων 611 έως 632 δύναται νά ένωθούν ή νά συνεκδικασθούν διαφοραί άφορώσαι παροχήν διατροφής του ένός των συζύγων προς τόν έτερον ή έν περιπτώσει διαζυγίου άπαίτησιν του άναιτίου συζύγου λόγω ήθικής ελάτθης.

*Άρθρον 611.

1. Άγωγή διαζυγίου δέν δύναται νά άσκηθῇ άνευ προηγουμένης προσπάθειας συνδιαλλαγής των διίσταμένων συζύγων, άλλως άπορρίπτεται και άυτεπαγγέλτως ως άπαράδεκτος.

2. Άρμόδιος διά την προσπάθειαν συνδιαλλαγής είναι α) ό έπίσκοπος του τόπου της κατοικίας του έναγομένου ή της τελευταίας κοινής μονίμου διαμονής των συζύγων εάν ό εις τούτων είναι χριστιανός όρθόδοξος, β) ό κατὰ τό δόγμα ή την θρησκείαν άμφοτέρων των συζύγων άρμόδιος θρησκευτικός λειτουργός του τόπου της κατοικίας του έναγομένου ή της τελευταίας κοινής μονίμου διαμονής ή της τελευταίας κοινής μονίμου διαμονής των συζύγων εάν άμφότεροι οί σύζυγοι είναι έτερόδοξοι χριστιανοί ή έτερόθρησκοι, γ) ό πρόεδρος των πρωτοδικών του τόπου της κατοικίας του έναγομένου ή της τελευταίας κοινής μονίμου διαμονής των συζύγων εάν ύπό του δόγματος ή της θρησκείας των συζύγων δέν πρόβλεπεται δικαστική προσπάθεια συνδιαλλαγής ή δέν ύπάρχη άρμόδιος θρησκευτικός λειτουργός διά την ένέργειαν αυτής ή εις πᾶσαν άλλην περίπτωσιν.

3. Περί πάσης άμφισβητήσεως ως προς την δικαιοδοσίαν ή την άρμοδιότητα προς συνδιαλλαγήν άποφαίνεται ό πρόεδρος των πρωτοδικών του τόπου της κατοικίας του έναγομένου ή της τελευταίας κοινής μονίμου διαμονής των συζύγων κατόπιν αίτήσεως τινός των συζύγων. Ο πρόεδρος των πρωτοδικών όρίζει δικάστημον κατὰ την όποίαν έπιμελείται του αίτούν-

τος καλείται πέντε τουλάχιστον ημέρας πρὸ αὐτῆς καὶ ὁ ἔτερος τῶν συζύγων. Μὴ ἐμφανίζομένου τοῦ αἰτούντος ἢ τοῦ καθ' οὗ ἡ αἴτησις, ὁ πρὸς ἐξουσίαν ἀποφασίζεται ἐπὶ τῆς αἰτήσεως. Ἡ ἀπόφασις τοῦ πρὸς ἐξουσίαν τῶν πρωτοδικῶν εἰς οὐδὲν τακτικὸν ἢ ἑκτακτικὸν ἐνδίκον μέσον ὑπόκειται.

*Ἀρθρον 612.

1. Ἡ προσπάθεια συνδιαλλαγῆς γίνεται κατόπιν αἰτήσεως τοῦ προτιθεμένου νὰ ἀσκῇ τὴν ἀγωγὴν. Εἰς τὴν αἴτησιν ἀναγράφονται τὰ ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα τῶν συζύγων καὶ τοῦ πατρὸς ἐκαστοῦ αὐτῶν καὶ ἡ κατοικία καὶ ἡ ἀκριβὴς διεύθυνσις αὐτῶν μετὰ μνείας τῆς ὁδοῦ καὶ ἀριθμοῦ τῆς κατοικίας. Εἰς τὴν αἴτησιν περιετέρω γίνεται μνεία πάντων ἢ τινῶν ἐκ τῶν λόγων τῆς διαστάσεως, μὴ ἀπαιτουμένης τῆς λεπτομεροῦς ἀναπτύξεως αὐτῶν. Ἡ αἴτησις ὑποβάλλεται εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 611 παρ. 2 ἀρμόδιον διὰ τὴν προσπάθειαν συνδιαλλαγῆς ὁ ὁποῖος σημειοῖ ἐπ' αὐτῆς τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς ὑποβολῆς τῆς καὶ ὑπογράφει.

2. Οἱ ἀρμόδιοι διὰ τὴν προσπάθειαν συνδιαλλαγῆς ὑποχρεοῦνται νὰ τηροῦν ἰδιαίτερα βιβλία εἰς τὰ ὁποῖα ἀναγράφονται χρονολογικῶς αἱ ὑποβαλλόμεναι αἰτήσεις καὶ σημειοῦται ὁ χρόνος τῆς ὑποβολῆς αὐτῶν.

*Ἀρθρον 613.

1. Οἱ ἀρμόδιοι διὰ τὴν προσπάθειαν συνδιαλλαγῆς ὑποχρεοῦνται νὰ καλοῦν τοὺς δι' ἵσταμένους συζύγους ὅπως ἐμφανισθῶν αὐτοπροσώπως ἐνώπιον αὐτῶν, μεταχειρίζονται δὲ πάντα τὰ κατὰ τὴν κρίσιν των πρόσφορα μέσα πρὸς συνδιαλλαγὴν.

2. Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως οἱ ἀρμόδιοι διὰ τὴν προσπάθειαν συνδιαλλαγῆς ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποφασίσουν συντάσσοντες πράξιν. Ἡ πράξις δύναται νὰ γίνῃ καὶ κάτωθι τῆς αἰτήσεως, πρέπει νὰ ἀναφέρῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν πρὸς συνδιαλλαγὴν, ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας τοὺς λόγους εἰς τοὺς ὁποίους ὀφείλεται αὕτη καὶ νὰ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν προσπάθειαν συνδιαλλαγῆς.

3. Μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἡ προσπάθεια συνδιαλλαγῆς θεωρεῖται ἀποτυχεύσα καὶ ἂν δὲν συνταχθῇ ἡ κατὰ τὴν παρ. 2 πράξις.

4. Οἱ ἀρμόδιοι διὰ τὴν προσπάθειαν συνδιαλλαγῆς ὑποχρεοῦνται νὰ παράσχουν εἰς τοὺς συζύγους πιστοποιητικὰ περὶ τοῦ χρόνου τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως, ὡς καὶ περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν.

*Ἀρθρον 614.

1. Προσπάθεια συνδιαλλαγῆς δὲν ἀπαιτεῖται ὅταν τὸ διαζύγιον ζητεῖται δι' ὀφάνειαν ἢ διὰ φρενοβλάβειαν ἢ διὰ λέπραν τινὸς τῶν συζύγων.

2. Προσπάθεια συνδιαλλαγῆς δὲν ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἀσκησιν ἀνταγωγῆς.

*Ἀρθρον 615.

1. Ἡ ἀγωγὴ διαζυγίου ἀπορρίπτεται ὡς ἀπαράδεκτος καὶ αὐτεπαγγέλτως ἐὰν δὲν συνετάχῃ πράξις περὶ ἀποτυχίας τῆς προσπαθείας συνδιαλλαγῆς ἢ δὲν παρῇ λθῇ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 613 παρ. 3 προδιασμία.

2. Τὰ δικαστήρια δὲν ἐλέγχουν τὸν τρόπον καὶ τὰ μέσα τὰ ὁποῖα μετεχειρίσθησαν οἱ ἀρμόδιοι διὰ τὴν προσπάθειαν συνδιαλλαγῆς.

*Ἀρθρον 616.

Οἱ χειράφεται ἀνήλικοι καὶ οἱ ὑπὸ δικαστικὴν ἀντίληψιν δύνανται νὰ ἀσκοῦν τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 610 παρ. 1 ἀγωγὰς καὶ νὰ ἐμφανίζονται ἐπὶ δικαστηρίου κατὰ τὴν ἐκδίκασιν αὐτῶν.

*Ἀρθρον 617.

1. Μεταβολὴ τοῦ αἰτήματος καὶ τῆς θέσεως τῆς ἀγωγῆς ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 610 παρ. 1 διαφορῶν ἐπιτρέπεται μόνον ἐνώπιον τοῦ εἰς πρῶτον βαθμὸν δικάζοντος δικαστηρίου α) μέχρι πέρας τῆς πρώτης ἐπ' ἀκροατηρίου ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ ἢ, ἐφ' ὅσον δὲν διωρίσθῃ εἰσηγητής, ἐνώπιον τοῦ δι-

καστηρίου συζητήσεως, β) μέχρι καὶ τῆς τελευταίας ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως κατόπιν συναινέσεως τοῦ ἐναγομένου ἢ ἀδείας τοῦ δικαστηρίου.

2. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 ἐδάφ. β' συναινέσις τοῦ ἐναγομένου τεκμαίρεται ὑπάρχουσα ἐὰν οὗτος, χωρὶς νὰ φέρῃ ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς μεταβολῆς, εἰσέρχεται εἰς τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ νέου αἰτήματος ἢ τῆς μεταβληθείσης θέσεως τῆς ἀγωγῆς.

3. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἀπορρίψῃ καὶ αὐτεπαγγέλτως ὡς ἀπαράδεκτον τὴν μεταβολὴν τοῦ αἰτήματος τῆς ἀγωγῆς, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν του γίνεταί αὕτη ἐπὶ προφανεῖ σκοπῷ παρελκύσεως τῆς δίκης.

*Ἀρθρον 618.

1. Μετὰ ἐπιθέσεως καὶ ἀμύνης δύνανται νὰ προβληθῶν ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 610 παρ. 1 διαφορῶν μέχρι καὶ τῆς τελευταίας ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸν πρῶτον βαθμὸν δικάζοντος δικαστηρίου.

2. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἀπορρίψῃ καὶ αὐτεπαγγέλτως ὡς ἀπαράδεκτα μέσα ἐπιθέσεως καὶ ἀμύνης προβαλλόμενα μετὰ τὴν πρώτην συζήτησιν, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν του ταῦτα προβάλλωνται ἐπὶ προφανεῖ σκοπῷ παρελκύσεως τῆς δίκης.

*Ἀρθρον 619.

1. Ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 610 παρ. 1 διαφορῶν ἡ μὴ προσέλευσις, ἡ παράλειψις ἢ ἡ ἄρνησις διαδίκου νὰ καταθέσῃ ἢ νὰ ἀπαντήσῃ ἐπὶ τῶν ὑποβαλλομένων εἰς αὐτὸν ἐρωτήσεων ἢ νὰ δηλώσῃ περὶ τῆς ἀληθείας πραγματικῶν περιστατικῶν ἢ περὶ γνησιότητος ἐγγράφου, ὡς καὶ ἡ ὁμολογία λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς λοιπὰς ἀποδείξεις καὶ ἐκτιμῶνται ἐλευθέρως.

2. Ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 610 παρ. 1 διαφορῶν ἀπαγορεύεται ἡ ἐπαγωγὴ ὄρκου.

*Ἀρθρον 620.

Ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 610 παρ. 1 διαφορῶν δὲν δύνανται 1) νὰ ἐξετασθῶν ἐν ὁρκῶς οἱ διάδικοι, 2) νὰ ἐξετασθῶν ὡς μάρτυρες τὰ γνήσια, νομιμοποιημένα, θετὰ καὶ ἀνεγνωρισμένα τέκνα τῶν διαδίκων, τὰ ἐξώγαμα τέκνα τῆς γυναικὸς, ὡς καὶ οἱ σύζυγοι καὶ κατιόντες αὐτῶν, 3) νὰ παρακληθῶν οἱ διάδικοι ἀπὸ τῆς ὁκοδοσίας μάρτυρος ἢ πραγματογνώμονος.

*Ἀρθρον 621.

Ἐὰν τὸ δικαστήριον κατὰ τὴν συζήτησιν ἀγωγῆς διαζυγίου πείθεται ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ ἐπέλθῃ συνδιαλλαγὴ τῶν δι' ἵσταμένων συζύγων, δύναται κατ' αἴτησιν τινὸς τῶν διαδίκων ἢ αὐτεπαγγέλτως νὰ προσπαθῇ τὴν συνδιαλλαγὴν ἢ νὰ ἀναβάλῃ τὴν περαιτέρω συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως ἄπαξ μόνον καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα οὐχὶ μεγαλύτερον τῶν τριῶν μηνῶν.

*Ἀρθρον 622.

1. Τὰ ἄρθρα 269 ἐδάφ. 2, 281 παρ. 3, 311, 312, 549 παρ. 2 δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 610 παρ. 1 διαφορῶν. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 296 παρ. 4 καὶ 5 ὁ εἰσηγητὴς δὲν δύναται νὰ ἐκδώσῃ ὁριστικὴν ἀπόφασιν.

2. Ἐρημοδικούντος τοῦ ἐναγομένου ἢ τοῦ ἐφεσιβλήτου, τὸ δικαστήριον προδίδει εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως ὡς ἐὰν οὗτοι ἦσαν παρόντες. Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται, ἐρημοδικούντος μὲν τοῦ ἐνάγοντος ὡς πρὸς τὴν δι' ἰδίου δικηγόρου ἀσκηθείσαν ἀνταγωγὴν, ἐρημοδικούντος δὲ τοῦ ἐκκαλοῦντος, ὡς πρὸς τὴν δι' ἰδίου δικηγόρου ἀσκηθείσαν ἀντέφεσιν.

*Ἀρθρον 623.

Ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 610 παρ. 1 διαφορῶν, θανόντος τινὸς τῶν συζύγων πρὸ τοῦ ἀμετακλήτου τῆς ἀποφάσεως, ἡ δίκη κατάρχεται ὡς πρὸς τὸ κύριον ἀντικείμενον αὐτῆς. Ἐπὶ δίκων περὶ ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως ἢ ἀκυρώσεως γάμου, ἐὰν οἱ κληρονόμοι δικαιούνται νὰ ἀσκῇσιν τὴν ἀγωγὴν, ἡ δίκη διακόπτεται.

*Άρθρον 624.

Ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 610 παρ. 1 διαφορῶν ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 563 παρ. 3 ἐδάφ. δ', ε', στ' προδεσμία τῆς ἀναψηλαφήσεως εἶναι ἐξ μηνῶν καὶ ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως.

*Άρθρον 625.

Ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 610 παρ. 1 διαφορῶν οἱ διάδικοι διακαίονται νὰ παραιτηθῶν τῶν ἐνδίκων μέσων μόνον μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως. Ἡ παραίτησις γίνεται διὰ δηλώσεως ἐνώπιον τῆς γραμματείας τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου.

*Άρθρον 626.

1. Εἰς τὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ὁ εἰσαγγελεὺς δύναται νὰ ἀσκήσῃ τὴν περὶ ἀκυρώσεως τοῦ γάμου ἀγωγὴν δικαιούται, καὶ ἂν ἐτι δὲν ἤσκησε ταύτην, νὰ συμμετέχῃ τῆς δίκης ἔχων πάντα τὰ δικαιώματα τοῦ διαδίκου.

2. Ἡ γραμματεία τοῦ δικαστηρίου ὑποχρεοῦται νὰ γνωστοποιῇ εἰς τὸν παρὰ τῷ δικαστηρίῳ εἰσαγγελέα τὰς δικασίμους ἐπὶ τῶν ἀγωγῶν ἀκυρώσεως γάμου, ὡς καὶ τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐκδιδόμενας ἀποφάσεις. Ἡ παράλειψις τῆς γνωστοποιήσεως δὲν ἐπάγεται ἀκυρότητα τῆς διαδικασίας.

*Άρθρον 627.

1. Ἡ ἀγωγή περὶ ἀναγνώρισεως τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως ἢ περὶ ἀκυρώσεως γάμου ἀσκουμένη παρὰ τοῦ ἐνὸς τῶν συζύγων ἀπευθύνεται κατὰ τοῦ ἐτέρου καὶ ἐν περιπτώσει θανάτου τούτου κατὰ τῶν κληρονόμων του, ἄλλως ἀπορρίπτεται ὡς ἀπαράδεκτος.

2. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀγωγή, ἀσκουμένη παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως ἢ τινὸς ἔχοντος συμφέρον ἀπευθύνεται κατ' ἀμφοτέρων τῶν συζύγων καὶ ἐν περιπτώσει θανάτου τινὸς ἐξ αὐτῶν κατὰ τῶν κληρονόμων του, ἄλλως ἀπορρίπτεται ὡς ἀπαράδεκτος.

*Άρθρον 628.

Ἡ ἀναγνώρισις τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως γάμου, ὡς καὶ ἡ ἀκύρωσις τοῦ γάμου κατὰ τὴν διάρκειαν ἢ μετὰ τὴν λήξιν ἢ μετὰ τὴν λύσιν αὐτοῦ, ἐπιδιώκεται μόνον διὰ κυρίας ἢ παρεμπιπτούσης ἀγωγῆς.

*Άρθρον 629.

Ἐὰν ἡ διάγνωσις διαφορᾶς ἐξαρτᾶται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐκ τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως ἢ ἐκ τῆς ἀκυρώσεως γάμου, τὸ δικαστήριον ἀναβάλλει κατ' αἴτησιν ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως τὴν συζήτησιν μέχρι ἐκδόσεως ἀμετακλήτου ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς περὶ ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως ἢ ἀκυρώσεως τοῦ γάμου. Ἐὰν δὲν ἔχῃ εἰσέτι ἀσκηθῇ ἡ ἀγωγή, τάσσει προδεσμίαν πρὸς τοῦτο. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προδεσμίας ἀπράκτου δύναται νὰ συνεχισθῇ ἡ συζήτησις καὶ ὁ περὶ ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως ἢ ἀκυρότητος τοῦ γάμου ἰσχυρισμὸς θεωρεῖται μὴ ὑποβληθείς.

*Άρθρον 630.

Ἐπὶ τῶν διαφορῶν περὶ ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως ἢ ἀκυρώσεως γάμου τὸ δικαστήριον δύναται νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν αὐτεπαγγέλτως καὶ πραγματικὰ περιστατικὰ τείνοντα εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ γάμου καὶ μὴ προταθέντα ὑπὸ τῶν διαδίκων. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ δικαστήριον ὑποχρεοῦται κατὰ τὴν συζήτησιν νὰ ἀνακινῶσθαι ταῦτα εἰς τοὺς διαδίκους καὶ νὰ ἀκούσῃ αὐτοὺς, γινομένης περὶ τούτου μνείας εἰς τὰ πρακτικά, κατ' αἴτησιν δὲ τινὸς ἐξ αὐτῶν νὰ ἀναβάλῃ τὴν συζήτησιν εἰς ἑτέραν δικάσιμον ἀμέσως ὀριζομένην.

*Άρθρον 631.

1. Τὰ ἐλληνικὰ δικαστήρια δὲν ἔχουν δικαιοδοσίαν ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 610 παρ. 1 διαφορῶν, ἐὰν ἀμφοτέρω οἱ σύζυγοι κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀγωγῆς εἶναι ἀλλοδαποὶ καὶ ἐὰν κατὰ τὰ δίκαια τῆς ἰθαγενείας ἀμφοτέρων τῶν συζύγων δὲν ἀναγνωρίζεται εἰς αὐτὰ δικαιοδοσία πρὸς ἐκδίκασιν τῆς διαφορᾶς. Τὰ ἐλληνικὰ δικαστήρια ἔχουν ὅμως δικαιοδοσίαν πρὸς ἐκδίκασιν ἀγωγῶν διαζυγίου ὅταν ὁ γάμος

εἶναι μὲν ἔγκυρος κατὰ τὸ ἐλληνικὸν δίκαιον, ἀνυπόστατος δὲ ἢ ἄκυρος κατὰ τὸ δίκαιον τῆς ἰθαγενείας τοῦ συζύγου.

2. Ἡ ἰσχὺς τῶν μὴ ὑποκειμένων εἰς ἀνακοπὴν ἐρημοδικίας, ἔρρεσιν, ἀναψηλάφησιν καὶ ἀναίρεσιν ἀποφάσεων τῶν ἐλληνικῶν δικαστηρίων δὲν δύναται ν' ἀμφισβητηθῇ ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι παρεβιάσθη ἡ διάταξις τῆς παρ. 1.

*Άρθρον 632.

1. Τὰ ἐλληνικὰ δικαστήρια ἔχουν δικαιοδοσίαν πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 610 παρ. 1 διαφορῶν, ἐὰν ὁ εἰς τῶν συζύγων εἶναι Ἕλλην καὶ ἂν ἀκόμη δὲν ἔχῃ οὔτε εἶχε κατοικίαν ἢ διαμονὴν ἐν Ἑλλάδι ἢ ἐὰν ἡ σύζυγος ἦτο κατὰ τὴν τέλει τοῦ γάμου Ἕλληνίς.

2. Ἐν ἐλλείψει ἀρμόδιου κατὰ τόπον δικαστηρίου πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἐν παρ. 1 διαφορῶν, ἀρμόδια εἶναι τὰ δικαστήρια τῆς πρωτεύουσας τοῦ κράτους.

*Άρθρον 633.

Αἱ ὁριστικαὶ ἀποφάσεις αἱ ἐκδιδόμεναι ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 610 παρ. 1 διαφορῶν ἐπιδίδονται αὐτεπαγγέλτως, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 124 παρ. 2 καὶ 142.

*Άρθρον 634.

Ἀποφάσεις ἀπαγγέλλουσαι ἀκύρωσιν γάμου ἢ διαζύγιον ἢ ἀναγνώριζουσαι ὑπαρξιν ἢ μὴ ἐγκύρου γάμου, ὡς καὶ αἱ ἀπορρίπτουσαι τοιαύτας ἀγωγάς, ἀποτελοῦν δεδουλευμένον ὑπὲρ καὶ κατὰ πάντων, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπόκεινται οὐδὲ εἰς ἀναίρεσιν καὶ ἀναψηλάφησιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Διαφοραὶ ἀναφερόμεναι εἰς σχέσεις γονέων καὶ τέκνων.

*Άρθρον 635.

1. Κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 636 ἕως 643 εἰς τὴν ὁποίαν ἐφαρμόζονται καὶ τὰ ἄρθρα 616, 619, 620, 622, 624, 625 καὶ 633 δικάζονται αἱ διαφοραὶ αἱ ἀφορῶσαι α) τὴν ἀποκλήρυσιν τέκνου, β) τὴν ἀναγνώρισιν ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως σχέσεως γονέως καὶ τέκνου ἢ πατρικῆς ἐξουσίας, γ) τὴν ἀναγνώρισιν πατρότητος ἐξωγάμου τέκνου, δ) τὴν ἀναγνώρισιν ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως ἢ τῆς ἀκυρότητος ἐκουσίας ἀναγνώρισεως ἢ νομιμοποιήσεως ἐξωγάμου τέκνου ἢ τὴν προσβολὴν ἐκουσίας ἀναγνώρισεως, ε) τὴν ἀναγνώρισιν ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως ἢ ἀκυρότητος υἱοθεσίας ἢ τὴν λύσιν αὐτῆς, στ) τὴν ἀναγνώρισιν ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως ἐπιτροπείας ἢ κηδεμονίας, ζ) τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ προσώπου τοῦ τέκνου ἢ τὴν ἐπικοινωνίαν αὐτοῦ μετὰ τῶν γονέων του.

2. Μετὰ τῶν ἐν παρ. 1 διαφορῶν καὶ κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 636 ἕως 643 δύναται νὰ ἐνωθῶν ἢ συνεκδικασθῶν διαφοραὶ ἀφορῶσαι τὴν παροχὴν διατροφῆς τέκνου.

3. Αἱ ἐν παρ. 1 καὶ 2 διαφοραὶ δύναται νὰ ἐνωθῶν ἢ συνεκδικασθῶν κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 611 ἕως 632 μετὰ τῶν ἐν ἄρθρῳ 610 παρ. 1 ἀναφερομένων.

4. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν παρ. 1 διαφορῶν τὸ δικαστήριον δύναται νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν αὐτεπαγγέλτως καὶ μὴ προταθέντα ὑπὸ τῶν διαδίκων πραγματικὰ περιστατικά. Ἡ διάταξις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 630 ἐφαρμόζεται καὶ ἐν προκειμένῳ.

*Άρθρον 636.

Διαφοραὶ ἀφορῶσαι τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ προσώπου τοῦ τέκνου ἢ τὴν ἐπικοινωνίαν αὐτοῦ μετὰ τῶν γονέων του δύναται νὰ εἰσχυθῶν καὶ ἐνώπιον τῶν πολυμελῶν πρωτοδικείων, ἐὰν ἐνωθῶν μετὰ τινὸς τῶν ἐν ἄρθρῳ 635 παρ. 1 διαφορῶν.

*Άρθρον 637.

Ἀγωγή περὶ ἀναγνώρισεως πατρότητος ἐξωγάμου τέκνου δύναται νὰ ἀσκηθῇ καὶ εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικίας τοῦ ἐνάγοντος κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀγωγῆς.

*Άρθρον 638.

Ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 635 παρ. 1 διαφορῶν, θανόντος τινὸς τῶν διαδίκων πρὸ τοῦ ἀμετακλήτου τῆς ἀποφάσεως, ἡ δίκη καταργεῖται ὡς πρὸς τὸ κύριον ἀντικείμενον αὐτῆς. Ἐὰν οἱ κληρονόμοι δικαιούνται νὰ ἀσκήσουν τὴν ἀγωγὴν, ἡ δίκη διακόπτεται.

*Άρθρον 639.

Ἀποφάσεις δεχόμεναι ἢ ἀπορρίπτονται α) τὴν ἀποκλήρουξιν τέκνου, β) τὴν ἀναγνώρισιν ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως σχέσεως γονέως καὶ τέκνου ἢ πατρικῆς ἐξουσίας, γ) τὴν ἀναγνώρισιν πατρότητος ἐξωγάμου τέκνου, δ) τὴν ἀναγνώρισιν ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως ἢ ἀκυρότητος τῆς ἐκουσίας ἀναγνώρισεως ἢ νομιμοποιήσεως ἐξωγάμου τέκνου ἢ τὴν προσβολὴν ἐκουσίας ἀναγνώρισεως, ε) τὴν ἀναγνώρισιν ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως ἢ ἀκυρότητος υἰοθεσίας ἢ λύσιν αὐτῆς, στ) τὴν ἀναγνώρισιν ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως ἐπιτροπείας ἢ κηδεμονίας ἀνηλίκου, ἀποτελοῦν δεδικασμένον ὑπὲρ καὶ κατὰ πάντων, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπόκεινται οὐδὲ εἰς ἀναίρεσιν καὶ ἀναψηλάφησιν. Τὸ δεδικασμένον δὲν ἰσχύει διὰ τὸν μὴ μετασχόντα τῆς δίκης τρίτον ὁ ὁποῖος ἐπικαλεῖται ὑπὲρ ἑαυτοῦ τυχόν γονέως ἢ τέκνου ἢ πατρικῆς ἐξουσίας.

*Άρθρον 640.

1. Ἡ ἀγωγή περὶ ἀποκληρύξεως τέκνου ἀπευθύνεται κατὰ τοῦ τέκνου καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ἐν περιπτώσει δὲ θανάτου τῆς μητρὸς, κατὰ τῶν κληρονόμων τῆς, ἄλλως ἀπορρίπτεται.
2. Ἡ ἀγωγή περὶ ἀναγνώρισεως ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως σχέσεως γονέως καὶ τέκνου, πατρικῆς ἐξουσίας, ἐκουσίας ἀναγνώρισεως ἢ νομιμοποιήσεως ἐξωγάμου τέκνου ἢ ἀκυρότητος ἐκουσίας ἀναγνώρισεως ἢ νομιμοποιήσεως ἀπευθύνεται, ἀσκουμένη παρὰ τινος τῶν γονέων, κατὰ τοῦ ἐτέρου ἐξ αὐτῶν καὶ τοῦ τέκνου, ἀσκουμένη παρὰ τοῦ τέκνου, κατ' ἀμφοτέρων τῶν γονέων, ἀσκουμένη παρὰ τρίτου, κατ' ἀμφοτέρων τῶν γονέων καὶ τοῦ τέκνου καί, ἐν περιπτώσει θανάτου τινὸς ἐξ αὐτῶν, κατὰ τῶν κληρονόμων του, ἐν περιπτώσει δὲ ἀναγνώρισεως παρὰ τοῦ πάππου, καὶ κατ' αὐτοῦ, ἄλλως ἀπορρίπτεται.
3. Ἡ ἀγωγή περὶ προσβολῆς ἐκουσίας ἀναγνώρισεως ἀπευθύνεται, ἀσκουμένη παρὰ τῆς μητρὸς, κατὰ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ τέκνου, ἀσκουμένη παρὰ τρίτου, κατ' ἀμφοτέρων τῶν γονέων καὶ τοῦ τέκνου καί, ἐν περιπτώσει θανάτου τινὸς ἐξ αὐτῶν, κατὰ τῶν κληρονόμων του, ἐν περιπτώσει δὲ ἀναγνώρισεως παρὰ τοῦ πάππου, καὶ κατ' αὐτοῦ, ἄλλως ἀπορρίπτεται.
4. Ἡ ἀγωγή περὶ ἀναγνώρισεως ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως ἢ ἀκυρότητος ἢ λύσεως υἰοθεσίας ἀπευθύνεται, ἀσκουμένη παρὰ τοῦ υἰοθετήσαντος, κατὰ τοῦ υἰοθετηθέντος, ἀσκουμένη παρὰ τοῦ υἰοθετηθέντος, κατὰ τοῦ υἰοθετήσαντος, ἀσκουμένη παρὰ τρίτου, κατὰ τοῦ υἰοθετήσαντος καὶ τοῦ υἰοθετηθέντος καί, ἐν περιπτώσει θανάτου τινὸς ἐξ αὐτῶν, κατὰ τῶν κληρονόμων του, ἄλλως ἀπορρίπτεται.
5. Ἡ ἀγωγή περὶ ἀναγνώρισεως ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως ἐπιτροπείας ἢ κηδεμονίας ἀπευθύνεται, ἀσκουμένη παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνος, κατὰ τοῦ ὑπὸ ἐπιτροπείαν ἢ κηδεμονίαν, ἀσκουμένη δὲ παρὰ τοῦ ὑπὸ ἐπιτροπείαν ἢ κηδεμονίαν ἢ παρὰ τρίτου, κατὰ τοῦ ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνος, ἄλλως ἀπορρίπτεται.

*Άρθρον 641.

Ἡ ἀποκλήρυξις τέκνου, ἡ ἀναγνώρισις ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως σχέσεως γονέως καὶ τέκνου ἢ πατρικῆς ἐξουσίας, ἡ ἀναγνώρισις πατρότητος ἐξωγάμου τέκνου, ἡ ἀναγνώρισις ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως ἢ ἀκυρότητος ἐκουσίας ἀναγνώρισεως ἢ νομιμοποιήσεως ἐξωγάμου τέκνου, ἡ ἀναγνώρισις ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως ἢ ἀκυρότητος υἰοθεσίας, ἡ ἀναγνώρισις ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως ἐπιτροπείας ἢ κηδεμονίας, ἡ προσβολὴ ἐκουσίας ἀναγνώρισεως ἢ ἡ λύσις υἰοθεσίας ἐπιδιώνονται μόνον διὰ κυρίας ἢ παρεμπιπτούσης ἀγωγῆς.

*Άρθρον 642.

Ἐὰν ἡ διάγνωσις διαφορᾶς ἐξαρτᾶται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐκ τινὸς τῶν ἐν ἄρθρῳ 641 διαφορῶν, τὸ δικαστήριον ἀνα-

βάλλει κατ' αἴτησιν ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως τὴν συζήτησιν μέχρις ἐκδόσεως ἀμετακλήτου ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς. Ἐὰν δὲν ἔχῃ ἀσκηθῇ ἡ ἀγωγή, τάσσει προθεσμίαν πρὸς τοῦτο. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ἀπράκτου δύναται νὰ συνεχισθῇ ἡ συζήτησις καὶ ὁ σχετικὸς ἰσχυρισμὸς θεωρεῖται μὴ ὑποβληθεὶς.

*Άρθρον 643.

Τὰ ἐλληνικὰ δικαστήρια ἔχουν δικαιοδοσίαν πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 635 παρ. 1 διαφορῶν, ἐὰν ὁ πατὴρ ἢ ἡ μήτηρ ἢ τὸ τέκνον εἶναι Ἕλληνες, καὶ ἂν ἀκόμη δὲν ἔχουν οὔτε εἶχον κατοικίαν ἢ διαμονὴν ἐν Ἑλλάδι.

2. Ἐν ἐλλείψει ἀρμόδιου κατὰ τόπον δικαστηρίου πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἐν παρ. 1 διαφορῶν, ἀρμόδια εἶναι τὰ δικαστήρια τῆς πρωτεύουσας τοῦ Κράτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

*Ἐκδοσις διαταγῆς πληρωμῆς.

*Άρθρον 644.

Κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 645 ἕως 655 δύναται νὰ ζητηθῇ ἡ ἐκδοσις διαταγῆς πληρωμῆς ἐπὶ χρηματικῶν ἀπαιτήσεων ἢ ἐπὶ ἀπαιτήσεων παροχῆς χρεογράφων ἢ ἄλλων ἀντικαταστατῶν πραγμάτων, ἐφ' ὅσον ἡ ἀπαιτήσις καὶ τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν ἀποδεικνύονται διὰ δημοσίου ἢ ιδιωτικοῦ ἐγγράφου.

*Άρθρον 645.

1. Ἡ ἐκδοσις διαταγῆς πληρωμῆς δύναται νὰ ζητηθῇ νόνον ἐὰν ἡ ἀπαιτήσις δὲν ἐξαρτᾶται ἐξ αἰρέσεως, προθεσμίας, ὅρου ἢ ἀντιπαροχῆς καὶ τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν χρημάτων, χρεογράφων ἢ ἄλλων ἀντικαταστατῶν πραγμάτων εἶναι ὠρισμένον.

2. Δὲν δύναται νὰ ἐκδοθῇ διαταγὴ πληρωμῆς καὶ ἡ ἐκδοθεῖσα εἶναι ἄκυρος, ἐὰν ἡ ἐπίδοσις αὐτῆς πρέπει νὰ γίνῃ εἰς πρόσωπα διακρινόμενα εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ ἀγνώστου διαμονῆς.

*Άρθρον 646.

Ἀρμόδιος διὰ τὴν ἐκδοσιν διαταγῆς πληρωμῆς εἶναι ὁ προϊστάμενος τοῦ δικαστηρίου τοῦ ἀρμόδιου πρὸς ἐκδίκασιν τῆς διαφορᾶς τῆς ἀφορώσης τὴν ἀπαιτήσιν διὰ τὴν ὁποῖαν ζητεῖται ἡ ἐκδοσις διαταγῆς πληρωμῆς ἢ ὁ ὑπ' αὐτοῦ ὀριζόμενος δικαστής. Περὶ τῆς ἐκδόσεως διαταγῆς πληρωμῆς δὲν γίνεται ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησις.

*Άρθρον 647.

1. Ἡ διαταγὴ πληρωμῆς ἐκδίδεται κατόπιν αἰτήσεως τοῦ δικαιούχου τῆς ἀπαιτήσεως. Ἡ αἴτησις κατατίθεται εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου, συντασσόμενης ἐκθέσεως κάτωθι αὐτῆς. Ἡ αἴτησις δύναται νὰ ὑποβληθῇ καὶ προφορικῶς κατὰ τὸ ἄρθρον 219 μόνον εἰς τὰς ἐν αὐτῷ ἀναφερομένας περιπτώσεις.

2. Ἡ αἴτησις ἢ ἡ ἐκθεσις πρέπει νὰ περιέχῃ ἐκτὸς τῶν ἐν ἄρθροις 119 ἢ 118 ὀριζομένων α) αἴτησιν ἐκδόσεως διαταγῆς πληρωμῆς καὶ β) τὴν ἀπαιτήσιν καὶ τὸ ἀκριβὲς ποσὸν τῶν χρημάτων, χρεογράφων ἢ ἄλλων ἀντικαταστατῶν πραγμάτων μετὰ τῶν τυχόν ὀφειλομένων τόκων τῶν ὁποίων ζητεῖται ἡ καταβολή.

3. Εἰς τὴν αἴτησιν πρέπει νὰ ἐπισυνάπτονται καὶ πάντα τὰ ἐγγράφα ἐκ τῶν ὁποίων προκύπτει ἡ ἀπαιτήσις καὶ τὸ ποσὸν αὐτῆς.

*Άρθρον 648.

Ὁ δικαστὴς ἀποφαίνεται τὸ ταχύτερον ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἂνευ κλήσεως τοῦ ὀφειλέτου, δικαιούται δὲ α) νὰ καλῇ τὸν αἰτούντα νὰ παράσχῃ εἰς αὐτὸν διασαφήσεις ἐπὶ τῆς αἰτήσεως, β) νὰ ὑποδείκνῃ εἰς τὸν αἰτούντα τὰς ἀναγκαίας συμπληρωματικὰς ἢ διορθώσεως τῆς αἰτήσεως, γ) ἐὰν ὁ αἰτὼν ἐπικαλεῖται ἰδιωτικὰ ἐγγράφα, νὰ ζητῇ ἐκβαλῶν τῆς ὑπογραφῆς παρὰ συμβολαιογράφου ἢ μαρτύρων ἐξεταζομένων ἐνώπιον αὐτοῦ.

*Άρθρον 649.

1. Ὁ δικαστὴς ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν α) ἐὰν δὲν συντρέχουν αἱ νόμιμοι προϋποθέσεις διὰ τὴν ἐκδοσιν διαταγῆς πληρωμῆς, β) ἐὰν ὁ αἰτὼν δὲν παρέχῃ τὰς ζητηθείσας διασαφή-

σεις ή άρνήται να συμμορφωθεί προς τὰς υποδείξεις συμπληρώσεως ή διορθώσεως τῆς αἰτήσεώς του ή βεβαιώσεως τῶν υπογραφῶν ιδιωτικῶν ἐγγράφων.

2. Ἡ ἀπορρίψις τῆς αἰτήσεως σημαίνεται κάτωθι αὐτῆς ἀναφερομένου συντόμως τοῦ λόγου τῆς ἀπορρίψεως.

3. Ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως τῆς αἰτήσεως δὲν ἀποκλείεται ή ἀσκήσις ἀγωγῆς ή ή υποβολή νέας αἰτήσεως.

Ἄρθρον 650.

Ὁ δικαστής δέχεται τὴν αἴτησιν καὶ ὁ μέρος αὕτη κατὰ τὴν κρίσιν του εἶναι νόμιμ καὶ πράγματι βέσιμος, διατάσσει τὸν ὀφειλέτην νὰ καταβάλῃ τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν καὶ καταδικάζει αὐτὸν εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνην. Κατὰ τὸ ἀπορριφθέν μέρος ἐφαρμόζεται ή διάταξις τῆς παρ. 3 τοῦ ἁρθρου 649.

Ἄρθρον 651.

Ἡ διαταγή πληρωμῆς καταρτίζεται ἐγγράφως καὶ πρέπει νὰ περιέχῃ α) τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ἐκδίδοντος τὴν διαταγὴν δικαστοῦ, β) τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ αἰτούντος καὶ τοῦ καὶ οὗ ή αἰτήσις, γ) τὴν αἰτίαν τῆς πληρωμῆς, δ) τὸ καταβλητέον ποσὸν χρημάτων, χρεογράφων ή πραγμάτων, ε) διαταγὴν πληρωμῆς, στ) ὑπόμνησιν εἰς τὸν καὶ οὗ αὕτη ὅτι δικαιούται νὰ ἀσκήσῃ ἀνακοπήν ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως αὐτῆς καὶ ζ) ὑπογραφήν τοῦ δικαστοῦ.

Ἄρθρον 652.

Ἡ διαταγή πληρωμῆς ἀποτελεῖ τίτλον ἐκτελεστόν.

Ἄρθρον 653.

1. Ὁ καὶ οὗ ή διαταγή πληρωμῆς ὀφειλέτης δικαιούται ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως αὐτῆς νὰ ἀσκήσῃ ἀνακοπήν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τοῦ ὁποίου ὁ προϊστάμενος ἐξέδωκε τὴν διαταγὴν πληρωμῆς.

2. Ἡ ἀσκήσις τῆς ἀνακοπῆς ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαταγῆς πληρωμῆς μέχρις ἐκδόσεως ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς.

3. Ἐὰν ή διαφορά ἐκ τῆς ἀπαιτήσεως διὰ τὴν ὁποίαν ἐξεδόθη ή διαταγή πληρωμῆς δικάζεται κατὰ εἰδικὴν διαδικασίαν, ή ἐκδίκασις τῆς ἀνακοπῆς γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς εἰδικῆς ταύτης διαδικασίας.

Ἄρθρον 654.

Ἐὰν ή ἀνακοπή ἡσκήθη ἐμπροθέτως καὶ νομίμως καὶ οἱ λόγοι αὐτῆς εἶναι νόμιμοι καὶ βέσιμοι, τὸ δικαστήριον ἀκυροῖ τὴν διαταγὴν πληρωμῆς, ἄλλως ἀπορρίπτει τὴν ἀνακοπήν καὶ ἐπικυροῖ τὴν διαταγὴν πληρωμῆς.

Ἄρθρον 655.

1. Ἡ ἐπίδοσις διαταγῆς πληρωμῆς διακόπτει τὴν παραγραφήν καὶ τὴν ἀποσβεστικὴν προθεσμίαν.

2. Ἐὰν ἀκυρωθῇ ή διαταγή πληρωμῆς, ή παραγραφή ή ή ἀποσβεστικὴ προθεσμία θεωρεῖται ἐν ἀναστολῇ ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς διαταγῆς πληρωμῆς μέχρις ἐκδόσεως τελεσιδίκου ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Διαφοραὶ ἐκ πιστωτικῶν τίτλων.

Ἄρθρον 656.

Κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν ἁρθρων 658 ἕως 667 δύνανται νὰ δικασθοῦν διαφοραὶ ἐκ συναλλαγματικῶν, χρηματικῶν εἰς διαταγὴν, ἐπιταγῶν, ὀνώνυμων ὁμολογιῶν καὶ τοκομεριδίων ὁμολογιακῶν δανείων, ἀποθετηρίων, ἐνεχυρογράφων καὶ ἐν γένει πιστωτικῶν τίτλων περὶ πληρωμῆς ὑποχρεώσεων αἱ ὁποῖαι προκύπτουν ἀμέσως ἐκ τοῦ τίτλου καὶ ἀφορροῦν τοὺς δικαιούχους καὶ τοὺς ὑποχρέους ή τοὺς καθολικοὺς διαδόχους αὐτῶν.

Ἄρθρον 657.

Αἱ ἐν ἁρθρῳ 656 διαφοραὶ ὑπάρχοντες εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν εἰρηγοδικείων ἐὰν ή ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τῆς δια-

φορᾶς δὲν ὑπερβαίνει τὰς δέκα χιλιάδας δραχμᾶς, εἰς τὴν ἀρμοδιότητα δὲ τῶν μονομελῶν πρωτοδικείων ἐὰν εἶναι ἀνωτέρα τοῦ ποσοῦ τούτου.

Ἄρθρον 658.

Ὁ ἐνάγων δικαιούται μέχρι πέρατος τῆς πρώτης ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως καὶ ἄνευ τῆς συναινεσεως τοῦ ἐναγομένου νὰ ζητήσῃ ὅπως ή συζήτησις ἐξακολουθήσῃ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς τακτικῆς διαδικασίας. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐὰν τὸ δικαστήριον εἶναι ἀναρμόδιον παραπέμπει τὴν υπόθεσιν εἰς τὸ ἀρμόδιον, ἐὰν δὲ εἶναι ἀρμόδιον ἐφαρμόζει ἐφεξῆς τὰς διατάξεις τῆς τακτικῆς διαδικασίας.

Ἄρθρον 659.

1. Ἡ ἀγωγή πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ δήλωσιν ὅπως δικασθῇ κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν ἁρθρων 658 ἕως 667.

2. Ὁ δικαστής ὑποχρεούται νὰ ὀρίσῃ δικάσιμον, εἰς τρόπον ὥστε τηρουμένων τῶν ἐν ἁρθρῳ 660 προθεσμιῶν νὰ ἐκδικασθῇ τὸ ταχύτερον ή ὑπόθεσις.

Ἄρθρον 660.

1. Αἱ κλήσεις πρὸς συζήτησιν πρέπει νὰ ἐπιδίδωνται, ἐὰν ὁ καλούμενος διάδικος διαμένῃ ἐν τῇ ἐδρᾷ τοῦ δικαστηρίου, τρεῖς τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως, ἐὰν διαμένῃ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἐκτὸς τῆς ἐδρας τοῦ δικαστηρίου, τοὐλάχιστον ὀκτὼ ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως, ἐὰν δὲ διαμένῃ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ή εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς, τοὐλάχιστον ἐξήκοντα ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως.

2. Αἱ ὑπὸ τῆς παρ. 1 ὀριζόμεναι προθεσμίαι ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κλήσεων πρὸς συζήτησιν ἐνδίκων μέσων, πλὴν τῆς ἀναιρέσεως.

Ἄρθρον 661.

1. Μέχρι τῆς πρώτης ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως πρέπει νὰ προσάγονται ὑποχρεωτικῶς οἱ πιστωτικοὶ τίτλοι, ἄλλως ή ἀγωγή ἀπορρίπτεται αὐτεπαγγέλτως ὡς ἀπαράδεκτος.

2. Μέχρι πέρατος τῆς πρώτης ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως οἱ διάδικοι ὑποχρεοῦνται νὰ προσαγάγουν πάντα τὰ ἐγγράφα τὰ ὁποῖα ἐπικαλοῦνται πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἰσχυρισμῶν τῶν.

Ἄρθρον 662.

Ἰσχυρισμοὶ ἀποκλειόμενοι ὑπὸ τοῦ διέποντος τὸν πιστωτικὸν τίτλον οὐσιαστικοῦ δικαίου ἀπορρίπτονται αὐτεπαγγέλτως ὡς ἀπαράδεκτοι. Δὲν ἐπιτρέπεται ἀσκήσις ἀνταγωγῆς, ή δὲ ἀσκηθεῖσα ἀπορρίπτεται αὐτεπαγγέλτως ὡς ἀπαράδεκτος.

Ἄρθρον 663.

Αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρων 209, 231, 253, 275, 276, 324 καὶ 484 δὲν ἐφαρμόζονται κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἁρθρων 658 ἕως 667.

Ἄρθρον 664.

1. Ὁ δικαστής ἀποφαίνεται ὀριστικῶς παραχρῆμα δεχόμενος ή ἀπορρίπτων τὴν ἀγωγήν.

2. Ἐὰν οἱ προβαλλόμενοι ἰσχυρισμοὶ δὲν ἀποδεικνύονται παραχρῆμα ή ἔχουν ἀνάγκην περαιτέρω ἐρεύνης, ὁ δικαστής δεχόμενος ή ἀπορρίπτων τὴν ἀγωγήν παραπέμπει τοὺς ἰσχυρισμοὺς εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν.

Ἄρθρον 665.

1. Ἡ δεχομένη ή ἀπορρίπτουσα τὴν ἀγωγήν ἀπόφασις ὑπόκειται εἰς ἐνδίκᾳ μέσᾳ, πλὴν τῆς ἀνακοπῆς ἐρημοδικίας.

2. Ἐὰν παραπεμφθοῦν ἰσχυρισμοὶ εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν, ή ἀπόφασις ὡς πρὸς τὴν παραπομπὴν εἰς οὐδὲν ἐνδίκον μέσον ὑπόκειται.

Ἄρθρον 666.

1. Οἱ παραπεμφθέντες ἰσχυρισμοὶ εἰσάγονται ἐπιμελῶς τινὸς τῶν δικαστικῶν διὰ κλήσεως κοινοποιουμένης ἐντὸς προθεσμίας ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως ἐὰν οἱ καὶ οὗ ὦν ἀπευθύνεται ή κλήσις κατοικοῦν ἐν τῇ ἐδρᾷ τοῦ δικαστηρίου, ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἐὰν κατοικοῦν ἐκτὸς

αυτῆς, ἐντὺς δὲ ἐξήκοντα ἡμερῶν ἐὰν κατοικοῦν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς.

2. Παρελθούσης τῆς ἐν παρ. 1 προθεσμίας ἀπράκτου, οἱ ἰσχυρισμοὶ θεωροῦνται ὡς μὴ υποβληθέντες, ἢ δὲ ἀπόφασις καθίσταται τελεσιδικία ἀπὸ τῆς παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, μὴ ἐπιτερομένου κατ' αὐτῆς οὐδενὸς ἐνδίκου μέσου.

*Ἀρθρον 667.

1. Κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν παραπεμφθέντων ἰσχυρισμῶν εἶναι ἀπαράδεκτος ἡ προβολὴ νέων ἰσχυρισμῶν.

2. Ἐὰν κριθῶν βάσιμι ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει οἱ ἰσχυρισμοί, τὸ δικαστήριον μεταρρυθμίζει ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν ἀπόφασιν, ἄλλως ἐπικυροῖ αὐτήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Διαφοραὶ παρὰδότεως ἢ ἀποδόσεως μισθίου.

*Ἀρθρον 668.

Κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρῶν 669 ἕως 683 δικάζονται διαφοραὶ ἐκ μισθώσεως πράγματος ἢ ἄλλου προσδοφόρου ἀντικειμένου ἢ ἐξ ἐπιμόρτου ἀγροληψίας ἀναφερόμεναι εἰς τὴν δι' οἰονδήποτε λόγον παρὰδοσιν ἢ ἀπόδοσιν τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου.

*Ἀρθρον 669.

1. Ὁ εἰρηνοδίκης εὐθὺς ὡς ὑποβληθῇ εἰς αὐτὸν ὁ φάκελος τῆς δικαγραφίας ὑποχρεοῦται νὰ ὀρίσῃ παρὰχρήμα δικάσιμον πρὸς συζήτησιν τῆς ἀγωγῆς δι' ἀπλῆς σημειώσεως ἐπὶ τοῦ κατατιθεμένου δικογράφου, τηρουμένων τῶν ἐν ἀρθρῳ 232 παρ. 2 ὁριζομένων.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 231, 232 παρ. 1 καὶ 240 δὲν ἐφαρμόζονται.

*Ἀρθρον 670.

Μέχρι τῆς πρώτης ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησεως ὁ ἐνάγων δικαιούται νὰ μεταβάλῃ τὴν βάσιν τῆς ἀγωγῆς ὅτε κατ' αἵτησιν τοῦ ἐναγομένου ὁ εἰρηνοδίκης δικαιούται νὰ ἀναβάλῃ τὴν συζήτησιν εἰς μεταγενεστέραν δικάσιμον ἀμέσως ὀρίζομένην.

*Ἀρθρον 671.

Ἡ ἐνώπιον τοῦ ἀκροατηρίου συζήτησις τερματίζεται εἰς μίαν δικάσιμον. Ἀπόφασις περὶ ἀποδείξεως οὐδέποτε ἐκδίδεται. Οἱ διαδίκαι: μέχρι πέρας τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησεως προτάγουν πάντα τὰ ἀποδεικτικά αὐτῶν μέσα, ὁ δὲ εἰρηνοδίκης ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ τὸ ταχύτερον τὴν ἀπόφασιν.

*Ἀρθρον 672.

1. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ μὴ πληροῦντα τοὺς ὅρους τοῦ νόμου ἀποδεικτικά μέσα.

2. Ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη αὐτοψίας, ὁ εἰρηνοδίκης ἐνεργεῖ αὐτὴν ὀρίζων κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν διὰ προφορικῆς ἀνακρινώσεως τοῦ καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς διεξαγωγῆς αὐτῆς, ἢ προσπακτουμένης προσκλήσεως τῶν διαδίκων νὰ ἐμφανισθῶν κατ' αὐτήν. Τὸ πόρισμα τῆς αὐτοψίας καταχωρίζεται εἰς τὴν ἀπόφασιν.

3. Ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη πραγματογνωμοσύνης, ὁ εἰρηνοδίκης ὀρίζει κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν διὰ προφορικῆς ἀνακρινώσεως τοῦ καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά τοὺς πραγματογνώμονας, τὸ δέμα, τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς διεξαγωγῆς αὐτῆς. Ὁ χρόνος τῆς διεξαγωγῆς οὐδέποτε εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι μείζων τῶν ὀκτῶ ἡμερῶν. Οἱ πραγματογνώμονες δύνανται νὰ ἐκθέσουν τὸ πόρισμα αὐτῶν καὶ προφορικῶς εἰς τὴν γραμματείαν τοῦ δικαστηρίου, συντασσομένου πρακτικοῦ, μὴ προσπακτουμένης προσκλήσεως τῶν διαδίκων ὅπως παραστῶν κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ οὐδὲ τῆς ἀναγνώσεως τούτου εἰς αὐτοὺς ἐὰν παρίστανται.

4. Ἐπαχθεῖς ὁρκος ἐπιβάλλεται μόνον ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ εἰρηνοδίκου εἶναι ἀναγκαία ἢ ἐπιβολὴ αὐτοῦ πρὸς μὲν τῶν τῆς πεποιθήσεώς του, ἐὰν δὲ ὁ ὁμῶς εἶναι παρών, δίδεται κατὰ τὴν αὐτὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν.

*Ἀρθρον 673.

Αἱ τελεσιδίκαι ἀποφάσεις ἀποτελοῦν δεδικασμένον μόνον ὡς πρὸς τὸ κριθὲν ζήτημα τῆς παρὰδότεως ἢ ἀποδόσεως τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου οὐχὶ δὲ ὡς πρὸς τὰ παρεμπιπτόντως κριθέντα.

*Ἀρθρον 674.

1. Ἡ προθεσμία ἀνακοπῆς ἐρημοδικίας εἶναι ὀκτῶ ἡμερῶν, τῆς δὲ ἐφέσεως, ἀναψηλαφήσεως καὶ ἀναιρέσεως δέκα πέντε ἡμερῶν, ἐὰν ὁ δικαιούμενος εἰς τὴν ἀσκησιν αὐτῶν διαμένῃ εἰς τὴν ἡμεδαπὴν, τριάνοντα δὲ ἡμερῶν, ἐὰν διαμένῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς.

2. Ἡ προθεσμία τῆς αἰτήσεως ἐπαναφορᾶς τῶν πραγμάτων εἰς τὴν προτέραν κατὰστασιν εἶναι ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἄρσεως τοῦ συνιστῶντος τὴν ἀνωτέραν βίαν κωλύματος ἢ τῆς γνώσεως τοῦ δόλου, οὐχὶ δὲ ἀνωτέρα τῶν ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παρόδου τῆς ἀπολεσθείσης προθεσμίας.

3. Ἡ δικάσιμος διὰ τὴν προφορικὴν συζήτησιν τῶν ἐνδίκων μέσων, πλην τῆς ἀναιρέσεως, πρέπει νὰ ὀρίζεται οὕτως ὥστε μεταξὺ τῆς κλήσεως καὶ τῆς συζήτησεως νὰ μεσολαβῇ προθεσμία ὀκτῶ ἡμερῶν ἐὰν ὁ καλούμενος διαμένῃ εἰς τὴν ἡμεδαπὴν καὶ τριάνοντα ἡμερῶν ἐὰν διαμένῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς. Ἐὰν ἐπὶ πλείονων ὁμοδίκων τινὲς διακρίνουν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς, πρέπει νὰ τηρῇται ἡ προθεσμία τῶν τριάνοντα ἡμερῶν.

*Ἀρθρον 675.

Ἐὰν ἡττηθῇ ἀνακοπὴ ἐρημοδικίας καὶ ὁ εἰρηνοδίκης κρίνῃ αὐτὴν παρὰδεκτὴν καὶ βάσιμον, προδίδει ἀμέσως εἰς τὴν ἔρευναν τῆς οὐσίας τῆς υποθέσεως, ἐκδιδομένης πάντοτε μίᾳς ἀποφάσεως.

*Ἀρθρον 676.

1. Αἱ διατάσσονται παρὰδοσιν ἢ ἀπόδοσιν τῆς χρήσεως μισθίου ἀποφάσεις ὑπόκεινται εἰς ἔφεσιν ἀνεξαρτήτως τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου τῆς δίκης.

2. Οἱ πρόθετοι λόγοι ἐφέσεως καὶ ἡ ἀντέφεσις ἀποκύνται καὶ διὰ τῶν προτάσεων. Ἡ ἀπόρριψις τῆς ἐφέσεως ὡς ἐκ προθέσου ἢ ἀπαράδεκτου ἢ τυπικῶς ἀκύρου συνεπάγεται καὶ τὴν ἀπόρριψιν τῆς ἀντεφέσεως τῆς ἀσκηθείσης μετὰ τὴν λήξιν τῆς διὰ τὸν ἀντεκκαλοῦντα πρὸς ἔφεσιν προθεσμίας.

3. Τὰ ἀρθρα 251 παρ. 1, 671 ἕως 673 καὶ 675 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἐφέσεως.

4. Ἡ ἐνέργεια αὐτοψίας δύναται νὰ ἀνατεθῇ καὶ εἰς ἐν τῶν μελῶν τοῦ δικαστηρίου.

*Ἀρθρον 677.

Τὰ ἀρθρα 669 καὶ 671 ἕως 676 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἀναψηλαφήσεως.

*Ἀρθρον 678.

Ἐὰν γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀναίρεσις, τὸ ἀναιροῦν τὴν ἀπόφασιν τμήμα τοῦ Ἀρείου Πάγου κρατεῖ κατὰ πάσαν περίπτωσιν τὴν ὑπόθεσιν.

*Ἀρθρον 679.

Ἐὰν γίνῃ δεκτὴ αἴτησις ἐπαναφορᾶς τῶν πραγμάτων εἰς τὴν προτέραν κατὰστασιν, τὸ δικαστήριον προδίδει ἀμέσως εἰς τὴν ἔρευναν τῆς οὐσίας τῆς υποθέσεως, ἐκδιδομένης πάντοτε μίᾳς ἀποφάσεως.

*Ἀρθρον 680.

Τὸ δικαστήριον δικαιούται νὰ τάξῃ προθεσμίαν διὰ τὴν παρὰδοσιν ἢ ἀπόδοσιν τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου μέχρι τριάνοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως.

*Ἀρθρον 681.

Ἀποφάσεις καὶ διαταγαὶ ἀφορῶσαι τὴν ἀπόδοσιν τῆς χρήσεως μισθίου ἀκινήτου ἐκτελοῦνται καὶ κατὰ τῶν υπομισθωτῶν, ὡς καὶ κατὰ παντὸς ἐλκοντος τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ἐκ τοῦ μισθωτοῦ ἢ κατέχοντος τὸ μίσθιον δι' αὐτόν.

*Άρθρον 682.

Ἐάν ἐξαφανισθῇ ἀπόφασις διατάσσουσα παράδοσιν ἢ ἀπόδοσιν χρήσεως μισθίου καὶ ἔχῃ ἐκτελεσθῇ αὕτη, ὁ καθ' οὗ ἐγένετο ἢ ἐκτέλεσις δικαιοῦνται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπανεγκατάστασιν αὐτοῦ εἰς τὸ μίσθιον.

2. Ἡ ἐπανεγκατάστασις δύναται νὰ ζητηθῇ δι' αἰτήσεως ὑποβαλλομένης καὶ διὰ τῶν προτάσεων ἐνώπιον τοῦ ἐξαφανίσαντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου μέχρι πέρατος τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως ἢ δι' ἀγωγῆς ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου δικαιοκρίτου κατὰ τὴν εἰδικὴν ταύτην διαδικασίαν, ἢ ἀπόφασις ὁμοῦ τοῦ εἰρηνοδίκου εἰς οὐδὲν ἐνδίκον μέτον ὑπόκειται.

3. Ἡ διατάσσουσα τὴν ἐπανεγκατάστασιν ἀπόφασις ἐκτελεῖται καὶ κατὰ παντὸς ἔλκοντος τὰ δικαιώματά του ἐκ τῷ καθ' οὗ διετάχθη ἢ ἐπανεγκατάστασις.

*Άρθρον 683.

Ἡ ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου μέχρι τέλους τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως καταβολὴ ὧλων τῶν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεως ὀφειλομένων ληξιπρόθεσμων μισθωμάτων καὶ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων ἐπάγεται κατάρρησιν τῆς δίκης περὶ ἀποδόσεως τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου λόγω καταγγελίας τῆς μισθώσεως διὰ καθυστέρησιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει μισθωμάτων καὶ καθιστᾷ ἄνευ ἀποτελέσματος τὴν γενομένην καταγγελίαν. Τὰ δικαστικὰ ἐξόδα ὀρίζονται παραρρήμα κατὰ τὴν συζητήσιν ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου. Ἐάν ὁ μισθωτὴς ἐκ δυστροπίας ἐπαυλιγμένως καθυστέρῃ μισθώματα, δὲν καταργεῖται ἡ δίκη καὶ διατάσσεται ἡ ἀπόδοσις τοῦ μισθίου.

*Άρθρον 684.

Ἡ ἀσκήσις ἀγωγῆς ἀποδόσεως τῆς χρήσεως μισθίου ἰσχύει ὡς καταγγελία τῆς συμβάσεως. τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ οὐσιστικοῦ δικαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Διαταγὴ ἀποδόσεως τῆς χρήσεως μισθίου.

*Άρθρον 685.

Κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρῶν 686 ἕως 690 δύναται νὰ ζητηθῇ ἡ ἐκδοσις διαταγῆς ἀποδόσεως τῆς χρήσεως μισθίου ἀκινήτου ἐφ' ὅσον ἡ μίσθωσις ἀποδεικνύεται ἐγγράφως 1) ἐν περιπτώσει λήξεως τῆς μισθώσεως λόγω παρελεύσεως τοῦ χρόνου δι' ὃν συνωμολογήθη ἢ, ἐάν ἡ μίσθωσις συνωμολογήθη ἢ λογίζεται ἀρίστου διαρκείας, λόγω ἐγγράφου καταγγελίας αὐτῆς κοινοποιηθείσης εἰς τὸν μισθωτὴν διὰ δικαστικοῦ κλητήρος, 2) ἐν περιπτώσει καταγγελίας τῆς μισθώσεως διὰ καθυστέρησιν μισθωμάτων.

*Άρθρον 686.

Κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρῶν 687 ἕως 690 ἐφαρμόζονται καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 645, 646, 647 παρ. 1, 648, 649, 652, 653 παρ. 2 καὶ 3, 654 καὶ 655.

*Άρθρον 687.

1. Ἡ αἴτησις ἢ ἡ ἐκδοσις πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ, πλὴν τῶν ἐν ἀρθροῖς 119 ἢ 118 ὀριζομένων, α) αἴτημα ἐκδόσεως διαταγῆς ἀποδόσεως τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου ἀκινήτου, β) μνείαν τοῦ τόπου ἐνθα τοῦτο εὑρίσκεται, γ) περιγραφὴν αὐτοῦ, δ) μνείαν τοῦ ἐγγράφου δι' οὗ ἀποδεικνύεται ἡ μίσθωσις, ε) τὴν ἡμερομηνίαν τῆς λήξεως τῆς μισθώσεως καὶ στ) ἐν περιπτώσει καταγγελίας τὰ ὁμαλοιοῦντα αὐτὴν πραγματικὰ περιστατικά καὶ μνείαν τοῦ ἀποδεικτικοῦ ἐπιδόσεως τῆς καταγγελίας.

2. Ὁ ἐκμισθωτὴς πρέπει νὰ θεσπίσῃ ἐνὸρκως ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου, εἰς μὲν τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθροῦ 685 ἀρ. 1. ὅτι ἡ μίσθωσις πράγματι ἔληξεν, εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθροῦ 685 ἀρ. 2. τὰς συμφωνηθημένας ἢ εἰδισμένας προθεσμίας καταβολῆς τοῦ μισθώματος, τὸ συνωμολογηθὲν καὶ καταβεβλημένον μίσθωμα καὶ τὸ ποσὸν τῶν καθυστερουμένων ληξιπρόθεσμων μισθωμάτων, ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν ἀποδεικνύονται ἐγγράφως.

3. Εἰς τὴν αἴτησιν πρέπει νὰ ἐπισυνάπτεται τὸ ἐγγράφον διὰ τοῦ ὁποίου ἀποδεικνύεται ἡ μίσθωσις, τὸ ἀποδεικτικὸν ἐπιδόσεως τῆς καταγγελίας τῆς μισθώσεως καὶ πᾶν ἄλλο ἐγγράφον σχετικὸν μετὰ τὴν μίσθωσιν.

*Άρθρον 688.

Ὁ εἰρηνοδίκης, ἐάν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἢ αἰτήσεις εἶναι κατὰ νόμον καὶ κατ' οὐσίαν βάσιμος, δέχεται ταύτην, διατάσσει τὸν μισθωτὴν νὰ ἀποδώσῃ τὴν χρῆσιν τοῦ μισθίου καὶ καταδικάζει αὐτὸν εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνην.

*Άρθρον 689.

Ἡ διαταγὴ ἀποδόσεως τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου καταρτίζεται ἐγγράφως καὶ πρέπει νὰ περιέχῃ 1) τὸ ὄνοματεπώνυμον τοῦ ἐκδίδοντος τὴν διαταγὴν δικαστοῦ, 2) τὸ ὄνοματεπώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ αἰτούντος καὶ τοῦ καθ' οὗ ἡ αἴτησις, 3) περιγραφὴν τοῦ μισθίου, 4) τὴν αἰτίαν καὶ τὸν χρόνον λήξεως τῆς μισθώσεως, 5) διαταγὴν ἀποδόσεως τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου, 6) ὑπόμνησιν εἰς τὸν καθ' οὗ ἡ διαταγὴ ὅτι δικαιούται νὰ ἀσκήσῃ ἀνακοπὴν ἐντὸς ὁκτώ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως αὐτῆς καὶ 7) ὑπογραφήν τοῦ δικαστοῦ.

*Άρθρον 690.

1. Ὁ καθ' οὗ ἡ διαταγὴ ἀποδόσεως τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου δικαιούται ἐντὸς ὁκτώ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως αὐτῆς νὰ ἀσκήσῃ ἀνακοπὴν ἐνώπιον τοῦ ἐκδίδοντος αὐτὴν εἰρηνοδίκου.

2. Ἡ μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 προθεσμίας ἀσκημένη ἀνακοπὴ εἶναι παραδεκτὴ ἐάν δὲν ἐγένετο εἰσέτι ἡ ἀπόδοσις τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου.

3. Ἡ ἀνακοπὴ κατὰ τῆς διαταγῆς πρὸς ἀπόδοσιν τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου δικάζεται κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρῶν 669 ἕως 683.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Ἐργατικαὶ διαφοραί.

*Άρθρον 691.

Κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρῶν 692 ἕως 720 δικάζονται 1) αἱ διαφοραὶ ἐκ παροχῆς ἐξηρητημένης ἐργασίας ἢ καὶ ἐξ οἰασθῆκατος ἄλλης αἰτίας ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς μεταξὺ ἐργαζομένων ἢ τῶν διαιτῶν τῶν ἢ τῶν κατὰ νόμον δικαιουμένων ἐκ τῆς παροχῆς τῆς ἐργασίας τῶν καὶ τῶν ἐργοδοτῶν ἢ τῶν διαιτῶν αὐτῶν, 2) αἱ διαφοραὶ ἐκ παροχῆς ἐξηρητημένης ἐργασίας ἢ καὶ ἐξ οἰασθῆκατος ἄλλης αἰτίας ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς μεταξὺ τῶν ἀπὸ κοινοῦ ἐργαζομένων παρὰ τῷ αὐτῷ ἐργοδοτῇ, 3) αἱ διαφοραὶ ἐκ συλλογικῆς συμβάσεως ἐργασίας ἢ ἐκ διατάξεων ἐξομοιουμένων πρὸς διατάξεις συλλογικῆς συμβάσεως μεταξὺ τῶν ὑπαγομένων εἰς αὐτάς ἢ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τρίτων, 4) αἱ διαφοραὶ μεταξὺ ἐπαγγελματιῶν ἢ βιοτεχνῶν πρὸς ἀλλήλους ἢ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν πελατῶν αὐτῶν ἐκ τῆς παροχῆς ἐργασίας ἢ εἰδῶν ὑπ' αὐτῶν κατασκευασθέντων, 5) αἱ διαφοραὶ μεταξὺ ὁργανισμῶν κοινωνικῆς ἀσφαλείσεως καὶ τῶν εἰς αὐτοὺς ἡτθαλισμένων ἢ τῶν διαιτῶν αὐτῶν ἢ τῶν κατὰ νόμον δικαιουμένων ἐκ τῆς σχέσεως ἀσφαλείσεως.

*Άρθρον 692.

Αἱ ἐν ἀρθρῳ 691 διαφοραὶ δύνανται νὰ εἰσχωρῶν καὶ εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ τόπου ἐνθα ὁ ἐργαζόμενος παρέχει ἢ, ἐν περιπτώσει λύσεως τῆς σχέσεως, παρέσχε κατὰ τὸν ἀμέσως πρὸ τῆς λύσεως χρόνον τὴν ἐργασίαν του.

*Άρθρον 693.

1. Οἱ διαιτῆται δύνανται νὰ κρίνται ἐνώπιον τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου καὶ τοῦ εἰρηνοδικείου αὐτοπροσώπως ἢ μετὰ ἢ διὰ πληρεξουσίου δικηγόρου ἢ οἱ μὲν ἐργαζόμενοι δι' ἐτέρου ἐργαζομένου ἀσκούντος τὸ αὐτὸ κατ' εἶδος ἐπαγγελματιῶν οἱ δὲ ἐργοδοταὶ δι' ὑπαλλήλου αὐτῶν.

2. Ἡ πληρεξουσιότης δύναται νὰ δοθῇ καὶ δι' ἰδιωτικῷ ἐγγράφῳ ἢ διὰ σημειώσεως κάτωθι τοῦ κοινοποιηθέντος διαγγράφου τῆς ἀγωγῆς ἢ κλήσεως πρὸς συζήτησιν.

*Άρθρον 694.

1. Κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου διαδικασίαν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις αἱ ρυθμίζουσας τὴν διαδικασίαν ἐνώπιον τῶν εἰρηνοδικείων.

2. 'Ο εірηνολίκης κατ' αίτησιν του έναγομένου, υποβάλλο- μένην κατά την πρώτην επ' άκροατηρίου συζήτησιν, δικαιού- ται νά παραπέμψη την έκδίκασιν της διαφοράς εις τὸ μονο- μελὲς πρωτοδικεῖον της περιφερείας του, εἰάν ἐκκρεμῇ ἐνώ- νιον αὐτοῦ άγωγή του έναγομένου κατὰ του έναγοντος δι' ά- πίτησιν ἐκ τῶν ἐν άρθρῳ 691 αναφερομένων ἐπιδικαστικῶν συμφηρισμῶν μετὰ της παραπεμπομένης.

*Άρθρον 695.

1. Εἰς τὰ μονομελῆ πρωτοδικεῖα καὶ εἰρηνοδικεῖα συνι- στῶνται ἐπιτροπαὶ συμβιβασμοῦ ἐπὶ τῶν ἐν άρθρῳ 691 δια- φορῶν.

2. Αἱ ἐπιτροπαὶ συμβιβασμοῦ ἀποτελοῦνται ἐκ τοῦ πρωτο- δίκου ἢ εἰρηνοδίκου ὡς προέδρου, ἐνὸς εκπροσώπου τῶν ἐργα- ζομένων, ἐνὸς εκπροσώπου τῶν ἐργοδοτῶν καὶ ἐξ ἐνὸς ὑπαλ- λήλου τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου ὡς γραμματέως. Ἐν ἑλλείψει γραμματέως ἐκτελεῖ χρέη γραμματέως ἐν ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ὀρίζομενον ὑπὸ τοῦ προέδρου.

*Άρθρον 696.

1. Μέλη ἐπιτροπῶν συμβιβασμοῦ δύνανται νά εἶναι μόνον πολῖται Ἕλληνες, ἄρρενες ἢ θήλειες, συμπληρώσαντες τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἀπὸ τριετίας τοῦλά- χιστον μέλη τῶν ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικεῖου ἢ εἰρηνοδικεῖου ἀνεγνωρισμένων ἐπαγγελματικῶν σωματείων ἢ ἀνεγνωρισμένων ἐνώσεων αὐτῶν ἢ ἄλλων ἀνεγνωρισμένων ἐ- παγγελματικῶν ὀργανώσεων ἐργαζομένων ἢ ἐργοδοτῶν καὶ πράγματι ἀσχοῦντες τὸ ἐπάγγελμα.

2. Δὲν δύνανται νά εἶναι μέλη ἐπιτροπῶν συμβιβασμοῦ α) οἱ μὴ ἀπολαύοντες τῶν πολιτικῶν των δικαιωμάτων, ὡς καὶ οἱ καταδικασθέντες ἐνεκὰ κακοουργήματος ἢ πλημμελήμα- τος καὶ στερηθέντες τῶν πολιτικῶν των δικαιωμάτων κατὰ τὰ ἄρθρα 59 ἕως 63 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, β) οἱ διὰ παρά- βασιν τῶν διατάξεων περὶ προστασίας τῆς ἐργασίας καταδι- κασθέντες καὶ εἰς θάμνον ἐστὶ πλημμελήματος, γ) οἱ διὰ βου- λεύματος παραπεμφθέντες ἐπὶ τινι τῶν ὑπὸ στοιχεῖα α καὶ β τῆς παρούσης παραγράφου ἀναγραφομένων πράξεων, δ) οἱ ἐστερημένοι τῆς ἐλευθέρως διαθέσεως τῆς περιουσίας των, ε) οἱ ἐστερημένοι τῆς ὀράσεως ἢ τῆς ἀκοῆς, στ) οἱ μὴ ἔχοντες ἀπολυτήριον στοιχειώδους ἐκπαίδευσως, ζ) οἱ μὴ κατοικοῦν- τες ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικεῖου ἢ εἰρηνοδικεῖου.

*Άρθρον 697.

Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουρ- γοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὀρίζονται τὰ τῆς συγκροτήσεως καὶ τῆς λειτουργίας τῶν ἐπιτροπῶν συμβιβασμοῦ.

*Άρθρον 698.

Ἡ προσέλευσις τῶν διορισθέντων τακτικῶν καὶ ἀναπληρω- ματικῶν μελῶν κατὰ τὰς συνεδριάσεις ἐπιτροπῶν συμβιβασμοῦ εἶναι ὑποχρεωτική. Τὰ ἀπουσιάζοντα ἄνευ δεδικαστολογημένης αἰτίας τακτικὰ καὶ ἀναπληρωματικὰ μέλη τιμωροῦνται ὑπὸ τοῦ πρωτοδίκου ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἐκα- τὸν ἕως χιλίων δραχμῶν.

*Άρθρον 699.

Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς συμβιβασμοῦ δύνανται νά προτεί- νουν τὴν ἐξαίρεσιν των ἢ νά ἐξαίρεθῶν παρὰ τῶν διαδίκων διὰ τινὰ τῶν ἐν άρθρῳ 53 λόγων. Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς συμβιβασμοῦ ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως εἰάν συντρέχῃ περίπτωσις ἐξαίρεσεως.

*Άρθρον 700.

1. Αἱ άγωγαὶ πρὸ τῆς ὑπόδολῆς αὐτῶν εἰς τὸν πρωτοδίκην ἢ εἰρηνοδίκην διὰ νά ὀρίσῃ δικάσιμον εἰσάγονται ἀμελλητί ἐπι- μελείᾳ τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου ἐνώπιον τῆς ἁρμο- δίας ἐπιτροπῆς συμβιβασμοῦ, καλουμένων τῶν διαδίκων δύο τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς συνεδριάσεως τῆς ἐπιτροπῆς νά παραστῶν κατ' αὐτήν.

2. Ἄνευ εἰσαγωγῆς ἐνώπιον ἐπιτροπῆς συμβιβασμοῦ ὀρίζε- ται δικάσιμος α) εἰάν παρὰ τῷ δικαστηρίῳ δὲν λειτουργῇ ἐπιτροπὴ συμβιβασμοῦ, β) εἰάν ἐξηρέθησαν πάντα τὰ μέλη

τῆς ἐπιτροπῆς συμβιβασμοῦ, γ) εἰάν ὁ έναγόμενος δὲν εἶναι κάτοικος τῆς περιφερείας τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικεῖου ἢ τοῦ εἰρηνοδικεῖου ἢ εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς, δ) εἰάν τῇ αἰτήσει τινὸς τῶν διαδίκων ἤθελε κριθῇ παρὰ τοῦ πρωτοδίκου ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ ἐκδίκασις τῆς ὑποθέσεως κατεπεύγουσα, ε) εἰάν προκηγῇ διαδικασία ἐνώπιον συμβιβαστικῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 701, στ) εἰάν οἱ ἐνδιαφερόμενοι προσέλθουν αὐθρο- μήτως διὰ τὴν λύσιν τῆς διαφοράς κατὰ τὸ ἄρθρον 236.

*Άρθρον 701.

1. Ὁ προτιθέμενος νά ἀσκήσῃ άγωγήν δικαιούται πρὸ τῆς καταθέσεως αὐτῆς νά ζητήσῃ τὴν ἐνέργειαν ἀποκρίρας συμ- βιβασμοῦ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς συμβιβασμοῦ τοῦ κατὰ τόπον καὶ καθ' ὕλην ἁρμοδίου δικαστηρίου. Πρὸς τοῦτο ὑποβάλλε- ται αἰτήσις εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν ὁ- ποίαν πρέπει νά ἀναγράφεται συνοπτικῶς τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφοράς.

2. Ἐπιμελείᾳ τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου καλοῦνται οἱ διδῖκοι ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ἐντὸς ὁκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑπόδολῆς τῆς αἰτήσεως.

3. Τὰ ἄρθρα 210 παρ. 3 καὶ 215 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προ- κειμένῳ, ἡ δὲ ἐκκαθάρισις τῶν ἐξόδων γίνεται ὑπὸ τοῦ προ- ἔδρου τῆς ἐπιτροπῆς.

*Άρθρον 702.

Οἱ διδῖκοι ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς συμβιβασμοῦ παρίstan- ται αὐτοπροσώπως, δύνανται ὅμως νά παρσσοῦν καὶ διὰ πλη- ρεξουσίου ἔχοντος τὸ δικαίωμα νά συνομολογῇ συμβιβασμόν, ἐ- φαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 693.

*Άρθρον 703.

Αἱ συνεδριάσεις τῶν ἐπιτροπῶν συμβιβασμοῦ δὲν εἶναι δη- μόσιαι, ἐπιτρέπεται ὅμως ἡ κατ' αὐτάς προσέλευσις τῶν διαδί- κων, τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων αὐτῶν καὶ τῶν πληρεξουσίων των, ὡς καὶ παντὸς ἄλλου εἰς τὸν ὁποῖον ὁ πρόεδρος τῆς ἐπι- τροπῆς ἤθελεν ἐπιτρέψει τοῦτο. Τὰ πρακτικὰ τῆς συζήτη- σεως συντάσσονται συνοπτικῶς. Τὰ ἄρθρα 243, 244, 246 καὶ 268 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

*Άρθρον 704.

1. Ἡ ἐπιτροπὴ συμβιβασμοῦ προσκοθεῖ νά συμβιδάσῃ τοὺς διαδίκους. Τὰ ἄρθρα 211 ἕως 214 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

2. Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς συμβιβασμοῦ ὑποχρεοῦται νά ἐπεξηγῇ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους, ἰδίᾳ εἰς τοὺς ἐργαζο- μένους, τὰς συνεπείας τοῦ προτεινομένου συμβιβασμοῦ.

*Άρθρον 705.

Ἐάν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς ἐπιτροπῆς συμβιβασμοῦ προσέλθῃ μόνον τὸ ἐκ τῶν ἐργαζομένων ἢ μόνον τὸ ἐκ τῶν ἐργοδοτῶν μέλος, ἡ ἐπιτροπὴ συνεδριάζει ἀποτελουμένη ἀπὸ τὸν πρόεδρον καὶ τὸ προσελθὲν μέλος. Ἐάν δὲν προσέλθουν πάντα τὰ τακτικὰ καὶ ἀναπληρωματικὰ μέλη, ὁ πρόεδρος ἐνεργεῖ μόνος τὴν ἀπόπειραν συμβιβασμοῦ.

*Άρθρον 706.

1. Ἐάν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 700 ἐπιτροπῆς συμβιβασμοῦ δὲν ἐμφανισθῇ ὁ έναγων, βεβαιοῦται τοῦτο εἰς τὰ πρακτικὰ καὶ ἡ άγωγή θεωρεῖται ἀνακληθεῖσα. Ἐάν δὲν ἐμφανισθῇ ὁ έναγόμενος, βεβαιοῦται τοῦτο εἰς τὰ πρακτικὰ καὶ ἡ ἀπόπειρα τοῦ συμβιβασμοῦ θεωρεῖται ματαιω- θεῖσα.

2. Ὁ μὴ ἐμφανισθεὶς καταδικάζεται εἰς τὰ ἐξόδα, ἐκκα- θαρτιζόμενα ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς.

*Άρθρον 707.

Ὁ πρωτοδίκης ἢ ὁ εἰρηνοδίκης δὲν ὑποχρεοῦται νά ἀποπει- ραθῇ συμβιβασμόν τῶν διαδίκων κατὰ τὴν πρώτην ἐπ' ἀκροα- τηρίου συζήτησιν εἰάν ἡ άγωγή εἰσλήθῃ ἐνώπιον ἐπιτροπῆς συμβιβασμοῦ.

*Άρθρον 708.

Κατά την διαδικασίαν τῶν άρθρων 692 ἕως 720 δύνανται νὰ ἐναγάζουν ἢ νὰ ἐναχθῶν ἀπὸ κοινοῦ πλείονες ἐργαζόμενοι καὶ ὅταν τὰ δικαιώματα ἢ αἱ ὑποχρεώσεις αὐτῶν προέρχωνται μόνον ἐκ τῆς αὐτῆς νομικῆς αἰτίας.

*Άρθρον 709.

Ἀνεγνωρισμένα ἐπαγγελματικά σωματεῖα ἐργαζομένων ἢ ἐργοδοτῶν, ἀνεγνωρισμένοι ἐνώσεις αὐτῶν ἢ ἐπιμελητήρια διακαιοῦνται 1) νὰ ἀσκοῦν τὰ ἐκ συλλογικῆς συμβάσεως ἢ ἄλλων διατάξεων ἐξομοιουμένων πρὸς διατάξεις συλλογικῆς συμβάσεως δικαιώματα ὑπὲρ τῶν μελῶν αὐτῶν, πλὴν ἂν ταῦτα ἀντιτίθενται ρητῶς, δικαιούμεναι πάντως νὰ παρέμβουν, 2) νὰ παρέμβουν ὑπὲρ τινος τῶν διαδίκων, ἐφ' ὅσον οὗτος εἶναι μέλος αὐτῶν ἢ μέλος τινὸς τῶν ἀποτελουσῶν τὴν ἐνωσιν ὀργανώσεων, 3) νὰ παρέμβουν εἰς πᾶσαν δίκην ἀφορῶσαν τὴν ἐρμηνείαν ἢ ἐφαρμογὴν συλλογικῆς συμβάσεως ἐργασίας τῆς ὁποίας μετέχουν ἢ διατάξεως ἐξομοιουμένης πρὸς διατάξεις τοιαύτης συλλογικῆς συμβάσεως πρὸς προστασίαν τοῦ συλλογικοῦ συμφέροντος τὸ ὁποῖον παρουσιάζει ἢ ἐκέκαστος τῆς δίκης.

*Άρθρον 710.

1. Ἡ ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησις πρέπει κατὰ τὸ δυνατόν νὰ τερματίζεται εἰς μίαν δικάσιμον. Οἱ διάδικοι μέχρι πέρατος τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως προσάγουν πάντα τὰ ἀποδεικτικά αὐτῶν μέσα.

2. Τὸ δικαστήριον ὀφείλει τὸ ταχύτερον νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασίν του.

*Άρθρον 711.

1. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ λάθῃ ὑπ' ὄψιν καὶ μὴ πληροῦντα τοὺς ὅρους τοῦ νόμου ἀποδεικτικά μέσα.

2. Ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη αὐτοψίας, τὸ δικαστήριον ἐνεργεῖ αὐτὴν ὀρίζον κατὰ τὴν συζήτησιν ἐπ' ἀκροατηρίου διὰ προφορικῆς ἀνακοινώσεώς του καταχωρίζομένης εἰς τὰ πρακτικά τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς διεξαγωγῆς αὐτῆς, μὴ προσαπαιτουμένης προσκλήσεως τῶν διαδίκων νὰ ἐμφανισθοῦν κατ' αὐτήν. Τὸ πόρισμα τῆς αὐτοψίας καταχωρίζεται εἰς τὴν ἀπόφασιν.

3. Ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη πραγματογνωμοσύνης, τὸ δικαστήριον ὀρίζει κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν διὰ προφορικῆς ἀνακοινώσεώς του καταχωρίζομένης εἰς τὰ πρακτικά τοὺς πραγματογνώμονας, τὸ θέμα, τὸν χρόνον, ὡς καὶ τὸν τρόπον τῆς διεξαγωγῆς αὐτῆς. Ὁ χρόνος τῆς διεξαγωγῆς οὐδέποτε εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι μείζων τῶν ὀκτῶ ἡμερῶν. Οἱ πραγματογνώμονες δύνανται νὰ ἐκθέσουν τὸ πόρισμα αὐτῶν καὶ προφορικῶς εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου, συντασσομένου πρακτικοῦ. Δὲν ἀπαιτεῖται πρόσκλησις τῶν διαδίκων ὅπως παρastoῦν κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ, οὐδὲ ἡ ἀνάγκη, δίδεται κατὰ τὴν αὐτὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν.

4. Ἐπαχθῆς ὁρκος ἐπιβάλλεται μόνον ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου εἶναι ἀναγκαῖα ἢ ἐπιβολὴ αὐτοῦ πρὸς μὀρφωσιν τῆς πεποιθήσεώς του, ἐὰν δὲ ὁ ὁμῶς εἶναι παρών, δίδεται κατὰ τὴν αὐτὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν.

*Άρθρον 712.

Ἐὰν κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν δὲν ἐμφανισθῇ ἢ ἐμφανισθῇ καὶ δὲν μετάσχῃ προσηκόντως αὐτῆς τις τῶν διαδίκων, ἡ διαδικασία προβαίνει ὡς ἐὰν ἦσαν πάντες οἱ διάδικοι παρόντες.

*Άρθρον 713.

Τὸ δικαστήριον ἐὰν κρίνῃ παραδεκτὴν καὶ βᾶσιμον τὴν ἀνακοπὴν ἐρημοδικίας, προβαίνει ἀμέσως εἰς τὴν ἐρευναν τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως.

*Άρθρον 714.

1. Οἱ πρόσδετοι λόγοι ἐφέσεως καὶ ἡ ἀντέφεσις ἀσκοῦνται καὶ διὰ τῶν προτάσεων.

2. Τὰ ἄρθρα 708 ἕως 713 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἐφέσεως.

*Άρθρον 715.

Τὰ ἄρθρα 708 ἕως 714 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἀναψηλαφῆσεως.

*Άρθρον 716.

Ἐὰν γίνῃ δαλτὴ αἰτησις ἐπαναφορᾶς τῶν πραγμάτων εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν, τὸ δικαστήριον προβαίνει εἰς τὴν ἐρευναν τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως.

*Άρθρον 717.

1. Διὰ συμφωνίας τῶν διαδίκων αἱ ἐν ἄρθρῳ 691 διαφοραὶ δύνανται νὰ ὑπαχθῶν πρὸς ἐκδίκασιν κατὰ πρῶτον βαθμὸν δικαιοδοσίας εἰς τὰς ἀρμοδίας ἐπιτροπὰς συμβιβασμοῦ.

2. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 συμφωνία πρέπει νὰ συνομολογῇται ἐγγράφως ἢ προφορικῶς καὶ νὰ προτείνεται κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς ἐπιτροπῆς συμβιβασμοῦ, καταχωρίζεται δὲ εἰς τὰ πρακτικά.

*Άρθρον 718.

Ἐὰν συμφωνήσῃ ἡ ἐκδίκασις τῆς διαφορᾶς παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς συμβιβασμοῦ, αὕτη συζητεῖ καὶ ἀποφασίζει κατὰ τὴν συνεδρίαν πρὸς ἀπόπειραν συμβιβασμοῦ ἢ ἀναβάλλει τὴν συζήτησιν δι' ὀρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν.

*Άρθρον 719.

1. Ἡ συζήτησις ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς γίνεται δημοσίᾳ.

2. Τὰ ἄρθρα 692 ἕως 694, 698, 699, 704, 708 ἕως 713, 715, 716 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

3. Ἡ ψηφοφορία κατὰ τὴν διάσκεψιν γίνεται ψηφίζοντος πρῶτου τοῦ ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἐκπροσώπου τῶν ἐργαζομένων, κατόπιν τοῦ ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἐκπροσώπου τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τελευταίου τοῦ προέδρου. Ἐτελῶσης ἰσοψηφίας ἐπικρατεῖ ἡ ψῆφος τοῦ προέδρου.

*Άρθρον 720.

Αἱ ἀποφάσεις τῶν ἐπιτροπῶν συμβιβασμοῦ ἔχουν τὴν ἰσχὺν καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀποφάσεων τοῦ δικαστηρίου παρὰ τῷ ὁποίῳ λειτουργεῖ ἡ ἐπιτροπὴ, ὑπόκεινται δὲ εἰς τὰ αὐτὰ ἔνδικα μέσα, ὡς καὶ εἰς αἰτησιν ἐπαναφορᾶς τῶν πραγμάτων εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν καὶ εἰς τριτανάκοπὴν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Διαφοραὶ ἐξ ἀμοιβῶν διὰ τὴν παροχὴν ἐργασίας.

*Άρθρον 721.

Κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν άρθρων 722 ἕως 725 δικάζονται: 1) αἱ διαφοραὶ διὰ τὰς ἀμοιβὰς καὶ τὰ ἐξόδα δικηγόρων, συμβολαιογράφων, νομίμως διωρισμένων δικολάβων, ἀμίσθων δικαστικῶν κλητῆρων, ἱατρῶν, ὀδοντιάτρων, κτηνιάτρων, διπλωματούχων μαθῶν, διπλωματούχων ἀνωτάτων σχολῶν μηχανικῶν καὶ χημικῶν, νομίμως διωρισμένων μεσιτῶν ἢ τῶν καθολικῶν διαδόχων πάντων τούτων καὶ τῶν πελατῶν ἢ τῶν καθολικῶν διαδόχων αὐτῶν, ὅπωςδὴποτε καὶ ἂν χαρακτηρίζεται ἡ μεταξὺ αὐτῶν σχέσις καὶ ἀδιαφόρως τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ συμφωνίας περὶ καθορισμοῦ τῆς ἀμοιβῆς ἢ τοῦ τρόπου καταβολῆς αὐτῆς, 2) αἱ διαφοραὶ διὰ τὰς ἀμοιβὰς, ἀποζημιώσεις καὶ τὰ ἐξόδα πραγματογνωμόνων, ἐκτελεστῶν διαθηκῶν, ἐκκαθαριστῶν κληρονομίας, ἐκκαθαριστῶν ἐταιριῶν, ἢ νομικῶν προσώπων, μετεγγυούχων, διαχειριστῶν ἐπὶ ἰδιοκτησίας κατ' ὀρόφους ἢ τῶν καθολικῶν διαδόχων πάντων τούτων καὶ τῶν εἰς καταβολὴν ὑποχρέων ἢ τῶν καθολικῶν διαδόχων αὐτῶν, ἀδιαφόρως τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ συμφωνίας καθορισμοῦ τῆς ἀμοιβῆς, 3) αἱ διαφοραὶ διὰ τὰς ἀποζημιώσεις ἢ ἀμοιβὰς καὶ τὰ ἐξόδα τῶν ἐνώπιον πολιτικῶν δικαστηρίων ἢ διαιτητῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων, πραγματογνωμόνων, ἐρμηνέων, ὡς καὶ τῶν ὑπὸ οἰασθῆποτε δικαστικῆς ἀρχῆς διορισθέντων πραγματογνωμόνων, ἐρμηνέων, μετεγγυούχων, διαχειριστῶν, ἐκκαθαριστῶν, φυλάκων, ἐκτιμητῶν ἢ τῶν καθολικῶν διαδόχων πάντων τούτων καὶ τῶν εἰς καταβολὴν ὑποχρέων ἢ τῶν καθολικῶν διαδόχων αὐτῶν.

*Άρθρον 722.

1. Διαφοραί διὰ τὰς ἀμοιβὰς καὶ τὰ ἔξοδα δικηγόρων, συμβολαιογράφων, νομίμως διορισμένων δικολάβων καὶ ἀμίσθων δικαστικῶν κλητῆρων δύνανται νὰ εἰσαχθῶν καὶ εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ τόπου ἐνθα εἶναι διορισμένοι.

2. Διαφοραί διὰ τὰς ἀμοιβὰς καὶ τὰ ἔξοδα ἱατρῶν, ὁδοντιάτρων, κτηνιάτρων, διπλωματούχων ἀνωτάτων σχολῶν μηχανικῶν καὶ χημικῶν καὶ νομίμως διορισμένων μεσιτῶν δύνανται νὰ εἰσαχθῶν καὶ εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ τόπου ἐνθα ἀσχοῦν τὸ ἐπάγγελμα αὐτῶν.

3. Διαφοραί διὰ τὰς ἀμοιβὰς καὶ τὰ ἔξοδα διαιτητῶν καὶ διαιτητῶν πραγματογνωμόνων δύνανται νὰ εἰσαχθῶν καὶ εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ τόπου ἐνθα διεξήχθη ἡ διαιτησία ἢ ἡ διαιτητικὴ πραγματογνωμοσύνη.

4. Διαφοραί διὰ τὰς ἀμοιβὰς καὶ τὰ ἔξοδα ἐκτελεστῶν διαθήκης δύνανται νὰ εἰσαχθῶν καὶ εἰς τὸ δικαστήριον τῆς γενικῆς δωσιδικίας τοῦ κληρονομούμενου κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του.

5. Διαφοραί διὰ τὰς ἀμοιβὰς ἢ ἀποζημιώσεις καὶ τὰ ἔξοδα τῶν ἐνώπιον πολιτικῶν δικαστηρίων ἢ διαιτητῶν ἐξεταζομένων μαρτύρων, πραγματογνωμόνων καὶ ἐρμηνέων ὑπάγονται ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ δικαστήριον ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐξετάσθησαν οὗτοι ἢ εἰς τὸ δικαστήριον, εἰς τὸ ὁποῖον κατετέθη ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις.

*Άρθρον 723.

1. Κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου διαδικασίαν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις αἱ ρυθμιζούσαι τὴν διαδικασίαν ἐνώπιον τῶν εἰρηνοδικείων.

2. Ὁ εἰρηνοδίκης κατ' αἴτησιν τοῦ ἐναγομένου, ὑποβαλλομένην κατὰ τὴν πρώτην ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν, δικαιούται νὰ παραπέμψῃ τὴν ἐκδίκασιν τῆς διαφορᾶς εἰς τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον τῆς περιφερείας του, ἐὰν ἐκκρεμῇ ἐνώπιον αὐτοῦ ἀγωγή τοῦ ἐναγομένου κατὰ τοῦ ἐνάγοντος δι' ἀπαίτησιν ἐκ τῶν ἐν ἀρθρῷ 721 ἀναφερομένων ἐπιδεκτικῶν συμψηφισμοῦ μετὰ τῆς παραπεμπομένης.

*Άρθρον 724.

Τὸ δικέγραφο τῆς ἀγωγῆς ἢ ἡ ἐκθεσις πρέπει νὰ περιέχῃ πλὴν τῶν ἐν ἀρθρῷ 217 ὀριζομένων καὶ πίνακα ἀναγράφοντα λεπτομερῶς τὰς αἰτουμένας ἀμοιβὰς ἢ ἀποζημιώσεις καὶ ἔξοδα. Ἐκάστη ἐργασία ἢ πράξις πρέπει νὰ ἀναγράφεται κεχωρισμένως καὶ ἐναντι αὐτῆς ἰδιαιτέρως ἢ ἀμοιβῇ ἢ ἡ ἀποζημιώσις καὶ τὰ καταβληθέντα ἔξοδα, μετὰ δὲ τὴν ἀπαρίθμησιν αὐτῶν πρέπει νὰ ἀναγράφεται τὸ ἄθροισμα τῶν ἀμοιβῶν ἢ τῶν ἀποζημιώσεων καὶ τῶν δικαστικῶν ἔξόδων. Ἐὰν ἐγένετο προκαταβολὴ ποσοῦ τινός, πρέπει νὰ ἀναγράφεται τοῦτο κάτωθι τοῦ ἄθροίσματος, νὰ ἀφαιρῆται καὶ νὰ σημειοῦται: τὸ συνολικὸν ποσὸν τοῦ ὁποίου ἐπιδιώκεται ἡ πληρωμὴ διὰ τῆς ἀγωγῆς.

*Άρθρον 725.

Τὰ ἀρθρα 710 ἕως 713, 714 παρ. 1 καὶ 716 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Γενικαὶ διατάξεις.

*Άρθρον 726.

1. Κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρῶν 727 ἕως 747 τὰ δικαστήρια εἰς ἐπείγουσας περιπτώσεις ἢ πρὸς ἀποτροπὴν ἐπικειμένου κινδύνου δύνανται νὰ διατάσσουν ἀσφαλιστικά μέτρα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ἢ διατήρησιν δικαιώματος ἢ ρύθμισιν καταστάσεως καὶ νὰ μεταρρυθμίσουν ἢ νὰ ἀνακαλοῦν αὐτά. Τὸ δικαίωμα δύναται νὰ εἶναι ὑπὸ ἀφρεσιν ἢ προθεσμίαν.

2. Τὰ ἀσφαλιστικά μέτρα δύνανται νὰ διαταχθῶν καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀφορώσης τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν δίκης.

*Άρθρον 727.

1. Τὰ ἀσφαλιστικά μέτρα διατάσσονται ὑπὸ τῶν μονομελῶν πρωτοδικείων.

2. Ἐὰν εἶναι καθ' ὕλην ἀρμόδια διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς κυρίας ὑποθέσεως τὰ εἰρηνοδικεῖα, τὰ ἀσφαλιστικά μέτρα διατάσσονται ὑπ' αὐτῶν.

3. Τὰ ἀσφαλιστικά μέτρα διατάσσονται καὶ ὑπὸ τοῦ πλησιεστέρου εἰς τὸν τόπον ἐνθα πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῶν ταῦτα καθ' ὕλην ἀρμοδίου δικαστηρίου.

*Άρθρον 728.

Ἐὰν ἡ κυρία ὑπόθεσις εἶναι ἐκκρεμῆς ἐνώπιον πολυμελοῦς δικαστηρίου, τὰ ἀσφαλιστικά μέτρα διατάσσονται καὶ ὑπὸ τοῦτου, ἐὰν δὲ εἶναι ἐκκρεμῆς ἐνώπιον εἰσηγητοῦ πολυμελοῦς πρωτοδικείου, μόνον ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ.

*Άρθρον 729.

Συμφωνία περὶ παρεκτάσεως τῆς καθ' ὕλην ἀρμοδιότητος καὶ συνομολόγησις διαιτησίας ἐπὶ ὑποθέσεων ἀφορώσων ἀσφαλιστικά μέτρα δὲν ἰσχύει.

*Άρθρον 730.

1. Ἡ αἴτησις κατατίθεται εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου, ἐνώπιον δὲ εἰρηνοδικείων ὑποβάλλεται καὶ προφορικῶς κατὰ τὸ ἀρθρον 218.

2. Ἡ γραμματεῖα τοῦ δικαστηρίου ὑποβάλλει παραχρῆμα τὴν αἴτησιν εἰς τὸν δικαστὴν τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ τὸν εἰρηνοδίκην ὁ ὁποῖος ὀρίζει τὸν τρόπον, ἡμέραν καὶ ὥραν συζήτησεως αὐτῆς, διατάσσει τὴν κλήσιν τῶν καθ' ὧν ἀπευθύνεται ἡ αἴτησις, ὀρίζει τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον θὰ γνωστοποιηθῇ ἡ κλήσις εἰς αὐτοὺς, ὡς καὶ τὸ κατὰ τὴν κρίσιν του χρονικὸν διάστημα τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ μεσολαβήσῃ μετὰ τῆς ἐπιδόσεως τῆς κλήσεως καὶ τῆς συζήτησεως.

3. Ὡς τόπος συζήτησεως δύναται νὰ ὀρισθῇ καὶ ἡ κατοικία τοῦ δικάζοντος ἢ ἄλλος κατὰ τὴν κρίσιν του κατάλληλος διὰ τὴν ταχύτεραν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως. Ἡ συζήτησις δύναται νὰ ὀρισθῇ καὶ κατὰ τὰς Κυριακάς καὶ ἑορτάς.

4. Ἡ γνωστοποίησις γίνεται δι' ἐπιδόσεως ἐγγράφου ἐκδιδόμενου ὑπὸ τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου εἰς τὸ ὁποῖον ἀναγράφεται ὁ τόπος, ἡ ἡμέρα καὶ ἡ ὥρα τῆς συζήτησεως ἢ διὰ τηλεγραφικῆς ἢ τηλεφωνικῆς προσκλήσεως ἐνεργομένης ὑπὸ τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου. Ὁ δικαστὴς τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ ὁ εἰρηνοδίκης δύναται συγχρόνως μὲ τὴν ἐπίδοσιν τῆς κλήσεως νὰ διατάξῃ καὶ τὴν ἐπίδοσιν ἀντιγράφου τῆς αἰτήσεως.

5. Κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς κυρίας ὑποθέσεως ἢ αἰτήσεως δύναται νὰ ὑποβληθῇ καὶ διὰ τῶν προτάσεων ἢ προφορικῶς. Τὸ πολυμελὲς πρωτοδικεῖον δικάζει ἐπὶ αἰτήσεως ἀσφαλιστικῶν μέτρων μόνον κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς κυρίας ὑποθέσεως.

*Άρθρον 731.

1. Εἰς λίαν καταπειγούσας περιπτώσεις ἢ ἐπικειμένου ἀμέσου κινδύνου, τὸ δικαστήριον δικαιούται ἄνευ κλήσεως τοῦ καθ' οὗ ἀπευθύνεται ἡ αἴτησις νὰ προβῇ εἰς τὴν συζήτησιν αὐτῆς.

2. Ἐὰν ὁ αἰτῶν καὶ οἱ καθ' ὧν ἀπευθύνεται ἡ αἴτησις ἐμφανισθῶν ἐκουσίως ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ τοῦ εἰσηγητοῦ τοῦ πολυμελοῦς πρωτοδικείου, προβαίνει οὗτος παραχρῆμα εἰς τὴν συζήτησιν τῆς αἰτήσεως.

*Άρθρον 732.

1. Εἰς τὴν αἴτησιν διὰ τῆς ὁποίας ζητεῖται νὰ διαταχθῶν ἀσφαλιστικά μέτρα πρέπει νὰ ὀρίζεται τὸ αἰτούμενον μέτρον καὶ νὰ ἀναφέρονται συνοπτικῶς τὰ πραγματικὰ περιστατικά τὰ πιθανολογούντα τὸ δικαίωμα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ἢ διατήρησιν τοῦ ὁποίου ζητεῖται τοῦτο ἢ τὴν κατάστασιν τῆς ὁποίας ζητεῖται δι' αὐτοῦ ἡ ρύθμισις, ὡς καὶ τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον ἢ τὴν ἐπείγουσαν περίπτωσιν. Ἐπὶ χρηματικῶν ἀπαιτήσεων πρέπει νὰ ἀναφέρεται τὸ ὀφειλόμενον χρηματικὸν ποσὸν ἢ ἡ χρηματικὴ ἀξία τοῦ ὀφειλομένου ἀντικειμένου.

2. Εἰς τὴν αἴτησιν μεταρρυθμίσεως ἢ ἀνακλήσεως ἀσφαλιστικοῦ μέτρου πρέπει νὰ ἀναφέρονται οἱ λόγοι διὰ τοὺς ὁποίους ζητεῖται ἡ μεταρρυθμίσις ἢ ἡ ἀνάκλησις αὐτοῦ.

*Αρθρον 733.

Αίτησις λήψεως ασφαλιστικών μέτρων κατ' άλλοδαπου Δημοσίου είναι απαράδεκτος άνευ προηγουμένης άδείας του Υπουργού της Δικαιοσύνης.

*Αρθρον 734.

1. 'Επί ύποθέσεων άφωρωσών ασφαλιστικά μέτρα είναι ύποχρεωτική ή προαποδείξις και άρχεί ή πιθανολόγησις τών ισχυρισμών.

2. 'Ο δικαστής του μονομελούς πρωτοδικείου ή ό εισηγητής ή ό είρηνοδίκης δύναται είς έπειγούσας περιπτώσεις νά προβή είς έκδικασιν της αίτησεως και άνευ συμπράξεως γραμματέως, όποτε όφείλει νά τηρή ή ίδιος συνοπτικά πρακτικά.

*Αρθρον 735.

1. Τό δικαστήριον δύναται νά προβή και αύτεπαγγέλτως είς την συλλογήν πάντων τών απαιτουμένων πρós σχηματισμόν της κρίσεως του στοιχείων και δι' άποφάσεως καταχωριζόμενης είς τά πρακτικά, είς τά όποία αναγράφεται τό διατακτικόν και σημειούται συντόμως τό σκεπτικόν, δέχεται ή απορρίπτει έν όλω ή έν μέρει την αίτησιν.

2. 'Εάν τό δικαστήριον κρίνη αναγκαίον, δικαιούται ήμα τη κατάθεσει της αίτησεως και μέχρι της έκδόσεως της άποφάσεως νά έκδώσιν και αύτεπαγγέλτως προσωρινήν διαταγήν, καταχωριζομένην κάτωθι της αίτησεως ή είς τά πρακτικά, περί τών ληπτέων άμέσως μέχρι της έκδόσεως της άποφάσεως του μέτρων πρós έξασφάλισιν ή διατήρησιν του δικαιώματος ή ρύθμισιν της καταστάσεως.

3. 'Η διατάσσουσα ασφαλιστικά μέτρα άποφασίς πρέπει νά όρίξη τό ασφαλιστικόν μέτρον, ώς και τό δικαίωμα είς την έξασφάλισιν ή διατήρησιν του όποίου αποδίδεται τούτο ή την κατάστασιν ή όποία ρυθμίζεται δι' αυτού.

*Αρθρον 736.

1. Τό δικαστήριον διατάσσει τά κατά την κρίσιν του ένδειγμένα έκάστοτε ασφαλιστικά μέτρα και δέν ύποχρεούται νά διατάξη τό αίτούμενον.

2. Πρós έξασφάλισιν ή διατήρησιν του αυτού δικαιώματος δύνανται νά διαταχθούσιν πλείονα ασφαλιστικά μέτρα, εάν είναι τούτο αναγκαίον.

3. Περισσότερα ασφαλιστικά μέτρα από όσα είναι αναγκαία πρós άποφυγήν του έπικαιμένου κινδύνου ή δια τήν ρύθμισιν της έπειγούσης περιπτώσεως δέν πρέπει νά διατάσσωνται και μεταξύ πλείονων πρέπει νά προτιμάται τό όλιγώτερον έπαχθές.

4. Τά ασφαλιστικά μέτρα δέν πρέπει νά συνίστανται είς την ικανοποίησιν του δικαιώματος του όποίου ζητείται ή έξασφάλισις ή ή διατήρησις.

5. Τά ασφαλιστικά μέτρα δέν πρέπει νά προσβάλλουν δικαιώματα τρίτων, ίδίως άν τό ασφαλιζόμενον δικαίωμα είναι ύπό αίρεσιν ή προθεσίαν.

*Αρθρον 737.

1. 'Εάν τό ασφαλιστικόν μέτρον διατάχθι πρós της άσκήσεως της άγωγής δια τήν κυρίαν ύπόθεσιν, ό αίτών ύποχρεούται νά άσκήσιν αυτήν έντός τριάκοντα ήμερών από της έκδόσεως της διατασσούσης αυτό άποφάσεως ή νά επιτύχη έντός της αύτης προθεσμίας την έκδοσιν διαταγής πληρωμής.

2. Τό δικαστήριον δια τής διατασσούσης ασφαλιστικά μέτρα ή και δια μεταγενεστέρας άποφάσεως του δικαιούται και αύτεπαγγέλτως νά συντάξη την κατά την παρ. 1 προθεσίαν ή νά παρατείνη αυτήν ουχί όμως πλέον του ένός έτους.

3. Παρελθούσης της κατά τάς παρ. 1 και 2 προθεσμίας άπράκτου, αίρεται αυτόδικαίως τό ασφαλιστικόν μέτρον.

*Αρθρον 738.

1. Τό δικαστήριον διατάσσει ασφαλιστικά μέτρα δικαιούται και αύτεπαγγέλτως νά ύποχρεώσιν τόν αίτούντα είς έγχυδοσίαν.

2. 'Εάν δέν παρασχεθί ή κατά την παρ. 1 έγχυδοσία έντός της ύπό του δικαστηρίου όρισθείσης προθεσμίας, αίρεται αυτόδικαίως τό ασφαλιστικόν μέτρον.

*Αρθρον 739.

'Επί ασφαλιστικών μέτρων ή άποφασίς έχει προσωρινήν ισχύν και δέν έπηρεάζει την κυρίαν ύπόθεσιν.

*Αρθρον 740.

1. 'Εάν τις δέν συμμετέσχεν ή δέν εκλήθι κατά την συζητήσιν αίτησεως επί της όποίας έξεδόθη άποφασίς διατάσσουσα ασφαλιστικά μέτρα ή μεταρρυθμιζουσα ή ανακαλούσα άποφασιν περί αυτών και έχη έννομον συμφέρον, δικαιούται νά ζητήσιν την ανάκλησιν ή μεταρρυθμίσειν της άποφάσεως παρά του έκδώσαντος αυτήν δικαστηρίου.

2. Τό δικαστήριον δικαιούται νά απορρίψη την αίτησιν ανάκλησεως ή δεχόμενον αυτήν νά μεταρρυθμίση ή νά ανακαλέσιν έν όλω ή έν μέρει την άποφασίν του, ώς και νά διατάξη έγχυδοσίαν.

3. Τό διατάξαν ασφαλιστικά μέτρα δικαστήριον μέχρι της πρώτης συζητήσεως της άγωγής περί της κυρίας ύποθέσεως δικαιούται τη αίτήσει του έχοντος έννομον συμφέρον νά μεταρρυθμίση ή νά ανακαλέσιν έν όλω ή έν μέρει την διατάσσουσαν αυτά άποφασίν του και νά διατάξη έγχυδοσίαν.

*Αρθρον 741.

1. Τό δικάζον την κυρίαν ύπόθεσιν δικαστήριον δικαιούται κατά πάσαν στάσιν της δίκης, τη αίτήσει του έχοντος έννομον συμφέρον διαδίκου ύποβαλλομένη κατά την διάρκειαν της συζητήσεως της κυρίας ύποθέσεως, νά μεταρρυθμίση ή νά ανακαλέσιν έν όλω ή έν μέρει την διατάσσουσαν ασφαλιστικά μέτρα άποφασιν, και νά διατάξη έγχυδοσίαν.

2. 'Εάν ή κυρία ύπόθεσις υπάγεται είς την άρμοδιότητα του πολυμελούς πρωτοδικείου τά δε ασφαλιστικά μέτρα διατάχθησαν δι' άποφάσεως μονομελούς πρωτοδικείου, ό καθ' ου ή αίτησις δικαιούται δι' αυτότελους αίτησεως νά ζητήσιν παρά του άρμοδίου δια τήν κυρίαν ύπόθεσιν πολυμελούς πρωτοδικείου την μεταρρυθμίσειν ή ανάκλησιν έν όλω ή έν μέρει της άποφάσεως ή έγχυδοσίαν και πρós της συζητήσεως της κυρίας ύποθέσεως.

*Αρθρον 742.

1. 'Η διατάξασα ασφαλιστικόν μέτρον άποφασίς ανακαλείται έν όλω ή έν μέρει α) εάν έκδοθί επί της δίκης περί της κυρίας ύποθέσεως όριστική άποφασίς κατά του ζητήσαντος τό ασφαλιστικόν μέτρον και καταστή τελεσίδικος, β) εάν έκδοθί όριστική υπέρ αυτού άποφασίς και έκτελεσθί, γ) εάν συνομολογηθί περί της κυρίας ύποθέσεως συμβιβασμός, δ) εάν παρέλθουν τριάκοντα ήμέραι από της κατ' άλλον τρόπον καταργήσεως ή περατώσεως της δίκης.

2. 'Η κατά την παρ. 1 ανάκλησις γίνεται κατόπιν αίτησεως του έχοντος έννομον συμφέρον, εάν μόν εκκρεμή ή κυρία ύπόθεσις ύπό του δικαστηρίου ένώπιον του όποίου εκκρεμεί αυτή, είς πάσαν δε άλλην περίπτωσιν ύπό του διατάξαντος τό ασφαλιστικόν μέτρον δικαστηρίου.

*Αρθρον 743.

'Αποφασίς δεχόμενα ή απορρίπτουσα αίτήσεις περί ασφαλιστικών μέτρων ή αίτήσεις ανάκλησεως ή μεταρρυθμίσεως άποφάσεων περί αυτών δέν ύπόκεινται είς ανακοπήν έρημοδικίας, έφσιν και αναψηλάφησιν, συγχωρείται όμως κατ' αυτών αίρέσεις δια τούς έν άρθρω 578 λόγους.

*Αρθρον 744.

1. 'Η διατάσσουσα ασφαλιστικόν μέτρον άποφασίς εκτελείται κατά τάς περί αναγκαστικής εκτελέσεως διατάξεις.

2. 'Η εκτέλεσις του διαταχθέντος μέτρου γίνεται άνευ έκδόσεως άπογράφου επί τη βάσει αντιγράφου της διατασσούσης αυτό άποφάσεως, μη απαιτουμένης της προηγουμένης κοινοποιήσεως αντιγράφου αυτής. 'Ο έπισπεύδων την εκτέλεσιν πρέπει επί ποινή άκυρότητος αυτής νά κοινοποιήσιν αντίγραφον της άποφάσεως πρós τόν καθ' ου ή αίτησις έντός όκτώ ήμερών από της εκτελέσεως. Είς τάς περιπτώσεις όμως τών άρθρων 773 και 777 έως 781 απαιτείται ή επίδοσις επίταγής και περαιτέρω πράξεις εκτελέσεως δέν δύναται νά γίνη πρós της παρελεύσεως είκοσι τεσσάρων ώρων από ταύτης.

3. Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 735 παρ. 2 προσωριναὶ διατάχαι ἐκτελοῦνται ἅμα τῇ καταχωρίσει εἰς τὰ πρακτικὰ ἐπὶ τῇ βάσει σημειώσεως τοῦ ἐκδῶσαντος αὐτὰς δικαστοῦ ἢ, ἐὰν εἶναι πολυμελὲς δικαστήριον, τοῦ προέδρου αὐτοῦ.

4. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν περὶ δικαστικῶν ἐξόδων διατάξεων τῶν ἀφορῶσιν αἰτήσεις περὶ ασφαλιστικῶν μέτρων ἀποφάσεων γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει ἀντιγράφου αὐτῶν καὶ κατόπιν κοινοποιήσεως, εἴκοσι τέσσαρας ὥρας πρὸ τῆς ἐκτελέσεως, ἀντιγράφου τῆς ἀποφάσεως πρὸς τὸν καθ' οὗ ἡ αἴτησις.

Ἀρθρον 745.

Ἐὰν διετάρχθῃσαν ασφαλιστικὰ μέτρα ὑπὸ τὸν ὅρον ἐγγυοδοσίας, δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἐκτέλεσις τῆς διατασσούσης αὐτὰ ἀποφάσεως πρὸ τῆς ἐγγυοδοσίας.

Ἀρθρον 746.

1. Διαφοραὶ ἀφορῶσαι τὴν ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως διατασσούσης ασφαλιστικὰ μέτρα ἢ ἀνακαλούσης ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει ἀποφασίν περὶ αὐτῶν δικάζονται ὑπὸ τοῦ ἐκδῶσαντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου, τηρουμένων καὶ τῶν διατάξεων τῶν ἁρθρῶν 729 ἐπ.

2. Εἰς λίαν ἐπείγουσας περιπτώσεις τὰς κατὰ τὴν παρ. 1 διαφορὰς δικάζει τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον τοῦ τόπου ἐνθα γίνεται ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως, ὅπου δὲ δὲν ὑπάρχει μονομελὲς πρωτοδικεῖον τὸ εἰρηνοδικεῖον, τηρουμένων καὶ τῶν διατάξεων τῶν ἁρθρῶν 729 ἕως 732, 734 ἕως 736, 739 καὶ 743. Τῆς ἀποφάσεως τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ τοῦ εἰρηνοδικείου δύναται νὰ ζητηθῇ ἀνάκλησις δι' οἰονδήποτε λόγον παρὰ τοῦ ἀρμοδίου κατὰ τὴν παρ. 1 δικαστηρίου.

3. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν διατασσουσῶν ασφαλιστικὰ μέτρα ἀποφάσεων δύναται, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἔχοντος ἔννομον συμφέρον, νὰ περιορισθῇ ἐπὶ ὠριμῶν περιουσιακῶν στοιχείων, ἐὰν τὸ δικαστήριον πείθεται ὅτι ταῦτα εἶναι ἐπαρκῆ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ἢ διατήρησιν τοῦ δικαιώματος.

Ἀρθρον 747.

Ἐὰν ἀπορριφθῇ τελεσιδικῶς ὡς ἀβάσιμος ἡ περὶ τῆς κυρίας ὑποθέσεως ἀγωγὴ, ὁ ζητήσας νὰ διαταχθῇ τὰ ασφαλιστικὰ μέτρα ὑποχρεοῦται εἰς ἀποζημίωσιν διὰ τὴν ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῆς διατασσούσης αὐτὰ ἀποφάσεως ἢ ἐκ τῆς παρασχεθείσης ἐγγυήσεως ζημίαν, μόνον ἐὰν οὗτος ἐγνώριζεν ἢ ἐκ βαρείας ἀμελείας ἡγνόει τὴν μὴ ὑπαρξίν τοῦ δικαιώματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἐγγυοδοσία.

Ἀρθρον 748.

Τὸ δικαστήριον δικαιούται νὰ διατάξῃ ὡς ασφαλιστικὸν μέτρον ἐγγυοδοσίαν τοῦ ὀφειλέτου ὑπὲρ τοῦ αἰτούντος διὰ τὴν ἐξασφάλισιν χρηματικῆς ἢ δυναμένης νὰ μετατραπῇ εἰς χρήματα ἀπαιτήσεως ἢ ἄλλου δικαιώματος.

Ἀρθρον 749.

1. Ἐὰν διετάρχθῃσαν ασφαλιστικὰ μέτρα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν χρηματικῆς ἢ δυναμένης νὰ μετατραπῇ εἰς χρήματα ἀπαιτήσεως, τὰ διατάξαν αὐτὰ ἢ τὸ δικάζον τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν δικαστήριον, τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἔχοντος ἔννομον συμφέρον, ὑποχρεοῦται νὰ ἀντικαταστήσῃ τὰ διαταχθέντα ασφαλιστικὰ μέτρα δι' ἐγγυοδοσίας ὑπὲρ τοῦ ζητήσαντος αὐτὰ.

2. Ἐὰν διετάρχθῃσαν ασφαλιστικὰ μέτρα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ἄλλου δικαιώματος, τὸ διατάξαν αὐτὰ ἢ τὸ δικάζον τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν δικαστήριον δικαιούται, τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἔχοντος ἔννομον συμφέρον, μεταρρυθμίζον τὴν περὶ αὐτῶν ἀπόφασιν νὰ διατάξῃ ἐγγυοδοσίαν ὑπὲρ τοῦ ζητήσαντος ταῦτα μόνον ἐὰν κατὰ τὰς περιστάσεις ἐξασφαλίζεται πλήρως τὸ δικαίωμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἐγγραφή προσημειώσεως ὑποθήκης.

Ἀρθρον 750.

1. Τὸ δικαστήριον δικαιούται νὰ διατάξῃ ὡς ασφαλιστικὸν μέτρον τὴν ἐγγραφήν προσημειώσεως ὑποθήκης.

2. Ἡ ἐγγραφή προσημειώσεως ὑποθήκης δύναται νὰ διατάσσεται καὶ ἐὰν δὲν πιθανολογηθῇ ἐπικείμενος κίνδυνος ἢ ἐπείγουσα ἀνάγκη.

3. Ἡ διατάσσουσα τὴν ἐγγραφήν προσημειώσεως ὑποθήκης ἀπόφασις πρέπει νὰ ὀρίζῃ τὸ δι' αὐτῆς ἀσφαλιζόμενον ποσόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Συντηρητικὴ κατάσχεσις.

Ἀρθρον 751.

Τὸ δικαστήριον δικαιούται νὰ διατάξῃ ὡς ασφαλιστικὸν μέτρον τὴν συντηρητικὴν κατάσχεσιν κινητῶν, ἀκινήτων, ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων ἐπ' αὐτῶν, ἀπαιτήσεων καὶ ἐν γένει πάντων τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τοῦ ὀφειλέτου εἴτε τὴν εὐρίσκονται εἰς χεῖρας αὐτοῦ εἴτε εἰς χεῖρας τρίτου.

Ἀρθρον 752.

Ἡ διατάσσουσα συντηρητικὴν κατάσχεσιν ἀπόφασις πρέπει νὰ καθορίσῃ τὸ ποσὸν διὰ τὸ ὅποιον διατάσσεται αὕτη.

Ἀρθρον 753.

Συντηρητικὴ κατάσχεσις πλοίου ἢ ἀεροσκάφους δύναται νὰ γίνῃ μόνον ἐὰν ἐν τῇ ἀπόφασί ἀναφέρεται εἰδικῶς τὸ πλοῖον ἢ τὸ ἀεροσκάφος ἐπὶ τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ ἐπιβληθῇ.

Ἀρθρον 754.

Ἐὰν ἡ συντηρητικὴ κατάσχεσις ζητῆται διὰ τὴν διατήρησιν ἢ ἐξασφάλισιν νομίμου ἐνεχύρου ἢ ἄλλου κατὰ τὸ οὐσιαστικὸν δίκαιον προνομίου ἐπὶ τοῦ πράγματος, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ πιθανολογηθῇ ἐπικείμενος κίνδυνος ἢ ἐπείγουσα περίπτωσις.

Ἀρθρον 755.

Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ κατασχεθῶν συντηρητικῶς τὰ κατὰ τὰς διατάξεις περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἀκατάσχετα, ὡς καὶ τὰ ὑποκείμενα εἰς ὁρισμένον φθορὰν πράγματα.

Ἀρθρον 756.

Ἡ συντηρητικὴ κατάσχεσις κινητῶν ἢ ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων ἐπ' αὐτῶν εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου γίνεται κατὰ τὰς περὶ ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως διατάξεις ἀνευ προηγούμενης ἐπιδόσεως τῆς διατασσούσης τὴν κατάσχεσιν ἀποφάσεως. Ὁ δικαστικὸς κλητὴρ εἰδοποιεῖ τὸν καθ' οὗ ἡ συντηρητικὴ κατάσχεσις ἐὰν δὲν ἦτο πρῶτον κατ' αὐτὴν περὶ τῆς γενομένης κατασχέσεως δι' ἐγγράφου τοῦ κοινοποιουμένου ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν ἀπὸ τῆς κατασχέσεως ἐὰν ἔχῃ τὴν κατοικίαν τοῦ εἰς τὸν τόπον τῆς κατασχέσεως, ἄλλως τὸν διορισθέντα φύλακα τῶν κατασχεθέντων ὁ ὁποῖος ὑποχρεοῦται νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν ὀφειλέτην. Ὁ δικαστικὸς κλητὴρ συντάσσει ἐκθεσιν περὶ τῆς γενομένης ὑπ' αὐτοῦ εἰδοποιήσεως.

Ἀρθρον 757.

1. Ἡ συντηρητικὴ κατάσχεσις ἀπαιτήσεων ἢ κινητῶν εἰς χεῖρας τρίτου γίνεται δι' ἐπιδόσεως ἀντιγράφου τῆς διατασσούσης αὐτὴν ἀποφάσεως εἰς τὸν τρίτον μετ' ἐπιταγῆς νὰ μὴ ἐξοφλήσῃ τὴν ἀπαιτήσιν ἢ νὰ μὴ παραδώσῃ τὰ κινητὰ καὶ δι' ἐπιδόσεως ἐγγράφου εἰς τὸν καθ' οὗ ἡ κατάσχεσις εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρεται ἢ εἰς χεῖρας τρίτου κατάσχεσις. Ἐπὶ τῆς κατασχέσεως ταύτης ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις περὶ ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως ἀπαιτήσεων ἢ κινητῶν εἰς χεῖρας τρίτου.

2. Ὁ τρίτος, ὁ κατασχὼν καὶ ὁ ὀφειλέτης ἔχουν πάσας τὰς κατὰ τὰς διατάξεις περὶ ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως ἀπαιτήσεων ἢ κινητῶν εἰς χεῖρας τρίτου ὑποχρεώσεις καὶ δικαιώματα. ἐφαρμοζομένης τῆς ὀριζομένης ὑπ' αὐτῶν διαδικασίας διὰ τὴν ἀσκήσιν ἢ διαφύλαξιν αὐτῶν.

Ἀρθρον 758.

1. Ἡ συντηρητικὴ κατάσχεσις πλοίου, ἀεροσκάφους ἢ ἐμπραγματοῦ δικαιώματος ἐπ' αὐτῶν εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου ἢ τρίτου γίνεται διὰ κοινοποιήσεως ἀντιγράφου τῆς διατασσούσης τὴν κατάσχεσιν ἀποφάσεως εἰς τὸν ὀφειλέτην καὶ εἰς τὴν τηροῦσαν τὸ νηολόγιον ἢ τὸ μητρώον εἰς τὸ ὅποιον εἶναι ἐγγεγραμμένον τὸ πλοῖον ἢ τὸ ἀεροσκάφος ἀρμοδίαν ἀρχήν. Ἐὰν ἡ συντηρητικὴ κατάσχεσις γίνεται εἰς χεῖρας τρίτου, ἀντιγράφον τῆς διατασσούσης αὐτὴν ἀποφάσεως κοινοποιεῖται καὶ πρὸς τὸν τρίτον.

2. Ἡ παραγγελία πρὸς ἐπίδοσιν ἀντιγράφου τῆς διατασσούσης τὴν συντηρητικὴν κατάσχεσιν ἀποφάσεως πρέπει νὰ προσδιορίζῃ τὸ πλοῖον, τὸ ἀεροσκάφος ἢ τὸ ἐμπράγματον δικαίωμα τὸ ὁποῖον κατασχέται καὶ τὸ ποσὸν διὰ τὸ ὁποῖον γίνεται ἡ συντηρητικὴ κατάσχεσις.

3. Ἡ τηροῦσα τὸ νηολόγιον ἢ τὸ μητρώον ἀεροσκαφῶν ἀρχὴ ἐγγράφει τὴν συντηρητικὴν κατάσχεσιν εἰς τὸ νηολόγιον ἢ εἰς τὸ μητρώον τῶν ἀεροσκαφῶν, ἐφαρμοζομένων διὰ τὴν ἐγγραφήν, ἐξάλειψιν καὶ σειρὰν τῶν ἐγγραφῶν τῶν περὶ ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως διατάξεων.

*Ἀρθρον 759.

1. Ἡ συντηρητικὴ κατάσχεσις ἀκινήτου ἢ ἐμπραγμάτου δικαιώματος ἐπ' αὐτοῦ εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου γίνεται διὰ κοινοποιήσεως ἀντιγράφου τῆς διατασσούσης τὴν κατάσχεσιν ἀποφάσεως εἰς τὸν ὀφειλέτην καὶ εἰς τὴν τηροῦσαν τὸ βιβλίον κατασχέσεων τῆς περιφερείας τοῦ τόπου εἰς τὴν ὁποίαν κεῖται τὸ ἀκίνητον ἁρμοδίαν ἀρχήν.

2. Ἡ παραγγελία πρὸς ἐπίδοσιν ἀντιγράφου τῆς διατασσούσης τὴν συντηρητικὴν κατάσχεσιν ἀποφάσεως πρέπει νὰ προσδιορίζῃ τὸ ἀκίνητον ἢ τὸ ἐμπράγματον δικαίωμα τὸ ὁποῖον κατασχέται καὶ τὸ ποσὸν διὰ τὸ ὁποῖον γίνεται ἡ συντηρητικὴ κατάσχεσις.

3. Ἡ τηροῦσα τὸ βιβλίον κατασχέσεων ἀρχὴ ἐγγράφει ἀμελλητί τὴν συντηρητικὴν κατάσχεσιν εἰς τὸ βιβλίον κατασχέσεων, ἐφαρμοζομένων διὰ τὴν ἐγγραφήν, ἐξάλειψιν καὶ σειρὰν τῶν ἐγγραφῶν τῶν περὶ ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως διατάξεων.

*Ἀρθρον 760.

1. Ἀπαγορεύεται καὶ εἶναι ἄκυρος ὑπὲρ τοῦ κατασχόντος ἡ διάθεσις τῶν κατασχεθέντων ὑπὸ τοῦ κατ' οὐ ἐγένετο ἡ κατάσχεσις. Ἐπὶ χρηματικῶν ἀπαιτήσεων ἡ ἀπαγόρευσις ἰσχύει μόνον μέχρι τοῦ ποσοῦ διὰ τὸ ὁποῖον ἐγένετο ἡ κατάσχεσις.

2. Τὰ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀποτελέσματα τῆς κατασχέσεως ἄρχονται α) ἐπὶ κατασχέσεως κινητῶν ἢ ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων ἐπ' αὐτῶν εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου, ἀπὸ τῆς κατασχέσεως, ἐὰν οὗτος ἦτο παρὼν κατ' αὐτήν, ἄλλως ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰδοποιήσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 756, β) ἐπὶ κατασχέσεως εἰς χεῖρας τρίτου ἀπαιτήσεων ἢ κινητῶν, ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ ἀνακοινοῦντος τὴν κατάσχεσιν ἐγγράφου εἰς τὸν κατ' οὐ αὕτη κατὰ τὸ ἄρθρον 757, γ) ἐπὶ κατασχέσεως ἀκινήτου, πλοίου, ἢ ἀεροσκάφους ἢ ἐμπραγμάτου δικαιώματος ἐπ' αὐτῶν, ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὸν ὀφειλέτην τῆς διατασσούσης τὴν κατάσχεσιν ἀποφάσεως.

3. Ἐπὶ τῆς συντηρητικῆς κατασχέσεως ἀκινήτου, πλοίου, ἀεροσκάφους ἢ ἐμπραγμάτου δικαιώματος ἐπ' αὐτῶν, ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀκυρότης ἰσχύει ἔναντι τῶν τρίτων μόνον ἐὰν κατὰ τὸν χρόνον τῆς διοθέσεως εἶχε γίνῃ ἡ ἐγγραφή τῆς κατασχέσεως εἰς τὸ βιβλίον κατασχέσεων, τὸ νηολόγιον ἢ τὸ μητρώον ἀεροσκαφῶν.

4. Ἐὰν ἐγένετο κατάσχεσις ἀπαιτήσεως εἰς χεῖρας τρίτου, ἀπαγορεύεται καὶ εἶναι ἄκυρος ὑπὲρ τοῦ κατασχόντος ἡ ὑπὸ τοῦ τρίτου ἐξόφλησις τῆς κατασχεθείσης ἀπαιτήσεως ἢ ὁ συμφησιμὸς αὐτῆς πρὸς μεταγενεστέραν ἀπαιτήσιν. Ἐὰν ἐγένετο κατάσχεσις κινητῶν εἰς χεῖρας τρίτου, ἀπαγορεύεται καὶ εἶναι ἄκυρος ὑπὲρ τοῦ κατασχόντος ἡ ἀπόδοσις ἢ ἡ διάθεσις τῶν κατασχεθέντων.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ οὐσαστικοῦ δικαίου περὶ κτήσεως δικαιωμάτων παρὰ μὴ δικαιούχου ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

*Ἀρθρον 761.

1. Ἐπὶ κατασχέσεως εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου ἢ τρίτου κινητῶν, μένου ταῦτα εἰς χεῖρας τοῦ κατέχοντος αὐτὰ κατὰ τὸν χρόνον τῆς κατασχέσεως, καθισταμένου μεσεγγυούχου.

2. Ἐπὶ κατασχέσεως εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου χρημάτων ἢ ἄλλων πραγμάτων δεκτικῶν κατὰ νόμον καταθέσεως, ὁ δικαστικὸς κλητὴρ ἀφαιρεῖ ταῦτα καὶ προβαίνει ἀμελλητί εἰς δημοσίαν κατάθεσιν αὐτῶν.

3. Ἐπὶ κατασχέσεως εἰς χεῖρας τρίτου χρημάτων ἢ ἄλλων πραγμάτων δεκτικῶν κατὰ νόμον καταθέσεως, ὑποχρεῖται ὁ

τρίτος ἐφ' ὅσον εἶναι ὀφειλέτης νὰ προβῇ εἰς δημοσίαν κατάθεσιν αὐτῶν, ἀμέσως μὲν μετὰ τὴν κατάσχεσιν ἐὰν ἡ κατ' αὐτοῦ ἀπαιτήσις εἶναι ληθιπρόδεσμος, ἄλλως εὐθὺς ὡς λήξη ἡ προδεσμία.

4. Αἱ διατάξεις τῶν παρ. 2 καὶ 3 δὲν ἐφαρμόζονται ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ἢ τρίτος εἶναι τὸ Δημόσιον, νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου ἢ τράπεζα.

*Ἀρθρον 762.

1. Τὸ δικαστήριον διὰ τῆς διατασσούσης τὴν συντηρητικὴν κατάσχεσιν ἢ καὶ διὰ μεταγενεστέρως ἀποφάσεως τοῦ ἢ τὰ δικάζον τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν δικαστήριον, εἰς ἐπείγουσας διὰ περισπτώσεις καὶ ὁ εἰρηνοδίκης τοῦ τόπου ἐνθα κεῖνται τὰ κατασχεθέντα ἢ τῆς κατοικίας τοῦ τρίτου ἐπὶ ἀπαιτήσεων, δικαιούται τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἔχοντος ἔννομον συμφέρον νὰ διορίσῃ μεσεγγυούχον ἄλλο πρόσωπον πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 761 ἀναφερομένων καὶ νὰ διατάξῃ τὴν παράδοσιν τῶν πραγμάτων ἢ τὴν κατάθεσιν τοῦ ὀφειλομένου εἰς αὐτόν.

2. Τὸ κατὰ τὴν παρ. 1 ἁρμοδίον δικαστήριον, τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἔχοντος ἔννομον συμφέρον, δικαιούται νὰ διατάξῃ καὶ πᾶν κατὰ τὰς περιστάσεις διὰ τὴν μεσεγγύησιν πρόσφορον μέτρον.

3. Αἱ ἐν παρ. 1 καὶ 2 αἰτήσεις δικάζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 746 καὶ αἱ ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται ἀμέσως ἀνευ προηγουμένης ἐπιδόσεως αὐτῶν.

4. Δὲν δύναται νὰ διορισθῇ μεσεγγυούχος ὁ ζητήσας νὰ διαταχθῇ ἡ συντηρητικὴ κατάσχεσις ἢ πρόσωπον συνδεδεμένον μετ' αὐτοῦ διὰ συμβάσεως ἐργασίας, πλὴν ἂν συναινῇ εἰς τοῦτο ὁ ὀφειλέτης.

*Ἀρθρον 763.

Αἱ διατάξεις περὶ μεσεγγυούχου ἐπὶ ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 761 καὶ 762 μεσεγγυούχων.

*Ἀρθρον 764.

Ἐὰν τὰ κατασχεθέντα εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου ἢ τρίτου κινητὰ ὑπόκεινται εἰς φθορὰν ἢ ἡ φύλαξις αὐτῶν εἶναι ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀξίαν των θάπνην, τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 762 δικαστήριον διατάσσει τὴν ἐκποίησην αὐτῶν. Τὸ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τίμημα εἶναι κατεσχημένον καὶ κατατίθεται δημοσίως.

*Ἀρθρον 765.

1. Ἡ συντηρητικὴ κατάσχεσις πλοίου κωλύει τὸν ἀπὸ πλοῦν αὐτοῦ, ἀεροσκάφους δὲ τὴν ἀπογείωσιν αὐτοῦ.

2. Ὁ λιμενάρχης ἢ ὁ ἀερολιμενάρχης εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὸν ἀπὸ πλοῦν ἢ τὴν ἀπογείωσιν.

3. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 746 ἁρμοδίον δικαστήριον, τῇ αἰτήσῃ παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον, δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐκτέλεσιν ἐνὸς ἢ περισσοτέρων πλώων τοῦ συντηρητικῶς κατεσχημένου πλοίου ἢ μιᾶς ἢ περισσοτέρων πτήσεων τοῦ συντηρητικῶς κατεσχημένου ἀεροσκάφους, ὅφ' οὓς ὅρους ἤθελε κρίνῃ τοῦτο εὐλογον, πάντως δὲ ἐπὶ ἀσφαλίσει τοῦ σκάφους δι' ἀνάλογον ποσόν.

*Ἀρθρον 766.

Συντηρητικὴ ἢ ἀναγκαστικὴ κατάσχεσις δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἐπὶ συντηρητικῶς ἤδη κατασχεθέντων ἀντικειμένων.

*Ἀρθρον 767.

1. Ὁ κατασχὼν συντηρητικῶς κινητὰ ἢ ἀκίνητα ἢ ἐμπράγματα δικαιώματα ἐπ' αὐτῶν, ἐὰν ἡ ἀγωγή ἐπὶ τῆς κυρίας ὑποθέσεως γίνῃ δεκτὴ καὶ ἡ ἀπόφασις ἐπ' αὐτῆς εἶναι ἐκτελεστή, δικαιούται ἐπὶ τῇ βάσει ἀπογράφου τῆς ἀποφάσεως νὰ προβῇ εἰς ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν ἀνευ ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως αὐτῶν.

2. Ὁ κατασχὼν συντηρητικῶς ἀπαιτήσιν εἰς χεῖρας τρίτου καθίσταται ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς δεχομένης τὴν ἀγωγὴν ἐπὶ τῆς κυρίας ὑποθέσεως ἀποφάσεως, δικαιούχος τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῆς ἀπαιτήσεως ἀναλόγως τοῦ περιεχομένου τῆς ἀποφάσεως.

3. Αἱ κατὰ τὰς παρ. 1 καὶ 2 διαφοραὶ δικάζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 746 ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἁρμοδίου δικαστηρίου.

*Άρθρον 768.

Ἐὰν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τῆς συντηρητικῆς κατασχέσεως γίνῃ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις ἐπὶ τῶν κατασχεθέντων, ὁ κατασχὼν συντηρητικῶς μετέχει προσωρινῶς τῆς διανομῆς κατατασσόμενος τυχαίως κατὰ τὰς περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως διατάξεις.

*Άρθρον 769.

1. Ὁ δανειστής δύναται ἐπὶ τῇ βάσει διαταγῆς πληρωμῆς χρηματικῶν ἀπαιτήσεων νὰ ζητήσῃ τὴν ἐγγραφὴν προσημειώσεως ὑποθήκης, ὡς καὶ νὰ ἐπιβάλῃ συντηρητικὴν κατάσχεσιν εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου ἢ τρίτου διὰ τὸ ἐν αὐτῇ ὀριζόμενον ὡς καταβλητέον ποσόν.

2. Τὸ ἐκδόν τὴν διαταγὴν πληρωμῆς δικαστήριον δύναται κατόπιν αἰτήσεως τοῦ καθ' οὗ αὕτη καὶ κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἀρθροῦ 746 παρ. 1, νὰ ἀναστείλῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κατὰ τὴν παρ. 1 ἀσφαλιστικῶν μέτρων, ἐὰν πιθανολογῇται ἡ ἐξόφλησις ἢ ἡ μὴ ὑπαρξίς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῆς ἀπαιτήσεως διὰ τὴν ὁποίαν ἐξεδόθη ἡ διαταγὴ πληρωμῆς ἢ νὰ περιορίσῃ τὴν ἐκτέλεσιν ἐπὶ ὀρισμένων περιουσιακῶν στοιχείων, ἐὰν πείθεται ὅτι ταῦτα εἶναι ἐπαρκῆ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀπαιτήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Δικαστικὴ μεσεγγύησις.

*Άρθρον 770.

1. Τὸ δικαστήριον δικαιούται νὰ διατάξῃ ὡς ἀσφαλιστικὸν μέτρον τὴν δικαστικὴν μεσεγγύησιν κινητῶν ἢ ἀκινήτων ἢ ὁμάδος πραγμάτων ἢ ἐπιχειρήσεως, ἐὰν ὑπάρχῃ διαφορὰ περὶ τῆς κυριότητος, νομῆς ἢ κατοχῆς ἢ οἰαδήποτε ἄλλη διαφορὰ περὶ αὐτῶν ἢ ἐὰν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ οὐσιαστικοῦ δικαίου δύναται νὰ ζητηθῇ ἡ μεσεγγύησις.

2. Τὸ δικαστήριον δικαιούται νὰ διατάξῃ ὡς ἀσφαλιστικὸν μέτρον τὴν δικαστικὴν μεσεγγύησιν ἐμπορικῶν ἢ ἐπαγγελματικῶν βιβλίων, ἐγγράφων, δειγμάτων καὶ παντὸς ἄλλου πράγματος, ἐὰν ὁ αἰτῶν ἔχῃ δικαίωμα ἐπιδείξεως αὐτῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ οὐσιαστικοῦ δικαίου.

*Άρθρον 771.

1. Ἡ διατάσσουσα δικαστικὴν μεσεγγύησιν ἀπόφασις πρέπει νὰ καθορίζῃ τὰ ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα τίθενται ὑπὸ μεσεγγύησιν, νὰ διῇρίζῃ μεσεγγυούχον καὶ νὰ διατάσῃ τὴν παράδοσιν τῶν εἰς αὐτόν, ἐὰν δὲ τὰ πράγματα εἶναι δεκτικὰ κατὰ νόμον καταθέσεως, διατάσσει τὴν δημοσίαν κατάθεσιν αὐτῶν.

2. Τὸ διατάξαν τὴν δικαστικὴν μεσεγγύησιν ἢ τὸ δικάζον τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ μεσεγγυούχου, ὡς καὶ πᾶν κατὰ τὴν κρίσιν του διὰ τὴν μεσεγγύησιν πρόσφορον μέτρον, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 746.

3. Μεσεγγυούχος δύναται νὰ διορισθῇ καὶ ὁ νεμόμενος ἢ κατέχων τὰ πράγματα καὶ ὁ ζητήσας τὴν δικαστικὴν μεσεγγύησιν. Ἐπὶ δικαστικῆς μεσεγγύησεως ἐπιχειρήσεως, μεσεγγυούχος διορίζεται ὁ ὀφειλέτης. Ἐὰν συντρέχουν σπουδαῖοι λόγοι, τὸ δικαστήριον διορίζει ἄλλον μεσεγγυούχον.

4. Αἱ κατὰ τὰς παρ. 1 καὶ 2 ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται ἀμέσως ἄνευ προηγουμένης ἐπιδόσεως αὐτῶν.

5. Αἱ διατάξεις περὶ μεσεγγυούχου ἐπὶ ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ δικαστικῆς μεσεγγύησεως.

*Άρθρον 772.

Τὰ ἀρθρα 753, 754, 756, 760, 765, 766 καὶ 767 παρ. 1 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ δικαστικῆς μεσεγγύησεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

Προσωρινὴ ἐπιδίκασις ἀπαιτήσεων.

*Άρθρον 773.

1. Τὸ δικαστήριον δύναται ὡς ἀσφαλιστικὸν μέτρον νὰ ἐπιδικάσῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει προσωρινῶς ἀπαιτήσεις α) δια-

τροφῆς ἐκ τοῦ νόμου, ἐκ συμβάσεως ἢ ἐκ διατάξεως τελευταίας βουλήσεως, β) καθυστερουμένων συντάξεων, γ) καθυστερουμένων τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων ἀποδοχῶν ὑπὸ οἰανδήποτε μορφήν ἢ ἀμοιβῶν ἢ ἀποζημιώσεων ὀφειλομένων ἐκ τῆς παροχῆς ἐργασίας ἢ ἐξόδων γενομένων ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς, δ) ἀποζημιώσεως ἔνεκα καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας ἢ ἐργατικοῦ ἀτυχήματος ἢ ὀφειλομένης ἐκ τῆς συμβάσεως ἐργασίας ἢ ἐκ παραβάσεως αὐτῆς, ε) ἀποζημιώσεως ἐν περιπτώσει μειώσεως ἢ ἀπωλείας τῆς πρὸς ἐργασίαν ἱκανότητος ἐκ τραυματισμοῦ ἢ ὅπωςδήποτε προσβολῆς τῆς υγείας προσώπου τινὸς ἐξ οἰασδήποτε νόσου, ὡς καὶ τῶν ἐξόδων θεραπείας καὶ ἀναρρώσεως, στ) ἀποζημιώσεως ἐν περιπτώσει θανάτου προσώπου τινὸς ὑπὲρ ἐκείνων τῶν ὁποίων ἦτο ὁ ἀποδιδώσας ὑπόχρεος εἰς διατροφήν ἐκ τοῦ νόμου κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του, ζ) εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ὀρίζεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ οὐσιαστικοῦ δικαίου ἢ ἐπιβάλλεται ἐκ τῶν περιστάσεων διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ δικαιούχου ἢ ἐκ τοῦ περιεχομένου τοῦ δικαίωματος αὐτοῦ.

2. Ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις μεταρρυθμίσεως τελεσιδίκου ἢ ἀνεκκλήτου ἀποφάσεως καταδικαζούσης εἰς καταβολὴν περιοδικῶν παροχῶν, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ προσωρινῶς τὴν διακοπὴν τῆς καταβολῆς, τὴν αὔξησιν ἢ τὴν μείωσιν τοῦ ποσοῦ ἐκάστης παροχῆς.

*Άρθρον 774.

Ἐὰν ἡ ἐπιδίκασις προσωρινῆς ἀπαιτήσεως ζητῇται διὰ διατροφήν ἐκ τοῦ νόμου ἢ διὰ καθυστερουμένης ἢ ἐκτάκτους ἀποδοχὰς ὀφειλομένης ἐκ τῆς παροχῆς ἐξηρητημένης ἐργασίας, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ πιθανολογηθῇ ἐπικείμενος κίνδυνος ἢ ἐπείγουσα περίπτωσις.

*Άρθρον 775.

1. Ἡ ἐπιδίκασις προσωρινῆς ἀπαιτήσεως περιοδικῶν παροχῶν γίνεται κατὰ παροχὰς πληρωτέας κατὰ μῆνα.

2. Τὸ προσωρινῶς ἐπιδικαζόμενον ποσὸν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ἐν συνόλῳ τὸ ἥμισυ τῆς πιθανολογουμένης ἀπαιτήσεως οὐδὲ τὰς δέκα χιλιάδας δραχμὰς, πλὴν ἂν πρόκειται περὶ διατροφῆς ἐκ τοῦ νόμου, ἐκ συμβάσεως ἢ ἐκ διατάξεως τελευταίας βουλήσεως.

3. Ἐὰν πρόκειται περὶ ἐξόδων θεραπείας ἢ ἀναρρώσεως, ἐπιδικάζεται ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται νὰ καταβληθῇ διὰ θεραπείαν ἢ τὴν ἀναρρώσιν.

4. Ἀπαγορεύεται ἡ συντηρητικὴ ἢ ἀναγκαστικὴ κατάσχεσις, ὁ συμψηφισμὸς καὶ ἡ ἐκχώρησις τοῦ προσωρινῶς ἐπιδικαζομένου ποσοῦ.

5. Τὰ ἀρθρα 738 καὶ 749 δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ προσωρινῆς ἐπιδικάσεως ἀπαιτήσεως.

*Άρθρον 776.

1. Ἐὰν δημοσιευθῇ ὀριστικὴ ἀπόφασις ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς κυρίας ὑποθέσεως, παύει αὐτοδικαίως ἡ ἰσχύς τῆς ἐπιδικαζούσης προσωρινῶς τὴν ἀπαιτήσιν ἀποφάσεως.

2. Τὸ δικάζον τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν ἢ τὸ διατάξαν τὴν προσωρινὴν ἐπιδίκασιν ἀπαιτήσεως δικαστήριον διατάσσει κατόπιν αἰτήσεως τὴν ἀπόδοσιν τῶν καταβληθέντων, ἐὰν ἀποριθῇ τελεσιδικίως κατ' οὐσίαν ἢ περὶ τῆς κυρίας ὑποθέσεως ἀγωγῇ.

3. Τὸ κατὰ τὴν παρ. 2 δικαστήριον διὰ τὴν ἀπόδοσιν δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ καὶ κατάσχεσιν ἀκατασχέτων, ἐν ᾧ μέρει χωρεῖ αὕτη δι' ἀπαιτήσεις διατροφῆς συζύγου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Προσωρινὴ ρύθμισις καταστάσεως.

*Άρθρον 777.

Τὸ δικαστήριον δικαιούται νὰ διατάξῃ ὡς ἀσφαλιστικὸν μέτρον τὴν ὑπὸ τοῦ καθ' οὗ αὕτης ἐνέργειαν ἢ παράλειψιν ἢ ἀνοχὴν ὀρισμένης πράξεως.

*Άρθρον 778.

Τὸ δικαστήριον δικαιούται νὰ διατάξῃ ὡς ἀσφαλιστικὸν μέτρον καὶ πᾶν ἐκ τῶν περιστάσεων κατὰ τὴν κρίσιν του

πρόσφορον μέτρον διὰ τοῦ ὁποίου ἐξασφαλίζεται ἡ διατηρεῖται τὸ δικαίωμα ἢ ρυθμίζεται ἡ κατάστασις.

Ἄρθρον 779.

Ἀσφαλιστικὰ μέτρα εἰς τὰς παντὸς εἴδους περὶ νομῆς ἡ κατοχῆς ὑποθέσεις διατάσσονται εἰς λίαν κατεπειγούσας περιπτώσεις καὶ ὑπὸ τοῦ πλησιεστέρου εἰς τὸν τόπον ἔνθα πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῶν ταῦτα εἰρηνοδίκου. Τῆς ἀποφάσεως τοῦ εἰρηνοδίκου, ἐὰν οὗτος δὲν εἶναι ἀρμόδιος πρὸς ἐκδίκασιν τῆς κυρίας ὑποθέσεως, εἶναι δυνατόν νὰ ζητηθῇ ἀνάκλησις παρὰ τοῦ ἀρμοδίου διὰ τὴν ἐκδίκασιν αὐτῆς δικαστηρίου.

Ἄρθρον 780.

Τὸ δικαστήριον διὰ τὴν προσωρινὴν ρύθμισιν τῆς νομῆς ἡ κατοχῆς δικαιούται νὰ διατάξῃ οἰονδήποτε κρίνει πρόσφορον ἀσφαλιστικὸν μέτρον καὶ ἰδίᾳ νὰ ἐπιτρέψῃ ἡ ἀπαγορεύσῃ πράξεις νομῆς ἡ κατοχῆς ἡ νὰ ἐπιδιόκηται τὴν νομὴν ἡ κατοχὴν εἰς τινὰ τῶν διαδίκων ἐπὶ παροχῇ ἡ μὴ ἐγγυήσεως.

Ἄρθρον 781.

Τὸ δικαστήριον δικαιούται νὰ διατάξῃ πᾶν ἐκ τῶν περιπτώσεων ἐνδεικνυμένων ὡς πρόσφορον ἀσφαλιστικὸν μέτρον διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν προσωπικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν συζύγων ἡ τῶν προσωπικῶν σχέσεων μεταξὺ γονέων καὶ τέκνων καὶ ἰδίᾳ νὰ διατάξῃ τὴν μετοίκησιν τοῦ ἐνὸς τῶν συζύγων, νὰ ὀρίσῃ τὰ πράγματα τὰ ὁποῖα δικαιούται νὰ παραλάβῃ ὁ μετοικῶν πρὸς χωριστὴν ἐγκατάστασιν, νὰ καθορίσῃ τὸν τρόπον τῆς χρήσεως παρ' ἐκάστου τῆς οἰκίας ἡ τοῦ διαμερίσματος εἰς τὸ ὁποῖον ἀπὸ κοινοῦ διαμένουν ἡ τῶν ἐπίπλων καὶ σκευῶν τὰ ὁποῖα ἀπὸ κοινοῦ χρησιμοποιοῦν, ὡς καὶ νὰ ρυθμίσῃ τὰ τῆς ἐπιμελείας τῶν τέκνων καὶ ἐπικοινωνίας αὐτῶν μετὰ τῶν γονέων τῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Σφράγις, ἀποσφράγις, ἀπογραφή
καὶ δημοσία κατάθεσις.

Ἄρθρον 782.

Τὸ δικαστήριον δικαιούται νὰ διατάξῃ ὡς ἀσφαλιστικὸν μέτρον τὴν σφράγισιν, τὴν ἀποσφράγισιν, τὴν ἀπογραφὴν ἡ τὴν δημοσίαν κατάθεσιν.

Ἄρθρον 783.

1. Πᾶσα διαφορὰ περὶ τὴν σφράγισιν, ἀποσφράγισιν, ἀπογραφὴν ἡ δημοσίαν κατάθεσιν, ἐφ' ὅσον αὐτὰ διατάχθησαν ὡς ἀσφαλιστικὸν μέτρον, δικάζεται ὑπὸ τοῦ διατάξαντος αὐτὰς δικαστηρίου, ἐὰν δὲ τοῦτο εἶναι πολυμελές, ὑπὸ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου τοῦ τόπου ἔνθα γίνονται αὐτὰ.

2. Ὁ ἐνεργὼν τὴν διαταχθεῖσαν σφράγισιν, ἀποσφράγισιν ἡ ἀπογραφὴν ἀποφαίνεται προσωρινῶς παραχρῆμα περὶ τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐνεργείας αὐτῶν διαφορῶν ἡ διενέξεων καὶ ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ ἐκτελεῖται παραχρῆμα. Πᾶς ἔχων ἔννομον συμφέρον δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀποφάσεως καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτῆς ἐνεργηθειῶν πράξεων κατὰ τὴν παρ. 1.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 784.

Εἰς τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 786 ἕως 827 ὑπάγονται πᾶσαι αἱ εἰς τὰ ἄρθρα 828 ἕως 927 ἀναφερόμεναι ὑποθέσεις καὶ πᾶσα ἄλλη ὑπόθεσις ὑπαγομένη διὰ διατάξεως νόμου εἰς τὴν διαδικασίαν ταύτην.

Ἄρθρον 785.

1. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν μονομελῶν πρωτοδικείων ὑπάγονται αἱ ἐν ἄρθρῳ 784 ὑποθέσεις, ἐξαιρουμένων α) τῶν ἀρρωσῶν τὴν υἰοθεσίαν, τὴν κήρυξιν προσώπου ὑπὸ δικαστικὴν ἀπαγόρευσιν ἡ δικαστικὴν ἀντίληψιν, τὴν νομιμοποίησιν ἐξω-

γάμου τέκνου, τὴν αἴτησιν ἐγγραφῆς ἡ τροποποιήσεως τοῦ καταστατικοῦ καὶ τὴν διάλυσιν σωματείου αἰτίνες ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν πολυμελῶν πρωτοδικείων, β) τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν εἰρηνοδικείων.

2. Παρέκτασις ἀρμοδιότητος δὲν χωρεῖ ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 784 ὑποθέσεων.

Ἄρθρον 786.

Τὰ ἄρθρα 1 ἕως 608 ἐφαρμόζονται καὶ κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 788 ἕως 827, πλην ἂν ἀντικεινται εἰς εἰδικὰς διατάξεις ἡ δὲν προσαρμόζονται εἰς τὴν διαδικασίαν ταύτην.

Ἄρθρον 787.

Οἱ ἀνήλικοι οἱ συμπληρώσαντες τὸ δέκατον ἔκτον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν εἶναι ἱκανοὶ νὰ παρίστανται ἐπὶ δικαστηρίου εἰς ὑποθέσεις ἀφωρώσας τὴν προσωπικὴν τῶν κατάστασιν καὶ νὰ ἀσκοῦν κατὰ τῆς ἐκδιδομένης ἀποφάσεως ἔνδικα μέσα καὶ τριτανάκοπὴν. Παρισταμένου τοῦ ἀνηλίκου πρέπει νὰ καλῇται ὁ νομίμως ἐκπροσωπῶν αὐτόν.

Ἄρθρον 788.

Ἡ πληρεξουσιότης δίδεται καὶ δι' ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου κατὰ τὸ ἄρθρον 97 παρ. 1 καὶ 3.

Ἄρθρον 789.

Τὸ δικαστήριον ὁρεῖται καὶ αὐτεπαγγέλτως νὰ διατάσῃ πᾶν πρόσφορον μέτρον διὰ τὴν συλλογὴν καὶ μὴ προταθέντων πραγματικῶν γεγονότων ἰδίᾳ δὲ γεγονότων συντελούντων εἰς τὴν προστασίαν τῶν ἐνδιαφερομένων ἡ τῆς ἐννόμου σχέσεως ἡ τοῦ γενικωτέρου κοινωνικοῦ συμφέροντος, ὅποτε πρέπει νὰ ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τῶν διαδίκων ἐπ' αὐτῶν, γινομένης περὶ τούτου μνείας εἰς τὰ πρακτικά.

Ἄρθρον 790.

Ἡ προβολὴ πραγματικῶν ἰσχυρισμῶν ἐπιτρέπεται μέχρι πέρατος καὶ τῆς τελευταίας ἐνώπιον τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου συζητήσεως.

Ἄρθρον 791.

Αἱ ἐπιδόσεις γίνονται ἐξ ἐπαγγέλματος ἐπιμελείας τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου καὶ κατόπιν παραγγελίας διδομένης ὑπ' αὐτῆς.

Ἄρθρον 792.

Τὰ ἔξοδα ἐπιβάλλονται εἰς ἄραρος τοῦ αἰτούντος ἐφ' ὅσον ἡ αἴτησις ὑπεβλήθη πρὸς τὸ συμφέρον του, ἄλλως εἰς ἄραρος ἐκείνου πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ὁποίου ὑπεβλήθη. Τὰ ἔξοδα δύνανται νὰ ἐπιβληθῶν ἐν ὅλῳ ἡ ἐν μέρει εἰς ἄραρος τοῦ ὑπαίτιου διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης.

Ἄρθρον 793.

1. Ἡ αἴτησις ἀσχετῇ διὰ δικαγράφου κατατιθεμένου παρὰ τῇ γραμματείᾳ τοῦ δικαστηρίου εἰς τὸ ὁποῖον ἀπευθύνεται. Ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου ἡ αἴτησις δύναται νὰ ἀσκηθῇ καὶ προφορικῶς, συντασσόμενης ἐκθέσεως.

2. Τὸ δικόγραφον τῆς αἰτήσεως ἡ ἡ ἐκθεσις πρέπει νὰ περιέχῃ πλην τῶν ἐν ἄρθρῳ 119 ἡ 118 ὀριζόμενων α) ἀκριβὴ περιγραφὴν τοῦ ἀντικειμένου τῆς ὑποθέσεως, β) ὠρισμένον αἴτημα, γ) σαφὴ ἐκθεσιν τῶν γεγονότων τὰ ὁποῖα δικαιολογοῦν τὸ αἴτημα κατὰ τὸ κύριον ἀντικείμενον καὶ τὰ παραπόμενα αὐτοῦ, ὡς καὶ τὴν ἐξουσίαν πρὸς ὑποβολὴν αὐτοῦ. Περαιτέρω εἰς τὴν αἴτησιν γίνονται μνεία τῶν θεμελιούντων τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου στοιχείων.

3. Περὶ τῆς καταθέσεως συντάσσεται ἐκθεσις κάτωθι τοῦ κατατιθεμένου πρωτοτύπου τῆς αἰτήσεως ἀναφέρονσα τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς καταθέσεως καὶ τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ καταθέσαντος.

4. Ὅσακις κατὰ νόμον τὸ δικαστήριον ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐνεργῇ αὐτεπαγγέλτως, δύναται νὰ διατάξῃ τὴν εἰσαγωγὴν ὑποθέσεως πρὸς συζήτησιν διὰ πράξεώς του, ἐπὶ πολυμελοῦς δὲ δικαστηρίου διὰ πράξεως τοῦ προέδρου αὐτοῦ. Ἡ πράξις πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ τὸ ἀντικείμενον τῆς ὑποθέσεως, ὑπο-

γράφεται υπό του εκδίδοντος αυτήν, μνεία δὲ ταύτης γίνεται εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 822 διδόνον.

Ἄρθρον 794.

1. Ὁ φάκελος δικογραφίας ὑποβάλλεται ἀμελλητί ὑπὸ τῆς γραμματείας εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ πολυμελοῦς πρωτοδικείου, τὸν δικαστὴν τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ τὸν εἰρηνοδίκην ἵνα ὀρίσῃ δικάσιμον.

2. Ἀντίγραφον τῆς αἰτήσεως περιλαμβάνον καὶ τὰς γενομένας διορθώσεις ἢ συμπληρώσεις μετὰ τῆς σημειώσεως προσδιορισμῷ δικασίμου πρέπει νὰ κοινοποιῇται πρὸς τὸν εἰσαγγελεὰ πρωτοδικῶν τῆς περιφέρειας.

3. Ὁ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀρμόδιος δικαστὴς δύναται νὰ διατάξῃ τὴν κλήτευσιν τρίτων ἐχόντων ἔννομον συμφέρον εἰς τὴν δίκην. Ἡ κλήτευσις γίνεται διὰ κοινοποιήσεως ἀντιγράφου τῆς αἰτήσεως περιλαμβανόντος τὰς γενομένας διορθώσεις ἢ συμπληρώσεις μετὰ σημειώσεως προσδιορισμῷ δικασίμου.

4. Ὁ δικαστὴς ὀρίζει τὴν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀπαιτουμένην προθεσμίαν διὰ τὰς ἐν παρ. 2 καὶ 3 κοινοποιήσεις.

5. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν παρ. 4 τοῦ ἁρθρου 793 εἰσαγομένων ὑποθέσεων, ὁ ἐκδῶτας τὴν πράξιν ὀρίζει δικάσιμον. Ἀντίγραφον τῆς πράξεως κοινοποιεῖ εἰς τὸν εἰσαγγελεὰ, δύναται δὲ νὰ διατάξῃ τὴν κλήτευσιν εἰς τὴν δίκην παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον.

Ἄρθρον 795.

Αἱ διατάξεις περὶ ἀποδείρας συμβιβασμοῦ καὶ περὶ προπαρασκευαστικῆς διαδικασίας ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ δὲν ἐφαρμόζονται.

Ἄρθρον 796.

Κατὰ τὴν ἐκ' ἀκροατηρίου συζήτησιν δικαιούται νὰ παρίσταται ὁ εἰσαγγελεὺς πρωτοδικῶν καὶ ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικείου.

Ἄρθρον 797.

Μεταβολὴ τῆς αἰτήσεως ἐπιτρέπεται κατόπιν ἀδείας τοῦ δικαστοῦ, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δὲν βλάπτονται συμφέροντα τῶν μετεχόντων τῆς δίκης ἢ τρίτων. Μνεία τῆς μεταβολῆς ταύτης γίνεται εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 822 διδόνον.

Ἄρθρον 798.

1. Ἡ κυρία παρέμβασις ἀσκεῖται διὰ δικογράφου, ἐφαρμόζονται δὲ ἐπ' αὐτῆς τὰ ἄρθρα 793, 794 καὶ 797.

2. Ἡ πρόσθετος παρέμβασις δύναται νὰ ἀσκηθῇ καὶ κατὰ τὴν ἐκ' ἀκροατηρίου συζήτησιν ἄνευ προδικασίας.

Ἄρθρον 799.

1. Ἐκαστος τῶν διαδίκων δύναται νὰ προσεπικαλῇ τρίτον ἔχοντα ἔννομον συμφέρον ὅπως προσέλθῃ εἰς τὴν δίκην. Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ πράξῃ καὶ τὸ δικαστήριον αὐτεπαγγέλτως.

2. Ἡ προσεπικλήσις ἀσκεῖται διὰ δικογράφου, ἐφαρμόζονται δὲ ἐπ' αὐτῆς τὰ ἄρθρα 793, 794 καὶ 797. Ἐὰν ἡ προσεπικλήσις διατάχῃ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ἡ γραμματεία εἰδοποιεῖ ἐγγράφως τὸν προσεπικαλούμενον.

Ἄρθρον 800.

1. Ἐὰν κατὰ τὴν πρὸς συζήτησιν τῆς αἰτήσεως ὥρισμένην δικάσιμον ὁ αἰτῶν δὲν ἐμφανισθῇ ἢ ἐμφανισθεὶς δὲν μετὰσχῃ προσηκόντως τῆς συζητήσεως, ματαιοῦται ἡ συζήτησις, ἔστω καὶ ἂν παρίσταται ὁ κλητευθεὶς ἢ αὐτοκλήτως παρεμβὰς τρίτος, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθρου 792.

2. Ἐὰν κατὰ τὴν πρὸς συζήτησιν τῆς αἰτήσεως ὥρισμένην δικάσιμον ἐμφανισθῇ καὶ μετὰσχῃ προσηκόντως τῆς συζητήσεως ὁ αἰτῶν, δὲν ἐμφανισθῇ δὲ ἢ ἐμφανισθεὶς δὲν μετὰσχῃ προσηκόντως τῆς συζητήσεως ὁ κλητευθεὶς ἢ παρεμβὰς τρίτος, ἡ συζήτησις προβαίνει ὡς ἐὰν οὗτος εἶχεν ἐμφανισθῇ. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 281 παρ. 3 τεκμήριον δὲν ἰσχύει ἐν προκειμένῳ.

Ἄρθρον 801.

Τὰ πρακτικὰ συντάσσονται συνοπτικῶς, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθρου 266.

Ἄρθρον 802.

1. Αἱ ἀποφάσεις δημοσιεύονται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει προσηκόντως καὶ ἀμέσως μετὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, ἂν δὲ τοῦτο δὲν εἴναι δυνατόν, τὸ συνταμώτερον.

2. Αἱ ἀποφάσεις καταχωρίζονται εἰς τὰ πρακτικὰ εἰς τὰ ἵποια ἀναφέρεται τὸ ἀντικείμενον τῆς ὑποθέσεως, σημειοῦται συντόμως τὸ αἰτιολογικὸν καὶ ἀναγράφεται τὸ διατακτικόν.

Ἄρθρον 803.

Ἡ παρουσία τοῦ πρὸς δὴ ἡ ἐπίδοσις κατὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως ἐπέχει θέσιν ἐπιδόσεως. Ἡ λήψις ἀντιγράφου ἢ ἀποσπάσματος τῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τοῦ πρὸς δὴ ἡ ἐπίδοσις ἐπέχει θέσιν ἐπιδόσεως, ἐφ' ὅσον σημειοῦται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ὑπάλληλου τῆς γραμματείας εἰς τὸ φάκελον τῆς δικογραφίας.

Ἄρθρον 804.

1. Αἱ ὁριστικῶς ἀποφαινόμεναι ἀποφάσεις, ἐφ' ὅσον δὲν ὀρίζεται ἄλλως, δύναται τῇ αἰτήσῃ τινὸς τῶν διαδίκων μετὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτῶν νὰ ἀνακληθῶν ἢ νὰ μεταρρυθμισθῶν ὑπὸ τοῦ ἐκδῶσαντος αὐτὰς δικαστηρίου ἐὰν προκύψουν νέα πραγματικὰ περιστατικὰ ἢ μεταβληθῶν αἱ συνθήκαι θάσσει τῶν ὁποίων ἐξεδόθησαν. Ἡ ἀνάκλησις ἢ μεταρρυθμίσις γίνεται κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἁρθρῶν 786 ἕως 827, καλουμένων τῶν διαδίκων τῆς ἀρχικῆς δίκης καὶ τῶν προσώπων τὰ ὅποια εἶχον διορισθῇ ἢ εἶχον ἀντικατασταθῇ ἢ παυθῇ ὑπὸ τῆς ἀποφάσεως διὰ τὴν ἀσκήσιν λειτουργήματος.

2. Ἡ ἀνακαλοῦσα ἢ μεταρρυθμιζούσα ἀπόφασις δὲν ἔχει ἀναδρομικὴν ἰσχύν, πλην ἂν ὀρισθῇ τοῦτο εἰδικῶς ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.

3. Ἡ ἀνακαλοῦσα ἢ μεταρρυθμιζούσα ἀπόφασις σημειοῦται ἀμελλητί εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 822 διδόνον καὶ εἰς τὸ περιθώριον τῆς ἀνακαλουμένης ἢ μεταρρυθμιζομένης ἀποφάσεως ἐπιμελεῖα τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 805.

1. Ἡ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου διατασσομένη ἀπόδειξις διεξάγεται πρωτοβουλία αὐτοῦ ἢ τινὸς τῶν διαδίκων.

2. Ἡ διεξαγωγὴ αὐτοψίας ἢ πραγματογνωμοσύνης δύναται νὰ γίνῃ καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἁρθρου 672.

3. Τὸ δικαστήριον καὶ κατ' ἀπόκλινιν τῶν περὶ ἀποδείξεως διατάξεων διατάσσει αὐτεπαγγέλτως πᾶν ὅτι κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ εἶναι ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας τῶν πραγματικῶν γεγονότων.

4. Οἱ διάδικοι προσάγουν κατὰ τὴν συζήτησιν ἐκ' ἀκροατηρίου ἅπαντα τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα τὰ ὅποια θὰ χρησιμοποιοῦσιν πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἰσχυρισμῶν των.

Ἄρθρον 806.

1. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 514 διαβιβαζόμενος εἰς τὴν γραμματείαν τοῦ δικάζοντος τὸ ἐνδίκον μέσον δικαστηρίου φάκελος ὑποβάλλεται ἀμελλητί ὑπ' αὐτῆς εἰς τὸν πρόεδρον ὁ ὁποῖος ὀρίζει τὴν δικάσιμον αὐτεπαγγέλτως.

2. Κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ἐνδίκου μέσου καλοῦνται οἱ μετέχοντες τῆς δίκης καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ δικάζοντος τὸ ἐνδίκον μέσον δικαστηρίου.

Ἄρθρον 807.

Ἐφ' ἐσιν δικαιούνται νὰ ἀσκήσουν, καὶ ἂν ἐνίκησαν, ὁ αἰτῶν, ὁ καθ' οὗ ἡ αἴτησις, οἱ κυρίως καὶ προσθέτως παρεμβάντες, οἱ καθολικοὶ καὶ εἰδικοὶ διάδοχοι αὐτῶν, ὡς καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς πρωτοδικῶν.

Ἄρθρον 808.

Ἐὰν κατὰ τὴν πρωτόδικον δίκην μετέσχον πλείονες, ἢ ὑπὸ τινος ἐξ αὐτῶν ἀσκουμένη ἔφεσις ἀπευθύνεται κατὰ τῶν λοιπῶν ἢ τῶν καθολικῶν διαδόχων ἢ τῶν κληροδόχων αὐτῶν.

Ἄρθρον 809.

1. Ἡ προθεσμία τῆς ἐφέσεως καὶ ἡ ἀσκήσις αὐτῆς δὲν ἀναστέλλουν τὴν ἰσχύν καὶ ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως.

2. Τὸ δικάζον τὴν ὑπόθεσιν δικαστήριον δύναται καὶ αὐτεπαγγέλτως κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως του νὰ ἀναστείλῃ τὴν ἰσχύν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτῆς μέχρις οὗ καταστῇ ἀπρόσβλητος δι' ἐφέσεως.

3. Εάν άσκηθῇ έφεσις, τὸ ἐκδὸν τὴν ἀπόφασιν δικαστήριον ἢ ἐπὶ πολυμελῶν δικαστηρίων ὁ πρόεδρος αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸ δικάζον τὴν ἔφεσιν δικαστήριον ἢ ὁ πρόεδρος αὐτοῦ δύνανται κατὰ τὴν κρίσιν των, τῇ αἰτήσῃ τινὸς τῶν μετασχόντων τῆς πρωτοδικικοῦ δίκης, νὰ ἀναστείλουν τὴν ἰσχὺν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτῆς μέχρις ἐκδόσεως τῆς ἐπὶ τῆς ἐφέσεως ἀποφάσεως. Ἡ διατάσσουσα ἀναστολὴν ἀπόφασιν σημειοῦται ἀμελλητί εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 822 βιβλίον καὶ εἰς τὸ περιθώριον τῆς ἀποφάσεως τῆς ὁποίας ἀναστέλλεται ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ ἐκτέλεσις.

Ἄρθρον 810.

Οἱ πρόσθετοι λόγοι ἐφέσεως καὶ ἡ ἀντέφεσις ἀσχοῦνται διὰ τῶν προτάσεων.

Ἄρθρον 811.

Εἰς τὴν κατ' ἔφεσιν δίκην δύνανται νὰ ὑποβληθοῦν νέοι πραγματικοὶ ἰσχυρισμοί, εἶναι δὲ δυνατὴ ἡ ἐπὶ κλήσις καὶ προσαγωγὴ νέων ἀποδεικτικῶν μέσων.

Ἄρθρον 812.

Εάν γίνῃ δεκτὴ ἡ ἔφεσις καὶ ἐξαφανισθῇ ἡ μεταρρυθμισθῇ ἡ ἐκκαλουμένη ἀπόφασιν, ἡ γραμματεία τοῦ δικάσαντος τὴν ἔφεσιν δικαστηρίου εἰδοποιεῖ περὶ τούτου ἀμελλητί τὴν γραμματείαν τοῦ ἐκδῶσαντος τὴν ἐξαφανισθεῖσαν ἢ μεταρρυθμισθεῖσαν ἀπόφασιν δικαστηρίου ἢ ὁποία σημειοῖ εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 822 βιβλίον, ὡς καὶ εἰς τὸ περιθώριον τῆς ἀποφάσεως τοῦ πρωτοδικικοῦ δικαστηρίου, τὴν ἀπόφασιν τοῦ κατ' ἔφεσιν δικάσαντος δικαστηρίου.

Ἄρθρον 813.

Ἀναψηλάφησιν δικαιοῦται νὰ ἀσκήσῃ ὁ αἰτῶν, ὁ καθ' οὗ ἡ αἴτησις, ὁ ἐκκαλῶν, ὁ ἐφεσίβλητος, ὁ ἀναιρεσείων, ὁ ἀναίρεσίβλητος, οἱ κυρίως καὶ προσθέτως παρεμβάντες, οἱ καθολικοὶ καὶ εἰδικοὶ διάδοχοι αὐτῶν καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 808.

Ἄρθρον 814.

Εάν γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀναψηλάφησις καὶ ἐξαφανισθῇ ἢ μεταρρυθμισθῇ ἢ προσβληθεῖσα ἀπόφασιν, ἡ γραμματεία τοῦ δικαστηρίου σημειοῖ εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 822 βιβλίον καὶ εἰς τὸ περιθώριον τῆς ἐξαφανισθεῖσης ἢ μεταρρυθμισθεῖσης ἀποφάσεως τὴν ἐπὶ τῆς ἀναψηλάφησεως ἀπόφασιν.

Ἄρθρον 815.

Ἀναίρεσιν δικαιοῦνται νὰ ἀσκήσουν, καὶ ἂν ἐνίκησαν, ὁ αἰτῶν, ὁ καθ' οὗ ἡ αἴτησις, ὁ ἐκκαλῶν, ὁ ἐφεσίβλητος, οἱ κυρίως καὶ προσθέτως παρεμβάντες καὶ οἱ καθολικοὶ καὶ εἰδικοὶ διάδοχοι αὐτῶν, ὡς καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ ἐκδῶσαντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου, προκειμένου δὲ περὶ ἀποφάσεως εἰρηνοδικικοῦ καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς πρωτοδικῶν, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 808.

Ἄρθρον 816.

Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 583 παρ. 2 τμῆμα τοῦ Ἀρείου Πάγου δύναται νὰ διατάξῃ πλὴν τῆς ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως καὶ τὴν ἀναστολὴν τῆς ἰσχύος τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 817.

Εάν διαταχθῇ ἡ ἀναστολὴ τῆς ἰσχύος ἢ τῆς ἐκτελέσεως ἀποφάσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 816, ἡ γραμματεία τοῦ Ἀρείου Πάγου εἰδοποιεῖ ἀμελλητί τὴν γραμματείαν τοῦ δικαστηρίου τοῦ ὁποίου ἀναστάλη ἡ ἀπόφασιν, ὡς καὶ τὴν γραμματείαν τοῦ πρωτοδικικοῦ δικαστηρίου. Ἡ περὶ ἀναστολῆς ἀπόφασιν σημειοῦται εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 822 βιβλίον, εἰς τὸ περιθώριον τῆς ἀνααιρεσιβαλλομένης ἀποφάσεως, ὡς καὶ εἰς τὸ περιθώριον τῆς ἀποφάσεως τοῦ πρωτοδικικοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 818.

Ἡ ἀνααιρετικὴ ἀπόφασιν τοῦ Ἀρείου Πάγου σημειοῦται εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 822 βιβλίον, ὡς καὶ εἰς τὸ περιθώριον τῆς ἀποφάσεως τοῦ πρωτοδικικοῦ δικαστηρίου. Πρὸς τοῦτο ἡ γραμματεία τοῦ Ἀρείου Πάγου εἰδοποιεῖ ἀμελλητί τὴν

γραμματείαν τοῦ πρωτοδικικοῦ δικαστηρίου ἢ ὁποία προβαίνει εἰς τὴν σημείωσιν.

Ἄρθρον 819.

1. Ἡ τριτανakoπὴ ἀσχεῖται καὶ δικάζεται ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 788 ἕως 805.

2. Νέοι λόγοι τριτανakoπῆς δύνανται νὰ προστεθοῦν καὶ διὰ τῶν προτάσεων.

Ἄρθρον 820.

Τὸ δικάζον τὴν τριτανakoπὴν δικαστήριον δικαιοῦται κατὰ τὸ ἄρθρον 607 νὰ διατάξῃ πλὴν τῆς ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως καὶ τὴν ἀναστολὴν τῆς ἰσχύος τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 821.

Εάν ἀσκηθῇ τριτανakoπὴ καὶ γίνῃ αὕτη δεκτὴ, ἡ δεχομένη τὴν τριτανakoπὴν ἀπόφασιν σημειοῦται ἀμελλητί εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 822 βιβλίον καὶ εἰς τὸ περιθώριον τῆς ἀκυρουμένης ἀποφάσεως ἐπιμελεῖα τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 822.

1. Παρ' ἐκάστῳ πρωτοδικικῷ δικαστηρίῳ τηροῦνται βιβλία εἰς τὰ ὁποία καταχωρίζονται ἐν περιλήψει α) αἱ κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 785 ἕως 827 ὑποβαλλόμεναι αἰτήσεις καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν ἀποφάσεις, β) αἱ αἰτήσεις ἀνακλήσεως ἢ μεταρρυθμίσεως τῶν ἀποφάσεων, τὰ κατ' αὐτῶν ἀσχοῦμενα ἔνδικα μέσα, αἱ τριτανakoπαὶ καὶ αἱ ἐπὶ τούτων ἀποφάσεις, γ) αἱ ἀποφάσεις διὰ τῶν ὁποίων ἀναστέλλεται ἡ ἰσχὺς ἢ ἡ ἐκτέλεσις οἰασδήποτε ἀποφάσεως.

2. Τὰ τοῦ τρόπου τῆς τηρήσεως τῶν βιβλίων, τὰ τῆς τηρήσεως ἀλφαριθμητικῶν εὑρετηρίων, τὰ τῆς ἐκδόσεως ἐὰν αὐτῶν πιστοποιητικῶν καὶ τὰ καθήκοντα τῶν ὑπαλλήλων τῆς γραμματείας πρὸς ἐνημέρωσιν αὐτῶν ὁρίζονται διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 823.

Πᾶν ἀντίγραφον ἢ ἀπόσπασμα ἀποφάσεως εἰς τὸ περιθώριον τῆς ὁποίας σημειοῦται ἡ ἐξαφάνισις, ἡ μεταρρυθμισις ἢ ἡ ἀναστολὴ τῆς ἰσχύος ἢ ἐκτελέσεως αὐτῆς πρέπει νὰ ἀναγερῇ τὴν σημείωσιν.

Ἄρθρον 824.

Εάν ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 784 ὑποθέσεων δι' ὀριστικῆς ἀποφάσεως ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀπερρίφθη αἴτησις, δὲν δύναται νὰ συζητηθῇ νέα αἴτησις τῶν διαδίκων περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 786 ἕως 827.

Ἄρθρον 825.

Εάν ἀνακληθῇ ἢ μεταρρυθμισθῇ ἢ ἐξαφανισθῇ ἡ ἀνασταλῇ ἢ ἰσχὺς ἀποφάσεως, εἶναι ἰσχυραὶ αἱ καλῇ τῇ πίστει γινόμεναι καταβολαὶ ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου ἢ τρίτου καὶ δὲν διγύονται τὰ δικαιώματα τὰ ὁποία ἀπέκτησαν, ὡς καὶ αἱ δικαιοπραξίαι, τὰς ὁποίας ἐνήργησαν τρίτοι καλῇ τῇ πίστει ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς μέχρι τῆς ἰσχύος τῆς ἀποφάσεως ἢ ὁποία ἀνακαλεῖ, μεταρρυθμίζει, ἐξαφανίζει ἢ ἀναστέλλει τὴν ἰσχὺν προηγουμένης.

Ἄρθρον 826.

Ἐπιφυλασσομένων τῶν ὑπὸ διεθνῶν συμβάσεων ὀριζομένων, ἀποφάσεις ἀλλοδαποῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου ἔχει ἐν τῇ ἐμεδαπῇ ἄνευ ἄλλης διαδικασίας τὴν ἰσχὺν τὴν ὁποίαν ἀναγνωρίζει εἰς αὐτὴν τὸ δίκαιον τοῦ Κράτους τοῦ δικάσαντος δικαστηρίου, ἐφ' ὅσον συντρέχουν αἱ ἐξῆς προϋποθέσεις 1) ἐὰν ἡ ἀπόφασιν ἐφήρμοσε τὸν κατὰ τὸ ἐλληνικὸν δίκαιον ἐφαρμοστέον οὐκ ἐστικὸν νόμον καὶ ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸν νόμον τούτον ἔχοντος δικαιοδοσίαν δικαστηρίου καὶ 2) ἐὰν δὲν ἀντίκειται εἰς τὰ χρηστά ἥθη καὶ τὴν δημοσίαν τάξιν.

Ἄρθρον 827.

1. Τὸ δικάζον δικαστήριον δύναται καθ' οἰονδήποτε σταθμὸν τῆς διαδικασίας κατόπιν αἰτήσεως ἢ καὶ ἀνεκαγγέλτως νὰ ἐκδώσῃ προσωρινὴν διαταγὴν καταχωριζομένην εἰς τὰ πρῶ-

κτικὰ διὰ τῆς ὁποίας μέχρις ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεώς του νὰ διατάσῃ τὰ ἀναγκαῖα ασφαλιστικά μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν ἢ διατήρησιν δικαιώματος ἢ ρύθμισιν καταστάσεως.

2. Ἡ προσωρινὴ διαταγὴ ἀνακαλεῖται ὅποτεδήποτε ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου καὶ αὐτεπαγγέλτως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Εἰδικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 828.

1. Ὅσῳκις κατὰ νόμον ἀπαιτεῖται δικαστικὴ ἀπόφασις πρὸς βεβαίωσιν γεγονότος ἐπὶ τῷ τέλει συντάξεως ληξιαρχικῆς πράξεως, ἡ ἀπόφασις ἐκδίδεται τῇ αἰτῇ παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον ἢ τοῦ εἰσαγγελέως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῆς περιφερείας τοῦ ληξιαρχικοῦ ὁ ὁποῖος θέλει προβῇ εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ληξιαρχικῆς πράξεως.

2. Διὰ τῆς ἀποφάσεως πρέπει νὰ βεβαιούται καὶ πᾶν ἄλλο στοιχεῖον τὸ ὁποῖον κατὰ νόμον πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ ἡ ληξιαρχικὴ πράξις, πλὴν ἂν τοῦτο εἶναι ἀνέφικτον.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 1 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ διορθώσεως ληξιαρχικῆς πράξεως.

Ἄρθρον 829.

Ἀρμόδιον κατὰ νόμον διὰ τὴν κήρυξιν καὶ τὴν ἄρσιν τῆς ἀφανείας, ὡς καὶ διὰ τὴν μεταβολὴν τοῦ χρόνου τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς εἶναι τὸ δικαστήριον τῆς τελευταίας ἐν τῇ ἡμεδαπῇ κοινοῦ καὶ ἐν ἐλλείψει ταύτης τῆς ἐν τῇ ἡμεδαπῇ διαμονῆς τοῦ ἐξαφανισθέντος, ἐν ἐλλείψει δὲ καὶ ταύτης τὸ δικαστήριον τῆς πρωτεύουσας τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 830.

Ἐὰν ἡ ἄρσις τῆς καταστάσεως τῆς ἀφανείας ἢ ἡ μεταβολὴ τοῦ χρόνου τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς ζητῇται ὑπὸ τινος τῶν διαδίκων, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 804. Ἐὰν δὲ ὑπὸ τρίτου, τῶν ἁρθρῶν 819 ἕως 821.

Ἄρθρον 831.

1. Ἡ κηρύττουσα τὴν ἀφάνειαν ἀπόφασις ἢ ἡ μεταβάλλουσα τὸν χρόνον ἐνάρξεως αὐτῆς, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν ἢ ἀναίρεσιν, ἰσχύει καὶ παράγει ἀποτελέσματα ὑπὲρ καὶ κατὰ πάντων, τηρουμένων τῶν λοιπῶν διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ 47 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

2. Ἡ δεχομένη τὴν αἴτησιν τοῦ ἀφάντου περὶ ἄρσεως τῆς καταστάσεως τῆς ἀφανείας αὐτοῦ ἀπόφασις δὲν ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν, ἀναψηλάφησιν ἢ ἀναίρεσιν.

Ἄρθρον 832.

1. Ὅσῳκις κατὰ νόμον ζητεῖται νὰ γίνῃ διορισμὸς προσωρινῆς διοικήσεως νομικοῦ προσώπου ἢ ἐκκαθαριστῶν νομικοῦ προσώπου ἢ ἐταιρίας μὴ κεκτημένης νομικὴν προσωπικότητα, ἀρμόδιον εἶναι τὸ δικαστήριον τῆς περιφερείας ἐνθα ἔχει τὴν ἑδρὰν τοῦ νομικοῦ πρόσωπου ἢ ἡ ἐταιρεία.

2. Ἐν τῇ περιπτώσει καθ' ἣν τὰ συμφέροντα τῶν ἀποτελούντων τὴν διοίκησιν προσώπων συγκρούονται πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ νομικοῦ προσώπου, καλοῦνται κατὰ τὴν συζήτησιν καὶ τὰ πρόσωπα ταῦτα.

3. Τὸ δικαστήριον δύναται τῇ αἰτῇ τοῦ ἔχοντος ἔννομον συμφέρον νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν προσωρινὴν διοίκησιν ἢ τοὺς ἐκκαθαριστὰς ἐνεκα σπουδαίων λόγων. Κατὰ τὴν συζήτησιν καλοῦνται καὶ τὰ πρόσωπα ταῦτα.

Ἄρθρον 833.

Ὅσῳκις κατὰ νόμον ζητεῖται νὰ διαταχθῇ ἡ ἐγγραφή σωματείου εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ διδόνον ἢ ἡ τροποποίησις τοῦ καταστατικοῦ αὐτοῦ ἢ ἐξουσιοδότησις πρὸς σύγκλησιν τῆς συνέλευσεως σωματείου καὶ ρύθμισιν τῆς προεδρίας αὐτῆς ἢ ἡ διάλυσις σωματείου, ἀρμόδιον εἶναι τὸ δικαστήριον τῆς περιφερείας ἐνθα ἔχει τὴν ἑδρὰν τοῦ σωματείου.

Ἄρθρον 834.

Ὅσῳκις κατὰ νόμον ζητεῖται νὰ διαταχθῇ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἔλεγχος ἀνωνύμου ἐταιρίας, ἀρμόδιον εἶναι τὸ δικαστήριον τῆς περιφερείας ἐνθα ἡ ἑδρὰ τῆς ἐταιρίας.

Ἄρθρον 835.

Ὅσῳκις κατὰ νόμον ζητεῖται ἡ σύγκλησις, ἡ ἀναγραφή ἢ ἡ ἀναγγελία τῶν θεμάτων συνελεύσεως συνεταιρισμοῦ, τὸ εἰρηνοδικεῖον τῆς περιφερείας ἐνθα ἐδρεύει ὁ συνεταιρισμὸς, τῇ αἰτῇ τῶν συνταίρων, χορηγεῖ εἰς αὐτοὺς τὴν ἄδειαν νὰ συγκαλέσουν τὴν συνέλευσιν καὶ νὰ γνωστοποιήσουν τὰ θέματα αὐτῆς. Κατὰ τὴν συζήτησιν καλοῦνται τὰ μέλη τῆς διοικήσεως τοῦ συνεταιρισμοῦ.

Ἄρθρον 836.

1. Ὅσῳκις κατὰ νόμον ζητεῖται ὁ διορισμὸς ἐνὸς ἢ πλείονων ἐκκαθαριστῶν συνεταιρισμοῦ, ἀρμόδιον εἶναι τὸ εἰρηνοδικεῖον τῆς περιφερείας ἐνθα ἐδρεύει ὁ συνεταιρισμὸς.

2. Τὸ κατὰ τὴν παρ. 1 εἰρηνοδικεῖον δύναται τῇ αἰτῇ τοῦ ἔχοντος ἔννομον συμφέρον νὰ ἀντικαταστήσῃ τοὺς ἐκκαθαριστὰς τοὺς διορισθέντας δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ ἐνεκα σπουδαίων λόγων. Κατὰ τὴν συζήτησιν καλοῦνται καὶ οἱ ἐκκαθαρισταί.

Ἄρθρον 837.

1. Ἐπὶ κοινωνίας ὁ δικαιούμενος νὰ ἀσκήσῃ ἀγωγὴν διανομῆς δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν συμβιβαστικὴν ἐπέμβασιν τοῦ εἰρηνοδίκου διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς διανομῆς καὶ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἐκ τῆς κοινωνίας μεταξὺ τῶν κοινωνῶν σχέσεων.

2. Ἀρμόδιος εἶναι ὁ εἰρηνοδικὴς τοῦ τόπου ἐνθα δύναται νὰ ἀσκηθῇ ἡ ἀγωγὴ διανομῆς καὶ ὅταν οὗτος εἶναι καθ' ὕλην ἀναρμόδιος.

3. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 αἴτησις εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐὰν ἡ σκήθῃ ἀγωγὴ διανομῆς ἢ ἐὰν τις τῶν κοινωνῶν εἶναι ἀγνώστου διανομῆς.

Ἄρθρον 838.

1. Τὸ δικόγραφο τῆς αἰτήσεως ἢ ἡ ἐκδρασίς πρέπει νὰ περιέχῃ πλὴν τῶν ἐν ἁρθρῷ 793 παρ. 2 ὁριζομένων α) τὰ ὀνόματα, τὴν κατοικίαν καὶ τὴν διεύθυνσιν ὧν τῶν κοινωνῶν, β) ἀκριβῆ περιγραφὴν τῶν διανεμητέων ἀντικειμένων, τὸν τρόπον κτήσεως αὐτῶν ὑπὸ τῶν κοινωνῶν καὶ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐξ ἀδιαίρετου μερίδα ἐκάστου, γ) τὰ ἐπ' αὐτῶν ἐμπράγματα, ὡς καὶ ἄλλα δικαιώματα σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὰ διανεμητέα ἀντικείμενα, δ) τὰς ἐκ τῆς κοινωνίας ἀπαιτήσεις τῶν κοινωνῶν ἐναντι ἀλλήλων καὶ ε) τὰ ὀνόματα, τὴν κατοικίαν καὶ τὰς διευθύνσεις τῶν ἐνυποθήκων ἢ ἐνεχυρούχων δανειστῶν ἢ ἐπικαρπῶν ἢ ἄλλων ἐχόντων ἐμπράγματα δικαιώματα ἐπ' αὐτῶν, ὡς καὶ τῶν ἐπιβαλόντων ἐπ' αὐτῶν ἀναγκαστικὴν ἢ συντηρητικὴν κατάσχεσιν.

2. Τὰ ἔγγραφα τὰ ὁποῖα ἀποδεικνύουν τὰ δικαιώματα τῶν κοινωνῶν, τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῶν ἐναντι ἀλλήλων, ὡς καὶ τὰ ἐμπράγματα ἢ ἄλλα δικαιώματα τὰ σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὰ διανεμητέα ἀντικείμενα πρέπει νὰ κατατίθενται ὑπὸ τοῦ αἰτούντος μετὰ τοῦ δικογράφου τῆς αἰτήσεως ἢ κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἐκθέσεως. Ὁ αἰτῶν δύναται νὰ ὑποβάλῃ καὶ σχετικὸν διανομῆς.

Ἄρθρον 839.

1. Ὁ εἰρηνοδικὴς διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς συμβιβαστικῆς ἐπεμβάσεως ὁρίζει εἰδικὴν δικάσιμον κατὰ τὴν ὁποίαν διατάσσῃ τὴν κλήτευσιν ὧν τῶν κοινωνῶν, τῶν ἐχόντων δικαιώματα ὑποθήκης, ἐνεχύρου ἢ ἐπικαρπίας, ὡς καὶ τῶν ἐπιβαλόντων ἀναγκαστικὴν ἢ συντηρητικὴν κατάσχεσιν ἐπὶ τῶν διανεμητέων ἀντικειμένων εἴτε οὗτοι ἀναφέρονται εἰς τὴν αἴτησιν εἴτε μή.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 794 παρ. 2 δὲν ἐφαρμόζονται.

Ἄρθρον 840.

Ἐὰν ἡ αἴτησις ἔχῃ τυπικὰς ἢ οὐσιαστικὰς ἁλλείψεις τὰς ὁποίας ἀρνεῖται νὰ διορθώσῃ ἢ νὰ συμπληρώσῃ ὁ αἰτῶν ἢ εἶναι ἀπαράδεκτος, ὁ εἰρηνοδικὴς δι' ἀποφάσεώς του ἀπορρίπτει αὐτὴν καὶ πρὸ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς δικασίμου ἢ τῆς συζητήσεως.

Ἄρθρον 841.

Ὁ εἰρηνοδικὴς προσκαθεῖ, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τῶν ἁρθρῶν 211 ἕως 213, νὰ συμβιβασθῇ τὰς μεταξὺ τῶν

κοινωνῶν ἢ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν ἐνυποθήκων ἢ ἐνεχυροῦ-
χων δανειστῶν ἢ ἐπικαρπωτῶν ἢ τῶν ἐπιβαλόντων ἀναγκα-
στικὴν ἢ συντηρητικὴν κατάσχεσιν ὑπαρχούσας διαφορὰς καὶ
νὰ ἐπιτύχῃ μεταξὺ αὐτῶν συμφωνίαν περὶ τῶν δικαιωμάτων
ἐπὶ τῶν διανεμητέων ἀντικειμένων ἢ τῆς ἀξίας τῶν ἀντικει-
μένων τούτων ἢ τοῦ τρόπου τῆς διανομῆς ἢ περὶ τῆς ἐκκα-
θαρίσεως τῶν μεταξὺ αὐτῶν ἀπαιτήσεων ἐκ τῆς κοινωνίας.

Ἄρθρον 842.

Ἐὰν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῇ συμβιβασμός, ὁ εἰρη-
νοδίκης κηρύσσει δι' ἀποφάσεώς του περατωθεῖσαν τὴν δια-
δικασίαν τῆς συμβιβαστικῆς ἐπεμβάσεως.

Ἄρθρον 843.

1. Ἐὰν κατὰ τὴν συζήτησιν συμφωνήσουν πάντες οἱ κοι-
νωνοί, ὡς καὶ οἱ ἔχοντες δικαίωμα ὑποθήκης, ἐνεχύρου ἢ ἐπι-
καρπίας περὶ πάντων ἢ τινῶν ἐκ τῶν προπαρασκευαστικῶν
διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς διανομῆς ζητημάτων καὶ ἰδίᾳ περὶ
τῶν δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν διανεμητέων ἀντικειμένων ἢ τῆς
ἀξίας τῶν ἀντικειμένων τούτων ἢ περὶ τοῦ τρόπου διανομῆς
αὐτῶν ἢ περὶ τῶν μεταξὺ τῶν κοινωνῶν ἐκ τῆς κοινωνίας
ἀπαιτήσεων, ἡ συμφωνία καταχωρίζεται εἰς τὰ πρακτικά.

2. Ἐὰν κατὰ τὴν συζήτησιν δὲν ἐμφανισθοῦν πάντες οἱ
κοινωνοί ἢ οἱ ἔχοντες δικαίωμα ὑποθήκης ἢ ἐνεχύρου ἢ ἐπι-
καρπίας, οἱ δὲ ἐμφανισθέντες συμφωνήσουν περὶ πάντων ἢ
τινῶν τῶν ἐν τῇ παρ. 1 προπαρασκευαστικῶν ζητημάτων, ἡ
συμφωνία καταχωρίζεται εἰς τὰ πρακτικά, συνάμα δὲ ὁ εἰ-
ρηνοδίκης ὁρίζει δικάσιμον καὶ διατάσσει τὴν κλήσιν καὶ
τῶν μὴ ἐμφανισθέντων ἵνα παραστοῦν κατὰ τὴν συζήτησιν,
λάβουν γνῶσιν τῆς γενομένης συμφωνίας καὶ δηλώσουν ἂν
ἀποδέχονται αὐτήν.

3. Ἐὰν οἱ κληθέντες κατὰ τὴν παρ. 2 δηλώσουν ὅτι ἀπο-
δέχονται τὴν συμφωνίαν, σημειοῦται τοῦτο εἰς τὰ πρακτικά.

4. Ἐὰν τις τῶν νομίμως κληθέντων κατὰ τὴν παρ. 2
δηλώσῃ ὅτι δὲν ἀποδέχεται τὴν συμφωνίαν, ἡ δὴλωσις του
σημειοῦται εἰς τὰ πρακτικά καὶ ἡ συμφωνία παύει νὰ ἔχῃ
οἰανδήποτε ἰσχύν.

5. Οἱ νομίμως κληθέντες κατὰ τὴν παρ. 2 καὶ μὴ ἐμ-
φανισθέντες θεωροῦνται ὡς ἀποδεχθέντες τὴν συμφωνίαν,
πλὴν ἂν εἶναι ἀνίκανοι πρὸς δικαιοπραξίαν.

Ἄρθρον 844.

Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 843 συμφωνίαι δὲν δύνανται νὰ ἀνα-
κληθοῦν, δεσμεύουν δὲ τοὺς συνομολογούντας αὐτάς μόνον κα-
τὰ τὴν διαδικασίαν τῆς συμβιβαστικῆς ἐπεμβάσεως. Ὁ εἰρη-
νοδίκης ὀφείλει ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν
συμβιβαστικὴν ἐπέμβασίν του, ἵνα ἐπιτευχθῇ ἡ διανομὴ καὶ ἡ
ἐκκαθάρισις τῶν ἐκ τῆς κοινωνίας μεταξὺ τῶν κοινωνῶν
σχέσεων.

Ἄρθρον 845.

1. Ὁ εἰρηνοδίκης, τηρουμένων τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 843
καὶ 844 συμφωνιῶν καὶ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 497
ἕως 502, καταρτίζει σχέδιον διανομῆς καὶ ἐκκαθαρίσεως
τῶν ἐκ τῆς κοινωνίας μεταξὺ τῶν κοινωνῶν σχέσεων. Πρὸς
τοῦτο ἔχει τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 211 παρ. 1 ἐξουσίας καὶ δύ-
ναται νὰ ἀναβάλῃ τὴν συζήτησιν δι' ἑτέραν δικάσιμον.

2. Τὸ κατὰ τὴν παρ. 1 σχέδιον ἀνακοινοῦται ὑπὸ τοῦ εἰρη-
νοδίκου εἰς τοὺς ἐμφανισθέντας καὶ καταχωρίζεται εἰς τὰ
πρακτικά.

3. Ἐὰν πάντες οἱ ἐμφανισθέντες συμφωνήσουν εἰς τὴν με-
ταρρύθμισιν τοῦ σχεδίου, ἡ συμφωνία καταχωρίζεται εἰς τὰ
πρακτικά.

Ἄρθρον 846.

1. Ἐὰν κατὰ τὴν συζήτησιν πάντες οἱ κοινωνοί, ὡς καὶ οἱ
ἔχοντες δικαίωμα ὑποθήκης, ἐνεχύρου ἢ ἐπικαρπίας δηλώσουν
ὅτι ἀποδέχονται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 845
σχέδιον, σημειοῦται τοῦτο εἰς τὰ πρακτικά. Ἡ ἀποδοχὴ τῶν
δὲν ἀνακαλεῖται.

2. Ὁ εἰρηνοδίκης ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατὰ τὴν παρ. 1 δεκτοῦ
γενομένου σχεδίου δι' ἀποφάσεώς του διατάσσει τὴν αὐτουσίαν
ἢ κατ' ἄλλον τρόπον διανομὴν καὶ ὁρίζει τὰς ἐκ τῆς κοινο-
νίας ἀπαιτήσεις τῶν κοινωνῶν ἐναντι ἀλλήλων.

Ἄρθρον 847.

Ἐὰν τις τῶν κοινωνῶν ἢ τῶν ἐνυποθήκων ἢ ἐνεχυροῦχων
δανειστῶν ἢ ἐπικαρπωτῶν δηλώσῃ κατὰ τὴν συζήτησιν ἔτι
δὲν ἀποδέχεται τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 845 σχέδιον, ἡ δὴλωσις
του σημειοῦται εἰς τὰ πρακτικά καὶ ὁ εἰρηνοδίκης δι' ἀποφά-
σεώς του κηρύσσει περατωθεῖσαν τὴν ἐνώπιον αὐτοῦ διαδι-
κασίαν.

Ἄρθρον 848.

1. Ἐὰν κατὰ τὴν συζήτησιν δὲν ἐμφανισθοῦν πάντες οἱ κοι-
νωνοί ἢ οἱ ἔχοντες δικαίωμα ὑποθήκης, ἐνεχύρου ἢ ἐπικαρ-
πίας, οἱ δὲ ἐμφανισθέντες δηλώσουν ὅτι ἀποδέχονται ἐν ὅλῳ
ἢ ἐν μέρει τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 845 σχέδιον, σημειοῦται τοῦτο
εἰς τὰ πρακτικά. Ὁ εἰρηνοδίκης ὁρίζει νέαν δικάσιμον καὶ
διατάσσει τὴν κλήσιν καὶ τῶν μὴ ἐμφανισθέντων ἵνα παρα-
στοῦν κατὰ τὴν δικάσιμον, λάβουν γνῶσιν τοῦ σχεδίου καὶ δη-
λώσουν ἂν ἀποδέχονται αὐτό. Ἡ ἀποδοχὴ τῶν δὲν ἀνακα-
λεῖται.

2. Ἐὰν οἱ κληθέντες κατὰ τὴν παρ. 1 δηλώσουν ὅτι ἀπο-
δέχονται τὸ σχέδιον ἢ ἐὰν κληθέντες δὲν ἐμφανισθοῦν, ση-
μειοῦται τοῦτο εἰς τὰ πρακτικά.

3. Ἐὰν τις τῶν κατὰ τὴν παρ. 1 κληθέντων δηλώσῃ ὅτι
δὲν ἀποδέχεται τὸ σχέδιον, ὁ εἰρηνοδίκης δι' ἀποφάσεώς του
κηρύσσει περατωθεῖσαν τὴν ἐνώπιον αὐτοῦ διαδικασίαν.

4. Οἱ κληθέντες κατὰ τὴν παρ. 1 καὶ μὴ ἐμφανισθέντες
θεωροῦνται ὡς ἀποδεχθέντες τὸ σχέδιον, πλὴν ἂν εἶναι ἀνί-
κανοι πρὸς δικαιοπραξίαν.

5. Ὁ εἰρηνοδίκης ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατὰ τὰς παρ. 1 καὶ 2
δεκτοῦ γενομένου σχεδίου διατάσσει τὴν αὐτουσίαν ἢ κατ' ἄλ-
λον τρόπον διανομὴν καὶ ὁρίζει τὰς ἐκ τῆς κοινωνίας ἀπαι-
τήσεις τῶν κοινωνῶν ἐναντι ἀλλήλων.

Ἄρθρον 849.

Ἐὰν ἀπαιτῆται νὰ γίνῃ κλήρωσις, ἐφαρμόζονται αἱ δια-
τάξεις τῶν ἄρθρων 504 παρ. 2 ἕως 6 καὶ 505.

Ἄρθρον 850.

1. Αἱ ἀποφάσεις αἱ ὁποῖαι ἀπορρίπτουν τὴν αἴτησιν ἢ κη-
ρύσσουν περατωθεῖσαν τὴν ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικείου διαδι-
κασίαν δὲν ὑπόκεινται εἰς ἐνδία μέσα.

2. Ἐφ' οἷς κατὰ τῶν ἀποφάσεων αἱ ὁποῖαι διατάσσουν τὴν
αὐτουσίαν ἢ κατ' ἄλλον τρόπον διανομὴν ἢ ὁρίζουν τὰς ἐκ
τῆς κοινωνίας ἀπαιτήσεις τῶν κοινωνῶν ἐπιτρέπεται μόνον
ἐὰν παρεβιάσθησαν αἱ γινόμεναι συμφωνίαι ἢ διαδικαστικαὶ
διατάξεις.

Ἄρθρον 851.

1. Τὰ ἄρθρα 804 καὶ 825 δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν
κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 837 ἕως 850 ἐκδιδομέ-
νων ἀποφάσεων.

2. Αἱ ἀποφάσεις αἱ ὁποῖαι διατάσσουν τὴν αὐτουσίαν ἢ
κατ' ἄλλον τρόπον διανομὴν ἔχουν τὰ ἀποτελέσματα τῶν κατὰ
τὴν τακτικὴν διαδικασίαν ἐπὶ ἀγωγῶν διανομῆς ἐκδιδομένων
ἀποφάσεων.

3. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 506, 507, 509 καὶ 511
ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων
837 ἕως 850 δικαζομένων ὑποθέσεων.

Ἄρθρον 852.

1. Ἐὰν οἱ τηροῦντες δημόσια βιβλία, εἰς τὰ ὁποῖα κατα-
χωρίζονται ἢ σημειοῦνται πράξεις ἢ ἀποφάσεις σχέσιν ἔχου-
σαι πρὸς τὴν σύστασιν, μεταβίβασιν ἢ κατάργησιν δικαιωμά-
των ἰδιωτικοῦ δικαίου ἢ ἐγγράφονται ἢ ἐξαλείφονται κατα-
σχέσεις ἢ ἐγγράφονται ἀγωγαὶ ἢ ἀνακοφαὶ ἢ γίνονται ση-
μειώσεις περὶ αὐτῶν, ἀρνοῦνται τὴν ἐνέργειαν τῆς μεταγραφῆς,
ἐγγραφῆς, σημειώσεως ἢ ἐξαλείψεως ἢ τὴν χορήγη-
σιν ἀντιγράφων, περιλήψεων ἢ πιστοποιητικῶν, ἐν δικαστή-
ριον τῆς περιφερείας ἐνθα ἡ ἔδρα τοῦ τηροῦντος τὰ δημό-
σια βιβλία διατάσσει τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν.

2. Ἡ μὴ ἐνέργεια μεταγράφης, ἐγγραφῆς, ἐξαλείψεως ἢ
σημειώσεως εἰς τὰ κατὰ τὴν παρ. 1 βιβλία ἐντὸς τριάκοντα
ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως θεωρεῖται ὡς ἄρ-
νησις πρὸς ἐνέργειαν αὐτῆς.

3. Αἱ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀποφάσεις γνωστοποιούνται ἐπιμελῆς τῆς γραμματείας εἰς τοὺς τηροῦντας τὰ δημόσια βιβλία ὑφειλόμενοι ἀμελλητὶ νὰ συμμορφωθοῦν πρὸς τὸ περιεχόμενον αὐτῶν καὶ σημειοῦνται εἰς αὐτάς.

4. Ἐὰν διαταχθῇ ἡ μεταγραφή, ἐγγραφή, σημείωσις ἢ ἐξάλειψις, λογίζεται αὕτη γενομένη ἀφ' ἧς ὑπεβλήθη ἡ περὶ τούτου αἴτησις εἰς τὸν τηροῦντα τὰ δημόσια βιβλία.

*Ἀρθρον 853.

Ὅσῳ κατὰ νόμον ἀπαιτεῖται ἄδεια δικαστηρίου διὰ τὴν ἐκποίησην τοῦ ἐνεχύρου ἢ διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτοῦ ἐπὶ παροχῇ ἄλλης ἀσφαλείας ἢ διὰ τὴν ἄρνησιν τῆς ἀποδόσεως αὐτοῦ, παρέχεται αὕτη δι' ἀποφάσεως τοῦ εἰρηνοδικοῦ τῆς περιφερείας ἐνθα εὐρίσκεται τὸ ἐνέχυρον.

*Ἀρθρον 854.

Ἐὰν κατὰ νόμον δικαιῶται τις νὰ ζητήσῃ τὸν διορισμὸν μεσεγγυήτου ἢ φύλακος, ὁ διορισμὸς, ἡ ἀντικατάστασις καὶ ἡ παύσις αὐτῶν γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ εἰρηνοδικοῦ τῆς περιφερείας ἐνθα κεῖνται τὰ πρὸς φύλαξιν πράγματα.

*Ἀρθρον 855.

Ἐὰν κατὰ νόμον δικαιῶται τις νὰ ζητήσῃ τὸν διορισμὸν πραγματογνομόνων, ὁ διορισμὸς, ἡ ἀντικατάστασις καὶ ἡ παύσις αὐτῶν γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ εἰρηνοδικοῦ τῆς περιφερείας ἐνθα πρόκειται νὰ διεξαχθῇ ἡ πραγματογνωμοσύνη.

*Ἀρθρον 856.

Ἐὰν ὑπάρχῃ δικαίωμα ἐπικαρπίας καὶ ὁ κύριος τοῦ πράγματος δικαιῶται κατὰ νόμον νὰ ζητήσῃ νὰ διαταχθῇ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἡ ἐκμίσθωσις αὐτοῦ ἢ ἡ ἀνάθεσις τῆς ἀσκήσεως τῆς ἐπικαρπίας εἰς διαχειριστήν, αὐταί, ὡς καὶ ἡ ἄρσις τῆς ἀσκήσεως τῆς ἐπικαρπίας, διατάσσονται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῆς περιφερείας ἐνθα κεῖται τὸ πρᾶγμα. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν καὶ ἐπὶ διορισμοῦ, ἀντικαταστάσεως ἢ παύσεως τοῦ διαχειριστοῦ.

*Ἀρθρον 857.

1. Ὅσῳ κατὰ νόμον ζητεῖται ὁ διορισμὸς, ἡ ἀντικατάστασις ἢ ἡ παύσις συμβούλου εἰς τὴν ἐπίτροπον μητέρα ἢ ἐμβρυωρῶν, ἀρμόδιον εἶναι τὸ δικαστήριον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῖου ἔχει τὴν κατοικίαν τῆς καί, ἐν ἐλλείψει ταύτης, τὴν διαμονὴν τῆς ἢ μήτηρ. Ὅσῳ κατὰ νόμον ζητεῖται ὁ διορισμὸς, ἡ ἀντικατάστασις ἢ ἡ παύσις ἐπιτρόπου, παρεπιτρόπου, εἰδικοῦ ἐπιτρόπου, κηδεμόνος ἢ δικαστικοῦ ἀντιλήπτορος, ἀρμόδιον εἶναι τὸ δικαστήριον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῖου ἔχει τὴν κατοικίαν του καί, ἐν ἐλλείψει ταύτης, τὴν διαμονὴν τοῦ ὁ ὑπὸ ἐπιμέλειαν.

2. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθρου 1591 παρ. 3 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος πρὸς ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως νομιμοποιούνται ἡ ἐπίτροπος μήτηρ, οἱ συγγενεῖς οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ εἶναι μέλη τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου καὶ πᾶς ἔχων ἔννομον συμφέρον.

*Ἀρθρον 858.

Ὅσῳ κατὰ νόμον ζητεῖται πρὸς ἐνέργειαν πράξεως ἡ παροχὴ ἀδείας εἰς τὴν ἀνήλικον, τὸν ἀσχοῦντα τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν, τὸν ἐπίτροπον, τὸν ἐμβρυωρὸν, τὸν σύζυγον, τὸν ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμον καὶ τὸν ἐκτελεστήν διαθήκης, ἀρμόδιον εἶναι τὸ δικαστήριον τῆς κατοικίας τοῦ ἀνήλικου ἢ τοῦ ὑπὸ ἐπιμέλειαν ἢ τοῦ τόπου ἀνοίξεως τῆς κληρονομίας.

*Ἀρθρον 859.

Ὅσῳ κατὰ νόμον ζητεῖται ἡ παροχὴ ἀδείας πρὸς ἐνέργειαν πράξεως, πλὴν τῶν ἐν ἀρθροῖς 854 καὶ 858 ἀναφερομένων, ἀρμόδιον εἶναι τὸ δικαστήριον τῆς κατοικίας καί, ἐν ἐλλείψει ταύτης, τῆς διαμονῆς τοῦ αἰτούντος, ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ ἐκποίησεως πραγμάτων, τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῖου εὐρίσκονται τὰ πράγματα.

*Ἀρθρον 860.

1. Ὅσῳ κατὰ νόμον ζητεῖται ἡ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως νομιμοποίησης ἐξαγωγῆς τέκνου, ἀρμόδιον εἶναι τὸ δικαστήριον τῆς περιφερείας ἐνθα ἔχει ὁ αἰτῶν τὴν κατοικίαν του καί, ἐν ἐλλείψει ταύτης, τὴν διαμονὴν του.

2. Ἐὰν ἡ αἴτησις περὶ νομιμοποίησεως ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ πατρός, δικαιῶνται νὰ παρέμβουν εἰς τὴν δίκην τὸ τέκνον, ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ σύζυγος τοῦ πατρός.

3. Ἐὰν ἡ αἴτησις περὶ νομιμοποίησεως ὑποβάλλεται μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός, δικαιῶνται νὰ παρέμβουν εἰς τὴν δίκην καὶ ἡ σύζυγος τοῦ πατρός, ὡς καὶ οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ.

*Ἀρθρον 861.

1. Ὅσῳ κατὰ νόμον ζητεῖται ἡ τέλεσις υἰοθεσίας, ἀρμόδιον εἶναι τὸ δικαστήριον τῆς κατοικίας τοῦ υἰοθετουμένου ἢ τοῦ υἰοθετουμένου καί, ἐν ἐλλείψει ταύτης, τῆς διαμονῆς αὐτῶν.

2. Ἡ συναινέσις πρὸς υἰοθεσίαν δύναται νὰ δηλωθῇ καὶ ἐνώπιον πρὸς τοῦτο ἐντεταλμένου δικαστηρίου ἢ δικαστοῦ.

*Ἀρθρον 862.

Ὅσῳ κατὰ νόμον ζητεῖται ἡ θέσις προσώπου εἰς κατάστασιν ἀπαγορεύσεως ἢ δικαστικῆς ἀντιλήψεως ἢ ἡ ἄρσις αὐτῶν, ἀρμόδιον εἶναι τὸ δικαστήριον τῆς κατοικίας τοῦ καὶ ὃ ἡ αἴτησις καί, ἐν ἐλλείψει ταύτης, τῆς διαμονῆς αὐτοῦ.

*Ἀρθρον 863.

1. Τὸ πολυμελὲς πρωτοδικεῖον ἢ ὁ εἰσηγητὴς μετὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς αἰτήσεως περὶ θέσεως προσώπου εἰς κατάστασιν ἀπαγορεύσεως δύναται νὰ διορίσῃ προσωρινὸν διαχειριστήν.

2. Τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον πρὸ τῆς ἀσκήσεως τῆς περὶ ἀπαγορεύσεως αἰτήσεως δύναται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἔχοντος ἔννομον συμφέρον νὰ διορίσῃ προσωρινὸν διαχειριστήν.

3. Ὁ προσωρινὸς διαχειριστής, πλὴν τῆς κατὰ τὸ οὐσιαστικὸν δίκαιον ἐξουσίας, ἐκπροσωπεῖ ἐπὶ περιουσιακῶν δικῶν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἐκεῖνον διὰ τὸν ὁποῖον διωρίσθῃ καὶ ἐνεργεῖ πᾶσαν διαδικαστικὴν πρᾶξιν δι' αὐτόν. Ὁ ὑπὲρ οὗ διωρίσθῃ προσωρινὸς διαχειριστής δύναται νὰ παρίσταται κατὰ τὴν δίκην, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων περὶ προσθέτου παρεμβάσεως.

4. Εἰς τὴν δίκην περὶ ἀπαγορεύσεως, ὡς καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην δίκην μὴ περιουσιακὴν εἴτε τῆς ἀμφισβητουμένης εἴτε τῆς ἐκουσίας δικαιοδοσίας, ὁ καὶ ὃ ἡ αἴτησις περὶ ἀπαγορεύσεως εἶναι ἱκανὸς νὰ παρίσταται ἐπὶ δικαστηρίου καὶ δύναται νὰ ἀσκήσῃ πάντα τὰ ἐνδίκᾳ μέσα.

5. Ἐὰν διωρίσθῃ προσωρινὸς διαχειριστής, πᾶσαι αἱ ἐπιδόσεις πρέπει νὰ γίνωνται πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς τὸν ὑπὲρ οὗ διωρίσθῃ.

6. Ὁ κατὰ τὴν παρ. 2 προσωρινὸς διαχειριστής ὀφείλει ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ του νὰ ἀσκήσῃ αἴτησιν περὶ θέσεως τοῦ προσώπου ὑπὲρ οὗ διωρίσθῃ εἰς κατάστασιν ἀπαγορεύσεως.

*Ἀρθρον 864.

Ἐὰν ὁ ἡμεδαπὸς κατοικῇ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἡ αἴτησις περὶ θέσεως αὐτοῦ εἰς κατάστασιν ἀπαγορεύσεως ἢ δικαστικῆς ἀντιλήψεως δύναται νὰ ἀσκηθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῆς τελευταίας ἐν Ἑλλάδι κατοικίας του καί, ἐν ἐλλείψει ταύτης, τοῦ δικαστηρίου τῆς πρωτεύουσος τοῦ Κράτους.

*Ἀρθρον 865.

1. Τὸ δικαστήριον, ἐὰν κρίνῃ παραδεκτὴν τὴν αἴτησιν, διατάσσει τὴν αὐτοπρόσωπον ἐμφάνισιν τοῦ καὶ ὃ αὕτη ἐπὶ σκοπῷ ἐξετάσεως ἐνώπιον τοῦ ἢ ἐνώπιον ἐτέρου δικαστηρίου ἢ δικαστοῦ ἢ προξενικῆς ἀρχῆς, ὡς καὶ τὴν ἐνέργειαν πραγματογνωμοσύνης.

2. Ἡ ἐξέτασις τοῦ καὶ ὃ ἡ αἴτησις δύναται νὰ παραλειφθῇ, ἐὰν ἐκ ταύτης ἐνδέχεται νὰ προκύψῃ κίνδυνος βλάβης τῆς υγείας αὐτοῦ ἢ ὑφίστανται ἐξαιρετικαί πρὸς τοῦτο δυσχέρειαι.

*Ἀρθρον 866.

Διὰ τῆς κηρυττούσης τὴν ἀπαγόρευσιν ἀποφάσεως διορίζεται προσωρινὸς διαχειριστής, ἐὰν δὲ ἔχῃ ἤδη διορισθῇ, τὸ δι-

καστήριον ἀποφαίνεται περὶ διατηρήσεως ἢ ἀντικαταστάσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 867.

Ἡ προθεσμία τῆς ἐφέσεως καὶ ἡ ἀσκήσις αὐτῆς ἀναπέλ-
λουν τὴν ἰσχύον καὶ ἐκτελεσθῆναι τῆς κηρυσσούσης τὴν ἀπαγόρευ-
σιν ἀποφάσεως, ἐξαιρέσει τῆς διατάξεως περὶ διορισμοῦ ἢ
ἀντικαταστάσεως προσωρινοῦ διαχειριστοῦ.

Ἄρθρον 868.

1. Διὰ τὴν δημοσίευσιν δημοσίας ἢ μυστικῆς ἢ ἐκτάκτου
διαθήκης ἀρμόδιον εἶναι τὸ δικαστήριον τῆς περιφέρειας ἐν ᾗ
ἐδρεύει ὁ συμβολαιογράφος ἐνώπιον τοῦ ὁποῦ συντεταγῇ αὕτη
ἢ εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι κατατεθειμένη, διὰ τὴν δημοσίευσιν δὲ
ἰδιογράφου διαθήκης καὶ κήρυξιν αὐτῆς κυρίας, τὸ δικαστή-
ριον εἰς τὸ ὁποῖον προσάγεται αὕτη πρὸς δημοσίευσιν. Ἐπὶ
μυστικῆς ἢ ἐκτάκτου διαθήκης εὐρισκομένης εἰς συμβολαιο-
γράφον ἐδρεύοντα ἐκτὸς ἑδρας μονομελοῦς πρωτοδικείου, ἀρμό-
διον διὰ τὴν δημοσίευσιν εἶναι τὸ εἰρηνοδικεῖον εἰς τὴν περιφε-
ρειαν τοῦ ὁποῦ ἔχει τὴν ἑδραν τοῦ ὁ συμβολαιογράφος.

2. Ἐὰν ἡ δημοσία διαθήκη συντεταγῇ ἐνώπιον προξενικῆς
ἀρχῆς ἢ κατετέθη εἰς αὐτὴν μυστικῇ ἢ ἐκτακτῇ διαθήκῃ,
ἀρμόδια διὰ τὴν δημοσίευσιν εἶναι ἡ προξενικὴ ἀρχὴ ἐνώπιον
τῆς ὁποίας συντεταγῇ ἢ κατετέθη. Αἱ προξενικαὶ ἀρχαὶ εἶναι
ἀρμόδιαι καὶ διὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν ἰδιογράφων διαθηκῶν αἱ
ὁποῖαι προσάγονται εἰς αὐτάς.

Ἄρθρον 869.

1. Ἡ δημοσίευσις διαθήκης γίνεται διὰ καταχωρίσεως αὐ-
τῆς ὁλοκλήρου εἰς τὰ πρακτικὰ τοῦ δικαστηρίου εἰς τὰ ὁποῖα
θεβαιοῦνται καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα ἐξωτερικὰ ἐλαττώματα
αὐτῆς.

2. Ἡ δημοσίευσις διαθήκης ὑπὸ προξενικῆς ἀρχῆς γίνεται
ὑπὸ τοῦ προξένου ὁ ὁποῖος συντάσσει πρακτικὸν τὸ ὁποῖον ὑπο-
γράφεται ὑπ' αὐτοῦ, προκειμένου δὲ περὶ ἰδιογράφου διαθήκης
καὶ ὑπὸ τοῦ παραδώσαντος τὴν διαθήκην.

3. Ἡ κήρυξις κυρίας ἰδιογράφου διαθήκης γίνεται δι' ἀπο-
φάσεως τοῦ ἀρμοδίου διὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτῆς δικαστηρίου,
ἐφ' ὅσον πιθανολογηθῇ ἡ γνησιότης τῆς γραφῆς καὶ ὑπογρα-
φῆς τοῦ διαθέτου.

4. Τὰ ἀντίγραφα τῶν δημοσιευμένων δημοσίων διαθηκῶν,
ὡς καὶ τὰ πρωτότυπα τῶν δημοσιευμένων μυστικῶν ἢ ἐκτά-
κτων ἢ ἰδιογράφων διαθηκῶν μετὰ τῶν περικαλυμμάτων αὐ-
τῶν χρονολογοῦνται καὶ ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ τοῦ
μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ τοῦ προξένου καὶ
φυλάσσονται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ τοῦ
εἰρηνοδικείου ἢ τοῦ προξενείου.

5. Ἀντίγραφα τῶν πρακτικῶν δημοσιεύσεως τῆς διαθήκης
ἀποστέλλονται ἀμελλητὶ ἐπιμελείᾳ τῆς γραμματείας τοῦ δι-
καστηρίου ἢ τοῦ προξενείου εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ μονομε-
λοῦς πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, ὡς καὶ εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ
μονομελοῦς πρωτοδικείου τῆς τελευταίας κατοικίας ἢ διαμο-
νῆς τοῦ διαθέτου, φυλάσσονται δὲ ταῦτα εἰς τὰ ἀρχεῖα αὐτῶν.

Ἄρθρον 870.

Αἱ γραμματεῖαι τῶν μονομελῶν πρωτοδικείων, τῶν εἰρηνο-
δικείων καὶ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν τηροῦν βιβλία τῶν δη-
μοσιευμένων διαθηκῶν καὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν φυλασσομένων ἀντι-
γράφων αὐτῶν, ἡ δὲ γραμματεία τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου
Ἀθηνῶν τηρεῖ βιβλία τῶν ὑπ' αὐτοῦ δημοσιευμένων διαθη-
κῶν, ὡς καὶ τῶν ὑπὸ τῶν ἄλλων δικαστηρίων καὶ προξενικῶν
ἀρχῶν δημοσιευμένων.

Ἄρθρον 871.

Δικαστήριον κληρονομίας εἶναι τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον
εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῦ ὁ κληρονομούμενος εἶχε κατὰ
τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του τὴν κατοικίαν του, ἐν ἐλλείψει δὲ
κατοικίας τὴν διαμονὴν του καὶ ἐλλείψει καὶ διαμονῆς τὸ
μονομελὲς πρωτοδικεῖον τῆς πρωτεύουσας τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 872.

1. Τὸ δικαστήριον τῆς κληρονομίας αἰτῆται παντὸς ἔχον-
τος ἔννομον συμφέρον ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως δύναται νὰ διατά-
ξῃ τὸν κατέχοντα διαθήκην νὰ καταθέσῃ αὐτήν. Τὸ δικαστή-

ριον δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὸν δυστροποῦντα κάτοχον τῆς
διαθήκης τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 207 ποινάς.

2. Τὸ δικαστήριον τῆς κληρονομίας αἰτῆσει παντὸς ἔχον-
τος ἔννομον συμφέρον ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, ἐφ' ὅσον πιθανο-
λογεῖται ὅτι κατέχει τὴν διαθήκην, δύναται νὰ ὑποχρεώσῃ
αὐτὸν εἰς δόσιν βεβαιωτικοῦ ὁρκου.

Ἄρθρον 873.

Ἡ δῆλωσις ἀποποιήσεως κληρονομίας ἢ ἀποδοχῆς κληρο-
νομίας ἐπ' ὠφελείᾳ ἀπογραφῆς, ἀποδοχῆς ἢ ἀποποιήσεως τοῦ
λειτουργήματος τοῦ ἐκτελεστοῦ ἢ παραιτήσεως ἀπὸ τούτου
καὶ ἀποδοχῆς τοῦ διορισμοῦ κηδεμόνος σχολαζούσης κληρονο-
μίας ἢ παραιτήσεως αὐτοῦ γίνεται εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ
δικαστηρίου τῆς κληρονομίας.

Ἄρθρον 874.

Ἄσάκις κατὰ νόμον τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διορίσῃ κη-
δεμόνα σχολαζούσης κληρονομίας ἢ εἰδικὸν κηδεμόνα πρὸς
διεξαγωγὴν δίκης, ὁ διορισμὸς, ἡ ἀντικατάστασις καὶ ἡ παύ-
σις αὐτοῦ γίνεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῆς κληρονομίας. Ὑπὸ
τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου γίνεται καὶ ἡ βεβαίωσις ὅτι πλὴν τοῦ
Δημοσίου δὲν ὑπάρχει ἕτερος κληρονόμος, ὡς καὶ ὁ καθορι-
σμὸς τῆς ἀμοιβῆς τῶν κηδεμόνων τῆς σχολαζούσης κληρο-
νομίας.

Ἄρθρον 875.

1. Ἄσάκις κατὰ νόμον δικαιούται τις νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκ-
καθάρισιν κληρονομίας καὶ τὸν διορισμὸν ἐκκαθαριστοῦ αὐ-
τῆς, ἡ ἐκκαθάρισις τῆς κληρονομίας διατάσσεται καὶ ὁ διο-
ρισμὸς, ἡ ἀντικατάστασις καὶ ἡ παύσις τοῦ ἐκκαθαριστοῦ γί-
νεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῆς κληρονομίας. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ
δικαστηρίου γίνεται ἡ παράτασις τῆς προθεσμίας ἀναγγελίας
τῶν δανειστῶν, ὁ κανονισμὸς συμμέτρου πληρωμῆς τῶν δανει-
στῶν καὶ ὁ καθορισμὸς τῆς ἀμοιβῆς τοῦ ἐκκαθαριστοῦ.

2. Ἐὰν ὁ ἀποδιώσας ἔχῃ κηρυχθῇ εἰς κατὰστασιν πτω-
χεύσεως, δὲν δύναται νὰ διαταχθῇ δικαστικὴ ἐκκαθάρισις
τῆς κληρονομίας του, παύει δὲ αὕτη, ἐὰν κηρυχθῇ οὗτος εἰς
κατὰστασιν πτωχεύσεως κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 876.

Ἄσάκις κατὰ νόμον τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἀντικατα-
στήσῃ ἢ νὰ παύσῃ ἐκτελεστὴν διαθήκης, ἡ ἀντικατάστασις
ἢ ἡ παύσις γίνεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῆς κληρονομίας.
Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου τάσσεται προθεσμία δηλώσεως ἀ-
ποδοχῆς τοῦ ἐκτελεστοῦ, ὁρίζεται ἡ ἀμοιβὴ αὐτοῦ, ἐκδίδεται
δὲ καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένη ἀπόφασις ἐν περιπτώσει
πλειόνων ἐκτελεστῶν καὶ ἰσοψηφίας αὐτῶν.

Ἄρθρον 877.

Ἄσάκις κατὰ νόμον εἶναι δυνατόν νὰ ταχθῇ δικαστικὴ προ-
θεσμία ἵνα προβῇ εἰς δῆλωσιν ἐπιλογῆς ὁ βεβαρημένος διὰ
κληροδοτήματος ἢ ὁ κληροδόχος ἢ τρίτος ὁρίζομενος διὰ τῆς
διαθήκης, ἡ προθεσμία τάσσεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῆς
κληρονομίας.

Ἄρθρον 878.

1. Ἄσάκις κατὰ νόμον ὁ ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμος δικαι-
οῦται νὰ προβῇ εἰς παραχώρησιν τῆς κληρονομικῆς περιου-
σίας πρὸς τοὺς δανειστάς τῆς κληρονομίας καὶ τοὺς κληρο-
δόχους, τὸ δικαστήριον τῆς κληρονομίας διατάσσει τὴν δικα-
στικὴν ἐκκαθάρισιν τῆς περιερχομένης εἰς τὸν ἐξ ἀπογρα-
φῆς κληρονόμον κληρονομικῆς περιουσίας καὶ διορίζει ἐκκα-
θαριστὴν τῆς κληρονομίας.

2. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 δικαστικὴ ἐκκαθάρισις διατάσσεται
κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμου, ἐφαρ-
μοζομένων τῶν διατάξεων περὶ δικαστικῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς
κληρονομίας, ὡς καὶ ἐκ τοῦ ἀρθρου 875.

Ἄρθρον 879.

1. Τὸ δικαστήριον τῆς κληρονομίας εἶναι ἀρμόδιον νὰ ἀπο-
φασίσῃ κατόπιν αἰτήσεως τοῦ βεβαρημένου διὰ κληρονομικοῦ
καταπιστεύματος ἐὰν κατὰ νόμον ἐπιβάλλεται ἐκ τῶν κανό-
νων τῆς τακτικῆς διαχειρίσεως ἢ ὑπ' αὐτοῦ διάδοσις ἀντι-
κειμένων τῆς κληρονομίας.

2. Τὸ κατὰ τὴν παρ. 1 δικαστήριον, ἐὰν κρίνῃ ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ διάθεσις δύναται νὰ ὀρίσῃ καὶ ὅρους ὑπὸ τοὺς ὁποίους αὕτη πρέπει νὰ γίνῃ. Ἡ ἀνευ τηρήσεως τῶν ὁρῶν διάθεσις τοῦ ἀντικειμένου τῆς κληρονομίας εἶναι ἄκυρος, πλην ἂν οἱ ἀποκτῶντες δικαιώματα ἐπὶ τῇ θάσει αὐτῆς προστατεύωνται ὑπὸ τοῦ νόμου.

*Ἀρθρον 880.

Τὸ δικαστήριον τῆς κληρονομίας, αἰτῆσει τοῦ κληρονόμου ἢ τοῦ καταπιστευματοδόχου ἢ τοῦ κληροδόχου ἢ τοῦ ἐκτελεστοῦ διαθήκης, διατάσσει τὴν παροχὴν εἰς τὸν αἰτοῦντα πιστοποιητικὸν περὶ τοῦ δικαιώματός του. Τὸ πιστοποιητικὸν (κληρονομητήριον) ἐκδίδεται ὑπὸ τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου καὶ ἐγγεγρῆται ἐπὶ ἐγγράφῳ ἀποδείξει παραλαβῆς αὐτοῦ ἢ ὁποία φυλάσσεται εἰς τὸν φάκελον τῆς δικογραφίας. Ἐὰν τὴν ἐκδοσὶν τοῦ πιστοποιητικοῦ διατάσῃ τὸ κατ' ἐφεσιν δικαστήριον, τὸ πιστοποιητικὸν ἐκδίδεται ὑπὸ τῆς γραμματείας τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου.

*Ἀρθρον 881.

1. Ἡ διατάσσουσα τὴν παροχὴν τοῦ πιστοποιητικοῦ ἀπόφασις πρέπει νὰ περιέχῃ α) τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ κληρονόμου, β) τὰ ὀνοματεπώνυμα τῶν κληρονόμων ἢ καταπιστευματοδόχων ἢ κληροδόχων ὑπὲρ τῶν ὁποίων παρέχεται τοῦτο, γ) τὰς μερίδας τῆς κληρονομίας ἐκάστου ἢ τὰ ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα περιέρχονται εἰς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν, δ) τοὺς ὅρους ἢ περιορισμοὺς ὑπὸ τοὺς ὁποίους ἡ κληρονομία, τὸ καταπίστευμα ἢ ἡ κληροδοσία περιέρχεται εἰς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν καὶ ἰδίᾳ προκειμένου περὶ κληρονόμου τὰ βαρύνοντα τὴν κληρονομίαν καταπιστεύματα καὶ κληροδοτήματα καὶ ε) τὰ ὀνοματεπώνυμα τῶν ἐκτελεστῶν διαθήκης καὶ τὰς παρεχομένας εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τῆς διαθήκης ἐξουσίας.

2. Ἐὰν διατάσσεται ἡ παροχὴ πιστοποιητικοῦ εἰς ἐκτελεστήν διαθήκης, ἡ ἀπόφασις πρέπει νὰ περιέχῃ μόνον α) τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ κληρονόμου καὶ β) τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ἐκτελεστοῦ διαθήκης καὶ τὰς παρεχομένας εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῆς διαθήκης ἐξουσίας.

3. Τὰ ἐν παρ. 1 καὶ 2 στοιχεῖα πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ καὶ τὸ πιστοποιητικὸν τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς γραμματείας τοῦ παρέχοντος αὐτὸ δικαστηρίου.

*Ἀρθρον 882.

Ὁ ἐν τῷ πιστοποιητικῷ κατονομαζόμενος κληρονόμος ἢ καταπιστευματοδόχος ἢ κληροδόχος ἢ ἐκτελεστής διαθήκης τεκμαίρεται ὅτι ἔχει τὰ ἐν αὐτῷ ἀναφερόμενα δικαιώματα καὶ ὅτι δὲν περιορίζεται δι' ἄλλων διατάξεων πλην τῶν ἐν τῷ πιστοποιητικῷ ἀναγραφόμενων.

*Ἀρθρον 883.

Πᾶσα δικαιοπραξία ἢ δικαστικὴ πράξις τοῦ ἐν τῷ πιστοποιητικῷ κατονομαζομένου κληρονόμου ἢ καταπιστευματοδόχου ἢ κληροδόχου ἢ ἐκτελεστοῦ διαθήκης μετὰ ἢ ἔναντι τρίτου ἢ τοῦ τρίτου ἔναντι αὐτῶν εἶναι ἰσχυρὰ ὑπὲρ τοῦ τρίτου, ἐφ' ὅσον ἐκτείνεται τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 882 τεκμήριον, πλην ἂν ὁ τρίτος ἦτο ἐν γνώσει τῆς ἀνακριθείας τοῦ πιστοποιητικοῦ ἢ τῆς ὑποβολῆς αἰτήσεως περὶ ἀφαίρεσεως ἢ κηρύξεως ὡς ἀνισχύρου ἢ τῆς ἀνακλήσεως ἢ τροποποιήσεως αὐτοῦ.

*Ἀρθρον 884.

1. Ἀρμόδιον νὰ διατάσῃ κατ' αἰτήσιν παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως τὴν ἀφαίρεσιν, κήρυξιν ἀνισχύρου, τροποποίησιν ἢ ἀνάκλησιν τοῦ πιστοποιητικοῦ εἶναι τὸ διατάξαι τὴν παροχὴν αὐτοῦ δικαστήριον.

2. Αἱ ἀπαιτούμεναι κατὰ νόμον δημοσιεύσεις ἐπὶ κηρύξεως τοῦ πιστοποιητικοῦ ὡς ἀνισχύρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἀνακλήσεως ἢ τροποποιήσεως αὐτοῦ.

*Ἀρθρον 885.

1. Ἡ διατάσσουσα τὴν παροχὴν πιστοποιητικοῦ ἀπόφασις ὑπόκειται εἰς τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἐφέσεως ἐντὸς προθεσμίας εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της. Ἡ προθεσμία τῆς ἐφέσεως καὶ ἡ ἀσκήσις αὐτῆς ἀναστέλλουν τὴν ἰσχὺν τῆς ἀ-

ποφάσεως καὶ τὴν ἐκδοσὶν τοῦ πιστοποιητικοῦ. Ἡ διατάσσουσα τὴν παροχὴν πιστοποιητικοῦ ἀπόφασις δὲν ὑπόκειται εἰς ἀναψηλάφησιν, ἀναίρεσιν ἢ τριτανakoπήν.

2. Ἡ διατάσσουσα τὴν ἀφαίρεσιν πιστοποιητικοῦ ἀπόφασις ἢ ἡ κηρύσσουσα αὐτὸ ἀνίσχυρον ἢ ἡ τροποποιούσα ἢ ἀνακαλοῦσα αὐτὸ δὲν ὑπόκειται εἰς ἐνδίκον μέσον καὶ εἰς τριτανakoπήν καὶ δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀνάκλησις ἢ ἡ μεταρρύθμισις αὐτῆς.

*Ἀρθρον 886.

Πᾶσα ἀμφισβηλία ἢ ἀμφισβήτησις περὶ τὴν ἐρμηνείαν διαθήκης ἢ ἄλλης πράξεως διὰ τῆς ὁποίας διατίθενται περιουσιακὰ στοιχεῖα διὰ κληρονομίας, κληροδοσίας ἢ δωρεᾶς ὑπὲρ τοῦ Κράτους ἢ κοινωφελῶν σκοπῶν, ἐφ' ὅσον ἀναφέρεται εἰς τὸν τρόπον τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ ἐν γένει τῆς διαχειρίσεως καὶ ἐκτελέσεως τῆς διατεθείσης ὑπὲρ τοῦ Κράτους ἢ τοῦ κοινωφελοῦς σκοποῦ περιουσίας, ὑπάγεται εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἀρμοδιότητα τοῦ πολυμελοῦς πρωτοδικείου Ἀθηνῶν.

*Ἀρθρον 887.

Ὁ εἰρηνοδίκης, κατ' αἰτήσιν παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, δύναται πρὸς ἀποτροπὴν κινδύνου νὰ διατάξῃ τὴν σφράγισιν πραγμάτων καὶ νὰ ἐνεργήσῃ αὐτὴν ἢ νὰ ὀρίσῃ πρὸς τοῦτο συμβολαιογράφον ἢ ὑπάλληλον τῆς γραμματείας τοῦ εἰρηνοδικείου. Ἀρμόδιος εἰρηνοδίκης εἶναι ὁ τῆς περιφέρειας ὅπου εὐρίσκονται τὰ πράγματα. Ἐὰν ἡ σφράγισις πρόκειται νὰ γίνῃ ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ εἰρηνοδικείου, ὁ εἰρηνοδίκης δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος ἢ ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τοῦ Σταθμοῦ Χωροφυλακῆς.

*Ἀρθρον 888.

1. Ὁ διατάσσων τὴν σφράγισιν εἰρηνοδίκης δύναται νὰ διατάξῃ πᾶν πρόσφορον μέτρον διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ σφράγισις. Ὁ εἰρηνοδίκης δύναται νὰ διατάξῃ ὅπως ἡ σφράγισις γίνῃ καὶ κατὰ τὴν νύκτα.

2. Δὲν δύνανται νὰ σφραγισθοῦν ὑποδωμάτια τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ τῶν οἰκόντων εἰς τὸ διαμέρισμα εἰς τὸ ὁποῖον γίνονται ἡ σφράγισις.

3. Ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα εἶναι ἀναγκαῖα πρὸς χρῆσιν τῶν οἰκόντων εἰς τὸ διαμέρισμα εἰς τὸ ὁποῖον γίνονται ἡ σφράγισις δὲν σφραγίζονται καὶ παραδίδονται εἰς αὐτοὺς.

4. Ἀντικείμενα τῶν ὁποίων ἡ σφράγισις εἶναι ἀδύνατος ἢ ὡς ἐκ τοῦ εἶδους αὐτῶν ἐπιβλαβὴς δὲν σφραγίζονται καὶ παραδίδονται πρὸς φύλλαξιν εἰς μεσεγγυούχον ὀρίζομενον ὑπὸ τοῦ ἐνεργούντος τὴν σφράγισιν. Ἐὰν ὑπόκειται εἰς φθοράν, ὁ διατάξας τὴν σφράγισιν εἰρηνοδίκης διατάσσει τὴν ἐκποίησιν αὐτῶν κατὰ τὰς διατάξεις περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκποίησεως τῶν εἰς φθοράν ὑποκειμένων πραγμάτων.

*Ἀρθρον 889.

Ἐὰν τις ἐκ τῶν παρισταμένων κατὰ τὴν σφράγισιν ἰσχυρίζεται ὅτι ὑπάρχει διαθήκη ἢ ἄλλο σημαντικὸν ἔγγραφο, ὁ ἐνεργῶν τὴν σφράγισιν ὀφείλει νὰ ἐρευνήσῃ ἂν ὑπάρχῃ. Ἐὰν τὴν σφράγισιν ἐνεργῇ ὁ εἰρηνοδίκης καὶ εὐρεθῇ ἡ διαθήκη, παραλαμβάνει οὗτος αὐτὴν καὶ τὴν ἀποστέλλει ἀμελλητί εἰς τὸ ἀρμόδιον διὰ τὴν δημοσίευσιν δικαστήριον, ἐὰν δὲ τὴν σφράγισιν ἐνεργῇ συμβολαιογράφος, ὑπάλληλος τῆς γραμματείας ἢ ὄργανον τῆς χωροφυλακῆς, παραλαμβάνει καὶ παραδίδει αὐτὴν ἀμελλητί εἰς τὸν εἰρηνοδίκην ὁ ὁποῖος τὴν ἀποστέλλει ἀμελλητί εἰς τὸ ἀρμόδιον διὰ τὴν δημοσίευσιν δικαστήριον. Ἐὰν εὐρεθῇ ἄλλο σημαντικὸν ἔγγραφο, παραλαμβάνει αὐτὸ ὁ ἐνεργῶν τὴν σφράγισιν καὶ ὁ εἰρηνοδίκης διατάσσει τὴν παράδοσιν αὐτοῦ εἰς τὸν δικαιούμενον νὰ κατέχῃ αὐτὸ ἢ, μέχρις οὗ ἐξακριβωθῇ ὁ δικαιούμενος, τὴν φύλλαξιν αὐτοῦ εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς γραμματείας τοῦ εἰρηνοδικείου.

*Ἀρθρον 890.

1. Ὁ διατάσσων τὴν σφράγισιν εἰρηνοδίκης ὀρίζει μεσεγγυούχον τῶν ἀντικειμένων τὰ ὁποῖα σφραγίζονται, κατὰ προτίμησιν δὲ ὀρίζεται ὡς μεσεγγυούχος ὁ εὐρισκόμενος εἰς τὴν κατοχὴν αὐτῶν.

2. Τὰς κλείδας τῶν σφραγιζομένων ἀντικειμένων παραλαμβάνει ὁ ἐνεργῶν τὴν σφράγισιν καὶ παραδίδει ἐπὶ ἐγγράφῳ ἀποδείξει εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ εἰρηνοδίκου.

3. Ὁ ἐνεργῶν τὴν σφράγισιν ὀφείλει νὰ ἐρευνήσῃ ἐὰν μέχρι τῆς σφραγίσεως ὑπεξήχθη ἀντικείμενόν τι καὶ νὰ συλλέξῃ πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν.

Ἄρθρον 891.

Περὶ τῆς σφραγίσεως συντάσσεται ἑκθεσις ἡ ὁποία πλὴν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 118 ἀπαιτουμένων πρέπει νὰ ἀναφέρῃ 1) τὴν ἀπόφασιν τοῦ εἰρηνοδίκου διὰ τῆς ὁποίας διατάσσεται ἡ σφράγισις, 2) περιγραφὴν τῶν χώρων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐτέθησαν αἱ σφραγίδες, 3) περιγραφὴν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 889 εὐρεθέντων ἐγγράφων καὶ μνησίων τῶν προσώπων εἰς τὰ ὁποῖα παρεδόθησαν ταῦτα, 4) πάντα ἰσχυρισμὸν ἢ ἀμφισβήτησιν τῶν παρισταμένων κατὰ τὴν σφράγισιν καὶ πᾶν ὅ,τι ὑπέπεσεν εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ ἐνεργοῦντος αὐτὴν καὶ 5) βεβαίωσιν ὅτι ὁ ἐνεργῶν τὴν σφράγισιν παρέλαβε τὰς κλείδας, ὅτι ἐνήργησε τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 890 παρ. 1) ἐρευναν καὶ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς. Ἐὰν ἐν τῷ διαμερίσματι τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ σφραγισθῇ δὲν ὑπάρχουν κινήτᾳ, σημειοῦται τοῦτο εἰς τὴν ἑκθεσιν.

Ἄρθρον 892.

1. Ἐὰν ἡ διατήρησις τῆς σφραγίσεως δὲν εἶναι ἀναγκαία ἢ πρόκειται νὰ γίνῃ ἀπογραφὴ, ὁ διατάξας τὴν σφράγισιν εἰρηνοδίκης, αἰτῇσι παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, διατάσσει τὴν ἀποσφράγισιν.

2. Ὁ εἰρηνοδίκης κατὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένην δικάσιμον ὑποχρεοῦται νὰ διατάξῃ τὴν κλήτευσιν τοῦ αἰτήσαντος τὴν σφράγισιν, ὡς καὶ τῶν παραστάντων κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς, ἐὰν δὲ ἡ σφράγισις ἐγένετο ἐπὶ περιουσιακοῦ στοιχείου κληρονομίας, τὴν κλήτευσιν τῶν πιθανολογουμένων κληρονόμων, καταπιστευματοδόχων, κληροδόχων καὶ ἐκτελεστών διαθήκης.

Ἄρθρον 893.

1. Ἐὰν ἡ ἀποσφράγισις διατάσσεται διὰ νὰ γίνῃ ἀπογραφὴ, ὁ εἰρηνοδίκης διὰ τῆς ἀποφάσεώς του ὀρίζει συμβολαιογράφον καὶ πραγματογνώμονας κατὰ τὸ ἄρθρον 899 παρ. 2 ἕως 4.

2. Ἐὰν ὁ εἰρηνοδίκης κρίνῃ μὴ ἀναγκαίαν τὴν διατήρησιν τῆς σφραγίσεως καὶ δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ ἀπογραφὴ, εἴτε ἐπιφυλάσσεται διὰ τῆς διατασσούσης τὴν ἀποσφράγισιν ἀποφάσεως νὰ ἐνεργήσῃ ὁ ἴδιος τὴν ἀποσφράγισιν εἴτε διατάσσει τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου νὰ ἐνεργήσῃ αὐτὴν.

Ἄρθρον 894.

Ὁ εἰρηνοδίκης διὰ τῆς διατασσούσης τὴν ἀποσφράγισιν ἀποφάσεως ὀρίζει τὰ πρόσωπα εἰς τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ παραδοθῶν τὰ ἀντικείμενα μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀποσφραγίσεως. Ἐὰν ἡ ἀποσφράγισις διετάχθῃ διὰ νὰ γίνῃ ἀπογραφὴ, ὁ εἰρηνοδίκης δύναται νὰ ἐπιφυλαχθῇ νὰ ὀρίσῃ τὰ πρόσωπα ταῦτα μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀπογραφῆς. Ὁ εἰρηνοδίκης δύναται νὰ ὀρίσῃ καὶ μεσεγγυοῦχον ἵνα μετὰ τὴν ἀποσφράγισιν καὶ τὴν ἀπογραφὴν παραλάβῃ καὶ φυλάσῃ τὰ ἀντικείμενα μέχρις οὗ ἀποφασισθῇ εἰς ποῖον πρέπει ταῦτα νὰ παραδοθῶν.

Ἄρθρον 895.

1. Ὁ ἐνεργῶν τὴν ἀποσφράγισιν ὀρίζει ἡμέραν καὶ ὥραν κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐνεργήσῃ αὐτὴν καὶ καλεῖ ἐγγράφως ἢ προφορικῶς νὰ παραστῶν κατ' αὐτὴν πάντας τοὺς κατὰ τὴν συζήτησιν περὶ ἀποσφραγίσεως παραστάντας διαδίκους ἢ τοὺς παραστάντας πληρεξουσίους αὐτῶν, τοὺς ὀρισθέντας πραγματογνώμονας, ὡς καὶ τὸν μεσεγγυοῦχον τῶν ἀντικειμένων. Κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀποσφραγίσεως δύναται νὰ παραστῇ καὶ πᾶς ἔχων ἔννομον συμφέρον.

2. Εἰς τὸν ἐντεταλμένον τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀποσφραγίσεως παραδίδονται ὑπὸ τῆς γραμματείας ἐπὶ ἐγγράφῳ ἀποδείξει αἱ κλείδες τῶν σφραγισθέντων ἀντικειμένων.

Ἄρθρον 896.

1. Ὁ ἐνεργῶν τὴν ἀποσφράγισιν ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ τὴν κατὰστασιν τῶν ἐπιτεθειτῶν σφραγίδων.

2. Ἐὰν αἱ ἐπιτεθειταὶ σφραγίδες δὲν εἶναι ἀλύμαντοι καὶ τὴν ἀποσφράγισιν ἐνεργῇ συμβολαιογράφος ἢ ὑπάλληλος τῆς γραμματείας, διακόπτεται πᾶσαν περαιτέρω ἐνέργειαν καὶ ἀναφέρει τοῦτο παραχρῆμα ἐγγράφως εἰς τὸν διατάξαντα τὴν ἀποσφράγισιν εἰρηνοδίκην.

3. Ὁ εἰρηνοδίκης εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παρ. 2 μεταβαίνει ἀμελλῆτι εἰς τὸν τόπον ὅπου ἐτέθησαν αἱ σφραγίδες, βεβαιεῖ τὴν κατὰστασιν αὐτῶν καὶ δι' ἀποφάσεώς του διατάσσει πᾶν κατὰ τὴν κρίσιν του πρόσφορον μέτρον.

Ἄρθρον 897.

1. Ἡ ἀποσφράγισις, ὅταν γίνετα ἀπογραφὴ, ἐνεργεῖται ἐκδηρῶν καὶ κατ' ὅσον εἶναι τοῦτο ἀναγκαῖον πρὸς σύνταξιν τῆς ἀπογραφῆς. Ἐὰν δὲν δύναται ἡ ἀπογραφὴ νὰ περατωθῇ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ὁ συμβολαιογράφος διακόπτεται αὐτὴν, ὀρίζει ἡμέραν καὶ ὥραν κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς καὶ σφραγίζει τὰ ἀντικείμενα τῶν ὁποίων ἡ ἀπογραφὴ δὲν ἐπερατώθη.

2. Μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀπογραφῆς τὰ ἀπογραφέντα ἀντικείμενα παραδίδονται εἰς τοὺς διὰ τῆς ἀποφάσεως περὶ ἀποσφραγίσεως ὀριζομένους. Ἐὰν δὲ ὁ εἰρηνοδίκης ἐκφυλάχθῃ διὰ τῆς ἀποφάσεώς του νὰ ὀρίσῃ τὰ πρόσωπα εἰς τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ παραδοθῶν, ὁ συμβολαιογράφος σφραγίζει καὶ πάλιν αὐτά.

Ἄρθρον 898.

Περὶ τῆς ἀποσφραγίσεως συντάσσεται ἑκθεσις ἡ ὁποία πλὴν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 118 ἀπαιτουμένων πρέπει νὰ ἀναφέρῃ 1) τὴν ἀπόφασιν τοῦ εἰρηνοδίκου διὰ τῆς ὁποίας διατάσσεται ἡ ἀποσφράγισις, 2) βεβαίωσιν τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν ἀποσφράγισιν ὅτι ἐκάλεσε τὰ ἐν ἄρθρῳ 895 πρόσωπα καὶ τὸν τρόπον τῆς προσκλήσεως αὐτῶν, 3) βεβαίωσιν τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν ἀποσφράγισιν ὅτι αἱ σφραγίδες εὐρέθησαν ἀλύμαντοι, 4) πᾶσαν ἀμφισβήτησιν ἢ ἰσχυρισμὸν τῶν παρισταμένων κατὰ τὴν ἀποσφράγισιν καὶ πᾶν ὅ,τι ὑπέπεσεν εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ ἐνεργοῦντος αὐτὴν καὶ 5) τὰ πρόσωπα εἰς τὰ ὁποῖα παρεδόθησαν τὰ ἀντικείμενα.

Ἄρθρον 899.

1. Ὁ εἰρηνοδίκης, κατ' αἰτήσιν παντὸς ἔχοντος συμφέρον ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, δύναται πρὸς ἀποτροπὴν κινδύνου νὰ διατάξῃ τὴν ἐνέργειαν ἀπογραφῆς πραγμάτων. Ἀρμόδιος εἶναι ὁ εἰρηνοδίκης τῆς περιφέρειας ὅπου εὐρίσκονται τὰ πράγματα.

2. Ἡ ἀπογραφὴ γίνεται ὑπὸ συμβολαιογράφου ὁ ὁποῖος ὀρίζεται διὰ τῆς διατασσούσης αὐτὴν ἀποφάσεως. Κωλυμένου τοῦ συμβολαιογράφου, τὴν ἀπογραφὴν ἐνεργεῖ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτής.

3. Ὁ διατάσσων τὴν ἀπογραφὴν εἰρηνοδίκης ὀρίζει καὶ δύο πραγματογνώμονας διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀντικειμένων τὰ ὁποῖα θὰ ἀπογραφοῦν.

4. Ἐὰν οἱ παριστάμενοι κατὰ τὴν συζήτησιν διάδικοι ὑποδεικνύουν ἀπὸ κοινοῦ συμβολαιογράφον καὶ πραγματογνώμονας, ὁ εἰρηνοδίκης ὀρίζει αὐτούς, πλὴν ἂν συντρέχουν σοβαροὶ λόγοι διὰ νὰ μὴ ὀρισθῶν οὗτοι.

Ἄρθρον 900.

1. Ὁ συμβολαιογράφος ὀρίζει ἡμέραν καὶ ὥραν διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀπογραφῆς καὶ καλεῖ ἐγγράφως ἢ προφορικῶς τοὺς κατὰ τὴν συζήτησιν ἐφ' ἧς ἐξεδόθη ἡ διατάξασα τὴν ἀπογραφὴν ἀπόφασις παραστάντας διαδίκους, ὡς καὶ τοὺς ὀρισθέντας ὑπ' αὐτῆς πραγματογνώμονας νὰ παραστῶν κατ' αὐτὴν. Κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀπογραφῆς δύναται νὰ παραστῇ πᾶς ἔχων ἔννομον συμφέρον.

2. Οἱ διορισθέντες διὰ τῆς διατασσούσης τὴν ἀπογραφὴν ἀποφάσεως πραγματογνώμονες δίδουν ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου τὴν κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 402 ὁρκον.

Ἄρθρον 901.

Περὶ τῆς ἀπογραφῆς συντάσσεται ἑκθεσις ἡ ὁποία πλὴν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 118 ἀπαιτουμένων πρέπει νὰ ἀναφέρῃ 1) τὴν ἀπόφασιν διὰ τῆς ὁποίας διατάσσεται ἡ ἀπογραφὴ, 2)

τά ονόματα τῶν παρισταμένων πραγματογνωμόνων καὶ θεβαίωσιν τοῦ συμβολαιογράφου ὅτι ἐδῶσαν τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 900 παρ. 2 ὅρκον, 3) θεβαίωσιν τοῦ συμβολαιογράφου ὅτι ἐκάλυψε τὰ ἐν ἄρθρῳ 895 πρόσωπα καὶ τὸν τρόπον τῆς προσκλήσεως αὐτῶν, 4) ἀκριβῆ περιγραφὴν τῶν ἀντικειμένων καὶ τὴν ἀκριβῆ ὑπὸ τῶν πραγματογνωμόνων ἐκτίμησιν τῆς ἀξίας αὐτῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς συντάξεως τῆς ἀπογραφῆς, 5) ἀκριβῆ περιγραφὴν ὅλων τῶν εὐρεθέντων ἀξιογράφων καὶ μετρητῶν, 6) ἀκριβῆ περιγραφὴν τῶν εὐρεθέντων ἐμπορικῶν ἢ οἰκικῶν βιβλίων, ὡς καὶ ὅλων τῶν εὐρεθέντων ἐγγράφων. ταῦτα δὲ πάντα μονογράφονται ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου καὶ 7) ἐὰν ἡ ἀπογραφή γίνεται κατόπιν ἐνεργηθείσης ἀποσφραγίσεως, τὰ πρόσωπα εἰς τὰ ὁποῖα παραδίδονται τὰ ἀντικείμενα ἢ θεβαίωσιν ὅτι τὰ ἀπογραφέντα ἀντικείμενα ἐσφραγίσθησαν καὶ πάλιν.

Ἄρθρον 902.

1. Πᾶσα διαφορά ἢ δυσχερεία προκύπτουσα κατὰ τὴν σφράγισιν, ἀποσφράγισιν καὶ ἀπογραφὴν δικάζεται ὑπὸ τοῦ διατάξαντος αὐτὰς εἰρηνοδίκου.

2. Ὁ ἐνεργῶν τὴν σφράγισιν, ἀποσφράγισιν καὶ ἀπογραφὴν συμβολαιογράφος ἢ ὑπάλληλος τῆς γραμματείας ἀποκρίνεται προσωρινῶς περὶ τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐνεργείας αὐτῶν διαφορῶν ἢ δυσχερειῶν, ἡ δὲ ἀπόφασίς του καταχωρίζεται εἰς τὴν ἐκθεσιν καὶ ἐκτελεῖται παραχρῆμα. Πᾶς ἔχων ἐννομον συμφέρον δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ κατὰ τὴν παρ. 1 εἰρηνοδίκου τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀποφάσεως καὶ τὴν ἐπαναφορὰν τῶν πραγμάτων εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν.

3. Αἱ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀποφάσεις ἔχουν προσωρινὴν ἰσχύν. δὲν ἐπηρεάζουν τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν, τὸ δὲ ἀρμόδιον νὰ διατάξῃ ἀσφαλιστικὰ μέτρα δικαστήριον δύναται νὰ τροποποιήσῃ ἢ νὰ ἀνακαλέσῃ αὐτάς.

Ἄρθρον 903.

Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων προτάσει τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης δύναται νὰ ὁρισθῇ ὁ τρόπος ἐνεργείας τῆς σφραγίσεως, τῆς ἀποσφραγίσεως καὶ τῆς ἀπογραφῆς.

Ἄρθρον 904.

1. Εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένης περιπτώσεις τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἀπευθύνῃ δημοσίᾳ πρόσκλησιν πρὸς ἀναγγελίαν δικαιώματος ἢ ἀπαιτήσεως. Ἡ παράλειψις τῆς ἀναγγελίας ἐπάγεται τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένην βλάβην εἰς ἔαρος τοῦ παραλείψαντος.

2. Ἀρμόδιον δικαστήριον εἶναι τὸ δικαστήριον τῆς περιφέρειας τῆς κατοικίας τοῦ αἰτούντος, ἐν ἑλλείψει δὲ κατοικίας, τῆς διαμονῆς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 905.

1. Τὸ δικαστήριον ἐξετάζει τὸ παραδεκτὸν τῆς αἰτήσεως καὶ δύναται νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν αἰτοῦντα ὅπως θεβαίωσιν ἐνὸρκως τὸ περιεχόμενον αὐτῆς.

2. Ἐὰν τὸ δικαστήριον κρίνῃ παραδεκτὴν τὴν αἴτησιν, διατάσσει τὴν πρόσκλησιν πρὸς ἀναγγελίαν τοῦ δικαιώματος ἢ τῆς ἀπαιτήσεως. Ἡ πρόσκλησις πρέπει νὰ περιέχῃ α) τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ αἰτούντος, β) καθορισμὸν προθεσμίας πρὸς ἀναγγελίαν καὶ γ) μνεῖαν τῆς βλάβης ἢ ὁποῖα θὰ ἐπέλθῃ ἂν δὲν γίνῃ ἐμπροθέσμως ἡ ἀναγγελία.

Ἄρθρον 906.

1. Ἡ πρόσκλησις πρὸς ἀναγγελίαν δημοσιεύεται εἰς μίαν ἢ πλείονας ἐφημερίδας ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἀπαξ ἢ ὅσας φορὰς ἤθελεν ὁρίσει ἡ ἀπόφασις.

2. Ἡ προθεσμία πρὸς ἀναγγελίαν ἄρχεται ἀπὸ τῆς τελευταίας δημοσιεύσεως καὶ δὲν δύναται νὰ εἶναι βραχυτέρα τῶν ἐξήκοντα ἡμερῶν.

Ἄρθρον 907.

Αἱ ἀναγγελίαι κατατίθενται εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου συντασσόμενης ἐκθέσεως, εἰδοποιεῖται δὲ ὑπ' αὐτῆς ἀμελλητὶ ὁ αἰτήσας τὴν ἐκδοσιν προσκλήσεως ἵνα λάθῃ γνώσιν τῆς ἀναγγελίας.

Ἄρθρον 908.

1. Ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παρόδου τῆς πρὸς ἀναγγελίαν προθεσμίας ὁ αἰτήσας τὴν ἐκδοσιν τῆς προσκλήσεως δύναται νὰ ὑποβάλῃ αἴτησιν ἐκδόσεως ἀποφάσεως ἀπαγγελιούσης τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένης συνεπειᾶς ἀποκλείσμου τοῦ δικαιώματος ἢ τῆς ἀπαιτήσεως.

2. Ἀναγγελία γενομένη μετὰ τὴν πάροδον τῆς ταχθείσης πρὸς τοῦτο προθεσμίας ἀλλὰ μέχρι τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

3. Τὸ δικαστήριον κατὰ τὴν συζήτησιν δύναται νὰ διατάξῃ πᾶν ὅτι ἤθελε κρίνει πρόσφορον πρὸς διευκρίνισιν τῆς ὑποθέσεως.

4. Ἐὰν ἐντὸς τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 προθεσμίας δὲν ὑποβληθῇ αἴτησις, τὸ δικαστήριον κατόπιν αἰτήσεως ὑποβαλλομένης ἐντὸς ἐτέρων τριάκοντα ἡμερῶν δύναται νὰ τάξῃ νέαν προθεσμίαν πρὸς ὑποβολὴν τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 αἰτήσεως.

Ἄρθρον 909.

1. Γενομένης ἀναγγελίας καὶ ἀμφισβητουμένου τοῦ δικαιώματος ἢ τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ αἰτούντος, τὸ δικαστήριον δύναται εἴτε νὰ ἀναστελῇ τὴν διαδικασίαν μέχρις ὅτου λυθῇ ἡ ἀμφισβήτησις εἴτε νὰ ἐκδώσῃ ἀπόφασιν, ἐπιφυλασσομένου τοῦ δικαιώματος τοῦ ἀναγγελλθέντος.

2. Ἐὰν δὲν ἐγένετο ἀναγγελία, τὸ δικαστήριον ἀπαγγέλλει τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένης συνεπειᾶς.

3. Περιλήψις τῶν κατὰ τὰς παρ. 1 καὶ 2 ἀποφάσεων δημοσιεύεται κατὰ τὸ ἄρθρον 906.

Ἄρθρον 910.

1. Τριτανακοπή συγχωρεῖται μόνον κατ' ἀποφάσεων ἀπαγγελιούσων τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένης συνεπειᾶς καὶ ἐφ' ὅσον α) ἐχώρησεν ἡ διαδικασία χωρὶς νὰ συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις τοῦ νόμου, β) παρεβιάσθησαν διαδικαστικαὶ διατάξεις καὶ ἰδίᾳ αἱ ἀφορώσαι τὰς δημοσιεύσεις, τὰς προθεσμίας ἢ τὰς ἀναγγελίας, γ) συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 562 παρ. 4.

2. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 τριτανακοπὴ ἀσκεῖται ἐντὸς προθεσμίας δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας δημοσιεύσεως τῆς περιλήψεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 911.

1. Κατὰ τὴν διαδικασίαν προσκλήσεως δύναται νὰ κηρυχθῇ ἀξιογράφον ὡς ἀνίσχυρον, ἐφαρμοζομένων καὶ τῶν ἐπομένων εἰδικῶν διατάξεων.

2. Δὲν δύναται νὰ ζητηθῇ ἡ ἐκδοσις προσκλήσεως ἐπὶ τοκομεριδίων, μερισματογράφων, ὡς καὶ ἐπὶ ἀτόκων γραμματίων πληρωτέων ἐν ὅψει.

Ἄρθρον 912.

1. Ἐπὶ τίτλων εἰς τὸν κομιστὴν ἢ τίτλων μεταβιβασθέντων δι' ὀπισθογραφήσεως ἐν λευκῷ, τὴν ἐκδοσιν προσκλήσεως δικαιούται νὰ ζητήσῃ ὁ μέχρι τοῦδε κομιστῆς τοῦ κλαπέντος, ἀπολεσθέντος ἢ καταστραφέντος τίτλου, ἐπὶ ἄλλων δὲ ἀξιογράφων δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκδοσιν προσκλήσεως ὁ δυνάμενος νὰ ἀσκήσῃ τὸ ἐκ τούτων δικαίωμα.

2. Ἀρμόδιον διὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς προσκλήσεως εἶναι τὸ δικαστήριον τοῦ ἐν τῷ ἀξιογράφῳ ἀναφερομένου τόπου πληρωμῆς. ἐλλειπούσης δὲ μνεῖας τόπου πληρωμῆς, τὸ δικαστήριον τῆς περιφέρειας ὅπου ἡ κατοικία ἢ ἡ ἐδρα τοῦ ἐκδότη καὶ ἐν ἑλλείψει κατοικίας ἢ διαμονῆς.

Ἄρθρον 913.

Ἡ αἴτησις πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ τὸ οὐσιῶδες περιεχόμενον τοῦ κλαπέντος, ἀπολεσθέντος ἢ καταστραφέντος ἀξιογράφου.

Ἄρθρον 914.

Πρὸς ἀπόδειξιν τῆς κλοπῆς, ἀπωλείας ἢ καταστροφῆς τοῦ ἀξιογράφου, ὡς καὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ αἰτούντος ὅπως ζητήσῃ τὴν ἐκδοσιν προσκλήσεως, ἀρκεῖ πιθανολόγησις.

Ἄρθρον 915.

1. Διὰ τῆς προσκλήσεως καλεῖται ὁ κομιστῆς τοῦ ἀξιογράφου ὅπως τὸ βραδύτερον μέχρι πέρας τῆς προθεσμίας

ἀναγγείλῃ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ ἐφ' ὅσον κατέχη τὸ ἀξιόγραφον καταθέσῃ αὐτὸ εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου. Ἡ πρόκλησις πρέπει νὰ ὀρίξῃ ὡς ἐλάχιστην ἐν περιπτώσει παραλείψεως τῆς ἀναγγελίας τὴν ἀπώλειαν τῆς ἰσχύος τοῦ ἐγγράφου.

2. Ἡ ἐν παρ. 1 πρόκλησις δημοσιεύεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 906 παρ. 1, ὡς καὶ εἰς τὸ δελτίον ἀνωμόνων ἐταιριῶν καὶ περιορισμένης εὐθύνης τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. τοιχοκολλᾶται δὲ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον 916.

Ἐπὶ ἀξιογράφων ἐφ' ὧν περιοδικῶς καταβάλλονται πρόσδοι, ἡ προθεσμία προσκλήσεως καθορίζεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ χρόνου τῆς κλοπῆς, ἀπωλείας ἢ καταστροφῆς τοῦ ἀξιογράφου καὶ τοῦ χρόνου καθ' ὃν αἱ πρόσδοι καθίστανται ἀπαιτηταί.

Ἄρθρον 917.

Ἐὰν ὁ κομιστὴς ἀναγγείλῃ τὸ δικαίωμα αὐτοῦ καὶ καταθέσῃ τὸ ἀξιόγραφον, ἡ γραμματεία τοῦ δικαστηρίου καλεῖ ἀμελλητὴ τὸν αἰτήσαντα τὴν ἐκδοσιν τῆς προσκλήσεως ὅπως λάβῃ γνῶσιν.

Ἄρθρον 918.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 909 παρ. 2 ἀπόφασις κηρύσσει ἀνίσχυρον τὸ ἀξιόγραφον μετὰ τῶν συνημμένων τοκομεριδίων καὶ μερισματογράφων. Ἡ ἀπόφασις τοιχοκολλᾶται εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν, ἐφαρμοζομένων καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 909 παρ. 3.

Ἄρθρον 919.

Ὁ αἰτήσας τὴν ἐκδοσιν ἀποφάσεως ἀποκλεισμοῦ τοῦ δικαιώματος ἢ τῆς ἀπαιτήσεως δικαιούται ἀφ' ἧς αὕτη καταστῇ ἀπρόσβλητος δι' ἐφέσεως καὶ ἀναίρεσεως νὰ ἀσκήσῃ τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 896 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος δικαιώματα αὐτοῦ.

Ἄρθρον 920.

1. Τὸ δικαστήριον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας τῆς προσκλήσεως δικαιούται νὰ ἀπαγορεύσῃ οἰανδήποτε πειροχὴν εἰς τὸν κομιστὴν τοῦ ἀξιογράφου, περιλαμβανομένης καὶ τῆς εἰς αὐτὸν παραδόσεως τοκομεριδίων καὶ μερισματοποιείων ἐκδιδομένων μετὰ τὴν ἀπαγόρευσιν. Ἡ ἀπαγόρευσις δὲν ἀφορᾷ τὰ ἐκδοθέντα πρὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς τοκομερίδια καὶ μερισματογράφα, ἀπευθύνεται δὲ πρὸς τὸν ἐκδότην ἢ καὶ πρὸς ἕτερα πρόσωπα τὰ ὅποια δύνανται νὰ προδοῦν εἰς τὴν παροχὴν καὶ περιέχει τὴν μνείαν ἐπὶ ἥρξατο ἡ διαδικασία προσκλήσεως.

2. Ἡ ἀπαγόρευσις δύναται νὰ ἀρθῇ καὶ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.

3. Ἡ ἀπαγόρευσις καὶ ἡ ἄρσις δημοσιεύονται κατὰ τὸ ἄρθρον 906.

Ἄρθρον 921.

Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τοὺς ἐκ τοῦ ἀξιογράφου ὑποχρεοὺς ὅπως μέχρις ἐκδόσεως ἀποφάσεως περὶ ἀποκλεισμοῦ τοῦ δικαιώματος ἢ τῆς ἀπαιτήσεως καταθέσουν τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν δημοσίως.

Ἄρθρον 922.

Ὅσάκις κατὰ νόμον ὑποχρεοῦται τις νὰ δώσῃ βεβαιωτικὸν ὅρκον, ἀρμόδιον εἶναι τὸ εἰρηνοδικεῖον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἔχει τὴν κατοικίαν του ὁ ὑπόχρεος πρὸς δόσιν τοῦ ὅρκου.

Ἄρθρον 923.

1. Ἡ αἴτησις μετὰ τῆς κλήσεως πρὸς συζήτησιν ἐπιδίδεται προσωπικῶς πρὸς τὸν ὑπόχρεον.

2. Τὸ εἰρηνοδικεῖον δι' ἀποφάσεώς του τάσσει προθεσμίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας ὁ ὑπόχρεος ὀφείλει νὰ δώσῃ τὸν ὅρκον.

Ἄρθρον 924.

Δὲν δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς τὴν δόσιν τοῦ ὅρκου ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔχει ἤδη ὁμοίως τὸν αὐτὸν ὅρκον κατὰ τὴν τελευ-

ταίαν τριετίαν κατόπιν αἰτήσεως τοῦ αὐτοῦ ἢ ἐτέρου δανειστοῦ, πλην ἂν ὁ αἰτῶν πιθανολογήσῃ ὅτι πληροῦνται ἤδη αἱ προϋποθέσεις πρὸς νέαν δόσιν τοῦ ὅρκου.

Ἄρθρον 925.

Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης δὲν ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν πρὸς δόσιν τοῦ ὅρκου ἢ ἐμφανισθεὶς ἀρνεῖται τὴν δόσιν αὐτοῦ, τὸ εἰρηνοδικεῖον τῇ αἰτήσῃ τοῦ δανειστοῦ διατάσσει τὴν προσωπικὴν κράτησιν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 926.

1. Ὁ ὀφειλέτης εἴτε ἔχει ἤδη προσωποκρατηθῇ εἴτε μὴ δύναται δι' αἰτήσεως πρὸς τὸ εἰρηνοδικεῖον νὰ ζητήσῃ ὅπως τοῦτο ὀρίσῃ τὸ συντομώτερον ἡμέραν διὰ τὴν δόσιν τοῦ ὅρκου. Πρὸς τοῦτο καλεῖται καὶ ὁ αἰτήσας τὴν δόσιν τοῦ ὅρκου, ἀλλ' ἢ μὴ ἐμφάνισις αὐτοῦ δὲν κωλύει τὴν δόσιν τοῦ ὅρκου.

2. Δοθέντος τοῦ ὅρκου, ἀπολύεται ὁ προσωποκρατηθεὶς, ἐὰν δὲ δὲν ἔχῃ προσωποκρατηθῇ ματαιοῦται ἡ διαταχθεῖσα προσωπικὴ κράτησις.

Ἄρθρον 927.

Ἡ προσωπικὴ κράτησις ἀπαγγέλλεται καὶ κατὰ τῶν ἐκπροσωποῦντων τὸ νομικὸν πρόσωπον, ὡς καὶ κατὰ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων τῶν δεομένων ἐπιμελείας προσώπων. Δὲν ἀπαγγέλλεται κατὰ τῶν μὴ ὑποκειμένων εἰς προσωπικὴν κράτησιν προσώπων.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ

Ἄρθρον 928.

Ἰδιωτικοῦ δικαίου διαφοραὶ δύνανται νὰ ὑπαχθῶν εἰς διαιτησίαν διὰ συμφωνίας ἐὰν οἱ συνομολογοῦντες αὐτὴν ἔχουν τὴν ἐξουσίαν τῆς ἐλευθέρας διαθέσεως τοῦ ἀνεικμιμένου τῆς διαφορᾶς. Αἱ ἐν ἄρθρῳ 691 διαφοραὶ δὲν δύνανται νὰ ὑπαχθῶν εἰς διαιτησίαν.

Ἄρθρον 929.

Συμφωνία περὶ διαιτησίας ἀφορῶσα μελλούσας διαφορὰς εἶναι ἔγκυρος μόνον ἐὰν εἴναι ἐγγράφος καὶ ἀναφέρεται εἰς ὀρισμένην ἐννομον σχέσιν ἐκ τῆς ὁποίας θὰ προέλθουν αἱ διαφοραί.

Ἄρθρον 930.

Ἡ συμφωνία περὶ διαιτησίας πρέπει νὰ γίνεται ἐγγράφως καὶ διέπεται ἀπὸ τὰς περὶ συμβάσεως διατάξεις τοῦ οὐσιαστικοῦ δικαίου. Ἐὰν οἱ συνομολογήσαντες τὴν συμφωνίαν ἐμφανισθῶν ἐνώπιον τῶν διαιτητῶν καὶ μετὰσχουν ἀνεπιφυλάκτως τῆς διαιτητικῆς διαδικασίας, ἡ ἔλλειψις ἐγγράφου δεραπεύεται.

Ἄρθρον 931.

1. Ἐὰν περὶ τῆς διαφορᾶς διὰ τὴν ὁποίαν συνομολογεῖται ἡ συμφωνία περὶ διαιτησίας ἐκκρεμῇ δίκη ἐνώπιον τῶν τακτικῶν πολιτικῶν δικαστηρίων, ἡ ὑπαγωγή αὐτῆς εἰς διαιτησίαν πρέπει νὰ προτείνεται κατὰ τὴν πρώτην μετὰ τὴν συνομολόγησιν τῆς συμφωνίας συζήτησιν ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 273.

2. Ἡ συμφωνία περὶ διαιτησίας δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἢ ἐντεταλμένου δικαστοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως ὅποτε τὸ δικαστήριον παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν διαιτησίαν, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 273.

Ἄρθρον 932.

1. Διαιτηταὶ δύνανται νὰ ὀρισθῶν εἰς ἡ πλείονες, ὡς καὶ ὀλιγώτερον δικαστήριον.

2. Δὲν δύνανται νὰ ὀρισθῶν διαιτηταὶ οἱ ἀνίκανοι πρὸς δικαιοπραξίαν, οἱ ἔχοντες περιορισμένην ἰκανότητα πρὸς δικαιοπραξίαν, οἱ συνετεία καταδίκης στερούμενοι τῆς ἀσκήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων καὶ τὰ νομικὰ πρόσωπα.

"Άρθρον 933.

Ἐάν διὰ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας δὲν ὀρίζονται οἱ διαιτηταὶ ἢ ὁ τρόπος τοῦ ὁρισμοῦ τῶν, ἕκαστον τῶν μερῶν ὀρίζει ἓνα διαιτητὴν. Συμφωνία διὰ τῆς ὁποίας ὀρίζεται ὅτι ἐν τῶν μερῶν θέλει ὀρίσει διαιτητὴν καὶ διὰ τὸ ἕτερον μέρος ἢ ὅτι τὰ μέρη δύνανται νὰ ὀρίσουν ἄνισον ἀριθμὸν διαιτητῶν εἶναι ἄκυρος.

"Άρθρον 934.

Ἐάν οἱ διαιτηταὶ δὲν ὀρίζονται διὰ τῆς περὶ διαιτησίας συμφωνίας, ἀλλὰ εἴτε κατ' αὐτὴν εἴτε κατὰ τὸ ἄρθρον 933 τοὺς διαιτητὰς ὀρίζουν τὰ συνομολογήσαντα αὐτὴν μέρη, ἕκαστον ἐξ αὐτῶν δικαιούται νὰ καλέσῃ τὸ ἕτερον ἐγγράφως ὅπως ἐντὸς προθεσμίας ὀκτὼ τοῦλάχιστον ἡμερῶν ὀρίσῃ τὸν διαιτητὴν ἢ τοὺς διαιτητὰς, πρέπει δὲ ἐν τῷ ἐγγράφῳ νὰ γνωστοποιήσῃ καὶ τὸν διαιτητὴν ἢ τοὺς διαιτητὰς τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένους. Τὸ πρὸς ὃ ἡ κλήσις μέρος ὀφείλει ἐντὸς τῆς τασσομένης προθεσμίας νὰ ἀνακοινώσῃ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένους διαιτητὴν ἢ διαιτητὰς εἰς τὸν καλοῦντα.

2. Εἰς ἕκαστον τῶν διαιτητῶν γνωστοποιούνται τὰ ὀνόματα καὶ αἱ διευθύνσεις τοῦ ἄλλου ἢ τῶν ἄλλων διαιτητῶν.

"Άρθρον 935.

Ἐάν οἱ διαιτηταὶ εἶναι πλείονες τοῦ ἑνὸς καὶ διὰ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας δὲν ὀρίζεται ἄλλως, οἱ διαιτηταὶ ὀφείλουν νὰ ὀρίσουν τὸν ἐπιδιαιτητὴν ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας κατὰ τὸ ἄρθρον 934 παρ. 2 γνωστοποιήσεως καὶ νὰ ἀνακοινώσουν τοῦτο εἰς τὰ συνομολογήσαντα τὴν συμφωνίαν μέρη.

"Άρθρον 936.

1. Ἐάν ὁ ὑπὸ τινος τῶν μερῶν ὀρισθεὶς διαιτητὴς ἀποβιώσῃ ἢ δι' οἰονδήποτε λόγον ἀρνεῖται ἢ κωλύεται νὰ διεξαγάγῃ τὴν διαιτησίαν ἢ ἐξαίρεθῇ, τὸ ἕτερον μέρος δύναται νὰ καλέσῃ ἐγγράφως τὸ ὅρισαν τὸν διαιτητὴν τοῦτον μέρος ὅπως ἐντὸς προθεσμίας ὀκτὼ τοῦλάχιστον ἡμερῶν ὀρίσῃ ἕτερον διαιτητὴν. Τὸ πρὸς ὃ ἡ κλήσις μέρος ὀφείλει ἐντὸς τῆς τασσομένης προθεσμίας νὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τὸν καλοῦντα τὸν ὑπ' αὐτοῦ ὀριζόμενον διαιτητὴν.

2. Ἐάν ὁ ὑπὸ τῶν διαιτητῶν ὀρισθεὶς ἐπιδιαιτητὴς ἀποβιώσῃ ἢ δι' οἰονδήποτε λόγον ἀρνήται ἢ κωλύεται νὰ διεξαγάγῃ τὴν διαιτησίαν οἱ δὲ διαιτηταὶ δὲν προβοῦν εἰς ὁρισμὸν ἄλλου. ἕκαστον τῶν μερῶν δύναται νὰ καλέσῃ ἐγγράφως τοὺς διαιτητὰς ὅπως ἐντὸς προθεσμίας ὀκτὼ ἡμερῶν ὀρίσουν ἕτερον ἐπιδιαιτητὴν καὶ ἀνακοινώσουν τοῦτο εἰς τὰ συνομολογήσαντα τὴν συμφωνίαν μέρη.

"Άρθρον 937.

1. Ἐάν κατὰ τὴν συμφωνίαν περὶ διαιτησίας τρίτος ὀρίξῃ τὸν διαιτητὴν ἢ τοὺς διαιτητὰς ἢ τὸν ἐπιδιαιτητὴν, ἕκαστον τῶν μερῶν, προκειμένου δὲ περὶ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ καὶ ἕκαστος τῶν διαιτητῶν δύναται νὰ καλέσῃ τὸν τρίτον ἐγγράφως ὅπως ἐντὸς προθεσμίας ὀκτὼ τοῦλάχιστον ἡμερῶν ὀρίσῃ τὸν διαιτητὴν ἢ τοὺς διαιτητὰς ἢ τὸν ἐπιδιαιτητὴν καὶ ἀνακοινώσῃ τοῦτο εἰς τὸν καλοῦντα, προκειμένου δὲ περὶ ἐπιδιαιτητοῦ καὶ εἰς τοὺς διαιτητὰς.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 1 ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν περίπτωσηὶ ὃ ὑπὸ τοῦ τρίτου ὀρισθεὶς διαιτητὴς ἢ ἐπιδιαιτητὴς ἀποβιώσῃ ἢ δι' οἰονδήποτε λόγον ἀρνεῖται ἢ κωλύεται νὰ διεξαγάγῃ τὴν διαιτησίαν.

"Άρθρον 938.

Ὁ ὁρισμὸς διαιτητοῦ ὑπὸ τινος τῶν μερῶν, ὁ ὁρισμὸς ἐπιδιαιτητοῦ ὑπὸ τῶν διαιτητῶν ἢ ὁ ὁρισμὸς τῶν διαιτητῶν ἢ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ ὑπὸ τρίτου δὲν ἀνακαλεῖται.

"Άρθρον 939.

1. Ἐάν δὲν ὀρισθῇ ἐμπροθέσμως ὁ διαιτητὴς ἢ οἱ διαιτηταὶ ἢ ὁ ἐπιδιαιτητὴς καὶ δὲν ὀρίζεται ἄλλως ὑπὸ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας, τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον κατόπιν αἰτήσεως ὀρίζει αὐτούς. Ἀρμόδιον εἶναι τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὀρίζεται ὑπὸ τῆς συμ-

φωνίας ὅτι θὰ διεξαχθῇ ἡ διαιτησία, ἄλλως τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον τῆς κατοικίας τοῦ αἰτούντος καὶ ἐν ἐλλείψει κατοικίας τῆς διαμονῆς αὐτοῦ, ἐν ἐλλείψει δὲ καὶ διαμονῆς τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον τῆς πρωτεύουσας τοῦ Κράτους.

2. Ἡ παρ. 1 ἐφαρμόζεται καὶ ὅταν ὁ ὑπὸ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ὀρισθεὶς διαιτητὴς ἢ ἐπιδιαιτητὴς ἀποβιώσῃ ἢ δι' οἰονδήποτε λόγον ἀρνεῖται ἢ κωλύεται νὰ διεξαγάγῃ τὴν διαιτησίαν.

3. Ἡ αἴτησις δικάζεται κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 786 ἐπ., δικαιούνται δὲ νὰ ὑποβάλουν αὐτὴν τὰ συνομολογήσαντα τὴν συμφωνίαν περὶ διαιτησίας μέρη, προκειμένου δὲ περὶ ἐπιδιαιτητοῦ καὶ ἕκαστος τῶν διαιτητῶν. Ἡ ἀπόφασις δὲν ὑπόκειται εἰς ἔνδικο μέσα. Αἴτησις ἀνακλήσεως ἢ μεταρρυθμίσεως τῆς ἀποφάσεως εἶναι ἀπαράδεκτος μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς διαιτητικῆς διαδικασίας.

"Άρθρον 940.

1. Παρ' ἑκάστῳ μονομελεῖ πρωτοδικεῖῳ τηρεῖται κατάλογος διαιτητῶν τὸν ὁποῖον καταρτίζει τὸ πολυμελὲς πρωτοδικεῖον κατὰ τὰ διὰ Β. διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὀριζόμενα.

2. Τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον ὀρίζει τοὺς διαιτητὰς ἢ τὸν διαιτητὴν ἐκ τοῦ καταλόγου διαιτητῶν, ἐλλείψει δὲ καταλόγου ἢ ἐάν συντρέχῃ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀποχρῶν λόγος, ὀρίζει τὸ κατάλληλον πρόσωπον.

"Άρθρον 941.

1. Ὁ ὀριζόμενος ὡς διαιτητὴς ἢ ἐπιδιαιτητὴς δὲν ὑποχρεοῦται νὰ δεχθῇ τὸν ὁρισμὸν του.

2. Ὁ ἀποδεχθεὶς τὸν ὁρισμὸν του ὡς διαιτητοῦ ἢ ἐπιδιαιτητοῦ δύναται ἔνεκα σοβαροῦ λόγου νὰ ἀρνήθῃ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθήκοντων του κατόπιν ἀδείας τοῦ δικαστηρίου. Ἡ ἀδεία παρέχεται ὑπὸ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου τοῦ τόπου τῆς κατοικίας του καὶ ἐν ἐλλείψει κατοικίας τῆς διαμονῆς του, ἐν ἐλλείψει δὲ καὶ διαμονῆς ὑπὸ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου τῆς πρωτεύουσας τοῦ Κράτους, κατόπιν αἰτήσεως του δικαζομένης κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 786 ἐπ. Ἡ ἀπόφασις δὲν ὑπόκειται εἰς ἔνδικο μέσα οὐδὲ εἰς ἀνάκλησιν ἢ μεταρρυθμίσιν.

"Άρθρον 942.

Οἱ διαιτηταὶ καὶ ὁ ἐπιδιαιτητὴς κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθήκοντων των εὐθύνονται μόνον διὰ δόλον καὶ βαρεῖαν ἀμέλειαν.

"Άρθρον 943.

Οἱ διαιτηταὶ καὶ ὁ ἐπιδιαιτητὴς δικαιούνται εἰς ἀμοιβὴν καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων των. Ἡ ἀμοιβὴ ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν κρίσιν του καὶ κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 721 ἐπ., πλην ἂν ἄλλως ὀρίσθῃ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων.

"Άρθρον 944.

1. Οἱ συνομολογήσαντες τὴν συμφωνίαν περὶ διαιτησίας δύνανται ἀπὸ κοινου νὰ ἀνακαλέσουν τοὺς διαιτητὰς, ὡς καὶ τὸν ἐπιδιαιτητὴν.

2. Οἱ διαιτηταὶ καὶ ὁ ἐπιδιαιτητὴς δύναται νὰ προτείνουν τὴν ἐξαίρεσιν των ἢ νὰ ἐξαίρεθῶν ὑπὸ τῶν συνομολογησάντων τὴν συμφωνίαν περὶ διαιτησίας διὰ τοὺς ἐν ἄρθρῳ 53 παρ. 1 λόγους, ὡς καὶ ἐάν δὲν δύνανται νὰ εἶναι διαιτηταὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 932 παρ. 2. Ἐάν ὀρίσθῃσαν ὑπὸ τινὸς τῶν συνομολογησάντων τὴν συμφωνίαν μερῶν, ἡ ἐξαίρεσις δύναται νὰ ζητηθῇ μόνον διὰ λόγους οἱ ὁποῖοι ἐπὶ λόγους ἢ ἐγένοντο γνωστοὶ εἰς τὸν ζητοῦντα τὴν ἐξαίρεσιν μετὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ διαιτητοῦ ἢ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ. Περὶ τῆς ἐξαίρεσεως ἀποφαίνεται τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 939 παρ. 1 ἀρμόδιον δικαστήριον, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 59 ἕως 61. Ἡ ἀπόφασις δὲν ὑπόκειται εἰς ἔνδικο μέσα καὶ μέχρις ἐκδόσεως τῆς ἀναεάλλεται ἢ ἐκδίκασις τῆς ὑποθέσεως ὑπὸ τῶν διαιτητῶν.

"Άρθρον 945.

Ἐάν βραδύνη ἡ διεξαγωγή τῆς διαιτησίας ἢ ἡ ἐκδοσις τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως καὶ δὲν ὀρίζεται διὰ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας προθεσμία ἐκδόσεως τῆς, τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον

939 παρ. 1 αρμόδιον δικαστήριον τῇ αἰτήσει τινὸς τῶν συνομολογησάντων τὴν συμφωνίαν περὶ διαιτησίας τάσσει εὐλογον προθεσμίαν πρὸς τοῦτο. Ἡ αἴτησις δικάζεται κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 786 ἐπ., ἡ δὲ ἀπόφασις δὲν ὑπόκειται εἰς ἔνδικα μέσα.

Ἄρθρον 946.

Ἡ ἰσχὺς τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας παύει, ἐφ' ὅσον δὲν ὀρίζεται ἄλλως δι' αὐτῆς, 1) ἐὰν οἱ διὰ τῆς συμφωνίας ἢ μετὰ ταῦτα ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῶν συνομολογησάντων αὐτὴν ὀρισθέντες διαιτητῆς ἢ ὁ ἐπιδιαιτητὴς ἀποβιώσουν ἢ δὲν ἀποδεχθῶν τὸν ὀρισμὸν τῶν καὶ δὲν ἔχουν ὀρισθῇ ἀντικαταστάται ἢ ὁ τρόπος ἀντικαταστάσεως αὐτῶν, 2) ἐὰν παρέλθῃ ἡ διὰ τῆς συμφωνίας ὀριζομένη προθεσμία ἰσχύος αὐτῆς ἢ ἐκδόσεως τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως ἢ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 945 τασσομένη προθεσμία, 3) ἐὰν οἱ συνομολογήσαντες τὴν συμφωνίαν συνομολογήσουν ἐγγράφως τὴν κατάργησιν αὐτῆς.

Ἄρθρον 947.

1. Ἡ διαδικασία διεξάγεται ἐνώπιον τῶν διαιτητῶν καὶ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ ἐνεργούντων ἀπὸ κοινοῦ. Οἱ διαιτηταὶ οὗτοι ὀρίζουν κατ' ἐλεοθέραν κρίσιν τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον διεξαγωγῆς τῆς διαιτησίας καὶ τὴν διαιτητικὴν διαδικασίαν, πλὴν ἂν ἄλλως ὀρίζεται διὰ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας.

2. Κατὰ τὴν διαιτητικὴν διαδικασίαν τὰ μέρη ἔχουν τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις, τηρουμένης τῆς ἀρχῆς τῆς ἰσότητος, πρέπει δὲ νὰ καλοῦνται ὅπως παρασθῶν κατὰ τὰς συζητήσεις, ἀναπτύξουν, κατὰ τὴν κρίσιν τῶν διαιτητῶν, προφορικῶς ἢ ἐγγράφως τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν καὶ προσάγουν τὰς ἀποδείξεις τῶν.

3. Ὁ ἐπιδιαιτητὴς διευθύνει τὴν συζήτησιν. Ἡ παράστασις μετὰ ἢ διὰ δικηγόρου δὲν δύναται νὰ ἀποκλεισθῇ.

Ἄρθρον 948.

1. Ἐὰν δὲν ὀρίζεται ἄλλως διὰ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας, ἡ ὑπόθεσις δικάζεται καὶ ἐὰν τὰ μέρη ἢ ἐν ἐξ αὐτῶν δὲν προσέλθουν ἢ δὲν ἀναπτύξουν τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν ἢ δὲν προσάγουν τὰς ἀποδείξεις τῶν.

2. Οἱ διαιτηταί, ἐὰν δὲν ὀρίζεται ἄλλως ὑπὸ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας, ἀποφαίνονται περὶ τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν καὶ ἐξετάζουν τὰ παρεμπιπτόντα ζητήματα.

Ἄρθρον 949.

1. Μάρτυρες καὶ πραγματογνώμονες δύναται νὰ ἐξετασθῶν ἀνωμοτὶ ἢ ἐνόρκως. Οἱ διαιτηταὶ δὲν δύναται νὰ ἐπιβάλλουν ποινὰς ἢ νὰ διατάξουν τὴν λήψιν ἀναγκαστικῶν μέτρων διὰ τὴν διεξαγωγὴν ἀποδείξεων, πλὴν ἂν διαιτητῆς εἶναι δικαστήριον. Τοιαῦτα μέτρα διατάσσονται αἰτήσει τῶν διαιτητῶν ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδικοῦ τοῦ ὁποῖον ἀποφασίζει ἂν εἶναι νόμιμος ἢ λήψις αὐτῶν. Οἱ συνομολογήσαντες τὴν συμφωνίαν περὶ διαιτησίας δύναται νὰ ἐξετασθῶν ὡς μάρτυρες κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 432 ἕως 437.

2. Ἡ ἐνέργεια κατ' ἰδίαν διαδικαστικῶν πράξεων δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς τινὰ τῶν διαιτητῶν.

3. Οἱ διαιτηταὶ δύναται νὰ ζητήσουν τὴν διεξαγωγὴν ἀποδείξεων ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδικοῦ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῖου πρόκειται νὰ διεξαχθῇ ἡ ἀπόδειξις. Τοῦτο ἀποφασίζει ἂν εἶναι νόμιμος ἢ διεξαγωγὴ τῆς ἀποδείξεως καὶ ἔχει πάσας τὰς ἐξουσίας δικαστηρίου διατάσσοντος ἀπόδειξιν.

Ἄρθρον 950.

1. Οἱ διαιτηταὶ δὲν δύναται νὰ διατάσσουν, μεταρρυθμίζουν ἢ ἀνακαλοῦν ἀσφαλιστικὰ μέτρα.

2. Ἐὰν διετάχῃ ἀσφαλιστικὸν μέτρον ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, ὁ αἰτῶν ὑποχρεοῦται νὰ προκαλέσῃ τὴν ἐναρξιν τῆς διαιτητικῆς διαδικασίας, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 737.

Ἄρθρον 951.

1. Ἐὰν δὲν ὀρίζεται ἄλλως ὑπὸ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας, οἱ διαιτηταὶ ἐφαρμόζουν τὰς διατάξεις τοῦ οὐσιαστικοῦ δικαίου.

2. Διὰ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας δὲν δύναται νὰ ἀποκλεισθῇ ἡ ἐφαρμογὴ διατάξεων δημοσίας τάξεως.

Ἄρθρον 952.

Ἐὰν οἱ διαιτηταὶ εἶναι πλείονες καὶ διὰ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας δὲν ὀρίζεται ἄλλως, ἀποφασίζουν πάντες ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ κατὰ πλειονοψηφίαν. Ἐὰν δὲν σχηματισθῇ πλειονοψηφία, ὑπερισχύει ἡ γνώμη τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ.

Ἄρθρον 953.

1. Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις πρέπει νὰ συντάσσεται ἐγγράφως καὶ νὰ ὑπογράφεται ἰδιοχείρως ὑπὸ τῶν διαιτητῶν. Ἐὰν τις τῶν διαιτητῶν ἀρνεῖται ἢ κωλύεται νὰ ὑπογράψῃ, πρέπει ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς ἀποφάσεως νὰ βεβαιοῦται τοῦτο, ὡς καὶ ὅτι ὁ ἀρνούμενος ἢ κωλυόμενος μετέσχε τῆς διαιτητικῆς διαδικασίας καὶ τῆς διασκέψεως, νὰ ὑπογράφεται δὲ ὑπὸ τῆς πλειονοψηφίας τῶν διαιτητῶν. Εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 952 ἀρκεῖ ἡ ὑπογραφή ὑπὸ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ. Διὰ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας δύναται νὰ ὀρισθῇ ὅτι ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις ὑπογράφεται ἰδιοχείρως μόνον ὑπὸ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ ἢ ὑπὸ τούτου καὶ τινὸς τῶν διαιτητῶν.

2. Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις πρέπει νὰ ἀναφέρῃ α) τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ καὶ τῶν διαιτητῶν, β) τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς ἐκδόσεώς της, γ) τὰ ὀνοματεπώνυμα τῶν μετασχόντων τῆς διαιτητικῆς διαδικασίας, δ) τὴν συμφωνίαν περὶ διαιτησίας βάσει τῆς ὑποίας ἐξεδόθη, ε) τὸ αἰτιολογικὸν καὶ στ) τὸ διατακτικόν. Διὰ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας δύναται νὰ ὀρισθῇ ὅτι ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρῃ τὴν συμφωνίαν περὶ διαιτησίας καὶ τὸ διατακτικόν.

Ἄρθρον 954.

1. Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις τελειοῦται ἀφ' ἧς ὑπογραφῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 953.

2. Ὁ διαιτητὴς ἢ ἐπὶ πλείονων διαιτητῶν ὁ ἐπιδιαιτητὴς ἢ κατόπιν ἐντολῆς αὐτοῦ τις τῶν διαιτητῶν, ὑποχρεοῦται, ἐὰν δὲν ὀρίζεται ἄλλως ὑπὸ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας, νὰ καταθέσῃ τὸ πρωτότυπον τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου τῆς περιφέρειας εἰς τὴν ὁποίαν ἐξεδόθη καὶ νὰ ἐγχειρίσῃ ἀντίγραφα αὐτῆς εἰς τοὺς συνομολογήσαντας τὴν συμφωνίαν περὶ διαιτησίας.

Ἄρθρον 955.

Τῇ αἰτήσει τινὸς τῶν συνομολογησάντων τὴν συμφωνίαν, κοινοποιουμένη πρὸς τοὺς λοιποὺς καὶ πρὸς τοὺς διαιτητὰς ἐντὸς προθεσμίας ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως, δύναται, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 331 καὶ 332, νὰ γίνῃ διόρθωσις ἢ ἐρμηνεία τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τῶν ἐκδιδόντων αὐτήν. Τὸ ἄρθρον 336 ἐφαρμόζεται καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἄρθρον 956.

1. Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις δὲν ὑπόκειται εἰς ἔνδικα μέσα.

2. Διὰ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας δύναται νὰ ἐπιτραπῇ προσφυγὴ κατὰ τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως ἐνώπιον ἄλλων διαιτητῶν, ὀριζομένων συγχρόνως τῶν προϋποθέσεων, τῆς προθεσμίας καὶ τῆς διαδικασίας τῆς ἀσκήσεως καὶ ἐκδικάσεως αὐτῆς.

Ἄρθρον 957.

Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις, ἐὰν διὰ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας δὲν ὀρίζεται προσφυγὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 956 παρ. 2 ἢ παρῇληθεν ἡ ὀριθεύσα διὰ τὴν προσφυγὴν προθεσμία, ἀποτελεῖ δεδικασμένον, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 338, 340 ἕως 343, 344 ἕως 346, 348 ἕως 350.

Ἄρθρον 958.

Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις δύναται νὰ ἀκυρωθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει μόνον διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως διὰ τοὺς ἐπομένους λόγους 1) ἐὰν ἡ συμφωνία περὶ διαιτησίας εἶναι ἄκυρος, 2) ἐὰν ἐξεδόθῃ μετὰ τὴν παῦσιν τῆς ἰσχύος τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας, 3) ἐὰν οἱ ἐκδῶσαντες αὐτὴν ὀρίσθῃσαν κατὰ παράβασιν τῶν ἔργων τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας ἢ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου ἢ ἀνεκλήθησαν ὑπὸ τῶν μερῶν ἢ ἀπεφάνθησαν

καίτοι ἐγένετο δεκτή αίτησις ἐξαιρέσεως αὐτῶν, 4) ἐάν οἱ ἐκδῶσαντες αὐτὴν ἐνήργησαν καθ' ὑπέρβασιν τῆς ὑπὸ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας ἢ τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου παρεχομένης εἰς αὐτοὺς ἐξουσίας, 5) ἐάν παρεβιάσθησαν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 947 παρ. 2, 952, 953, 6) ἐάν ἀντίκειται εἰς διατάξεις δημοσίας τάξεως ἢ εἰς τὰ χρηστὰ ἥδη, 7) ἐάν εἶναι ἀκατάληπτος ἡ περιέχῃ ἀντιφατικὰς διατάξεις, 8) ἐάν συντρέχῃ λόγος ἀναψηλαφήσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 562.

Ἄρθρον 959.

Ἀρμόδιον πρὸς ἐκδίκασιν τῆς ἀγωγῆς ἀκυρώσεως εἶναι τὸ πολυμελὲς πρωτοδικεῖον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐξεδόθη ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις.

Ἄρθρον 960.

1. Τὴν ἀκύρωσιν τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως δικαιοῦνται νὰ ζητήσουν οἱ συνομολογήσαντες τὴν συμφωνίαν περὶ διαιτησίας καὶ πᾶς ἔχων ἐννομον συμφέρον. Ἡ ἀγωγή ἀπευθύνεται κατὰ πάντων τῶν συνομολογησάντων τὴν συμφωνίαν διαιτησίας.

2. Ἡ ἀγωγή ἀκυρώσεως τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως διὰ τοὺς ἐν ἄρθρῳ 958 ἀριθ. 1 ἕως 7 λόγους ἀσχεῖται ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς, ἄλλως εἶναι ἀπαράδεκτος. Ἐπὶ ἀγωγῆς ἀκυρώσεως διὰ τοὺς ἐν ἄρθρῳ 958 ἀριθ. 8 λόγους ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 563.

Ἄρθρον 961.

Εἶναι ἄκυρος ἡ παραίτησις ἀπὸ τοῦ δικαιώματος τῆς ἀσκήσεως ἀγωγῆς ἀκυρώσεως διαιτητικῆς ἀποφάσεως πρὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς.

Ἄρθρον 962.

1. Δύναται νὰ ἐπιδιωχθῇ δι' ἀγωγῆς ἡ ἐνστάσεως ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἀνυπαρξίας διαιτητικῆς ἀποφάσεως μόνον εἰς τὰς ἀκόλουθους περιπτώσεις α) ἐάν δὲν συνωμολογήθῃ συμφωνία περὶ διαιτησίας, β) ἐάν ἡ ἀπόφασις ἐξεδόθῃ ἐπὶ ἀντικειμένου μὴ δεκτικοῦ ὑπαγωγῆς εἰς διαιτησίαν, γ) ἐάν ἡ ἀπόφασις ἐξεδόθῃ ἐπὶ διαιτητικῆς δίκης διεξαχθείσης κατ' ἀνυπαρκτοῦ φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου.

2. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀγωγή ὑπάγεται εἰς τὸ πολυμελὲς πρωτοδικεῖον τῆς περιφέρειας ὅπου ἐξεδόθη ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις.

Ἄρθρον 963.

1. Εἰς τὰ ἐπιμελητήρια, τὰ χρηματιστήρια ἀξιῶν καὶ ἐμπορευμάτων καὶ τὰς ἐπαγγελματικὰς ἐνώσεις προσώπων αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου δύναται κατόπιν προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου αὐτῶν νὰ ὀργανῶνται μόνιμοι διαιτηταὶ διὰ Β. διαταγμάτων ἐκδιδόμενων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ὁποίου τελοῦν τὸ ἐπιμελητήριον, τὸ χρηματιστήριον ἢ ἡ ἐνώσις.

2. Διὰ τῶν κατὰ τὴν παρ. 1 Β. διαταγμάτων ὀρίζονται αἱ διαφοραὶ αἱ ὁποῖαι δύναται νὰ ὑπαχθῶν εἰς τὴν διαιτησίαν ἐκάστου ἐπιμελητηρίου, χρηματιστηρίου ἢ ἐνώσεως, ὡς καὶ αἱ λεπτομέρειαι ὀργανώσεως τῆς διαιτησίας. Ἐπὶ τῶν διαιτησιῶν τούτων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 928 ἕως 961, δύναται δὲ κατ' ἀπόκλισιν αὐτῶν νὰ ὀρίζεται ὑπὸ τῶν αὐτῶν Β. διαταγμάτων α) ἀντὶ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ὁ πρόεδρος ἢ τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ἢ ἐπιτροπὴ ἐκ συμβούλων τοῦ ἐπιμελητηρίου, τοῦ χρηματιστηρίου ἢ τῆς ἐνώσεως ἵνα ἀποφαίνωνται εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 939, 941 παρ. 2 καὶ 945, β) ὑποχρέωσις ἐκλογῆς τῶν διαιτητῶν καὶ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ ἐκ καταλόγου διαιτητῶν συνταγομένου καθ' ὠρισμένα χρονικὰ διαστήματα ὑπὸ τοῦ ἐπιμελητηρίου, τοῦ χρηματιστηρίου ἢ τῆς ἐνώσεως, γ) ἡ διαιτητικὴ διαδικασία, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 947 παρ. 2, δ) τὸ ἐφαρμοστέον ὑπὸ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ καὶ τῶν διαιτητῶν οὐσιαστικὸν δίκαιον, ε) τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ περιέχῃ ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 953 παρ. 2.

Ἄρθρον 964.

Ἐπιφυλασσομένων τῶν ὑπὸ διεθνῶν συμβάσεων ὀριζομένων, ἀλλοδαπῇ διαιτητικῇ ἀπόφασιν ἀποτελεῖ δεδικασμένον. Ἄνευ ἄλλης διαδικασίας, ἐφ' ὅσον συντρέχουν αἱ ἐπόμεναι προϋποθέσεις 1) ἐάν ἡ συμφωνία περὶ διαιτησίας εἴσῃ τῆς ὁποίας ἐξεδόθη εἶναι ἔγκυρος κατὰ τὸ διέπον αὐτὴν δίκαιον, 2) ἐάν τὸ ἀντικείμενον τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως δύναται νὰ καταστή ἀντικείμενον συμφωνίας περὶ διαιτησίας κατὰ τὸ ἡμεδαπὸν δίκαιον, 3) ἐάν ἡ ἀπόφασις δὲν ὑπόκειται εἰς ἐνδικο μέτα ἢ προσφυγὴν ἢ δὲν ἐκκρεμῇ διαδικασία ἀμφισβήτησεως τοῦ κύρους αὐτῆς, 4) ἐάν ὁ ἡττηθεὶς διάδικος δὲν ἐστερήθῃ κατὰ τὴν διαιτητικὴν διαδικασίαν τοῦ δικαιώματος τῆς ὑπερασπίσεως, 5) ἐάν ἡ ἀπόφασις δὲν ἀντίκειται εἰς προγενεστέραν ἀπόφασιν ἡμεδαποῦ δικαστηρίου ἐκδοθείσαν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως καὶ ἀποτελοῦσαν δεδικασμένον ἐναντι τῶν διαδίκων μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐξεδόθη ἡ ἀλλοδαπῇ διαιτητικῇ ἀπόφασις, 6) ἐάν ἡ ἀπόφασις δὲν ἀντίκειται εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν ἢ εἰς τὰ χρηστὰ ἥδη.

BIBLION ΟΓΔΟΟΝ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 965.

1. Ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις δύναται νὰ γίνῃ μόνον ἐπὶ τῇ εἰσῇ τίτλου ἐκτελεστοῦ.

2. Ἐκτελεστοὶ τίτλοι εἶναι α) αἱ τελεσίδικοι, ὡς καὶ αἱ κηρυχθεῖσαι προσωρινῶς ἐκτελεσταὶ ἀποφάσεις παντὸς ἡμεδαποῦ δικαστηρίου, β) αἱ διαιτητικαὶ ἀποφάσεις, γ) τὰ περιέχοντα συμβιβασμὸν ἢ προσδιορισμὸν δικαστικῶν ἐξόδων πρακτικὰ ἡμεδαπῶν δικαστηρίων ἢ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 695 ἐπ. συμβιβαστικῶν ἐπιτροπῶν, δ) τὰ συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα, ε) αἱ παρ' ἡμεδαπῶν δικαστῶν ἐκδιδόμεναι διαταγαὶ πληρωμῆς καὶ ἀποδόσεως μισθίου ἀκινήτου, στ) οἱ ἀλλοδαποὶ τίτλοι οἱ κηρυχθέντες ἐκτελεστοί, ζ) αἱ διαταγαὶ καὶ πράξεις αἱ ἀνγνωρίζομεναι ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς τίτλοι ἐκτελεστοί.

Ἄρθρον 966.

1. Ἐπιφυλασσομένων τῶν ὑπὸ διεθνῶν συμβάσεων ὀριζομένων. ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις ἐν Ἑλλάδι δύναται νὰ γίνῃ ἐπὶ τῇ εἰσῇ ἀλλοδαποῦ τίτλου ἀφ' ἧς οὗτος κηρυχθῇ ἐκτελεστός δι' ἀποφάσεως τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου τῆς περιφέρειας ὅπου ἡ κατοικία καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτῆς ἡ διαμονὴ τοῦ ὑφειλέτου, ἐν ἐλλείψει δὲ καὶ ταύτης, τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου τῆς πρωτεύουσας τοῦ Κράτους. Τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον δικάζει κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 785 ἕως 827.

2. Τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον κηρύσσει ἐκτελεστὸν τὸν ἀλλοδαπὸν τίτλον ἐφ' ὅσον εἶναι οὗτος ἐκτελεστός κατὰ τὸ δίκαιον τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ καὶ δὲν ἀντίκειται εἰς τὰ χρηστὰ ἥδη ἢ τὴν δημοσίαν τάξιν.

3. Ἐάν ὁ ἀλλοδαπὸς τίτλος εἶναι δικαστικὴ ἀπόφασις, διὰ τὴν κηρύξιν αὐτοῦ ἐκτελεστοῦ πρέπει νὰ συντρέχουν καὶ οἱ ἐν ἄρθρῳ 339 ἀριθ. 2 ἕως 5 ὅροι.

Ἄρθρον 967.

Αἱ ἀλλοδαπαὶ διαιτητικαὶ ἀποφάσεις κηρύσσονται ἐκτελεσταὶ κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 966 ἐάν συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 964.

Ἄρθρον 968.

Ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις ὀριστικῆς ἀποφάσεως διατάσσεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῇ αἰτήσῃ τοῦ νικῶντος διαδίκου.

Ἄρθρον 969.

1. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ κηρύξῃ τὴν ἀπόφασιν προσωρινῶς ἐκτελεστὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν καθ' ἣν κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ συντρέχουν ἐξαιρετικοὶ πρὸς τοῦτο λόγοι ἢ ἡ ἐπιβράδυνσις τῆς ἐκτελέσεως δύναται νὰ ἐπιφέρῃ σημαντικὴν ζημίαν εἰς τὸν νικῶντα διάδικον. Ἰδίᾳ δύναται νὰ διαταχθῇ προσωρινὴ ἐκτέλεσις α)

εάν η απόφασις εστηρίχθη επί αναγνωρίσεως της απαιτήσεως ή επί δικαστικής ομολογίας ή επί δημοσίου ή ανεγνωρισμένου ιδιωτικού εγγράφου, β) εάν πρόκειται περί διατροφής εξ οιασδήποτε αιτίας, γ) εάν πρόκειται περί απαιτήσεων εκ δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, δ) εάν πρόκειται περί αποζημιώσεως εξ αδίκου πράξεως, ε) επί απαιτήσεων απορρεουσών εκ των εν άρθροις 691 ή 773 σχέσεων, στ) επί εμπορικών διαφορών, ζ) επί διαφορών περί νομής, η) επί απαιτήσεων εξ ανωνύμων τίτλων.

2. Εάν πιθανολογηται ότι η εκτέλεσις θα προξενήση ανεπανόρθωτον βλάβην εις τόν ήττώμενον διαδίκον, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ μὴ κηρύξη τὴν ἀπόφασιν προσωρινῶς ἐκτελεστήν.

Ἄρθρον 970.

Προσωρινὴ ἐκτέλεσις δὲν δύναται νὰ διαταχθῇ 1) κατὰ τοῦ Δημοσίου, τῶν δήμων καὶ τῶν κοινοτήτων, 2) καθ' οἴουδήποτε διαδίκου ὡς πρὸς τὰ δικαστικὰ ἔξοδα, 3) ὅταν κατὰ τὸ οὐσιαστικὸν δίκαιον διὰ νὰ ἐπέλθουν αἱ ἔννομοι συνέπειαι τῆς ἀποφάσεως ἀπαιτεῖται νὰ καταστῇ αὕτη τελεσίδικος ἢ ἀμετάκλητος, 4) ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 639 διαφορῶν.

Ἄρθρον 971.

Τὸ δικαστήριον ὑποχρεοῦται νὰ κηρύξη τὴν ἀπόφασιν προσωρινῶς ἐκτελεστήν 1) ἐπὶ ἀποδόσεως μισθίου, 2) ἐπὶ καθυστέρήσεως μισθωμάτων, 3) ἐπὶ ἀπαιτήσεως ἐκ συναλλαγματικῆς, γραμματίου εἰς διαταγὴν ἢ τραπεζιτικῆς ἐπιταγῆς, 4) ἐπὶ ἀπαιτήσεως διατροφῆς ἐξ οἰασδήποτε αιτίας καὶ ἐπὶ ἀπαιτήσεως ἐκ καθυστερουμένων μισθῶν, κατ' ἀμφοτέρως δὲ τὰς περιπτώσεις μόνον διὰ τὸν μετὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς ἀγωγῆς χρόνον καὶ τρεῖς μῆνας πρὸ αὐτῆς.

Ἄρθρον 972.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 969 τὸ δικαστήριον δύναται, τῇ αἰτήσῃ τοῦ ήττώμενου διαδίκου, νὰ ἐξαρτήσῃ τὴν προσωρινὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ νικῶντος διαδίκου παροχῆς ἀναλόγου ἐγγυήσεως καθοριζομένης διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, εἰς συντρέχον πρὸς τοῦτο σπουδαῖοι λόγοι καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ νικῶντος διαδίκου ἢ ἄλλοι λόγοι δημιουργοῦν τὸν κίνδυνον νὰ μὴ εἶναι δυνατὴ ἡ ἐπαναφορὰ τῶν πραγμάτων εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν ἐν περιπτώσει μεταρρυθμίσεως ἢ ἐξαφανίσεως τῆς ἀποφάσεως. Τὸ δικαστήριον δύναται ἀντὶ τῆς ἐγγυήσεως νὰ διατάξῃ ὅπως τὸ διὰ τῆς ἐκτέλεσεως λησθησόμενον χρηματικὸν ποσὸν ἢ πρᾶγμα δεκτικὸν καταθέσεως κατατεθῇ δημοσίως μέχρις ἐκδόσεως τῆς τελεσίδικου ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 973.

1. Ἀσκηθείσης ἐμπροθέσμως ἀνακοπῆς ἢ ἐφέσεως κατὰ τῆς κηρυχθείσης κατὰ τὸ ἄρθρον 969 προσωρινῶς ἐκτελεστῆς ἀποφάσεως, δύναται μέχρι τῆς πρώτης ἐπ' ἀχροατηρίου συζητήσεως τῆς ἀνακοπῆς ἢ τῆς ἐφέσεως, τῇ αἰτήσῃ τοῦ ήττηθέντος διαδίκου, νὰ διαταχθῇ ἡ ἀναστολὴ τῆς ἐκτέλεσεως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως εἴτε ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς παροχῆς ἐγγυήσεως καθοριζομένης διὰ τῆς ἀποφαινομένης τὴν ἀναστολὴν ἀποφάσεως εἴτε ἄνευ παροχῆς ἐγγυήσεως.

2. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀναστολὴ διατάσσεται ὑπὸ τοῦ ἐκδῶσαντος τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν δικαστηρίου. Ἡ αἰτήσις συζητεῖται κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 786 ἐπ. Κατὰ τὴν συζήτησιν κλητεύεται ὑποχρεωτικῶς ὁ ἀντίδικος τοῦ αἰτούντος. Ἡ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀναστολῆς ἀποφαινομένη ἀπόφασις δὲν ὑπόκειται εἰς ἔνδικο μέσα. Ἡ δεχομένη τὴν αἴτησιν ἀναστολῆς ἀπόφασις δύναται νὰ ἀνακληθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 804 μέχρι τῆς πρώτης συζητήσεως τῆς ἀσκηθείσης ἀνακοπῆς ἢ ἐφέσεως.

Ἄρθρον 974.

1. Τὸ δικάζον τὴν ἀνακοπὴν ἢ τὴν ἐφεσιν δικαστήριον δύναται κατὰ πάσαν στάσιν τῆς δίκης, αἰτῆσαι τοῦ διαδίκου ὑποβαλλομένη μόνον διὰ τοῦ δικογράφου τῆς ἀνακοπῆς ἢ τῆς ἐφέσεως ἢ διὰ τῶν προτάσεων, νὰ κηρύξη κατὰ τὰς περι-

πτώσεις τῶν ἄρθρων 969 καὶ 970 τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν προσωρινῶς ἐκτελεστήν, νὰ διατάξῃ τὰ ἐν ἄρθρῳ 972 ὁριζόμενα μέτρα, νὰ ἀναστείλῃ τὴν ἐκτέλεσιν κατὰ τὸ ἄρθρον 973 ἢ νὰ μεταρρυθμίσῃ τὴν κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον ἀπόφασιν. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 971 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

2. Αἱ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀποφάσεις δύναται νὰ ἀνακληθῶνται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου κατὰ πάσαν στάσιν τῆς δίκης μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως αὐτεπαγγέλτως ἢ τῇ αἰτῇσι τινὸς τῶν διαδίκων ὑποβαλλομένη διὰ τῶν προτάσεων καὶ οὐχὶ αὐτοτελῶς.

Ἄρθρον 975.

Ἀποδεικνυομένης τῆς ἐκτέλεσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, τὸ δικαστήριον, δεχόμενον ὁριστικῶς καὶ κατ' οὐσίαν τὴν ἀνακοπὴν ἢ τὴν ἐφεσιν καὶ ἀπορρίπτον ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν ἀγωγὴν, τὴν ἀνταγωγὴν ἢ τὴν κυρίαν παρέμβασιν, διατάσσει τῇ αἰτῇσῃ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις τὴν ἐπανακορὰν τῶν πραγμάτων εἰς τὴν πρὸ τῆς ἐκτέλεσεως τῆς ἐξαφανισθείσης ἢ μεταρρυθμισθείσης ἀποφάσεως κατὰστασιν. Ἡ αἰτήσις ὑποβάλλεται εἴτε διὰ τῶν δικογράφων τῆς ἀνακοπῆς ἢ τῆς ἐφέσεως καὶ τῶν προσθέτων λόγων εἴτε διὰ τῶν προτάσεων ἢ δι' ἰδίου δικογράφου κοινοποιουμένου εἰς τὸν ἀντίδικον. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως πρέπει νὰ προηποδεικνύεται.

Ἄρθρον 976.

Ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις ἀφορῶσα ἀπαίτησιν ὑπὸ ἀναβλητικὴν αἵρεσιν ἢ προθεσίαν δὲν δύναται νὰ γίνῃ πρὸ τῆς πληρώσεως τῆς αἵρέσεως ἢ τῆς παρόδου τῆς προθεσμίας. Ἡ πληρωσις τῆς αἵρέσεως, ὡς καὶ ἡ πάροδος τῆς προθεσμίας ἐφ' ὅσον ἡ λήξις αὐτῆς δὲν εὐρίσκεται ἡμερολογιακῶς, πρέπει νὰ ἀποδεικνύεται διὰ δημοσίου ἢ ιδιωτικοῦ ἐγγράφου ἔχοντος ἀποδεικτικὴν δύναμιν. Ὅσῳκις διὰ τῆς ἀποφάσεως ὁρίζεται ὅτι ἡ ἐκτέλεσις ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἐπελεύσεως γεγονότος, τὸ γεγονὸς τοῦτο πρέπει νὰ ἀποδεικνύεται διὰ δημοσίου ἢ ιδιωτικοῦ ἐγγράφου ἔχοντος ἀποδεικτικὴν δύναμιν.

Ἄρθρον 977.

Ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις δὲν δύναται νὰ γίνῃ εἰς τὸν ἐκτελεστοῦ τίτλου δὲν προκύπτει τὸ ποσὸν καὶ τὸ ποιὸν τῆς παροχῆς.

Ἄρθρον 978.

Ὅσῳκις ἀντικείμενον τῆς παροχῆς εἶναι ἀντικαταστατὰ πράγματα, διὰ τὴν ἀναγκαστικὴν δὲ ἐκτέλεσιν πρέπει νὰ ὁρισθῇ ἡ ἀξία αὐτῶν εἰς χρήμα, ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου τῆς παροχῆς γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου. Εάν ἡ παροχὴ ἐπεδικάσθῃ δι' ἀποφάσεως τοῦ εἰρηνοδικοῦ, ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας γίνεται ὑπὸ τούτου.

Ἄρθρον 979.

1. Ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις δύναται νὰ γίνῃ μόνον ἐπὶ τῇ βάσει ἀντιγράφου τοῦ ἐκτελεστοῦ τίτλου φέροντος τὸν ἐκτελεστήριον τύπον (ἀπόγραφον). Ὁ ἐκτελεστήριος τύπος συνίσταται εἰς τὴν ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως ἐκδοσιν αὐτοῦ καὶ τὴν διαταγὴν πρὸς ἅπαντα τὰ ἀρμόδια ὄργανα ὅπως προβοῦν εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ τίτλου.

2. Ὁ ἐκτελεστήριος τύπος περιάπτεται α) ἐπὶ ἀποφάσεων, διαταγῶν πληρωμῆς ἢ ἀποδόσεως τῆς χρήσεως μισθίου ἀκινήτου ἢ ἄλλων διαταγῶν ἡμεδαπῶν δικαστηρίων, ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς γραμματείας τοῦ ἐκδῶσαντος αὐτὰς δικαστηρίου, β) ἐπὶ πρακτικῶν ἡμεδαπῶν δικαστηρίων ἢ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 695 ἐπ. συμβιβαστικῶν ἐπιτροπῶν, ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου ἐνώπιον τοῦ οὐοίου ἐγένετο ἡ διαδικασία, γ) ἐπὶ συμβολαιογραφικῶν ἐγγράφων, ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου, δ) ἐπὶ διαιτητικῶν ἀποφάσεων, ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου εἰς τὸ ὁποῖον αὐτὰ κατατέθηκαν, ε) ἐπὶ ἀλλοδαπῶν τίτλων, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀλλοδαπῶν διαιτητικῶν ἀποφάσεων, ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου τοῦ κηρύξαντος αὐτοὺς ἐκτελεστοὺς.

3. Ἐν μόνον ἀπόγραφον δίδεται εἰς ἕκαστον τῶν ἐχόντων ἔννομον συμφέρον. Ἐτερον ἀπόγραφον δύναται νὰ δοθῇ ἐν πε-

ριπώσας ἀπολείψας τοῦ δοθέντος ἢ δι' ἄλλον σοβαρὸν λόγον. Προκειμένου περὶ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, ἕτερον ἀπογράφον δύναται νὰ δοθῇ μόνον κατόπιν ἀδείας τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου. εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῦ ἐδρεύει ὁ συμβολαιογράφος, κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρῶν 786 ἐπ. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου διὰ τῆς ὁποίας δίδεται ἡ ἀδεια δὲν ἐπιτρέπονται ἐνδίκῃ μέσα.

4. Ἀπογράφον δὲν δίδεται ἐὰν δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἐκτέλεσις κατὰ τὰ ἀρθρ. 976 ἕως 978.

5. Ἐὰν ὁ ἀρμόδιος διὰ τὴν ἐκδοσὶν ἀπογράφου ἀρνηθῇ νὰ δώσῃ αὐτό, ἡ ἐκδοσις δύναται νὰ ζητηθῇ παρὰ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῦ ἐδρεύει ὁ ἀρμόδιος διὰ τὴν ἐκδοσὶν τοῦ ἀπογράφου, ἐφαρμοζομένης τῆς διαδικασίας τῶν ἀρθρῶν 786 ἐπ.

*Ἀρθρον 980.

Ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις γίνεται 1) ἐπὶ τῶν δικαστικῶν καὶ τῶν δικιτηρικῶν ἀποφάσεων, ὑπὲρ καὶ κατὰ τῶν προσώπων ἐναντι τῶν ὁποίων ἰσχύει τὸ δεδικασμένον καὶ κατὰ τῶν κτησαμένων τὴν νομὴν ἢ κατοχὴν τοῦ ἐπιδίκου πράγματος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δίκης ἢ μετὰ τὸ πέρασ αὐτῆς. 2) ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐκτελεστῶν τίτλων, ὑπὲρ τῶν ἐν αὐτοῖς ἀναφερομένων δικαιοῦχων καὶ κατὰ τῶν εἰς αὐτοὺς ἀναφερομένων ὑποχρέων ὑπὲρ καὶ κατὰ τῶν ἐν ἀρθροῖς 341 ἕως 343 ἀναφερομένων προσώπων, ὡς καὶ κατὰ τῶν κτησαμένων τὴν νομὴν ἢ κατοχὴν τοῦ πράγματος μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἐγγράφου ἢ τὴν ἐκδοσὶν τοῦ τίτλου.

*Ἀρθρον 981.

Ἐπὶ τῇ ἐάσει τοῦ κατὰ τῆς ὁμορρύθμου ἢ ἐτερορρύθμου ἐταιρείας ἐκτελεστοῦ τίτλου δύναται νὰ γίνῃ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις καὶ κατὰ τῶν ὁμορρύθμων ἐταίρων.

*Ἀρθρον 982.

Ἐὰν διὰ συμβάσεως μετεδίδάσθῃ περιουσία ἢ ἐπιχειρήσις, ὁ κατὰ τοῦ μεταβιβάσαντος ἐκτελεστὸς τίτλος δύναται τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 479 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος νὰ ἐκτελεσθῇ καὶ κατὰ τοῦ ἀποκτήσαντος τὴν περιουσίαν ἢ ἐπιχείρησιν, ἐφ' ὅσον ἡ μετεβίβασις ἐγένετο κατὰ τὴν διάρκειαν ἢ μετὰ τὸ πέρασ τῆς δίκης καὶ ἢν ἐξεδόθῃ ἢ ἐκτελεστή ἀπόφασις ἢ μετὰ τὴν σύνταξιν ἢ ἐκδοσὶν τοῦ ἐκτελεστοῦ τίτλου.

*Ἀρθρον 983.

1. Ἡ ἀρξαμένη κατὰ τοῦ ὀφειλέτου ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις, θανόντος τούτου, συνεχίζεται ἀφ' ἧς ὁ κληρονόμος ἀποδεχθῇ τὴν κληρονομίαν ἢ ἀφ' ἧς παρέλθῃ ἢ πρὸς ἀποποίησην προθεσμία ἢ διορισθῇ κηδεμὼν τῆς σχολαζούσης κληρονομίας.

2. Ἐν ὅσῳ ὁ κληρονόμος ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἀποποιήσεως τῆς κληρονομίας, δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις πρὸς ἱκανοποίησιν ἀπαιτήσεως κατὰ τῆς κληρονομίας, πλην ἂν ἔχῃ γίνῃ διορισμὸς κηδεμόνος τῆς σχολαζούσης κληρονομίας.

3. Ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις πρὸς ἱκανοποίησιν ἀπαιτήσεων κατὰ ὀφειλέτου γενομένου κληρονόμου δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἐπὶ τῆς κληρονομίας πρὶν οὗτος ἀποδεχθῇ τὴν κληρονομίαν ἢ παρέλθῃ ἢ πρὸς ἀποποίησιν αὐτῆς προθεσμία.

4. Ὅσάκις ἐπὶ ἀμφοτεροβαρῶν συμβάσεων ὁ ὀφειλέτης ὑποχρεοῦται εἰς παροχὴν ὑπὸ τὸν ὅρον ταυτοχρόνου ἐκ μέρους τοῦ θανειστοῦ ἐκπληρώσεως τῆς βαρυνούσης αὐτὸν ἀντιπαροχῆς, ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις δὲν δύναται νὰ χωρήσῃ πρὸ τῆς προσφοράς τῆς ἀντιπαροχῆς πρὸς τὸν ὀφειλέτην, πλην ἂν ἀποδεικνύεται διὰ δημοσίου ἐγγράφου ἢ ἰδιωτικοῦ ἔχοντος ἀποδεικτικὴν δύναμιν ὅτι ἐξεπληρώθη ἥδη ἡ ἀντιπαροχὴ ἢ ὅτι ὁ ὀφειλέτης κερτῆλθεν εἰς ὑπερμερίαν ἀποδοχῆς.

*Ἀρθρον 984.

Ὁ δικαιούμενος εἰς ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν προκειμένου νὰ προβῇ εἰς ταύτην δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν παροχὴν κληρονομητηρίου περὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ καὶ οὗ ἡ ἐκτέλεσις.

*Ἀρθρον 985.

Ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις κατ' ἄλλοδαποῦ Δημοσίου δὲν δύ-

ναται νὰ γίνῃ ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

*Ἀρθρον 986.

Ἡ διαδικασία τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως εἰς τὸν καὶ οὗ αὕτη ἀντιγράφου τοῦ ἀπογράφου μετ' ἐπιταγῆς πρὸς ἐκτέλεσιν, εἰς τὴν περιπτώσιν δὲ τοῦ ἀρθροῦ 976 καὶ ἀντιγράφου τοῦ ἐν αὐτῷ ἀναφερομένου ἀποδεικτικοῦ ἐγγράφου. Ἡ ἐπιταγὴ γράφεται κάτωθι τοῦ ἀντιγράφου καὶ πρέπει νὰ περιέχῃ ἀκριβῆ καθορισμὸν τῆς ἀπαιτήσεως. Ὁ ἐπισπεύδων, ἐὰν δὲν κατοικῇ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ εἰρηνοδικείου τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, ὑποχρεοῦται νὰ διορίσῃ διὰ τῆς ἐπιταγῆς ἢ δι' αὐτοτελοῦς δικογράφου κοινοποιούμενον πρὸς τὸν καὶ οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἀντίκλητον κατοικούντα εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ εἰρηνοδικείου τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως. Ἐὰν δὲν ὀρισθῇ ἀντίκλητος, ἀντίκλητος εἶναι ὁ ὑπογράφας τὴν ἐπιταγὴν δικηγόρος. Πρὸς τὸν ἀντίκλητον δύναται νὰ γίνοναι πᾶσαι αἱ ἀφορώσαι τὴν ἐκτέλεσιν ἐπιδόσεις καὶ προσφοραί.

*Ἀρθρον 987.

1. Ὁ καθολικὸς ἢ εἰδικὸς διάδοχος τοῦ δικαιοῦχου δὲν δύναται νὰ ἀρχίσῃ ἢ νὰ συνεχίσῃ τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν πρὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὸν καὶ οὗ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἐπιταγῆς καὶ τῶν νομιμοποιούντων αὐτὸν ἐγγράφων.

2. Ὅσάκις ἡ ἀρξαμένη ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις πρόκειται νὰ συνεχισθῇ κατὰ κληρονόμου ἢ κηδεμόνος σχολαζούσης κληρονομίας, ἀπαιτεῖται ὅπως προηγήθῃ ἢ πρὸς αὐτοὺς ἐπιδόσις τῆς ἐπιταγῆς.

*Ἀρθρον 988.

1. Μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἐπιταγῆς δὲν δύναται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος νὰ γίνῃ περαιτέρω πράξεις ἐκτελέσεως πρὸ τῆς παρόδου τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ ταύτης. Ἡ προθεσμία αὕτη πρὸς νὰ τηρῇται καὶ ὁσάκις ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις συνεχίζεται κατὰ τοῦ κληρονόμου ἢ τοῦ κηδεμόνος τῆς σχολαζούσης κληρονομίας.

2. Μετὰ παρέλευσιν ἑτους ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐπιταγῆς δὲν δύναται νὰ γίνῃ περαιτέρω πράξεις ἐκτελέσεως ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς.

*Ἀρθρον 989.

Ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις γίνεται ἐπιμελείᾳ τοῦ δικαιουμένου νὰ προβῇ εἰς αὐτὴν ὁ ὁποῖος ἐπὶ τοῦ ἀπογράφου παρέχει τὴν πρὸς τοῦτο ἐντολὴν πρὸς ὠρισμένον δικαστικὸν κλητῆρα καὶ ὀρίζει τὸν τρόπον καὶ ὅν θὰ γίνῃ αὕτη καὶ τὰ ἀντικείμενα ἐφ' ὧν θὰ γίνῃ ἐκτέλεσις. Ἡ ἐντολὴ πρέπει νὰ χρονολογεῖται καὶ νὰ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ δικαιοῦχου ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ. Ἡ ἐντολὴ παρέχει τὴν ἐξουσίαν πρὸς ἐνέργειαν πασῶν τῶν πράξεων τῆς ἐκτελέσεως, πλην ἂν ἄλλως ὀρίζεται εἰς αὐτὴν.

*Ἀρθρον 990.

Ὁ δικαστικὸς κλητῆρ εἰς τὸν ὁποῖον παρεδόθη τὸ ἀπόγραφον μετὰ τῆς ἐντολῆς πρὸς ἐκτέλεσιν ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ δέχεται καταβολὴν καὶ νὰ χορηγῇ ἐγγράφον ἐξοφλητικὴν ἀποδείξιν, παραδίδων ἅμα καὶ τὸ ἀπόγραφον, ἐφ' ὅσον πλήρως ἐξεπληρώθη ἡ παροχὴ. Δύναται νὰ δεχθῇ καὶ μερικὴν καταβολὴν περὶ τῆς ὁποίας χορηγεῖ ἀποδείξιν καὶ ποιεῖται μνηεῖαν ἐπὶ τοῦ ἀπογράφου. Ἡ μερικὴ καταβολὴ δὲν ἐμποδίζει τὴν πρόσθεσιν τῆς ἐκτελέσεως.

*Ἀρθρον 991.

1. Ὁ δικαστικὸς κλητῆρ ἔχει τὴν ἐξουσίαν, ἐφ' ὅσον ὁ σκοπὸς τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἀπαιτεῖ τοῦτο, νὰ εἰσέρχεται εἰς τὴν οἰκίαν ἢ καὶ εἰς πάντα ἕτερον χώρον εὐρισκόμενον ἐν τῇ κατοχῇ τοῦ ὀφειλέτου, νὰ ἀνοίγῃ τὰς θύρας καὶ νὰ προβαίῃ εἰς ἐρεῦνας, ὡς καὶ νὰ ἀνοίγῃ κεκλεισμένα ἔπιπλα, σκευὴ ἢ δοχεῖα.

2. Ὁ δικαστικὸς κλητῆρ δύναται νὰ ζητῇ τὴν συνδρομὴν τῆς ἀρμοδίας διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως Ἀρχῆς ἢ ὁποία ὑποχρεοῦται νὰ παρέχῃ τὴν συνδρομὴν ταύτην.

3. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νυκτός, τὰς Κυριακὰς καὶ

τάς νόμῳ ἐξαιρετέας ἡμέρας δὲν δύναται νὰ γίνη πράξις τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως, πλὴν ἂν ὁ εἰρηνοδίκης τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως ἤθελε χορηγήσει τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρῶν 786 ἐπ. ἀποκλειομένης τῆς ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων ἐν περιπτώσει χορηγήσεως τῆς ἀδείας.

Ἄρθρον 992.

1. Προβαλλομένης ἀντιστάσεως κατὰ τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν, ὁ δικαστικὸς κλητὴρ δύναται νὰ μετέλθῃ βίαν πρὸς ἀπόνουσιν τῆς ἀντιστάσεως, καλῶν ἅμα πρὸς τοῦτο τὴν ἀρμοδίαν διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως ἀρχήν.

2. Ἐὰν προβάλλεται ἡ ἀπειλεῖται ἀντίστασις ἢ ἐὰν εἰς τὸν τόπον ὅπου πρόκειται νὰ γίνη πράξις ἐκτελέσεως δὲν εὕρισκεται ὁ καδ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἢ ἐνῆλικον πρόσωπον ἐκ τῶν ἐν ἀρθροῖς 129 παρ. 1 καὶ 130 παρ. 1 ἀναφερομένων, ὁ δικαστικὸς κλητὴρ προσλαμβάνει δύο ἐνῆλικους μάρτυρας.

Ἄρθρον 993.

1. Ὁ δικαστικὸς κλητὴρ συντάσσει περὶ πάσης πράξεως τῆς ἐκτελεστικῆς διαδικασίας ἐκθέσιν.

2. Περὶ πάσης ἀξιοποίνου πράξεως γενομένης κατὰ τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν ὁ δικαστικὸς κλητὴρ ὑποχρεοῦται νὰ συντάξῃ καὶ νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν ἀρμοδίον εἰσαγγελέα ἐκθέσιν.

Ἄρθρον 994.

Τὰ ἐξῆθα τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως φέρει ὁ καδ' οὗ ἐνεργεῖται αὕτη, προκαταβάλλονται δὲ ταῦτα ὑπὸ τοῦ ἐπισπένδοντος τὴν ἐκτέλεσιν.

Ἄρθρον 995.

1. Ἀντιρρήσεις τοῦ καδ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ παντὸς δανειστοῦ αὐτοῦ ἔχοντος ἔννομον συμμέρον ἀφορῶσαι τὸ ἔγκυρον τοῦ ἐκτελεστοῦ τίτλου, τὴν διαδικασίαν τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἢ τὴν ἀπαίτησιν ἀσχοῦνται μόνον δι' ἀνακοπῆς ἢ ὁποῖα εἰσάγεται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικείου, ἐὰν ὁ ἐκτελεστὸς τίτλος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ ἐκτέλεσις εἶναι ἀπόφασις τοῦ εἰρηνοδικείου, ἐνώπιον δὲ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν.

2. Ἀρμοδίον κατὰ τόπον εἶναι τὸ δικαστήριον τῆς περιφέρειας τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, ἐφ' ὅσον μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἐπιταγῆς ἐπηκολούθησαν καὶ ἕτεραι πράξεις τῆς ἐκτελεστικῆς διαδικασίας, ἄλλως τὸ κατὰ τὸ ἀρθρον 602 ἀρμοδίον δικαστήριον.

3. Ἐὰν ὁ ἐκτελεστὸς τίτλος εἶναι δικαστικὴ ἀπόφασις, αἱ ἀντιρρήσεις εἶναι ἀπαράδεκτοι καδ' ἢν ἔκτασιν ἰσχύει τὸ δεδικασμένον κατὰ τὸ ἀρθρον 346.

4. Οἱ ἀφορῶντες τὴν ἀπόσβεσιν τῆς ἀπαιτήσεως ἰσχυρισμοὶ πρέπει νὰ ἀποδεικνύονται παραग्रῆμα, ἄλλως ἀπορρίπτονται ὡς ἀπαράδεκτοι καὶ αὐτεπαγγέλτως.

Ἄρθρον 996.

1. Ἀνακοπὴ κατὰ τὸ ἀρθρον 995 εἶναι παραδεκτὴ α) ἐὰν ἀφορᾷ τὸ ἔγκυρον τοῦ τίτλου ἢ τὴν προδικασίαν τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἐντὸς πάντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνεργείας τῆς πρώτης μετὰ τὴν ἐπιταγὴν πράξεως ἐκτελέσεως, β) ἐὰν ἀφορᾷ τὸ ἔγκυρον πράξεων ἐκτελέσεως γενομένων ἀπὸ τῆς πρώτης μετὰ τὴν ἐπιταγὴν πράξεως ἐκτελέσεως καὶ ἐφεξῆς ἢ τὴν ἀπαίτησιν, μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς τελευταίας πράξεως ἐκτελέσεως, γ) ἐὰν ἀφορᾷ τὸ ἔγκυρον τῆς τελευταίας πράξεως ἐκτελέσεως, ἐντὸς ἑξ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνεργείας αὐτῆς, ἐπὶ ἐκτελέσεως δὲ πρὸς ἱκανοποίησιν χρηματικῶν ἀπαιτήσεων, ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ ἢ ἀναπλειστηριασμοῦ ἐπὶ κινήτων καὶ ἐνενήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς μεταγραφῆς τῆς περιλήψεως τῆς κατακυρωτικῆς ἐκθέσεως ἐπὶ ἀκινήτων.

2. Ἐπὶ ἐκτελέσεως πρὸς ἱκανοποίησιν χρηματικῶν ἀπαιτήσεων, πρώτη μετὰ τὴν ἐπιταγὴν πράξις ἐκτελέσεως εἶναι ἡ σύνταξις ἐκδόσεως κατασχέσεως, τελευταία δὲ ἡ σύνταξις ἐκδόσεως πλειστηριασμοῦ καὶ κατακυρώσεως.

3. Ἡ παράλειψις ἐπιβολῆς κατασχέσεως δύναται νὰ προβληθῇ μέχρι παρελεύσεως τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 ἐδάρειον β' προθεσμίας.

Ἄρθρον 997.

Λόγοι ἀνακοπῆς γεγεννημένοι καὶ δυνάμενοι νὰ προταθοῦν εἰς τὴν δίκην ἐπὶ ἀνακοπῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 995 εἶναι ἀπαράδεκτοι προτεινόμενοι εἰς πᾶσαν μεταγενεστέραν δίκην εἰς τὴν ὁποίαν ἀνακύπτει ζήτημα κύρους τῆς ἐκτελέσεως.

Ἄρθρον 998.

1. Τρίτος δικαιούται νὰ ἀσκήσῃ ἀνακοπὴν κατὰ τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως, ἐφ' ὅσον προσβάλλεται δικαίωμα αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἐκτελέσεως τὸ ὁποῖον δικαιούται νὰ ἀντιτάξῃ κατὰ τοῦ καδ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ ἰδίᾳ α) ἐμπράγματον δικαίωμα ἀποκλείον ἢ περιορίζον τὸ δικαίωμα τοῦ καδ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις, β) ἀπαγόρευσιν διαθέσεως ταχθεῖσαν ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ἐπαγομένην κατὰ νόμον ἀκυρότητα τῆς διαθέσεως. Ἀνακοπὴν δικαιούται ὡσαύτως νὰ ἀσκήσῃ ὁ νομεύς, πλὴν ἂν ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἀποδείξῃ ὅτι ὁ καδ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἔχει ἐμπράγματον δικαίωμα ἐπὶ τοῦ κατασχθέντος ἐπικρατέστερον τῆς νομῆς. Ἡ ἀνακοπὴ εἰσάγεται ἐνώπιον τοῦ καδ' οὗ ἡ ἀρμοδίου δικαστηρίου τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως.

2. Ἡ ἀνακοπὴ πρέπει νὰ ἀπευθύνεται κατὰ τοῦ δανειστοῦ καὶ τοῦ ὀφειλέτου, προκειμένου δὲ περὶ ἀκινήτου ἐγγράφεται εἰς τὸ βιβλίον διεκδικήσεων κατὰ τὸ ἀρθρον 223.

Ἄρθρον 999.

Εἰς τὰς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν δίκας 1) δικαιούται νὰ παρέμβῃ πᾶς δανειστὴς τοῦ καδ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις, 2) δὲν συγχωρεῖται ἀνακοπὴ ἐρημοδικίας τόσον ἐνώπιον τοῦ πρωτοβαθμίου ὅσον καὶ ἐνώπιον τοῦ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου, 3) ἡ προθεσμία καὶ ἀσκήσις ἐνδίκων μέσων δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 1000.

1. Τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἀνακόπτοντος δύναται νὰ διαταχθῇ ἡ ἀναστολὴ τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἐπὶ ἐγγυήσῃ ἢ ἀνευ ἐγγυήσεως ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικάζοντος ἡ ἐνέργεια τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἤθελεν ἐπιφέρει ἀνεπανόρθωτον βλάβην εἰς τὸν αἰτοῦντα. Ὡσαύτως δύναται νὰ διαταχθῇ ὅπως ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις χωρήσῃ ἐπὶ παροχῇ ἐγγυήσεως.

2. Ἀρμοδίον νὰ διατάξῃ τὰ ἐν παρ. 1 ὀριζόμενα εἶναι τὸ δικαστήριον ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐκκρεμεῖ ἡ ἀνακοπὴ. Ἀμα τῇ καταθέσει τῆς αἰτήσεως ἀναστολῆς δύναται τὸ δικαστήριον διὰ σημειώματός του νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐκτέλεσιν μέχρι ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεώς του ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀναστολῆς.

3. Αἱ κατὰ τὴν παρ. 1 αἰτήσεις ἀσχοῦνται καὶ δικάζονται κατὰ τὰ ἀρθρα 729 ἐπ.

4. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀναστολὴ ἢ ἐγγυοδοσία δύναται νὰ διαταχθῇ μόνον μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ἡ ἀνακοπὴ συζητηθῇ ἐντὸς προθεσμίας τὸ πολὺ τριάκοντα ἡμερῶν. Μετὰ τὴν ἀπρακτον παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης ἢ ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως τῆς ὑποβληθείσης αἰτήσεως ἢ μὴ ὑποβολῆς τοιαύτης, ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀναστολὴ ἢ ἐγγυοδοσία δύναται νὰ διαταχθῇ μόνον κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἀνακοπῆς.

Ἄρθρον 1001.

1. Ἡ διατάσσουσα τὴν ἀναστολὴν τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἀπόφασις γνωστοποιεῖται εἰς τὰ ὄργανα τῆς ἐκτελέσεως δι' ἐπίδοσιν ἐπιμελείᾳ τῶν διαδικίων ἢ τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου. Εἰς ἐπείγουσας περιπτώσεις ἢ γνωστοποίησις δύναται νὰ γίνη ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου δι' ὑπηρεσιακοῦ τηλεγραφήματος ἢ προφορικῶς, καλουμένου πρὸς τοῦτο τοῦ ὁργάνου ἐκτελέσεως ἐνώπιον αὐτοῦ, βεβαιοῦται δὲ αὕτη δι' ἀπλῆς σημειώσεως ἐπὶ τῆς περὶ ἀναστολῆς ἀποφάσεως.

2. Ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 γνωστοποιήσεως ἀπαγορεύεται ἡ ἐνέργεια πάσης πράξεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως πλὴν ἐκείνων αἱ ὁποῖαι εἰδικῶς ἐπετράπησαν διὰ τῆς περὶ ἀναστολῆς ἀποφάσεως καὶ δὲν τρέχουν αἱ διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀπαγορευομένων πράξεων ὀριζόμεναι προθεσμίαι, αἱ δὲ ἀρξάμεναι διακόπτονται.

3. Ἡ ἐκτέλεσις συνεχίζεται ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως τῆς πύσεως τῆς ἀναστολῆς ἢ ὁποῖα γίνεται κατὰ τοὺς ἐν παρ. 1 τρόπους.

Ἄρθρον 1002.

1. Ἐὰν ἐξαφανισθῇ ἡ μεταρρυθμισθῇ ἀπόφασις κηρυχθεῖσα προσωρινῶς ἐκτελεσθῇ καὶ ἐκτελεσθεῖσα, ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις δικαιούται, πλὴν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 975 ἐπαναφορᾶς τῶν πραγμάτων εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν, νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ ἐπισπεύσαντος τὴν ἐκτέλεσιν ἀποζημιώσιν διὰ τὰς ἐκ τῆς ἐκτελέσεως προελθούσας ζημίας μόνον ἐὰν οὗτος ἐγνώριζεν ἢ ἐκ βαρείας ἀμελείας ἡγγύει τὴν μὴ ὑπαρξίν τοῦ δικαιώματος.

2. Ἐὰν ἐξαφανισθῇ συνεπιφ' ἀσκήσεως ἐνδίκου μέσου τελεσιδικίας ἀπόφασις ἐκτελεσθεῖσα, ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις δικαιούται, πλὴν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 975 ἐπαναφορᾶς τῶν πραγμάτων εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν, νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ ἐπισπεύσαντος τὴν ἐκτέλεσιν ἀποζημιώσιν διὰ τὰς ἐκ τῆς ἐκτελέσεως προελθούσας ζημίας μόνον ἐὰν ἐτέλει οὗτος ἐν δόλῳ ὡς πρὸς τὴν μὴ ὑπαρξίν τοῦ δικαιώματος.

3. Ἐὰν ἀκυρωθῇ ἀμετακλήτως ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις, ὁ καθ' οὗ ἐνεργήθη αὕτη δικαιούται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ ἐπισπεύσαντος τὴν ἐκτέλεσιν ἀποζημιώσιν διὰ τὰς ἐκ τῆς ἐκτελέσεως προελθούσας ζημίας, ἐὰν συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις τῶν ἄρθρων 914 ἢ 919 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Μέσα τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως.

Ἄρθρον 1003.

1. Ἐπὶ ὑποχρέωσης πρὸς παράδοσιν ἢ ἀπόδοσιν ὠρισμένου κινητοῦ πράγματος ἢ ποσότητος ἐξ ὠρισμένων κινητῶν πραγμάτων, ὁ δικαστικὸς κλητὴρ ἀφαιρεῖ τὸ πρᾶγμα ἢ τὴν ἐξ αὐτῶν ὀφειλομένην ποσότητα ἀπὸ τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ παραδίδει αὐτὰ εἰς τὸν ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις.

2. Ἐὰν τὸ ὀφειλόμενον πρᾶγμα δὲν εὑρεθῇ, ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ὑποχρεοῦται κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 922 ἕως 927 νὰ δώσῃ θεβαιωτικὸν ὅρκον ὅτι δὲν κατέχει τὸ πρᾶγμα καὶ δὲν γνωρίζει εἰς ποῖον μέρος εὑρίσκεται τοῦτο. Τὸ δικαστήριον δύναται κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ ὀρίσῃ καὶ ἄλλως τὸ περιεχόμενον τοῦ ὅρκου. Ἀρμόδιον δικαστήριον εἶναι τὸ εἰρηνοδικεῖον τῆς περιφερείας τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως ἢ τῆς κατοικίας καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτῆς τῆς διαμονῆς τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις.

Ἄρθρον 1004.

Ἐπὶ ὑποχρέωσης πρὸς παροχὴν ὠρισμένης ποσότητος ἀντικαταστατῶν πραγμάτων ἢ ἀνώνυμων χρεογράφων, ὁ δικαστικὸς κλητὴρ, ἐφ' ὅσον εὔρη τοιαῦτα πρᾶγματα παρὰ τῷ ὀφειλέτῃ, ἀφαιρεῖ τὴν ἐξ αὐτῶν ὀφειλομένην ποσότητα καὶ παραδίδει αὐτὰ εἰς τὸν ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις. Ἐὰν τοῦτο δὲν ἐπιτευχθῇ, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 978.

Ἄρθρον 1005.

1. Ἐπὶ ὑποχρέωσης πρὸς παράδοσιν ἢ ἀπόδοσιν ἀκινήτου πράγματος ὁ δικαστικὸς κλητὴρ ἀποβάλλει τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ ἐγκαθιστᾷ εἰς αὐτὸ τὸν ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις.

2. Τὰ ἐν τῷ ἀκινήτῳ εὑρισκόμενα κινητὰ πρᾶγματα τὰ ὅποια δὲν εἶναι ἀντικείμενον τῆς ἐκτελέσεως παραδίδει ὁ δικαστικὸς κλητὴρ εἰς τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἐπὶ ἀποδείξει. Ἀπόντος τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἡ ἀρνούμενου νὰ παραλάβῃ ταῦτα, ὁ δικαστικὸς κλητὴρ παραδίδει αὐτὰ εἴτε εἰς πρόσωπον ἀνήκον εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις εἴτε εἰς πρόσωπον ἔχον τὴν πρὸς τοῦτο ἐξουσίαν.

3. Μὴ ὑπαρχόντων τῶν ἐν παρ. 2 προσώπων ἡ ἀρνούμενων νὰ παραλάβουν τὰ κινητὰ πρᾶγματα, ὁ δικαστικὸς κλητὴρ παραδίδει ταῦτα εἰς μεσεγγυοῦχον ὑπ' αὐτοῦ διοριζόμενον καὶ ἀδεία τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς περιφερείας τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως ἐκδίδει τὰ κινητὰ πρᾶγματα εἰς πλειστηριασμόν. Ὁ εἰρηνοδικὴς παρέχων τὴν ἀδειαν ὀρίζει ἅμα τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ, τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον καὶ τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ὁ πλειστηριασμὸς δὲν δύναται νὰ ὀρισθῇ πρὸ τῆς παρελεύσεως δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐγγράφου προσκλήσεως τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἐ-

πως παραλάβῃ τὰ πρᾶγματα. Τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ γίνεται δημοσίᾳ κήρυξις εἰς τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ, τηρουμένων ἅμα τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1027. Τὸ πλειστηρίασμα μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων κατατίθεται δημοσίως.

4. Ἐὰν ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις δὲν ἦτο παρὼν κατ' αὐτήν, ἡ ἐκδοσις ἐκτελέσεως κοινοποιεῖται εἰς αὐτὸν ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν.

Ἄρθρον 1006.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1005 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ πλοίων καὶ ἐπὶ ἀεροσκαφῶν. Ἡ ἐκδοσις ἐκτελέσεως κοινοποιεῖται ἀμελλητί εἰς τὸν λιμενάρχην τοῦ λιμένος ἐνθα εἶναι ἐλλιμενισμένον τὸ πλοῖον ἢ εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ ἀερολιμένος.

Ἄρθρον 1007.

1. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης δὲν ἐκπληροῖ τὴν ὑποχρέωσιν αὐτοῦ ὅπως προβῇ εἰς πρᾶξιν ἢ ὅποια δύναται νὰ γίνη καὶ διὰ τρίτου προσώπου, ὁ δανειστὴς δικαιούται νὰ προβῇ εἰς τὴν πρᾶξιν δαπάναις τοῦ ὀφειλέτου.

2. Τὸ δικαστήριον ὡσάκις καταδικάζει τὸν ὀφειλέτην εἰς τὴν ἐν παρ. 1 πρᾶξιν δύναται αἰτήσῃ τοῦ δανειστοῦ νὰ καταδικάσῃ συγχρόνως αὐτὸν καὶ εἰς τὴν προκαταβολὴν τοῦ ποσοῦ τῆς δαπάνης διὰ τὴν ἐπιχείρησιν τῆς πράξεως ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ὁ ὀφειλέτης δὲν ἤθελεν ἐκπληρῶσαι τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως προβῇ εἰς τὴν πρᾶξιν. Τὸ δικαίωμα τοῦ δανειστοῦ νὰ ἀπαιτήσῃ μείζον ποσὸν τοῦ ἐπιδικασθέντος, ἐν ἡ δαπάνῃ τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς πράξεως ὑπῆρξε μεγαλύτερα, δὲν ἐπηρεάζεται.

Ἄρθρον 1008.

1. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης δὲν ἐκπληροῖ τὴν ὑποχρέωσιν αὐτοῦ ὅπως προβῇ εἰς πρᾶξιν ἢ ὅποια δὲν δύναται νὰ γίνη διὰ τρίτου προσώπου, ἐξαρτᾶται δὲ ἡ ἐπιχειρήσις αὐτῆς ἀποκλειστικῶς ἐκ τῆς βουλήσεως τοῦ ὀφειλέτου, τὸ δικαστήριον καταδικάζει αὐτὸν εἰς ἐπιχείρησιν τῆς πράξεως, διὰ τὴν περίπτωσιν δὲ τῆς μὴ ἐπιχειρήσεως τῆς πράξεως καταδικάζει αὐτὸν αὐτεπαγγέλτως εἰς χρηματικὴν ποινὴν ὑπὲρ τοῦ δανειστοῦ μέχρις ἑκατὸν χιλιάδων δραχμῶν καὶ εἰς προσωπικὴν κράτησιν μέχρις ἐνὸς ἔτους.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 1 δὲν ἐφαρμόζονται ὡσάκις ἡ πρᾶξις συνίσταται εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐγγράμου συμβιώσεως ἢ ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ὑπάρξεως εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ὑποχρέου ἰδιαιτέρων προϋποθέσεων διὰ τὴν ἄσκησιν τῶν τεχνικῶν, καλλιτεχνικῶν ἢ ἐπιστημονικῶν ἱκανοτήτων, ἢ δὲ ἀρνήσις αὐτοῦ δὲν ὀφείλεται εἰς δυστροπίαν του.

Ἄρθρον 1009.

1. Ὅσάκις ὁ ὀφειλέτης ὑποχρεοῦται εἰς παράλειψιν ἢ ἀνοχὴν πράξεως, ἐπὶ παραβάσεως τῆς ὑποχρέωσης αὐτοῦ ἀπειλεῖται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου δι' ἐκάστην παράβασιν χρηματικὴ ποινὴ ὑπὲρ τοῦ δανειστοῦ μέχρις ἑκατὸν χιλιάδων δραχμῶν καὶ προσωπικὴ κράτησις μέχρις ἐνὸς ἔτους. Ἐὰν ἡ ἀπειλὴ τῆς χρηματικῆς ποινῆς καὶ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως δὲν περιέχεται εἰς τὴν ἀπόφασιν τὴν καταδικάζουσαν τὸν ὀφειλέτην εἰς παράλειψιν ἢ ἀνοχὴν πράξεως, δύναται νὰ γίνη καὶ ὑπὸ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου.

2. Τῇ αἰτήσῃ τοῦ δανειστοῦ δύναται τὸ δικαστήριον, πλὴν τῆς ἀπειλῆς τῆς χρηματικῆς ποινῆς καὶ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὸν ὀφειλέτην καὶ τὴν παροχὴν ἐγγυήσεως διὰ τὴν παράλειψιν ἢ ἀνοχὴν τῆς πράξεως.

3. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ὑποχρεούμενος εἰς ἀνοχὴν πράξεως προβάλλῃ ἀντίστασιν, ὁ δικαστικὸς κλητὴρ παραμερίζει πᾶν ἐμπόδιον καὶ ἐνεργεῖ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 992.

Ἄρθρον 1010.

Διὰ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1003 ἕως 1009 δὲν θίγεται τὸ δικαίωμα τοῦ δανειστοῦ νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ οὐσιαστικοῦ δικαίου ἀποζημιώσιν.

Ἄρθρον 1011.

Καταδικασθέντος τινὸς εἰς δόλωσιν βουλήσεως, ἅμα τῇ τελεσιδικίᾳ τῆς ἀποφάσεως ἡ δόλωσις βουλήσεως θεωρεῖται ὡς γενομένη. Ἐὰν ἡ καταδίκη εἰς δόλωσιν βουλήσεως ἐξηρ-

τήθη εξ αντιπαροχής, ή δήλωσις βουλήσεως θεωρείται ως γενομένη αφ' ής εξεπληρώθη ή αντιπαροχή ή επήλθεν υπερμερία αποδοχής.

*Άρθρον 1012.

1. Εάν δια της αποφάσεως διατάχθη ή απόδοσις ή παράδοσις τέκνου, ο δικαστικός κλητήρ αφαιρεί το τέκνον και παραδίδει αυτό εις το υπό της αποφάσεως οριζόμενον πρόσωπον. Εάν το τέκνον δεν ευρεθί, εφαρμόζονται αι διατάξεις των άρθρων 922 έως 927.

2. Εάν παρεμποδίζεται το δικαίωμα της προσωπικής επικοινωνίας του γονέως μετά του τέκνου, δια της ρυθμιζούσης την επικοινωνίαν αποφάσεως δύναται να απειληθί χρηματική ποινή και προσωπική κράτησις κατά του κωλύοντος την επικοινωνίαν, εφαρμοζομένων των διατάξεων του άρθρου 1009.

*Άρθρον 1013.

1. Όσάκις καταδικάζεται τις εις προσωπικήν κράτησιν, αὐτὴ ἐκτελεῖται μόνον αφ' ής ή απόφασις καταστή τελεσίδικος. Ο δικαστικός κλητήρ συλλαμβάνει τὸν καταδικασθέντα ἀφοῦ προηγουμένως ἐπιδώσῃ εἰς αὐτὸν τὴν ἀπόφασιν. Περὶ τῆς συλλήψεως ὁ δικαστικός κλητήρ συντάσσει ἐκθεσιν προσλαμβάνων ἓνα ἐνῆλικον μάρτυρα.

2. Η προσωπική κράτησις ἐκτίεται εἰς τὰς ποινικὰς φυλακὰς τῆς περιφερείας ὅπου ή κατοικία και ἐν ἐλλείψει ταύτης ή διαμονή του καταδικασθέντος, ἀλλ' εἰς χώρον διάφορον τοῦ προοριζομένου διὰ τοὺς ὑποδίκους ή καταδίκους δι' ἀξιοποίνους πράξεις.

3. Προκειμένου περὶ στρατιωτικῶν, ή προσωπική κράτησις τούτων ἐκτελεῖται ὑπὸ τῆς στρατιωτικῆς ἀρχῆς.

*Άρθρον 1014.

1. Εἰς προσωπικήν κράτησιν ὑπόκεινται οἱ ἐκπροσωποῦντες τὸ νομικὸν πρόσωπον, ὡς και οἱ νόμιμοι ἀντιπρόσωποι τῶν ὑπὸ ἐπιμέλειαν προσώπων. Διὰ νὰ συλληφθῇ ἐκπρόσωπος νομικοῦ προσώπου πρέπει νὰ κοινοποιηθῇ πρὸς αὐτὸν ἀτομικῶς ή ἀπόφασις τρεῖς πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συλλήψεως.

2. Δὲν ὑπόκεινται εἰς προσωπικήν κράτησιν α) οἱ τελούντες ὑπὸ πατρικὴν ἐξουσίαν ή ὑπὸ ἐπιτροπείαν ἀνήλικοι και οἱ δικαστικῶς ἀπηγορευμένοι, β) οἱ βουλευταὶ διαρκούσης τῆς βουλευτικῆς περιόδου και τέσσαρας ἐβδομάδας μετὰ τὴν λήξιν αὐτῆς, γ) πρόσωπα τῶν ὁποίων ή κατάσταση υγείας εἶναι τοιαύτη ὥστε ή υγεία αὐτῶν διὰ ἐτίθετο εἰς κίνδυνον διὰ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως.

*Άρθρον 1015.

1. Η ἀναγκαστική ἐκτέλεσις πρὸς ἱκανοποίησιν χρηματικῆς ἀπαιτήσεως γίνεται διὰ κατασχέσεως περιουσίας τοῦ καθ' οὗ ή ἐκτέλεσις ή δι' ἀναγκαστικῆς διαχειρίσεως.

2. Η κατάσχεσις δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐκτείνεται πλέον ή ὅσον ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῆς ἀπαιτήσεως και τὴν κάλυψιν τῶν ἐξόδων τῆς ἐκτελέσεως.

*Άρθρον 1016.

Εάν δια της ἐπιβληθείσης κατασχέσεως δὲν ἱκανοποιεῖται ή ἐὰν πιθανολογεῖται ὅτι διὰ τῆς κατασχέσεως δὲν δύναται νὰ ἱκανοποιηθῇ ή ἀπαίτησις τοῦ δανειστοῦ ὁλοσχερῶς, δύναται τῇ αἰτήσῃ τοῦ δανειστοῦ νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ὀφειλέτης κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν άρθρων 922 ἕως 927 νὰ υποβάλῃ κατάλογον τῶν περιουσιακῶν στοιχείων αὐτοῦ, δίδων ἄμα βεβαιωτικὸν ὅρον ὅτι ὁ κατάλογος περιέχει ἅπαντα τὰ εἰς αὐτὸν ἀνήκοντα περιουσιακὰ στοιχεῖα, ὅτι δὲν παραλείπει οὐδὲν ἐξ αὐτῶν και ὅτι κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν διὰ νὰ ἐξακριβώσῃ τὸ σύνολον τῶν περιουσιακῶν του στοιχείων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Κατάσχεσις ἐπὶ τῆς κινητῆς περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου.

*Άρθρον 1017.

1. Κατάσχεσις δύναται νὰ γίνῃ τῶν εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου εὐρισκομένων κινητῶν πραγμάτων.

2. Αἱ διατάξεις περὶ κατασχέσεως εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέ-

του εφαρμόζονται και α) ὁσάκις κινητὰ πράγματα τοῦ ὀφειλέτου εὐρίσκονται εἰς χεῖρας τοῦ δανειστοῦ ή τρίτου προδύμου νὰ ἀποδώσῃ ταῦτα, β) ὁσάκις κατὰσχεται ἐμπράγματον δικαίωμα τοῦ ὀφειλέτου ἐπὶ ἀλλοτρίου κινητοῦ πράγματος.

3. Εἰς αἰρουῦνται τῆς κατασχέσεως α) πράγματα τῆς προσωπικῆς χρήσεως τοῦ ὀφειλέτου και τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ και ἰδίως ἐνδύματα, κλινοστρωματὰ, ἐπιπλα, ἐφ' ὅσον τὰ πράγματα ταῦτα εἶναι ἀπαραίτητα εἰς τὰς στοιχειώδεις ἀνάγκας τῆς διαβιώσεως αὐτῶν, β) τροφίμα και καύσιμος ὕλη ἀπαραίτητα εἰς τὸν ὀφειλέτην και τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ διὰ τρεῖς μῆνας, γ) τὰ παράσημα και τὰ ἀναμνηστικὰ ἀντικείμενα, τὰ χειρόγραφα, αἱ ἐπιστολαί, τὰ οἰκογενειακὰ ἐγγράφα και τὰ ἐπαγγελματικὰ βιβλία, δ) τὰ προοριζόμενα διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν ή καλλιτεχνικὴν και γενικώτερον τὴν πνευματικὴν μόρφωσιν και ἀνάπτυξιν τοῦ ὀφειλέτου ή τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ βιβλία, μουσικὰ ὄργανα, ἐργαλεῖα τέχνης.

4. Ἐπὶ πλέον τῶν ἐν παρ. 3 περιουσιακῶν στοιχείων ἐξαιροῦνται τῆς κατασχέσεως ἐπὶ προσώπων τὰ ὁποῖα πορίζονται τὰ πρὸς τὸ ζῆν διὰ καταβολῆς προσωπικῆς ἐργασίας, τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἐργασίαν αὐτῶν ἐργαλεῖα, μηχανήματα, βιβλία ή ἄλλα πράγματα, πλὴν τούτων δὲ α) ἐπὶ προσώπων πορίζομένων τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐκ γεωργικῆς ἐργασίας και δύο ἀροτριῶντα ζῶα, ἐν ὑποζύγιον, μία δάμαλις, ἐξ πρόβατα, ἐξ αἶγες, ή μέχρι τῆς προσεχοῦς συγκομιδῆς ἀπαιτουμένη σπορά και ή τροφή τῶν ἀνωτέρω ζῶων ἐπὶ τρεῖς μῆνας, β) ἐπὶ προσώπων πορίζομένων τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐκ τῆς κτηνοτροφίας και δώδεκα μεγάλα ζῶα ή εἴκοσι τέσσαρα μικρὰ ζῶα και ή τροφή τούτων ἐπὶ τρεῖς μῆνας, γ) ἐπὶ προσώπων πορίζομένων τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐκ τῆς πτηνοτροφίας και ἑκατὸν πτηνὰ και ή τροφή αὐτῶν ἐπὶ τρεῖς μῆνας.

5. Η κατάσχεσις καρπῶν δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἐνωρίτερον τοῦ μηνὸς ἀπὸ τοῦ συνήθους χρόνου τῆς ὀριμάνσεως αὐτῶν. Οἱ μεταξοσκώληκες δὲν δύνανται νὰ κατασχεθῶν πρὶν ή γίνουιν τέλειοι βόμβυκες.

6. Εάν τὰ κατασχεθέντα πράγματα εἶναι ἡσφαλισμένα, ή κατάσχεσις ἰσχύει και ἐπὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῆς ὀφειλομένης ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως.

*Άρθρον 1018.

1. Η κατάσχεσις γίνεται διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος ἀφαιρέσεως τοῦ πράγματος, συντασσομένης περὶ τούτου ἐκθέσεως παρουσίᾳ ἐνὸς ἐνῆλικου μάρτυρος. Τὸ κατασχεθὲν ἐκτιμᾶται ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος ή ὑπὸ τοῦ πρὸς τούτο κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ κλητῆρος προσλαμβανομένου πραγματογνώμονος.

2. Η ἐκθεσις κατασχέσεως πρέπει νὰ περιέχῃ, πλὴν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 118 οὐσιωδῶν προαπαιτουμένων, α) ἀκριβῆ περιγραφὴν τοῦ κατασχεθέντος πράγματος ὥστε νὰ μὴ γεννᾶται ἀμφιβολία περὶ τῆς ταυτότητος αὐτοῦ, β) μνείαν τῆς γενομένης ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος ή τοῦ πραγματογνώμονος ἐκτιμήσεως τοῦ κατασχεθέντος, γ) τιμὴν πρώτης προσφορᾶς ή ὁποῖα πρέπει νὰ εἶναι τοῦλάχιστον τὸ ἡμισυ τῆς ἐκτιμῆσεως ἀξίας τοῦ κατασχεθέντος, δ) μνείαν τοῦ ἐκτελεστοῦ τίτλου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου γίνεται ή ἐκτέλεσις τῆς ἐπιδοθείσης εἰς τὸν ὀφειλέτην ἐπιταγῆς και τοῦ ποσοῦ δι' ὃ γίνεται ή κατάσχεσις, ε) μνείαν τῆς ἡμέρας και τοῦ τόπου τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὡς και τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου.

3. Η ἐκθεσις κατασχέσεως ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος και τοῦ μάρτυρος, ἐὰν δὲ ὁ ὑπὲρ οὗ και ὁ καθ' οὗ ή ἐκτέλεσις εἶναι παρόντες, και ὑπὸ τούτων. Ἀρνηθέντες τινὸς ἐξ αὐτῶν νὰ υπογράψῃ, γίνεται περὶ τούτου μνεία ἐν τῇ ἐκθέσει.

4. Κατὰ τῆς ἐν παρ. 1 και 2 ἐκτιμήσεως και τοῦ ὀρισμοῦ τιμῆς πρώτης προσφορᾶς δικαιουται πᾶς ἔχων ἔννομον συμφέρον νὰ ἀσκήσῃ ἀνακοπὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 99ῃ, εφαρμοζομένων και τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 1000. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ καθορίσῃ μείζονα τιμὴν πρώτης προσφορᾶς, ή δὲ ἀφάσις αὐτοῦ δὲν ὑπόκειται εἰς ἔνδικα μέσα.

*Άρθρον 1019.

1. Περίληψις τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως περιλαμβάνουσα τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ὑπὲρ οὗ και τοῦ καθ' οὗ ή ἐκτέλε-

σις, τὸν ἐκτελεστὸν τίτλον, μνησὶν τῶν κατασχεθέντων πραγμάτων, τὴν ἐκτιμηθεῖσαν ἀξίαν τούτων, τὴν τιμὴν τῆς πρώτης προσφορᾶς, ὡς καὶ τὴν ἡμέραν καὶ τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου, ἐὰν μὲν ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις εἶναι παρὼν, παραδίδεται ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς αὐτὸν ἐπὶ ἀποδείξει, ἐὰν δὲ οὗτος εἶναι ἀπών, ἐπιδίδεται εἰς αὐτὸν ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασχέσεως ἐφ' ὅσον ἔχει τὴν κατοικίαν του εἰς τὸν τόπον τῆς κατασχέσεως, ἄλλως ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ ταύτης. Ἐὰν ὁ καθ' οὗ ἡ κατάσχεσις εἶναι παρὼν καὶ ἀρνεῖται νὰ παραλάβῃ τὴν περίληψιν, συντάσσεται περὶ τούτου ἐκθέσις ὑπὸ τοῦ κλητῆρος.

2. Ὁ δικαστικὸς κλητὴρ ὀφείλει ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασχέσεως νὰ καταθέσῃ εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον, συντασσομένης περὶ τούτου πράξεως, τὸν ἐκτελεστὸν τίτλον μετὰ τοῦ ἀποδεικτικοῦ ἐπιδόσεως τῆς ἐπιταγῆς καὶ τὴν ἐκθεσιν κατασχέσεως, κατὰ δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 1020 παρ. 3 καὶ τὸ γραμματίον δημοσίας καταθέσεως.

Ἄρθρον 1020.

1. Τὰ κατασχεθέντα πράγματα παραδίδονται ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς μεσεγγυοῦχον πρὸς φύλαξιν καὶ τίθενται ἐπ' αὐτῶν εἰς ἐμφανὲς σημεῖον σφραγίδες περὶ τῆς γενομένης κατασχέσεως. Μεσεγγυοῦχος δύναται νὰ ὀρίσῃ ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις, ἐφ' ὅσον εἰς τοῦτο συναινέῃ ὁ καθ' οὗ αὕτη ἡ καὶ ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις, ἐφ' ὅσον συναινέῃ ὁ ὑπὲρ οὗ αὕτη.

2. Ἐὰν κατεσχέθῃσαν πράγματα τῶν ὁποίων ἡ μεταφορὰ εἶναι δυσχερὴς ἢ δύναται νὰ προξενήσῃ βλάβην εἰς αὐτά, ὁ δικαστικὸς κλητὴρ ἀφίνει ταῦτα εἰς τὸν τόπον τῆς κατασχέσεως.

3. Ἐὰν κατεσχέθῃσαν χρήματα ἢ ἄλλα πράγματα δεκτικὰ κατὰ νόμον καταθέσεως, ὁ δικαστικὸς κλητὴρ προβαίνει ἀμελλητὶ εἰς δημοσίαν κατάθεσιν αὐτῶν.

4. Ὁ μεσεγγυοῦχος φυλάττει τὰ κατασχεθέντα πράγματα στερούμενος τῆς ἐξουσίας χρήσεως αὐτῶν. Ἐὰν ἐπιβάλλεται ἐκ τῆς φύσεως τοῦ κατασχεθέντος πράγματος, ὁ μεσεγγυοῦχος κατόπιν ἀδείας τοῦ εἰρηνοδικοῦ τῆς περιφέρειας τοῦ τόπου τῆς κατασχέσεως, δικάζοντος κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 786 ἐπ., προβαίνει καὶ εἰς πράξεις διαχειρίσεως. Ὁ μεσεγγυοῦχος ὑποχρεοῦται εἰς λογοδοσίαν, τὸ δὲ πρῶτον τῆς διαχειρίσεως παραδίδει εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον.

5. Πᾶσα ἀμφισβήτησις περὶ τοῦ ὀρισμοῦ τοῦ μεσεγγυοῦχου ἢ ἀφορῶσα τὴν μεσεγγυήσιν, ὡς καὶ ἡ αἴτησις περὶ ἀντικαταστάσεως αὐτοῦ εἰσάγεται κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 786 ἐπ. ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικοῦ τῆς περιφέρειας τοῦ τόπου τῆς ἐκτέλεσεως. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ὀρίσῃ ὡς μεσεγγυοῦχον καὶ τὸν καθ' οὗ ἡ τὸν ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις.

6. Ἐὰν ὁ μεσεγγυοῦχος ἀπεβλήθῃ ἢ ἀπώλεσε τὴν κατοχὴν τοῦ πράγματος, διατάσσεται παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ τόπου τῆς ἐκτέλεσεως ἡ εἰς αὐτὸν ἀπόδοσις τοῦ πράγματος.

7. Πραγματοποιηθέντος τοῦ ἀσφαλιστικοῦ κινδύνου μετὰ τὴν κατάσχεσιν, ὁ ἀσφαλιστὴς καταβάλλει τὴν ὀφειλομένην ἀποζημίωσιν εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον, ὁ ἀσφαλιστὴς ἐγκύρως καταβάλλει τὴν ἀποζημίωσιν εἰς τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις πρὶν εἰδοποιηθῇ ἐγγράφως ὑπὸ τοῦ κατασχόντος περὶ τῆς γενομένης κατασχέσεως.

Ἄρθρον 1021.

1. Ἐὰν τὰ κατασχεθέντα πράγματα εἶναι μόνον χρήματα, ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος προβαίνει ἀμελλητὶ εἰς καταβολὴν πρὸς τὸν κατασχόντα ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων ἐκτέλεσεως, τὸ δὲ τυχὸν ὑπόλοιπον ἀποδίδεται παραχρῆμα εἰς τὸν ὀφειλέτην. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει ἐὰν τὰ κατασχεθέντα εἶναι ἀλλοδαπὰ χρήματα τὰ ὁποῖα ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος τρέπει εἰς ἡμεδαπὸν χρήμα.

2. Ἐὰν πρὸ τῆς ν.κ.τ. τὴν παρ. 1 πληρωμῆς ἐγένετο ἀναγγελία δανειστοῦ, ἐφαρμόζονται τὰ ἄρθρα 1038 ἐπ.

3. Ἐὰν πλὴν τῶν χρημάτων κατεσχέθῃσαν καὶ ἕτερα πράγματα, ἡ διανομὴ τῶν χρημάτων γίνεται ὁμοῦ μετὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ἄρθρον 1022.

1. Ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1019 παρ. 1 παραδόσεως ἡ ἐπιδόσεως ἀντιγράφου τῆς περιλήψεως τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως ἀπαγορεύεται καὶ εἶναι ἄκυρος ὑπὲρ τοῦ κατασχόντος καὶ τῶν ἀναγγεληθέντων δανειστῶν ἡ διάθεσις τοῦ κατασχεθέντος ὑπὸ τοῦ καθ' οὗ ἐγένετο ἡ κατάσχεσις. Αἱ διατάξεις τοῦ οὐσιαστικοῦ δικαίου περὶ κτήσεως δικαιωμάτων παρὰ μὴ δικαιοῦχου ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

2. Ἡ ἀνγκαστικὴ κατάσχεσις ἀναγκαστικῶς κατεσχημένων ἤδη κινήτων πραγμάτων ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος αὐτῆς.

Ἄρθρον 1023.

1. Τὰ κατασχεθέντα πράγματα πλειστηριάζονται δημοσίως ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὀρισθέντος συμβολαιογράφου τῆς περιφέρειας τοῦ τόπου τῆς κατασχέσεως.

2. Ὁ πλειστηριασμὸς γίνεται ἐντὸς τῆς περιφέρειας τῆς κοινότητος ἢ τοῦ δήμου ὅπου ἐγένετο ἡ κατάσχεσις, κατὰ τὴν κρίσιν δὲ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ εἴτε εἰς τὸν τόπον τῆς κατασχέσεως εἴτε εἰς τὸν τόπον τῆς ἑδρας τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων ἐγένετο ἡ κατάσχεσις, ἡμέραν πάντοτε Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10ης ὥρας πρωινῆς μέχρι τῆς 12ης ὥρας μεσημβρινῆς.

3. Εἶναι ἐγκυρὸς ἡ συμφωνία μεταξὺ ὀφειλέτου καὶ δανειστοῦ ὅπως ὁ πλειστηριασμὸς γίνῃ εἰς διάφορον τόπον τοῦ ἐν παρ. 2 ἀναφερομένου. Ἡ συμφωνία αὕτη πρέπει νὰ καταρτισθῇ ἐγγράφως. Αἰτήσῃ τοῦ κατασχόντος ἢ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ὁ εἰρηνοδίκης κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 786 ἐπ. δύναται νὰ ὀρίσῃ ἕτερον τόπον πλειστηριασμοῦ, ὀρίζων ἅμα καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον, ὅπως τοῦ πλειστηριασμοῦ κεῖται ἐκτὸς τῆς περιφέρειας τοῦ ἀρχικῶς ὀρισθέντος ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου. Ἡ ἀπόφασις τοῦ εἰρηνοδικοῦ δὲν ὑπόκειται εἰς ἐνδίκαια μέσα οὐδὲ εἰς ἀνάκλησιν.

4. Ὁ πλειστηριασμὸς δὲν δύναται νὰ γίνῃ πρὶν ἢ παρέλθουν δέκα πέντε ἡμέραι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασχέσεως.

Ἄρθρον 1024.

1. Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος ἐντὸς δώδεκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασχέσεως συντάσσει πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει συνοπτικὴν περιγραφὴν τῶν κατασχεθέντων πραγμάτων, τὸ ὀνομαστικὸν τοῦ ὑπὲρ οὗ καὶ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις, τὸ ὀνομαστικὸν τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου, τὸν τόπον, τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τοῦ πλειστηριασμοῦ, τὴν τιμὴν τῆς πρώτης προσφορᾶς καὶ τοὺς τυχόν ὑπὸ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις τιθεμένους ὅρους τοῦ πλειστηριασμοῦ.

2. Τὸ κατὰ τὴν παρ. 1 πρόγραμμα ἐπιδίδεται εἰς τὸν ὀφειλέτην ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασχέσεως, δημοσιεύεται δὲ πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐν κυρίῳ φύλλῳ ἡμερησίας ἐφημερίδος ἐκδομένης ἐν τῷ δήμῳ ἢ τῇ κοινότητι τῆς περιφέρειας τοῦ τόπου τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου. Ἐὰν δὲν ἐκδίδεται ἡμερησίᾳ ἐφημερίδος, τὸ πρόγραμμα ἀνακοινοῦται δημοσίᾳ α) διὰ τοῦ ἐφημερίδος, τὸ πρόγραμμα ἀνακοινοῦται τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος χορηγίας εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ β) διὰ τῆς περιφέρειας τοῦ τόπου τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τῆς κοινότητος τῆς περιφέρειας τοῦ τόπου τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ εἰς τὸν συνήθη διὰ τοὺς πλειστηριασμοὺς τόπον κατὰ τὴν προηγουμένην τοῦ πλειστηριασμοῦ Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10ης πρωινῆς μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς ὥρας. Περὶ τῆς κηρύξεως συντάσσεται ἐκθέσις ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος ὑπογραφομένη καὶ ὑπὸ τοῦ κήρυκος, ἐὰν δὲ οὗτος δὲν δύναται νὰ υπογράψῃ γίνεται περὶ τούτου μνησὶν ἐν τῇ ἐκθέσει.

3. Ἐὰν διὰ τοῦ προγράμματος μεταβάλλεται ὁ ὀρισθεὶς διὰ τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως τόπος ἢ χρόνος τοῦ πλειστηριασμοῦ ἢ ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος, τὸ πρόγραμμα πρέπει νὰ κοινοποιηθῇ πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰς τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις.

4. Ὁ πλειστηριασμὸς ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἄνευ τηρήσεως τῶν ἐν παρ. 1 ἕως 3 διατυπώσεων

περί τῆς ὁποίας πρέπει νὰ γίνηται μνεία εἰς τὴν ἐκθεσιν τοῦ πλειστηριασμοῦ.

***Ἀρθρον 1025.**

1. Τῇ αἰτήσει τοῦ καθ' οὗ ἢ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἢ ἐκτέλεσις ἢ καὶ παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον, τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 995 ἀρμόδιον δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν διόρθωσιν τοῦ προγράμματος τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 1024 γνωστοποιήσεων, ἐπιβάλλον καὶ συμπληρωματικὰς δημοσιεύσεις εἰς ἐφημερίδας, ὀρίζον δὲ ἅμα καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ.

2. Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος δύναται, ἐφ' ὅσον ἤθελε κρίνει τοῦτο ἀπαραίτητον, νὰ προβῇ πρὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ εἰς συμπληρωματικὰς δημοσιεύσεις τοῦ προγράμματος εἰς ἐφημερίδας ἐφ' ὅσον δὲν ὑπεβλήθη κατὰ τὴν παρ. 1 αἴτησις καὶ δὲν ἀπεφάσισε περὶ τούτου τὸ δικαστήριον.

***Ἀρθρον 1026.**

Ἐὰν τὰ κατασχεθέντα πράγματα ὑπόκεινται εἰς φθοράν, πλειστηριάζονται ἀμέσως, προηγουμένης, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, κηρύξεως διὰ κήρυκος. Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος δύναται νὰ προβῇ εἰς πᾶσαν ἑτέραν ἐνέργειαν πρὸς ἐξασφάλισιν μείζονος δημοσιότητος.

***Ἀρθρον 1027.**

Κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ ἀμέσως πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτοῦ πρέπει, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, νὰ γίνε-ται κήρυξις διὰ κήρυκος εἰς τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ, γινομένης περὶ τούτου μνείας εἰς τὴν ἐκθεσιν τοῦ πλειστηριασμοῦ.

***Ἀρθρον 1028.**

Ὁ καθ' οὗ ἢ ἐκτέλεσις, ἐὰν εἶναι παρὼν, προσδιορίζει τὴν σειρὰν καθ' ἣν θὰ κατακυροῦνται τὰ κατεσχημένα πράγματα. Ἀφ' ἧς τὸ πλειστηρίασμα καλύπτει τὸ ποσὸν τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ ὑπὲρ οὗ ἢ ἐκτέλεσις καὶ τῶν ἀναγγελθέντων μετὰ τῶν ἐξόδων τῆς ἐκτελέσεως, λήγει ὁ περαιτέρω πλειστηριασμός τῶν κατεσχημένων πραγμάτων.

***Ἀρθρον 1029.**

1. Ἡ πλειοδοσία ἄρχεται μὲ βάσιν τὴν τιμὴν τῆς πρώτης προσφορᾶς. Δὲν δύναται νὰ πλειοδοτήσουν ὁ ὀφειλέτης, ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος καὶ οἱ ὑπάλληλοι αὐτοῦ. Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος δύναται νὰ ζητῇ παρὰ τοῦ πλειοδοτοῦντος τὴν κατάθεσιν ἀναλόγου κατὰ τὴν κρίσιν του ἐγγυήσεως, ἄλλως ἀποκλείει αὐτὸν τῆς πλειοδοσίας.

2. Ἡ κατακύρωσις τῶν πλειστηριαζομένων πραγμάτων γίνεται εἰς τὸν προσφέροντα τὴν μεγαλυτέραν τιμὴν, ἀφοῦ προηγουμένως τρεῖς φορὰς γίνῃ πρόσκλησις πρὸς πλειοδοσίαν. Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος πρέπει νὰ καταχωρίξῃ ἐν τῇ ἐκθεσὶ πᾶσας τὰς γενομένας προσφορὰς.

3. Ὁ ὑπερθεματιστὴς ὑποχρεοῦται εἰς καταβολὴν πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον τοῦ πλειστηρίασματος εἰς μετρητὰ ἅμα τῇ κατακύρωσι, εὐθὺς δὲ μετὰ τοῦτο παραδίδεται εἰς αὐτὸν τὸ κατακυρωθὲν πρᾶγμα. Ἡ παράδοσις τοῦ πράγματος εἰς τὸν ὑπερθεματιστὴν δὲν δύναται νὰ γίνῃ πρὶν ἢ οὗτος καταβάλῃ τὸ πλειστηρίασμα.

4. Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος ὀφείλει ἀμελλητὶ νὰ καταθέσῃ δημοσίως τὸ πλειστηρίασμα.

5. Ἐὰν ὁ ὑπερθεματιστὴς δὲν καταβάλῃ τὸ πλειστηρίασμα, γίνεται ἀναπλειστηριασμός τὴν ἐπομένην ἢ μεθεπομένην Κυριακὴν, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1024, ἢ ἐκτέλεσις κατὰ τοῦ πρώτου ὑπερθεματιστοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκθέσεως κατακυρώσεως, ἀποτελούσης τίτλον ἐκτελεστόν. Ἐὰν κατὰ τὸν ἀναπλειστηριασμόν δὲν ἤθελεν ἐπιτευχθῇ τὸ αὐτὸ τίμημα, ὁ μὴ καταβάλων πρῶτος ὑπερθεματιστὴς εὐθύνεται εἰς συμπλήρωσιν. Κατὰ τὸν ἀναπλειστηριασμόν ὁ μὴ καταβάλων πρῶτος ὑπερθεματιστὴς δὲν δύναται νὰ πλειοδοτήσῃ, δικαιούται ὅμως μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς πλειοδοσίας, καταβάλλον τὸ πλειστηρίασμα μετὰ τῶν ἐξόδων τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ, νὰ ζητήσῃ τὴν εἰς αὐτὸν κατακύρωσιν τοῦ πράγματος. Εἰς τὴν περίπτωσιν κατὰ τὸν ἀναπλειστηριασμόν ἤθελεν ἐπι-

τευχθῇ μείζον ποσόν, δὲν ὑπάρχει ἀπαιτήσις διὰ τὸ ἐπὶ πλέον ὑπὲρ τοῦ μὴ καταβάλοντος ὑπερθεματιστοῦ.

6. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τῆς παρ. 5 ἐδ. 2 ἢ ἐκθέσεις τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ ἀποτελεῖ τίτλον ἐκτελεστόν κατὰ τοῦ πρώτου ὑπερθεματιστοῦ διὰ τὴν συμπλήρωσιν.

***Ἀρθρον 1030.**

1. Πλείονες δύναται ἀπὸ κοινοῦ νὰ ὑπερθεματίσουν.

2. Ἐὰν δὲν ἐμφανισθοῦν πλειοδῶται, τὸ πλειστηριαζόμενον πρᾶγμα κατακυροῦται εἰς τὸν ὑπὲρ οὗ ἢ ἐκτέλεσις τῇ αἰτήσει του εἰς τὴν τιμὴν τῆς πρώτης προσφορᾶς. Ἐὰν δὲν ὑποβληθῇ αἴτησις, γίνεται ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν νέος πλειστηριασμός.

3. Ἐὰν κατὰ τὸν νέον πλειστηριασμόν δὲν γίνῃ κατακύρωσις, τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 995 ἀρμόδιον δικαστήριον, τῇ αἰτήσει παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον, δικάζον κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 786 ἐπ. δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐνέργειαν νέου πλειστηριασμοῦ ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἢ κατωτέρᾳ τιμῇ πρώτης προσφορᾶς ἢ νὰ ἐπιτρέψῃ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας τὴν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου ἐλευθέραν ἐκποίησην τοῦ πράγματος εἰς τὸν ὑπὲρ οὗ ἢ ἐκτέλεσις ἢ τρίτον ἐπὶ τιμήματι καθοριζομένῳ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, δυναμένου νὰ ὀρίσῃ καὶ τὴν κατὰ δόσεις πληρωμὴν μέρους τοῦ τιμήματος.

4. Ἐὰν καὶ ὁ νέος πλειστηριασμός ἀπέβῃ ἄνευ ἀποτελέσματος ἢ δὲν ἐπετευχθῇ ἐλευθέρᾳ ἐκποίησις, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἄρῃ τὴν κατάσχεσιν ἢ νὰ διατάξῃ τὴν διενέργειαν νέου πλειστηριασμοῦ εἰς ἀπώτερον χρόνον.

***Ἀρθρον 1031.**

1. Ἐὰν τὰ κατεσχημένα πράγματα εἶναι ἐκ τῶν ἀναγραφομένων εἰς τὸ δελτίον τοῦ χρηματιστηρίου ἀξιών, ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος ἐκποιεῖ ταῦτα χρηματιστηριακῶς.

2. Ἐὰν τὰ ἐκπλειστηριαζόμενα πράγματα εἶναι νομίσματα ἢ ἄλλα ἀντικείμενα ἐκ χρυσοῦ ἢ ἀργύρου, δὲν δύναται νὰ κατακυρωθῶν εἰς τιμὴν μικροτέραν τῆς ἐν τῇ ἀγορᾷ τιμῆς τοῦ νομίσματος ἢ τοῦ χρυσοῦ ἢ ἀργύρου. Ἐν ἡ περιπτώσει δὲν κατέστη τοῦτο δυνατόν, ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐκποιεῖ ταῦτα ἐλευθέρως εἰς τὴν ἀνωτέρω τιμὴν αὐτῶν.

***Ἀρθρον 1032.**

Ὁ πλειστηριασμός καρπῶν δὲν δύναται νὰ γίνῃ πρὸ τῆς ὠριμάνσεως αὐτῶν. Ὁ πλειστηριασμός τῶν καρπῶν δύναται νὰ γίνῃ εἴτε μετὰ τὸν ἀποχωρισμὸν εἴτε καὶ πρὸ τοῦ ἀποχωρισμοῦ αὐτῶν. Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος δύναται νὰ διατάξῃ τὴν πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ συγκομιδὴν τῶν καρπῶν.

***Ἀρθρον 1033.**

1. Ὁ πλειστηριασμός τελειοῦται διὰ τῆς κατακυρώσεως. Ὁ ὑπερθεματίζων δεσμεύεται μέχρι κρίσεως προσφορᾶς ἢ μέχρι ματαιώσεως τῆς κατακυρώσεως.

2. Μέχρι τῆς κατακυρώσεως ὁ καθ' οὗ ἢ ἐκτέλεσις δικαιούται, ἐξοφλῶν τὴν ἀπαίτησιν μετὰ τῶν ἐξόδων, νὰ ἀναλάβῃ τὰ πλειστηριαζόμενα πράγματα. Ὁ καθ' οὗ ἢ ἐκτέλεσις δικαιούται νὰ ἐνεχυριάζῃ τὰ πλειστηριαζόμενα πράγματα πρὸς ἐξέυρεσιν τῶν μέσων διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῆς ἀπαιτήσεως καὶ καταβολὴν τῶν ἐξόδων.

***Ἀρθρον 1034.**

Ὅσάκις τὸ πρᾶγμα κατακυροῦται εἰς τὸν ὑπὲρ οὗ ἢ ἐκτέλεσις, οὗτος καταβάλλει εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ποσοῦ τῆς ἀπαιτήσεως αὐτοῦ καὶ τῶν ἐξόδων ἐκτελέσεως μέρος τοῦ πλειστηρίασματος, ἐφ' ὅσον δὲν ἀνηγγέλθησαν ἑτεροὶ δανεισταί.

***Ἀρθρον 1035.**

Ἐκ τοῦ πλειστηρίασματος ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων τῆς ἐκτελέσεως ἱκανοποιεῖ τὸν ὑπὲρ οὗ ἢ ἐκτέλεσις καὶ τοὺς τυχόν ἀναγγελθέντας δανειστάς. Ἡ ἱκανοποίησις τῶν δανειστῶν πρέπει νὰ γίνῃ τὴν δεκάτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ. Κατόπιν συμφωνίας τοῦ ὑπὲρ οὗ καὶ τοῦ καθ' οὗ ἢ ἐκτέλεσις καὶ

τῶν ἀναγγελλθέντων δανειστῶν ἢ ἱκανοποίησις δύναται νὰ γίνη καὶ ἐνωρίτερον.

Ἄρθρον 1036.

1. Οἱ δανεισταὶ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις δικαιοῦνται νὰ ἀναγγείλουν τὴν ἀπαίτησίν των. Ἡ ἀναγγελία ἐπιδίδεται πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον καὶ τὸν ὑπὲρ οὗ καὶ τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ πρέπει νὰ περιέχη α) διορισμὸν ἀντικλήτου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ εἰρηνοδικείου τοῦ τόπου τῆς ἐκτέλεως, ἂν ὁ ἀναγγελλόμενος δανειστὴς δὲν κατοικῇ ἐντὸς τῆς περιφερείας ταύτης καὶ β) περιγραφὴν τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ ἀναγγελλομένου δανειστοῦ. Ἡ ἀναγγελία πρέπει νὰ ἐπιδόθῃ μέχρι καὶ τῆς προτεραίας τοῦ πλειστηριασμοῦ, τῆς ἐπιδόσεως δυναμένης νὰ γίνη καὶ κατὰ τὰς Κυριακάς. Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ πρέπει νὰ κατατεθοῦν τὰ ἀποδεικνύοντα τὴν ἀπαίτησιν ἔγγραφα. Τὰ ἔξοδα τῆς ἀναγγελίας βαρύνουν τὸν ἀναγγελλόμενον.

2. Ἡ ἰσχὺς τῆς ἀναγγελίας δὲν ἐπηρεάζεται ἐκ τῆς ἀναβολῆς ἢ ματαιώσεως τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ἐὰν ἡ ἀπαίτησις τοῦ ἀναγγελλομένου δανειστοῦ ἐρείδεται ἐπὶ ἐκτελεστοῦ τίτλου, ἡ ἀναγγελία ἔχει τὰ ἀποτελέσματα τῆς κατασχέσεως.

3. Ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις δύναται νὰ ἀσκήσῃ ἀνακοπὴν κατὰ τῆς ἀναγγελίας μέχρι καὶ τῆς ἡμέρας τῆς διανομῆς τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐφαρμοζομένων τῶν ἀρθρῶν 995 ἐπ. Ἀντίγραφον τῆς ἀνακοπῆς ἐπιδίδεται ἀμελλητί καὶ πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον.

Ἄρθρον 1037.

1. Ἐὰν ὁ πλειστηριασμὸς δὲν ἐγένετο δι' οἰονδήποτε λόγον κατὰ τὴν ἐν τῷ προγράμματι ὀρισθεῖσαν ἡμέραν, γίνεταί οὗτος ἐτέραν ἡμέραν Κυριακὴν καὶ εἰς χρόνον ὥστε νὰ τηρηθοῦν αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 1024.

2. Πᾶς δανειστὴς, ἐφ' ὅσον ἔχει ἀπαίτησιν ἐρειδομένην ἐπὶ τίτλου ἐκτελεστοῦ καὶ ἐπέδωκε πρὸς τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἐπιταγὴν πρὸς ἐκτέλεσιν, δύναται νὰ ἐπισπεύσῃ τὸν πλειστηριασμὸν.

3. Ὅσακις ἕτερος δανειστὴς πλὴν τοῦ ἐπισπεύδοντος θέλει κατὰ τὴν § 2 νὰ ἐπισπεύσῃ τὸν πλειστηριασμὸν, πρέπει νὰ δηλώσῃ τοῦτο πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον, συντασσομένης πράξεως περὶ τῆς δηλώσεως ταύτης. Ἀντίγραφον τῆς πράξεως ἐπιδίδεται πρὸς τὸν ἐπισπεύδοντα καὶ μετὰ τὴν ἐπίδοσιν ταύτην ἐνεργοῦνται αἱ κατὰ τὸ ἀρθρον 1024 γνωστοποιήσεις. Ἀντὶ τῆς ἐν ἀρθρῷ 1024 ἡμέρας τῆς κατασχέσεως λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν προθεσμιῶν ἡ ἡμέρα τῆς δηλώσεως. Ὁ πλειστηριασμὸς διεξάγεται ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριαμοῦ ὑπάλληλου.

Ἄρθρον 1038.

Ἐὰν τὸ πλειστηρίασμα δὲν ἀρχῇ πρὸς ἱκανοποίησιν πάντων τῶν ἀναγγελλθέντων δανειστῶν, ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος συντάσσει πίνακα κατατάξεως μετὰ πάροδον τριῶν καὶ οὐχὶ πέρα τῶν πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ἄρθρον 1039.

Ἡ κατάταξις τῶν δανειστῶν εἰς τὸν πίνακα γίνεται κατὰ τὴν ἐξῆς σειρὰν. Μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων τῆς ἐκτέλεσεως, ὀριζομένων ἡτιολογημένως ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλου, κατατάσσονται 1) ἀπαιτήσεις διὰ τὴν κηδεῖαν ἢ τὴν νοσηλείαν τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις, τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον προέκυψαν κατὰ τοὺς τελευταίους δώδεκα μῆνας πρὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ, 2) ἀπαιτήσεις διὰ τὴν παροχὴν τροφίμων πρὸς συντήρησιν τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις, τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον προέκυψαν κατὰ τοὺς τελευταίους ἑξ μῆνας πρὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ, 3) ἀπαιτήσεις ἐκ παροχῆς ἐξηρημένης ἐργασίας, ὡς καὶ ἀπαιτήσεις διδασκάλων, ἐφ' ὅσον πᾶσαι αὗται προέκυψαν κατὰ τοὺς τελευταίους ἑξ μῆνας πρὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ, 4) ἀπαιτήσεις τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἐκ φόρων προσδιορισθέντων ἐκ τῆς ἀξίας τῆς προσόδου ἢ τοῦ εἴδους τῶν πλειστηριασθέντων πραγμάτων καὶ ἀφορώντων τὸ ἔτος καθ'

ὃ ἐγένετο ὁ πλειστηριασμὸς καὶ τὸ προηγούμενον τούτου, 5) ἀπαιτήσεις τῶν ὀργανισμῶν κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, ἐφ' ὅσον αὗται προέκυψαν κατὰ τοὺς τελευταίους ἑξ μῆνας πρὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ἄρθρον 1040.

Αἱ ἀπαιτήσεις αἱ ἔχουσαι ὑπὲρ αὐτῶν προνόμιον ἐπὶ ὠρισμένου κινήτου πράγματος ἢ ἐπὶ ποσότητος χρημάτων κατατάσσονται κατὰ τὴν ἐξῆς σειρὰν, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ διανομῆς τοῦ πλειστηριασμοῦ τοῦ πράγματος ἢ τῆς ποσότητος χρημάτων, 1) αἱ ἀπαιτήσεις ὑπὲρ τῶν ὁποίων ὑπάρχει ἐνέχυρον, 2) αἱ ἀπαιτήσεις αἱ ὁποῖαι προέκυψαν ἐκ δαπανῶν διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ πράγματος, 3) αἱ ἀπαιτήσεις αἱ ὁποῖαι προέκυψαν ἐκ δαπανῶν διὰ τὴν παραγωγὴν καὶ συγκομιδὴν καρπῶν.

Ἄρθρον 1041.

1. Ἐὰν πλὴν τῶν ἐν ἀρθρῷ 1039 ἀπαιτήσεων ὑφίστανται καὶ αἱ ἐν ἀρθρῷ 1040 ἀπαιτήσεις, προτιμῶνται αἱ πρῶται.

2. Ἐὰν ὑφίστανται πλείονες ἀπαιτήσεις ἐκ τῶν ἐν ἀρθροῖς 1039 ἢ 1040 ἀναφερομένων, ἡ ἀπαίτησις τῆς προηγούμενης τάξεως προτιμᾶται τῆς ἀπαιτήσεως τῆς ἐπομένης τάξεως, ἐὰν δὲ εἶναι τῆς αὐτῆς τάξεως ἱκανοποιοῦνται συμμέτρως. Ἐὰν συντρέχουν πλείονες ἀπαιτήσεις ἐκ τῶν ἐν ἀρθρῷ 1040 ἀριθ. 1 ἀναφερομένων ἀκολουθεῖται ἡ κατὰ τὸ οὐσιαστικὸν δίκαιον σειρά.

3. Τὸ μετὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἐν ἀρθροῖς 1039 καὶ 1940 ἀπαιτήσεων ἀπομένον ποσὸν διανέμεται μεταξὺ τῶν λοιπῶν δανειστῶν συμμέτρως.

Ἄρθρον 1042.

1. Ἀπαιτήσεις ὑπὸ αἵρεσιν κατατάσσονται τυχαίως. Ἡ ἱκανοποίησις τῶν ἀπαιτήσεων τούτων δύναται νὰ γίνη μόνον ἐπὶ ἐγγυοδοσίᾳ. Ἀπαιτήσεις ὑπὸ προθεσμίαν κατατάσσονται ἀφαιρουμένου τοῦ ἀναλογούντος τόκου μέχρι τῆς λήξεως αὐτῆς.

2. Ὅσακις ἀπαίτησις κατατάσσεται τυχαίως, ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος ὀρίζει ἐν τῷ πίνακι κατατάξεως πῶς κατανέμεται τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὴν ἀπαίτησιν ποσὸν εἰς ἣν περίπτωσιν αὕτη ἤθελε παύσει ὑφισταμένη.

Ἄρθρον 1043.

1. Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 1038 προθεσμίας ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος καλεῖ ἐγγράφως τὸν ὑπὲρ οὗ καὶ τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ τοὺς ἀναγγελλθέντας δανειστὰς ὅπως λάβουν γνῶσιν τοῦ πίνακος κατατάξεως.

2. Ἐντὸς ἐτέρων τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 προθεσμίας πᾶς ἔχων ἔνομον συμφέρον δύναται νὰ ἀσκήσῃ ἀνακοπὴν κατὰ τοῦ πίνακος κατατάξεως, ἐφαρμοζομένων τῶν ἀρθρῶν 995 ἐπ. Ἀντίγραφον τῆς ἀνακοπῆς ἐπιδίδεται αὐθημερόν καὶ πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον. Ἡ ἀνακοπὴ στρέφεται κατὰ τῶν δανειστῶν τῶν ὁποίων προσβάλλεται ἡ κατάταξις.

Ἄρθρον 1044.

1. Ἐὰν δὲν ἠσκήθῃ ἀνακοπὴ κατὰ τοῦ πίνακος κατατάξεως, ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος προβαίνει ἀμέσως εἰς τὴν διανομὴν τοῦ πλειστηριασμοῦ.

2. Ἐὰν ἠσκήθῃ ἀνακοπὴ παρὰ τινος τῶν δανειστῶν, ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος δὲν δύναται νὰ προβῇ εἰς καταβολὴν πρὸς τοὺς δανειστὰς τῶν ὁποίων ἡ κατάταξις προσβάλλεται διὰ τῆς ἀνακοπῆς. Τὸ δικαίωμα τὴν ἀνακοπὴν δικαστήριον δύναται κατὰ πάσαν στάσιν τῆς δίκης τῇ αἰτήσῃ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἀνακοπὴ νὰ διατάξῃ τὴν καταβολὴν ἐπὶ ἐγγυοδοσίᾳ.

Ἄρθρον 1045.

Παρ' ἐκάστῳ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλῳ τηρεῖται ἴδιον βιβλίον ὑπὸ τὸ ὄνομα «βιβλίον πλειστηριασμῶν». Εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο καὶ ὑπὸ ἴδιαν μερίδα δι' ἕκαστον πλειστηριασμὸν καταχωρίζονται κατ' αὐξοῦντα ἀριθμὸν καὶ χρονολογικὴν σειρὰν τὰ στοιχεῖα τῶν εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον κοινοποιουμένων ἢ παρ' αὐτῷ κατατιθεμένων ἐγγράφων, ὡς καὶ τῶν παρ' αὐτοῦ συντασσομένων πράξεων. Εἰς τὸ τέλος

τοῦ διβλίου τηρεῖται ἀλφαθητικὸν εὔρετήριον εἰς τὸ ὁποῖον σημειοῦνται τὰ ὀνοματεπώνυμα τοῦ ἐπισπεύδοντος τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τοῦ καθ' οὗ αὕτη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Κατάσχεσις εἰς χεῖρας τρίτου.

*Ἀρθρον 1046.

1. Δύνανται νὰ κατασχεθῶν α) μὴ ἐξαρτώμεναι ἐξ ἀντιπροσχῆς χρηματικαὶ ἀπαιτήσεις τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις κατὰ τρίτων ἢ ἀπαιτήσεις αὐτοῦ κατὰ τρίτων πρὸς μεταβίβασιν τῆς κυριότητος κινητῶν μὴ ἐξαρτωμένην ἐξ ἀντιπαροχῆς, β) κινητὰ πράγματα αὐτοῦ εὑρισκόμενα εἰς χεῖρας τρίτου.

2. Ἐξαίρουνται τῆς κατασχέσεως α) πράγματα ὑποκείμενα εἰς ἄμεσον φθοράν, β) ἡ ἐταιρική μερίς ἐπὶ προσωπικῶν ἐταίρειων, γ) ἀπαιτήσεις διατροφῆς ἐκ τοῦ νόμου ἢ ἐκ διατάξεως τελευταίας βουλῆσεως, δ) ἀπαιτήσεις μισθῶν, συντάξεων ἢ ασφαλιστικῶν παροχῶν, πλὴν ἂν πρόκειται περὶ ἱκανοποιήσεως ἀπαιτήσεως λόγῳ διατροφῆς ἐκ τοῦ νόμου ἢ ἐκ διατάξεως τελευταίας βουλῆσεως, ὅποτε ἐπιτρέπεται κατάσχεσις μέχρι τοῦ ἐνὸς τετάρτου.

*Ἀρθρον 1047.

1. Ἡ κατάσχεσις εἰς χεῖρας τρίτου γίνεται δι' ἐπιδόσεως πρὸς τὸν τρίτον καὶ πρὸς τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἐγγράφου τοῦ ὁποῖον πρέπει νὰ περιέχῃ πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 119 ἀναφερομένων στοιχείων καὶ α) ἀκριθεῖς περιγραφὴν τοῦ ἐκτελεστοῦ τίτλου καὶ τῆς ἀπαιτήσεως ἐπὶ τῇ δάσει τῶν ὁποίων γίνεται ἡ κατάσχεσις, β) τὸ ποσὸν διὰ τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλεται ἡ κατάσχεσις, γ) ἐπιταγὴν πρὸς τὸν τρίτον ὅπως μὴ καταβάλλῃ πρὸς τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις, δ) διορισμὸν ἀντικλήτου κατοικοῦντος εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ αὐτοῦ εἰρηνοδικείου ἢ εἰς τὴν ἑδρὰν τοῦ πρωτοδικείου τῆς κατοικίας τοῦ τρίτου, ἐὰν ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις δὲν κατοικῇ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ εἰρηνοδικείου τῆς κατοικίας τοῦ τρίτου.

2. Τὸ διὰ τὸν καθ' οὗ ἡ κατάσχεσις προοριζόμενον ἐγγράφον πρέπει νὰ ἐπιδοθῇ πρὸς αὐτὸν τὸ βραδύτερον ἐντὸς ὁκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν τρίτον ἐπιδόσεως.

3. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 κατάσχεσις προκειμένου περὶ ἀπαιτήσεων ἐκ τίτλου εἰς διαταγὴν δύναται νὰ γίνῃ μόνον ἀφοῦ ἀφαιρεθῇ ὁ τίτλος κατὰ τὸ ἄρθρον 1082 παρ. 1 παρὰ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ παραδοθῇ οὗτος εἰς τὸν ὑπὲρ οὗ αὕτη.

*Ἀρθρον 1048.

1. Ἀπαγορεύεται καὶ εἶναι ἄκυρος ὑπὲρ τοῦ κατασχόντος ἡ διάθεσις τοῦ κατασχεθέντος ὑπὸ τοῦ καθ' οὗ ἡ κατάσχεσις ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν ἐπιδόσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1047 ἐγγράφου καὶ ἐὰν τοῦτο δὲν ἔχῃ εἰσέτι ἐπιδοθῇ εἰς τὸν τρίτον, τῆς εὐθύνης τοῦ τρίτου ρυθμιζομένης κατὰ τὴν παρ. 3.

2. Ἀπαγορεύεται καὶ δὲν παράγει ἐννόμους συνεπείας ἐναντι τοῦ κατασχόντος ἡ ὑπὸ τοῦ τρίτου ἐξόφλησις τῆς κατασχεθείσης ἀπαιτήσεως ἢ ὁ συμφηρισμὸς αὐτῆς πρὸς μεταγενεστέραν ἀπαιτήσιν, ὡς καὶ ἡ ἀπόδοσις πρὸς τὸν καθ' οὗ ἡ κατάσχεσις ἢ ἡ πρὸς τρίτους διάθεσις τοῦ κατασχεθέντος ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν ἐπιδόσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1047 ἐγγράφου καὶ ἂν τοῦτο δὲν ἔχῃ εἰσέτι ἐπιδοθῇ εἰς τὸν καθ' οὗ ἡ κατάσχεσις. Ἐπὶ χρηματικῶν ἀπαιτήσεων ἡ ἀπαγόρευσις ἀφορᾷ μόνον τὸ ποσὸν διὰ τὸ ὁποῖον ἐγένετο ἡ κατάσχεσις. Αἱ διατάξεις τοῦ οὐσιαστικοῦ δικαίου περὶ κτήσεως δικαιωμάτων παρὰ μὴ δικαιούχου ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

3. Ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν τρίτον κοινοποιήσεως τῆς κατασχέσεως οὗτος καθίσταται μεσεγγυούχος.

4. Ἡ ἐπιβληθεῖσα κατάσχεσις δὲν ἐμποδίζει τὸν καθ' οὗ αὕτη νὰ στραφῇ δικαστικῶς ἢ δι' ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως κατὰ τοῦ τρίτου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, γενομένης ἐκτελέσεως, τοῦτο κατετίθεται δημόσιως, ἄλλως ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος μεσεγγυούχος πρὸς φύλαξιν.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1020 παρ. 4 ἕως 6 ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν παρ. 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

*Ἀρθρον 1049.

1. Ἐντὸς ὁκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ κατασχεθέντος πρὸς τὸν τρίτον ὀφείλει οὗτος νὰ δηλώσῃ ἐὰν ὑφίσταται ἡ κατασχεθεῖσα ἀπαιτήσις, ἐὰν ἔχῃ εἰς χεῖρας τοῦ κατὰ τὸν τρίτον πρᾶγμα καὶ ἐὰν ἐπεδλήθῃ εἰς χεῖρας τοῦ ἐτέρου κατάσχεσις, μετὰ μνείας τοῦ κατασχόντος καὶ τοῦ ποσοῦ διὰ τὸ ὁποῖον ἐγένετο ἡ κατάσχεσις.

2. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 δήλωσις γίνεται προφορικῶς εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ εἰρηνοδικείου τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ δηλοῦντος, συντασσομένης ἐκδόσεως.

3. Ἡ παράλειψις τῆς δηλώσεως ἐξομοιοῦται πρὸς ἀρνητικὴν δήλωσιν. Ἐν περιπτώσει παραλείψεως τῆς δηλώσεως ἢ ἀνακριβοῦς δηλώσεως, ὁ τρίτος εὐθύνεται ἐναντι τοῦ κατασχόντος εἰς ἀποζημίωσιν.

*Ἀρθρον 1050.

Ἐντὸς ὁκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1049 δηλώσεως, ὁ κατασχὼν δικαιούται νὰ ἀσκήσῃ ἀνακοπὴν κατ' αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 12 ἐπ. καὶ 23 ἐπ. δικαστηρίου. Διὰ τῆς ἀνακοπῆς δύναται νὰ ζητηθῇ καὶ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1049 παρ. 3 ἀποζημίωσις.

*Ἀρθρον 1051.

Ὁ τρίτος δὲν δικαιούται νὰ προσβάλλῃ τὸ κύρος τῆς κατασχέσεως εἰμὴ μόνον ἐὰν τὸ κατασχετήριον δὲν περιέχῃ τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 1047 στοιχεῖα ἢ δὲν ἐκοινοποιήθῃ εἰς τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις.

*Ἀρθρον 1052.

1. Ἐὰν ὁ τρίτος δηλώσῃ ὅτι ὑφίσταται ἡ κατασχεθεῖσα ἀπαιτήσις, εἶναι δὲ αὕτη ἐπαρκὴς διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ κατασχόντος ἢ τῶν κατασχόντων, ὑποχρεοῦται ὁ τρίτος μετὰ παρέλευσιν ὁκτῶ μὲν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις κοινοποιήσεως τῆς κατασχέσεως ἐὰν κατοικῇ εἰς τὴν ἡμεδαπὴν, μετὰ παρέλευσιν δὲ τριάκοντα ἡμερῶν ἐὰν κατοικῇ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς, νὰ καταβάλλῃ εἰς ἕκαστον τῶν κατασχόντων τὸ ποσὸν διὰ τὸ ὁποῖον ἐγένετο ἡ κατάσχεσις. Ἐὰν ἡ κατασχεθεῖσα ἀπαιτήσις δὲν ἐπαρκῇ διὰ τὴν ἱκανοποίησιν πάντων τῶν κατασχόντων, ὁ τρίτος ὑποχρεοῦται νὰ προβῇ εἰς δημοσίαν κατάθεσιν, γίνεται δὲ διανομὴ ὑπὸ συμβολαιογράφου ὀριζομένου κατόπιν αἰτήσεως παντὸς ἔχοντος ἐννομον συμφέρον ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 786 ἐπ. Ἡ ἀπόφασις τοῦ εἰρηνοδίκου εἰς οὐδὲν ἐνδίκον μέσον ὑπὸκειται. Ἡ διανομὴ γίνεται μετὰ τῶν κατασχόντων κατὰ τὰ ἄρθρα 1038 ἐπ., τῆς προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 1038 παρ. 1 ἀρχομένης ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως εἰς τὸν συμβολαιογράφον τῆς περὶ διορισμοῦ τοῦ ἀποφάσεως τοῦ εἰρηνοδίκου.

2. Ἐὰν ὁ τρίτος δηλώσῃ ὅτι ἔχει εἰς χεῖρας τοῦ κατὰ τὸν τρίτον πρᾶγμα, γίνεται πλειστηριασμὸς ἐνώπιον συμβολαιογράφου ὀριζομένου κατὰ τὴν παρ. 1. Ὁ πλειστηριασμὸς γίνεται κατὰ τὰ ἄρθρα 1023 ἐπ., τῆς προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 1024 παρ. 1 ἀρχομένης ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως εἰς τὸν συμβολαιογράφον τῆς περὶ διορισμοῦ τοῦ ἀποφάσεως τοῦ εἰρηνοδίκου.

*Ἀρθρον 1053.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1052 καταφατικὴ δήλωσις ἀποτελεῖ τίτλον ἐκτελεστον κατὰ τοῦ τρίτου, τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως περιλαμβανομένου ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου ἐγένετο ἡ δήλωσις.

*Ἀρθρον 1054.

Ἐὰν ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1050 ἀνακοπὴ γίνῃ δεκτὴ, τὸ δικαστήριον διὰ τῆς ἀποφάσεώς του ὑποχρεοῖ τὸν τρίτον νὰ καταβάλῃ τὸ κατασχεθέν ποσὸν ἢ νὰ παραδώσῃ τὸ κατασχεθέν πρᾶγμα, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1052.

*Ἀρθρον 1055.

Ἐὰν ἡ κατασχεθεῖσα ἀπαιτήσις ἀσφαλίζεται δι' ἐνεχύρου ἢ ὑποθήκης, ἐφαρμόζονται καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 458 καὶ 1312 Α.Κ. Ἡ σημείωσις εἰς τὰ δημόσια βιβλία γίνεται μετὰ τὴν καταφατικὴν δήλωσιν ἢ τὴν τελεσιδικίαν τῆς δευτέρας τὴν ἀνακοπὴν κατὰ τῆς δηλώσεως τρίτου ἀποφάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Κατάσχεσις ἐπὶ ἀκινήτων, πλοίων ἢ ἀεροσκαφῶν τοῦ
ὀφειλέτου.

Ἄρθρον 1056.

1. Δύναται νὰ γίνῃ κατάσχεσις ἀκινήτου ἀνήκοντος κατὰ κυριότητα εἰς τὸν ὀφειλέτην ἢ ἐμπραγμάτου δικαιώματος τοῦ ὀφειλέτου ἐπὶ ἀκινήτου. Αἱ διατάξεις περὶ κατάσχεσεως ἀκινήτου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ κατάσχεσεως δικαιωμάτων ἐφ' ὧν ἰσχύουν οἱ περὶ ἀκινήτου κανόνες, ὡς καὶ ἐπὶ κατάσχεσεως πλοίων καὶ ἀεροσκαφῶν.

2. Ἡ κατάσχεσις ἀκινήτου ἐκτείνεται καὶ ἐπὶ τῶν συστατικῶν αὐτοῦ, ἐπὶ δὲ τῶν παραρτημάτων μόνον ἐὰν περιληφθῶν εἰς αὐτήν. Ἐὰν τὰ παραρτήματα δὲν περιελήφθησαν εἰς τὴν κατάσχεσιν τοῦ ἀκινήτου, δύνανται νὰ κατασχεθῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς κατάσχεσεως κινητῶν πραγμάτων.

3. Ἐὰν τὸ κατασχεθὲν εἶναι ἡσφαλισμένον, ἡ κατάσχεσις ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῆς ὀφειλομένης ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως.

Ἄρθρον 1057.

1. Ἡ κατάσχεσις γίνεται διὰ συντάξεως ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος ἐκθέσεως παρουσίᾳ ἐνὸς ἐνηλίκου μάρτυρος. Ἡ κατάσχεσις τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος δύναται νὰ γίνῃ εἴτε κατὰ τοῦ ὀφειλέτου εἴτε κατὰ τοῦ τρίτου κυρίου ἢ τοῦ νομίμου τίτλῳ νεμομένου τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα, μετὰ κοινοποίησιν τῆς ἐπιταγῆς πρὸς τε τὸν ὀφειλέτην καὶ τὸν τρίτον. Ἡ προθεσμία τοῦ ἁρθροῦ 988 ἄρχεται ἀπὸ τῆς τελευταίας κοινοποιήσεως.

2. Αἱ διατάξεις τῶν παρ. 2 ἕως 4 τοῦ ἁρθροῦ 1018 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ. Τὸ κατασχεθὲν ἀκίνητον, κατόπιν ἐπιτοπίου μεταβάσεως τοῦ κλητῆρος, πρέπει νὰ περιγράφεται ἀκριβῶς κατὰ τὸ εἶδος, τὴν θέσιν, τὰ ὄρια καὶ τὴν ἔκτασιν αὐτοῦ μετὰ τῶν συστατικῶν καὶ τῶν κατασχεθέντων παραρτημάτων, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ γενῶται ἀμφιβολία περὶ τῆς ταυτότητος.

Ἄρθρον 1058.

Ἐὰν μετὰ τοῦ ἀκινήτου κατασχεθῇσαν καὶ τὰ παραρτήματα αὐτοῦ, τῇ αἰτήσῃ παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον, τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 995 ἀρμόδιον δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν χωριστὴν πλειστηρίασιν αὐτῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς κατάσχεσεως κινητῶν πραγμάτων, ἐφ' ὅσον ἡθελε κρίνει ὅτι αὕτη εἶναι μᾶλλον συμφέρουσα, ὅποτε καὶ ὀρίζει προθεσμίαν συντάξεως τοῦ προγράμματος πλειστηριασμοῦ. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης δὲν ἐπιτρέπονται ἐνδίκᾳ μέσα.

Ἄρθρον 1059.

1. Περιλήψις τῆς ἐκθέσεως κατάσχεσεως περιλαμβάnuσα τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ὑπὲρ οὗ καὶ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις, τὸν ἐκτελεστὸν τίτλον, μνησίαν τοῦ κατασχεθέντος ἀκινήτου καὶ τῶν τυχόν κατασχεθέντων παραρτημάτων, τὴν ἐκτιμηθεῖσαν ἀξίαν τούτων, τὴν τιμὴν τῆς πρώτης προσφορᾶς, ὡς καὶ τὴν ἡμέραν, τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου, ἐὰν μὲν ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις εἶναι παρὼν, παραδίδεται ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς αὐτὸν ἐπὶ ἀποδείξει, ἐὰν δὲ οὗτος εἶναι ἀπών, ἐπιδίδεται εἰς αὐτὸν ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὥρων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατάσχεσεως, ἐφ' ὅσον ἔχει τὴν κατοικίαν του εἰς τὸν τόπον τῆς κατάσχεσεως, ἄλλως ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπ' αὐτῆς. Ἐὰν ὁ καθ' οὗ ἡ κατάσχεσις εἶναι παρὼν καὶ ἀρνεῖται νὰ παραλάβῃ τὴν περιλήψιν, συντάσσεται περὶ τούτου ἐκθεσις ὑπὸ τοῦ κλητῆρος. Ἡ παράλειψις τῶν ἀνωτέρω ἐπάγεται ἀκυρότητα.

2. Ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως κατάσχεσεως ἐπιδίδεται, ἐπὶ κοινῇ ἀκυρότητος, πρὸς τὸν ὑποθηκοφύλακα τῆς περιφερείας ἐνθα καίται τὸ κατασχεθὲν ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπιβολῆς τῆς κατάσχεσεως. Προκειμένου περὶ πλοίων, ἡ ἐπίδοσις γίνεται πρὸς τὸν τηροῦντὰ τὸ νηολόγιον τῆς περιφερείας ὅπου εἶναι νηολογημένον τὸ πλοῖον, προκειμένου δὲ περὶ ἀεροσκαφῶν ἡ ἐπίδοσις γίνεται πρὸς τὸν τηροῦντὰ τὸ μητρώον ὅπου εἶναι ἐγγεγραμμένον τὸ ἀεροσκάφος. Ὁ ὑποθηκοφύλαξ ἢ ὁ τηρὼν τὸ νηολόγιον ἢ τὸ μητρώον ὀφείλει νὰ ἐγγράφῃ τὴν κατάσχεσιν αὐθημερὸν εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ τηρούμενον βιβλίον τῶν κατασχεσεων.

3. Ἐπὶ κατάσχεσεως ἐνυποθήκου κτήματος, ἐὰν ἡ κατάσχεσις ἐγένετο κατὰ τοῦ τρίτου κυρίου ἢ νομέως, πρέπει νὰ ἐπιδωθῇ πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς τὸν ὀφειλέτην, ἐπὶ κοινῇ ἀκυρότητος, περιλήψις τῆς ἐκθέσεως κατάσχεσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 1. Ἐὰν ἡ κατάσχεσις ἐγένετο κατὰ τοῦ ὀφειλέτου, πρέπει νὰ ἐπιδωθῇ εἰς τὸν τρίτον κύριον ἢ νομέα, ἐπὶ κοινῇ ἀκυρότητος, περιλήψις τῆς ἐκθέσεως κατάσχεσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 1.

4. Ὁ δικαστικὸς κλητὴρ ὀφείλει ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατάσχεσεως νὰ καταθέσῃ εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλον τὸν ἐκτελεστὸν τίτλον μετὰ τοῦ ἀποδεικτικοῦ ἐπιδόσεως τῆς ἐπιταγῆς, τὴν ἐκθεσιν κατάσχεσεως καὶ τὸ ἀποδεικτικὸν ἐπιδόσεως ταύτης εἰς τὸν ὑποθηκοφύλακα, συντασσομένης περὶ τούτου πράξεως. Ὡσαύτως ὀφείλει ἀμελλητί νὰ καταθέσῃ τὰ ἀποδεικτικά τῶν κατὰ τὰς παρ. 1 καὶ 3 ἐπιδόσεων.

Ἄρθρον 1060.

1. Μεσεγγυῶχος τοῦ ἀκινήτου εἶναι ὁ κατὰ τὴν κατάσχεσιν κάτοχος αὐτοῦ. Κατ' αἴτησιν παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον ὁ εἰρηνοδίκης τῆς περιφερείας ὅπου καίται τὸ κατασχεθὲν, δικάζων κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἁρθρῶν 786 ἐπ., δύναται νὰ ὀρίξῃ ἄλλον μεσεγγυῶχον ἢ νὰ ἀντικαθιστᾷ τούτον, ὡς καὶ νὰ ἀποφαίνεται ἐπὶ πάσης ἀμφιβολίας ἀρροῦσας τὴν μεσεγγύησιν. Ἡ διατάξις τῆς παρ. 6 τοῦ ἁρθροῦ 1020 ἐφαρμόζεται καὶ ἐν προκειμένῳ.

2. Οἱ φυσικοὶ καρποὶ τοῦ κατασχεθέντος οἱ συλλεγόμενοι μετὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς κατάσχεσεως ἐκποιούνται ὑπὸ τοῦ μεσεγγυοῦχου, πλην ἂν τῇ αἰτήσῃ τοῦ κατασχόντος δανειστοῦ ἢ τοῦ ὀφειλέτου ὁ εἰρηνοδίκης τῆς περιφερείας ὅπου καίται τὸ κατασχεθὲν, δικάζων κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἁρθρῶν 786 ἐπ., ἡθελε διατάξῃ τὴν διὰ πλειστηριαμοῦ ἐκποίησιν αὐτῶν. Τὸ προϊόν τῆς ἐκποιήσεως τῶν φυσικῶν καρπῶν κατατίθεται δημοσίως. Ἐὰν τὸ κατασχεθὲν ἀγροτικὸν ἢ ἄλλο προσδοκόρον ἀκίνητον εἶναι ἐκμισθωμένον, οἱ μετὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς κατάσχεσεως συλλεγόμενοι φυσικοὶ καρποὶ ἀνήκουν εἰς τὸν μισθωτὴν ὑποχρεούμενον νὰ καταθέσῃ δημοσίως τὸ μίσθωμα.

3. Ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς τῆς κατάσχεσεως εἰς τὸ βιβλίον τῶν κατασχεσεων αἱ δυνάμει ἐνόμου σχέσεως πρόσδοι τοῦ κατασχεθέντος πράγματος εἰσπράττονται ὑπὸ τοῦ μεσεγγυοῦχου καὶ κατατίθενται δημοσίως. Ὁ ἐκ τῆς ἐνόμου σχέσεως ὀφειλέτης ἐγκύρως καταβάλλει εἰς τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις πρὶν εἰδοποιηθῇ ἐγγράφως ὑπὸ τοῦ κατασχόντος περὶ τῆς γενομένης κατάσχεσεως.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 1020 παρ. 7 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἄρθρον 1061.

1. Ἀπαγορεύεται καὶ εἶναι ἄκυρος ὑπὲρ τοῦ κατασχόντος καὶ τῶν ἀναγγεληθέντων δανειστῶν ἢ διὰ βεσις τοῦ κατασχεθέντος ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου, ἐπὶ ἐνυποθήκου δὲ κτήματος καὶ ὑπὸ τοῦ τρίτου κυρίου ἢ νομέως.

2. Τὰ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀποτελέσματα ἄρχονται α) διὰ τὸν ὀφειλέτην ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 1059 παραδόσεως ἢ κοινοποιήσεως τῆς περιλήψεως, β) διὰ τὸν τρίτον κύριον ἢ νομέα ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 1059 παραδόσεως ἢ κοινοποιήσεως τῆς περιλήψεως, γ) διὰ τοὺς τρίτους μόνον ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς τῆς κατάσχεσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 1059 εἰς τὸ βιβλίον κατασχεσεων, ἐφ' ὅσον ἐγένοντο αἱ ἐπιδόσεις πρὸς τὸν ὀφειλέτην καὶ τὸν τρίτον κύριον ἢ νομέα.

3. Ἐναντι τοῦ κατασχόντος καὶ τῶν ἀναγγεληθέντων δανειστῶν δὲν ἀντιτάσσεται ἡ μετὰ τὴν ἐγγραφὴν τῆς κατάσχεσεως εἰς τὸ βιβλίον τῶν κατασχεσεων γενομένη μεταγραφὴ ἢ ἐγγραφὴ ὑποθήκης εἰς οἰονδήποτε τίτλον καὶ ἂν στηρίζεται ἡ ὑποθήκη. Ἡ μετὰ τὴν ἐγγραφὴν τῆς κατάσχεσεως γενομένη τροπὴ τῆς προσημασίσεως εἰς ὑποθήκην εἶναι ἰσχυρὰ καὶ ἔναντι τοῦ κατασχόντος δανειστοῦ.

4. Ἐὰν κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν συμπέσῃ ἐγγραφὴ κατάσχεσεως καὶ μεταγραφὴ ἢ ἐγγραφὴ ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀκινήτου, προτιμᾶται ἡ καὶ κατ' ἐλάχιστον χρόνον πρότερον καταχωρισθεῖσα.

5. Μετὰ τὴν ἐγγραφὴν τῆς ἀναγκαστικῆς κατάσχεσεως εἰς τὸ βιβλίον τῶν κατασχεσεων ἀπαγορεύεται νὰ ἐπιβληθῇ ἢ νὰ

έγγραφη εἰς αὐτὸ ἐτέρα ἀναγκαστικὴ κατάσχεσις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀκινήτου.

Ἄρθρον 1062.

1. Τὸ κατασχεθὲν ἀκίνητον πλειστηριάζεται δημοσίως ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὀρισθέντος συμβολαιογράφου τῆς περιφέρειας ὅπου κεῖται τὸ ἀκίνητον.

2. Ὁ πλειστηριασμός γίνεται εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου, ἐὰν τὸ πλειστηριάζομενον ἀκίνητον κεῖται εἰς τὴν περιφέρειαν δήμου, εἰς τὴν ἑδρὰν δὲ τῆς κοινότητος, ἐὰν τοῦτο κεῖται εἰς τὴν περιφέρειαν κοινότητος, ἡμέραν πάντοτε Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10ης πρωϊνῆς μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς ὥρας.

3. Ἐὰν τὸ ἀκίνητον κεῖται εἰς περιφέρειας περισσοτέρων τοῦ ἑνὸς δήμων ἢ κοινότητων, ὁ πλειστηριασμός γίνεται κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ἐπισπεύδοντος εἰς οἷονδήποτε τῶν δήμων ἢ κοινότητων τούτων.

4. Ὁ πλειστηριασμός δὲν δύναται νὰ γίνῃ πρὶν παρέλθουν τριάκοντα ἡμέραι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασχέσεως.

Ἄρθρον 1063.

1. Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος ἐντὸς δώδεκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασχέσεως συντάσσει πρόγραμμα περιέχον συνοπτικὴν περιγραφὴν τοῦ κατασχεθέντος ἀκινήτου κατὰ τὸ εἶδος, τὴν θέσιν, τὰ ὅρια καὶ τὴν ἔκτασιν αὐτοῦ μετὰ τῶν συστατικῶν καὶ τῶν κατασχεθέντων παραρτημάτων, ὡς καὶ μνεῖαν τῶν ἐπ' αὐτοῦ ὑφισταμένων ὑποθηκῶν ἢ προσημιώσεων, τὸ ὄνομα τεπώνυμον τοῦ ὑπὲρ οὗ καὶ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις, τὸ ὄνομα τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλου, τὸν τόπον, τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τοῦ πλειστηριασμοῦ, τὴν τιμὴν πρώτης προσφορᾶς καὶ τοὺς τυχόν ὑπὸ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις τιθεμένους ὅρους.

2. Τὸ κατὰ τὴν παρ. 1 πρόγραμμα ἐπιδίδεται εἰς τὸν ὀφειλέτην, τὸν τρίτον κύριον ἢ νομέα καὶ τοὺς ἐνυποθήκους δανειστάς ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασχέσεως, δημοσιεύεται δὲ ἐν κυρίῳ φύλλῳ ἡμερησίας ἐφημερίδος ἐκδιδομένης ἐν τῷ δήμῳ ἢ τῇ κοινότητι τῆς περιφέρειας τοῦ τόπου τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλου δέκα πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ἐὰν δὲν ἐκδίδεται ἡμερησίᾳ ἐφημερίδος, τὸ πρόγραμμα ἀνακοινοῦται δημοσίᾳ διὰ κηρύξεως κήρυκος ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ δήμου ἢ τῇ ἑδρᾷ τῆς κοινότητος καὶ εἰς τὸν συνήθη διὰ πλειστηριασμοὺς τόπον κατὰ τὴν προηγουμένην τοῦ πλειστηριασμοῦ Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10ης πρωϊνῆς μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς ὥρας καὶ διὰ τοιχοκολλήσεως δέκα τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος τῆς περιφέρειας ὅπου κεῖται τὸ ἀκίνητον. Περὶ τῆς κηρύξεως συντάσσεται ἑκάστης ὑπὸ δικαστικοῦ κλητῆρος ὑπογραφομένη καὶ ὑπὸ τοῦ κήρυκος.

3. Ὁ πλειστηριασμός ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἐὰν δὲν ἐτηρήθησαν αἱ ἐν παρ. 1 καὶ 2 διατυπώσεις περὶ τῆς τηρήσεως τῶν ὁποίων πρέπει νὰ γίνεται μνεῖα ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ πλειστηριασμοῦ.

4. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1025, 1036 καὶ 1037 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ, ἐφ' ὅσον δὲν ὀρίζεται ἄλλως ἐν τῷ παρόντι ἀρθρῳ.

Ἄρθρον 1064.

Αἰτῆσαι τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις τὸ δικαστήριον κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρῶν 995 ἐπ. δύναται νὰ ἀναστελῇ ἐφ' ἅπαξ ἢ τμηματικῶς τὴν διαδικασίαν τοῦ πλειστηριασμοῦ μέχρις ἑξ μηνῶν καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ἀναστολὴ δὲν ὑπάρχει κίνδυνος νὰ προξενήσῃ βλάβην εἰς τὸν ἐπισπεύδοντα τὴν ἐκτέλεσιν 1) ἐὰν ὑπάρχουν βάσιμοι λόγοι ὅτι ὁ ὀφειλέτης ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος θέλει ἱκανοποιήσει τὸν ἐπισπεύδοντα τὴν ἐκτέλεσιν, 2) ἐὰν ὑφίστανται βάσιμοι λόγοι ὅτι παρερχομένου ὀρισμένου χρόνου τὸ πρᾶγμα ἡθέλει πλειστηριασθῇ εἰς μείζονα τιμὴν. Εἰς ἀμφοτέρους τὰς περιπτώσεις τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ ὡς ὅρον τῆς ἀναστολῆς τὴν παρὰ τοῦ ὀφειλέτου ἱκανοποίησιν μέρους τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ δανειστοῦ. Ἡ ἀναστολὴ κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν δύναται νὰ

ὑπερβῇ τοὺς ἑξ μῆνας ἐν συνόλῳ ἀπὸ τῆς ἀρχικῶς διὰ τὸν ἀνασταλέντα πλειστηριασμόν ὀρισθείσης ἡμέρας.

Ἄρθρον 1065.

1. Κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ ἀμέσως πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτοῦ πρέπει νὰ γίνεται κήρυξις διὰ κήρυκος, γινομένης περὶ τούτου μνεῖας εἰς τὴν ἑκάστην τοῦ πλειστηριασμοῦ.

2. Ἐὰν διὰ τῆς αὐτῆς ἐκθέσεως κατεσχέθησαν πλείονα ἀκίνητα κείμενα εἰς τὴν αὐτὴν περιφέρειαν, ταῦτα πλειστηριάζονται κεχωρισμένως τὴν αὐτὴν ἡμέραν. Ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις, ἄλλως ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος, προσδιορίζει τὴν σειρὰν καθ' ἣν κατακυρώνονται ταῦτα. Ἀφ' ἧς τὸ πλειστηρίασμα τοῦ κατακυρωθέντος καλύψῃ τὸ ποσὸν τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ τῶν ἀναγγελεθέντων δανειστῶν μετὰ τῶν ἐξόδων τῆς ἐκτελέσεως, λήγει ὁ περαιτέρω πλειστηριασμός τῶν λοιπῶν ἀκινήτων.

Ἄρθρον 1066.

1. Ὁ πλειστηριασμός τελειοῦται διὰ τῆς κατακυρώσεως. Ὁ ὑπερθεματίζων δεσμεύεται μέχρι κρείσσονος προσφορᾶς ἢ μέχρι ματαιώσεως τῆς κατακυρώσεως.

2. Μέχρι τῆς κατακυρώσεως ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις διακαίεται νὰ ἐξοφλήσῃ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ τῶν ἀναγγελεθέντων δανειστῶν μετὰ τῶν ἐξόδων. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ πλειστηριασμός ματαιοῦται καὶ αἶρεται ἡ κατάσχεσις.

Ἄρθρον 1067.

1. Ἡ κατακύρωσις τοῦ πλειστηριάζομένου ἀκινήτου γίνεται εἰς τὸν προσφέροντα τὴν μεγαλυτέραν τιμὴν, ἐφαρμοζομένων τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἀρθροῦ 1029.

2. Ὁ ὑπερθεματίζων διὰ λογαριασμόν τρίτου ὀφείλει ἀμέσως μετὰ τὴν κατακύρωσιν νὰ δηλώσῃ τὸ ὄνομα ἐκείνου ὑπὲρ οὗ ὑπερθεματίσεν, ἐντὸς δὲ προθεσμίας ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατακυρώσεως ὀφείλει ὁ τρίτος νὰ δηλώσῃ ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλου τὴν ἀποδοχὴν αὐτοῦ. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ἡ ἀρνούμενου τοῦ τρίτου ὅπως ἀποδεχθῇ τὴν κατακύρωσιν, θεωρεῖται ὁ ὑπερθεματίζων διὰ τὸν τρίτον ὡς ὑπερθεματίσας δι' εαυτόν.

3. Ἐν τῇ ἐκθέσει κατακυρώσεως πρέπει νὰ καταχωρίζονται καὶ οἱ ὑπὸ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις τυχόν τεθέντες ὅροι οἱ ἀφορῶντες τὴν κατακύρωσιν καὶ δεσμεύοντες τὸν ὑπερθεματιστὴν.

4. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1029 παρ. 4 ἕως 6 καὶ 1030 παρ. 1 ἕως 4 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἄρθρον 1068.

1. Ὁ ὑπερθεματιστὴς ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ ἀμέσως ὅλοκληρον τὸ πλειστηρίασμα, πλην ἂν ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος ἡθέλῃ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐντὸς προθεσμίας δέκα πέντε ἡμερῶν καταβολὴν μέρους αὐτοῦ. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος δύναται, ἐκτὸς τοῦ καταβληθέντος ποσοῦ, νὰ ζητήσῃ καὶ ἐγγυήσιν παρὰ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν ὅλων τῶν ὑποχρεώσεων του.

2. Ἐὰν ὁ ὑπερθεματιστὴς εἶναι ἐνυπόθηκος δανειστής, δύναται ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος νὰ ἐπιτρέψῃ ὅπως μέχρι τῆς ὀριστικῆς κατατάξεως του μὴ καταβάλλῃ τὸ ἀναλογούν εἰς τὴν ἐνυπόθηκον ἀπαιτήσιν του ποσὸν τοῦ πλειστηριασμοῦ ἢ μέρος αὐτοῦ, ἐπὶ ἐγγυήσει ἢ καὶ ἄνευ ἐγγυήσεως.

Ἄρθρον 1069.

1. Ἀφ' ἧς ὁ ὑπερθεματιστὴς καταβάλλῃ τὸ πλειστηρίασμα, ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος χορηγεῖ εἰς αὐτὸν περίληψιν τῆς ἐκθέσεως περὶ κατακυρώσεως. Διὰ τῆς κατακυρώσεως καὶ ἀπὸ τῆς μεταγραφῆς τῆς περίληψεως τῆς ἐκθέσεως κατακυρώσεως ὁ ὑπερθεματιστὴς ἀποκτᾷ τὸ δικαίωμα ὑπὲρ εἶχεν ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις.

2. Ἡ περίληψις τῆς ἐκθέσεως κατακυρώσεως εἶναι τίτλος ἐκτελεστός. Ἐπὶ τῇ ἐκθέσει αὐτῆς δύναται νὰ γίνῃ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις κατὰ τὸ ἀρθρον 1005 ὑπὲρ τοῦ ὑπερθε-

ματιστού και των διαδόχων αυτού και κατά του καθ' ού ή εκτελέσεις και των διαδόχων αυτού, ἐφ' ὅσον ή διαδοχή ἐχώρησε μετά την ἐγγραφήν της κατασχέσεως εἰς τὸ διβλίον κατασχέσεων, ὡς και κατά του νεομένου ή κατέχοντος τὸ πράγμα ἐν ὀνόματι τοῦ καθ' οὔ ή εκτελέσεις ή των διαδόχων αυτού, ἀδιάφορος ἂν πρόκειται περί ἐμπραγμάτου ή ἐνοχικῆς σχέσεως. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1009 ἐφαρμόζονται και ἐν προκειμένῳ.

3. Ἀπὸ τῆς καταβολῆς τοῦ πλειστηριάσματος ὑπὸ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ ἀποσβέννυται ή ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου ὑποθήκη ή προσημείωσις. Ὁ ὑπερθεματιστής μετά την καταβολήν τοῦ πλειστηριάσματος δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐξάλειψιν τῶν ἐγγεγραμμένων ὑποθηκῶν, προσημειώσεων και κατασχέσεων.

Ἄρθρον 1070.

1. Ἐὰν τὸ πλειστηρίασμα κατεβλήθῃ ἀμέσως ὑπὸ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ, ὃ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος μετά τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων τῆς ἐκτελέσεως ἱκανοποιεῖ τὸν ὑπὲρ οὔ ή εκτελέσεις και τοὺς ἀναγγεληθέντας δανειστάς. Ἡ ἱκανοποίησις τῶν δανειστῶν πρέπει νὰ γίνῃ τὴν δεκάτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ. Κατόπιν συμφωνίας τῶν ὑπὲρ οὔ και καθ' οὔ ή εκτελέσεις και τῶν ἀναγγεληθέντων ή ἱκανοποίησις τῶν δανειστῶν δύναται νὰ γίνῃ και ἐνωρίτερον.

2. Ἐὰν τὸ πλειστηρίασμα δὲν κατεβλήθῃ ἀμέσως ἀλλ' ἐδόθῃ προθεσμία διὰ τὴν καταβολήν τοῦ ὑπολοίπου, ή ἱκανοποίησις τῶν δανειστῶν πρέπει νὰ γίνῃ ἅμα τῇ καταβολῇ και τοῦ ὑπολοίπου τοῦ πλειστηριάσματος.

3. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1038 ἕως 1044 ἐφαρμόζονται και ἐν προκειμένῳ, τηρουμένων ἅμα τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1063. Ἐὰν ή ἀπαίτησις τοῦ ἀναγγελλομένου δανειστοῦ ἐρεῖδεται ἐπὶ ἐκτελεστοῦ τίτλου, ή ἀναγγελία ἔχει τὰ ἀποτελέσματα τῆς κατασχέσεως ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἐπιδοθῇ αὐτῇ και εἰς τὸν ὑποθηκοφύλακα τῆς περιφέρειας ἐνθα κεῖται τὸ κατασχεθὲν και ἂφ' ἧς σημειωθῇ τοῦτο εἰς τὸ περιθώριον τῆς ἐγγραφῆς τῆς κατασχέσεως. Ἀντίγραφον τῆς ἐγγραφῆς τῆς κατασχέσεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 1037 παρ. 2 και 3 πράξεως περί τῆς δηλώσεως ἐπιστεύσεως τοῦ πλειστηριασμοῦ παρ' ἑτέρου δανειστοῦ πρέπει ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος νὰ ἐπιδοθῇ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δηλώσεως εἰς τὸν ὑποθηκοφύλακα τῆς περιφέρειας ἐνθα κεῖται τὸ κατασχεθὲν και σημειωθῇ τοῦτο εἰς τὸ περιθώριον τῆς ἐγγραφῆς τῆς κατασχέσεως.

Ἄρθρον 1071.

1. Ἡ κατάταξις τῶν δανειστῶν εἰς τὸν πίνακα γίνεται κατὰ τὴν ἐξῆς σειράν. Μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων τῆς ἐκτελέσεως, ὀριζομένων ἡτιολογημένως ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλου, κατατάσσονται α) αἱ ἐν ἄρθρῳ 1039 ἀπαιτήσεις, β) αἱ ἐν ἄρθρῳ 1040 ἐδαφ. 2 ἀπαιτήσεις, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1051 παρ. 1 και 2, γ) αἱ ἀπαιτήσεις ὑπὲρ ὧν ὑπάρχει ἐγγεγραμμένη ὑποθήκη. Ἡ ἀπαίτησις ὑπὲρ ἧς ὀρίζεται ἐγγεγραμμένη προσημείωσις κατατάσσεται τυχαίως.

2. Τὸ μετὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἐν παρ. 1 ἀπαιτήσεων ἀπομένον ποσὸν διανέμεται μεταξὺ τῶν ἀναγγεληθέντων δανειστῶν συμμετρῶς πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῶν.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1042 ἐφαρμόζονται και ἐν προκειμένῳ.

4. Ἐὰν γίνῃ χωριστὴ πλειστηρίασις τῶν παραρτημάτων ἐνυποθήκου κτήματος ἐφ' ὧν ἐκτείνεται ή ὑποθήκη, ή ἀπαίτησις τοῦ ἐνυποθήκου δανειστοῦ κατατάσσεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 1.

Ἄρθρον 1072.

Συναινοῦντος τοῦ ἐνυποθήκου δανειστοῦ δύναται ὁ ὑπερθεματιστής νὰ ἀναδεχθῇ τὴν ἐνυπόθηκον ἀπαίτησιν, διατηρουμένης τῆς ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου. Ἡ δήλωσις τοῦ ὑπερθεματιστοῦ και ή συναίνεσις τοῦ ἐνυποθήκου δανειστοῦ καταχωρίζονται ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς κατακυρώσεως. Ὁ ὑπερθεματιστής ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δύναται νὰ μὴ καταβάλλῃ ἀνάλογον μέρος τοῦ πλειστηριάσματος, ἐφαρμοζομένου τοῦ ἄρθρου 1068 παρ. 2.

Ἄρθρον 1073.

Ἐὰν τὸ πλειστηριασθὲν ἀκίνητον ἦτο μισθωμένον, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 614 και 616 Α.Κ. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 615 Α.Κ. ή περίληψις ἐκτελεῖται κατὰ τοῦ μισθωτοῦ μετὰ παρέλευσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ προθεσμιῶν ἀρχομένων ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν ἐπιδόσεως τῆς περιλήψεως.

Ἄρθρον 1074.

Ἡ περί ἀκυρώσεως πλειστηριασμοῦ ή ἀναπλειστηριασμοῦ ἀκινήτου ἀνακοπή εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐὰν δὲν ἐγγραφῇ εἰς τὸ διβλίον διεκδικήσεων τῆς περιφέρειας ὅπου κεῖται τὸ ἀκίνητον ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως αὐτῆς. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ νέα ἀνακοπή ἐπιτρέπεται ἐντὸς τῆς προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 996.

Ἄρθρον 1075.

1. Εἰς τὴν ἐκθεσιν κατασχέσεως πλοίου πρέπει νὰ ἀναφέρονται και τὸ ὄνομα και ή ἰθαγένεια τοῦ πλοιοκτήτου, τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου, ή πρᾶξις τῆς νηολογήσεως, ὡς και τὸ διεθνὲς σῆμα αὐτοῦ. Ἡ περιγραφή τοῦ κατασχεθέντος πλοίου πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ τὰς διαστάσεις και τὴν χωρητικότητα, τὸ εἶδος τῆς κινητηρίου δυνάμεως και τὴν δύναμιν τῆς μηχανῆς, ὡς και τὰ κατασχεθέντα παραρτήματα. Ἡ περιγραφή πρέπει νὰ γίνεται ἀκριβῶς εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ γεννᾶται ἀμφιβολία περί τῆς ταυτότητος.

2. Ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως ἐπιδίδεται και πρὸς τὸν λιμενάρχην τοῦ λιμένος ὅπου ἐγένετο ή κατάσχεσις τοῦ πλοίου ἐντὸς δύο ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐγένετο ή κατάσχεσις. Ἡ κατάσχεσις κωλύει τὸν ἀπόπλου τοῦ πλοίου, ὃ δὲ λιμενάρχης ἅμα τῇ πρὸς αὐτὸν ἐπιδόσει τοῦ ἀντιγράφου τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως ὀφείλει νὰ ἐμποδίσῃ τὸν ἀπόπλου τοῦ πλοίου.

Ἄρθρον 1076.

1. Ὁ πλειστηριασμὸς τοῦ κατασχεθέντος πλοίου γίνεται ἐνώπιον συμβολαιογράφου τῆς περιφέρειας τοῦ λιμένος ὅπου εὐρίσκεται τὸ πλοῖον ἐλλιμενισμένον κατὰ τὴν κατάσχεσιν.

2. Τὸ πρόγραμμα τοῦ πλειστηριασμοῦ πλοίου ἐπιδίδεται και πρὸς τὸν πλοίαρχον, τὸν λιμενάρχην τοῦ λιμένος ὅπου κατασχεθῇ τὸ πλοῖον και πρὸς τὸ Ναυτικὸν Ἀπομαχικὸν Ταμεῖον.

3. Τοιχοκόλλησις τοῦ προγράμματος τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὡς και κατὰ τὸ ἄρθρον 1063 παρ. 2 ἀπαιτεῖται αὕτη, γίνεται εἰς τὸ λιμεναρχεῖον τοῦ λιμένος τῆς κατασχέσεως και εἰς καταφανὲς μέρος τοῦ πλοίου.

4. Ἡ κατάταξις τῶν δανειστῶν εἰς τὸν πίνακα κατατάξεως γίνεται τηρουμένων κατὰ πρῶτον λόγον τῶν διατάξεων τοῦ κώδικος ἰδιωτικοῦ ναυτικοῦ δικαίου.

Ἄρθρον 1077.

Ἐὰν τὸ κατασχεθὲν εἰς ἡμεδαπὸν λιμένα πλοῖον εἶναι ἀλλοδαπὸν, ὃ λιμενάρχης τοῦ λιμένος ἐνθα ἐγένετο ή κατάσχεσις ὑποχρεοῦται νὰ ἀποστείλῃ ἀμελλητί ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως και τοῦ προγράμματος πλειστηριασμοῦ εἰς τὸν τηροῦντα τὸ νηολόγιον ὅπου εἶναι νηολογημένον τὸ πλοῖον.

Ἄρθρον 1078.

1. Εἰς τὴν ἐκθεσιν κατασχέσεως ἀεροσκάφους πρέπει νὰ ἀναφέρονται και τὸ ὄνομα και ή ἰθαγένεια τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ ἀεροσκάφους, τὰ διακριτικὰ στοιχεῖα τοῦ ἀεροσκάφους, ή πρᾶξις τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὰ μητρώα και τὸ διεθνὲς σῆμα αὐτοῦ. Ἡ περιγραφή τοῦ κατασχεθέντος ἀεροσκάφους πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ τὰς διαστάσεις και τὴν χωρητικότητα, τὸ εἶδος και τὴν δύναμιν τῶν κινητήρων αὐτοῦ, ὡς και τὰ κατασχεθέντα παραρτήματα. Ἡ περιγραφή πρέπει νὰ γίνεται ἀκριβῶς εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ γεννᾶται ἀμφιβολία περί τῆς ταυτότητος.

2. Ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως ἐπιδίδεται και πρὸς τὸν διοικητὴν τοῦ ἀερολιμένος ὅπου ἐγένετο ή κατάσχεσις τοῦ ἀεροσκάφους ἐντὸς δύο ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐγένετο ή κατάσχεσις. Ἡ κατάσχεσις κωλύει τὴν ἀπογείωσιν τοῦ ἀεροσκάφους, ὃ δὲ διοικητὴς τοῦ ἀερολιμένος ἅμα

τῇ πρὸς αὐτὸν ἐπιδόσει τοῦ ἀντιγράφου τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως ὀφείλει νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἀπογείωσιν τοῦ ἀεροσκάφους.

Ἄρθρον 1079.

1. Ὁ πλειστηριασμὸς τοῦ κατασχεθέντος ἀεροσκάφους γίνεται ἐνώπιον συμβολαιογράφου τῆς περιφέρειας τοῦ ἀερολιμένος ὅπου ἐγένετο ἡ κατάσχεσις.

2. Τὸ πρόγραμμα τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐπιδίδεται καὶ πρὸς τὸν κυβερνήτην τοῦ ἀεροσκάφους καὶ τὸν διοικητὴν τοῦ ἀερολιμένος.

3. Τοιοχόλλησις τοῦ προγράμματος τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὡσάκις κατὰ τὸ ἄρθρον 1063 παρ. 2 ἀπαιτεῖται αὕτη, γίνεται εἰς ἐμφανὲς μέρος τοῦ γραφείου τῆς διοικήσεως τοῦ ἀερολιμένος ὅπου ἐγένετο ἡ κατάσχεσις.

4. Ἡ κατάταξις τῶν δανειστῶν εἰς τὸν πίνακα κατατάξεως γίνεται τηρουμένων κατὰ πρῶτον λόγον τῶν διατάξεων τῶν νόμων περὶ πολιτικῆς ἀεροπορίας.

Ἄρθρον 1080.

Ἐὰν τὸ κατασχεθὲν εἰς ἡμεδαπὸν ἀερολιμένα ἀεροσκάφος εἶναι ἀλλοδαπὸν, ὁ διοικητὴς τοῦ ἀερολιμένος ὅπου ἐγένετο ἡ κατάσχεσις ὑποχρεοῦται νὰ ἀποστείλῃ ἀμελλητί ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως καὶ τοῦ προγράμματος πλειστηριασμοῦ εἰς τὸν τηροῦντα τὸ μητρῶν ὅπου εἶναι ἐγγεγραμμένον τὸ ἀερόσκαφος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

Κοιναὶ διατάξεις ἐπὶ πλειστηριασμοῦ κινητῶν καὶ ἀκινήτων.

Ἄρθρον 1081.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ οὐσιαστικοῦ δικαίου περὶ κτήσεως κυριότητος παρὰ μὴ κυρίου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ πλειστηριασμοῦ κινητοῦ πράγματος.

2. Ἐπὶ πλειστηριασμοῦ κινητοῦ ἢ ἀκινήτου πράγματος δὲν ὑφίσταται εὐθὺν ἕνεκα πραγματικῶν ἐλαττωμάτων. Ἐνεκα νομικῶν ἐλαττωμάτων ὑφίσταται εὐθὺν μόνον τοῦ ἐπισπεύσαντος τὸν πλειστηριασμὸν καὶ μόνον ἐὰν οὗτος ἐγνώριζε κατὰ τὸν χρόνον τοῦ πλειστηριασμοῦ τὴν ὑπαρξίν τοῦ νομικοῦ ἐλαττώματος. Ἡ ἐκ τῶν διατάξεων περὶ ἀδικαιολογήτου πλουτισμοῦ εὐθὺν δὲν ἀποκλείεται.

3. Τὸν κίνδυνον τῆς τυχαίας καταστροφῆς ἢ χειροτερεύσεως τοῦ πράγματος ἐπὶ πλειστηριασμοῦ φέρει ὁ ὑπερθεματιστὴς ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως.

4. Ὁ ὑπερθεματιστὴς ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως λαμβάνει τὰ ὠφελήματα καὶ φέρει τὰ βάρη τοῦ πράγματος.

Ἄρθρον 1082.

Ἡ κατάσχεσις ἐφ' ὅσον δὲν ἐπηκολούθησε πλειστηριασμὸς ἐντὸς δέκα ὀκτὼ μηνῶν ἢ ἀναπλειστηριασμὸς ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων μηνῶν, ἐπὶ μὲν κινητοῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπιβολῆς αὐτῆς, ἐπὶ δὲ ἀκινήτου ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐγγραφῆς αὐτῆς εἰς τὸ βιβλίον κατασχέσεων, ἀνατρέπεται τῇ αἰτήσεϊ παντὸς ἔχοντος ἐννομον συμφέρον δι' ἀποφάσεως τοῦ εἰρηνοδικοῦ τῆς περιφέρειας ὅπου ἐπεβλήθη αὕτη, δικάζοντος κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 786 ἐπ., ἀποκλειομένων τῶν ἐνδίκων μέσων. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἐπέρχεται καὶ διὰ τοὺς κατὰ τὰ ἄρθρα 1036 παρ. 2 καὶ 1070 παρ. 3 ἀναγγελλθέντας δανειστάς. Ἡ κατάσχεσις ἀκινήτου λογίζεται ἀνατραπέυσα ἀφ' ἧς σημειωθῇ τοῦτο εἰς τὸ βιβλίον τῶν κατασχέσεων.

Ἄρθρον 1083.

Ἀγωγή διεκδικήσεως τοῦ πλειστηριασθέντος πράγματος πρέπει νὰ ἀσκηθῇ ἐντὸς ἀποκλειστικῆς προθεσμίας ἐπὶ μὲν κινητῶν ἐνδὸς ἑτοῦς ἀπὸ τῆς παραδόσεως αὐτῶν εἰς τὸν ὑπερθεματιστὴν, ἐπὶ δὲ ἀκινήτων πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς μεταγραφῆς τῆς περιλήψεως τῆς κατακυρωτικῆς ἐκθέσεως.

Ἄρθρον 1084.

Ὅσάκις δυνάμει διατάξεως νόμου ἢ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ κατόπιν συμφωνίας τῶν μερῶν γίνεται ἐκούσιος πλειστηριασμὸς, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1024, 1025, 1029, 1030, 1031, 1033 παρ. 1, 1063, 1065 παρ. 1,

1066, 1967 παρ. 1 καὶ 2, 1068, 1069 παρ. 1 καὶ 2 καὶ 1074. Ὁ ἐκούσιος πλειστηριασμὸς γίνεται ἐνώπιον συμβολαιογράφου τῆς περιφέρειας ὅπου εὐρίσκεται τὸ πρᾶγμα ἢ κεῖται τὸ ἀκίνητον. Κατόπιν συμφωνίας τῶν μερῶν ἢ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ εἰρηνοδικοῦ τῆς περιφέρειας ὅπου εὐρίσκεται τὸ πρᾶγμα ἢ κεῖται τὸ ἀκίνητον, ἐκδιδομένης κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 786 ἐπ., δύναται τῇ αἰτήσεϊ τοῦ ἔχοντος ἐννομον συμφέρον νὰ ὀρισθῇ ἕτερος τόπος πλειστηριασμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Κατάσχεσις εἰδικῶν τινῶν περιουσιακῶν στοιχείων.

Ἄρθρον 1085.

Κατάσχεσις δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἐπὶ περιουσιακῶν δικαιωμάτων τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις τὰ ὁποῖα δὲν ἀποτελοῦν ἀντικείμενον κατασχέσεως κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 1017 παρ. 1 καὶ 2, 1046 καὶ 1056, ἰδίᾳ δικαιωμάτων πνευματικῆς ἰδιοκτησίας, εὐρεσιτεχνίας, ἐκμεταλλεύσεως κινηματογραφικῶν ταινιῶν, ἀπαιτήσεων κατὰ τρίτων ἐξαρτωμένων ἐξ ἀντιπαροχῆς, ἐφ' ὅσον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ οὐσιαστικοῦ δικαίου ἐπιτρέπεται ἡ μεταβίβασις τῶν δικαιωμάτων τούτων.

Ἄρθρον 1086.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1085 κατάσχεσις δικαιωμάτων διατάσσεται αἰτήσεϊ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις ὑπὸ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικεῖου κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 786 ἐπ.

2. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ τὴν κατάσχεσιν ἐὰν ἡ ἐνέργεια τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως καθίσταται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δυσχερῆς ἢ κατ' ἀποτέλεσμα ἀσύμφορος.

Ἄρθρον 1087.

1. Τὸ δικαστήριον διὰ τῆς διατασσούσης τὴν κατάσχεσιν ἢ καὶ διὰ μεταγενεστέρως ἀποφάσεως ὁρίζει τὰ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ πρόσφορα μέσα πρὸς ἀξιοποίησιν τοῦ δικαιώματος, ἰδίᾳ δὲ δύναται νὰ διατάξῃ τὴν μεταβίβασιν τοῦ δικαιώματος εἰς τὸν ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἐπὶ ὠρισμένῳ τιμήματι ἢ ἐπὶ συμφηφισμῷ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῆς ἀπαιτήσεώς του ἢ τὴν ἐλευθέραν ἢ διὰ πλειστηριασμοῦ διάθεσιν αὐτοῦ, ἐὰν δὲ δὲν κρίνῃ τὰ μέτρα ταῦτα πρόσφορα, διορίζει διαχειριστήν. Διαχειριστὴς δύναται νὰ διορισθῇ καὶ ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ κατάσχεσις ἢ τις τῶν ἀναγγελλθέντων δανειστῶν.

2. Ἐὰν ἡ ἀπαίτησις τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις συνίσταται εἰς ἐκπλήρωσιν παρὰ τρίτου παροχῆς ἐξαρτωμένης ἐξ ἀντιπαροχῆς, δύναται τὸ δικαστήριον νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν κατάσχεσιν καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἐκπληρώσεως τῆς πρὸς τὸν τρίτον ἀντιπαροχῆς. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ μὲν ἀξιοποίησις τοῦ κατασχεθέντος γίνεται κατὰ τὴν παρ. 1, ἀποκλειομένου τοῦ διορισμοῦ διαχειριστοῦ, ἡ δὲ ἀξία τῆς ἐκπληρωθείσης ἀντιπαροχῆς θεωρεῖται ὡς ἔξοδον ἐκτελέσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 1039.

Ἄρθρον 1088.

1. Ἡ κατάσχεσις γίνεται, ἐπὶ μὲν ἀπαιτήσεως κατὰ τρίτου δι' ἐπιδόσεως τῆς ἐπιτεφάσεως τὴν κατάσχεσιν ἀποφάσεως πρὸς τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ τὸν τρίτον, ἐπὶ δὲ δικαιώματος τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις δι' ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως πρὸς αὐτόν. Εἰς ἀς περιπτώσεις διὰ τὴν σύστασιν ἢ μεταβίβασιν τοῦ δικαιώματος προβλέπεται ἡ τήρησις βιβλίων ὑπὸ δημοσίων ἀρχῶν, ἡ κατάσχεσις ἐγγράφεται εἰς τὸ περιθώριον τῆς πράξεως, ἐφαρμόζονται δὲ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1059 παρ. 2 καὶ 1061, τῶν ἀρχῶν τούτων ἐπεχουσῶν τὴν θέσιν ὑποθηκοφυλάκων.

2. Ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως πρὸς τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἀπαγορεύεται καὶ εἶναι ἄκυρος ὑπὲρ τοῦ κατασχόντος ἡ διάθεσις τοῦ κατασχεθέντος. Ὅσάκις προβλέπεται ἡ ἐγγραφή εἰς βιβλίον, ἡ ἀκύρωσις ἐναντι τῶν τρίτων ἰσχύει μόνον ἐὰν κατὰ τὸν χρόνον τῆς διαθέσεως εἴχε γίνῃ ἐγγραφή τῆς κατασχέσεως εἰς τὸ βιβλίον.

3. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1048 παρ. 1 καὶ 2, 1049 ἕως 1051 καὶ 1054 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἄρθρον 1089.

Ἐὰν διετάχθῃ ἡ διὰ πλειστηριασμοῦ ἐκποίησις τοῦ κατα-

σχεθέντος δικαιώματος, τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 1086 παρ. 1 δικαστήριον ὁρίζει τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλλληλον, ἐφ' ἀρ-
μοζομένων τῶν περὶ πλειστηριασμοῦ κινητῶν διατάξεων.

Ἄρθρον 1090.

1. Ἡ διορίζουσα διαχειριστὴν ἀπόφασις καταχωρίζεται εἰς διδλὸν ἰδιαίτερον, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ 822 καὶ κοινοποιεῖται ἐπιμελείᾳ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις πρὸς τὸν διαχειριστὴν.

2. Ὁ διαχειριστὴς ὑποχρεοῦται ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν ἐπίδοσεως τῆς ἀποφάσεως νὰ δηλώσῃ πρὸς τὴν γραμματεῖαν τοῦ ἐκδῶσαντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου ἃν δέχεται τὸν διορισμόν. Ἡ παράλειψις δηλώσεως θεωρεῖται ὡς ἀποποίησης.

3. Μέχρι τῆς ὑπὸ τοῦ διαχειριστοῦ ἀναλήψεως τῶν καθήκοντων ἀσκεῖ προσωρινῶς καθήκοντα διαχειριστοῦ ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις, ὑποχρεούμενος εἰς λογοδοσίαν πρὸς τὸν διαχειριστὴν.

Ἄρθρον 1091.

1. Ὁ διαχειριστὴς ἐνεργεῖ πάσας τὰς ἐνδείκνυμενας δικαιοπραξίας ἢ πράξεις διὰ τὴν ἐπωφελεῖ ἐκμετάλλευσιν τοῦ δικαιώματος καὶ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τῆς διαχειρίσεως, παριστάμενος καὶ ἐπὶ δικαστηρίου διὰ πᾶσαν ἐννομον σχέσιν ἀφορώσαν τὴν διαχείρισιν τοῦ δικαιώματος, καὶ ἂν ἐτι αὕτη ἐγεννήθη πρὸ τῆς διαχειρίσεως.

2. Ὁ διαχειριστὴς δὲν δύναται ἄνευ ἀδείας τοῦ δικαστηρίου τοῦ ἐκδῶσαντος τὴν περὶ διαχειρίσεως ἀπόφασιν, χορηγούμενης κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἁρθρῶν 786 ἐπ., νὰ καταρτίξῃ δικαιοπραξίας διαρκείας μείζονος τοῦ ἐνὸς ἔτους.

Ἄρθρον 1092.

1. Τῇ αἰτήσῃ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἢ τινὸς τῶν ἀναγγελλθέντων δύναται τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 1086 παρ. 1 δικαστήριον νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν διαχειριστὴν.

2. Πᾶσα διαφορὰ ἀφορῶσα τὴν διαχείρισιν τοῦ δικαιώματος λύεται ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1086 παρ. 1 δικαστηρίου τῇ αἰτήσῃ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἢ τοῦ διαχειριστοῦ ἢ παντὸς ἔχοντος ἐννομον συμφέρον. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ καθορίξῃ τὸν τρόπον τῆς διαχειρίσεως καὶ νὰ διατάσῃ πᾶν πρὸς τοῦτο πρόσφορον μέτρον.

Ἄρθρον 1093.

1. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 1086 παρ. 1 δικαστήριον ὁρίζει τὴν μηνιαίαν ἀποζημίωσιν τοῦ διαχειριστοῦ.

2. Ὁ διαχειριστὴς, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων, φόρων καὶ τῆς ἐκ τῆς διαχειρίσεως ἀποζημιώσεώς του, καταβάλλει ἀμελλητὶ τὸ ἀπομένον ὑπόλοιπον εἰς τὸν δανειστὴν μέχρι ἐξοφλήσεως τῆς ἀπαιτήσεως αὐτοῦ.

3. Ἐὰν ὑφίστανται καὶ ἕτεροι δανεισταί, οὗτοι ἀναγγέλλονται δι' ἐγγράφου δηλώσεως ἐπιδιδομένης εἰς τὸν διαχειριστὴν καὶ τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις. Ὁ διαχειριστὴς συντάσσει κατὰ τρίμηνον πίνακα διανομῆς. Ἡ κατάταξις τῶν δανειστῶν γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 1039, 1041 παρ. 2 καὶ 3 καὶ 1087 παρ. 2. Διὰ τὴν κατάταξιν τῶν ἐν ἁρθρῷ 1039 ἀπαιτήσεων ἀντὶ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ λαμβάνεται ἡ ἡμέρα ἐνάρξεως τῆς διαχειρίσεως.

3. Ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συντάξεως τοῦ πίνακος διανομῆς ὁ διαχειριστὴς καλεῖ ἐγγράφως τὸν ὑπὲρ οὗ καὶ τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ τοὺς ἀναγγελλθέντας δανειστὰς ὅπως λάβουν γνῶσιν τοῦ πίνακος.

Ἄρθρον 1094.

1. Κατὰ τῆς ἀναγγελίας δανειστοῦ, ὡς καὶ κατὰ τοῦ πίνακος διανομῆς, ὁ ὑπὲρ οὗ καὶ ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀναγγελλθέντες, δύναται νὰ ἀσκήσουσιν ἀντιρρήσεις ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1086 παρ. 1 δικαστηρίου ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1093 παρ. 4 ἐπιδόσεως. Ἡ ἀσκήσις ἀντιρρήσεων κατὰ τῆς ἀναγγελίας ἢ κατὰ τοῦ πίνακος διανομῆς ἀναιτέλλει τὴν καταβολὴν ὡς πρὸς τὸν δανειστὴν καθ' οὗ στρέφονται αὐταὶ μέχρι τῆς τελεσιδικίας τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 1095.

1. Ὁ διαχειριστὴς ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ ἐτησίως, ὡς καὶ μετὰ τὸ πέρασ τῆς διαχειρίσεως, ἐγγράφον λογοδοσίαν πρὸς τὸν ὑπὲρ οὗ καὶ τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ τοὺς ἀναγγελλθέντας δανειστὰς.

2. Ὁ διαχειριστὴς εἶναι ὑπεύθυνος εἰς ἀποζημίωσιν ἔναντι τοῦ ὑπὲρ οὗ καὶ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ τῶν ἀναγγελλθέντων δανειστῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ οὐσιαστικοῦ δικαίου.

Ἄρθρον 1096.

Ἡ διαχείρισις τοῦ δικαιώματος παύει διὰ τελεσιδικίου ἀποφάσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1086 παρ. 1 δικαστηρίου τῇ αἰτήσῃ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἢ παντὸς ἔχοντος ἐννομον συμφέρον 1) ἐὰν αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις καὶ τῶν ἀναγγελλθέντων δανειστῶν ἱκανοποιήθησαν ἢ ἐὰν οὗτοι δι' ἐγγράφου δηλώσεως πρὸς τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις παρητήθησαν τῆς διαχειρίσεως, 2) ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου δὲν ἐνδείκνυται ἡ ἐξακολούθησις τῆς διαχειρίσεως ἢ εἶναι ἐπιβλαβὴς εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Ἀναγκαστικὴ διαχείρισις.

Ἄρθρον 1097.

1. Πρὸς ἱκανοποίησιν χρηματικῆς ἀπαιτήσεως τοῦ δανειστοῦ δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἀναγκαστικὴ διαχείρισις ἀκινήτου ἢ ἐπιχειρήσεως τοῦ ὀφειλέτου.

2. Ἡ ἀναγκαστικὴ διαχείρισις ἐπιβάλλεται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου τῆς περιφέρειας ὅπου κεῖται τὸ ἀκίνητον ἢ εὐρίσκεται ἡ ἔδρα τῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ ὀφειλέτου τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἔχοντος ἐκτελεστὸν τίτλον δανειστοῦ καὶ ἐπιδόσαντος ἐπιταγὴν πρὸς ἐκτέλεσιν εἰς τὸν ὀφειλέτην. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως δὲν χωρεῖ ἔφεσις.

3. Τὸ ἀκίνητον ἢ ἡ ἐπιχείρησις τελεῖ ὑπὸ ἀναγκαστικὴν διαχείρισιν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς διατασσούσης τὴν ἀναγκαστικὴν διαχείρισιν πρὸς τὸν ὀφειλέτην.

Ἄρθρον 1098.

Ἀναγκαστικὴ διαχείρισις ἐπὶ ἀκινήτου ἢ ἐπιχειρήσεως δὲν ἐπιβάλλεται δι' ἓνα τῶν ἐπομένων λόγων 1) ἐὰν τὸ δικαστήριον κρίνῃ ὅτι ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ ἀκινήτου ἢ τῆς ἐπιχειρήσεως δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ ἐντὸς εὐλόγου χρόνου ἱκανοποίησις τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ δανειστοῦ, 2) ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου τὸ ποσὸν τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ δανειστοῦ δὲν δικαιολογῇ τὴν θέσιν τοῦ ἀκινήτου ἢ τῆς ἐπιχειρήσεως ὑπὸ ἀναγκαστικὴν διαχείρισιν, 3) ἐὰν πρόκειται περὶ μικρᾶς ἐπιχειρήσεως ἢ μικρᾶς ἀξίας ἀκινήτου καὶ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου ἡ ἀναγκαστικὴ διαχείρισις θά ᾔητο ἀσύμφορος, 4) ἐὰν προκειμένου περὶ ἐπιχειρήσεως κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου συντρέχουν σπουδαῖοι λόγοι ὅπως μὴ τεθῇ αὕτη ὑπὸ ἀναγκαστικὴν διαχείρισιν.

Ἄρθρον 1099.

1. Ἡ διατάσσουσα τὴν ἀναγκαστικὴν διαχείρισιν ἀπόφασις ἐγγράφεται ἐπιμελείᾳ τοῦ αἰτήσαντος δανειστοῦ, ἐὰν μὲν πρόκειται περὶ ἀκινήτου εἰς τὸ βιβλίον κατασκέσεων τῆς περιφέρειας ὅπου κεῖται τὸ ἀκίνητον, ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ ἐπιχειρήσεως εἰς εἰδικὸν βιβλίον, τηρούμενον ὑπὸ τῆς γραμματείας τοῦ πρωτοδικείου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται ἡ ἔδρα τῆς ἐπιχειρήσεως.

2. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 ἐγγραφή τῆς ἀναγκαστικῆς διαχειρίσεως εἰς τὰ οἰκεία βιβλία δὲν κωλύει τὴν διάθεσιν τοῦ ἀκινήτου ἢ τῆς ἐπιχειρήσεως, ἡ ἀναγκαστικὴ ὅμως διαχείρισις ἐξακολουθεῖ καὶ μετὰ τὴν διάθεσιν.

3. Ἐπιβληθείσης κατασκέσεως ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου ἢ τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῆς ἐπιχειρήσεως, ἡ ἀναγκαστικὴ διαχείρισις παύει ἀφ' ἧς γίνῃ ὁ πλειστηριασμός. Ὡσαύτως παύει ἡ ἀναγκαστικὴ διαχείρισις, ἐὰν ὁ ὀφειλέτης κηρυχθῇ εἰς πτώχευσιν. Εἰς ἀμφοτέρως τὰς περιπτώσεις δύναται νὰ ζητηθῇ ἡ ἐξάλειψις τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 ἐγγραφῆς.

"Αρθρον 1100.

1. Διὰ τῆς διατασσούσης τὴν ἀναγκαστικὴν διαχείρισιν ἀποφάσεως, διορίζεται ἅμα καὶ διαχειριστὴς τοῦ ἀκινήτου ἢ τῆς ἐπιχειρήσεως. Ὁ διοριζόμενος διαχειριστὴς πρέπει νὰ εἶναι πρόσωπον κατάλληλον, προτιμωμένων τῶν ἀσκούντων τὸ αὐτὸ ἢ συγγενὲς ἐπάγγελμα ἢ κεκτημένων τὰς πρὸς τοῦτο εἰδικὰς γνώσεις ἢ πείραν.

2. Διαχειριστὴς δύναται νὰ διορισθῇ ὁ ὀφειλέτης, ἐὰν τοῦτο κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου εἶναι πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἀκινήτου ἢ τῆς λειτουργίας τῆς ἐπιχειρήσεως. Ὅσakis διαχειριστὴς διορίζεται ὁ ὀφειλέτης, διορίζεται ἅμα καὶ ἐπόπτης τοῦ διαχειριστοῦ.

3. Διαχειριστὴς δύναται νὰ διορισθῇ καὶ εἰς τῶν δανειστών. Ἐὰν ἀξιόχρεος δανειστὴς προτείνῃ ὠρισμένον πρόσωπον ὡς διαχειριστὴν ἢ ἐπόπτην καὶ δηλοῖ ὅτι ἀναλαμβάνει τὴν εὐθύνην διὰ τὰς πράξεις ἢ παραλείψεις αὐτῶν προτιμᾶται, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, τὸ ὑπ' αὐτοῦ προτεινόμενον πρόσωπον.

4. Ὁ διαχειριστὴς καὶ ὁ τυχὸν διορισθεὶς ἐπόπτης ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως ὑποχρεοῦνται νὰ δηλώσουν πρὸς τὸν αἰτήσαντα τὴν ἀναγκαστικὴν διαχείρισιν δανειστὴν ἂν δέχονται τὸν διορισμόν, ἄλλως θεωροῦνται ὡς ἀποποιούμενοι αὐτόν.

"Αρθρον 1101.

1. Ἡ διατάσσουσα τὴν ἀναγκαστικὴν διαχείρισιν ἀπόφασις κοινοποιεῖται ἐπιμελεῖα τοῦ αἰτήσαντος τὴν ἀναγκαστικὴν διαχείρισιν δανειστοῦ πρὸς τὸν ὀφειλέτην, τὸν διαχειριστὴν, τὸν τυχὸν διορισθέντα ἐπόπτην καὶ τοὺς ἐνυποθήκους δανειστάς, Ἀρνούμενου τοῦ ὀφειλέτου ὅπως συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ἀπόφασιν, γίνεται ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 1009.

2. Ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς διατασσούσης τὴν ἀναγκαστικὴν διαχείρισιν ἀποφάσεως εἰς τὸν ὀφειλέτην στερεῖται οὗτος τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἀκινήτου ἢ τῆς ἐπιχειρήσεως. Μέχρι τῆς ὑπὸ τοῦ διαχειριστοῦ ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ἀσκεῖ καθήκοντα διαχειριστοῦ προσωρινῶς ὁ ὀφειλέτης, ὑποχρεούμενος εἰς λογοδοσίαν πρὸς τὸν διαχειριστὴν.

3. Ἐπιβληθείσης ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου ἢ τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῆς ἐπιχειρήσεως συντηρητικῆς ἢ ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως, μεσεγγυούχος εἶναι ὁ διαχειριστὴς.

"Αρθρον 1102.

1. Ὁ διαχειριστὴς ἐνεργεῖ πάσας τὰς ἐνδεικνυμένας διὰ τὴν τακτικὴν καὶ ἐπωφελῆ οἰκονομικὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἀκινήτου ἢ τῆς ἐπιχειρήσεως πράξεις, ὑποχρεούμενος νὰ διατηρῇ τὸ ἀκίνητον ἢ τὴν ἐπιχείρησιν εἰς καλὴν κατάστασιν καὶ νὰ ἀποφεύγῃ πράξεις αἰτίνας παραβλάπτουν τὴν οἰκονομικὴν ὑπόστασιν αὐτῶν.

2. Ὁ διαχειριστὴς ἅμα τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων αὐτοῦ εἰδοποιεῖ ἐγγράφως τοὺς ὀφειλέτας τοῦ καθ' οὗ ἢ διαχειρίσις καὶ τοὺς μετὰ τῆς ἐπιχειρήσεως συναλλασσομένους ὅτι ἀνέλαβε τὴν διαχείρισιν τοῦ ἀκινήτου ἢ τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ πρέπει τοῦ λοιποῦ πρὸς αὐτὸν νὰ καταβάλλονται αἱ ὀφειλαὶ καὶ μετ' αὐτοῦ πρέπει νὰ συναλλάσσονται.

3. Ὁ διαχειριστὴς ἐνεργεῖ πᾶσαν δικαιοπραξίαν ἢ πράξιν πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τῆς διαχείρισεως καὶ δικαιούται ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς συνεχίσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἀκινήτου νὰ συνάπτῃ συμβάσεις δανείου, δυνάμενος νὰ χορηγῇ καὶ ἐνέχυρον ἐπὶ τῶν πρώτων ὑλῶν ἢ τῶν προϊόντων τῆς ἐπιχειρήσεως. Διὰ πᾶσαν ἐννομὴν σχέσιν ἀφορῶσαν τὴν διαχείρισιν, καὶ ἂν εἴη αὕτη ἐγεννήθη πρὸ τῆς διαχείρισεως, παρίσταται ἐπὶ δικαστηρίου ὁ διαχειριστὴς. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 997 Α.Κ. καὶ 1020 παρ. 6 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

4. Ὁ διαχειριστὴς δὲν δύναται ἄνευ ἀδείας τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου, χορηγούμενης κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρῶν 786 ἐκ., νὰ καταρτίζῃ δικαιοπραξίας διαρκείας μείζονος τοῦ ἐνὸς ἐτους.

"Αρθρον 1103.

1. Τῇ αἰτήσῃ τοῦ ὀφειλέτου ἢ τινὸς τῶν δανειστών, τοῦ διαχειριστοῦ ἢ τοῦ ἐπόπτου τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρῶν 786 ἐκ. δύναται νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν διαχειριστὴν ἢ τὸν ἐπόπτην.

2. Πᾶσα διαφορὰ ἀφορῶσα τὴν διαχείρισιν λύεται ὑπὸ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρῶν 786 ἐκ. τῇ αἰτήσῃ τοῦ διαχειριστοῦ ἢ τοῦ ἐπόπτου ἢ τοῦ ὀφειλέτου ἢ παντὸς ἐχόντος ἐννομον συμφέρον. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ καθορίζῃ τὸν τρόπον τῆς διαχείρισεως καὶ νὰ διατάσῃ πᾶν πρόσφορον μέτρον δι' αὐτήν.

"Αρθρον 1104.

1. Τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρῶν 786 ἐκ. ὁρίζει τὴν μηνιαίαν ἀποζημίωσιν τοῦ διαχειριστοῦ καὶ τοῦ ἐπόπτου.

2. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης στερεῖται τῶν πρὸς διατροφήν μέσων, τὸ δικαστήριον ὁρίζει χρηματικὸν ποσὸν καταβλητέον κατὰ μῆνα διὰ τὰ ἀπαραίτητα ἐξοδα διατροφῆς τοῦ ὀφειλέτου καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ.

3. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης κατοικῇ ἐν τῷ ἀκινήτῳ, δικαιούται νὰ ἐξακολουθῇ κατοικῶν καὶ μετὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς ἀναγκαστικῆς διαχείρισεως.

4. Ὁ ὀφειλέτης ὀριζόμενος διαχειριστὴς δὲν δικαιούται μνηνίας ἀποζημιώσεως.

"Αρθρον 1105.

Ὁ διαχειριστὴς ἐκ τῶν καρπῶν καὶ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ ἀκινήτου ἢ τῆς ἐπιχειρήσεως καταβάλλει τὰς ἀποδοχὰς τοῦ προσωπικοῦ, τοὺς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς διαχείρισεως καθισταμένους ἀπαιτητοὺς τακτικοὺς φόρους καὶ τὰς εἰσφοράς ὑπὲρ ασφαλιστικῶν ὁργανισμῶν, ἐξοφλεῖ τὰ ὑπ' αὐτοῦ συναφθέντα δάνεια καὶ ἐν γένει καταβάλλει πάντα τὰ ἐξοδα τὰ ὅποια ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἀκινήτου ἢ τὴν λειτουργίαν τῆς ἐπιχειρήσεως.

"Αρθρον 1106.

1. Τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐν ἀρθρῷ 1105 ἐξόδων ἀπομένον ὑπόλοιπον καταβάλλει ὁ διαχειριστὴς εἰς τὸν δανειστὴν μέχρις ικανοποιήσεως τῆς ἀπαιτήσεως αὐτοῦ.

2. Ἐὰν ὑφίστανται καὶ ἕτεροι δανεισταὶ πλὴν τοῦ αἰτήσαντος τὴν ἀναγκαστικὴν διαχείρισιν, οὗτοι ἀναγγέλλονται δι' ἐγγράφου δηλώσεως ἐπιδιδομένης εἰς τὸν διαχειριστὴν καὶ τὸν καθ' οὗ ἢ ἐκτέλεσις.

3. Ἐὰν ἀνηγγέλθησαν δανεισταί, ὁ διαχειριστὴς συντάσσει κατὰ τρίμηνον πῖνακα διανομῆς καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ καταβάλλει πρὸς τὸν αἰτήσαντα τὴν ἀναγκαστικὴν διαχείρισιν καὶ τοὺς ἀναγγελλθέντας δανειστάς. Ἡ κατάταξις τῶν δανειστών εἰς τὸν πῖνακα διανομῆς γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1039, 1040, 1041 καὶ 1071. Διὰ τὴν κατάταξιν τῶν ἐν ἀρθρῷ 1029 ἀπαιτήσεων ἀντὶ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἡμέρα ἐνάρξεως τῆς ἀναγκαστικῆς διαχείρισεως.

4. Ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συντάξεως τοῦ πῖνακος διανομῆς ὁ διαχειριστὴς καλεῖ ἐγγράφως τὸν ὀφειλέτην καὶ τοὺς δανειστάς ὅπως λάβουν γνώσιν αὐτοῦ.

"Αρθρον 1107.

1. Κατὰ τῆς ἀναγγελίας δανειστοῦ, ὡς καὶ κατὰ τοῦ πῖνακος διανομῆς, ὁ ὀφειλέτης καὶ πᾶς ἀναγγελλθεὶς δανειστὴς δύναται νὰ ἀσκήσῃ ἀντιρρήσεις ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παρόδου τῆς ἐν ἀρθρῷ 1106 παρ. 4 προθεσμίας ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 995 ἀρμοδίου δικαστηρίου. Ἡ ἀσκήσις ἀντιρρήσεων κατὰ ἀναγγελίας ἢ κατὰ τοῦ πῖνακος διανομῆς ἀναστέλλει τὴν καταβολὴν ὡς πρὸς τὸν δανειστὴν καθ' οὗ στρέφονται αὗται μέχρι τῆς τελεσιδικίας τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου.

2. Μετά την πάροδον τῆς ἐν παρ. 1 προθεσμίας ὁ διαχειριστής καταβάλλει εἰς τοὺς δανειστάς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πίνακος διανομῆς.

*Ἀρθρον 1108.

1. Ὁ διαχειριστής ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ ἐτησίως, ὡς καὶ μετὰ τὸ πέρας τῆς διαχειρίσεως, ἑγγράφον λογοδοσίαν πρὸς τὸν ὀφειλέτην, τὸν αἰτήσαντα τὴν ἀναγκαστικὴν διαχείρισιν καὶ τοὺς ἀναγγελλθέντας δανειστάς.

2. Ὁ ἐπόπτης τοῦ διαχειριστοῦ ἐπιβλέπει καὶ παρακολουθεῖ τὴν διαχείρισιν, δικαιούται δὲ νὰ ἐξετάζῃ τὰ βιβλία καὶ τοὺς λογαριασμοὺς τῆς διαχείρισεως καὶ νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν περὶ τῆς ἐν γένει καταστάσεως τῆς διαχείρισεως.

3. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ ἐν ἄρθρῳ 1103 παρ. 2 δικαστήριον λύει διαφορὰν ἀφορώσαν τὴν ἀναγκαστικὴν διαχείρισιν καλεῖται ὑποχρεωτικῶς καὶ ὁ ἐπόπτης.

4. Ὁ διαχειριστής καὶ ὁ ἐπόπτης εἶναι ὑπεύθυνοι εἰς ἀποζημίωσιν ἐναντι τοῦ ὀφειλέτου καὶ τῶν δανειστῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ οὐσιαστικοῦ δικαίου.

*Ἀρθρον 1109.

1. Ἡ ἀναγκαστικὴ διαχείρισις παύει διὰ τελεσιδίκου ἀποφάσεως τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου τῆς περιφερείας ὅπου κεῖται τὸ ἀκίνητον ἢ εὐρίσκεται ἡ ἔδρα τῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ ὀφειλέτου, τῇ αἰτήσει τοῦ ὀφειλέτου ἢ δανειστοῦ ἢ παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον α) ἐὰν αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ αἰτούντος τὴν ἀναγκαστικὴν διαχείρισιν καὶ τῶν ἀναγγελλθέντων δανειστῶν ἱκανοποιήθησαν ἢ ἐὰν οὗτοι δι' ἐγγράφου δηλώσεως πρὸς τὸν ὀφειλέτην παρητήθησαν τῆς ἀναγκαστικῆς διαχείρισεως, β) ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου ἡ ἐξακολούθησις τῆς ἀναγκαστικῆς διαχείρισεως δὲν ἐνδείκνυται ἢ εἶναι ἐπιβλαβὴς εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ὀφειλέτου, γ) ἐὰν ὁ αἰτήσας τὴν ἀναγκαστικὴν διαχείρισιν δανειστής μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς διατασούσης τὴν ἀναγκαστικὴν διαχείρισιν ἀποφάσεως πρὸς τὸν ὀφειλέτην δὲν ἐμερίμνησεν ἐντὸς εὐλόγου χρόνου ὅπως ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ διαχειριστῆς ἢ ἐπόπτης.

2. Ἀπὸ τῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τελεσιδίκου ἀποφάσεως ἐξαλείψεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1099 παρ. 1 ἐγγραφῆς εἰς τὰ οἰκεία βιβλία παύει ἡ ἀναγκαστικὴ διαχείρισις τοῦ ἀκινήτου ἢ τῆς ἐπιχειρήσεως.

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

ΚΩΔΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

*Ἀρθρον 1.

Ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας καταργοῦνται α) ὁ νόμος τῆς 2)14 Ἀπριλίου 1834 «περὶ Πολιτικῆς Δικονομίας», β) ὁ νόμος τῆς 23 Ἰουλίου 1903 «περὶ Πολιτικῆς Δικονομίας τῆς Κρητικῆς Πολιτείας», γ) τὰ ἄρθρα 315 ἕως 409 τῆς Κρητικῆς Πολιτικῆς Δικονομίας τῆς 25 Ἰανουαρίου 1880, δ) τὰ ἄρθρα 50 ἕως 56 τῆς Εἰδικῆς Δικονομίας τῶν Κρητῶν τῆς 10 Φεβρουαρίου 1880 ὡς ἰσχύον μέχρι τοῦδε καὶ ε) πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς αὐτὸν ἢ ἀφορῶσα τὰ ὑπὸ τοῦ εἰσαγομένου Κώδικος ρυθμιζόμενα θέματα, πλὴν ἂν εἰς τὸν παρόντα νόμον ὁρίζεται ἄλλως.

*Ἀρθρον 2.

Διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας δὲν ἐπηρεάζεται ἡ ἰσχὺς δικονομικῶν διατάξεων αἱ ὁποῖαι στηρίζονται εἰς διεθνεῖς συμβάσεις.

*Ἀρθρον 3.

1. Ὅσας εἰδικὸς νόμοι παραπέμπουν εἰς διατάξεις καταργουμένας ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου, ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται αἱ ἀντίστοιχοι διατάξεις αὐτοῦ.

2. Καθ' ὅς περιπτώσεις διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἢ ἄλλου νόμου παραπέμπουν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα καὶ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν γενικῶς ἢ εἰς τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 634 ἕως 639 τῆς

Πολιτικῆς Δικονομίας ἡ 564 ἕως 568 τῆς Κρητικῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἀρμόδιον εἶναι τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον δικάζον κατὰ τὴν διαδικασίαν ἐνώπιον τῶν πρωτοβαθμίων δικαστηρίων, πλὴν ἂν εἰς τὸν παρόντα νόμον ὁρίζεται ἄλλως.

3. Καθ' ὅς περιπτώσεις διατάξεις νόμων παραπέμπουν εἰς τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου ἢ εἰς τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 640 ἕως 645 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἡ 557 ἕως 560 τῆς Κρητικῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζεται ἡ διαδικασία τῶν ἄρθρων 785 ἐπ. αὐτοῦ, πλὴν ἂν εἰς τὸν παρόντα νόμον ὁρίζεται ἄλλως.

*Ἀρθρον 4.

Ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. καταργοῦνται πᾶσαι αἱ διατάξεις νόμων αἱ καθιερῶσαι εἰδικὰς διαδικασίας ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων ἢ εἰδικούς κανόνες δι' ὠρισμένης κατηγορίας ὑποθέσεων εἰσαγομένων ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τούτων, πλὴν ἂν εἰς τὸν παρόντα νόμον ὁρίζεται ἄλλως.

*Ἀρθρον 5.

1. Πάντα τὰ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Κ. Πολ. Δ. ὁριζόμενα εἰς δραχμὰς χρηματικὰ ποσὰ δύνανται νὰ αὐξομενῶνται διὰ Β. δ) των ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης.

2. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρ. 1 λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ χρόνος α) τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀγωγῆς ἢ τῆς αἰτήσεως προκειμένου περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ δικαστηρίου ἢ τῆς ἐφαρμογῆς εἰδικῶν διατάξεων ἢ εἰδικῶν διαδικασιῶν, β) τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως προκειμένου περὶ τοῦ ἐπιτρεπτοῦ τοῦ ἐνδίκου μέσου καὶ τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ κρίνοντος αὐτὸ δικαστηρίου, γ) τῆς ἐπιβολῆς τῆς ποινῆς προκειμένου περὶ χρηματικῶν ποινῶν καὶ δ) τῆς γενέσεως τῆς ἐν νόμου σχέσεως προκειμένου περὶ τοῦ ἐπιτρεπτοῦ τῆς διὰ μαρτύρων ἀποδείξεως.

*Ἀρθρον 6.

1. Ὁ νόμος 406 τῆς 17)24 Νοεμβρίου 1914 «περὶ δικαστηρίου συγκρούσεως καθηκόντων» διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ.

2. Ὁ νόμος 407 τῆς 20)24 Νοεμβρίου 1914 «περὶ δικαστηρίου πρὸς ἐκδίκασιν ἀγωγῶν κακοδικίας» διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ.

3. Τὸ ἄρθρον 29 τοῦ Ν. 407 τῆς 20)24 Νοεμβρίου 1914 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «Κατὰ τὰ λοιπὰ καὶ ἰδίως ἔσον ἀφορᾷ τὴν διεξαγωγὴν τῶν συζητήσεων, τὴν εὐταξίαν τοῦ ἀκροατηρίου, τὴν κατάρτισιν τῶν πρακτικῶν καὶ ἀποφάσεων, τὴν ἐνέργειαν τῶν διατασσομένων τυχόν ἀποδείξεων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ Κ. Πολ. Δ. αἱ ἀφορῶσαι τὴν διαδικασίαν ἐνώπιον τῶν πολυμελῶν πρωτοδικείων, παραλειπομένης τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 229 Κ. Πολ. Δ. παραπομπῆς τῆς ὑποθέσεως εἰς εἰσηγητήν».

*Ἀρθρον 7.

1. Καταργοῦνται ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. τὸ ἄρθρον 38 τοῦ νόμου 3632 τῆς 17)26 Ἰουλίου 1928 «περὶ Χρηματιστηρίων ἀξιών» καὶ τὸ π. δ. τῆς 15)15 Ἀπριλίου 1929 «περὶ ἐκδίκασεως τῶν χρηματιστηριακῶν διαφορῶν», αἱ παρ. 3 ἐπ. τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ ν. δ) τος τῆς 2)10 Νοεμβρίου 1923 «περὶ χρηματιστηρίου ἐμπορευμάτων», τὰ ἄρθρα 51 ἕως 63 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου, ὡς καὶ πᾶσαι αἱ διατάξεις νόμων διὰ τῶν ὁποίων καθιερῶνται εἰδικὰ πολιτικὰ δικαστήρια ἢ ὑποχρεωτικά ἢ ἀναγκαστικά διαιτησία διὰ τὴν ἐκδίκασιν διαφορῶν ἰδιωτικοῦ δικαίου, πλὴν τῶν ἐν ἄρθροις 8 καὶ 45 ὁριζομένων.

2. Αἱ κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐκκρεμίσαι δίκαι ἐνώπιον τῶν κατὰ τὴν παρ. 1 καταργουμένων εἰδικῶν πολιτικῶν δικαστηρίων ἢ ὑποχρεωτικῶν ἢ ἀναγκαστικῶν διαιτησιῶν συνεχίζονται ἐνώπιον αὐτῶν συμφώνως πρὸς τὰς καταργουμένας διατάξεις μέχρις ἐκδόσεως τελεσιδίκου ἀποφάσεως.

*Άρθρον 8.

1. Διατηρούνται ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 2345 τῆς 24 Ἰουνίου) 3 Ἰουλίου 1920 «περὶ προσωρινοῦ ἀρχιμουφτῆ καὶ μουφτῶν τῶν ἐν τῷ Κράτει Μουσουλμάνων καὶ περὶ διαχειρίσεως τῶν περιουσιῶν τῶν Μουσουλμανικῶν Κοινοτήτων».

2. Αἱ παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 2345 τῆς 24 Ἰουνίου 1920 τροποποιοῦνται ὡς ἐξῆς:

α2. Πᾶσα ἀπόφασις τοῦ μουφτῆ ἐπὶ ζητημάτων ἀμφισβητούμενης δικαιοδοσίας δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ οὐδὲ ἀποτελεῖ δεδικασμένον ἐὰν μὴ κηρυχθῇ ἐκτελεστή ὑπὸ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐδρεύει ὁ ἐκδῶσας τὴν ἀπόφασιν μουφτῆς, κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 786 καὶ ἐπ. Κ. Πολ. Δ.

3. Τὸ κατὰ τὴν παρ. 2 δικαστήριον ἐξετάζει μόνον ἂν ἡ ἀπόφασις ἐξεδόθῃ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον δικαιοδοσίας τοῦ μουφτῆ καὶ δὲν ἐξετάζει τὸ περιεχόμενον αὐτῆς».

*Άρθρον 9.

1. Καταργοῦνται ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. πᾶσαι αἱ διατάξεις διὰ τῶν ὁποίων ὀρίζεται ἡ καθ' ὕλην ἢ κατὰ τόπον ἀρμοδιότης τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν εἰς αὐτὰ ὑπαγομένων ὑποθέσεων.

2. Αἱ κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐκκρεμεῖς δίκαιαι συνεχίζονται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων εἰς τὰ ὁποῖα αὐταὶ εἰσῆχθησαν ἢ παρεπέμφθησαν, ἐφ' ὅσον ταῦτα κατὰ τὰς μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ ἰσχυρούσας διατάξεις εἶναι καθ' ὕλην καὶ κατὰ τόπον ἀρμόδια, ἐὰν δὲ εἶναι ἀναρμόδια, ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ἀρμοδιότητος διατάξεις τοῦ Κ. Πολ. Δ.

3. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παρ. 2 ἡ διαδικασία διεξάγεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἰσχύοντος δικαίου.

*Άρθρον 10.

1. Τὰ ἄρθρα 43 ἕως 52 τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων ἐκκρεμῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ δικῶν.

2. Συμφωνία παρεκτάσεως τῆς ἀρμοδιότητος συνομολογηθεῖσα πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ μέχρι τότε ἰσχύοντος δικαίου εἶναι ἐγκυρος, ἐὰν ἀφορᾷ τὴν κατὰ τόπον ἀρμοδιότητα.

*Άρθρον 11.

1. Πᾶσαι αἱ διαφοραὶ αἱ ὁποῖαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Β. Διατάγματος 27)27 Μαΐου 1957 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ ἐνοικιοστασίου κ.λ.π. συναφῶν νόμων κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου 3664)1957» ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν ἢ τοῦ εἰρηνοδικοῦ, δικάζονται ἐφεξῆς, αἱ μὲν πρῶται ὑπὸ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου, αἱ δευτέραι δὲ ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδικείου κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 668 ἕως 684 τοῦ Κ. Πολ. Δ.

2. Αἱ κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐκκρεμεῖς δίκαιαι ἐνώπιον τῶν ἀρμόδιων κατὰ τὸ ἐν παρ. 1 Β. διάταγμα δικαστηρίων συνεχίζονται ἐνώπιον αὐτῶν κατὰ τὰς μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ διατάξεις.

*Άρθρον 12.

Ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Κ. Πολ. Δ. εἰς τὸν πρῶτον βαθμὸν δικῶν αἱ διαδικαστικαὶ πράξεις ρυθμίζονται ὑπὸ τῶν διατάξεων αὐτοῦ, αἱ πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς ὅμως αὐτοῦ ἐνεργηθεῖσαι τίθενται ὑπὸ τοῦ προγενεστέρου δικαίου.

*Άρθρον 13.

1. Αἱ περὶ προθεσμιῶν διατάξεις τῶν ἄρθρων 146 ἕως 153 τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται ἐφ' ὅσον ἡ ἐπίδοσις ἢ τὸ ἀποτελεῖν τὴν ἀφετηρίαν τῆς προθεσμίας γεγονὸς εἴλαβε χώραν μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Κ. Πολ. Δ.

2. Ἡ διάρκεια τῶν πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἀρξαμένων καὶ μὴ ληξάντων προθεσμιῶν καὶ ἡ παρέκτασις αὐτῶν κρίνονται κατὰ τὸ πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ ἰσχῶν δίκαιον, ἡ παρέκτασις ὅμως, ἡ ἀναστολή καὶ ἡ διακοπὴ αὐτῶν λόγῳ γεγονότων ἐπελθόντων μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Κ. Πολ. Δ. κρίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων αὐτοῦ.

3. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 154 ἕως 160 Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ ἀρξαμένων προθεσμιῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ἐπερατώθῃ ἡ δίκη δι' ἀμετακλήτου ἀποφάσεως.

*Άρθρον 14.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 175 ἕως 177 Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ ἐκκρεμῶν δικῶν.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 178 ἕως 195 Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ ἐκκρεμῶν δικῶν.

*Άρθρον 15.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 207 καὶ 208 Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ ἐκκρεμῶν δικῶν.

*Άρθρον 16.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 209 ἕως 215 Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ ἀσκηθεισῶν καὶ μὴπω συζητηθεισῶν ἀγωγῶν.

*Άρθρον 17.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 229 ἕως 291, 296 καὶ 297 Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ ἐκκρεμῶν ἀγωγῶν.

*Άρθρον 18.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 298 ἕως 328 Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ ἐκκρεμῶν δικῶν.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 329 ἕως 336 καὶ 348 ἕως 350 Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ δημοσιευθεισῶν ἀποφάσεων.

*Άρθρον 19.

1. Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ αἱ εἰδικαὶ διατάξεις περὶ διεξαγωγῆς ἐξωδίκουπραγματογνωμοσύνης ἢ δειγματοληψίας.

2. Αἱ κατὰ τὴν παρ. 1 γνωμοδοτήσειςπραγματογνωμῶν ἢ αἱ βάσει αὐτῶν ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις διοικητικῶν ἀρχῶν ἢ συλλογικῶν ὀργάνων τῆς διοικήσεως ἐκτιμῶνται ἐλευθέρως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, πᾶσα δὲ ἀντίθετος διάταξις καταργεῖται.

*Άρθρον 20.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 410 καὶ 411 Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται ἐπὶ δικαιοπράξεων αἱ ὁποῖαι κατηρτίσθησαν μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ.

*Άρθρον 21.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 432 ἕως 437 καὶ 438 ἕως 448 Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ ἐκκρεμῶν δικῶν. Διαδικαστικαὶ πράξεις περὶ ἀποδείξεως αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἰσχύοντος δικαίου κρίνονται κατὰ τὸ δίκαιον τοῦτο. Ἐὰν πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐπεβλήθῃ δικαστικὸς ὁρκος, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ προἰσχύοντος δικαίου.

*Άρθρον 22.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 449 ἕως 466 Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ συντασσόμενων ἐγγράφων.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 467 ἕως 482 Κ. Πολ. Δ.

εφαρμόζονται και επί των πρό της εισαγωγῆς αὐτοῦ συνταχθέντων ἐγγράφων.

Ἄρθρον 23.

1. Αἱ μέχρι τῆς εισαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 9)16 Νοεμβρίου 1925 «περὶ ἐκδικάσεως τῶν μικροδιαφορῶν κλπ.», ὡς τοῦτο ἐκυρώθη διὰ τοῦ νόμου 4204 τοῦ 1929, ἀσκηθεῖσαι ἀγωγαὶ καὶ μὴ πω συζητηθεῖσαι δικάζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κ. Πολ. Δ.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 490 ἕως 494 τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν εισαγωγὴν αὐτοῦ ἐκκρεμῶν δικῶν.

3. Αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 495 ἕως 511 τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν εισαγωγὴν αὐτοῦ ἐκκρεμῶν δικῶν.

Ἄρθρον 24.

1. Τὸ παραδεκτὸν τῶν ἐνδίκων μέσων, τὸ ἐπιτρεπτὸν τῶν προβαλλομένων λόγων καὶ ὁ τρόπος τῆς ἀσκήσεως κρίνονται κατὰ τὸν νόμον τὸν ἰσχύοντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς δημοσίευσως τῆς ἀποφάσεως. Ἐπὶ τῶν ἀσκηθέντων κατὰ τὴν εισαγωγὴν τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐνδίκων μέσων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 12.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 536 παρ. 2, 563 παρ. 5 καὶ 582 παρ. 3 Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν πρό τῆς εισαγωγῆς αὐτοῦ ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων, αἱ δὲ ὑπ' αὐτῶν καθοριζόμεναι προθεσμίαι ἄρχονται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 25.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 518, 519, 529 ἕως 535, 550 ἕως 561, 570 ἕως 580 Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς εισαγωγῆς αὐτοῦ ἐκδιδομένων ἀποφάσεων.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 512 ἕως 517 Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς εισαγωγῆς αὐτοῦ ἀσκουμένων ἐνδίκων μέσων.

3. Αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 523 ἕως 528, 542 ἕως 555, 566 ἕως 569, 586 ἕως 600 Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν πρό τῆς εισαγωγῆς αὐτοῦ ἀσκηθέντων ἐνδίκων μέσων.

Ἄρθρον 26.

1. Τὰ ἄρθρα 611 ἕως 615 Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς εισαγωγῆς αὐτοῦ ἀσκουμένων ἀγωγῶν.

2. Τὰ ἄρθρα 610, 616 ἕως 626 καὶ 630 ἕως 634 Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν εισαγωγὴν αὐτοῦ ἐκκρεμῶν δικῶν.

Ἄρθρον 27.

Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ οὐσιαστικοῦ δικαίου δικάζονται κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἁρθρῶν 611 ἕως 634 Κ. Πολ. Δ. καὶ αἱ διαφοραὶ αἱ ἀφορῶσαι τὸν χωρισμὸν ἀπὸ τραπεζῆς καὶ κοίτης.

Ἄρθρον 28.

Τὰ ἄρθρα 635 ἕως 639 καὶ 643 Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν εισαγωγὴν αὐτοῦ ἐκκρεμῶν δικῶν.

Ἄρθρον 29.

1. Ἐὰν κατὰ διαταγῆς πληρωμῆς χρηματικῆς ἀπαιτήσεως δὲν ἀσκηθῇ ἐμπροθέσμως ἀνακοπὴ ἢ ἡ ἀσκηθεῖσα ἀνακοπὴ ἀπορριφθῇ τελεσιδικίως, ἡ διαταγὴ πληρωμῆς ἀποτελεῖ τίτλον πρὸς ἐγγράφην ὑποθήκης.

2. Ἐὰν ἐνεγράφη προσημείωσις πρὸς ἀσφάλειαν ἀπαιτήσεως διὰ τὴν ὁποίαν ἐξεδόθη διαταγὴ πληρωμῆς, μετατρέπεται αὕτη εἰς ὑποθήκην, ἐφ' ὅσον συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις τῆς παρ. 1.

Ἄρθρον 30.

Τὸ Β. Διάταγμα τῆς 29)31 Δεκεμβρίου 1953 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τοῦ νομ. διατάγματος τῆς 13)19 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ ἐκδικάσεως τῶν ἐκ συναλλαγματικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἢ μὴ γραμματικῶν εἰς διαταγὴν

διαφορῶν», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη, καταργεῖται, αἱ κατὰ τὴν εισαγωγὴν ὅμως τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐκκρεμείς, ἔσσει τῶν διατάξεων αὐτοῦ, δίκαι, ἐξακολουθοῦν νὰ δικάζονται μέχρις ἀμετακλήτου ἀποφάσεως κατὰ τὰ ἄρθρα 1 ἕως 15 τοῦ καταργουμένου Β. διατάγματος.

Ἄρθρον 31.

Τὸ Διάταγμα τῆς 24)30 Δεκεμβρίου 1943 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ νόμου ΒΧΗ' τοῦ 1899 «περὶ ἐξώτερος δυστροπούντων μισθωτῶν», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη, ὡς καὶ πᾶσαι αἱ διατάξεις αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται εἰς ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων αὐτοῦ καταργοῦνται, αἱ κατὰ τὴν εισαγωγὴν ὅμως τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἔσσει τῶν διατάξεων τοῦ διατάγματος ἐκκρεμείς δίκαι, μέχρις ἀμετακλήτου ἀποφάσεως, ἐξακολουθοῦν νὰ δικάζονται κατὰ τὰ ἄρθρα 1 ἕως 9 τοῦ καταργουμένου διατάγματος.

Ἄρθρον 32.

Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ νόμου 164 τῆς 29)30 Ὀκτωβρίου 1946 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῆς Πολ. Δικονομίας» καταργεῖται.

Ἄρθρον 33.

Τὸ ἄρθρον 11 τοῦ νόμου 3741 τῆς 4)9 Ἰανουαρίου 1929 «περὶ τῆς ἰδιοκτησίας κατ' ὁρόφους» καταργεῖται, αἱ μέχρι δὲ τῆς εισαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐκκρεμείς δίκαι, μέχρις ἀμετακλήτου ἀποφάσεως, δικάζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ καταργουμένου ἁρθροῦ.

Ἄρθρον 34.

1. Ἡ περίπτωσις 8 τοῦ ἁρθροῦ 2 τοῦ νόμου 4672 τῆς 5)9 Μαΐου 1930 «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀγοραπωλησιῶν καπνοῦ» ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«8. Πάντα ἄλλον ὅρον μὴ ἀντικείμενον εἰς τοὺς προηγουμένους ὅρους».

2. Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου 4672)1930 καταργεῖται, αἱ μέχρι δὲ τῆς εισαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐκκρεμείς δίκαι, μέχρις ἀμετακλήτου ἀποφάσεως, δικάζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ καταργουμένου ἁρθροῦ.

Ἄρθρον 35.

Τὰ ἄρθρα 27 ἕως 32 τοῦ νόμου 2475 τῆς 24 Ἰουλίου)17 Σεπτεμβρίου 1920 «περὶ μεταναστεύσεως καὶ ἀποδημίας» καταργοῦνται, αἱ μέχρι δὲ τῆς εισαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐκκρεμείς δίκαι, μέχρις ἀμετακλήτου ἀποφάσεως, δικάζονται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν καταργουμένων ἁρθρῶν.

Ἄρθρον 36.

1. Πᾶσαι αἱ διαφοραὶ αἱ ὁποῖαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 23)23 Σεπτεμβρίου 1948 «περὶ ἐκτελέσεως τῆς παρ. 2 τοῦ ἁρθροῦ 4 τοῦ ψηφίσματος ΚΗ')1947 «περὶ παροχῆς διευκολύνσεων διὰ τὴν ὑπὸ ἰδιωτῶν ἀνοικοδόμησιν», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη, συνεπληρώθη καὶ ἐπεξετάθη, ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ νόμου ΒΧΗ', ἀπὸ τῆς εισαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. δικάζονται ὑπὸ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἁρθρῶν 668 ἕως 684 Κ. Πολ. Δ. διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ τῶν εἰδικῶν δικονομικῶν διατάξεων τοῦ Β. Διατάγματος, ἀρκεῖ δὲ πιθανολόγησις τῶν πραγματικῶν ἰσχυρισμῶν.

2. Ἡ παρ. 4 τοῦ ἁρθροῦ 3 τοῦ ἐν παρ. 1 Β. διατάγματος καταργεῖται.

3. Αἱ κατὰ τὴν παρ. 6 τοῦ ἁρθροῦ 3 καὶ τὴν παρ. 4 τοῦ ἁρθροῦ 9 τοῦ κατὰ τὴν παρ. 1 Β. διατάγματος διαφοραὶ δικάζονται ὑπὸ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἁρθρῶν 668 ἕως 684 Κ. Πολ. Δ. διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ τῶν εἰδικῶν δικονομικῶν διατάξεων αὐτῶν, ἀρκεῖ δὲ πιθανολόγησις τῶν πραγματικῶν ἰσχυρισμῶν. Ἡ ἀπόφασις τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου δὲν ὑπόκειται εἰς τακτικὸν ἢ ἔκτακτον ἐνδίκον μέσον.

4. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 5 τοῦ ἁρθροῦ 3 τοῦ κατὰ τὴν παρ. 1 Β. Διατάγματος ἀναστολὴ ἐκτελέσεως χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου, τηρουμένων τῶν ἐν αὐτῇ εἰδικῶν

δικονομικών διατάξεων, κατά την διαδικασίαν των άρθρων 995 επ. Κ. Πολ. Δ.

5. Αί κατά την εισαγωγήν του Κ. Πολ. Δ., έκκρεμείς δίκαι ενώπιον των κατά τας παρ. 1, 3 και 4 δικαστηρίων συνεχίζονται ενώπιον αυτών κατά τας μέχρι της εισαγωγής του Κ. Πολ. Δ. διατάξεις.

*Άρθρον 37.

Τò Β. Διάταγμα της 1)1 Αύγουστου 1920 «περί κωδικοποίησης των διατάξεων του νόμου Γ30Δ' «περί εκδικάσεως των μεταξὺ ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν διαφορῶν κλπ.», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη, πᾶσαι αἱ διατάξεις αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται εἰς ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων αὐτοῦ καὶ ἐν γένει πᾶσαι αἱ διατάξεις αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 691 τοῦ Κ. Πολ. Δ. διαφορῶν καταργοῦνται, αἱ κατὰ τὴν εισαγωγήν ὅμως τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐκκρεμείς δίκαι, μέχρις ἀμετακλήτου ἀποφάσεως, δικάζονται κατὰ τὰς καταργουμένης διατάξεις.

*Άρθρον 38.

Πᾶσαι αἱ διατάξεις αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 721 τοῦ Κ. Πολ. Δ. διαφορῶν καταργοῦνται, αἱ κατὰ τὴν εισαγωγήν ὅμως τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐκκρεμείς δίκαι, μέχρις ἀμετακλήτου ἀποφάσεως, δικάζονται κατὰ τὰς καταργουμένης διατάξεις.

*Άρθρον 39.

Καταργοῦνται ἀπὸ τῆς εισαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. πᾶσαι αἱ περὶ προφυλακτικῶν, προσωρινῶν ἢ συντηρητικῶν μέτρων διατάξεις τοῦ προϊσχύσαντος δικαίου

*Άρθρον 40.

Ἡ μεταρρύθμισις ἢ ἡ ἀνάκλησις ἀσφαλιστικῶν μέτρων τὰ ὅποια ἐλήφθησαν ἢ διετάχθησαν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ μέχρι τῆς εισαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. δικαίου γίνεται ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τῶν άρθρων 726 επ. Κ. Πολ. Δ. Ἐὰν τὸ διατάξαν ἀσφαλιστικά μέτρα δικαστήριον εἶναι ὁ πρόεδρος πρωτοδικῶν, ἀρμόδιον διὰ τὴν μεταρρύθμισιν ἢ ἀνάκλησιν αὐτῶν εἶναι τὸ μενομελές πρωτοδικεῖον.

*Άρθρον 41.

Αἱ διατάξεις τοῦ Κ. Πολ. Δ. περὶ ὑποθήκης ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ προσημειώσεως, πλὴν ἂν ὀρίζεται ἄλλως.

*Άρθρον 42.

Πᾶσα ἐκ μέρους τῶν διαδίκων παραβίασις τῶν ἀποφάσεων τῶν διατασσουσῶν ἀσφαλιστικά μέτρα διὰ τὴν προσωρινὴν ρύθμισιν τῆς νομῆς ἢ κατοχῆς, ἀνεξαρτήτως τῶν ἄλλων αὐτῆς συνεπειῶν, τιμωρεῖται καὶ μὲ τὴν ποινὴν τοῦ άρθρου 169 Ποιν. Κ.

*Άρθρον 43.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 61 Εἰσ. Νόμ. Α.Κ. αἵτησις ἐξαγορᾶς δικάζεται ἀπὸ τῆς εισαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. ὑπὸ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν άρθρων 726 επ. Κ. Πολ. Δ.

*Άρθρον 44.

Κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν άρθρων 786 επ. τοῦ Κ. Πολ. Δ. δικάζονται αἱ περὶ πτωχεύσεως ὑποθέσεις. Αὗται ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν μονομελῶν πρωτοδικείων, ἐξαίρουμένων τῆς κηρύξεως εἰς κατὰστασιν πτωχεύσεως καὶ τῆς ἀνακλήσεως αὐτῆς, αἱ ὁποῖαι ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν πολυμελῶν πρωτοδικείων.

*Άρθρον 45.

Αἱ διατάξεις τῶν άρθρων 84 ἕως 86 τοῦ νόμου 5325 τῆς 9)16 Μαρτίου 1932 «περὶ συναλλαγματικῆς καὶ γραμματίου εἰς διαταγὴν», τῶν άρθρων 64 ἕως 66 τοῦ νόμου 5960 τῆς 23)23 Δεκεμβρίου 1933 «περὶ ἐπιταγῆς» καὶ τῶν άρθρων 81 ἕως 86 τοῦ νομ. διατάγματος τῆς 17 Ἰουλίου)13 Αύγουστου 1923 «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ ἀνώνυμων ἐταιριῶν» καταργοῦνται ἀπὸ τῆς εισαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμοζομέ-

νης ἐπὶ ἀπωλείας ἢ καταστροφῆς τίτλου εἰς διαταγὴν τῆς δικασίας τῶν άρθρων 904 ἕως 921.

*Άρθρον 46.

Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ αἱ περὶ διαιτησίας διαφορῶν ἰδιωτικοῦ δικαίου διατάξεις τῶν διὰ νόμου κεκυρωμένων συμβάσεων, ὡς καὶ τῶν τροποποιούντων ἢ συμπληρούντων αὐτὰς νόμων. Εἰς τὰς μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀρχομένης διαιτησίας ἐφαρμόζονται τὰ ἄρθρα 928 επ. Κ. Πολ. Δ., ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τῆς συμβάσεως ἢ τῶν τροποποιούντων ἢ συμπληρούντων αὐτὴν νόμων.

*Άρθρον 47.

1. Τὰ ἄρθρα 928 ἕως 946 Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς εισαγωγῆς αὐτοῦ συνομολογηθεῖσων συμφωνιῶν διαιτησίας, ἐς' ὅσον δὲν παρῆλθε, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ πρὸ τῆς εισαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἰσχύοντος δικαίου, ἢ προθεσμία ἰσχύος τῶν συμφωνιῶν διαιτησίας ἢ ἐκδόσεως τῶν διαιτητικῶν ἀποφάσεων.

2. Τὰ ἄρθρα 947 ἕως 952 τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν μετὰ τὴν εισαγωγήν αὐτοῦ ἀρχομένων διαιτητικῶν διαδικασιῶν.

3. Τὰ ἄρθρα 953 ἕως 961 τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν μετὰ τὴν εισαγωγήν αὐτοῦ συντασσόμενων καὶ ὑπογραφομένων διαιτητικῶν ἀποφάσεων.

*Άρθρον 48.

Καταργοῦνται αἱ περὶ διαιτησίας τῶν ἐπιμελητηρίων διατάξεις, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη περὶ ἐκουσίας διαιτησίας διάταξις. Ἐὰν κατὰ τὴν εισαγωγήν τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἔχη ἀρχίσει ἡ διαιτητικὴ διαδικασία, συνεχίζεται συμφῶνως πρὸς τὰς καταργουμένης διατάξεις.

*Άρθρον 49.

1. Ἡ συνομολόγησις συμφωνίας περὶ διαιτησίας ὑπὸ τοῦ Δημοσίου δύναται νὰ γίνη μόνον ἐγγράφως κατόπιν γνωμοδοτήσεως τῆς ὁλομελείας τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον γίνεται καὶ ὁ ὀρισμὸς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τῶν διαιτητῶν αὐτοῦ.

2. Αἱ προθεσμίαι τῶν άρθρων 934 ἕως 937 τοῦ Κ. Πολ. Δ. εἶναι ἐνὸς μηνός, προκειμένου περὶ συμφωνιῶν διαιτησίας συνομολογηθεῖσων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

*Άρθρον 50.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ Κ. Πολ. Δ. περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἐκτελέσεων αἰτινες ἀρχονται ἀπὸ τῆς εισαγωγῆς αὐτοῦ. Ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις θεωρεῖται ἀρξάμενη ἀφ' ἧς ἐγένετο ἐπίδοσις τῆς ἐπιταγῆς πρὸς τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις.

2. Αἱ διατάξεις τῶν άρθρων 1064 καὶ 1073 ἕως 1076 τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἤδη πρὸ τῆς εισαγωγῆς αὐτοῦ ἀρξαμένων ἐκτελέσεων. Αἱ διατάξεις τῶν άρθρων 1085 ἕως 1095 τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς εισαγωγῆς αὐτοῦ ἐπιβληθεῖσων ἀναγκαστικῶν διαχειρίσεων.

*Άρθρον 51.

Ἀπὸ τῆς εισαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. καταργοῦνται 1) αἱ διατάξεις νόμων αἱ προβλέπουσαι τὴν προσωπικὴν κράτησιν ὡς μέσον ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως κατὰ τὴν Πολιτικὴν Δικονομίαν πρὸς ἱκανοποίησιν χρηματικῶν ἀπαιτήσεων, διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ τῶν διατάξεων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, 2) αἱ διατάξεις νόμων αἱ ὀρίζουσαι ὅτι τὰ δι' αὐτῶν προβλεπόμενα pronómia κατισχύουν τοῦ pronómioy τῶν ἐξέδων τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως, 3) αἱ διατάξεις νόμων αἱ ἀποκλείουσαι τὴν προσωρινὴν ἐκτέλεσιν κατὰ νομικῶν πρῶτων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου, ὡς καὶ αἱ διατάξεις αἱ ὀρίζουσαι ὅτι ἡ προθεσμία ἢ ἡ ἀσκήσις ἀναιρέσεως ἔχει ἀποτέλεσμα ἀνασταλτικὸν τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως, 4) αἱ διατάξεις νόμων αἱ ἐπιβάλλουσαι ἀδειαν τοῦ δικαστηρίου διὰ τὴν ἐπιβολὴν κατασχέσεως εἰς χεῖρας τρίτου παρ' ὅλον ὅτι ὁ δανειστής κέκτηται τίτλον ἐκτελεστόν, 5) αἱ διατάξεις τοῦ

άρθρου 19 του α. νόμου 2514 της 24 Αυγούστου) 4 Σεπτεμβρίου 1940 «περί τροποποίησης και συμπλήρωσης των περί μεταλλείων διατάξεων», 6) αί διατάξεις του α. νόμου 1519 της 17) 19 Δεκεμβρίου 1938 «περί αναγκαστικής εκτέλεσεως και συντηρητικών μέτρων επί περιουσίας άλλοδαπών κρατών».

Άρθρον 52.

Διατηρούνται εν ισχύι 1) αί διατάξεις του άρθρου 79 του νομ. διατάγματος της 31 Δεκεμβρίου 1923 «περί του καταστατικού νόμου της Αυτοκεφάλου Έκκλησίας της Ελλάδος», 2) αί διατάξεις των άρθρων 45 έως 57 του νομ. διατάγματος 3077 της 6) 11) Οκτωβρίου 1954 «περί γενικών αποδηκτών», 3) αί διατάξεις του νομ. διατάγματος της 17) 17 Ιουλίου) 13 Αυγούστου 1923 «περί ειδικών διατάξεων επί ανωνύμων εταιριών» αί άφορῶσαι τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν πρὸς ἱκανοποίησιν ἀπαιτήσεων ἀσφαλιζομένων δι' ἐνεχύρου ἢ ὑποθήκης, πλὴν τῶν διατάξεων τῶν άρθρων 60, 63, 92 καὶ 94 αἱ ὁποῖαι καταργοῦνται ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ., 4) αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 4332 της 10) 16 Αυγούστου 1929 «περί κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος συμβάσεως κλπ.», ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν πρὸς ἱκανοποίησιν ἀπαιτήσεων τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς, 5) αἱ διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν τοῦ νομ. διατάγματος 1038 της 10) 17 Αυγούστου 1949 «περί κυρώσεως τῆς ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1948 καὶ τῆς τροποποιητικῆς καὶ συμπληρωματικῆς ταύτης ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1949 συμβάσεως διὰ γεωργικὰ καὶ βιομηχανικὰ δάνεια καὶ περὶ εἰδικῶν ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ δανείων διατάξεων» κυρωθέντος διὰ τοῦ νομ. διατάγματος 1198 της 9) 19) Οκτωβρίου 1949, ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν διὰ τῶν διατάξεων τοῦ νομ. διατάγματος 2688 της 31) 31) Οκτωβρίου) 10) Νοεμβρίου 1953 καὶ τῶν διατάξεων τοῦ νομ. διατάγματος 2941 της 31) 31) Ιουλίου) 9) 9) Αυγούστου 1954 «περὶ κυρώσεως τῶν ὑπ' ἀριθ. 2) 29.3.1952, ὑπ' ἀριθ. 3) 15.9.1952 καὶ ὑπ' ἀριθ. 4) 18.6.1954 τροποποιητικῶν καὶ συμπληρωματικῶν συμβάσεων διὰ γεωργικὰ καὶ βιομηχανικὰ δάνεια κλπ.», 6) αἱ διατάξεις τοῦ νομ. διατάγματος 3441 της 12) 12) Νοεμβρίου 1955 «περὶ ἐπεκτάσεως ἐπὶ τοῦ Ὁργανισμοῦ Χρηματοδοτήσεως Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως τῶν διατάξεων τοῦ νομ. διατάγματος «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ ανωνύμων εταιριῶν», 7) αἱ διατάξεις νόμων αἱ προβλέπουσαι τὴν δικασίαν τῆς συντηρητικῆς ἢ ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως καπνοῦ, 8) αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 15 τοῦ Β. διατάγματος της 24) 24) Ιουλίου) 25) 25) Αυγούστου 1920 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων περὶ εὐθύνης πρὸς ἀποζημιώσιν τῶν ἐξ ἀτυχήματος ἐν τῇ ἐργασίᾳ παθόντων ἐργατῶν ἢ ὑπαλλήλων», 9) αἱ διατάξεις νόμων αἱ προβλέπουσαι τὸ ἀκατάσχετον ἐπιδομάτων ἢ βοηθημάτων χορηγουμένων πρὸς ἐπαγγελματίας ἢ δεόμενα βοηθείας πρόσωπα, 10) αἱ διατάξεις νόμων αἱ προβλέπουσαι τὴν κατάσχεσιν καὶ τὸν πλειστηριασμόν ἢ τὸ ἀκατάσχετον ἀρχαιολογικῶν ἀντικειμένων, ἱστορικῶν ἢ ἄλλων λόγων, καὶ κτημάτων διατηρουμένων ἐξ ἱστορικῶν ἢ ἄλλων λόγων, 11) αἱ διατάξεις νόμων αἱ προβλέπουσαι τὰς προϋποθέσεις ὑφ' ἃς εἶναι δυνατὴ κατάσχεσις τῶν ἀπαιτήσεων ἐργολάβων. 12) αἱ διατάξεις νόμων αἱ προβλέπουσαι τὸ ἀκατάσχετον τῆς ἐπὶ εἰδικῷ σκοπῷ ἐγγυοδοσίας, 13) αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 9 τοῦ νόμου 1023 «περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως», κωδικοποιηθέντος διὰ τοῦ Β. διατάγματος της 8) 10) Οκτωβρίου 1920, 14) αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 11 τοῦ νόμου 3632 της 17) 26) Ιουλίου 1928 «περὶ χρηματιστηρίων ἀξιών», 15) αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 16 τοῦ νόμου 496 της 10) 17) Δεκεμβρίου 1914 «περὶ ταχυδρομικῶν δεμάτων», 16) αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 5 τοῦ ἀν. νόμου 1621 της 14) 17) Φεβρουαρίου 1939 «περὶ Ταμείου Συντάξεων Ναυικῶν» αἱ ἀφορῶσαι τὴν δημοσίευσιν τοῦ προγράμματος πλειστηριασμοῦ διεξαγομένου ἐν Ἀθήναις, 17) αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 8 τοῦ διατάγματος της 24) 30) Δεκεμβρίου 1943 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ νόμου ΒΧΗ') 1899 «περὶ ἐκπομπῆς τῶν δυστροπούντων μισθωτῶν», ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων αἱ ὁποῖαι ἐξεδόθησαν ἐπὶ ἐκκρεμῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Κ. Πολ. Δ. δικῶν.

Άρθρον 53.

Τὰ ἄρθρα 105 παρ. 2, 205, 521, 1275, 1310, 1377, 1473 καὶ 1889 Α. Κ. καταργοῦνται.

Άρθρον 54.

Ἡ παρ. 2 τοῦ άρθρου 243 Α. Κ. ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «Ἐὰν ἡ προθεσμία εἶναι ὀρισμένη κατὰ μῆνα, ἕκαστος μὴν ὑπολογίζεται εἰς τρεῖς ἀντὶ ἡμέρας».

Άρθρον 55.

Τὸ ἄρθρον 606 Α. Κ. ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «Ἐὰν τὰ εἰσκομισθέντα ἐξήχθησαν τοῦ μισθοῦ μετενεχθέντα ἀλλαχοῦ, τὸ νόμιμον ἐνέχυρον τοῦ ἐκμισθωτοῦ ὑφίσταται μόνον ἐφ' ὅσον οὗτος ἐντὸς μηνὸς ἀφ' ἧς ἔλαβε γνῶσιν τῆς ἐξαγωγῆς κατέσχε ταῦτα ἀναγκαστικῶς ἢ ἐξετέλεσεν ἀπόφασιν διατάσσουσαν τὴν συντηρητικὴν κατάσχεσιν ἢ τὴν δικαστικὴν μεσεγγύησιν αὐτῶν».

Άρθρον 56.

1. Τὸ ἄρθρον 1274 Α. Κ. ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «Ἐγγραφή προσημείωσης ὑποθήκης γίνεται μόνον κατόπιν δικαστικῆς ἀποφάσεως».

2. Τὸ ἄρθρον 1323 Α. Κ. ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «Ἡ προσημείωσις ἀποσβέννυται ἐξ ὧν λόγων καὶ ἡ ὑποθήκη, προσέτι δὲ α) διὰ τῆς ἀνακλήσεως τῆς διαταξάσεως αὐτὴν ἀποφάσεως, β) ἐὰν ἐντὸς ἐνενήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδικαζούσης τὴν ἀπαίτησιν τελεσιδίκου ἀποφάσεως δὲν ἐτράπη εἰς ὑποθήκην».

3. Τὸ ἄρθρον 1330 Α. Κ. ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «Ἡ προσημείωσις ἐξαλείφεται α) διὰ συναινέσεως τοῦ δανειστοῦ, παρεχομένης ὡς καὶ ἐπὶ ἐξαλείψεως ὑποθήκης, β) ἂν προσαχθῇ ἀπόφασις ἀνακαλοῦσα τὴν διατάξασαν τὴν ἐγγραφὴν αὐτῆς ἀπόφασιν ἢ διατάσσουσα τὴν ἐξάλειψιν αὐτῆς, γ) ἂν ἀπὸ τῆς τελεσιδίκου ἐπιδικαζέως τῆς ἀπαιτήσεως παρῇ λθον ἐνενήκοντα ἡμέραι χωρὶς νὰ τραπῇ εἰς ὑποθήκην».

Άρθρον 57.

1. Ἡ παρ. 2 τοῦ άρθρου 1502 Α. Κ. ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Αἰτῆσαι τῆς μητρὸς ἢ τοῦ εἰσαγγελέως τὸ δικαστήριον κρίνει ἐὰν ἡ ἀσκῆσις τοῦ δικαιώματος τοῦ πατρὸς παρίσταται ὡς κατάχρησις δικαιώματος».

2. Ἡ τρίτη φράσις τοῦ άρθρου 1503 Α. Κ. ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ ἄλλως ἐὰν ἐπιβῇ εἰς τρίτον τὴν ἐπιμέλειαν αὐτοῦ, ἰδίᾳ δὲ νὰ ἀναθέσῃ εἰς τρίτον τὴν ἐπιμέλειαν αὐτοῦ».

3. Τὸ ἄρθρον 1506 Α. Κ. ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περὶ διαζυγίου ἢ περὶ ἀκυρώσεως γάμου δίκης, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ὀρίσῃ τὸν γονέα εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκει προσωρινῶς ἡ ἐπιμέλεια περὶ τοῦ προσώπου τοῦ τέκνου».

4. Τὸ ἄρθρον 1552 Α. Κ. ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «Ἐὰν ἡ πατρότης καθίσταται σφῶδρα πιθανή, ἡ δὲ μήτηρ διάγῃ ἐν ἀπορίᾳ, τὸ δικαστήριον δύναται καὶ πρὸ τῆς ἀσκήσεως τῆς περὶ ἀναγνώσεως ἀγωγῆς νὰ διατάξῃ ὡς ἀσφαλιστικὸν μέτρον τὴν ὑπὸ τοῦ πατρὸς προκαταβολὴν κατὰ μῆνα εἰς τὸ τέκνον ἀναλόγου ποσοῦ ἐναντι τῆς ὀφειλομένης διατροφῆς αὐτοῦ».

5. Εἰς τὸ τέλος τοῦ άρθρου 1647 Α. Κ. προστίθενται τὰ ἐξῆς: «7. νὰ συνομολογῇ ἐξώδικον διανομήν».

Άρθρον 58.

Τὰ ἄρθρα 210, 215 καὶ 218 τοῦ Κώδικος Ἰδιωτικοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου καταργοῦνται.

Άρθρον 59.

1. Τὸ ἄρθρον 65 τοῦ νόμου 5017 της 11) 13) Ιουνίου 1931 «περὶ πολιτικῆς ἀεροπορίας» καταργεῖται.

2. Τὸ ἄρθρον 66 τοῦ νόμου 5017) 1931 «περὶ πολιτικῆς ἀεροπορίας» ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Ὁ Ὑπουργὸς Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων δικαιούται νὰ κατάρχῃ συντηρητικῶς πᾶν ἐλληνικὸν ἢ ξένον ἀερό-»

σκαφος του οποίου ο κυβερνήτης υπέπεσεν εις παράβασιν τινά του παρόντος νόμου ή τὸ ὅποιον δὲν πληροῖ τοὺς ἐν τῷ παρόντι προβλεπομένους ὁρους κυκλοφορίας. Ἡ κατάσχεσις δύναται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων νὰ ἀρθῇ κατόπιν παροχῆς ἐγγυήσεως ὀρίζουσας δι' ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ.

*Ἀρθρον 60.

1. Τὸ ἄρθρον 50 τοῦ νόμου 602 τῆς 31 Δεκεμβρίου 1914) 24 Ἰανουαρίου 1915 «περὶ συνεταιρισμῶν» ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «Αἱ ἀποφάσεις τῆς συνελεύσεως δύνανται νὰ προσβληθῶν δι' ἀγωγῆς κατὰ τοῦ συνεταιρισμοῦ ἔνεκα παραβάσεως τοῦ νόμου ή τοῦ καταστατικοῦ. Ἐνάγοντες δύνανται νὰ εἶναι α) συνεταιῖροι ἀνερχόμενοι τοῦλάχιστον εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 41 ἀριθμόν, β) τὸ διοικητικὸν ή ἐποπτικὸν συμβούλιον, ὡς καὶ πᾶν μέλος αὐτῶν, γ) οἰονδήποτε μέλος τοῦ συνεταιρισμοῦ προκειμένου περὶ ἐδικῶν ἀποφάσεων ἀφορώσων τοῦτο ἐδικῶς. Ἐν περιπτώσει ταύτοχρόνου ἀνακλήσεως διοικητικοῦ καὶ ἐποπτικοῦ συμβουλίου ή μόνον ἐποπτικοῦ συμβουλίου καὶ ἐν περιπτώσει προσβολῆς ἀποφάσεως γενικῆς συνελεύσεως, ἀφορώσης ἐκλογῆν ἐποπτικοῦ συμβουλίου, ἐποπτεύει τὸ νέον ἐποπτικὸν συμβούλιον. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθρου 29 τοῦ παρόντος».

2. Αἱ ἀποφάσεις τῶν εἰρηνοδικείων αἱ ἀφορῶσαι ἐκλογῆν μελῶν διοικητικοῦ ή ἐποπτικοῦ συμβουλίου συνεταιρισμῶν ή ἀντιπροσώπων δὲν ὑπόκεινται εἰς ἔνδικα μέσα.

*Ἀρθρον 61.

1. Αἱ παρ. 2 ἕως 4 καὶ 7 τοῦ ἁρθρου 6 τοῦ νόμου 5367 τῆς 7)18 Ἀπριλίου 1932 «περὶ ἐκτελέσεως τῶν δημοσίων ἔργων», ὡς αὗται ἐτροποποιήθησαν, ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς:

«2. Ἀρμόδιον πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἐν παρ. 1 διαφορῶν εἶναι τὸ ἐφετεῖον τῆς περιφερείας ἐν ἣ ἐκτελοῦνται τὰ ἔργα, τὸ ὅποιον δικάζει κατὰ τὴν διαδικασίαν ἐνώπιον τοῦ πολυμελοῦς πρωτοδικείου ἄνευ παραπομπῆς εἰς τὴν προπαρασκευαστικὴν διαδικασίαν. Ἐὰν τὰ ἔργα ἐκτελοῦνται εἰς περιφέρειαν πλειόνων ἐφετειῶν, ἀρμόδιον εἶναι τὸ ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου ὀριζόμενον ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τινὸς τῶν διαδίκων.

3. Οἱ διάδικοι ὑποχρεοῦνται νὰ προσκομίσουν κατὰ τὴν πρώτῃν ἐπ' ἀχροατηρίου συζήτησιν πάντα τὰ ἀποδεικτικά αὐτῶν μέσα, οἱ δὲ μάρτυρες ἐξετάζονται παραχρῆμα, μὴ ἀπαιτούμενης ἀποφάσεως περὶ ἀποδείξεως. Τὸ δικαστήριον ἐκδίδει τὴ ταχύτερον τὴν ἀπόφασίν του, ἀρκεῖ δὲ πιθανολόγησις.

4. Εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις ή εἰς τὸ ἐφετεῖον προσφυγῇ ἐργολάβου λόγῳ διαφωνίας πρὸς τὸν ἐργοδότην, ὡς ἐπίσης ή προσφυγῇ τοῦ ἐργοδότη, ὡς αἱ εἰς τὸν Διημόσιον ἄλλ' οἰονδήποτε νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου ή ὁργανισμὸς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, λόγῳ διαφωνίας αὐτοῦ πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς ἐποπτευσούσης ἀρχῆς, ἀσχεῖται διὰ κοινοποιήσεως μόνον πρὸς τὸν Ὑπουργὸν Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων αἰτήσεως θεραπείας ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐξ μηνῶν, εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν ἀπὸ τῆς προκαλεσάσης τὴν διαφωνίαν τοῦ ἐργολάβου ἐνεργείας, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὸν ἐργοδότην τῆς πρὸς τὴν οὕτως διαφωνεῖ ἀποφάσεως τῆς ἐποπτευσούσης ἀρχῆς».

*Ἀρθρον 62.

Τὸ ἐδάφιον II τῆς παρ. 1 τοῦ ἁρθρου 89 τοῦ π. διατάγματος 18)21 Ἰουλίου 1931 «περὶ κωδικοποιήσεως τοῦ νόμου 4952 «περὶ ὁργανώσεως τῆς κεντρικῆς, πρεσβευτικῆς καὶ προξενικῆς ὑπηρεσίας Ὑπουργείου Ἰξωτερικῶν» ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«II) ὑποχρεοῦνται νὰ ἐνεργῶν διαιτησίας, ἐφ' ὅσον οἱ συνολογούντες τὴν συμφωνίαν περὶ διαιτησίας εἶναι Ἕλληνες».

*Ἀρθρον 63.

1. Τὸ Δημόσιον δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν κατὰ τὴν παρ. 3 τοῦ ἁρθρου 7 τοῦ Β. διατάγματος τῆς 29)30 Ἀπριλίου 1953 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν κειμένων διατάξεων περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» ἀποβολὴν κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἁρθρῶν 726 ἐπ. Κ. Πολ. Δ.

2. Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 10 ἕως 16 τοῦ αὐτοῦ Β. διατάγματος διαδικασία προσδιορισμοῦ προσωρινῆς τιμῆς μονάδος ή ἐκδόσεως προσωρινῆς διατάξεως διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀναλογούσης ἀποζημιώσεως εἰς τὴν καταληφθεῖσάν τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπὲρ οὗ ή ἀπαλλοτριώσεως ἔκτασιν, ὡς καὶ ή κατὰ τὰ ἄρθρα 31 ἕως 33 τοῦ αὐτοῦ Β. διατάγματος διαδικασία δικαστικῆς ἀναγνώσεως τῶν δικαιούχων γίνονται ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. ἐνώπιον τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἁρθρῶν 726 ἐπ. Κ. Πολ. Δ., διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ τῶν λοιπῶν δικονομικῶν διατάξεων τῶν ἁρθρῶν αὐτῶν.

3. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἁρθρου 16 τοῦ αὐτοῦ Β. διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «Ἐντὸς μηνὸς τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου τῆς προσδιορίζουσας τὴν προσωρινὴν τιμὴν μονάδος δικαιοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ αἰτήσωνται διὰ προσφυγῆς τὸν ὑπὸ τοῦ πολυμελοῦς πρωτοδικείου τῆς περιφερείας τοῦ ὑπὸ ἐκτίμησιν ἀκινήτου ὀριστικὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως».

4. Ἡ παρ. 3 τοῦ ἁρθρου 16 τοῦ αὐτοῦ Β. διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «Ἐὰν τις τῶν ἐνδιαφερομένων εἶναι κάτοικος ἀλλοδαπῆς ή ἀγνώστου διαμονῆς, ή κατὰ τὴν παρ. 2 προθεσμία εἶναι διὰ πάντας τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐξήκοντα ἡμερῶν».

5. Ἡ πρώτη φράσις τῆς παρ. 4 τοῦ ἁρθρου 16 τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς κατὰ τὰς παρ. 2 καὶ 3 προθεσμίας, ή προσδιορισθεῖσα προσωρινή ἀποζημιώσις θεωρεῖται ὀριστικὴ ὡς πρὸς τὸν ἀμελήσαντα ἐνδιαφερόμενον».

6. Αἱ ἐν παρ. 5 τοῦ ἁρθρου 16 τοῦ αὐτοῦ Β. διατάγματος λέξεις «ἐντὸς τῆς παρεκτείνουμένης ὑπὲρ αὐτοῦ μηνιαίας προθεσμίας προέβη εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 495 Πολ. Δικ. κατὰθεσιν παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ δικαστηρίου» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «ἐντὸς τῶν κατὰ τὰς παρ. 2 καὶ 3 προθεσμίων προέβη εἰς τὴν κατάθεσιν».

7. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἁρθρου 17 τοῦ αὐτοῦ Β. διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «Κατὰ τὴν ἐδικὴν διαδικασίαν τοῦ παρόντος νόμου γίνεται ὁ ὀριστικὸς προσδιορισμὸς τῆς ἀποζημιώσεως. Τὸ ἄρθρον 229 παρ. 2 Κ. Πολ. Δ. δὲν ἐφαρμόζεται. Τὰ ἄρθρα 789, 791, 800, 805 παρ. 1, 3 καὶ 4 Κ. Πολ. Δ. ἐφαρμόζονται ἐν προκειμένῳ. Κατὰ τὴν συζήτησιν καλοῦνται ὑποχρεωτικῶς ὁ ὑπόχρεος πρὸς ἀποζημιώσιν, οἱ παραστάτες κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου συζήτησιν καὶ πᾶς ἄλλος ὁ ὁποῖος προβάλλει ἐαυτὸν μεταγενεστέρως ὡς δικαιούχων. Ὁ εἰσηγητὴς ἐνεργεῖ ὑποχρεωτικῶς αὐτοψίαν καὶ διατάσσει ὑποχρεωτικῶς πραγματογνωμοσύνην».

8. Τὰ ἄρθρα 18 ἕως 20 καὶ 22 τοῦ αὐτοῦ Β. διατάγματος καταργοῦνται.

9. Ἡ πρώτη φράσις τοῦ ἁρθρου 21 τοῦ αὐτοῦ Β. διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «Τὸ δικαστήριον κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως περιορίζεται μόνον εἰς τὸν προσδιορισμὸν τιμῆς μονάδος, ἄνευ ἀναγνώσεως δικαιούχων οὐδὲ καταψηφίσεως ὑποχρέου, ἐτι δὲ ἄνευ τόκων».

10. Αἱ ἐν παρ. 1 τοῦ ἁρθρου 23 τοῦ αὐτοῦ Β. διατάγματος λέξεις «κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ παρόντος νόμου» διαγράφονται.

11. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἁρθρου 7 τοῦ ν. διατάγματος 3979) τῆς 15)18 Σεπτεμβρίου 1959 «περὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ ν. διατάγματος 1731)1939 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «Προκειμένης ἀπαλλοτριώσεως διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων συγκοινωνιακῶν, λιμενικῶν, ἐγγειοβελτικῶν, τουριστικῆς ἀξιοποιήσεως καὶ ὑδροηλεκτρικῶν, ὁ προσωρινὸς προσδιορισμὸς τῆς ἀποζημιώσεως γίνεται ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. αἰτῆται παντὸς ἐνδιαφερομένου ὑπὸ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος κτήματος κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἁρθρῶν 726 ἐπ. Κ. Πολ. Δ. Ὁ δικαστὴς τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου δύναται νὰ παραπέμψῃ τὸν προσωρινὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως εἰς τὸν ἀρμόδιον κατὰ τόπον εἰρηνοδίκην, ἐφαρμοζομένων ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθρου 779 Κ. Πολ. Δ.

12. Ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κ. Πολ. Δ. εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Β. διατάγματος τῆς 29)30 Ἀπριλίου 1953 «περὶ

κωδικοποιήσεως τῶν κειμένων διατάξεων περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» καὶ τοῦ νόμου 3979 τῆς 13)18 Σεπτεμβρίου 1959 «περὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ ἀ. νόμου 1731)1939 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων», ὅπου προκειμένου περὶ προσδιορισμοῦ τῆς προσωρινῆς τιμῆς μονάδος γίνεται μνεία τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν, νοεῖται ἀντ' αὐτοῦ τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον καὶ ὅπου προκειμένου περὶ οἰστικοῦ προσδιορισμοῦ τιμῆς μονάδος γίνεται μνεία τοῦ πρωτοδικείου, νοεῖται ἀντ' αὐτοῦ τὸ πολυμελὲς πρωτοδικεῖον.

Ἄρθρον 64.

1. Τὸ εἰρηνοδικεῖον συγκροτεῖται ἐκ τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ τοῦ γραμματέως.

2. Τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον συγκροτεῖται ἐκ τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν ἢ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένου πρωτοδίκου καὶ ἐκ τοῦ γραμματέως.

3. Τὸ πολυμελὲς πρωτοδικεῖον συγκροτεῖται ἐκ τριῶν δικαστῶν, συμπεριλαμβανομένου τοῦ προέδρου καὶ ἐκ τοῦ γραμματέως.

4. Τὸ ἐφετεῖον συγκροτεῖται ἐκ πέντε δικαστῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ προέδρου καὶ ἐκ τοῦ γραμματέως.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων, ὡς αἰτᾶται ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν, καὶ ἐν γένει αἱ διατάξεις τῶν νόμων αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῶν δικαστηρίων, ὡς καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 ἕως 4 τοῦ νόμου 3810)1957 «περὶ τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῆς ἐνώπιον αὐτοῦ διαδικασίας ἐπὶ τῶν πολιτικῶν δικῶν», διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Κ. Πολ. Δ. καὶ τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον ἀχροτελεύτιον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ Εἰσαγωγικοῦ αὐτοῦ Νόμου ἄρχεται ἀπὸ 14ης Σεπτεμβρίου 1968, πλὴν τῆς διατάξεως τοῦ ἁρθρου 697 τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας, ἡ ἰσχὺς τῆς ὁποίας θέλει ἐρριθῇ μετὰ τριετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, διὰ Βασ. Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Ἑργασίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰουνίου 1967

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
Β.**

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΚΩΝΣΤ. ΚΟΛΛΙΑΣ

ΓΡ. ΣΠΑΝΤΙΔΑΚΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΛΕΩΝ. ΡΟΖΑΚΗΣ, ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ, Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΑΥΛ. ΤΟΤΟΜΗΣ, ΚΩΝ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΤΣΑΡΟΥΧΗΣ, ΙΩΑΝ. ΤΣΑΝΤΙΛΑΣ, ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΕΤΣΤΑΘ. ΠΟΤΛΑΝΤΖΑΣ, ΑΘ. Ν. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ΑΛΕΞ. ΛΕΚΚΑΣ, ΓΕΩΡΓ. ΖΩΓΙΤΑΚΗΣ, ΣΠ. ΛΙΖΑΡΟΣ, Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΕΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰουνίου 1967

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΛΕΩΝ. ΡΟΖΑΚΗΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Από 1 Ιανουαρίου 1966 ή ετήσια συνδρομή της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, ή τιμή των τμηματικώς πωλουμένων φύλλων αυτής και τα τέλη δημοσιεύσεως εν τη Εφημερίδι της Κυβερνήσεως καθωρίσθησαν ως κάτωθι:

Α'. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διά τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	400
2. » » » Β'	»	350
3. » » » Γ'	»	300
4. » » » Δ'	»	500
5. » » Τεύχος Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λ.π.	»	300
6. » » Παράρτημα	»	200
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λ.π.	»	750
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	2.500

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἕμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογούν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Διά τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	20.—
2. » » » Β'	»	17,50
3. » » » Γ'	»	15.—
4. » » » Δ'	»	25.—
5. » » Τεύχος Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λ.π.	»	15.—
6. » » Παράρτημα	»	10.—
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	37,50
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας ...	»	10.—
9. » » Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	125.—

Β' ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστον φύλλον, μέχρις 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 σελίδων καὶ ἀνω, ἑκτὸς εἰδικῶν περιπτώσεων, δραχ. 5.

Γ. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

I. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

Α'. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.	
1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ. 200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ...	» 5.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	» 1.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰ συνελεύσεις, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων	» 500
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939 ...	» 100
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	» 2.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν	» 500
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν	» 300
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παραοχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων	» 2.000

10. Τῶν περὶ παραοχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπων ἐν Ἑλλάδι ἄλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν	Δραχ. 1.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	» 5.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης.

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ. 500
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	» 200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	» 100
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	» 500
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	» 500

II. Εἰς τὸ Δ' τεύχος καὶ Παράρτημα:

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	» 200
2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεως λαματικῶν ὑδάτων ...	» 500

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὠρίσθη εἰς 5%.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντὶ ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως ὁπερ, μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνῶλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ὁπερ ἀποδίδεται εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (Πολυγρ. 185) καὶ 178048/5321) 31.7.65 (Πολυγρ. 139) ἐγκυκλίων διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ, ἀποστέλλομένων δι' ἐπιταγῶν συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Θ. ΚΩΣΤΟΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ